விண்ணப்பம்.

உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தகராயும், வட, தென், கன்னட மொழிகளில் அறிஞராயு மெழுந்தருளியிருக்கும் ஸிவ்ருக்கு இஞ்ஜினீர் ஸ்ரீமத் திப்யாதி மண்டயம் ஜயராம ஸம்பத்குமா ராசார்ய ஸ்வாமிகள் அடியேனுக்கு இவ்விண்ணப்பங்களைக் காலக்ஷேபமாயருளிச் செய்தார். அவரனுக்கிரஹித்ததை எனக்கெட்டின தமிழிலெழுதினேன். பெங்களூர் கோட்டை ஹைஸ்கூல் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீமத் திவ்யாதி புலியூர் கோ. ஸ்ரீநிவாசன் ஸ்வாமியவர்கள் திருவுள்ளம்பற்றிப் பரிசோதித்தார். இப்பெரியோர்களுக்கு நான் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிழைதிருத்தங்களதிக மிருப்பதொரு குறைவு. இந் நூல் இரண்டாம் பதிப்பையடையுமாயின் இக்குறையை யதில் நீக்கலாம்.

குறிப்புரைகளனைத்தும் பூர்வாசார்யர்களுடையவும் பேரறிஞர்களுடையவும் அருளிச்செயல்களிலிருந்தெடுக்கப் பெற்றவை. இராமானுஜ ஸித்தாந்தத்தின் அடிப்படையான தத்வங்களை மாணவர்களுக்கு முதலிலிருந்தே ஊட்டுவது அத்யாவச்யம். தற்காலத்தில் பெரும்பாலாரிவற்றை யறியார். அதையால்தான் பூர்வாசார்யர்களுடைய க்ரந்தங்களைப் பார்ப்பதில்லை. உபயவேதாந்தப் பரிக்ஷையின் பொருட்டு ஏற்பட்டிருக்கும் ஸம்ஸ்தைகளிலெல்லாம் இந்த க்ரந்தத்தை ஒரு முக்யமான பாட்ய புஸ்தகமாக வைத்து, இதை வாசகசாலைகளில் பாட்ய புஸ்தகத்தைப் படிப்பிப்பதைப்போல் போதித்தால் பயனளிப்பதாகும்.

வருடந்தோறும் திருநாராயணன் ஸந்நிதியில் ஒரு ஸப்தாஹ மேற்படுத்தி இவ்விண்ணப்பங்களை ஜ்ஞாதாக்கள் காலக்ஷேபமா யருளிச்செய்தால் ஸித்தாந்தப்ரசாரமாகும், பக்தாத்மவர்க்கத்துக்கும் பரகதிஸாதனமாயிருக்கும். இதற்கு ஒரு ந்யாஸம் வேண்டியிருக்கிறது. ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய க்ருபையாற் சேரவேண்டும். அச்சக்கூலி கழிந்து மிகுந்த வருமானத்தையெல்லாம் இதற்கே விநியோகிக்கப்படும்.

வாணிவிலாஸபுரம், | இராமானுஜபுரம் அநந்தாண்பிள்ளை
மைசூர். | திருநாராயண அய்யங்கார்,
நிவ்ருத்த அஸிஸ்டெண்ட் கமிஷனர்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி,	பிழை.	திருத்தம்.
1	15	மயா	வ்யபா.
	15	ஏபிஸ்து :	ஏடபிஸ்பு :
	17	வைச்யத்ததா	வைஸ்யாஸ்ததா
8	2	சாமார்	சாமர்
10	5	கார்யமான	கால்யமான
	13	தலைக்காட்ட	தலைக்கட்ட
	22	நின்றே	நிற்கிற
11	6	த்யேணை	த்யேயணை
	15	சேதநர்க்கபிதாமன	சேதநர்க்கபிமதமான
	16	தேசாகாலாதிகாரி	தேசகாலாதிகாரி
12	5	தத்பலாவ்ய	தத்பலாவ்யபி
13	9	ஸம்ஸாரமற்ற	ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்ற
	16	பக்தசேதனர்	பத்தசேதனருடைய
	18	பரிகார	பரிகர
16	12	சைதன்ய ஆதாரமான	சைதன்யாநாதாரமான
17	1	சிலகாலம் பிரம	சிலகாலம் ஸத்யலோகத்தில் பிரம
	25	நாராயணாவதாரம்	நரநாராயணாவதாரம்
1[illegible]	25	சிலவற்றை	சிலரை
19	25	வீரவாணன்	வீறுவாணன்
22	25	ப்ரத்யனீகத்ய	ப்ரத்யனீகத்வ
	26	வஸ்விதுலக்ஷ	வஸ்துவிலக்ஷ
23	4	ஜ்ஞா	ஜ்ஞாந

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
24	2	அதனர்தத்மனுதி	அதனர்த்தமனுதி
28	3	ஏன்று	என்று
29	11	வேததைச்	வேதைகஸ்ச
30	17	பிறக்	பிறந்
32	14	உறுதிப்பட்டது	உறுதிப்பட்டது. பிறப்பில்லாதவனென்னில் கர்மாதீனமான பிறப்பில்லையென்றும்
35	10	ஸர்வஸ்து	ஸர்வவஸ்து
37	2	பராபிபவஹ	பராபிபவந
	23	தன்போருக	தன்பேருக
38	10	உறுப்பாயிருக்க	உறுப்பாயிருக்கு
	14	சம்ஸ்வேக்ஷத்தில்	சம்ஸ்லேஷத்தில்
43	3	காரணவாராய்	காணவாராய்
	7	ஹேதுவான	ஹேதுவான ஸங்கல்பப் அப்ரதிஹதமென்கைக் காக — அகடிதங்களையும் ஸங்கல்ப.
	20	ஆச்ரிதமுடைய	ஆஸ்ரிதருடைய
46	9	நிக்ரை	நிக்ரையில்
	20	அகடிதகபு	அகடிதகட
47	10	அக்ருச்ய	அநித்ய
48	11	உள்ளவனென்று	உன்னவனென்று
50	3	சூட்சி	ஆட்சி
52	10	காரணம்;	காரணம்; இந்த உபாதான காரணத்திலிருந்து காரியத்தையுண்டு பண்ணும் வகையைப்பற்றி ந்து உண்டுபண்ணுகிற கர்த்ரு நிமித்தகாரணம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
53	2	காரணம் ;	காரணம் ; பொன்வினை ஞன் நிமித்த காரணம்,
3	2	அடைகல்	அடிகல்
60	20	ராணம்	க்ராணம்
61	3	கந்தங்மாத்ரம்	கந்ததங்மாத்ரம்
	8	களும்,	களும் பிறப்பதற்கும் ஸஹாயமாயிருக்கும். இப்படி ப்ரக்ருதி, மஹத், அகங்காரங்களும், ஏகாத சேந்த்ரியங்களும், பஞ்ச தங்மாத்ரங்களும், பஞ்சபூ தங்களும்.
62	23	கூடி	கூடி தேஜஸ்ஸென்னப்ப படும். பின்னும் ஜலாம்சம் பாதியும் மற்றநான்கு பூத ங்களிலெட்டி லொரு பங் கும்கூடி.
64	12	அங்கு	அதற்குமேல் வயலான இடம் இருபத்துநாலு லக்ஷ த்துநாற்பத்தெண்ணாயிரம் யோஜனமாயிருக்கும், அங்கு.
65	1	நாகங்களும்	நரகங்களாயிருக்கும்.
	11	மிருக்கும்,	மிருக்கும், அதற்குமேல் இரண்டு லக்ஷம் யோஜனை யில் புஷனும்,

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬௩ 23	12	சுக்ரனும்	சுக்ரனும், அதற்குமேல் இரண்டு லக்ஷம் யோஜனை யில் மங்களனும்
66	12	லோகமேன	லோகமென.
69	6	யோஜனமும்	யோஜனமும், இதைச்சுற் றின க்ஷீர சமுத்திரம் முப் பத்திரண்டு யோஜனமும்
74	16	உதயகுபி	உதயகிரி.
76	6	ஆறாய்	ஆறாய் மேருவைச்சுற்றி
77	13	ஸிதாம்த	ஸிதாம்ப
78	22	ணித்தர்	ஸித்தர்
80	11	நிஷ்பங்கதீர்த்த	நிஷ்பங்கதீர்க்கிக
80	21	களிங்க	கபிங்க
81	2	பட்டணமிருக்	பட்டணங்களிருக்
82	10	ஸுகரம்	ஸூகரம்
85	9	காய்ச்கின	காய்ச்சின
90	5	ஆண்டவன் தான்	ஆளுமவனும் தான் ஆளும்
	9	பெரிதென்றால்	பெரிதென்னாமல்
93	12	வேதாந்தங்களிருந்து	வேதாந்தங்களிலிருந்து
97	16	யிருக்கிறது	யிருக்கிறது, ஸ்ரீபகவத் கீதையில் நீயும் சொன்னாய்
	24	லோக	லோகா
	24	அந்த	அர்த்த
103	19	விஷ்	விஸ்
107	2	ஆரத்	ஆதரத்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
108	3	ப்ருவ்ருத்தி	ப்ரவ்ருத்தி
	19	ஸம்ஸாரத்தாலே	ஸம்ஸர்க்கத்தாலே
	20	ஸ்வதப்ஜ்ஞ	ஸ்வதப்ரஜ்ஞ
109	9	ன்பது	ன்பது, இப்படியிருக்கும் ஸம்ஸாரிகளில் சிலருக்கு வைராக்யமும் பிறந்து முமுக்ஷுக்கள் எனப்பட்டு அவர்களுக்கு மோக்ஷோபாயத்தை ஸித்தப்படுத்திக் கொடுப்பது நீயாதலால் நீ முமுக்ஷுக்களில் தயையுள்ளவனென்பது.
110	5	லட்ச	ரக்ஷ
111	10	மாகிலும்	மாகில்
112	13	ல்	மல்
116	6	வ்ருகாஸுரஸ்	வ்ருகாஸுரன்
119	11	ஸன்னிதி	உன்னுடைய ஸன்னிதி.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமன் மஹீசூர ஸமஸ்தாநாதீச ஸ்ரீமத் ராஜாதிராஜ
ஸ்ரீ சிக்கதேவ மகாராஜாவினாலியற்றப்பெற்ற
திவ்யப்ரபந்தங்களுள்

சிக்கதேவராஜ விண்ணப்பம்.

முன்னுரை.

இந்த கிரந்தம் கன்னட பாஷையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பேரறிவாளரான, எஸ். ஜி. நரஸிம்மாச்சாரியரும், ம. ஆ. இராமானுஜ அய்யங்காரும் இதை சோதித்து அச்சிட்டார்கள். உபோத்காதத்தில் இவ்வறிஞர்கள் இவ்வண்ணம் எழுதுகிறார்கள்.

"இன்னூல் கர்நாடக நாட்டு அரசனான சிக்கதேவ மகாராஜனால் இயற்றப்பட்ட திவ்யப்ரபந்தங்களில் ஒன்று. இந்தக்கிரந்த விஷயமாக நூலாசிரியர் தாமே பீடிகையில் இவ்விதம் சொல்லிக்கொள்கிறார் :—

"மாம்ஹி பார்த்த வ்யபாச்ரித்திய, யேபிஸ்யு : பாபயோனய :
ஸ்த்ரியோ வைச்யாஸ்ததா சூத்ரா ஸ்தேபி யாந்தி பராம் கதிம்."

என்று கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தானே உறுதிப்படுத்தினமுறையில், பின் எவ்வளவு பாபிகளாயிருந்தாலும், எந்த சாதியில் பிறந்திருந்தாலும், எப்பொழுதும் தத்வஜ்ஞாநத்துடன் அவனில் பக்திசெய்து நம்பினவர்க்கு மோட்சம் தப்பமாட்டாதென்று அறிந்து, அக்ஷரமறியாத சூத்திரர்கட்கும், பெண்களுக்கும், வடமொழியில் தத்வஜ்ஞானமேற்படுவது அருமை என்று, எல்லோரும் அறியும்படி கன்னட வார்த்தைகளில் எளிய நடையிலேயே எல்லா தத்வார்த்தங்களையும் திரட்டித்தான் தன் குலதேவதையான யாதவகிரி நாராயணனுடைய திருவடித்தாமரைகளில் விண்ணப்பம் செய்யும் வியாஜத்தைக்கொண்டு முப்பது விஷயங்களைக்கோத்துக்கட்டினான். என்று."

இந்த விண்ணப்பங்களின் சாராம்சம் பீடிகையிலேயே விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிக்கதேவமகாராஜன் ஆட்சி கி. பி. 1677லிருந்து 1704 வரையில். இந்தக்காலத்தில் இந்நூல் இயற்றப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

விசிஷ்டாத்வைதமத தத்வத்தையறிய இந்த கிரந்தத்தைப்போல எல்லா விஷயங்களையும் சங்கிரகித்துத்திரட்டின நூல் வேறு பாஷைகளில் அகப்படுவதில்லை.

ஆழ்வார்களும், ஆசார்யர்களும் அவதரித்த நாட்டிலும் இந்நூலின் சுவைபரவவேணுமென்னும் ஆவலால் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறது. நூலாசிரியர் ஒவ்வொரு விண்ணப்பத்தின் முதலிலும் அதன் சாராம்சத்தை

ஒரு செய்யுளினால் விளக்குகிறார். இவைகளின் அர்த்தத்தை உரைநடையில் பெயர்த்திருக்கிறது.

ஸநாதன தர்மாபிமானிகளனைவரும், அதிலும் ராமானுஜ தர்சனத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் விசேஷமாய் இந்நூலை ஆதரிப்பார்களென நம்பப்படுகிறது.

ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:

ஸ்ரீரஸ்து.

சிக்கதேவராஜ விண்ணப்பம்.

பீடிகை.

நூலாசிரியர் யாதவகிரி நாராயணனையும், தன்னுடைய தலைநகரான ஸ்ரீரங்கபட்டணத்தெம்பெருமான் ரங்கநாதனையும், துதிபாடியபின் தன் திக்குவிஜயத்தையும், விருதுகளையும், பாடியும் வர்ணித்தும், எண்திசைகளிலிருக்கும் பகைவர்கள் அடங்கினதால் இராஜ, கலகபயமில்லாமலும், தேவதாநுக்ரகத்தால் நீர்வளம், நிலவளம் நிறைந்ததால்தைவிக பயமில்லாமலும், பிரஜைகளனைவரும் இம்மையில் சுக வாழ்க்கை முறையிலிருக்கிறார்கள். இவர்கட்குப்பரகதியையும் சம்பாதித்துக்கொடுக்க வேணுமாயிருக்கிறதென்று விசாரம்செய்து முன்னுரையில் எடுத்துச்சொல்லியவண்ணம் விண்ணப்பங்களைத்தொகுத்தார். அவைகளில் :—

முதலாம் விண்ணப்பத்தில் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனான ஸ்ரீமந் நாராயணன், பர, வ்யூஹ, விபவ, அர்ச்சாவதாரங்களை அங்கீகரித்தது பக்தாநுக்ரகார்த்தமென்று அவனுடைய கயாதிசயத்தை வெளியிட்டான்.

இரண்டாம் விண்ணப்பத்தில் ஸ்ரீமன் நாராயணனே ஜகத் காரணனென்று நிச்சயித்தான்.

மூன்றும் விண்ணப்பத்தில் அந்த ஜகத் காரண வஸ்துவை அறிய முடியாதென்ற ஆட்சேபத்தை நிவர்த்தி செய்தான்.

நான்காம் விண்ணப்பத்தில் அந்த ஜகத் காரணவஸ் துவை அறிவது வேத சாஸ்திரங்களிலிருந்தே என்று வர்ணித்தான்.

ஐந்தாம் விண்ணப்பத்தில் அந்த வேதசாஸ்திரங்கள ளைத்தும் ஸ்ரீமன் நாராயணனையே குறிப்பிட்டுக்காண்பிக்கு முறையை அறிவித்தான்.

ஆறும் விண்ணப்பத்தில் அந்த வேத சாஸ்திரங்களில் தோன்றும் விரோதங்களை விலக்கினான்

ஏழாம் விண்ணப்பத்தில் அந்த வேத சாஸ்திர ஸித்த மாய் நாராயணனுக்கு சரீரமான ஜகத்து மித்யை அல்ல, ஸத்யமாயிருக்கிறது என்பதைத்தாபித்தான்.

எட்டாம் விண்ணப்பத்தில் கனவின் அத்தாட்சியிலி ருந்து உலகம் பொய் என்று மயங்காமல் இருக்கும் பொரு ட்டு கனவில் காணும் வஸ்துக்களை அந்தக்காலத்தில் ஜகதீச் வரன் உண்டுபண்ணுவதால் சத்யம் என்று நிச்சயித்துச் சொன்னான்.

ஒன்பதாம் விண்ணப்பத்தில் ஜகத்தை விஷமமாய் சிருஷ்டிக்கிறதனால் ஜகதீச்வரன் விஷமனும், நிர்தயனு மாவான் என்னும் ஆட்சேபத்தைத்தீர்த்தான்.

பத்தாம் விண்ணப்பத்தில் கடபடாதி திருஷ்டாந்தத் திலிருந்து ஜகத்திற்கு மூன்றுவகை காரணங்கள் வேறாய் இருக்கின்றன வென்னும் ஆட்சேபத்துக்கு வஸ்துசரீர கனான ஈச்வரனே மூன்றுவகை காரணங்களுமாய் இருப் பன் என்று ஒப்பத்தக்க உத்தரம்கொடுத்தான்

இப்படி பத்து விண்ணப்பங்களில், ஸ்ரீமந் நாராயணனே பரமதயாளுவும், ஜகத்காரணனும் அபரிச்சேத்ய மகிமனும், சகல வேத வேத்யனும், ஆச்சர்ய சரிதனும், சேதனு சேதன சரீரகனும், அகடிதார்த்தகடகனும் ஸர்வஸமனும் மூன்றுவகைக் காரணனும் என அறிவித்ததனால் ஈச்வரதத்வ நிரூபணம் பண்ணினான்.

பதினோரும் விண்ணப்பத்தில் ஜீவதத்வஸ்வரூபத்தை விவரித்தான்.

பன்னிரண்டாம் விண்ணப்பத்தில் தத்வசிருஷ்டி கிரமத்தைக்காட்டினான்.

பதின்மூன்றும் விண்ணப்பத்தில் பிரும்மாண்ட சிருஷ்டிமுறையை வகுத்துக்காட்டினான்.

பதினான்காம் விண்ணப்பத்தில் அந்தபிரும்மாண்டத்திலிருக்கும் பதினான்கு லோகங்களுடைய நிலைமையை நிர்ணயித்தான்.

பதினைந்தாம் விண்ணப்பத்தில் பூமண்டலத்தின் பரிமாணத்தைகணித்தான்.

பதினாறும் விண்ணப்பத்தில் சுகத்தை அனுபவிக்கும் ஸ்தானமான ஸ்வர்க்கங்களுடைய நிலைமையைத்தெரியவைத்தான்.

பதினேழாம் விண்ணப்பத்தில் துக்கத்தை அனுபவிக்கும் இடங்களான நரகங்களுடைய ஸ்திதியை விரித்துரைத்தான்.

பதினெட்டாம் விண்ணப்பத்தில் பாபபலங்கள் குரூரமாயிருக்குமென்று காட்டி அந்த பாபங்களனைத்தும் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய சரணாரவிந்தத்தில் பக்தியினாலேயே பரிகாரமாகும் என்பதை மனதில் நாட்டும் படியாகச் சொன்னான்.

இப்படிப்பரத்வஸ்வரூபமென்பது முதலாக இதுவரையில் ஏழுவிண்ணப்பங்களில், சிருஷ்டிக்ரமமும் அந்த தத்வங்களிலிருந்து பிறந்த பருமாண்டத்தினுடைய விஸ்தாரமும் அந்த பிரும்மாண்டத்திலிருக்கும் பதினாலுலோகங்களுடைய நிலைமையையும் அவைகளில் பூமண்டலத்தின் பரிமாணமும், பூசுவர்கங்களும், நரகயாதனைகளும் அந்த யாதனா பரிகாரோபாயமும் சொன்னதால் அசித்தத்வநிரூபணம் செய்தான்.

இப்படி பதினெட்டு விண்ணப்பங்களால் ஈச்வரன், சேதனம், அசேதனமென்னும் தத்வத்ரயத்தையும் நிரூபித்தான் இந்த மூன்றுதத்வங்களின் நிலைமையை ஆராய்ந்தால் சிதசித்தத்வங்களிரண்டும் அல்பசுகங்களும் அநித்யமுமென்று அவைகளில், வைராக்யமும் ஈச்வரதத்வமொன்றேநிரவதிகாநந்தமென்று அதில் அனுரக்தியும் பிறக்கும்.

இப்படி விஷயவிரக்தியும் பரமாத்ம பக்தியும் பிறந்தவர்கட்கு மோட்சம் அபேட்சிதமென்று முன்பன்னிரெண்டு விண்ணப்பங்களினால் விவரித்தான், அஃதெங்ஙனேயெனில்:—

பத்தோன்பதாம் விண்ணப்பத்தில் நாலு புருஷார்த்தங்களில் மோட்சமே பெரிதென்று படிகட்டினான்.

இருபதாம் விண்ணப்பத்தில் ஸாத்வீகசாஸ்திரங்களி லிருந்தே மோட்சோபாயத்தை அறியவேணுமென்று சொன்னன்.

இருபத்தோன்றும் விண்ணப்பத்தில் எல்லாதந்திரங்க ளிலும் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரமே, பிரபலப்ரமாணமென்பதைக் சோத்துக்காட்டினன்.

இருபத்திரண்டாம் விண்ணப்பத்தில்மோட்சத்திற்கு உபயோகமான விஷயவைராக்கியம் துர்க்கட மென்னும் ஆட்சேபத்தைப்போக்கினன்.

இருபத்திமூன்றும் விண்ணப்பத்தில் கேவலம் கர்மத் திலிருந்தே மூக்தியில்லை என்பதை உறுதிப் படுத்தினன்.

இருபத்துநான்காம் விண்ணப்பத்தில் காலகர்ம ஸ்வபா வமுதலாய வற்றினின்றே அபேட்சிதபலம் கிடைக்கு மென்னும் மயக்கத்தைத்தொலேத்தான்.

இருபத்தைந்தாம் விண்ணப்பத்தில் ஆசைப்பட்ட தெல்லாவற்றையும் அளிக்கும் ஸர்வேச்வரன் வேறு புரு ஷார்த்தங்களை அபேட்சித்தவர்கட்கு அவர்கள் அபேட் சிக்கும் பலவந்தத்தினால் அந்தந்தப்புருஷார்த்தங்களை ஈவன்; மோட்சத்தை ஆசைப்படுபவர்கட்கு மோட்சத் தையே மனமுவந்து அருளுவான் என்பதைக்காட்டினன்.

இருபத்தாறும் விண்ணப்பத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணனைத் தவிர வேறொருவருக்கும் இரட்சண சாமர்த்தியம் இல்லை என்பதைத்தெரிவித்தான்.

இருபத்தேழாம் விண்ணப்பத்தில் மோட்சத்தை அபேட்சிக்கிறவன் தன்னுடைய தோஷங்களை எண்ணி பயப்படவேண்டாம். பகவத் குணங்களையேயெண்ணி தைர்யமாயிருக்கவேணுமென்று ஏற்படுத்தினான்.

இருபத்தெட்டாம் விண்ணப்பத்தில், ஸம்ஸாரத்தின் மூலமெனப்படும், அவித்யா, கர்ம, வாஸனை, ருசி, ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்களை ஜகதீச்வரன் தானே விடுவிப்பன் என்கிறதைப்பிரகாசப்படுத்தினான்.

இருபத்தொன்பதாம் விண்ணப்பத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய திவ்ய ரூபம் முக்த போக்யமாயிருக்குமென்பதை அனுபவித்தான்.

முப்பதாம் விண்ணப்பத்தில் பரவாசுதேவனுடைய கைங்கர்யம் முக்தர்க்கு போக்யமாயிருக்குமென்பதைச் சொல்லிப்பாடலைத் தலைக்கட்டினான்.

முதல் விண்ணப்பம்.

பா.— பரவாசுதேவ! அடியாரைக்காப்பாற்றும் பொருட்டு, வ்யூஹாதி[1] பாவமும் ஏற்றுக்கொண்டாய்—

---

1. ஈஸ்வரஸ்ரூபந்தான், பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம் அந்தர்யாமித்வம் அர்ச்சாவதாரம் என்று அஞ்சு பிரகாரத்தோடே கூடியிருக்கும். அதில் **பரத்வமாவது**—அகால கார்ய்யமான நலமந்தமில்லாததோர் நாட்டிலே நித்யமுக்தர்களுக்குப் போக்யனாய்க் கொண்டெழுந் தருளியிருக்குமிருப்பு.

வ்யூஹமாவது— ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரார்த்தமாகவும் ஸம்ஸாரி ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவும் உபாஸகானுக்ரஹார்த்தமாகவும் ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்த ரூபேணநிற்கும் நிலை.

விபவம்—அநந்தமாய் கௌணமுக்ய பேதத்தாலே பேதித்திருக்கும். பரிகணித்துத் தலைக்கட்டப்போகாதபடி அநந்தமாயிருக்கும். இதரஸஜாதீயமாய்க்கொண்டு ஆவிர்ப்பவிக்கை. இதில் கௌணமென்பது—அவரமென்றபடி. முக்யமென்பது ஸ்ரேஷ்டமென்றபடி. கௌணமாவது ஆவேசாவதாரம்; முக்யமாவது ஸாக்ஷாதவதாரம். **ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வ்யாக்யானம்.**

அந்தர்யாமித்வமாவது—அந்த: ப்ரவிச்ய நியந்தாவாயிருக்கை.

ஸ்வர்க்கநரகப்ரவேசாதி ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸகல சேதநர்களுக்கும் துணையாய் அவர்களை விடாதே நின்று

என்று யதுசைலநாதனின்[2] திருவடித்தாமரைகளில் நிகரில்லாதவனென்னும் விருதுள்ளவன் விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸ்ரீமந் நாராயணா![3] நீ ஸ்ரீய: பதியாயும்,[4] அகில

நிலைக்குமேலே பராஸ்ரயமான திருமேனியோடே கூடிக்கொண்டு அவர்களுக்குத்யேயமாகைக்காகவும், அவர்களை ரக்ஷிக்கைக்காகவும்; பந்துபூதனாய்க் கொண்டு ஹ்ருதயகமலத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

அர்ச்சாவதாரமாவது—தமருகந்ததெவ்வுருவம் என்கிறபடியே சேதநர்க்கபிமதமான த்ரவ்யத்திலே விபவவிசேஷங்கள்போலன்றிக்கே தேசகாலாதிகாரி நியமமில்லாதபடி ஸந்நிதிபண்ணி அபராதங்களைக் காணக்கண்ணிட்டு அர்ச்சகபாரதந்த்ரமான ஸமஸ்தவ்யாபாரங்களையுமுடையவனாய்க்கொண்டு கோயில்களிலும் க்ருஹங்களிலும் எழுந்தருளியிருக்கும்நிலை.

2. திருநாராயணபுரம்—மேல்கோட்டை.

3. ஸ்ரீமானான நாராயணன்—நாராயண சப்தார்த்தம் முழுவுணர்வும் முழுநலமுமான மிக்காரை உடையனல்லன் பூமியிலும் ஊர்த்வலோகத்திலு முண்டான ரூபவத்தானவஸ்துக்களையும் ரூபரஹிதமான சித்தையுமுடையவன். அதீதமாயும், ஆகாமியாயும் உள்ள வஸ்துக்கள் தாமேயாய் நின்றவன். தர்மங்களோடு, தர்மிகளோடு வாசியற்ற தனக்குப்ப்ரகாரமாம்படி நின்ற ஸர்வஸ்மாத்பரன்.

4. ஸ்ரீய: பதியாய்—பிராட்டி. ஈஸ்வரனுக்குப்ப்ரதானநி

ORIENTAL RESEARCH INSTITUTE
LIBRARY

ACCESSION No. 031960

CALL No. 8̄6.043/ 8̄.11

SRI VENKATESWARA UNIVERSITY
TIRUPATI

Cat P 39

கருட விஷ்வக்ஸேனாதி நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும்[9] உன்னுடைய ஸேவாஸாம்ராஜ்யத்தில், முடிவில்லாததோரானந்தத்தையுண்டுபண்ணிக்கொண்டு போராநிற்க, உன்னுடைய திருவுள்ளத்திற் பிறந்த ஆகஸ்மிகதயையினால்,[10] ப்ரளய காலத்தில் அவ்யக்தசூக்ஷ்மப்ரக்ருதியில்[11] அடங்கி,

---

9. நித்யர்க்கும், முக்தர்க்கும்—ஆத்மஸ்வரூபந்தான் பத்த முக்த நித்யரூபேண மூன்று படிப்பட்டிருக்கும்.

பத்தரென்கிறது—ஸம்ஸாரிகளே.

முக்தரென்பது ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்றவர்களே.

நித்யரென்கிறது ஒருநாளும் ஸம்ஸாரியாகாத, சேஷ, சேஷாசனாதிகளே: திருவநந்தாழ்வான், ஸேனைமுதலியார். வைநதேயப்ரமுகர்கள்.

10. ஆகஸ்மிகதயை—நிர்ஹேதுகக்ருபை. (காரணமன்றி உண்டான அன்பு.)

11. ப்ரக்ருதி—த்ரிமிச்ரஸத்வமாவது—ஸத்வரஜஸ் தமஸ் ஸுக்களென்கிற மூன்றோடுங்கூடி, பத்தசேதனருடைய ஜ்ஞானாநந்தங்களுக்கு திரோதாயகமாய் விபரீதஜ்ஞானஜனகமாய், நித்யமாய், ஈஸ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய், ப்ரதேசபேதத்தாலும், காலபேதத்தாலும், ஸத்ருசமாயும், விஸத்ருசமாயுமிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக்கடவதாய், ப்ரக்ருதி, அவித்யை, மாயை என்கிற பெயர்களையுடைத்தாயிருக்கும் அசித்விசேஷம்.

மெழுகில் அழுங்கியிருக்கும் தங்க உரைப்பொடி (துகள்) போல் ரூபத்தை, அழிந்திருக்கிற பத்தாத்மவர்க்கத்தை நித்யமுக்தரைப்போல் மோட்சானந்தத்தில் ஈடுபடுத்த வேணுமென்ற உன் ஸத்ய ஸங்கல்பத்தால், ப்ரக்ருதியுள் புகுந்து, மஹதஹங்காரங்களையும்[12] பஞ்சதந்மாத்ரங்களையும்[13] பஞ்சமகாபூதங்களையும்[14] உண்டுபண்ணி இவைகளினின்றும் ப்ரும்மாண்டத்தைச்ருஷ்டித்து[15] அது தன்னில் பிரும்மாதி, சுரநர, திர்யகஸ்தாவரங்க

ப்ரக்ருதியென்பது—விகாரங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே; அவித்தையென்கிறது. ஜ்ஞான விரோதியாகையாலே. மாயையென்பது விசித்ரச்ருஷ்டியைப் பண்ணுகையாலே.

12. மஹதஹங்காரங்கள்—வைகாரிகம், தைஜஸம், பூதாதி.

13. பஞ்சதந்மாத்ரங்கள்—சப்த தந்மாத்ரை, ஸ்பர்சதந்மாத்ரை. ரூபதந்மாத்ரை, ரஸதந்மாத்ரை, கந்ததந்மாத்ரை.

14. பஞ்சமஹாபூதங்கள்—ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ் ஜலம், ப்ருதிவீ. (தத்வத்ரயம் அசித்ப்ரகரணம் 1-30 இவைகளையும் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வ்யாக்யானத்தையும் நன்றாய் ஆராய்ந்தால் மேற்சொன்ன விஷயங்களை ஸ்பஷ்டமாயறியலாம்.)

15. ஸ்ருஷ்டி—இரண்டாம் விண்ணப்பத்தின் குறிப்பில் பார்க்கவும்

ளென்னும் நான்குவகையில் அவரவர் பூர்வகர்மானுகுண தேகங்களையும், அந்தந்த தேகோசிதமான ஜ்ஞான சக்த்யாதிகளையும் ஈந்து, நீப்ரதானம் பண்ணின கரணகளேபராதிகளிலிருந்தே அவர்கள் ஏதேனும் பொல்லாங்கைப் பொருள் அறியாமல் செய்து அழிந்துபடாமல் தக்கவையிவை, தகாதவையிவையென்னும் அறிவைக்கொடுக்கும் வேத சாஸ்திரங்களைக்காருண்யத்தால் அளித்தாய்.

இவ்வளவிலும் உடையவன் கட்டளையைப்பிடித்து நடக்கமாட்டாத ஜடரின்[16] இடர்களை[17] போக்கிக்காப்பாற்றும் பொருட்டு அவர்களுடன் இருப்பேனென்று மும்மூர்த்திகளின் நடுவிலும், க்ஷீராப்தியிலும், இமையோர் வாஸஸ்தலமான ஸ்வர்க்கம் முதலான இடங்களிலும் நின்றாய். அப்படியானாலும் தேவர், முனிவர், யோகிகள் இவர்களன்றிக்கே மற்றைய மனிதர்க்கு உடனாய் மன்னிவாழ ஆகாமையால், மனிதர்களில் ஆபால கோபாலர்களுள்ளும், கன்று, மாடு, கரடி, அணில், மந்தி முதலான திர்யக் ஜாதிகளுக்கும் ஒரு நீராகக்கலந்து பரிமாறலாம்படிவாழ ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைக் க்ருபையால் செய்தருளினாய். ஆகிலும் அந்தந்த தேசங்களிலும் அந்தந்தக்காலத்திலும் இருந்தவர்களுக்கு அன்றிக்கே, மற்றையோர்கட்கு உபகாரமாகாததினால், ஸர்வதேச, ஸர்வகால, ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் நிற்கிற ஸர்வசேதனா சேதனவர்க்கங்களிலும்[18]

---

16. ஜடர்—மூடர், அறிவீனர்.

17. இடர்—துன்பம், வருத்தம்.

18. சேதனாசேதனங்கள் ——தத்வத்ரயமாவது—சித்தும், அசித்தும் ஈச்வரனும்.

வியாபித்திருந்து மனமொழிமெய்கள் மூன்றிலும் ப்ரவேரித்துக்கொண்டு அந்தர்யாமியெனப்பட்டாய். இப்படியானாலும் எங்காகிலும் ஒருவனுக்குமாத்திரம் அநேக ஜன்மங்களால் ஸாத்யமான யோகத்யான விஷயம் என்பதன்றியெல்லாருக்கும் கூடவிருந்தும் இல்லாதவன்போல் ஆனபடியால் எல்லா ஜனங்களும், சர்மசக்ஷுஸ்ஸினாலேயே ஸாக்ஷாத்கரித்து[19] அவரவர்கள் மனமிசைந்த கைங்கர்யங்களை நிறைவேற்றி க்ருதார்த்தராகும்படி[20] ஸர்வ சுலப

சித்தென்கிறது—ஆத்மாவை, சைதன்யாதாரமான வஸ்து.

அசித்து—ஜ்ஞானசூன்யமாய், விகாராஸ்பதமா யிருக்கும் சைதன்ய ஆதாரமான வஸ்து.

ஈச்வரன் அகிலஹேயப்ரத்யநீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனும், ஜ்ஞானசக்த்யாதி கல்யாணகுண பூஷிதனும் ஸகல ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய் "ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ" என்ற சதுர்வித புருஷர்களுக்கு மாச்ரயணீயனும், தர்மார்த்தகாம மோக்ஷாக்ய சதுர்வித பலப்ரதனும் விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனும் லக்ஷ்மீ பூமி நீளாநாயகனுமிருக்கும் "ஒரு புருஷவிசேஷமன்றிக்கே சிதசிந்நியந்தா" சகல சேதநாசேதன விலக்ஷணமாகவும் இவற்றுக்குக் காரணமாகவும், வியாபகமாகவும், தாரகமாகவும், நியாமகமாகவும், சேஷியாகவுமறியவேண்டும்.

19. ஸாக்ஷாத்காரம்—நேரிலுணர்கை, கருவிகரணாதிகளுக்கெல்லாம் சாட்சியாயிருப்பது.

20. க்ருதார்த்தர்—கருமமுடித்தோர்.

மென்னும் அர்ச்சாவதாரத்தைக்கொண்டு, ஸைகாலம் பிரம னின்றும் ஆராதனத்தை அங்கிகரித்து பின்பு சநத் குமார ருக்கு வச்யப்பட்டு அவருடன் உத்தரபதரிகாச்ரமத்திற்கு எழுந்தருளி, அவ்விடத்தில் ஸாக்ஷாத் அஷ்டாக்ஷர உப தேச தேசிகனென்று[21] கொண்டாடப்பட்டு உன் ரூபா ந்தரமான "நர" முனியினால் அர்ச்சனையை (ஆராதனையை) ப்பெற்று, மேலும் இந்த கர்னாடக மண்டலத்திற்கு மண்ட னமெனப்படும் (சிரோபூஷணம்) யதுகிரி சிகரத்தை இரு ப்பிடமாக உகந்து கோயில்கொண்டு, ஸகல ஜனங்களையும் ரக்ஷிப்பதில் தீக்ஷிதனென்று புகழப்பட்டாய். அன்றியும் ஸர்வஜன ஸாதாரணனன்றிக்கே, இந்த யதுவம்சத்தில் பிற ந்தவர்களுக்குக்குலதெய்வமாய் தயா விசேஷத்தினால் காப் பாற்றுகிறவனென்றபடியால், என்னில் அகாரணமான கருணைக்கடல் பரம்பரையாய்ப்பொழிந்து க்ஷமிக்கவும் க்ஷமி க்கவும். அநந்யஜனசுலப![22] ஸ்ரீயது சைலவல்லபா![23]

---

21. தேசிகன்—குரு.

22. அநந்யஜனஸுலபா—அநந்யப்ரயோஜனனாய்த் தன் னையே ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு எளியனானவன்.

23. ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!—யதுபர்வதமென்னும் திருநாராயண புரத்தில் ப்ரியமுள்ளவனே, மற்றும் நாய கனே.

உத்தரபதரிகாச்ரமம்—வடநாட்டுத் திருப்பதிகளில் ஒன்றான பதரிகாச்ரமம். இந்த திவ்யதேசத்தில் ஸர்வே ச்வரன் தானே சிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய்க்கொண்டு, நாராயணாவதாரம் செய்தருளி, அதில் நாராயணனாக இல ந்தை மரத்தின்கீழே தபோநிஷ்டராய் ஜ்ஞானமுத்ரை யோடு வீற்றிருந்து ஸர்வாம்சபூதனாய் சிஷ்யனான நரனு க்குத் திருமந்த்ரத்தை உபதேசித்து தத்வ்யாஜேன லோ கத்தை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளினான்.

இரண்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— திருமாலே! நீயே ஜகத்தை ஒரு முறையில் படைத்துக்காப்பாற்றி வயிற்றில் சேர்த்துக்கொள்கிறாய். ஆகையால் நீ, பரப்ரம்ஹம் என்று இந்த நரபதி, யதுகோத்ரபதிக்கு[1] விண்ணப்பம்செய்தான்.

பரப்ரம்ஹ[2] ஸ்வரூபா! இந்த உலகம் எந்த வஸ்துவிலிருந்து பிறக்கிறதோ யாதொன்றால் ஜீவிக்கின்றதோ யாதொன்றில்லயிக்கிறதோ அந்தவஸ்துவேபரப்ரம்ஹம்என்று குறிப்பிட்டு இப்பேர்ப்பட்ட ஜகத்காரணவஸ்துவும் நீயே என்று வேதாந்தங்கள் பலபல வகையில் ஸாமான்ய, விசேஷசப்தங்களால் உன்னையே புகழ்ந்தன. இப்படியிருக்கும் நீ! மஹதாதி தத்வக்ரமத்தில் பஞ்சமஹா பூதங்களை உண்டு பண்ணி, அவைகளிலிருந்து பிரும்மாண்டத்தைப்பண்ணி, அதனுள் பிரும்மாதி தேவதைகளை சிருஷ்டித்து அவரவர்கட்கு ஓரோர் அதிகாரத்தை எல்லைப்படுத்திச் சிலவற்றை

---

1. யதுகோத்ரபதி—திருநாராயணபுரத்திரு நாரணன், யதுகிரிநாதன்.

2. பரப்ரஹ்மம், ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்ரமம், ஜகத்காரணன், ஜகதாதிகாரணன்.—ஆளவந்தார்ஸ்தோத்ரரத்னம்—ச்லோகங்கள் 11, 12, 13, 14-லிலும், ஸ்ரீமான் அண்ணங்கராச்சார் ஸ்வாமி அருளிச்செய்த "ரத்னப்ரபா" என்னும் வ்யாக்யானத்தையும் பார்க்கவும்.

"எல்லா பிரபஞ்சத்திற்கும் ஆதாரமாகவும், நியாமக

ஆக்குவது நோக்குவது அழிப்பது என்னப்பட்ட உன் கைங்கர்யத்தில் நியமித்தாய். அவர்களும் ஜகத்தில் ஏக தேசத்தில் உன்னுடைய ஆஜ்ஞானுஸாரம் படைப்பதும் காப்பதும் அழிப்பதுமாக இருக்கிறதனால், அவர்களைக் கொண்டாடுமிடையில் நான்முகனே ஜகத்காரணனென்றும் ருத்ரனே ஜகத் காரணனென்றும், கொண்டாடுவார்கள். இந்த நிலைமையை அறியாதவர் மயங்குவர். ஒருவனை ஸ்தோத்திரம் செய்யும் ப்ரஸ்தாபமே யின்றிமல் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்ரமம் சொல்லுமிடத்தில் விசாரம்செய்ததில், ஆதியில் நாராயணனே மிஞ்சியிருந்தானென்றும், அவன் உந்தித்தாமரையில் பிரமன் வெளிப்பட்டானென்றும், அவனுடைய நெற்றி வேர்வையிலிருந்து ருத்ரன் பிறந்தானென்றும் சொல்லுதலால் நீயே ஜகதாதிகாரணனான பரப்ரம்ஹம் என்கிறதை ஸாத்விகரறிவித்தறிந்த என் மூவகைத்துன்பங்களையும் போக்கடிக்க வேணுமென்று உன்னடி நிழல் புகுந்தேன். அநங்யஜனசுலப! ஸ்ரீயதுசைலவல்லப! என்னை ஆற்று! என்னை ஆற்று!

னாகவும் சேஷியாகவும், ஸ்ரீமன் நாராயணனேயாவான். சிவனும் பிரமனும் பரதத்வமாயிருக்கக்கூடாதவர்கள்.

பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் பாடல்—மங்கை பாகன் சடையில் வைத்த கங்கையார்பதத்து நீர்? வசனமேவுமுனிவனுக்கு மைந்தனானதில்லையோ? செங்கையாலிரந்தவன் கபாலமாரகற்றினார்? செய்யதாளின் மலரான் சிரத்திலானதில்லையோ? வெங்கண் வேழமூலமென்ன வந்ததுங் கள்தேவனோ? விஸ்வாணனமரிலன்று விறலழிந்ததில்

லையோ ? அங்கண் ஞாலமுண்டபோது வெள்ளிவெற்பகன்றதோ ? ஆதலாலரங்கனன்றி வேறு தெய்வமில்லையே.''

"உய்யஉலகுபடைக்கவேண்டி உந்தியில் தோற்றிணய் நான்முகனை '' திருநாபிக்கமலத்தில் நாராயணன் நான்முகனைப்படைக்க நான்முகனும் சங்கரனைப்படைக்க இப்படியேமென்மேலும் லோகஸ்ருஷ்டி நிகழ்ந்தது.

ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம்—ஈச்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது—அசித்தைப்பரிணமிப்பிக்கையும், சேதனர்க்கு சரீரேந்திரியங்களைக்கொடுத்து, ஜ்ஞானவிகாஸத்தைப்பண்ணிவைக்கையும்.

ஸ்திதிப்பிக்கையாவது—ஸ்ருஷ்டமானவஸ்துக்களிலே பயிருக்குநீர்நிலைபோலே அனுகூலமாகப்ப்ரவேசித்து நின்று ஸர்வரக்ஷைகளையும் பண்ணுகை.

ஸம்ஹரிக்கையாவது—அவிநீதனுன புத்ரனை பிதா விலங்கிலிட்டுவைக்குமாப்போலே, விஷயாந்தரங்களிலே கைவளருகிற கரணங்களைக்குலைத்திட்டுவைக்கை.

மூன்றாம் விண்ணப்பம்.

பா— நின் கணக்கில்லாத கல்யாண குணங்களை இவ்வளவென்று கணக்கிட அரிதாகிலென்ன? நீ என்ஹ்ருதயத்தில் புகுவாய் என்று அந்த ஜகதீச்வரனுக்குப்ரீதியுடன் ஆட்சி செய்யுமவன் அன்புடன் உரைத்தான்.

அப்ரமேய! ஜகத்தில் ப்ரமேயமென்றால் அறியத்தகுந்த வஸ்து. அந்த வஸ்துவையறியப்ரமாணங்கள் ப்ரத்யக்ஷமென்றும், அனுமானமென்றும், சப்தமென்றும் மூன்று வகைப்படும். அவைகளில் ப்ரத்யக்ஷமென்பது இந்திரியங்களுக்கும் பொருள்களுக்கும் கிட்டின ஸம்பந்தத்தினால் பிறக்குமறிவு; இது ஆறு வகைப்படும். அதெப்படியெனில், கண் திறந்து ஒரு வஸ்துவைப்பார்த்தால் இது கருப்பு, இது வெண்மை என்பதே முதலாக பிறக்குமறிவு, சாக்ஷுஷப்ரத்யக்ஷமெனப்படும்; செவிசாத்துகையில் (கேட்கையில்) இம்திந்தமாதிரியான ஓசை, இது இவ்வகையான வார்த்தை, இது இந்த அக்ஷரம், இவைமுதலாகப் பிறக்குமறிவு—ச்ராவண ப்ரத்யக்ஷமெனப்படும்; நாவினால் நவிற்று இது புளிப்பு, இது இனிப்பு, இது உப்பு இவை முதலாகப்பிறக்குமறிவு ஜிஹ்வாப்ரத்யக்ஷமெனப்படும்; நாசியால் ஒன்றை மணத்தால் இது ஸுவாஸனை, இது துர்க்கந்தம் இவை முதலாக பிறக்குமறிவு, க்ராணப்ரத்யக்ஷமெனப்படும்; சரீரசர்ம ஸ்பர்சமாகில் இது வெப்பம், இது குளிர் இவைமுதலாக பிறக்குமறிவு ஸ்பார்சனப்ரத்யக்ஷமெனப்படும்; மனதில் எண்ணுகையில் தனக்கு இப்பொழுது இன்பமாயிருக்கும், இப்பொழுது துன்பமாயிருக்கும்

இவைமுதலாக பிறக்கும் அறிவு மானஸப்ரத்யக்ஷமெனப்படும், இப்படிப்ரத்யக்ஷம் ஆறுவகையாயிருக்கும். அனுமானமென்பது—வேறொன்றை விட்டுத்தான் ஒரு இடத்திலும் இராத வஸ்துவைப்பார்த்து அந்த இடத்தில் வேறொன்றை அறிவது. அஃதெங்ஙனேயெனில்—நெருப்பை விட்டு புகையிராதென்ற நியமத்தைப் பாகசாலையில் நிச்சயித்து மலைமுதலானவிடங்களில் வேறொரு புகையைக்கண்டு அவ்விடம் நெருப்பு உண்டென்று அறிதல் அனுமானப்ரமாணமெனப்படும். சப்தப்ரமாணமாவது இருக்கிறதை இருக்கிறபடி அறிவிக்கும் வசனம். அதுவும் லௌகிகமென்றும் வைதிகமென்றும் இருவகைப்படும், லௌகிகமென்பது லோகத்தில் ஆப்தர் (நண்பர்) சொல்லும் வசனம். வைதிகமென்பது வேதம் முதலான பதினான்கு[1] வித்யைகள். இந்த ப்ரத்யக்ஷானுமான சப்தங்களென்றும் மூன்றுப்ரமாணங்களிலிருந்தும் உன்னுடைய ஸ்வரூப, ரூப, குண[2] விபவாதிகளில் கொஞ்சம், கொஞ்சம் அறியப்படுமன்றிக்கே இப்படியென்று பரிச்சேதித்தில்[3] (தெரிந்துரைத்தல்) அரிதானமையால் நீ அப்ரமேயனெனப்படுகிறாய். ஆகிலும் உன்னுடைய பக்த ஸுலபதையைப்பிரகாசிப்பித்து என்னுடைய ஹ்ருதயாந்தராளத்தில் கோயில் கொள்ளவேணும் கோயில் கொள்ளவேணும் அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

---

1. பதினான்கு வித்யைகள்—நான்காம் விண்ணப்பத்தைப்பார்க்கவும்.

2. ஸ்வரூபம்—அகிலஹேயப்ரத்யனீகத்வத்தாலும், கல்யாணைகதாநத்வத்தாலும். ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷ

ணமாய், விபுத்வாத்தேசத: பரிச்சேதராஹிதமாய், நித்யத்வாத்காலத: பரிச்சேதராஹிதமாய், ஸர்வமும், தனக்குப்பிரகாரமாகித்தான் பிரகாரியாய், தனக்கொருப்ரகார்யாந்தரமில்லாமையாலே வஸ்து பரிச்சேதராஹிதமுமாய், ஜ்ஞானந்தமயமாய், ஜ்ஞான, பலைச்வர்யாத்யநந்தகல்யாண குணகணமஹோததியாய், ஸ்ரீய: பதியாய், ஸ்வேதரஸமஸ்தத்தையும் வ்யாபிக்குமிடத்தில் அப்ராக்ருதமாய், சுத்தசத்வமயமாய், ஸ்வாஸாதாரணமாய், புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமாய், புண்யகந்தவாஸிதாநந்ததிகந்தராளமாய், ஸர்வாபாச்ரயமாயுமிருந்துள்ள திவ்யவிக்ரஹம்போலே, வியாபித்து, தரித்து, நியமித்து, இப்படி ஸமஸ்தப்ரகாரத்தாலும், ரக்ஷகமாய்க்கொண்டு சேஷியாயிருக்கும்.

ரூபம்—அப்ராக்ருதமான சோதிவடிவு.

குணம்—அளவிட அரிதானவை, ஆச்ரயண ஸௌகர்யாபாதகம், ஆச்ரயகார்யாபாதக குணங்கள்—வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ, ஸௌசீல்ய, ஸௌலப்ய, ஜ்ஞான, சக்தி, பூர்த்தி ப்ராப்தி.

3. நிஷ்கர்ஷித்தல்—பரிச்சேதித்தல்—அளவுக்குட்படுத்துகை.

நான்காம் விண்ணப்பம்.

பா— வேதம், அதனர்த்தமறுதியிடுகிற புராணங்களிலே நீ, தெளிவாய்க்காண்பாய் என்று அன்புடன் நற்குணன், யாதவகிரிநாதன் திருவடியில் விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸகல வித்யாப்ரவர்த்தகா! வித்யைகள்—வேதங்கள் நான்கும், அங்கங்கள் ஆறும், தர்க்கமும், மீமாம்ஸையும், புராணமும், தர்மசாஸ்திரமும், ஆயுர்வேதமும், தனுர்வேதமும், காந்தர்வமும், அர்த்தசாஸ்திரமும் என்று பதினெட்டு வகையாயிருக்கும். அவைகளில், ருக், யஜுஸ், ஸாம, அதர்வமென்கிற நாலுவேதங்களும் பூர்வபாகத்தில் (முதற் பகுதியில்) தர்மம், அர்த்தம் காமம்[1] என்னும் மூன்றுவர்க்

வேதாந்தத்தின் உண்மையை யறியவேண்டுமாகில் ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ, புராணங்களை சாதனமாகக்கொள்ளாவிடில் உண்மை தெரியாது (கொண்டேயறியவேண்டும்).

1. தர்மம், அர்த்தம், காமம் மோட்சம்—புருஷார்த்தம் சதுர்விதமாயிந்றே இருப்பது. தர்மமாவது—இஷ்டாபூர்த்தங்கள். இஷ்டமாவது யாகாதிகள், பூர்தமாவது, கர்தாதி; ஸாதனதயா புருஷார்தமாயிருக்கும்.

காமமாவது; ஐஹிக, பாரலௌகிக போக்யபதார்த்தானுபவசுகம்.

மோட்சமாவது—ஆத்மானுபவ பகவதனுபவங்கள். இவற்றில் காமமோக்ஷங்களிரண்டும் ஸ்வயம் புருஷார்த்தமாயிருக்கும்.

கத்திற்கும் ஸாதனமான[2] கர்மத்தைச்சொல்லும், உத்தர பாகத்தில் (பிற்பகுதியில்) உன் ஸ்வரூப, ரூப, குணவிப வாதிகளைச்சொல்லி மோக்ஷோபாயத்தைக்காட்டும். அங்கங்களில்—சிக்ஷையென்கிறது—ஸ்வர, வர்ண, மாத்ராதிகளை நிச்சயிக்கிறது. வ்யாகரணமென்பது—ப்ரக்ருதி[a] ப்ரத்யயாதி[b] களிலிருந்து அர்த்தத்தைச்சொல்லும் பதங்களை ஏற்படுத்துகிறது. சந்தஸ்ஸென்பது[c] காயத்ரீ, த்ரிஷ்டுப், அனுஷ்டுப், முதலான சந்தோலக்ஷணங்களை நிச்சயிக்கிறது. கல்ப ஸூத்திரமென்பது—வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட கர்மத்தை உபயோகிக்கையை நிதானிக்கிறது. ஜ்யோதிஷமென்பது கர்மத்தை, ஆசரிக்கும் காலத்தை ஏற்படுத்துகிறது. வேதபுருஷனுக்கு—சந்தஸ்ஸு பாதங்களும், கல்பஸூத்ரம் கைகளும், வியாகரணம் முகமும், சிக்ஷக்ராணமும் (மூக்கும்) ஜ்யோதிஷம் கண்களும், நிருக்தம் செவிகளாயுமிருப்பதினால் இவை யாவும் வேதாங்கங்களெனப்படும்.

தர்க்கமென்பது வேதார்த்தங்களை யுக்திகளால் ஸ்திரப்படுத்துகிறது, மீமாம்ஸையென்பது வேதார்த்தங்களை பூர்வபக்ஷ[3] ஸித்தாந்த ரூபமாய் ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கும்.

---

2. ஸாதனம் :—ஸாத்யப்பொருளையுறுதிப்படுத்துமத்தாட்சி ; சித்தியாதல்.

a. ப்ரக்ருதி—பகுதி.
b. ப்ரத்யய—விகுதி.
c. சந்தஸ்—யாப்பியல்.

3. பூர்வபக்ஷம்—பிரதிவாதம் ; பிரதிகக்ஷியாய் மாறுபடக்கூறுகை.

புராணங்களென்பவை ஜகத் ஸ்ருஷ்டியும், ஸம்ஹாரமும், மந்வந்தரங்களும் வம்சமும் வம்சங்களில் பிறந்தவர்கள் சரித்திரமும் சொல்லுகின்றன. அவை பிராம்ஹம், பாத்மம் முதலான பதினெட்டு வகையாயிருக்கும்.

தர்மசாஸ்திரமென்பது—ஆசார[4] வ்யவஹாரப்ராயச் சித்தங்களைச்சொல்லும். மனு, யாஞ்யவல்க்யம் முதலாய் பதினெட்டு வகையாயிருக்கும்.

ஆயுர்வேதமென்பது—நோய்களின் ஆதிகாரணம், பரிஹாரம் முதலியவைகளை நிரூபிக்கும்.

தனுர்வேதமென்பது—அஸ்த்ர[5] சஸ்த்ர[6] உபயோகம், பின்வாங்குகை முதலியவற்றை நிரூபிக்கும்.

காந்தர்வமென்பது—நடனம், கானம், வாத்தியம் முதலியவற்றை நிரூபிக்கும்.

அர்த்த சாஸ்திரமென்பது—பிரஜாபரிபாலனாதி ராஜநீதிகளை நிரூபிக்கும். இந்தப்பதினெட்டு வித்யைகளையும் நீயே லோக நன்மைக்காக பிரஸித்தி செய்ததனால் நீயே

---

4. ஆசாரம்—சௌச, ஸ்னானாதி.
வ்யவஹாரம்—தாயபாகாதி விவாத நிர்ணயம்.
ப்ராயச்சித்தம்—பாபசோதக சாந்த்ராயணாதிகள்.

5. அஸ்த்ரம்—ஆயுதம், கைவிடாயுதப்பொது.

6. சஸ்த்ரம்—பாணம், கைவிடாப்படை.

ஸகல வித்யாப்ரவர்த்தகனென்னப்படுவாய். இந்த எல்லா வித்யைகளிலும் ப்ரதானமான வேதாந்தத்தில்[7] ப்ரகாசமான உன் ஸ்வரூபத்தை அறிவித்து என் மனதின் அஞ்ஞானத்தை நீக்கி, உன் அடிகளில் ஜ்ஞானபக்தியை முற்ற வைக்கவும் முற்றவைக்கவும். அரங்கபஜனஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

---

7. ப்ரதானமான வேதாந்தம்—முக்யமான வேதத்தினுத்தரபாகமான உபநிஷத்துகள்.

ஐந்தாம் விண்ணப்பம்.

பா— ஸகலாத்மக! ஸகல ஜகத்வ்யாபாரமும் உன்னுடையதே என்று ஸகல வேதமும் முறையிடுவதும் ~~அல்லது~~ (சாற்றுவதும்) உன்னையே என்று அந்த ஸூகலன் (ச்ரேஷ்டமான கலைவல்லோன்) யதுசைலபதிக்கு விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸகல வேதவேத்யா! வேதங்கள்—பூர்வபாகத்தில் யக்ஞாதிஸத்கர்மங்களை முழுதும் வழிப்படும் ஒழுங்கையும் அவைகளினால் வரும் பலத்தையும் சொல்லும். உத்தர பாகத்தில் ஸம்ஸாரத்தை இகழ்ந்து ஜீவஸ்வரூபத்தையும்[1] பரப்ரம்மஸ்வரூபத்தையும் நிரூபித்து, மோட்சோபாயத்தையும் விதித்து மோட்சானந்தத்தையும் மேல்வாய் புகழ்கின்றன. இப்படி அநேக விதமாயிருக்கும் வேதம் உன்னையே புகழ்கிறதென்று பெரியோர் சொல்லுவர். அந்த நிலைமையை பாவிக்கையில் லோகத்தில் அரசனைப்புகழும்போது (அறை கூவுவோர் அல்லது கட்டியக்காரர்) அரசனாணையைக்கடைபிடித்து நடக்கும் வகையையும், அதற்கு மனமுவந்து அரசன் அவர்கட்குத்தகுந்ததைக்கொடுக்கும் வகையையும், பிரஜைகள் நிலைமையையும், அரசன் நிலைமையையும் அரசன் சன்னிதானத்தை அடையும் வழியும், சன்னிதியிலிருப்போர் சுகத்தையும், வருணித்ததில் அரசனையே புகழுவரென்பர். இப்படி வர்ணச்ரமத்தோரென்கிற, உன்

1. ஆத்மஸ்வரூபம் "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்கிறபடியே தேஹேந்த்ரியமன: ப்ராணபுத்திவிலக்ஷணமாய், அஜடமாய், ஆனந்தரூபமாய், நித்யமாய், அணுவாய்,

னுடைய கட்டியக்காரர் பண்ணும் யக்ஞாதி கர்மங்களென்கிற, உன் ஆணத்தி (ஆக்ஞா) கைங்கர்யமும், அதற்கு வச்யப்பட்டு நீ கொடுக்கும் இந்த லோகத்தி லுண்டான சுகதுக்காதிபோகங்கள், பார லௌகிக பல மென்கிற பிழைப்பையும், ஜீவாத்மரென்னும் உன் கைங்கர்ய பரர்கள் நிலைமையும், பரப்ரம்ஹமெனப்படும் உன் நிலை மையையும் மோட்சோபாயமென்னும் உன் சன்னிதியை அடையத்தக்க நடத்தையையும் மோட்சானந்தமெனப் படும் உன் ஸன்னிதியிலிருப்பவர் சுகத்தையும் நிரூபணம் செய்வதினால் இந்த வேதங்கள் எல்லாம் உன்னையே புகழுகின்றனரென்பது திண்ணம் இந்த அர்த்தத்தைச்சித்தத்தில் வைத்தே :—

“ வேதைஸ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய : ” என்று கீதையில் சொன்னது.

இப்படி வேத வேத்யனெனப்படும் உன் அதிசயத் தையே ஸகல ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணுகமங்களும் வருணிக் கின்றன. வருணித்தும் முடிவைக்காணவில்லையென்றால், அநேக மனுஷ்யர்கள் தங்கள் முயற்சியினால் உன் நிலை மையை அறிந்து துதித்துப்பாடிக்கடைக்காண்பரென்பது (ஈடேறுவரென்பது) இச்சை மாத்ரமே. ஆகையால் நீயே தயைசெய்து உன் ஸ்வரூபத்தை அறிவித்து என்னை உன் கைங்கர்யபரனென்று இடு இடு. அநந்யஜனஸ வலபா ! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா !

அவ்யக்தமாய், அசிந்த்யமாய், நிரவயவமாய், நிர்விகாரமாய், ஜ்ஞானுஸ்ரயமாய், ஈஸ்வரனுக்கு நியாம்யமாய், தார்யமாய் சேஷமாயிருக்கும்.

ஆறும் விண்ணப்பம்.

பா— பலவிதமாய் (பரஸ்பரவிரோதமாய்) தோற்றும் வேத வசனங்கள், உபதேசத்தினால் பரஸ்பர விரோதமில்லாமலாகும், என்று கமலநாபனுக்கு திருவடியில் வணங்கி அரசர் தலைவன் விண்ணப்பம் செய்தான்.

அற்புத சரிதா![1] வேதங்கள், உன் ஸ்வரூப ரூப குண விபவங்களைப்பலவிடங்களில் பலபல வகையாய்ச்சொல்லி அறிவிக்கும். ஆசார்யன் மூலமாய்க்கேள்விபடுகிறவர்கட்கு இந்த அர்த்தம் சுவ்யக்தமாய் (தெளிவாய்) தெரியும். தங்கள் புத்தி பலத்தினால் ஊகிக்குமவர்கட்கு பரஸ்பர விரோதமாய் (ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாய்) த்தோன்றும், அதெப்படியெனில் :—

உன்னை சுகுணனென்றும், நிர்குணனென்றும், பெரிதுக்கும் பெரியவனென்றும், சிறியதின் சிறியவனென்றும், உருவுடையவனென்றும், உருவு இல்லானெனவும், அவாங்மனஸகோசரனென்றும், வேதவேத்யனென்றும், பிறப்பு இறப்பு இல்லாதவனென்றும், மத்ஸ்யாதி ரூபங்களில் பிறந்தவனென்றும் சொல்லி மந்தமதிகட்கு விரோதம் காண்கையால் நிச்சயம் பிறக்காது. பெரியார் உபதேசத்திலிருந்து அறிகிறவர்கட்கு இந்த விரோதம் எப்பொழுதும் தோன்றாது.

---

1. அற்புதசரிதா—ஆச்சரியமான ஒழுக்கமுடையவனே, சரித்ரமுடையவனே.

ஸகுணனெனில் வாத்ஸல்யாதி குணங்களுள்ளவனென்றும்,[3] நிர்குணனென்றால் ராஜஸதாமஸாதிகளில்லாதவனென்றும் தெரியவருவதால், ஸத்குணங்களெல்லாம் இருக்கின்றன, துர்குணங்களொன்றுமில்லையெனத் தெரியவரும்.

பெரிதுக்கும் பெரியவனெனில்—பதினான்கு லோகங்களையும் தன்வயிற்றினுட்கொண்டவனென்றும்; சிறியதுக்கும் சிறியவனெனில் சிறியதான ஜீவாத்மாவுக்குள் அந்தர்யாமியாயிருக்கு[4] மென்றும் தெரியவருவதால் ஸகலபதார்த்தங்களின் உள்ளும் புறமும் வ்யாபித்திருப்பனென்ற நிச்சயம் உண்டாகும்.

---

2. வாத்ஸல்யாதிகுணங்கள்—அன்றீன்ற கன்றினுடம்பின்வழுவை யாதரித்து புஜிக்கும் தேனுவைப்போலே ஆச்ரிதர்களுடையதோஷங்களை போக்யமாகக்கொள்வதொரு குணம்.

3. ராஜஸதாமஸாதி குணங்களாகின்றன—ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுகள்.

ஸத்வம்—ஜ்ஞானஸுகங்களையும், உபயஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

ரஜஸ்ஸு—ராகத்ருஷ்ண ஸங்கங்களையும், கர்மஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

தமஸ்ஸு—விபரீதக்ஞானத்தையும், அநவதானத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

4. ஜீவாத்மனுள் அந்தர்யாமியாயிருக்கும்—சேதநருடையவுள்ளே பிரவேசித்து ஸகலப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நியந்தாவாயிருக்கை.

ஸாகாரனெனில் அப்ராக்ருத சரீரமுள்ளவ[5]னென்றும் நிராகாரனெனில் ஸகலஹேயாஸ்[6]பதமானப்ராக்ருதசரீரமில்லாதவனென்றும் தெரியவருவதால் தன் ஸ்வரூபத்திற்கு அனுகுணமாய் தனக்கிச்சானு குணமாயிருக்கிற திவ்ய மங்கள விக்ரகங்கள் உள்ளவனென்றும் வ்யக்தமாகும்.

அவாங்மனஸகோசரனெனில்—ஸ்வரூபமும், விக்ரஹமும், குணங்களும், ஐச்வர்யமும் இவ்வளவு என்று அளவிட்டுச்சொல்லவும் அறியவும் ஆகாதவனென்கிறது.

வேதவேத்யனெனில்—ஸ்ரீய:பதியும், அகிலஹேயப்ரத்யனீகனும், ஜகத்காரணனும், ஸர்வாந்தர்யாமியும்[7] மோக்ஷப்ரதனும், என்கிற இவைமுதலான மகிமைகளும் வேதத்தில் தெரியவருமென்று காணுதலால், தானறியவேண்டுவதெல்லாமறிந்து மற்றும் மஹிமைகள் உண்டென்று இருக்கவேண்டுமென்பதாக உறுதிப்பட்டது.

மத்ஸ்யாதிரூபத்தில் பிறந்தானெனில்—துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலன தர்மஸ்தாபனார்த்தமாய்[8] தனதிச்சை

5. அப்ராக்ருத சரீரம்—மாயையென்கிற மூலப்ரக்ருதியின் பரிணாமமானப்ருதிவ்யாதி பஞ்ச பூதங்களினால் உண்டாகாத சரீரம்.

6. ஹேயம்—தோஷம்.

7. ஸர்வாந்தர்யாமி—ஸர்வத்துக்கும் தான் ப்ரகாரியாய் தனக்குப்ரகாரியந்தரமில்லாதபடியிருக்கை.

8. துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலன, தர்மஸமஸ்தாபனார்த்தம்—தன்னுடைய வனுபவமொழியக்ஷண காலமும்

யால் மனுஷ்யர் முதலான ஆகாரத்தில் தோற்றுவனென்றும் தெரியவருவதால் கர்மத்திற்கு அதீனமில்லாமல் லோகானுக்ரகார்த்தமென்று[9] விளக்கமாயிற்று.

இப்படி விரோதமில்லாமல் ஸகல வேதார்த்தங்களையும் ஒன்றுபடுத்தி அறிந்தவர் உன்னை ஸர்வாச்சர்யமயனென்பர். உன்னுடைய நிரூபணம் செய்ய நான் எவ்வளவு? என்னை உன் நிர்வ்யாஜமான தயாமிர்தக்கடல் பரம்பரைகளில் மிதப்பித்து லாலிக்கவும், லாலிக்கவும், அநந்ய ஜநசுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

செல்லாதே தன்னைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டிருக்கும் ஸாதுஜனங்களை தன்னுடைய ரூபசேஷ்டிதாவலோகநாராபநதான்முகேந ரக்ஷிக்கையும், தத்வவிரோதிகளான துஷ்க்ருதுக்களை நசிப்பிக்கையும், தன்னுடைய ஆராதனரூபமாய் க்ஷீணமாய் கிடக்கிற வைதிக தர்மத்தை ஆவித்யஜன தன் ஸ்வரூபத்தை தர்சிப்பித்து ஸ்தாபிக்கையுமாகிற இம்மூன்றுமே பலமென்கை.

9. லோகானுக்ரஹார்த்தம்—அநுக்ரஹமாவது—பிரருடைய துக்கத்தைப்போக்கி இஷ்டத்தை அளிக்கும் பொருட்டு பெரியோன் சிறியோன் இடத்தில் செய்கிற இச்சை (கிருபை).

ஏழாம் விண்ணப்பம்.

பா.— கேளாய்! உன்னுடலாயிருக்கு மென்பத ைல் பிரபஞ்சமெல்லாம் உண்மையானது என்று யதுசைல பாலகனுக்கு சத்தியப்பிரியன் வச்யப்பட்டு பக்தியுடன் விண்ணப்பம் ஸமர்ப்பித்தான்.

ஸமஸ்த சிதசித்வஸ்து சரீரகா! பிரபஞ்சமெல்லாம் உனக்கு உடலாயும், நீ இந்த ஜகத்திற்கு பரமாத்மனுயும் (உலகம் அவனை உள்ளுயிராய்க்கொண்டது) இருப்பதனுல் பிரபஞ்சமெல்லாம் நீயோர்வனல்லாமல் வேறில்லையென்று வேதசாஸ்திரங்கள் சொல்லும். அதன் உண்மையை அறியாமல் சிலர் மயங்கி ஜகத்திற்கும் உனக்கும் ஸ்வரூபபேதமில்லை என்று சொல்லுவர். அவர்கள் சொல்லும் வசனங்களெல்லாம் யுக்திக்கு விரோதமாய் இருக்குமவை. அதெங்ஙனேயென்னில்:—லோகத்தில் வஸ்துரூபமிரண்டா யிருந்து இரண்டின் ஆகாரகுணங்கள் ஒன்ருய் இருந்தால், அந்த ஒரே வஸ்துவைக்கொண்டு இதற்கும் இதற்கும் பேதமில்லையென்று புத்திமான்கள் சொல்லுவர்.

ப்ரம்ஹத்திற்கும் ப்ரபஞ்சத்திற்கும் பேதமில்லையென்பவன் இந்த ப்ரபஞ்சமே ப்ரஹ்மம் என்ருல் வேறு ப்ரபஞ்சமில்லை என்ற சூன்யவாதியாவன்; ப்ரம்ஹமே ப்ரபஞ்சம் என்று சொன்னுல் ப்ரம்ஹம் ஒன்றன்றி வேருென்றுமில்லை என்று சொல்லும் தானும், தன்வசனமும், தனக்குபதேசித்த குருவும், அந்த குரு அத்யயனம்செய்த வேதாந்தமும் இல்லையென்பதால் நாஸ்திகவாதியாவான்.

இப்படிக்கு சுத்தாத்வைதம் சாஸ்திரவிருத்தமாயி ருந்தாலும் உன் கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திரமாகாத மனுஷ்யர் இந்த பக்ஷத்தை அங்கிகரித்து உன்னுடையஜ்ஞான,[1] பல,[2] ஐச்வர்ய,[3] வீர்ய,[4] சக்தி,[5] தேஜஸ்,[6] ஸௌசீல்ய,[7] வாத்ஸல்ய,[8] மார்தவ,[9] ஆர்ஜவ,[10] ஸௌஹார்த,[11] ஸாம்ய[12] காருண்ய,[13] மாதுர்ய,[14] காம்பீர்ய,[15] ஔதார்ய,[16] சாதுர்ய,[17] ஸ்தைர்ய,[18] தைர்ய,[19] சௌர்ய,[20] பராக்ரம,[21] ஸத்யகாம,[22] ஸத்யஸங்கல்ப,[23] க்ருதித்வ,[24] க்ருதஜ்ஞதா,[25]

---

1. ஜ்ஞாநமாவது—ஈஸ்வரஜ்ஞானமாகிறது, ஸர்வகாலமும் ஸர்வஸ்துக்களையும் யுகபதேவஸாக்ஷாத்கரிக்கும் சாமர்த்யம்; அதாவது, விஷமஸ்ருஷ்டியிலே கர்மீபவித்திருந்துள்ள அஸங்க்யாதமான ஆத்மாக்களுடைய ஸ்வரூப பேதத்தையும் நாமபேதத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் சக்தி.

நிரதிசயக்ஞாநம்—அடிமைக்குறுப்பான அஸங்குசித க்ஞானம்.

என்றுமொக்க ஸர்வவிஷய ப்ரகாஸகமுமாய். ஸர்வ ப்ரகாஸமுமான குணவிசேஷம், சேதனருடைய ஹிதா zஹித நிரூபணத்துக்கு உறுப்பானகுணம் தந்தாமுடைய ஹிதா zஹித நிரூபணத்தில் அறிவில்லாதவர்களுக்காகையாலே, ஜ்ஞாநம், அஜ்ஞர்க்காயிருக்கும்.

2. பலமாவது—ஸ்ருஷ்டமான ஸகல பதார்த்தங்களையும் ஸ்வஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதேசத்தாலே தரிக்கும் தாரண சாமர்த்யம் ஜகத்காரண ப்ரயுக்தமான ஸ்ரமமின்றி

யிலே யொழிகையாதல், உபயவிபூதியையும் அக்லேசேன ஸஹிக்கவல்லமிடுக்கு.

3. ஐச்வர்யமாவது—த்ருதரான ஸர்வாத்மாக்களையும் கர்மானுகூலமாக நியமிக்கும் நியமன சாமர்த்யம், தரித்த ஜகத்தை தன் தொடைக்கீழே அமுக்கி யாளவல்லனான நியந்த்ருத்வம், அர்த்திகள் அர்த்தித்தவையெல்லாம் கொடுக்கும்படியான அடியுடைமை, கர்த்ருத்வ லக்ஷணமான ஸ்வாதந்தர்யமாதல்.

4. வீர்யமாவது—ஜகத்தாரண நியமனங்களாலே சரீரமான ஸமான ஸர்வ க்லேசங்களுமின்றியிலே யிருக்கை. ஸர்வத்தையும் தரித்து நியமித்துப் போராநின்றால் புருவம் வேராத அநாயாஸம். எல்லாவற்றையும் உண்டாக்காநின்றால் தான் அவிக்ருதனாயிருக்கமவிகாரதை யென்னவுமாம் ஜகதுபாதாநமாக நிற்கச்செய்தேயும் ஸ்வரூப விகாரமின்றியிலே யொழியும்படியான அவிகாரதை.

5. சக்தியாவது—ஏறிட்டுக்கொண்டதொரு கார்யம் தகைவுபடாதபடி செய்து தலைக்கட்டவற்றான சாமர்த்யம். ப்ரவர்த்திப்பிக்கும் ப்ரவர்த்யுன்முகரான சேதனருக்கு சக்தியைக்கொடுத்து ப்ரவர்திப்பிக்கும் ப்ரவர்தகத்வ சாமர்த்யம், ஜகதுபாதான சக்தியென்னவுமாம்.

ஜகத் ப்ரக்ருதி பாவமாதல், அகடிதகடனா ஸாமர்த்யமாதல், இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்களில் அசக்தராயிருக்குமவர்களுடைய கார்யஸித்திக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை, சக்தி அசக்தர்க்காயிருக்கும்.

6. தேஜஸ்ஸாவது—ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யமாதல், பராபிபவந சாமர்த்யமாதல்.

வ்யாபாராந்தர நிரபேக்ஷமாக அவன் பேர் சொன்ன போதே எதிரிகள் குலையும்படியான மதிப்பு. இத்தால் பஹுயத்ந ஸாத்யமானதை அல்பயத்நத்தாலே தலைக்கட்ட வல்லவனென்றபடி. அன்றியிலே, வீர்யசக்தியாதிகளால் பிறக்கும் புகழ்களாகவுமாம்.

ஜ்ஞாநாதிகளாறும் ஸர்வவிஷயங்கள். இப்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டனானவனுக்கு இனி பன்னிரண்டுகுணம் ஆஸ்ரித விஷயம்.

7. ஸௌசீல்யமாவது—உயர்ந்ததான் தாழ்ந்தவர்களோடு வந்து கலவாநின்றால் "இவன் நம்முடையான்" என்று புரையறக்கலக்கலாம்படி யிருக்கை.

பெரியன் தாழ்ந்தவர்களோடு புரையறக்கலக்கும் ஸ்வபாவம் தங்களுடைய தண்மையை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாய் இருக்கும்.

தண்மைபாராதே புரையறக்கலக்க வேண்டுவது—தாழ்ந்தவர் விஷயத்திலே யாகையாலே, சீலம்—மந்தர்க்கா யிருக்கும்.

குஹப்பெருமாள், சபரிமுதலானோரிடங்களில் இக்குணம் மிகவிளங்கிற்று.

8. வாத்ஸல்யமாவது—ஆஸ்ரிதகதமான தோஷமும் குணமாய் தோற்றும் ப்ரேமம். அதாவது—ஆஸ்ரிதருடைய தோஷத்தைத் தன்பேறாகப் போக்கி ஸ்வகுணங்களாலே தரிப்பிக்கை. அதாவது.

அன்றீன்ற கன்றினுடம்பின் வழுவை யாதரித்து புஜி க்கும் தேநுவைப்போலே ஆஶ்ரிதருடைய தோஷங்களைப் போக்கியமாகக் கொள்ளுவதொருகுணம். அவித்யாகர் மாதிதோஷஸஹிதராகத்தங்களை யநுஸந்திப்பார்க்கு உறுப் பாயிருக்குமென்கை. தோஷத்தை போக்கியமாகக் கொ ள்ளவேண்டுவது—தோஷவான்களுக்காகையாலே, வாத்ஸல் யம் ஸதோஷர்க்காயிருக்கும்.

9. மார்தவமாவது—ஆஶ்ரித விரஹம் பொறுக்கமாட் டாத மேன்மையாகையாலே, தன்னுடைய விஶ்லேஷத் தில் பயமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்று விர ஹம்பொறுத மேன்மைவேண்டுவது—விரஹத்துக்கு அஞ்சுவார் திறத்திலாகையாலே, மார்த்தவம்—விஶ்லேஷ பீருக்களுக்காயிருக்கை,

10. ஆர்ஜமாவது—ஆஶ்ரித சம்ஶ்லேஷத்தில் தம்மு டைய மனோவாக்காயங்கள் ஏகரூபமாயிருக்கை. அதாவது அவர்களுக்குத் தன்னை நியமித்துக்கொடுக்கை. கரண த்ர யத்தாலும் செவ்வியனாயிருக்கை யாகையாலே, தங்களு டைய கரணத்ரய கௌடில்யத்தை நினைத்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. கரணத்ரயத்தாலும் செவ்விய னாய்க்கொண்டு தன்னையமைத்துப் பரிமாரவேண்டுவது— செவ்வைக்கேடாம் விஷயத்திலாகையாலே, ஆர்ஜவம்— குடிலவர்க்காயிருக்கும்.

11. ஸௌஹார்த்தமாவது—ஆஶ்ரிதருடைய ஸந்நிதி யோடு அஸந்நிதியோடு வாசியற அவர்களுடைய ஸர்வமங் களத்தையும் அன்வேஷியாநிற்கை எப்போதும் நன்மை

யைச் சிந்தித்திருக்கும் ஸ்வபாவமாகையாலே, ஸர்வகால மும் தீமையையே சிந்தித்திருக்கும் துஷ்ட ஹ்ருதயராகத் தங்களை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்கும் அதாவது—தானெப்போதும் நன்மை சிந்திக்கவேண்டுவது தந்தாமுக்குத்தீமைகளைச் சிந்திக்கும் நீமனத்தர் விஷயத்திலாகையாலே, ஸௌஹார்தம்—துஷ்ட ஹ்ருதயர்க்காயிருக்கும்.

12. ஸாம்யமாவது—ஜாதிகுண வ்ருத்தாதிகளாலுண்டான தாழ்வேற்றங்களைப் பாராதே ஆபிமுக்யமே ஹேதுவாக ஆச்ரயணீயத்வே ஸமநாயிருக்கை.

"ஜாதியாலும் குணத்தாலும் நடவடிக்கையாலும் வெவ்வேறுபட்டவர்களிடத்திலும் ரக்ஷணத்தில் வாசியின்றி ஸமமாக பொருந்துமவன்."

13. காருண்யமாவது—ஸ்வார்த்த நிரபேக்ஷமாகப் பரது:கஸஹிஷ்ணுத்வம்.

க்ருபையாவது—பரது:காஸஹிஷ்ணுத்வ மாகையாலே, 'ஆவாரார்த்துணை யென்றலை நீர்க்கடலுளழுந்தும் நாவாய்போல்' பிறவிக்கடலுள் நின்று துளங்குமுதலான துக்கமுடையவர்களுக்கு உறுப்பா யிருக்குமென்கை ஐயோவென்று இரங்கவேண்டியது—நோவுபட்டவர்க்காகையாலே, க்ருபை—துக்கிகளுக்காயிருக்கும்.

14. மாதுர்யமாவது—ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளாலே ஸர்வதோமுகமான ஸாரஸ்யம்.

அனாதிகாலமே பிடித்துக்கொளுத்திக் கிடக்கிற ப்ராக்ருத விஷயங்களை விஸ்மரிக்கும்படி ஸர்வாவஸ்தையிலும் இனியனாகிறது.

“மதுரமான பேச்சுகளைப்பேசி அடியவர்களை இனிமைப்படுத்துமவன் என்னும்; ஆச்ரிதர்கட்குப் பரமபோக்கியமான திருமேனியை யுடையவன். ஒவ்வொருவருடைய ருசி ஒவ்வொருவகையாக இருந்தாலும் அவரவர்கள் நின்ற நின்ற நிலைகளிலே எல்லார்க்கும் இனியனாயிருப்பவனென்க.”

15. காம்பீர்யமாவது—ஆச்ரிதர்க்குச் செய்ய நினைத்திருக்குமவை ஒருவரால் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதிருக்கை. அதாகிறது—தன்னுடைய கொடையின் சீர்மையையும் கொள்ளுகிறவன் சிறுமையையும் பாராதே யிருக்கையும், எல்லாம் செய்தாலும் ஒன்றும் செய்யாதானாயிருக்கை.

16. ஔதார்யமாவது—ஆச்ரிதருடைய அபேக்ஷிதங்களைத்தானிருந்து கொடுக்கை.

தங்களுடைமையை தாங்கள் விநியோகங்கொள்ளுமாபோலே விநியோகங்கொள்ளலாம்படி, ஆத்ம ஆத்மீயங்களை ஆச்ரிதர்க்குக் கொடுக்கிறது. கொடுத்தோமென்னு மபிமானம் தன்னெஞ்சிலில்லாதபடியாகவும், கொள்ளுமவர்களுக்கு ப்ரத்யுபகாரந்தேடி நெஞ்சாறல்பட வேண்டாதபடியாகவும் கொடுக்கும் பரமோதாரனாகையாலேயிறே.

17. சாதுர்யமாவது—ஆச்ரிதருடைய தோஷங்களை புருஷகாரபூதையான பிராட்டி யறியாதபடி மறைக்கை.

ஆச்ரிதர் தன்னுடைய ரக்ஷணத்திலே அதிசங்கைபண்ணி ஞல் அவ்வதிசங்கையைப்போக்கி ரக்ஷிக்கையென்னவுமாம்.

ஆச்ரிதர்செய்த குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச்செய்தே யும் திருவுள்ளத்தால் நினையாதிருக்கிறது. ஆச்ரித தோ ஷங்களைத் தெரியாதபடி மறைக்கவல்ல சதுரனுகையாலே யிறே.

18. ஸ்த்தைர்யமாவது—ப்ரத்யூஹ சதங்களுண்டாளு லும் ஆச்ரித ரக்ஷண ப்ரதிஜ்ஞையில் குறையாதொழிகை. பெரியபிராட்டியார் குற்றங்களைக் காட்டினுலும் மறுதலி த்து நிஸ்சலனுய் நின்று ரக்ஷிக்கிறது ஸ்த்திர ஸ்வாபாவ னுகையாலேயிறே. ஆச்ரிதர் விஷயத்திலே பிடித்தபிடி விடாதவன். ஆச்ரிதர்களுடைய அபராதங்களைக்கண்டும் திருவுள்ளம் சீறிக் கைவிடாதவன்.

அனந்தரம் மூன்று குணம் ஆச்ரிதப்ராதிபக்ஷ விஷயம்.

19. தைர்யமாவது—எதிரியை மதியாதொழிகை. லங் கையிலே ராவணனும் பலமுமெல்லாம் குறியழியாதிருக்கச் செய்தே அவன் தம்பியைக் கடற்கரையிலே லங்கா ராஜ்யத் துக்கு ராஜாவாக அபிஷேகத்தைப் பண்ணுவிக்கை மூல பலம் ஸம்ஹ்ருதமானவன்று பெருமாளுடைய திருவுள்ளம் பூர்வக்ஷணத்திற் காட்டில் ஒரு விக்ருதியன்றியிலே யிருந்த படியைச்சொல்லிற்றுகவுமாம்.

20. சௌர்யமாவது—பரபலத்திலே சென்று புகும் போது ஸ்வபலம்போலே சென்று புகுகையும் ப்ரஹர்தா வாகையும்.

21. பராக்ரமமாவது—சாரிகை வரும்போது கையும் வில்லுமாய் ஸஞ்சரிக்கும் ஸஞ்சாரத்திலே எதிரிகள் தாவக் குண்டு சத்ருவென்றறிய மாட்டாதபடி ஸஞ்சரிக்கை.

ஆஶ்ரிதவிஷயமாயும் உபேய விஷயமாயும் உபாய விஷய மாயுமிருக்கும் நாலு குணங்களும் சொல்லுகிறது.

22. ஸத்யகாமமாவது—நித்யமான காம்யங்களையுடைய வனென்றபடி. அதாவது—ஆஶ்ரிதர்க்கநுபாவ்யமான குணங்களையும் விபூதியையும் சொல்லுகிறது. ஆச்ரித ரக்ஷணவிஷயமான மநோரதம் காமமென்கிறது. அது—அப்ரதிஹதமாயிருக்கை யென்றுமாம்.

ஆச்ரிதர்க்கநுபாவ்யமான வழியிலே தனக்கும் இனிதான குண விபூதியைச்சொல்லிற்று. லீலார்த்தமாக ப்ரக்ருதி புருஷகாலங்களை ஸ்பரஹாவிஷயமாகவுடையவனென்கைக்காக—ஆச்ரயிக்குமிடத்தில் இவனிட்டது கொண்டு வயிறுநிறைய வேண்டாதபடி அவாப்தஸமஸ்த காமதயா வந்த பூர்த்தியுடையனென்கைக்காக—இத்தால் அகிஞ்சனனுனவென் கார்யம் பூர்ணனுனவுனக்கு பரமன்றே என்கிறார்.

ஸத்யகாம—நித்யமான காமங்களை யுடையவனுன வனே! இத்தால் ஆச்ரிதருடைய அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுக்கைக்கடியான அவாப்த ஸமஸ்த காமத்வம் சொல்லுகிறது.

ஸத்யகாமனுகையாவது—ஸாந்தீபினி புத்திரனைக் கொண்டுவந்தாப்போலே ஸகலாபேக்ஷிதங்களும் முடிக்க வல்லவனுகை.

23. ஸத்யஸங்கல்பமாவது—அபூர்வமான போக்யங்களை ஸங்கல்பித்து அநுபவிக்குமிடத்தில் அமோகமாயிருக்கை "காரணவாராய்" என்றிருக்குமவர்களுக்குக் கண்ணாலே கண்டனுபவிப்பிக்கைக்கு தேவமனுஷ்யாத் யவதார ஸங்கல்பம் அப்ரதிஹதமா யிருக்குமென்றுமாம்.

அபூர்வமான போக்யங்களை அமோகமாக ஸ்ருஷ்டிக்க க்ஷமனென்கை—லீலைக்கு ஹேதுவான ஸங்கல்ப மாத்ரத்தாலே கர்த்தும் க்ஷமனென்கைக்காக, இத்தால் நித்யஸம்ஸாரியான என்னையும் நித்யஸூரிகளோடு ஒரு கோர்வை யாக்க நினைத்தால் செய்துமுடிக்க வல்லனல்லையோ நீ யென்கிறார்.

ஸத்யஸங்கல்ப—அமோகஸங்கல்ப. அபூர்வங்களை ஸங்கல்பித்துக்கொடுக்குமிடத்தில் அவை தப்பாதிருக்கை.

ஸத்யஸங்கல்பனாகையாவது—த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாதவற்றையு முண்டாக்கவல்லவனாகை.

24. க்ருதித்வமாவது——ஆச்ரிதர்கார்யம் தலைகட்டினால், அவர்கள் க்ருதக்ருத்யராகையன்றிக்கே தான் க்ருதக்ருத்யனாகிறது—ஆச்ரித ரக்ஷணம்பெற்றால் பேறுதன்னதாயிருக்கும். ஸ்வபாவத்தாலேயிறே.—க்ருதியாவது ஆச்ரிதருடைய வபேக்ஷிதம் பூர்ணமானால். தான் க்ருதக்ருத்யனாகை. ஆச்ரிதாபேக்ஷிதம் பெற்றால் லாபம் தன்னதாயிருக்கை. இவர்களுடைய கர்தவ்யங்களைத்தானேறிட்டுக்கொண்டு செய்கையென்னவுமாம்.

முதலான எண்ணரிய கல்யாணகுணங்களும் திவ்ய மங்கள விக்ரஹமும், திவ்யபூஷணம் திவ்யாயுதங்களும், திவ்யமஹிஷிவர்கமும், நித்ய முக்தரும், ஸ்ரீவைகுண்டமும், இவைகளொன்றுமில்லையென்றும், மற்றும் உன்லீலோபகரணமான ப்ரும்மாண்டமும், மற்றும் அதனுள்ளிருக்கும் பதினன்கு லோகங்களும்,[a] பிரமன் ருத்ரன் முதலான தேவர்களும், ஸப்தத்வீபங்களும்,[b] ஸப்தஸாகரங்களும்,[c] பர்வதங்களும்,

---

25. க்ருதஜ்ஞத்வமாவது— க்ருதஜ்ஞதையாவது— ஆச்ரிதருடைய ஸுக்ருதலவத்தை யொன்றையும் நினைத்து, தான் செய்த நன்மைகளொன்றும் பாராதே யிருக்கை.

ஒருகால் சரணமென்னு முக்தி மாத்ரத்தாலே பின்பு செய்யும் குற்றங்கள் பாராதே அத்தையே நினைத்திருக்கை. ஆச்ரிதர்க்கு எல்லாம் செய்தாலும் அத்தை மறந்து அவர்கள் செய்த ஸுக்ருத லவத்தையே நினைத்திருக்கையென்னவுமாம்—ஆச்ரித விஷயத்தில் தான் செய்த வுபகாரத்தையே நினைத்திருக்கை யென்னவுமாம்.

(a) பதினன்குலோகங்கள்—அதல, விதல, ஸுதல, ரஸாதல, தலாதல, மஹாதல, பாதாளங்களென்றும், பூ, புவ, ஸுவ, மஹர், ஜந, தப, ஸத்யமென்றும்.

(b) ஸப்தத்வீபங்கள்—ஜம்பூ, ப்லக்ஷ, குச, க்ரௌஞ்ச, சாக, சால்மலி, புஷ்கர.

(c) ஸப்த ஸமுத்ரங்கள்—லவண, இக்ஷு, ஸுரா, ஸர்பி, ததி, க்ஷீர, சுத்த ஜலம்.

நதிகளும், தேசங்களும், கிராமங்களும், தன்னை ஈன்ற தாய், தந்தையரும், தானுமில்லையென்றும், இல்லாத வேதாந் தத்திலிருந்தே இவை யெல்லாவற்றையு மறிந்தோமென் றும் இம்முறையில் உன்னுடைய நித்ய விபூதியையும் (ஸ்ரீவைகுண்டம்) லீலாவிபூதியையும் (பிரம்மாண்டம்) இல்லையென்று அபலாபனம் செய்வர்.

இவற்றுள் நீ நிலைத்திருப்பது எப்படியோ! அது அவ்வாறிருக்கட்டும். உன்னையே உயிர்நிலையாய் நம்பி உன்னுடைய கடாக்ஷத்தைப்பெற்ற உத்தமர் (மஹாத்மர்) ஸகல வேதசாஸ்திரங்களுக்கும் ஏற்றதாயும் யுக்தியுக்தமா யும் உள்ள விசிஷ்டாத்வைத சாஸ்திரத்தை அங்கிகரித் திருப்பர். அதெங்ஙனேயென்னில்:—ஒருவன் உடலில் பிருத்விமுதலான தத்வங்கள்,[d] இருபத்துநான்கும், ஜீவாத் மனும், அந்தர்யாமியான நீயும் சேர்ந்து இருபத்தாறுதத் வங்களிருந்தாலும் மனுஷ்யன் ஒருவன் இருக்குப்படி, இந்த சேதனு சேதனங்களனைத்தும், வேறாயிருந்தாலும் உன்னுடைய சரீரமாகிறதினால் நீயோர்வனே யென்பது யுக்தம். இந்த தத்வக்ஞானம் என் மனதில் நிலைபெறும் படி நீ க்ருபைசெய்தருளவேணும், அநந்யஜன ஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

(d) தத்வங்கள்—ப்ருக்ருதி, மஹான், அஹங்காரம், சப்ததந்மாத்ரம், ஸ்பர்சதந்மாத்ரம், ரூபதந்மாத்ரம், ரஸ தந்மாத்ரம், கந்ததந்மாத்ரம், ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ்ஸு, ஜலம், ப்ருதிவி, மனஸ்ஸு, ச்ரோத்ர, த்வக், சக்ஷுர்ஜிஹ்வா, க்ராணம், வாக்பாணி, பாதபாயூபஸ்தம்—என்கிற இரு பத்துநான்கு தத்வங்கள்.

எட்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— கனவில் பார்க்கும் வஸ்துக்களெல்லாம் நீ ஸ்ருஷ்டித்ததனாலேயே, நிச்சயம் என்று ஒப்புரவாக்கி மலையகர் வெற்றியாளன் அஸுராரி திருவடியில் விண்ணப்பம்செய்தான்.

அகடித கடனாஸமர்த்தா[1]! மானிடர்க்கு ஜாகர ஸ்வப்ந ஸுஷுப்தியென்று மூன்று அவஸ்தையுண்டு. அவைகளில் ஸுஷுப்தியென்கிறது நித்ரை, ஸ்வப்பனமென்கிறது கனா, ஜாகரமென்பது விழிப்பு. நித்ரையில் ஜீவாத்மன் பரமாத்மாவானஉன்னுள் அமுங்கி ஜ்ஞாநேந்திரிய[2] வ்யாபாரம் அழிந்திருப்பதால் புறம்பும் உள்ளும் தன்னறிவில்லாமலிருக்கும். விழிப்பிலும்கனாவிலும் தன்னறிவு உண்டாயிருக்கும். ஜாகரத்தில் காண்கிறவஸ்துக்களை நீ ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்தில் உண்டுபண்ணுவதால் இந்தவஸ்து இதிலிருந்து பிறக்கும் இதற்கு இந்த பெயர், இந்த ஆகாரம், இந்தகுணம் இதனாலாகும் கார்யமிது இந்தவஸ்து இவ்வளவுகாலம் இருக்குமென்று அளவுபட்டிருக்கும். இருக்கும் காலத்தில் எல்லாருக்கும் தெரியவரும். கனவில் காணும் வஸ்துக்களை நீ அந்தந்த காலத்தில் ஸங்கல்பமாத்ரத்திலிருந்தே உண்டுபண்ணுவ

---

1. அகடிதகடனாஸாமர்த்யம் — சேராதவஸ்த்துக்களைச் சேர்ப்பிக்கத்தகுந்தவல்லமை.

2. ஜ்ஞாநேந்திரியங்கள்—ச்ரோத்ரம், த்வக், சக்ஷுர், ஜிஹ்வாக்ராணம்,

தால் இந்தவஸ்து இதிலிருந்து பிறக்குமென்றும், இதற்கு இதுவே ஆகாரம் இதுவே குணம் இதுவேகார்யம் என்றிவை முதலான பரிமாண மொன்றுமில்லாமல் விசித்ரமாய் உன்னுடைய ஸங்கல்பமிருந்தபடி யிருக்கும். அந்தக்காலத்தில் கனவைக்காணுமோர்வனுக்குக் காணுமன்றி மீதி ஒருவருக்கும் காணமாட்டாது. இப்படி விழிப்பில் (ஜாகரத்தில்) காணப்படும் வஸ்து எல்லோருக்கும் காணப்பட்டும் ஸ்திரமாயும் இருக்கும், கனவில் காணும் வஸ்து ஒருவனுக்கு கண்டுக் கொண்டு விழித்தவுடனே போவதனால் அநித்யமா யிருக்கும் உலகநடை யிப்படி இருந்தாலும் நீ ஒருவரில் தயைசெய்து வரையறுத்துக்காண்பிப்பாய் அதெப்படியெனில் முன்பு கோகுலத்தில் பலபத்ரன்கோள் வார்த்தையைக்கேட்டு மண்ணைச் சாப்பிடாதிரு என்று பயப்படுத்தும் யசோதைக்கு உன்சிறிய செவ்வாய்திறந்து பதினாலுலகங்களையும் யாருக்கும் தெரியாதபடி காண்பித்தாய். அப்படியே இரண்டு சைன்யத்துக்கும் நடுவில் அர்ஜுனனுக்கு யாருமறியாதபடி விஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்தாய். பின்னையும், ஸைந்தவனைக்கொல்வித்து அர்ஜுனனை ரட்சிக்கவேணுமென்ற எண்ணத்துடன் குருக்ஷேத்ரத்தில் பகலில் இருட்டையுண்டுபண்ணினாய். மேலும் கங்கையில் முழுகின ஸுசரித[3] னென்ற பார்ப்பானைகல்யாணி தீர்த்தத்தின்நடுவே எழுப்பினாய். இப்படிபரோட்சமல்லாமல் ஸாட்சாத்காரமாய் எனக்குக்கனவில் நீ க்ருபைசெய்த நந்தமென்றும் பெயர் பெற்ற உத்தமமான ஒரு கத்தியைக்

---

3. ஸுசரிதன்—இவன் வரலாற்றை யாதவகிரிமாஹாத்ம்யத்தில் காணலாம்.

கனவு பார்த்ததைப்போல அந்தக்காலத்தில் மாத்திரம் அனுபவிக்கத்தக்கதல்லாமல் நித்யமெனப்பட்டு விழிப்புடனிருக்கையில் எல்லோருக்கும் கண்டுகொண்டு, நீ ஈந்த மஹிமையினால் ஒரே அடியில் விழுந்து முற்றுகைபோட்ட நாலுதிசைப்பகைவர் மொத்தத்தையும் கத்தரித்து, வெற்றியைக்கொண்ட என்னை உன்னுடைய கைங்கர்யத்தில் அர்ஹனாம்படி ஆட்கொண்டாய். உன்னுடைய திவ்யாத்புத குணஸாகரத்தில் வேதங்களும், பிரமன்முதலானவர்களும் ஒருதுளிக்கும் ஸமமாகமாட்டார் நானெவ்வளவு; உன் மகிமைக் கடலைவர்ணிப்பதென்று பிரயத்னம் செய்த என்ஸாஹஸத்தைப்பொறுத்து உள்ளவனென்று ஆநந்தப்படுத்துவது ஆநந்தப்படுத்துவது. அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

ஒன்பதாம் விண்ணப்பம்

பா— நியமித்த கர்மகதியை அனுசரித்தே ஸ்ருஷ்டிசெய்யும் நீ, ஸர்வஸமனென்பது திண்ணம். என்று ஸ்ரீயிடம் லோகைகவீரன் விண்ணப்பத்தை மிகுதியாகச் சொன்னான்.

ஸகலலோக நியாமகா[1]! நீ இந்த ஸம்ஸாரத்தில் ஒரோர்வனுக்குப் பட்டாபிஷேகாதி சுகத்தையும், ஒரோர்வனுக்கு சிரச்சேதனாதி துக்கத்தையும், உண்டுபண்ணுவதினால் விஷமனென்றும்,[2] கர்மானுகுணமான பலத்தைக் கொடுப்பதனால் கர்மத்திற்கு பரதந்த்ரனென்றும்[3], பாபி

---

1. ஸகலலோக நியாமகன்—"அந்தராத்மதயா நின்று நியமிக்கை, ஈஶ்வரனுக்கு ஸர்காவீநமாகையாலே, சரீரத்தினுடைய சகல ப்ரவ்ருத்திகளும் சரீரியினுடைய புத்யதீநமாக உண்டாமாப்போலே, சரீர பூதமான ஸகல லோகங்களுடைய ஸகல வ்யாபாரங்களும் சரீரியானபரமாத்மாவினுடைய புத்யதீநமாகவேயுண்டாம்படி யிருக்கையென்றபடி."

2. விஷமஸ்ருஷ்டி-"தேவதிர்யக்காதிரூபேண, சிலஸுகோத்தரமாகவும், சில து:கோத்தரமாகவும், சிலஸுகதுக மிஸ்ரமாகவும், ஸ்ருஷ்டிக்கை. ஜீவபேதமும் கர்மதாரதம்யமுமிறே விஷமஸ்ருஷ்டிக்குஹேது"

3. கர்மபாரதந்த்ரன்—"அஸங்குசித ஜ்ஞானசக்திகளையுக் கொண்டு தான் நினைத்தபடி யொன்றும் செய்யக்ஷமனல்லாதபடி கர்மாதீநனுமாய், அநந்தகுதியாய்க்கொண்டு ஜகத்வ்யாபாரத்திலே மூளுகைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி துக்கியுமாயிருக்கை."

கள் படும் துக்கத்தைப் பொக்கடிக்காமல் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதால் நிர்த்தயனென்றும், சிற்றறிவுள்ளவர்களுக்குத் தோன்றும். இதின் நிலைமையை விசாரஞ்செய்ய, நீ ஸ்ருஷ்டி செய்புமவனுதலால் உன் ப்ரஜைகளெனப்படும் ஜீவன்களெல்லாரினும், ஸமபுத்தியுடன், எல்லாரும் உன்னுடையமனம் வந்தபடி கைங்கர்யத்தைச் செய்து வாழவேணுமென்றெண்ணி, இப்படி யிப்படி நடப்பவர்களுக்கு மோக்ஷமென்றும், இப்பிப்படி நடப்பவர்களுக்கு இஹபரஸௌக்யமென்றும்[8], எல்லையிட்டு, அந்த எல்லையில் யார் யார் எந்த வகையில் நடப்பரோ அவர்கட்கு அந்த எல்லையிட்ட பலத்தைத் தப்பாமல் கொடுக்கிறதினால் நீ ஸர்வஸமன்[5]. உனக்கு ஒருவரிலும் வைஷம்யமில்லை[6]. இப்படி அவரவர் கர்மானுகுணமாய் பலன்களைக்கொடுக்கும் நீ ஸ்வதந்த்ரனன்றி[4] பரதந்த்ர

---

4. ஸ்வதந்த்ரன் — "அனிஷ்டயாதி தோஷ ப்ரதிபடமாய். தனக்கொரு நியாமகரின்றிக்கே யிருப்பானொருவனாகையாலே, தன்னிச்சையொழிய ஹேத்வந்தரமில்லையென்றபடி."

5 ஸர்வஸமன் — "த்ரிவித சேதநாசேதநங்களிடத்தில் வ்யாபகத்வ, தாரகத்வ, ஆச்ரயணீயத்வ, ரக்ஷகத்வ, மோக்ஷத்வங்களில் ஸாம்யத்தைச்சொல்லுகிற தித்தனை யல்லது ஸர்வவிநியோக ஸாம்யம் சொல்லுகிறதன்று."

[பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்—p. p.-16-20-பார்க்கவும்]

"அவரவர்களுடைய கருமங்களுக்குத் தக்கபடி விஷமஸ்ருஷ்டிகள் விளைகின்றபடியால் எம்பெருமானுடைய ஸர்வஸமத்திற்குக் குறையொன்றுமில்லை."

6 வைஷம்யம் — சமமின்மை.

7. நிக்ரஹா நுக்ரஹம் — தண்டனை-க்ருபை (வெகுமானம்) (அரசன்பரமான அருத்தம்.)

8. இஹபர ஸௌக்யம் — இம்மை மறுமை சௌக்கியம்.

னன்று. பாபிகளுக்குப் பாபானுரூபமான பலத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டும், அஜாமிளன் முதலான ஒரோர்வரில் அளவுகடந்த தயையைக் காட்டினதால் பரமதயாளுவென்னப்படுவாய். அது எப்படியென்றால்—உலகத்தில் தார்மிகனாயிருக்கும் அரசனொருவன் தன் நாட்டில் இப்படி நடப்பவனை மன்னிப்பேன், இப்படி நடப்பவர்களைத் தண்டிப்பேன் என்று முன்னமே எல்லைப்படுத்தி அந்தக்கட்டுப்பாட்டின்படி இவரிவரென்னாமல் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களை[7] நடத்தினால் பக்ஷபாதமின்றி ஸர்வஸமனென்பர். தான் எல்லையிட்டு எல்லையை விடாமல் நடப்பிக்கிறதினால் அவன் ஸ்வதந்த்ரனென்பர். தவறுபவர்களைத் தண்டனைசெய்யுமிடையில் எங்காவதோரோர்வனில் தப்பிருந்தும் மன்னித்தால் தயாளுவென்பர். ஆக நீ உன் ஆக்ஞாரூபமான கர்மத்திற்கு அநுகுணமாய்ப் பலத்தைக்கொடுப்பதினால் ஸர்வஸமனும் அந்த எல்லையைத் தப்பாமல் நடத்துவதினால் ஸ்வதந்த்ரனும், ஒரோர்வன் தப்பை மன்னிப்பதினால் தயாளுவென்றும் பெரியோர்களால் கேட்டு உன்னை உயிர்நிலையாகக்கொண்டேன். என்னுடைய தப்பைச்சரிப்படுத்தி கருணிப்பதா, கருணிப்பதா, அநல்ப ஜ்ஞானாலய! ஸ்ரீயப்தா சைலவல்லபா!

பத்தாம் விண்ணப்பம்.

பா——நானாவிதமான ஜகத்திற்கு நீயே மூன்று வகைக்காரணங்களும், என்று முரவைரியின் திருவடியில் விருதாளிகளின் தலைவன் பரமானந்தத்தோடு விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸகலஜகத்தேககாரணா[1]! கார்யத்தை உண்டுபண்ணும் வஸ்து காரணமெனப்படும். அது உபாதான காரணமென்றும் நிமித்தகாரணமென்றும், ஸஹகாரிகாரண மென்றும், மூவகைப்படும். புதியதொரு காரணத்தைப்பெற்றுத்தானே கார்யமெனப்படும் வஸ்து உபாதானகாரணம்; இந்த கர்த்ரு[2] கார்யத்தை உண்டுபண்ணுவதற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள்[3] ஸஹகாரிகாரணம், இவை யெவையென்னில் ஈவர்

---

1. ஸகலஜகத்தேககாரணா—" ஸகலஜகத்துக்கும் காரணபூதன். ஸமஷ்டி, வ்யஷ்டி ரூபஸமஸ்தகார்யங்களுக்கும் காரணபூதன். பரமாணுவாவது, ப்ரதாநமாவது, சேதனனாவது, காரணமாகமாட்டா.

ஸங்கல்பவிசிஷ்டனாய்க்கொண்டு நிமித்தகாரணனாயும், நாமரூப விபாகாநர்ஹமாம்படி தன்னுடனே கூடிக்கிடக்கிற ஸூக்ஷ்ம சிதசித்விசிஷ்டனாய்க்கொண்டு உபாதாந காரணமாயும், ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதி விசிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸஹகாரி காரணமாயிருக்கும். ஜகத்ரூபகார்யோத்பத்தியில் ஈச்வரனே த்ரிவிதகாரணனாயிருக்கும்."

2. கர்த்ரு—செய்வோன்.

3. உபகரணங்கள்—சாமக்கிரிகள்.

ணமயமான கடககுடாதி[4] கார்யத்திற்கு ஸ்வர்ணமுபாதான காரணம். சுத்தி, அடைகல், இடுக்கி, நீர், நெருப்பு, முதலியவை ஸஹகாரிகாரணம் அன்றியும் மண்மயமான சட்டி ஆல் முதலியவற்றிற்கு மண்பிண்டம் உபாதான காரணம். குலாலன் (குயவன்) நிமித்தகாரணம். சக்ரம் முதலியவை ஸஹகாரி காரணம். இப்படி உலகத்தில் பிறக்கும் கார்யமெல்லாவற்றிற்கும் மூவகைப்பட்ட காரணங்களும் வெவ்வேறாயிருக்கும். இந்த லோக மர்யாதையை மீறி ஜகத்தென்ற கார்யத்திற்கு நீயோர்வனே மூவகைக் காரணமாயிருப்பாய். அதெங்ஙனே யென்னில்:—மஹாப்ரளயத்தில் பஞ்சமஹாபூதங்களும், பஞ்சதந்மாத்ரைகளும், ஏகாதசேந்திரியங்களும்[5], அஹங்காரதத்வமும், மஹத்தத்வமும், சேர்ந்து இருபத்து மூன்று தத்வங்களும் ப்ரக்ருதியுள் அடங்கி மற்றும் ப்ரக்ருதியும் ஜீவனென்னும் இரண்டு தத்வங்களும், பெயரும், ஆகாரமும் வேறென்னப்பட்டுத் தெரியாதபடி உன்னுள் அழுங்கி உன் உடலாயிருப்பதினால் நீயோர்வனே மிச்சமாயிருப்பாய். அந்த வேளையில் நீயே மூவகைக்காரணமாய் ஜகத்தை யுண்டுபண்ணுவதால் ஜகதேககாரணனென்பது திண்ணம். இப்படி ஸூக்ஷ்ம ப்ரக்ருதி ஜீவசரீரகனான நீ உபாதானகாரணமானாலும் புதியதொரு ஆகாரத்

---

4. கடககுடாதி—கைவளை, முடி முதலியவைகள்.

5. ஏகாதசேந்திரியங்கள்—ஐந்து ஜ்ஞானேந்த்ரியங்கள், ஐந்து கர்மேந்த்ரியங்கள் மற்றும் மனஸ்ஸு ஆகப்பதினொன்று.

ஸதயமடையுமெனினும் பரிணாமதோஷம்[6] ப்ரக்ருதி மாத்தி ரத்திற்கன்றி உன் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்திற்கு அன்றென்று ஸகலவேதாந்தங்களும் உன்னுடைய மகிமையைப் புகழ்ந்து ஆச்சர்யப்படுகின்றன. இந்த ஜகதுத்பத்தி ஸ்திதி[7]களென்னும் உன் திவ்யாத்புத லீலைகளை வர்ணிக்கநானெவ்வளவு? உன்னவரெனப்படும் பெரியோர் பலதடவை உபதேசிக்க ஓரோர் வார்த்தையைக் கற்றுச்சொல்லும் கிளிக்குஞ்சு போன்ற என் சொல்லுக்கு சித்தத்தில் ஸந்தோஷப்படவும், அநந்யஜன ஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

6. பரிணாமதோஷம்—வேறுபாடு அடைவதால் உண்டாகும் தோஷம்.

7. ஜகதுத்பத்திஸ்திதி—உலகைப்படைப்பது, காப்பது.

பதினொன்றாம் விண்ணப்பம்.

பா—உகித்தால் ஜீவன் புத்தி சரீரம் இவைகளி லிருந்து விலக்ஷணனென்னும் இந்த நிலைமை உண்மை என்று பௌளிக்கு போர்வீரனென்னும் விருதுள்ளவன்தான் ப்ரீதித்து விண்ணப்பம்செய்தான்.

பரமாத்மா[1]! நீ ஸகல ஜீவாத்ம வர்க்கத்திற்கும் பெரியவனாதலால் உன்னை பரமாத்மனென்பது. ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை விசாரம் செய்யுமளவில் சரீரமே ஜீவாத்மனென்றும் ஸகலசரீரத்திலுமிருக்கும் ஜீவாத்மனொருவனே யென்றும் ஸ்வதந்த்ரனென்றும் சொல்லுவர்; இந்த பக்ஷங்களெல்லாம் யுக்திவிருத்தமாயும், சாஸ்திரவிருத்தமாயுமிருக்குமவை. அதெங்ஙனேயென்னில்:—சரீரமே ஜீவாத்மாவாகில் ம்ருதசரீரம்[2] அச்சு அழியாமலிருந்தும் ஜீவன் போச்சுதென்னும் உலக வார்த்தைகூடாது. சக்ஷுராதி

---

1. பரமாத்மா!—ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரன். ஸ்தோத்ரரத்னம் ஸ்லோகங்கள் 10—18. (ரத்னப்ரியா வ்யாக்யானத்தையும் பார்க்கவும்.

ஆத்மாவினுடைய தேஹாதி விலக்ஷணத்வ—"ஆத்மா தேஹாதிகளிலவற்றில் வேறுபட்டு [illegible]"

(தத்வத்ரயம் சித்ப்ரகரணம்—[illegible]—[illegible]—ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் வ்யாக்யானம் பார்க்கவும்.)

2. ம்ருத சரீரம்—பிணம்.

ஹைதயமடையுமெனினும் பரிணாமதோஷம்[6] ப்ரக்ருதி மாத்திரத்திற்கன்றி உன் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்திற்கு அன்றென்று ஸகலவேதாந்தங்களும் உன்னுடைய மகிமையைப் புகழ்ந்து ஆச்சர்யப்படுகின்றன. இந்த ஜகதுத்பத்தி ஸ்திதி[7]களென்னும் உன் திவ்யாத்புத லீலைகளை வர்ணிக்கநானெவ்வளவு? உன்னவரெனப்படும் பெரியோர் பலதடவை உபதேசிக்க ஓரோர் வார்த்தையைக் கற்றுச்சொல்லும் கிளிக்குஞ்சு போன்ற என் சொல்லுக்கு சித்தத்தில் ஸந்தோஷப்படவும், ஸந்தோஷப்படவும் அநந்யஜன ஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

6. பரிணாமதோஷம்——வேறுபாடு அடைவதால் உண்டாகும் தோஷம்.

7. ஜகதுத்பத்திஸ்திதி——உலகைப்படைப்பது, காப்பது.

பதினொன்றும் விண்ணப்பம்.

பா— ஊகித்தால் ஜீவன் புத்தி சரீரம் இவைகளி லிருந்து விலக்ஷணனென்றும் இந்த நிலைமை உண்மை என்று மௌளிக்கு போர்வீரனென்றும் விருதுள்ளவன்தான் ப்ரீதித்து விண்ணப்பஞ்செய்தான்.

பரமாத்மா[1]! நீ ஸகல ஜீவாத்ம வர்க்கத்திற்கும் பெரியவனாதலால் உன்னை பரமாத்மனென்பது. ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை விசாரம் செய்யுமளவில் சரீரமே ஜீவாத்ம னென்றும் ஸகலசரீரத்திலுமிருக்கும் ஜீவாத்மனொருவனே யென்றும் ஸ்வதந்த்ரனென்றும் சொல்லுவர்; இந்த பக்ஷங்க ளெல்லாம் யுக்திவிருத்தமாயும், சாஸ்த்ரவிருத்தமாயுமிரு க்குமவை. அதெங்ஙனேயென்னில்:—சரீரமே ஜீவாத்மா வாகில் ம்ருதசரீரம்[2] அச்சு அழியாமலிருந்தும் ஜீவன் போச்சுதென்னும் உலக வார்த்தைகூடாது. சக்ஷுராதி

---

1. பரமாத்மா!——ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரன். ஸ்தோத்ரரத்னம் ஸ்லோகங்கள் 10—18. (ரத்னடீகாவ்யாக்யானத்தையும் பார்க்கவும்.

ஆத்மாவினுடைய தேஹாதி விலக்ஷணத்வ—" ஆத்மா தேஹாதிகளிவற்றில் வேறுபட்டிருப்பானொருவன் "

(தத்வத்ரயம் சித்பிரகரணம்—3—7—ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் வ்யாக்யானம் பார்க்கவும்.)

2. ம்ருத சரீரம்——பிணம்.

இந்திரியங்களே ஜீவாத்மாவாகில், அந்த[a]பதிராதிகளில் ஜீவாத்மனில்லையென்று சொல்லவேணுமாகும். மனஸ்ஸும் ப்ராணவாயுவும் ஜடமாதலால்[b] ஜீவாத்மனல்ல. ஜ்ஞானமே ஜீவாத்மனாகில் தான் ஜ்ஞானமுள்ளவனெனக்கூடாது மற்றும் தான் ஜ்ஞானமென்று சொல்லவேண்டும் ஆகையால் ஜீவாத்மா சரீரபாஹ்யேந்திரியங்களிலிருந்தும்[3] மனஸ்ஸுப்ராணன் ஜ்ஞானமிவைகளிலிருந்தும் வேறாய் ஸ்வப்ரகாசமாயிருக்கும்.[4] ஸகலசரீரங்களிலும்ஜீவாத்மனொருவனேயாகில் ஒருவன்ச்ரேயஸ்ஸுக்கு மற்றொருவன் பொறாமைப்படுவதும் ஒருவனுக்கு இன்னொருவன் பகையாவதும், ஒருவனை மற்றொருவன் கொல்லுவதும்கூடாது. எல்லாரந்தரங்கத்தையும், எல்லோரும் அறியவேணுமாகும், மேலும் ஒருவனுக்கு வேதாந்த ஜ்ஞானம் பிறந்தமாத்திரத்தில் எல்லோருக்கும் முக்தியுண்டாவதால் பலரும் வேதாந்தச்ர

---

a. அந்தபதிராதிகளில்—“ அந்தன், குருடன், ரூபத்தை ஸ்பரியாதொழியவேணும்; பதிரன்-செவிடன், சப்தத்தை ஸ்மரியாதொழியவேணும்.

b. ஜடம்—ஜடமாவது ஸ்வயம் ப்ரகாசமன்றிக்கேயிருக்கை

3. பாஹ்யேந்திரியங்கள்—ஜ்ஞாந கர்ம ஸாதகங்களான பத்து இந்திரியங்கள்.

4. ஸ்வப்ரகாசம்.—“ தீபம் தீபாந்தர நிரபேக்ஷமாக ஸ்வவ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகிற லோபாதி, ப்ரகாசாந்தரநிரபேக்ஷமாக ஸ்வவ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகை.

வணம் செய்வது வ்யர்த்தமாகும். ஜீவாத்மன் ஸ்வதந்த்ரனாகில் துக்கமயமான ஸம்ஸாரத்தை அங்கீகரிக்கமாட்டான். இந்த யுக்திகளுடன் கூடின சாஸ்திர வசனங்களிலிருந்து ஜீவாத்மர் பலராய் உன் அடிமைகளாயிருப்பர். நீ, இந்த ஜீவாத்மரனைவருக்கும் தலைவனாய் பரமாத்மனெனப்படுவாய். இப்படி நீ உடையவனும் நாங்கள் உடைமையுமென்னும் ஸ்வஸ்வாமி பாவஸம்பந்தத்தை இதுவரையுமறியாமல் ஸத்தொழிந்த எனக்கு நிர்வ்யாஜ தயைபுரிந்து இப்பொழுது அறிவித்து ஸ்வரூபத்தை உண்டுபண்ணினபிறகு இன்னும் ச்ரேயஸ்பரம்பரைகளை வளர்ப்பது, அநன்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

பன்னிரண்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— உன் இச்சைமாத்திரத்தினாலேயே ஏற்பட்டது தத்வஸ்ருஷ்டியென்று யதுசைலபாலனநிதியினுடைய திருவடித்தாமரை ஸந்நிதியில் துஷ்டநிக்ரஹம் செய்யுமவன் சொன்னான்.

பரதத்வ ஸ்வரூபா! உன்னதீனமாய் உன் சரீரமென்றிருக்கும் தத்வங்கள் ஜீவனென்றும், ப்ருக்ருதியென்றும் இரண்டாயிருக்கும். அவைகளில் ஜீவதத்வம் உன் உடைமையாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய்[1] நித்யமாய் இருக்கும்[2]. ப்ருக்ருதி யென்கிறது தானென்றும் தன்னிலிருந்து பிறந்த தத்வங்கள் இருபத்து மூன்றும் சேர்ந்து, இருபத்தாநாலு தத்வமாயிருக்கும் அதெங்ஙனேயென்னில்:— மஹாப்ரளயத்தில் ப்ருக்ருதி உன்னுள் அடங்கியிருக்கும். அதனுள் ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸென்னும் மூன்று குணங்களும்

---

1. ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய்—"ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிடமாயிருக்கை ஜ்ஞாநமாவது—ஸ்வஸத்தாமாத்ரத்தாலே ஸ்வாஶ்ரயத்தைப்பற்றி ஸ்வபரவ்யவஹாரத்துக்கு உடலாயிருப்பதொரு ஆத்மதர்மம். இதுக்கு ஆத்மா ஆஶ்ரயம்— "ஆநந்த ரூபத்வமாவது விஶேஷ்டத்வம். அதாவது-ஸ்வபாவமே அநுகூலமாயிருக்கை.

2. நித்யமாயிருக்கும்—நித்யமாவது ஸர்வகாலவர்த்தித்வம், ஆத்மாவுக்குச் சொல்லுகிற ஜந்மமாவது தேஹஸம்பந்தம், மரணமாவது, தேஹவியோகமென்கை.

அதிகமில்லாமலிருக்கும். இந்த ப்ருக்ருதிக்கு மாயை[3] என்றும், அவித்யையென்றும் ப்ரதானமென்றும் பெயராயிருக்கும். இந்த ப்ருக்ருதி கீழ்புறத்திலும், எண்திசையிலும் வரம்பில்லாமல் வ்யாபித்து மேலுக்கு வைகுண்ட லோகம்வரையிலிருக்கும் இப்படி பூர்ணமாயிருக்கும் ப்ருக்ருதியினுடைய சிலவிடங்களில் ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்கள் ஏற்றமடைந்து மஹத்தத்வம் பிறக்கும். இப்படி ஓரே ஏற்றமாய் அதிகத்தையடைந்த மூன்றுகுணமுள்ள மஹத்தத்வத்தின் ஒரோர் இடத்தில் ஒரோர்குணங்கள்மிக்கு மற்ற இரண்டு குணங்களையும், மிதித்து மிக அதிகத்தை யடையும்; அவ்விடத்தில் ஸத்வம் அதிகமானால் ஸாத்விகமென்றும், ரஜஸ்ஸு அதிகமானால் ராஜஸமென்றும், தமஸ்ஸு அதிகமானவிடத்தில் தாமஸமென்றும், மூன்றுவகை அஹங்காரதத்வம்பிறக்கும். இதில் ஸாத்விகாஹங்காரத்தில் நின்றும் சப்தத்தை அறியும் ச்ரோத்ரமும்[4], ஸ்பர்சத்தை[5] அறியும் த்வக்கும்[6] ரூபத்தை யறியும் சக்ஷுஸ்ஸும்[7], ரஸத்தையறியும்ரஸனையும்[8], கந்தத்

---

3. மாயை :—"மாயையென்பது விசித்ரஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுகையாலே, அதாவது ஒன்றுபோலன்றிக்கே விஸ்மயநீயங்களான ஆச்சர்யங்களான கார்யங்களை ஜநிப்பிக்கை.

அவித்யை —"அவித்யையென்கிறது ஜ்ஞாநவிரோதியாகையாலே."

4. ஶ்ரோத்ரம்—காது.
5. ஸ்பர்ஸம்—பரிசம், தொடல், தொடுகை.
6. த்வக்—தோல், உடல்.
7. சக்ஷுஸ்—கண்
8. ரஸனை—நாக்கு.

தையறியும் க்ராணேந்திரியமென்னும்[9] ஜ்ஞானேந்திரியங் களைந்தும், மற்றும் பேசும்வாயும் குடிக்கும் கையும் நடக் கும் காலும் சரீரதர்மத்தை நடத்தும் பாயு[10] குஹ்யேந்திரிய ங்களென்னும்[11], கர்மேந்திரியங்களைந்தும் மற்றும் ஜ்ஞானே ந்திரிய கர்மேந்திரியமிரண்டிற்கும் ஸஹாயமான மனஸ்ஸு என்னும் அந்தரிந்திரியமும் கூடி பதினொன்றாய்ப்பிறக்கும்.

தாமஸாஹங்காரத்தினின்றும் அவ்யக்தமான சப்த குணமுள்ள சப்ததந்மாத்ரம் பிறக்கும். இந்த சப்ததந்மாத் ரத்தில் நின்றே அவ்யக்தமான சப்தகுணமுள்ள ஆகாசம் பிறக்கும். இந்த ஆகாசத்துடன் கூடின சப்ததந்மாத்ரத் தினின்று அவ்யக்தமான[12] ஸ்பர்சகுணமுள்ள ஸ்பர்ச தந் மாத்ரம் பிறக்கும். இந்த ஸ்பர்ச தர்மாத்ரத்தில் நின்றே அவ்யக்தமான ஸ்பர்சகுணமுள்ள வாயு பிறக்கும். இந்த வாயுவுடன் கூடின ஸ்பர்சதர்மாத்ரத்தினின்றே அவ்யக்த மான ரூபகுணமுள்ள ரூபதந்மாத்ரம் பிறக்கும். இந்த ரூபதந்மாத்ரத்திலிருந்தே அவ்யக்தமான ரூபகுணமுள்ள தேஜஸ்ஸு பிறக்கும். இந்த தேஜஸ்ஸுடன் கூடின ரூப தந்மாத்ரத்தினின்றே அவ்யக்தமான ரஸகுணமுள்ள ரஸ தந்மாத்ரம் பிறக்கும். இந்த ரஸதந்மாத்ரத்தில் நின்றே

---

9. க்ராணம்—மூக்கு.
10. பாயு—குதம்.
11. குஹ்யேந்திரியங்கள்—உபஸ்தங்கள்.
12. அவ்யக்தமான — காணப்படாத.

அவ்யக்தமான ரஸகுணமுள்ள ஜலம் பிறக்கும். இந்த ஜலத்துடன் கூடின ரஸதந்மாத்ரத்தினின்றே அவ்யக்தமான கந்தகுணமுள்ள கந்தந்மாத்ரம் பிறக்கும். இந்தகந்தந்மாத்ரத்தில் நின்றே அவ்யக்தமான கந்தகுணமுள்ள பிருதிவி பிறக்கும். ராஜஸாஹங்காரமென்பது ஸாத்விகாஹங்காரத்திலிருந்து ஏகாதசேந்திரியங்கள் பிறப்பதற்கும், தாமஸாஹங்காரத்திலிருந்து பஞ்சதந்மாத்ரங்களும் பஞ்சபூதங்களும், என்று இருபத்துநாலு வகையான அசேதநப்ருக்ருதி தத்வத்திற்கும், சேதனமான ஜீவதத்வத்திற்கும் பெரியவனுகையால் நீயே பரதத்வமென்று பெரியோரால் கேட்டு உன்னையே அதிசயமாக நம்பின என்னை தயை என்னும் அம்ருதத்தில் நனைத்து உன் குளிர்ந்த கடைக்கண் ஒளியை என்னுள் பொழிந்து என்னுடைய ரஜஸ்தமோ குணமென்னும் அழுக்கைப் பிடுங்கி ஸத்வகுணத்தை அதிகப்படுத்துவது, அதிகப்படுத்துவது (வளர்ப்பது) அநந்ய ஜனஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

பிறப்பதற்கு ஸஹாயமாயிருக்கும். இப்படிப் பக்ஷே? தாமஸாஹங்காரங்களும் ஏகாதசேந்த்ரியங்களும், பஞ்சதந்மாத்ரங்களும்,

பதின்மூன்றும் விண்ணப்பம்.

பா— பலப்ரும்ஹாண்டங்களை நீ நீர்க்குமிழிபோல் யெழுப்பிப்பாய்—என்று பத்மஜபனின் ஸுகுமாரமான திருவடியில் போர்வீரன் ப்ரீதிவிசேஷத்துடன் நல்லவிண்ணப்பம் உரைத்தான்.

அநேககோடி ப்ரும்மாண்டநாயகா! நீ ஜீவன்களில் தயைகொண்டு அவர்களுக்குக் கரணகளேபராதிகளைக்கொடுக்கவெண்ணி அந்த சரீரத்திலிருந்து அவர்கள் கர்மங்களைச் செய்யவும், அந்தகர்மபலங்களை அநுபவிக்கவும் இடமான ப்ரம்மாண்டத்தை ஸ்ருஷ்டித்தாய். அதெங்ஙனேயென்னில் முன் நீ ஸ்ருஷ்டித்த பஞ்சமஹாபூதங்களும் ஒன்றினியொன்று கலக்காமல் வெவ்வேறா யிருப்பதால் ஒருகார்யத்திற்கும் ஒவ்வாததைக்கண்டு அவையெல்லாவற்றையும் பஞ்சீகரணவகையில் ஒன்றாய்ச்சேர்த்தாய். பஞ்சீகரணமெனில் பஞ்சமஹாபூதங்களில் ஒருமஹாபூதத்தம்சத்தில் பாதியும், மிச்சநாலு பூதங்களின் நாலம்சங்களும் பாதியாகக் கூட்டில் ஒருவஸ்துவெனப்படும், அதனில் ஆகாசம் பாதியும் வாயு, தேஜஸ்ஸு ஜலம், இவைகளின் எட்டில் ஒருபங்கு பாதியாய் இந்த இரண்டு பாதிகளையும் ஒன்றாகக்கூட்டில் இதுபஞ்சீக்ருத ஆகாசமெனப்படும். மேலும் வாயுவம்சத்தில் பாதியும் மற்றநாலு பூதங்களின் எட்டிலொருபங்குகள் நாலும்கூடி பஞ்சீக்ருத வாயுவெனப்படும். மற்றும் தேஜோம்சம் பாதியும் மற்ற நாலுபூதங்களின் எட்டிலொரு பங்குகள் நாலும் கூடி ப்ரத்வியென்னப்படும் இப்படி பஞ்சீக்ருத மஹாபூதங்கள் ஒன்றில் மற்ற நாலு பூதங்கள் கலப்பிலிருக்கும் ஒருபூதத்

தேஜஸ்ஸென்னப்படும். பின்னையும் ஜலாம்சம் பாதியும் மற்ற நாலு பூதங்களின் எட்டிலொருபங்குகள் நாலும் கூடி

தினம்சத்தில் பாதியும் மற்ற எட்டிலொரு பங்குமாகி ஏற்றழிவாகி இந்து ராசிகள் இருப்பதால் எந்த ராசியில் எந்த பூதாம்சம் அதிகமாயிருக்குமோ அந்த ராசிக்கு அந்தப் பெயராகும். இப்படியிருக்கும் பஞ்சமஹாபூதங்களும் மஹதஹங்கார தத்வங்களும் ஒன்றுகூடி பூ வஸ்துக்களிலிருந்து ப்ரும்ஹாண்டமுண்டுபண்ணுமளவில் சட்டியைப்பண்ணும் குலாலாதிகள்[1]போல் ச்ராயாஸமின்றி நீரில் குமிழியெழுப்பும்படி உன் இச்சாமாத்ரத்தில் உண்டுபண்ணினாய். அதன்பிறகு ப்ரம்மாண்டத்தில் பிறப்பிக்கும் தேவமனுஷ்ய திர்யக்ஸ்தாவரஸ்ருஷ்டிகளை ஆள்வைத்து செய்விப்பேனென்று நான்முகனைப் படைத்தாய். இப்படி நீயே செய்யும் தத்வஸ்ருஷ்டியும், அண்டஸ்ருஷ்டியும் ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்டியும் ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியெனப்படும். பின்பு சதுர்முகனின்றும் செய்விக்கப்படும் தேவாதிஸ்ருஷ்டி வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியெனப்படும். இப்பொழுது சொல்லும் ப்ரம்ஹாண்டங்களை நீயோர்வனே ஸ்ருஷ்டித்து ஆள்வைத்து காரியம் நடத்துவதினால் அநேககோடிப்ரம்மாண்ட நாயகனெனப்படுவாய். இந்த ஜகத்வ்யாபாரவ்யாஸங்கத்தில் என்னைமறவாமல் உன் தயார்த்ரசித்தத்தில் நினைப்பது, நினைப்பது. அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலநாயகா!

---

1. குலாலாதிகள்—குயவன் முதலானோர்.

பதினான்காம் விண்ணப்பம்.

பா— எல்லா கர்ம்பலங்களையும் அனுபவிக்கும் ஸ்தானமான உலகங்களை நீ படைத்தாய் என்று வீரரில் வீரனானவன் அன்புபுரிந்து அஸுராரிக்கு[1]ச்சொன்னான்.

சகல புவனாதாரா[2] ! உலகங்கள் பதினான்கு. அவை யெல்லாம் பிரும்மாண்டத்திலிருக்கும். அதெப்படியென்னில் பிரும்மாண்டமென்பது பரணியைப்போல்[3] உருண்டைவடிவாயிருக்கும். அதனுள் அவகாசம்[4] எந்த திசையிலும் ஐம்பது கோடி யோஜனையளவாயிருக்கும். அதனுள் கீழிருந்து அண்டகபாலத்துக்கு மேல் கர்போதகம் இருக்கும் ஸ்தானம் எண்பத்துமூன்று லட்சத்தைம்பதினாயிரம் யோஜனையாயிருக்கும். [அங்குதென்பாகத்தில் ரௌரவாதி

1. அசுராரி—அசுரர் பகைவன்—அசுரர்—கச்யபமுனிவருக்கு திதியிடத்தில் பிறந்தவர். தேவதைகளுக்கு இவர்கள் ஸஹஜசத்ருக்கள். இவருடைய உத்பத்திபுராணங்களில் பிரமனுடைய தமோமயமான சரீரத்தில் ஜகனப்ரதேசத்தில் நின்றும் உண்டானார்களென்று சொல்லப்பட்டது இவர்கள், தைத்யர், (திதிபுத்ரர்) தானவர், (தனுபுத்ரர்) என்று இருவகைப்பட்டிருப்பர், இவர்களுடைய குரு சுக்ராச்சாரியர்.

2. ஸகலபுவனாதாரா—எல்லா (பதினான்கு) உலகங்களுக்கு மாஸ்திவாரமானவனே.

3. பரணி—ஒரு பாத்திரம் (சிமிழ்)

4. அவகாசம்—இடம்.

நரகங்களும், அதறகுமேல் ஶேஷலோகமென்பது முப்பத்திரண்டாயிரம் யோஜனையாயிருக்கும். அதற்குமேல் பூமி எழுபதினாயிரம் யோஜனத்திற்குள், ஒவ்வொன்று பத்தாயிரம் யோஜனங்களாகி மாடமாளிகை மரியாதையில் பாதாலம்முதலாய் ஸப்தலோகங்களாயிருக்கும்[5]. பூமிக்குமேல் ஸூர்யமண்டலம்வரையில் ஒருலட்சம் யோஜனையாயிருக்கும் ஆக கீழண்டபித்தியிலிருந்து[6] ஸூர்யமண்டலம் வரையில் இருபத்தைந்துகோடி யோஜனையாயிருக்கும். அதற்குமேல் சந்திரமண்டலம் ஒரு லட்சம் யோஜனத்திலும் அதற்குமேல் நக்ஷத்திரமண்டலம் ஒரு லட்சம் யோஜனத்திலுமிருக்கும், அதற்குமேல் இரண்டுலட்சம் யோஜனையில். சுக்ரனும், அதற்குமேல் இரண்டுலட்சம் யோஜனையில் ப்ருஹஸ்பதியும், அதற்குமேல் இரண்டுலட்சம் யோஜனத்தில்

5. ஸப்தலோகம்—ஏழுவித உலகங்கள் அவை பூலோகம் புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம், மஹர்லோகம்,ஜனோலோகம், தபோலோகம், ஸத்யலோகமென்பன. இவ்வேழும் மேலுலகங்கள். அதல, விதல, சுதல, தராதல, ரஸாதல, மஹாதல, பாதாளமென்னும் ஏழும் கீழுலகங்களாம்.

6. அண்டபித்தி—பிரம்மாண்டச்சுவர் இது பாதாளாதி ஸத்யலோகாந்தமான பதினாலு லோகங்களையுஞ் சுற்றிக்கொண்டு வெளியிலுள்ள மஹாஜலம் உள்ளே ப்ரவேசியாமைக்குக் கரையாயிருக்கும்.

ஸப்தருஷிமண்டலமும்[7], அதற்குமேல் ஒருலட்சம் யோஜனத்தில் ஜ்யோதிஶ்சக்ரகூடஸ்தனான துருவனுமிருப்பன். ஆக சூர்யமண்டலத்திலிருந்து த்ருவமண்டலம் வரையில் பதினைந்துலட்சம் யோஜனையும்; ஸுவர்லோகமெனப்பட்டு இந்த்ராதி தேவதைகள் ஸ்தானமாயிருக்கும், அதற்குமேல் ஒருகோடி யோஜனையும் மஹர்லோகமெனப்பட்டு முதல் இந்த்ராதி பதவிகளிலிருந்து நிவ்ருத்தாதிகாரரான தேவதைகள் ஸ்தானமாயிருக்கும். அதற்குமேல் இரண்டுகோடியோஜனமும், ஜனோலோகமெனப்பட்டு பிரம்ஹபுத்ரர்களான ஸனகாதிமுனிவர்களின் ஸ்தானமாயிருக்கும்.[8] அதற்குமேல் எட்டுகோடி யோஜனமும் தபோலோகமெனப்பட்டு ஓங்காராதி பரமரிஷிகளின் ஸ்தானமாயிருக்கும். அதற்குமேல் ஒருகோடியே எண்பத்தாறுலட்சமும் வெட்டவெளியாயிருக்கும். ஆகசூர்யமண்டலத்திலிருந்து மேலண்டப்பித்தி வரையில் இருபத்தைந்துகோடியும், கீழண்டப்பித்திவரையில் இருபத்தைந்துகோடி யோஜனங்களுமாய் ப்ரம்ஹாண்டம் ஐம்பதுகோடி யோஜனை நீளமாயிருக்கும். இதில் ஸ்திரமான[9] மாடிவீடுபோல் பதினை

---

7. ஸப்தருஷிகள்—முனிஶ்ரேஷ்டர்கள் எழுவர். அவர் மரீசி, அங்கிரஸன், புலகன், வஸிஷ்டன், அத்திரி, புலஸ்த்யர், கிருது என்போர் ஒருசாரார். கச்யபன், அத்ரி பரத்வாஜன், விஶ்வாமித்ரன், கௌதமன், ஜமதக்னி, வஸிஷ்டன், என்போரையும் ஸப்தருஷிகளென்பர், இங்குமுதலேழைக் குறிக்கிறது.

8. ஸ்தானம்—இடம், நிலை.

9. ஸ்திரம்—திடம்—மாறாமை.

அதற்குமேல் பன்னிரண்டுகோடி யோஜனையும் ஸத்யலோகமென்னப்பட்டு சதுர்முக ப்ரம்ஹ ஸ்தானமாயிருக்கும்.

ன்கு உலகங்களிலிருக்கும் எல்லாப்பிராணிகளுடைய ஸ்வரூப[10]ஸ்திதி[11] ப்ரவ்ருத்தி[12]களுக்கு நீயேகாரணமாயிருப்பதால்ஸகல புவனாதாரன் என்னப்பட்டாய் ஆகையால் என்னுடைய ஸ்வரூப ரூபஸ்திதிகள் உன்னுடைய அதீனமாயிருக்குமென்று பெரியோர்களால் கேட்டு என்னுடைய ஹிதாஹிதங்களை விட்டு இருக்கிறேன். என்னைரட்சிக்கும்வகை உன்னது, உன்னது. அநந்யஜனவத்ஸலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

10. ஸ்வரூபம்—சொரூபம், இயற்கைத்தன்மை.

11. ஸ்திதி—நிலைமை.

12. ப்ருவ்ருத்தி—முயற்சி.

பரம—ஸ்ரேஷ்டமான.

பதினைந்தாம் விண்ணப்பம்.

பா— ஸமுத்திரங்களென்ன, மலைகளென்ன, நதிகளென்ன இவற்றை உட்கொண்ட தராவலயம் அவ்வளவையும் நீ ஸ்ருஷ்டித்தாயென்பது திண்ணம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறது என்று கர்ணாடக சக்ரவர்த்தி ஸௌரிக்கு[1] விண்ணப்பம் செய்தான்.

அகண்ட பூமண்டலாதீச்வரா! பூமியைச்சுற்றி அண்டபித்தி உருண்டையாயிருப்பதால் எந்தப்பக்கத்திலும் ஐம்பது கோடி யோஜனையாயிருக்கும்: அதெங்ஙனேயென்னில்—பூமத்யத்தில் ஜம்பூத்வீபம் உருண்டையாய் எந்தப்பக்கத்திலும் லட்சயோஜனையாயிருக்கும். இந்த ஜம்பூத்வீபமத்யத்தில் மஹாமேரு ஸுவர்ணமயமாய் நிம்பதினாயிரம் யோஜனை அகலமும் மஸ்தகத்தின்[2]மேல் முப்பத்திரண்டாயிரம் யோஜனை அகலமுமாய் சதுரமாய் வெல்லத்தைத்தலைகீழாக வைத்தாற்போலிருக்கும்[3]. இந்த ஜம்பூத்வீபத்தை சுற்றின லவணஸமுத்திரமொன்று லக்ஷயோஜனை அகலமும் இதைச்சுற்றின ப்லக்ஷத்வீபம் இரண்டு லக்ஷ யோஜனையகலமும் இதைச்சுற்றின இக்ஷுஸமுத்திரம் இரண்டு லட்சம் யோஜனமும்

---

1. ஸௌரி—ஸுரஸேன வம்சத்தில் பிறந்தவன்.

2. மஸ்தகத்தின்மேல்—தலைமேல், மேற்பக்கம்.

3. வெல்லத்தைத்தலைகீழாய் வைத்தபடி—மைஸூர்தேசத்தில் "பெல்லத்தச்சு" யென்பார்கள். இது "ப" எழுத்துப்போல் அச்சடிக்கப்படும், சதுரமாயிருக்கும்.

இதைச்சுற்றின சால்மத்வீபம் நாலு லட்சம் யோஜனமும் இதைச்சுற்றின ஸுராசமுத்திரம் நாலு லட்ச யோஜனமும், இதைச்சுற்றின குசத்வீபம் எட்டுலட்ச யோஜனமும், இதைச்சுற்றின க்ருதஸமுத்திரம் எட்டுலட்ச யோஜனமும், இதைச்சுற்றின க்ரௌஞ்சத்வீபம் பதினாறுலட்ச யோஜனமும், இதைச்சுற்றின ஸாகத்வீபம், முப்பத்திரண்டு லட்சயோஜனமும், இதைச்சுற்றின புஷ்கரத்வீபம் அறுபத்துநாலாயிரம் லட்சயோஜனமும், இதைச்சுற்றின ஸ்வாதூதக ஸமுத்ரம் அறுபத்துநாலாயிரம் யோஜனமுமாயிருக்கும், இந்தபர்யந்தம் (இதுவரை) மனுஷ்யாதி பிராணிகள் ஸஞ்சாரத்திற்கு யோக்யமாயிருக்கும். அதின் புறவலயம் பிராணிகள் ஸஞ்சாரத்திற்கு யோக்யமில்லாமல் பளிங்குபோல் நிர்மலமாய் ஸ்வர்ணமயமாயிருக்கும் பூமி பத்துகோடியே, பதினான்குலக்ஷ யோஜனையகலமாயிருக்கும். இதைச்சுற்றி லோகாலோக பர்வதம் பத்தாயிரம் யோஜனையுயரமாயும் பத்தாயிரம்யோஜனமகலமுமாயிருக்கும். இதைச்சுற்றின அந்தகாரபூமி அண்டகடாஹ பர்யந்தத்திற்கு பன்னிரண்டுகோடியே, முப்பத்திரண்டு லட்சத்து நாற்பதினாயிரம் யோஜனையகலமாயிருக்கும். இப்படி பூமத்யத்திலிருந்து ஒருதிசை அண்டபித்தி பர்யந்தம் இருபத்தைந்துகோடி யோஜனை விஸ்தாரமாயிருக்கும். அதெங்ஙனேயென்னில் :—ஜம்பூத்வீபமத்யத்திலிருந்து லவணஸமுத்ரம் வரையில் ஐம்பதினாயிரம் யோஜனமும், மற்ற ஆறுத்வீபங்களும் ஏழுஸமுத்ரங்களும் சேர்ந்து இரண்டுகோடியே, ஐம்பத்துமூன்று லட்சயோஜனமும் ஸுவர்ணபூமி பத்துகோடியே பதினான்குலட்ச யோஜனமும், லோகாலோக பர்வதம் பத்தாயிரம் யோ

ஜனமும், அந்தகாரபூமி பன்னிரண்டு கோடியே, முப்பத்தி ரண்டு லட்சத்து நாற்பதினாயிரம் யோஜனமும் சேர்ந்து இருபத்தைந்துகோடி யோஜனமாயிருக்கும். இப்படி மேருமத்யத்திலிருந்து ஒருபக்கம் இருபத்தைந்துகோடி விஸ்தாரமாயிருப்பதால் பூமண்டலம் ஒருபக்கத்திய அண்டபித்தியிலிருந்து மற்றொருபக்கத்து அண்டபித்திவரையில் ஐம்பதுகோடி யோஜனை விஸ்தாரமாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட பூமண்டலம் ப்ரளயஸமுத்ரத்தில் முழுகினவன்று நீ சுமந்துகாப்பாற்றினதால் அகண்டபூமண்டலாதிச்வரனெனப் படுவாய். உன் ஐச்வர்யத்தின்[4] எல்லைகாணப்பிரமன் முதலியவர்களுக்கு அரிதாகிலும், பிரீதியுடன் நான் என்னறிவிக்கு எட்டினவரையில் விண்ணப்பம் செய்தேன் இந்தை க்ஷமிக்கவும், க்ஷமிக்கவும். அநக்யஜன சுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

---

4. ஐஶ்வர்யம்—ஐஶ்வர்யமாவது ஸகலபதார்த்தங்களையும் தத்தத் கர்மானுகுணமாக நியமிக்கும், நியமன ஸாமர்த்யம்.

ஸப்தஸமுத்ரம்—ஏழுவகைச் சமுத்திரங்கள், அவை உவர்நீர்ச்சமுத்திரம், நன்னீர்ச்சமுத்திரம், பாற்சமுத்திரம், தயிர்சமுத்திரம், நெய்சமுத்திரம், கருப்பஞ்சாற்றுச்சமுத்திரம், தேன்சமுத்திரமென்பனவாம்.

சப்ததீவுகள்—ஏழுவிதத்தீவுகள்—அவை, ஜம்பு, ப்லக்ஷ, குச, க்ரௌஞ்ச, சாக, சான்மல. புஷ்கரமென்பன.

பதினாறாம் விண்ணப்பம்.

பா— உலகத்தில் பிரகாசிக்கும் சுவர்க்கங்களின் பேதங்களை நீ உண்டுபண்ணினையென்று யாதவகிரிநாதனடிக்கு சிறைப்பட்டவரில் தயையுள்ள தலைவன் விண்ணப்பம் செய்தான்.

நிகிலபோகப்ரதா[1]! போகமென்பது சுகம், துக்கம் இவற்றினனுபவம். துக்கத்தை அனுபவிக்கும் தேசம் நரகமெனப்படும். சுகத்தை அனுபவிக்கும் தேசம் சுவர்க்கம் எனப்படும். இந்த சுகானுபவமான சுவர்க்கங்கள் பதினான்கு லோகங்களிலுமுள. அவைகளில் பூமியிலிருக்கும் சுவர்க்கங்கள் பூசுவர்க்கங்களெனப்படும். அவையெவையெனில் :—ஜம்பூத்வீபத்தின்[2] நவவருடங்களில்[3] பாரதவரு

---

1. நிகிலபோகப்ரதா!—ஸமஸ்தபாக்கியங்களையும், கொடுப்பவனே! (கிருபைசெய்பவனே.)

2. ஜம்பூத்வீபம்:—இந்த பூமியானது ஜம்பூத்வீபமுள்பட ஏழுத்வீபங்களாய் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை முறையே ஸப்தஸமுத்ரங்களால் த்வீபங்களாகச் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுக்குள்ளே ஜம்பூத்வீபமென்பது எல்லாவற்றிற்கும் நடுவிலிருக்கின்றது.

மேருவின் தெற்கிலிருக்கும், கந்தமாதன மலையில் ப்ரகாசிக்கும் நாவல்மரத்தைப்பற்றித்தான் இந்த பூமிக்கு ஜம்புத்வீபமென்று பெயர் உண்டாயிற்று. அந்த மரத்தின் பழங்கள் மஹாகஜ ப்ரமாணமுள்ளவைகளாய் மலையின்மேல்

விழுந்து சிதைய அவைகளின் ரஸத்தினாலே ஜம்பூநதியெ ன்று ப்ரஸித்தமான ஒரு நதி ஓடுகின்றது. (மகாகஜமெ ன்பது—ஐந்து முழ உயரமும், ஏழு முழ நீளமும் எட்டு முழப்பருமனு முடையது.)

அவ்வாற்றங்கரையின் மண்ணானது அந்த ரஸத்தினால் நனைந்து காற்றினாலுலர ஜாம்பூநதமென்று பேர் கொண்டு சித்தர்கள் தரிக்கும்படியான ஸ்வர்ணமாகிறது.

3. நவவருஷங்கள் :—இந்த ஜம்பூத்வீபத்தில் முதல் பா ரதவர்ஷமும், பின்பு கிம்புருஷ வருஷமும், அப்புறம் ஹரிவ ர்ஷமும், இம்மூன்றும் மேருவின் தெற்கே யுள்ளவை. ரம்ய கவருஷம், ஹிரண்ய வருஷம், குருவருஷம். ஆகிய மூன்றும் மேருவின் வடக்கேயுள்ளவை. பாரதவருஷம் எப்படி தெற் கின் கடைசியோ அப்படியே "குரு" வருஷம் வடக்கின் கடைசியாய் இருக்கிறது. மேருவைச்சுற்றிலும் இராநின் றது இளாவ்ருத வருஷமெனப்படும். மேருபர்வதத்திற்குக் கிழக்கே பத்ராச்வ வருஷமும், மேற்கே கேதுமால வருஷ மும் இருக்கின்றன. இவ்வருஷங்களில் ஒவ்வொன்றும், ஒன்பதினாயிரம் யோஜனை விஸ்தீர்ணம் உள்ளவை.

அந்த இளாவ்ருத வர்ஷத்தில் நான்கு பர்வதங்கள் மே ருவுக்குத்தாங்கிகளா யிருக்கும்படி யுண்டாக்கப்பட் டிருக் கின்றன. அவற்றுள் கிழக்கில் மந்தரமும், தெற்கில் கந்தமா தனமும், வடக்கில் சுபார்ச்வமும், மேற்கில் விபுலமும் இருக்கின்றன. அந்த மலையில் முறையே கடம்பு, நாவல் அத்தி, ஆல், என்ற மரங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. நான்கு திசைகளிலும் முறையே சைத்ரரதம், கந்தமாதனம். வைப்

ராசம், நந்தனம், என்று சொல்லப்பட்ட நான்கு உத்யான வனங்களுண்டு. அவைகளில் அருணோதம், மஹாபத்ரம், விதோதம், மானஸ என்கிற நான்கு மடுக்கள் தேவதா யோக்யங்களாயிருக்கின்றன.

பிலக்ஷத்வீபம் :—ஏழு வருஷங்கள்—1 சாங்ஹயம், 2 சிகரம். 3 சுகதம், 4 ஆநந்தம், 5 சிவம், 6 க்ஷேமகம், 7 துருவம்.

சால்மத்வீபம் :—ஏழு வருஷங்கள்—சுவேதன், அரி தன், ஜீமூதன், ரோஹிதன், வைத்துதன், மானஸன், சுப் பிரபன்.

வருஷபர்வதங்கள் :—குமுதம். உன்னதம், பலாஹகம், துரோணம், சங்கம், மகிஷம், கருத்மான்.

குசத்வீபம், வருஷங்கள்—மலைகள் :—உத்பிதன், வேணுமான், சுவைரதன், லம்பன், திருதி, பிரபாகரன், கபிலன்.—வித்ரமம், ஹேமசைலம், த்யுதுதிமான், புஷ்ப வான், குசேசயம், ஹரி, மந்தரம்.

க்ரௌஞ்சதுவீபம், வருஷங்கள் :—குசலன், மனுகன், உஷ்ணன், சிவரன், அந்தகாரகன், முனி, துந்துபி

வருஷபர்வதங்கள் :—க்ரௌஞ்சம், வாமனம், அர்த்த காரகம், ரத்னசைலம், திவாவிருது, புண்டரீகவான், துந்துபி.

சாகத்வீபம், வருஷங்கள் :—ஜலதர், குமாரம், சுகு மாரம், மரீசகம், குசுமோதம், சுமோதம், மகாத்ருமம்.

டமொன்றன்றி மற்றைய எட்டு வருடங்களும்,[4] வர்ஷபர்வதங்களும் மஹாமேருவும்[5]; ப்லக்ஷ, சால்மலி, குச, க்ரௌஞ்ச, சாகங்களென்னுமைந்து த்வீபங்களிலிருக்கும் முப்பத்தைந்துவருடங்களும், எல்லாவருஷ பர்வதங்களும், புஷ்கரத்வீபத்திலிருக்கும் இரண்டு வருடங்களும், வர்ஷபர்வதமொன்றும் இவைகளெல்லாம் பூசுவர்க்கங்களெனப்படும். இவைகளில் ஜம்பூத்வீபத்திலிருக்கும் எட்டு வருடங்களிலும், புஷ்கரத்வீபத்திலிருக்கும் இரண்டு வருடங்களிலும் மானிடரெல்லோருக்கும் பத்தாயிரம் வருஷமாயிஸ்ஸுண்டாயிருக்கும்; பிணியும், பொறாமை, பிறர் குணதூஷணம் இவைகளொன்றுமில்லாமலிருக்கும்; அனைவரும் உத்தமசாதியராயிருப்பதால், சாதியில் உயர்வு தாழ்வு இல்லாமலிருக்கும்; சாதிவித்யாச மில்லாமையாலேயே ஆசாரபேதமில்லாமலிருக்கும். இங்கு இருக்கும் மனிதரெல்லாம் எப்பொழுதும் பசியும் தாகமுமில்லாமல் பரமஸந்துஷ்டராய், தேவ

வருஷபர்வதங்கள் :—உதயகிரி, ஜலதாரம், ரைவதகம், ச்யாமம், அம்பேபாகிரி, அம்பிகேயம், கேஸரி.

புஷ்கரத்வீபம் :—வருஷங்கள், :—மகாபீதம், தாதகி

வருஷபர்வதம் :—மானசரோத்தரம்.

4. வருடங்கள் :—கண்டங்கள்.

5. மஹாமேருபர்வதம் :—ஜம்பூத்வீபத்திற்கு நடுவில் இந்த சுவர்ணபர்வதமானது பூமியென்னுந் தாமரை மலருக்குக் கர்ணிகையைப்போல விளங்குகின்றது.

தைகளும் தாமும், ஸமானவேஷத்துடனும், ஸமானசக்தி யும், ஸமானபுத்தியாயு மிருப்பர். ப்லக்ஷ, சால்மலீ, குச, க்ரௌஞ்ச, சாகத்வீபங்களிலிருக்கும் முப்பத்தைந்து வருடங்களிலும் வர்ஷபர்வதங்களிலும் காலமெப்பொழுதும் த்ரேதாயுக சமமாயிருக்கும். இவ்விடத்திய மனிதர்களும் தேவகந்தர்வர்களும் கூடியாடிக்கொண்டு ஐந்தாயிரம் வருஷம் ஆயுஸ்ஸுண்டாகி ஆதி, வ்யாதி[6] யொன்றுமில்லாமல் சுகத்திலிருப்பர். ப்ராஹ்மண, க்ஷத்ரிய, வைச்ய, சூத்ரரென்னும் சுத்தசாதியராய் ஸதாசாரஸம்பன்னராயுமிருப்பரல்லாமலொருவரும் கலப்பு ஜாதியரில்லாமலிருப்பர். இவைகளில் இளாவ்ருதவர்ஷத்தில் பல பல போகங்களுக்கு ஆஸ்பதமாய் அழகான ஸ்தானங்களிருக்கின்றன. அவையெவை யென்னில் :—மஹா மேரு, அசையாமலிருக்கும் பொருட்டோ வென்னுமாப்போலே பலமான கீல்கள்போல் நான்குதிசையிலும் நான்கு பர்வதங்களிருக்கும். அவைகளில் கிழக்கு திசையில் மந்தரபர்வதமிருக்கும், அதின் மேல் ஆயிரம் யோஜநமுயரமான கடபமரமிருக்கும்[7]. அந்த மரத்திற்கு ஆயிரம் பெரிய கிளைகளும், பதினாயிரம் சிறிய கிளைகளுமாகி யெல்லாக்காலத்திலும் மலர்களும் பழங்களுமுண்டாய்ச்சுற்றி ஆயிரம் யோஜனை திவ்யபரிமளமாயிருக்கும். இந்த பர்வதத்தினருகில் கிழக்கே சைத்ரரத மென்னும் ஶ்ருங்காரத்தோட்டமும், அருணோதமென்னும் ஸரஸ்

---

6. ஆதி, வ்யாதி :—தேஹவியாதிகளும், மனோவியாதிகளும்.

7. கடபமரம் :—கடம்பமரம்.

ஸுமிருக்கும். மேருவுக்குத்தெற்கில் கந்தமாதனமென்னும் பர்வத மிருக்கும். அதின்மேல் ஆயிரத்து ஒரு நூறு யோஜன முயரமான நாவல்மரமிருக்கும். இதின் கிளைகளிலிருந்து ருசியாயும் மெதுவாயும், ஸுகந்தமாயும், மாஹகஜ அளவாயுமிருக்கும், பழங்கள் சுற்றெல்லையில் விழுந்து கரைந்து ஜம்பூநதியென்னும் ஆறுய்ப்புனல் பெருகிக்கொண்டிருக்கும். அதன் கரைமண்கள் அந்தரஸனத்தினால் நனைவதால் ஜாம்பூநதஸ்வர்ணமயமாய் தேவர்களின் அலங்காரத்திற்கு யோக்யமாயிருக்கும். அதன் தென்னண்டையில் கந்தமாதனமென்னும் ஶ்ருங்காரத்தோட்டமும், மானஸமென்னும் ஸரஸ்ஸுமிருக்கும், மேருவின் மேற்கே விபுலமென்னும் பர்வதமிருக்கும். அதின்மேல் ஆயிரத்து ஒருநூறு யோஜன முயரமான அரசமிருக்கும். அதின் பழங்கள் எப்பொழுதும் மகாகும்ப அளவாய் பரிமள யுக்தமாயிருக்கும், அதற்குமேற்கால் வைப்ராஜமென்னும் ஶ்ருங்காரத்தோட்டமும், ஸிதோதமென்னும் ஸரஸ்ஸுமிருக்கும். மேருவின் வடக்கே சுபார்ச்வமென்னும் பர்வதமிருக்கும். அதற்குமேல் ஆயிரத்து ஒருநூறு யோஜனமுயரமுள்ள ஆலமரமிருக்கும். அதின் பழங்கள் எப்பொழுதும் மஹாகும்ப அளவாய் பரிமளயுக்தமாயிருக்கும். அதனருகில் நந்தனமென்னும் ஶ்ருங்காரத் தோட்டமும் ஸிதோதமென்னும் ஸரஸ்ஸுமிருக்கும். இந்த நாலு பர்வதங்களின் புறவலயத்தில் பல பருவதங்களிருக்கும். இவை தாமரைக் கேஸரங்களின்மயமாயிருப்பதால் கேஸரபர்வதங்களெனப்படும். அவை யெவையென்னில்:—மேருவிற்கு கிழக்காய் ஸிதாம்ப, உதகுஞ்ஜ, மார்ஷ, வ்ருங்க, மணிச்ருங்க, ஸபிந்து, மந்தர, வேணு, மந்த, ஸமேக, நிஷத, தேவபர்வதங்கள்; மேருவிற்

குத் தெற்கே க்ருசிர, க்ருச்ருங்க, கபிங்க, பதங்க, குசக்ர, தாம்ராப, விசால, ஶ்வேதத்ர, ஸமூல, வஸுதார, ரத்னகர, ஏகச்ருங்க, மஹாமூல, கஜசைல, பிசாசக, பஞ்சசைல, கைலாஸ, ஹிமவந்தமென்னும் இந்த பர்வதங்களிருக்கும்; மேருவிற்கு மேற்கே கபில, பிஞ்ஜக, பத்ர சுரஸ, மஹாபல, குமத, மதுமந்த, அஞ்சந, மகுட, க்ருஷ்ண, பாண்டர, சஹஸ்ரசிகா, பாரியாத்ர, த்ருஸ்ருங்கமென்னும் இந்த பர்வதங்களிருக்கும்; மேருவின்வடக்கே சங்ககூட, நிஷத, ஹம்ச, நாக, கபிங்க, இந்த்ரசைல, நீல, கனகச்ருங்க, சதச்ருங்க, புஷ்கர, மேகசைல, விரஜ, ஜாருதி, த்ருச்ருங்கமென்னும் இந்த பர்வதங்களிருக்கும். இந்த கேஸரபர்வதங்களின் தடவரைகள் ரமணீயமாய், தேவதைகளுக்கு க்ரீடா ஸ்தானங்களாயிருக்கும். அவையெவையென்னில்—மேருவிற்கு கிழக்காய், ஸிதாம்ப குமுதபர்வதங்களின் நடுவே முன்னூறு யோஜந நீளமும், நூறுயோஜந மகலமுமாய் ருசியாய் நிர்மலமாய் இருக்கும் ஜலத்தினுல் பூர்ணமான ஸ்ரீஸரஸ்ஸென்னும் குளமிருக்கும். அதனுள் மரக்காலளவான தாமரைகளிருக்கும். அவைகளில் கோடிதளங்களுடைய ஸ்வர்ணமயமான ஒரு தாமரையில் ஸாக்ஷாத் மஹாலக்ஷ்மி உறைவள். இந்த குளத்திரேரத்தில் நூறுயோஜனை யகலமும், இருநூறு யோஜனை நீளமுமான வில்வமரவனமிருக்கும். அதனுள் மரங்கள் எப்பொழுதும் பலபுஷ்பயுக்தமாய் “அரைகூவு வழி[8]” (கூப்

---

8. “அரைகூவு வழி”:—கன்னட நாட்டு கிராமங்களில் “ஒந்துகூகுதாரி” என்று சொல்லுவார்கள். இது வழியின் தூரத்தைச் சொல்லும். ஒரு மனிதன் கூப்பிட்டால் எவ்வளவு தூரம் கேழ்க்குமோ அவ்வளவு தூரமென்று அர்த்தம். இந்த அளவில் பாதி.

பிடி தூரம்) உயரமாயிருக்கும். அங்கேயும், மஹாலக்ஷ்மி ஸித்தஸங்கநிஷேவிதையா[9]யிருப்பதால் அந்த வனத்திற்கு ஸ்ரீவனமென்று பெயராயிருக்கும். மேலும் வைகங்க மணிசைலமென்னும் இந்த பர்வதங்களின் நடுவே இருநூறு காத நீளமும் நூறுகாத மகலமுமான ஒரு குளமிருக்கும். அதனடியில் 'அரைகூவு வழி' உயரமான பலமரங்களினால் பிரகாசிக்குமொரு மஹாவனமிருக்கும். அதன் நடுவில் காச்யபமுனிக்கு ஆச்ரமமிருக்கும். மற்றும் மஹாநீலகுண்டமலைகளின் நடுவே தாமரைக் கூட்டத்தினால் அழகான பிரகாசமுடைய ஸூகநதியென்னும் குளமிருக்கும். அதனண்டையில் ஐம்பது யோஜன நீளமும் முப்பது கோடி யோஜன மகலமுமான பனைமரவனமிருக்கும். அந்த மரங்கள் 'அரைகூவு' வழி உயரமாயிருக்கும். தேவசைலமென்னும் மலையின் தாழ்வரையில் செடிமரங்களொன்று மில்லாமல் ஆயிரம் காத நீளமும் நூறு காதம் அகலமும் ஸமதளமாய் ஒரு கல்தரையாய் அதன்மேல் முழங்கால் உயரம் நீருண்டாய் ஐராவதத்திற்கு[a] க்ரீடாஸ்தானமா யிருக்கும். இவையெல்லாம் மேருவுக்கு கிழக்கே இருக்கும் ஸ்தானங்கள் மேருவின் தெற்கே க்ருசிர, பதங்கமலைகளின் நடுவில் தித்திப்பாய் தெளிநீருடைத்தான பஹூதகமென்னும் நதி பெருகிக்கொண்டிருக்கும். அதன் கரையில் நூறுகாத

---

9. ஸித்தஸங்க நிஷேவிதையாய் :—ஸித்தர் ஸமூஹத்தால் ஆராதிக்கப்பட்டவளாய்,

a. ஐராவதம் :—தேவேந்த்ர வாஹனமான நான்கு தந்தங்களையுடைய வெள்ளையானை, திக்கஜனங்களிலொன்று.

நீளமும் முப்பது காதமகலமுமான அத்திக்காடு இருக்கும். மரங்கள் ஒரு அம்பு எய்யும் உயரமாய் பவளவர்ணமான மண்குடப் பெருமனை பழங்களுடன் கூடி அது கர்தம ப்ரஜாபதிக்கு ஆச்ரமமாயிருக்கும். தாம்ராப பதங்க கிரிகளின் நடுவே நூறு காதம் நீளமும், நூறு காதம் அகலமுமான ஸரஸ்ஸிருக்கும். அதனுள் செந்தாமரைகள் பாலசூர்யனைப்போல் ப்ரகாசமாயிருக்கும். அந்தஸரஸ்ஸின் மத்தியிலிருக்கும் ஒரு மலைமேல் கோட்டை கொத்தளங்களால் விளங்கும் ஒரு வித்யாதரபுரமிருக்கும். விசால ச்வேத பர்வதங்களின் நடுவே முப்பது காதம் அகலமும் ஐம்பது காதம் நீளமாயிருக்கு மொரு குளமிருக்கும். அதின் கரையில் ஒரு பெரிதான மாமரமிருக்கும். அதனில் மாம்பழங்கள் ஸ்வர்ணஸங்காசமாய் அத்தியந்தம்[10] பரிமளயுக்தமாய் மண்குடப்பருமனையிருக்கும். ஸுதாரா, ரத்ன தாரா, பர்வதங்களின் நடுவே முப்பது காதம் நீளமும், நூறுகாதம் அகலமுமானவொரு பலாசவனமிருக்கும் அதின் பூக்கள் எப்பொழுதும் நூறுகாத பர்யந்தம் பரிமளித்திருக்கும்; அதனில் சூர்யனுக்கு ஆச்ரமமிருக்கும். மேருவின் மேற்கே ஸுபார்ச்வ சிகி பர்வதங்களின் நடுவே நூறுகாதம் அகலமும் நூறுகாதம் நீளமும் நெருப்பால் சுடப்பட்ட சூடான நிலமாயிருக்கும். அதின் நடுவே இருபது காதநிலம் வன்ஹி (நெருப்பு) மண்டலமாயிருக்கும், அதினுள் எப்பொழுதும் ப்ரளயகாலாக்னி[11] விறகில்லாமல் எரிந்துகொ

---

10. அத்தியந்தம் :—மட்டற்றது, மிகுதி.

11. ப்ரளயகாலாக்கினி :—நான்முகனின் ஒருபகல் முடிவில் ஒருநைமித்திக ப்ரளயம் உண்டாகும், இந்தத்தின ப்ரளயத்தில், பூலோக, புவர்லோக, சுவர்லோகங்கள் தகிக்கப்பட்டு நாசமாகும். இதுவே பிரளயாக்னி.

ண்டிருக்கும். குமுத, அஞ்சனபர்வதங்களின் நடுவே புண்யஹ்ரதமென்னும் குளமிருக்கும். அதின் தீரத்தில் பத்து காதம் அகலமும், பத்துகாதம் நீளமுமான மாதுளை வனமிருக்கும். அதனுள் எப்பொழுதும் மஞ்சள் வர்ணமாய் பெரிய பழங்களிருக்கும். அதனுள் ப்ரஹஸ்பதிக்கு ஆச்ரமமிருக்கும். பிஞ்ஜர, ஸௌரஸ பர்வதங்களின் நடுவே அநேக யோஜன நீளமும், அநேக யோஜன மகலமுமான மஹாத்ரோணி யென்னும் குளமிருக்கும். அதனுள் விஷ்ணுவுக்கு ஸ்தானமிருக்கும். க்ருஷ்ண பாண்டர பர்வதங்களின் நடுவே முப்பது காதமகலமாயும், தொண்ணூறுகாதம் நீளமாயும் மரம் செடிகளொன்றுமில்லாமல் நிஷ்பங்கதீர்த்தமென்னும் குளமிருக்கும். அதனுள் ஐந்துகாத விஸ்தாரமான ஆலமரமிருக்கும். அந்தமரத்தில் சந்திரவர்ணனாய் நீல உடை அணிந்தவனாய் ஸஹஸ்ரவதனனென்னும் ஸ்வாமி யக்ஷாதிகளா லெப்பொழுதும் பூஜிக்கப்படுவான். ஸஹஸ்ரசிகர குமுத பர்வதங்களின் நடுவே ஐம்பதுகாதம் அகலமான பலதித் திப்புப் பழங்களை உடைத்தான வனமிருக்கும். அதனுள் சந்திரனுக்கு ஆச்ரமமாயிருக்கும். மேருவின் வடக்கே சங்க கூடரிஷத பர்வதங்களின் நடுவே அநேக யோஜனமகலமான புருஷஸ்தலமென்னும் ஸ்தானமிருக்கும். அதனுள் மரங்கள் அநேக யோஜனமுயரமாயிருக்கும். கபிஞ்ஜநாகபர்வதங்களின் நடுவே நூறுகாதம் அகலமும் இருநூறுகாதம் நீளமுமாய் த்ராக்ஷாகர்ஜூர வனமிருக்கும். அதனுள் பழங்கள் எப்பொழுதும் மதுரமாயிருக்கும். புஷ்கர மேக பர்வதங்களின் நடுவே நூறுகாதம் நீளமும் அறுபது காதம் அகலமுமான கல்தரையிருக்கும் அதனுள் நான்கு திசையிலும் அநேக யோஜனை யகலநீளமுள்ள நான்கு குளங்க

ளும் நான்கு வனங்களு மிருக்கும். கேஸர, மர்யாதா பர்வதங்களின்மேல் எண்வகைத் தேவதைகளின் பட்டணமிருக்கும்[12]. இவையெல்லாம் போகபூமியென்னப்படும். இவைகளில் அனுபவிக்கும் போகம் அநித்யமானதால் யான் இவைகளை ஆசைப்பட்டவனல்ல. நித்யபோகமென்னும் உன் கைங்கர்யத்தையே ஆசைப்பட்டேன். நித்ய போகப்ரதனென்னும் நீ எனக்கு இதை நிலைநிறுத்துவது, இதை நிலைநிறுத்துவது. அநந்யஜன ஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

திரியக்குகள் :—சதுர்முகனுடைய பாரிச பாகங்களிலிருந்து மிருகங்கள் முதலான திர்யக்ஜாதிகள் பிறந்தன. அவைபக்கங்களிலிருந்து குறுக்காய் பிறந்தனவாகையாலே திர்யக்குகள் என்று சொல்லப்படும்.

12. தேவதைகள் பட்டணங்கள் :—கேஸரபர்வதங்களிலே, ஹேமசித்ரம், பூதவனம், பிரமபாரிசம், சுநாபகம், என்னும் புரங்களுமிருக்கின்றன.

வருஷபர்வதங்கள் :—வருஷ எல்லைமலைகள் இவையெல்லாம் விஷ்ணுபுராணத்தில் காண்க.]

பதினேழாம் விண்ணப்பம்

பா— நரகத்தில் இருத்தப்படுமவர் மூன் ஒருதடவையும் உன் திருவடித் தாமரைகளைப் பற்றிலர், என்று பகை அரசர் ஸ்திரீகளுக்கு விடனனவன் மகா பராக்ரம சாலியின் திருவடித்தாமரையில் அமர்ந்து சொன்னன்.

நரகாந்தகா! நரகம் என்பது துக்கத்தை அநுபவிக்கும் ஸ்தானம். இந்த நரகங்கள் ஏழு பாதாளலோகங்களின் கீழ் இருக்கும் இருட்பள்ளத் தண்ணீருக்குங் கீழாயும் பிரும்மாண்டச் சுவரைப்பற்றின கர்போதகத்திற்கு மேலாயுமிருக்கும் வயலில் தென்திசையிலிருக்கும் ரௌரவம், ஸூகரம், ரோதம் என்னும் இவைமுதலாய் அநேகவிதமாயிருக்கும். ரௌரவமென்னும் நரகத்தில் இருக்குமவனை யமபடர் மானை வேடர்கள் துளைப்பதுபோல், தயையின்றி எப்பொழுதும் பாணத்திற்கு இரையாக்கிக்கொண்டிருப்பர். தான் சாட்சியாயிருந்தும் கண்டபடி சொல்லாதவனும், காணாததைச் சொல்கிறவனும், தர்மாதிகாரத்தில் நின்று பக்ஷபாதம் செய்யுமவனும், பொய்சொல்லுமவனும் இந்த நரகத்தில் விழுவர். வேட்டையில் சிக்கிக்கொண்ட பன்றியை வருத்தும்படி எப்பொழுதும் வருத்திக்கொண்டிருக்கிற அந்த நரகம் சூகரமெனப்படும். கர்ப்பத்தைக் கரைத்தவனும், மூக்கு வாயை மூடிக்கொல்லுகிறவனும், கோக்களைக் கொல்லுகிறவனும் இதில் விழுவர்.

நில மாளிகை செய்து பள்ளத்தில் புதைக்கப்படுமவர் நரகம் "ரோத" மெனப்படும்; ப்ரம்ஹத்தி, மத்யபானம், பொன்திருடல், குருவின் படுக்கைக்கு போகுதல், அந்தஸம்

யோகம் என்னப்படும் பஞ்சமஹா பாதகங்களைச் செய்யு மவர் இதில் விழுவர்.

உயரமான பனைமரத்திலிருந்து நிலத்திற்குத் தள்ளப் படும் நரகம் தாளமெனப்படும்; ராஜாவைக்கொல்கின்றவ னும், வைச்யனைக்கொல்கின்றவனும் இதில் விழுவர்.

காய்ச்சின எண்ணெய் பாண்டத்தில் கொதிப்பிக்கும் நரகம் சப்தகும்பமெனப்படும். பதிவ்ருதையை விற்கின்ற வனும், குதிரையைக்கொன்று விற்கின்றவனும், நம்பினவர் களைக் கைவிடுமவனும், உடன்பிறந்தாளைச் சேருகின்றவ னும், ராஜாவின் வேலைக்காரனைக் கொல்லுமவனும் இதில் விழுவர்.

நெருப்பில் பொரித்து உவர்ப்பான உப்பில் புரளுவிக்கும் நரகம் லவண மெனப்படும்; தாய் தந்தை முத லான பெரியோர்களை தூஷிப்பவனும், வேத தூஷணை செய்பனும், வேதவிக்ரஞ்செய்பவனும், மாமன் பத்நிமுத லானோரோடு புணர்கின்றவனும் இதில் விழுவர்.

இருட்டு மூடிக்கொண்டவிடத்தில், காட்டு ஈ, அட் டைமுதலிய க்ரூர ஜந்துக்கள் இடைவிடாமல் கடிக்கும் நர கம் க்ருமிபக்ஷமெனப்படும்; தேவத்வேஷம், ப்ராஹ்மணத் வேஷம் செய்பவனும், ஸதாசாரத்தை விடுகின்றவனும் இதில் விழுவர்.

பிறர் உமிழ்ந்த நீரைக்குடிக்கும் நரகம் லாலாபக்ஷமெ னப்படும்; தேவபூஜை, பித்ருகர்மம் பிதுலாளனை ஒன்றுமில்லாமல் தனக் கென்று சமைத்துச் சாப்பிடுகின்றவர்கள் இதில் விழுவர்.

கத்தி, சூரி, முதலிய அலகுகள் நட்டிருக்கும் கிணற்றில் நூக்கும் நரகம் விசஸனமெனப்படும்; ஆயுதம் செய்து பிழைப்பவரும், 'வேகுங்கை' முதலிய கபடாயுதங்களைத் தரித்தவரும் இதில் விழுவர்.

காய்ச்சின கால்விலங்கை காலுக்குத் தொடுத்து நெருப்பு ஜ்வாலை ஒன்றின்மேலொன்று நீட்டும் கிணற்றில் தலைகீழ்செய்து தூக்கும் நரகம் அதோமுகமெனப்படும்; சாஸ்திர நிஷித்தமான வஸ்துக்களை பரிக்ரஹிக்குமவர் இதில் விழுவர்.

அதிக துர்க்கந்தமான சீப்புடைய சிற்றூற்றின் நரகம் பூயவஹம் எனப்படும்; சாஹஸஞ்செய்பவனும், பிறருக்குக் கொடாமல் தானொருவனே நல்ல வஸ்துவை பக்ஷிப்பவனும், அரக்கு, மாம்ஸம், பால், தயிர், நெய், தேன் முதலான நல்ல பதார்த்தங்களையும், எள்ளு, உப்பு முதலானவையும் விற்கிறவனும் இதில் விழுவார்.

காய்ச்சின சீ, ரக்தம் நிறைந்த கிணறு ருதிராம்பஸமெனப்படும்; செம்மறியாடு, கோழி முதலியவைகளை சூதுபோருக்குவிடுபவரும், சமைத்த சட்டியில் உண்பவனும், விஷமிடுகின்றவனும், அரசர்களிடம், இல்லாத கோள்சொல்பவனும், பெண்டாட்டி சம்பாதித்த பணத்திலிருந்து பிழைப்பவனும் அமாவாஸ்யை, ஸங்க்ரமணம் முதலிய பர்வ காலங்களில் அப்யங்கம்[1], ஸ்திரீஸங்கமம் முதலானவைக

1. அப்யங்கம் :—தைலாதிகளைக்கொண்டு எல்லா அவயவங்களையும் மர்த்திக்கையாகிற ஒருவகை தேஹ ஸம்ஸ்காரம்; எண்ணைஸ்னனம்.

ஜாம
ளேப்பண்ணினவனும், வீட்டைக் கொளுத்திவிடுகின்றவனும், பட்சி நிமித்தத்தைச் சொல்லுமவனும், பட்சிகளைப் பிடித்து விற்றுவாழுமவனும், கிராமபுரோஹிதனும் இதில் விழுவர்.

நெருப்புப்போல் காய்ச்சின நெய்ச்சிற்றுறுவை தாணி என்னப்படும்; தேனீயை நாசம் செய்யுமவனும், ஊரை அழிப்பவனும் இதில் போய் விழுவார்கள்.

காய்ச்சின இரும்பு ஆணிகள் நாட்டப்பட்டிருக்கும் நிலத்தில் நடக்கச்செய்யும் நரகம் க்ருஷ்ணம் என்னப்படும்; பணம், வயது இவைகளால் செருக்கடைந்து எல்லைமீறிநடப்பவனும், எச்சில், தீட்டு இவைகளுக்குக் கூசாதவனும், இந்திரஜாலம் முதலான மோசஞ்செய்யும் வித்யைகளிலிருந்து மோசஞ்செய்து பிழைப்பவனும் இதில் விழுவார். இப்படி இவைமுதலான அநேகவிதமான பாபஞ்செய்பவர்கள் யாதனைப்படும்படியான நரகங்கள் அநேகவிதமாய் எண்ணில்லாமலிருக்கும். உன்னுடைய திவ்யஸங்கீர்த்தனத்திலிருந்தே ஸகல நரகபயமும் பரிஹாரமாவதால், உனக்கு நரகாந்தகனென்னும் பெயர் ஆகியிருக்கும். இப்படிப்பட்ட உன்னையே விசேஷமாய் நம்பியிருக்கும் என்னுடையபயத்தைப் போக்கடித்து உன்னுடைய திருவடி கைங்கர்யத்தைக் கொடுத்து க்ஷமிக்கவும், க்ஷமிக்கவும். அநந்யஜனவத்ஸலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

பதினெட்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— சர்வமுடைய பாபிகளும் உன் திருவடியை நினைத்த மாத்திரத்தில் பரிசுத்தர் என்று ஸித்தகருடத்வ ஜாங்கனென்னும் விருதாளி, ஸித்தர்களால் அர்ச்சிக்கப் படும் திருவடியுகத்திற்கு விண்ணப்பம்செய்தான்.

பரமபாவஞ; பாபங்கள் என்னுமவை காயிகங்களென்றும், வாசிகங்களென்றும், மானஸிகங்களென்றும் மூன்றுவிதங்களாயிருக்கும். நிஷித்த பதார்த்தங்களைத் தின்னுவதும், அயோக்யர் வீட்டில் உண்ணுவதும், யஜ்ஞாதிகர்மங்களுக்குத் தகாதவனுக்கு அவற்றைச்செய்விப்பதும், அயோக்யரிடத்தில் தானம் ஏற்கிறதும், பிறர்மனையாளோடு புணர்கிறதும், அயோக்யர் ஸபையில் ஸ்தானம் வஹிப்பதும், பிறர் உடைமையை அபகரித்தலும், ஜீவஹிம்சை செய்வது முதலானவை காயிகமான பாவங்களெனப்படும்.

நிஷ்டூரவார்த்தைகளைச் சொல்லுவதும், பொய்சொல்கிறதும், கோட்சொல்கிறதும், இஹபரத்திற்குப் பிரயோஜனமில்லாத வீண்வார்த்தையில் காலங்கழிப்பதும், விவாதம் செய்வதும், வேதவிக்ரயஞ்செய்வதும், புறம்பேசுவதும், வாசிகமான பாவங்களெனப்படும்.

பிறருக்குத் தீங்கு எண்ணுவதும், செல்லாத ஆசையும், செல்லாத கோபமும், லோபமும், அக்ஞானமும், செருக்கும், உட்பகையும், மானஸிக பாவங்கள் எனப்படும்.

இந்தப்பிரகாரமான பாபங்களைப் பண்ணினவர், எங்கெந்தப்பாங்கு சரீரத்தில் எங்கெந்த விதங்களில் பாபங்களைப் பண்ணினார்களோ மரணாந்தத்தில் அதேபிரகாரமான யாதனுசரீரத்தை யடைவர். யாதனுசரீரமென்பது—அறுத்தாலும் துளைத்தாலும் கிழித்தாலும் சுட்டாலும் அழிந்து போகாமல், தொட்டாலே சுருங்கும்படி மெதுவாய் மித

சாந்திராயண முதலான தவங்களாயும், யக்ஞம், தானம் முதலான கருமங்களாயும், விதிக்கப்பட்டிருக்கிற சகலபிராயச்சித்தங்களுக்கும் மேலான பிராயச்சித்தம் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய ஸ்மரண சங்கீர்த்தனாதிகளேயாம். அதாவது எம்பெருமான் நிருபாதிக சர்வசேஷி என்றும், தான் அவனுக்கு ஸர்வதேச ஸ்ர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் நிருபாதிக தாஸன் என்றும், ஆகையால் அவைகளில் கர்த்திருத்துவாதிகள் சுவாதந்திரியத்தா லல்லவென்றும், அவைகளைப் போக்கும் உபாயம் அவனே என்றும் நினைத்து, அவன் திருவடிகளையே சரணமடைந்து, அவன் திருநாமங்களைக் கீர்த்தனஞ்செய்துக்கொண்டிருத்தல். ஆகையால் இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனுஸ்மரண பிராயச்சித்தமானது பகவத்குணப்பிரபாவத்திலும், ஆத்ம ஸ்வரூபத்திலும் தெளிந்து நிற்கின்ற விலக்ஷணாதிகாரிக்கே யல்லது மற்றவர்களுக்கன்று. மற்றவர்களுக்கோ கருமாதிகளே எனத் தெளியவேண்டும்.

ஜபஹோம அர்ச்சனாதி ஸகல கருமங்களிலும் ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஸ்மரணஞ்செய்து அவன் சரணமடைந்த மகாத்மா அப்போதே சகல பாபத்தினின்றும் கிலேசங்களினின்றும் நீங்கினவனாய் மோட்சமடைவான்.

யில்லாத வேதனையை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படியிருக்கும் சரீரத்தில், பாபிகளையாதனைப்படுத்தும் கர்மம் எப்படியெனில் :—

இந்தப் பாவியைக்கிருத்தி ரம்பத்தால் அறுப்பதும், கைவாளால் கொத்துவதும், உவர்ப்பான நிலத்தில் உருட்டுவதும், எலுமிச்சம் புளிச்சிற்றாறில் முழுகிடுவதும், காய்ச்சின எண்ணைப் பாண்டத்தில் கொதிப்பிப்பதும், கூராக்கின கோடாரியால் சந்துசந்துக்களைக்கத்தரிப்பதும், பருந்து, காக்கை, நாய், நரி இவைகளுக்கு குடல், உதிரம், மாம்ஸம், இவைகளைப் பங்கிடுவதும், சாணை பிடித்த சத்திரக்கத்தி போலிருக்கும் இலைகளால் பளபளப்பா யிருக்கும் இலைக்கற்றிக்காடென்னுமிடத்தில் அந்தப் பக்கத்திலிருந்து இந்தப்பக்கத்திற்கு ஓடுவித்து, இந்தப்பக் கத்திலிருந்து அந்தப்பக்கத்திற்கு ஓடுவித்து உடலின் மாம்ஸம் குடல்களைக்கத்தரிப்பதும், கவணில் வைத்து வீசி வீசி எறிவதும், உயரமான மலையின் நுனிக்கோட்டுக்கல் லின்மேல் உட்காரவைத்து தலைகீழாய்க்கீழே தள்ளு வதும் காய்ச்சின பாண்டத்தின்மேல் புரட்டுவதும், உடலையெல்லாம் பெரிது சிறிதாகக் கத்தரிப்பதும், கத்தரித்த துண்டுகளை குடத்தில் நிறைத்துக்கொதிப்பிப் பதும் இவை முதலான யாதனைகள் பலவும் கோடி யுகம் அனுபவித்து, மறுபடியும் பூமியில் பிறக்கும்பொழுதும் மானஸிக பாபங்களைச்செய்தவர் பட்சி மிருகங்களாயும், காயிகபாவங்களைச்செய்தவர் புல் செடி மரங்களாயும் பிறப் பர். இந்தப்பாவிகளிலும் பிரம்ஹ ஹத்தியைச்செய்தவர், நாய், பன்றி, கழுதை, ஒட்டகம் இவைகளின் யோனிகளிலும்

ஆடு, கோழி, மான், பட்சிகளிலும், சண்டாள யோனிகளிலும், பலதடவை பிறந்துக்கொண்டிருப்பர். ஸுராபானம் பண்ணின பார்ப்பார், க்ருமி[1] கீட[2] பதங்க[3] யோனிகளிலும், அமேத்ய பக்ஷிகளான நாய், பன்றிகளிலும், ஹிம்ஸை செய்யும் புலி, கரடி முதலானவைகளிலும், தொடப்படாத காக்கை, கோட்டான் முதலியவைகளிலும், அந்த்யசாதியிலும் பலதடவை பிறந்துக்கொண்டிருப்பர். பொன் திருடல் செய்தவர், பாம்பு பல்லிகளிலும், நீர்க்காக்கை, கோழி முதலான ஜலசர[4] பட்சிகளிலும். பூதப்ரேத பிசாச ப்ரம்ஹராக்ஷஸ ஜாதியிலும் பிறந்துகொண்டிருப்பர். குருவின் மனையாளோடு புணர்ந்தவர் புல், புதர் முட்செடிகளாயும், பிணத்தைச் சாப்பிடும் நாய், நரிகளாயும், கொடியசெயலில் நிற்கும் மனிதர்களாயும் பிறந்துகொண்டிருப்பர். இந்த மகா பாவிகளுடன் கூடியாடுகின்ற பாவத்தைப்பண்ணினவர்கள் பிரமராக்ஷஸ்ஸின் யோனியில் பிறந்துகொண்டிருப்பர். இப்படி இவையே முதலான பலவித பாவங்களைச் செய்தவர் பலபாப யோனிகளிலும் பிறப்பார். இந்த பாபிகள் தங்கள் பாவமனைத்திற்கும் ப்ராயச்சித்தம்

---

1. க்ருமி :—புழு.

2. கீடம் :—அற்பசெந்து.

3. பதங்கம் :—பறவைப்பொது.

4. ஜலசரம் :—மீனவிராசி (மீன் முதலிய ஜலத்தில் வாழுமவை.)

பண்ணுவதெனில் ஜந்மகோடியிலும் முடிவு அடையாது. தயாளுவான உன் கடாக்ஷத்தால் மனதில் விவேகம் உதித்து பிந்தின பாவங்களுக்கு பச்சாத்தாபமுண் டாய்,[5] சக்தி இருந்த அளவு பிராயஸ்சித்தத்தை ஆச ரித்து,[6] நீ ஆளுமவன்தான் ஆள் என்னுமெண்ணம் கூடி உன் னையே நினைத்திருப்பது என்னும் க்ருஷ்ணனுஸ்மரணமொ ன்றிலிருந்தே ஸமஸ்தபாவமும் ஸவாஸகமாய்[7] போகுமென் னும் சாஸ்த்ரார்த்த தத்வத்தை யறிந்தால் நீயே, பரமபாவ னெனப்படுவாய். ஆகையால், நீ என்னுடைய பாவங்கள் பெரிதென்றால் உன்னுடைய பாவனத்வத்தைப்[8] பிரகாசி ப்பித்து என்னை ரட்சிப்பது என்னை ரட்சிப்பது, அநந்ய ஜனசுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

5. பச்சாத்தாபம்:—எவன் பாபஞ்செய்தபோது— "ஐயோ! எம்பெருமான் நியமித்த நியமனத்தை உல்லங் கனஞ்செய்தேனே, என்ன செய்வேன்" என்று மனந்தவி ப்பனோ அவனுக்கே பிராயச்சித்தத்தி லதிகாரமல்லாது மற்றவர்க்கன்று.

6. ஆசரித்து :—அனுஷ்டித்து.

7. ஸவாஸனமாய் :—குறிப்புக்கூட இல்லாமல்.

8. பாவனத்வம்:—சுத்திசெய்தல்.

பத்தொன்பதாம் விண்ணப்பம்.

பா.— ஸ்ரீய: பதி,[1] லோக கர்த்தா,[2] நிகமஸ்துதன்.[3] அத்புதவைபவமுள்ளவன்.[4] ஜகத்ரூபன்,[5] அஸாத்யஸாதகன்,[6] அசேஷஸமன்,[7] பரதத்வன்,[8] ப்ருதக்ரூபவிசித்ர கர்மபலதாயகன்;[9] என்னும் இவ்வகையில் தைத்யாரிக்கு,[10]

---

1. ஸ்ரீபதி :—ஸ்ரீமந்நாராயணன்—முதல் விண்ணப்பம்.

2. லோககர்த்தா :——பரப்ரம்ஹஸ்வரூபன்—இரண்டாம் விண்ணப்பம்.

3. நிகமஸ்துதன் :—வேதங்களால் தோத்திரம்பண்ணப்படுமவன்—ஸகலவேத வேத்யன்—ஐந்தாம் விண்ணப்பம்.

4. அத்புதவைபவன் :—அத்புத சரிதன்—ஆறும் விண்ணப்பம்.

5. ஜகத்ரூபன் :—ஸமஸ்த சிதசித்வஸ்து சரீரகன்—ஏழாம் விண்ணப்பம்.

6. அஸாத்யஸாதகன் :—அகடிதகடனாஸமர்த்தன்—எட்டாம் விண்ணப்பம்.

7. அசேஷஸமன் :—ஸர்வஸமன்—ஒன்பதாம் விண்ணப்பம்.

8. பரதத்வன் :—ஸ்ரேஷ்டமான தத்வம்—பரதத்வ ஸ்வரூபன்—பன்னிரண்டாம் விண்ணப்பம்.

9. ப்ருதக்ரூப விசித்திர கர்மபலதாயகன் :—வேறு வேறாய்க் கண்டுவரும் விசித்திரமான கர்மங்களுக்குப்பலங்களை அளிப்பவன்.

10. தைத்யாரி :—இராக்கதர் பகைவன்.

மஹீமஹேந்த்ரன்[11] பிரீதியுடன் பதினெட்டு உதார[12] கத்யங்களைச்[13] சொன்னான்.

பதினான்கு லோகங்களையும் ஆராயுமளவில் இவைசுகத்தைக்கொடுப்பதில்லை மற்றும் அநித்யம், பரப்ரம்ஹமொன்றே நித்யம், அமிதாநந்தமயமென்று[14] தெரியவருகிறது; இந்த கண்டார்த்தத்தைப்[15] பாவிக்குமளவில் (ஆராயுமளவில்)[16] பண்டிதர்களுக்கு இந்தப்பதத்தில் (லீலாவிபூதியில்) வைராக்யமும், மோக்ஷத்தில் இரக்கமும் (ஆசையும்) உண்டாகும் என்று ஸனகமுனியால் நன்றாக ஆராதிக்கப்படுமவனுக்கு ப்ரௌடப்ரதாபன் மிகவும் சந்தோஷத்தோடு அன்புடன் சொன்னான்.

முக்தியில் ஆசையும் இதல்லாத விஷயங்களில் விரக்தியும் கலந்தவர்களுக்கு (இவற்றையனுஸரித்து ஈச்வரனைப் பற்றுமவர்களுக்கு) மோட்சத்திற்கு அவனே உபாயமென்

---

11. மஹீமஹேந்த்ரன் :—இந்த உலகத்திற்கு இந்திரன்போலிருப்பவன்.

12. உதாரமான :—எல்லா அர்த்தங்களையும் கொடுப்பதான—

13. கத்யங்கள் :—வசனகாவ்யங்கள்.

14. அமிதாநந்தமயம் :—முடிவில்லாதோர் ஆநந்தமயம்.

15. கண்டார்த்தம் :—முடிவான அர்த்தம்.

16. இந்தப்பதத்தில்:—லீலாவிபூதியில்–இவ்வுலகில்.

பது யுக்தம்; என்று சிகதேவேந்தரன் தண்டநிட்டு, அநி தர[17] பக்த குடும்பனுக்குச்சொன்னன்.

மூன் ஈராறுகத்யங்களில் ஒற்றுமையாக முக்திக்கு உபாயத்தையும் மோட்சத்தையும் பண்டிதமண்டலம் ஒப் பும்படி நாராயணன் திருவடியில் அபேத்யவிக்ரமன்[13] விண் ணப்பம்செய்தான்.

மோக்ஷதானைகதீக்ஷிதா![19] வையத்தார் ஆசைப்படும் புருஷார்த்தங்களில் அர்த்தகாமாதிகள், அஸ்திரங்களும், அல்பசுகங்களுமென்று அவைகளைக்கழித்து நித்யமும், நிர வதிகாநந்தமும் ஆகையால் மோட்சமொன்றையே புகழ்ந்து இதைப்பெறுவதற்கு கர்மம், ஜ்ஞானம், பக்தி இவைகளே உபாயங்களென்றும் வேதாந்தங்களிருந்து அறிவித்தாய். இந்த தத்வார்த்தத்தை பெரியோர் உபதேசத்தினின்றும் அறிந்து ஆராயுமளவில் கர்மயோகமென்பது—அறிவும், திராணமும், ஸத்வமுமில்லாத எமக்கு நீ இவையெல்லாம் கொடுத்து நீ கொடுத்த சாமக்ரியிலிருந்து உன் ஸேவை யென்னும் நித்ய கர்மங்களை எங்கள் கையினல் நீயே செய்

---

17. அநிதர:—எப்பொழுதும் வேறு சம்பந்தமில் லாமல் விஷ்ணுசம்பந்தமாயிருக்கும்.

18. அபேத்ய விக்கிரமன்:—குறைவுபண்ண முடி யாத வீரமுள்ளவன்—கால்முன்வைத்தால் ஒருவராலும் அசைக்கமுடியாது.

19. மோக்ஷதானைக தீக்ஷிதன்:—மோட்சத்தைத்தா னம் பண்ணுவதை முக்கியமாக வைத்துக்கொண்ட ஒரு பட்டப்பெயர் உத்தமன்.

விக்கிறதனால், வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை யாம் செய்வோமென்னும் கர்த்ருத்வத்திற்கும், இந்த கர்மத்திலிருந்து இந்த பலத்தை அடைவோமென்னும் இச்சைக்கும் காரணமில்லையென்று அறிந்து இந்த நினைவுகூடி வர்ணாச்ரமதர்மங்களை அனுஷ்டிக்கும் விவேகம்.

ஜ்ஞானயோகமென்பது :—இந்த கர்மயோகத்திலிருந்து பூர்வத்திய சகல பாபங்களென்னும் தூய்மையின்மையைக்கழித்து நிர்மலமான அந்த: கரணத்தில்[20] சாஸ்திரத்தில் சொல்லும் முறையில் இருபத்துநான்கு தத்வங்களின் நிலையை அறிந்து இவையெல்லாவற்றிற்கும் அதிகம் எனப்படும் ஜீவாத்மபரமாத்மஸ்வருபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்தபடி அறியும் அறிவு.

பக்தியோகமென்பது :—ஜீவ, பரமர்களின் நிலைமையை அறிந்து நித்யமென்னும் வர்ணாச்ரம தர்மத்தை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு வேதாந்த விஹிதவகையில்[21] ப்ரீதிரூபமாய் உன் திருவடிகளை இடைவிடாமல் நினைக்கும் நிதித்யாஸனம்.[22] இவற்றின் நிலையை ஆராயுமளவில், கர்மயோகம் மனதிற்கு தூய்மையுண்டுபண்ணிக்கொண்டு ஜ்ஞாந

---

20. அந்த: கரணம் :—உள்ளே யிருக்கப்பட்ட இந்திரியம்—மனஸ்ஸு.

21. வேதாந்த விஹிதக்ரமம் :—வேதத்தில் நமக்கு நன்றென்று சொல்லப்பட்ட மார்க்கம்.

22. நிதித்யாஸனம் :—த்யானம் செய்யவேணுமென்னும் உறுதியான (தீர்மான) புத்தி.

யோகத்தை உண்டாக்கி பக்தியோகத்திற்கு அங்கமாயிருப்பதன்றிக்கே தானும் மோக்ஷஹேதுவன்று. ஜ்ஞானயோகமும் பக்திசெய்த ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தையும் பக்திக்கு விஷயமான உன் ஸ்வரூபத்தையுமறிவித்துப் பக்தியோகத்தை வளர்த்துவதன்றித்தானும் மோக்ஷஹேதுவன்று; பக்தியோகமும் ஆண்டவன் எனப்படும் உன் அடியில் தாஸர் எனப்படும் யாம் செய்யும் ப்ரீதி. உலகத்தில் ஆளுமவனுக்கு ஆட்களுள் பிறந்த ப்ரீதியே கார்யகர[23] மன்றிக்கே ஆளென்னுமவனுக்கு ஆள்பவனில் உண்டான ப்ரீதிமாத்ரமே கார்யகரமன்று என்கிறதினால் பக்தியும் ஸாக்ஷாத் மோக்ஷஹேதுவன்று. உன் ப்ரீதியொன்றே மோக்ஷஹேதுவாகையால் உன் தயாம்ருதத்தில் பிறந்துவளர்ந்த பராங்குச,[24] பரகால[25] யதிச்ரேஷ்டர்கள் முதலானவர்கள் தொடங்கி லக்ஷ்மணாசார்யர்[26] பர்யந்தமான பெரியோர்களைக்கடாக்ஷித்து என்னுள் தயைசெய்வது, தயைசெய்வது அநந்யஜனவத்ஸலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

23. கார்யகரம் :—பலத்தைக்கொடுப்பது

24. பராங்குசர் :—நம்மாழ்வார்.

25. பரகாலர் :—திருமங்கைமன்னன்.

26. லக்ஷ்மணாசார்யர் :—ஸ்ரீராமாநுஜாசார்யர்.

இருபதாம் விண்ணப்பம்.

பா.— ஸாத்விக சாஸ்திரங்களிலேயே தத்வம் நிர்ணயிக்கப்படுமென்று ஸாத்வநிதி திருவடியில் வைஷ்ணவதத்வத்தை எடுத்துக்காண்பிப்பதில் பண்டிதனானவன் விஶ்வாஸத்துடன் அமர்ந்துசொன்னான்.

ஸத்வப்ரவர்த்தகா![1] வேதாந்தார்த்தத்தை நிர்ணயிக்குமளவில் இதிஹாஸபுராணங்களாலேயே நிர்ணயிக்கவமையும். அவைகளில் ஸ்ரீராமாயணம், பாரதம் முதலான இதிஹாஸங்கள் உன்னுடைய மஹிமையையே சொல்லுவதால் ஸாத்விகங்களாய் ஸர்வாம்சத்திலும் ப்ரமாணங்களாயிருக்கும். சகல புராணங்களுக்கும் சதுர்முகன் ப்ரவர்த்தகனானபடியால் அந்த சதுர்முகனுக்கு யாதொருநாளில் (கல்பத்தில்) யாதொருகுணம் விஞ்சியிருக்குமோ அந்த நாளில் சொன்ன புராணம் அந்த குணமாயிருக்கும். அதெப்படியெனில்:— சதுர்முகனின் தினத்திற்கு கல்பமென்று பெயர். சதுர்முகனும் ப்ரக்ருதியில் சிக்குண்டவனானகாரணத்தால் அவனுக்கும் ஸத்வம், ரஜஸ்ஸு, தமஸ் இந்த குணங்களுண்டு. யாதொரு கல்பங்களில் ஸத்வகுணம் ப்ரபலமாயிருக்குமோ அந்த நாள்களில் சொன்னபுராணங்கள் ஸாத்விகங்களெனப்பட்டு உன் மகிமையைப்புகழ்ந்து மோக்ஷஸாதனமாயிருக்கும். மற்றும் யாதொருநாளில் ரஜோகுணம் விஞ்சியிருக்குமோ அந்த நாளில் சொன்ன

---

1. ஸத்வப்ரவர்த்தகா:— ஸத்வகுணத்தை நம்முள் வ்யாபிக்கும்படி செய்பவனே.

புராணங்கள் ராஜஸமெனப்பட்டு சதுர்முகனின் ஏற்றத்தைச் சொல்லி ஸ்வர்க்கம், ஐஶ்வர்யம் முதலான மத்யம பலஸாதனமாயிருக்கும். மற்றும் யாதொருநாட்களில் தமோகுணம் பிரபலமாயிருக்குமோ அந்த நாட்களில் சொன்ன புராணங்கள் தாமஸங்களெனப்பட்டு ருத்ரனின் ஏற்றத்தைச் சொல்லி அதோகதி ஸாதனமாயிருக்கும். ஆகையால் சதுர்முகன் ஸத்வம் விஞ்சின தினங்களில் சொன்ன ஸாத்விக புராணங்கள் முக்ய பிரமாணங்களாய் இருக்கும். மற்றைய ராஜஸ, தாமஸ புராணங்களில் ஸாத்விக புராணத்திற்கு விரோதமில்லாத அம்சமெல்லாமும் பிரமாணமாயிருக்கும். விருத்தமாயிருக்கும் அம்சம், தங்கள் அர்த்தத்தில் அப்பிரமாணமாய் தோத்திராதிபரமாயிருக்கும். இந்த மர்யாதையை அறியாமல் ராஜஸ, தாமஸ புராணங்களில் சொல்லியதெல்லாம் பிரமாணமென்று நம்பிநடக்கிறவர்களுக்கு மத்யமகதியும் அதோகதியும் உண்டாகுமென்று மத்ஸ்யபுராணத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. இதின் நிலையை விசாரம் செய்ததில் பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷமென்பது அர்த்தபஞ்சக[2] தத்வஜ்ஞானமில்லாமல் கூடாது; அந்த தத்வஜ்ஞானம் ஸாத்விக சாஸ்திர பரிச்ரமமில்லாமல் கூடாது; அந்த ஸத்வகுணம் உன் ஜாயமான கடாக்ஷ

---

2. அர்த்தபஞ்சகம் :— அர்த்தபஞ்சக ஜ்ஞாநமாவது 1 ஸ்வஸ்வரூப, 2 பரஸ்வரூப, 3 புருஷார்த்தஸ்வரூப, 4 உபாயஸ்வரூப, 5 விரோதிஸ்வரூபங்களை உள்ளபடி அ. ப. ஸ.

[பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய அர்த்த பஞ்சகம் பார்க்கவும்.]

ஸ்ரீ பகவத்கீதையில் நீயும் சொன்னாய்.

மில்லாமல்[3] கூடாது. ஆகையால் உன் ஜாயமான கடாக்ஷத்தைப்பெற்று ஸாத்விகராய் ஸாத்விகபுராணத்திற்கு அனுகுணமாய் வேதாந்தார்த்தத்தை நிர்ணயஞ்செய்யும் மகாத்மாக்களை விசேஷமாய் நம்புகிற ஸத்வகுணத்தை எனக்கு அருளவேணும், அருளவேணும், அநந்யஜந ஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

3. ஜாயமான கடாக்ஷம் :—பிறக்கும்பொழுது சேதனன்மேல்விழும் ஈஸ்வரகடாக்ஷம்.

இருபத்தொன்றும் விண்ணப்பம்.

பா— யோகம், ஸாங்க்யம், பாசுபதம்—இவ்வாகமங்களெல்லாவற்றிற்கும் பாஞ்சராத்ரம் பெரிது: என்று அந்த கோவிந்தனில் குமதங்களை விமர்த்தனம் செய்வதில் ஆச்சரிய சரிதமுள்ளவன் ப்ரீதியுடன் சொன்னான்.

ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரா[1]! தந்த்ரங்களென்பவை ஸாங்க்யமும், யோகமும் பாசுபதமும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமுமாம். இவைகளுக்கு ஸித்தாந்தங்களென்றும், ஆகமங்களென்றும் பெயராம். இவற்றில் ஸாங்க்யதந்த்ரமென்பது இருபத்தைந்து தத்வங்களின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபணம் செய்யப்பிறந்திருப்பதனால் தத்வநிரூபணம் செய்யுமம்சத்தில் பிரமாணமாயிருக்கும். இத்தத்வநிரூபணத்தில் எல்லோரும் [illegible]தியைக்கொள்ளவேண்டுமென்று இவ்விருபத்தைந்து தத்வங்களையும் கொண்டாடுங் கொண்டாட்டம் அளவு[illegible], இத்தத்வங்களினின்றே உலகம் பிறப்பது, இஃதல்லாத இருபத்தாறும் தத்வமான ஈஶ்வரனைக்கண்டவரார்? என்றிவை முதலான வேதவிருத்தங்களான சில வசனங்களிருக்கின்றன: இந்தபாகம் தோத்திரமன்றிக்கே பிரமாணமன்று. யோகதந்த்ரமென்பது யமநியமாதி[2] யோகங்களை நிரூபிக்கப்பிறந்திருப்பதால், யோகநிரூபணம் செய்யுமம்சத்தில் பிரமாணமாகும். இந்த யோக நிரூபணத்தில் எல்

---

1. ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரா—எல்லா [illegible]ளுக்கும் மேலானவன்.

2. யமநியமாதி—யம, நியம, ஆஸன, ப்ராணாயாம, ப்ரத்யாஹார, த்யான, தாரண. ஸமாதி, ரூபமான அஷ்டாங்க யோகம்

லோருக்கும் ப்ரீதியையுண்டுசெய்ய வேண்டுமென்று ஜகதீச்வரனுக்கும் இந்த யோகமகிமையாலேயே ஜகதீச்வரத்வமுண்டாயிற்று, என்னுமிவைமுதலான வேதவிருத்தங்களாய் சிலவசனங்களிருக்கும்: அந்தப்பாகத்தில் தோத்திரரூபமேயன்றிப்பிரமாணமன்று. பாசுபதமென்பது தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்னும் மூன்றுவகைப் பலனாகனமான இதர தேவதைகளை யுபாஸனம்[3] செய்யும் வழியை நிரூபிப்பதற்காகப் பிறந்தமையின் அந்தந்த தேவதைகளை யுபாஸனம் செய்வதில் ப்ரீதியை யுண்டுசெய்யுமம்சத்தில் பிரமாணமாகும்: இந்தத் தேவதாந்தர உபாஸனைகளில் எல்லோரும் ப்ரீதியுடன் முயற்சிக்க வேண்டுமென இந்த தேவதாந்தரங்களே பரதத்வம் என்றிவைமுதலான வேதவிருத்தங்களாய்ச் சில வசனங்களிருக்கும்: அந்தப்பாகத்தில் தோத்திரமாத்திரமன்றிக்கே பிரமாணமன்று. ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமென்பது வேதாந்த தாத்பர்யவிஷயமான பகவதுபாஸநநிரூபணார்த்தமாய்ப் பிறந்திருப்பதால் ஸர்வாம்சத்திலும் வேதாந்தத்திற்கேற்றதாய்ப் பிரமாணமாயிருக்கும். இவ்வர்த்தம் மஹாபாரதத்தில் சாந்திபர்வத்தில் நன்றாய் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அஃதெங்ஙனே யென்னில்:—மோக்ஷதர்மத்தில் நிஷ்டாநிர்ணயாத்தியாயத்தில்[4] வேதங்களும், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமும், ஸாங்க்யமும், யோகமும், பாசுபதமுமெ

---

3. உபாஸனம்—பக்தியோகம், அப்யஸித்தல்.

4. நிஷ்டாநிர்ணயாத்யாயம்—எந்த நிலையில் நிற்கக்கூடாது, எந்நிலையில் நிற்கவேண்டுமென்பதை நிர்ணயிக்குமத்தியாயம்,

ன்னுமிந்த ஐந்து ஸித்தாந்தங்களும் ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமான தத்வநிலைகளை நிருவாஹிக்கின்றனவா ? எல்லாமும் ஒரே தத்வத்தின் நிலையை யாதரிக்கின்றனவா ? என்று கேள்விமூலம் விசாரித்துப் பலவழிகள் ஒரே பட்டணத்தைச் சேர்ந்து ஒரே நிலையை யடையும்படி வேதமும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமும் மற்ற மூன்று தத்வங்களும் உன்னுடைய மஹிமையை நிர்வாஹித்து ஒரே நிலையையடையுமென்று நிர்ணயமாயிருக்கிறது. இப்படிக்குத் தந்த்ரங்களெல்லாம் உன்னை நிர்வாஹித்து உனக்குப்பரதந்த்ரமாயிருக்கையால் நீ ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரனென்னப்படுவாய். இப்படியிருக்கும் நீயே எனக்கு உன் நிலையை யறிவிப்பது, அறிவிப்பது. அநந்யஜனஸுலபா ! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா !

இருபத்திரண்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— விஷயங்களின் வரிசையை ஆராய்ந்ததில் ஸ்வஹித தத்வத்தை அறிந்தவர்களுக்கு வைராக்யம் ஸுலபம்: என்று ப்ரபன்னரால் ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டவனுக்கு பராக்ரமம் உள்ளார் ஸேனையைக் கொள்ளையாடினவன் விண்ணப்பம் செய்தான்.

அநந்யஜன ஸுலபா! உலகத்தில் மனிதர்களில் சப்தாதி விஷயங்களைவிட்டு உன்னையே விசேஷமாய் நம்பினவர்கட்கு நீ ஸுலபனென்று அறிந்த மஹாத்மர் உன் திருவடிகளைச் சார்ந்து தங்களுடைய பாரத்தை இறக்கி சுகத்திலிருப்பர். இன்னும் சிலர், பண்டிதரென்று சொல்லிக்கொள்ளுமவர் சரீரம் உள்ளத்தனை வரையிலும் விஷயங்களை விடக்கூடாமையால் உன்னுடைய பஜனை துர்க்கடமென்பர். அவர்கள் சொல்லும் சில குயுக்திகள் உள. அவையெப்படியெனில்:—விஷயங்களை விட்டுவிடுதலென்பது இருவகை. விஷயங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்வது ஒன்று; அல்லாவிடில் விஷயங்களிருந்தாலும் அவற்றில் ஒட்டாமலிருப்பது மற்றொன்று. இவைகளில் நீ உண்டுபண்ணின விஷயங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்தால் உன் உடைமைகளைக் கெடுத்த ஸ்வாமித்ரோஹம் வரும். விஷயங்களில் ஒட்டு இல்லாமலிருப்போமென்றால் இந்த ப்ரக்ருதி மண்டலத்தைவிட்டுப் போகாமையாலேயே ஸாத்யமன்று. ஊரிலிருக்கும் வனிதாதி விஷயங்களைவிட்டு வனத்தில் இருந்தாலும், நீரில்

முழுகி இருந்தாலும், ஆதிபரதனைப்போலும்,[1] ஸௌபரி யை[2] போலும் மான்குட்டி, மீன் முதலிய விஷயங்கள் ஸம் ஸாரபந்தத்தை உண்டுபண்ணாமல் விடாது. ஆகையால் விஷ யத்தை விடுதல் அஸாத்யமென்பர். இவர்கள் ஒருதடவை யும் வேதாந்தத்தை அறிந்தவரென்னும் ஒரு பெரியோர் அடிநிழலிலிருந்து பொழுதைக் கழித்தவரன்று. பெரி யோர் உபதேசத்திலிருந்து அறிந்தால் விஷயபரித்யாகம்[3] மிகவும் ஸுலபமா யிருக்கிறது. அதெப்படியென்றால்— ஆளொருவன் அரசனை எண்ணாமல் அவன் பண்டாரத்திற் குச் சேரவேண்டிய நாடு நகரங்களிலிருக்கும் வஸ்துக்களைத் தனக்கென்று கூட்டிக்கொண்டு தன் இச்சைவந்தபடி செல வழித்துக் கெடுத்தால் பொருளாசைக்காரனும், ஸ்வாமித் ரோஹியுமாவான். அப்படியல்லாமல் தான் ஆள் என்னும் நினைவுடன்கூடி அவன் ஸேவைக்கென்று ஸம்பாதித்த அனை வற்றையும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுதே ஒப்புவித்து அவன் எம்பெருமானுக்கு அமுது செய்த சாப்பிட்டு மிகு தியான அம்ருதாந்நத்தை உண்டு, அவன் உடுத்துக்களைந்த பீதகவாடையையும் ஆபரணங்களையுமணிந்து ஐஶ்வர்யத் தை யடைந்து பெருமைப்பட்டால் நிஸ்ப்ருஹனும், விஶ்வாஸியுமாவான். ஆக உன் கைங்கர்யமெனும் தன்ஸ்வரூப த்தை யறியாமல் தான்ஸ்வதந்த்ரன் என்னும் ஜ்ஞானத் தில் தன்னுடைய போகார்த்தமாக விஷயங்களை அனுப

---

1. ஆதிபரதன் } இவர்கள் வரலாறு, அவை காட்டும்
2. ஸௌபரி } தத்வங்கள் விஷ்ணுபுராணத்தில் காண்க.

3. பரித்யாகம் :—விட்ட விடுதல்.

விப்பவனுக்கு விஷயத்யாகமும் உன்னில் பக்தியும் கூடாது. அப்படியன்றிக்கே தான் உனக்கு ஆளென்னும் நினைவுண்டாய் வர்ணாச்ரமமென்னும் உன்கைங்கர்யங்களில் சக்திவஞ்சனையில்லாமல் நடந்துகொண்டு வேதசாஸ்திரங்க ளென்னும் நிரூபஸஹமாய் நீ கருணித்தவிஷயங்களை யனுபவித்ததேயாகில் அதுவும் உன்கைங்கர்யமல்லாமல் விஷயாஸக்தியன்று. இப்படி நடந்து கொண்ட வஸிஷ்ட[4] விஸ்வாமித்[5]ரர்கள் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலிருந்தும் நித்யபிரும்ஹசாரியும், நித்யோபவாஸியுமெனப்பட்டார்கள். ஆகையால் நீயவர்களுக்கு ஸுலபனெனப்படுவது. விஷயவிரக்தியைக்கொடுத்து உன்னில் பக்தியை எனக்குக்கொடுப்பது, எனக்குக்கொடுப்பது. அரங்கஜநஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

4. வஸிஷ்டர் :—நித்யபிரம்ஹசாரி, ஸ்ரீமகாபாரதம்.
5. விச்வாமித்ரர் :—நித்யோபவாஸி, ஸ்ரீமத் பாகவதம்.

இருபத்துமூன்றும் விண்ணப்பம்.

பா— முக்திவழிக்கு, ஜ்ஞானிகள் மதத்தில் கேவலகர்மம்[1] செல்லாது என்று அறிந்தோரில் அறிந்தவன் பிரீதியுடன் சுகுமாரமான திருவடிகளில் பணிந்து ஹரிக்கு விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸகல கர்மபலப்ரதா! கர்மமென்பது மானிடர் செய்யும் கார்யம், அது ஸத்கர்மம், துஷ்கர்மமென்று இருவகைப்படும். ஸத்கர்மமென்பது உன் நிரூபமான வேதசாஸ்த்ரங்களில் புகழ்ப்பெற்ற நடத்தை. துஷ்கர்மமென்பது அதில் கழிக்கப்பட்ட நடத்தை. ஸத்கர்மத்தால் புண்யமும், துஷ்கர்மத்தால் பாபமும் உண்டாகும். புண்யமென்பது உனது உகப்பு. பாபமென்பது உன் கோபம். புண்யத்தினின்று ஸுகமும் பாபத்தினின்றும் துக்கமுமுண்டாகும். அந்த ஸத்கர்மமும் நித்யமென்றும், காம்யமென்றும் இருவகைப்படும். நித்யமென்பது இந்த வர்ணத்தார், இவ்வாச்சிரமத்தார், இதை நடத்தவேண்டும், இதை விடவேண்டும் என்று நீ ஸ்வருசியில் கட்டுப்படுத்தின கார்யம். இதை உன் பக்தர் நீஸர்வஜ்ஞனும், ஸர்வசக்தியும், பக்த வத்ஸலனும் என்று உன்னையே விசேஷமாய் நம்பி உன் குணங்களுக்கடிமைப்பட்டு, உன் கட்டளையைக் கடைப்பிடித்து, உன்

---

1. கேவல கர்மம்—கேவல கர்மமார்க்கத்தை யனுசரித்தவர்கள் யாகமுதலிய கர்மங்களுக்கே ஐஹிக, ஆமுஷ்மிக (இக, பர) மெனப்பட்ட ஸகல பலங்களையும் ஸாதித்துக் கொடுக்கும் சக்தியுண்டெனக்கொண்டவர்கள்,

கைங்கர்யத்தி லீடுபடுவதே ஸ்வயம்பலமென்று செய்து மோக்ஷத்தை யடைவர்.

காம்யமென்பது உன் மனம் வாராதிருந்தும் அவ ரவர் ஆசைப்படுகிறார்களென்ற நிர்ப்பந்தத்தினால் இந்தப் பலத்தை யுத்தேசித்தவன் இக்கர்மத்தைச் செய்வதென்று உதாஸீனபுத்தியில் நீ கட்டுப்படுத்தியது. பலத்தில் ஆசை யால் இந்தக் காம்யகர்மங்களை ஸாங்கமாய் ஆசரித்தவர்களு க்கு இவ்வுலகில் ப்ருத்வீபதித்வம் (அரசு) வரையிலுமான ஐஶ்வர்யமும், பரத்தில் ஸத்யலோகாதிபத்யம் வரையிலு மான ஐச்வர்யமுமாம். துஷ்கர்மமென்பது நீ ஆஜ்ஞாபித் ததை விடுவதும், கழித்ததை நடத்துவதுமென்று இரு வகைப்படும். இதிலிருந்து இவ்வுலகில் சித்திரவதைவரை யிலுமான துக்கமும், பரத்தில் மஹாநரகத்தில் விழுவது வரையிலுமான யாதனையும் உண்டாகுமென்று வேதாந்த மறிந்தோரான பெரியோர்களைக் கேட்டறிந்தேன். இதன் நிலையை விசாரித்ததில், காம்யகர்மமும், துஷ்கர்மமும் உன் மனதிற்கு வாராமையால் உன்னடியைச் சேரவொட்டாமல் ஸம்ஸாரமென்னும் சிறைவீட்டில் தள்ளிக் கால்தொடக்கா யிருப்பதால், முறையே பொன், எஃகு (இரும்பு) கால் விலங்குகளாயிருக்கின்றன. ஆகையால் இவ்விரண்டு வகை பந்தத்திற்குள்ளும் அகப்படாமல் உன்னையே விசேஷமாய் நம்பி, நீ உகந்தருளி நியமித்த கைங்கர்யத்தைச் சந்தோஷ மாய்ச்செய்து உன் உகப்பென்னும் பெருமையை யடையும் பேற்றை எனக்கருளுவது, அருளுவது. அரங்கராஜன ஸல்லப பா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

இருபத்துநான்காம் விண்ணப்பம்.

பா— உதாஸீனத்தில் இதரங்களையும்,[1] ஆரத்தில் முக்திபதத்தையும் நீ கொடுப்பாய், என்று யாதவநாராயணனென்னும் விருதுள்ளவன் அன்புடன் அந்த தேவதேவனது திருவடியில் சொன்னான்.

ஸர்வாபீஷ்டப்ரதா ![2] ஜீவாத்மர் ப்ரக்ருதியில் ஆழ்ந்திருப்பதால் தம் தம் ஸ்வரூபத்தை மறந்து தாம் ஸ்வதந்த்ரரென்றெண்ணி, தேகமே தாமென்று மயங்குவர். இந்த அஜ்ஞானம் அவித்யையென்னப்படும். தாம் ஸ்வதந்த்ரரென்பதால் தம் தம் இஷ்டத்தைச் செய்வோமென்று கார்யாகார்யத்தை[3] யறியாமல் தங்களிச்சைவந்தபடி நடப்பர்; அது கர்மமெனப்படும். அக்கருமமும், யக்ஞம், தானம், தவம் முதலான ஸத்கர்மமென்றும், அக்ருத்யகரண, க்ருத்யாகரணம்[4] முதலான பாபகர்மமென்றும் இருகூறுவிருக்கும். இப்படியான பலதிறப்பட்ட கர்மங்களில் பல கர்மங்களை (பலங்கொடுக்கும்) யாசரித்திருப்பானொருவனுக்குக் கர்மத்திலப்யாச மேற்படுவதால்,

---

1. இதரங்களையும் :—மோக்ஷமல்லாத வேறு பலங்களையும்.

2. ஸர்வாபீஷ்டப்ரதா :—மிகப்பிரியமான எல்லாவற்றையுமளிப்பவனே.

3. கார்யாகார்யம் :—செய்யத்தக்கதும், தகாததும்.

4. அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண :—செய்யக்கூடாததைச் செய்வதும் செய்யவேண்டியவற்றை விடுவதும்.

தான் நடப்பிக்கவேண்டுமென்ற நினைவில்லாமல், மறந்திருந்த காலத்திலும் தன்னறியாமலே முன் நடந்த கர்மத்தில் ப்ருவ்ருத்தி[5] பிறக்கும்; இது வாஸனை யென்னப்படும். மேலும், தான் நடந்த கர்மத்தில் மேலும் மேலும் தான் செய்வனென்ற ப்ரீதியுண்டாகும்; இது ருசியெனப்படும். இப்படி ருசி கூடி நடந்தவர் அந்த கர்மத்தின் பலத்தை புஜிக்க (உண்ண) அனுகுணமாய் நீ கொடுத்த தேவமனுஷ்யாதிசரீரத்தில் புகுவர்; இது ப்ருக்ருதி ஸம்பந்தமெனப்படும். இப்படி சரீரமே ஆத்மா என்று மயங்குதல் முதலான அவித்யையும்,[6] அந்தமயக்கத்தால் நடத்தும் நடத்தையென்னும் கர்மமும்,[7] அந்த நடத்தையை யங்கீகரித்து தானறியாமலிருந்த பொழுதும் ப்ரவர்த்திக்கும் வாஸனையும்,[8] அந்த நடத்தையில் ப்ரீதியென்னும் ருசியும்,[9] அந்த ருசிகூடி நடந்த கர்மபலமான சரீரஸம்பந்தமும், ஜன்ம ஜன்

---

5. ப்ரவ்ருத்தி :—முயற்சி.

(6, 7, 8, 9,) :—" அவித்யா, கர்ம, வாஸனா, ருசி :—ஸ்வபாவத ஏவ நிர்விகாரமாய் சீதளமாயிருக்கிற ஜலத்துக்கு அக்னியோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டையான ஸ்தாலியோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே ஔஷ்ண்ய ஸப்தோத்ரேக ரூபங்களான விகாரங்க ளுண்டாகிறாப்போலே ஸ்வதஸ்ஸுஜ்ஞானானந்த மலஸ்வரூபனான ஆத்மாவுக்கும் குணத்ரயாச்ரித சித்ஸம்பந்தத்தாலே அவித்யா, கர்ம, வாஸனா, ருசிகளுண்டாகின்றனவென்கை."

அவித்தையாவது :—அஜ்ஞானம்—அதுதான், ஜ்ஞானானுதயம், அந்யதாஜ்ஞான விபரீத ஜ்ஞானரூபேண அனேகவிதமாயிருக்கும்.

‡ இப்படி [illegible] ஸம்ஸாரிகளில் [illegible] முமுக்ஷுக்களென்றெண்ணப்பட்ட அவர்களுக்கு [illegible] உபாயத்தை [illegible] நீயாதலால், நீ முமுக்ஷுக்களில் தயையுள்ளவனென்பது.

மத்தில் சுற்றிச்சுற்றி வருவதனால் இதே ஸம்ஸாரசக்ரமென்பது. இந்த ஸம்ஸார சக்ரத்தில் கஷ்டப்படும் ஜீவாத்மா அவரவர் நடத்தையிலிருந்து ஸ்வரூபமறியாதபடி நீ அவரில் தயைசெய்து ஸுகதுக்கானுபவத்திலிருந்து, அவரவர் கர்மத்தைக் கழித்துக்கொண்டு ஒருகால் உன்னைப்பூஜித்து முக்தியை யடைவதற்கனுகுணமான மனுஷ்ய சரீரத்தை யுண்டுபண்ணுவதால், நீ ஸம்ஸாரிகளில் தயையுள்ளவனென்பது. ‡ நித்யமுக்தர்களுக்கும், மோக்ஷத்தைப் பெற்றவர்க்கும் நிரவதிகானந்தத்தை இடைவிடாமல் வளர்த்துவதால் முக்தர்களிலும் தயாளுவென்பது. இப்படி ஸர்வஸமனென்னும் நீ உன் காருண்யாம்புதி தரங்கத்தினால் என்னுடைய துஷ்கர்மங்களென்னும் கர்மங்களைக்கழித்து உன்னவனென்னும் பெருமையை உத்பவிப்பது, உத்பவிப்பது, அநந்யஜந ஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

கர்மமாவது :—கரணத்ரயக்ருதமாய் புண்ய பாபாத்மமானக்ரியா விசேஷம், அதில் புண்யம் ஐஹிகாமுஷ்மிக நானாவித யோகஸாதன தயா பஹுவிதமாயிருக்கும்; பாபமும் அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசாராஸஹ்யாபசாரரூபேண அனந்தமாயிருக்கும்.

வாஸனையாவது :—முன்பு செய்து போந்தவற்றிலே மீளவும் மீளுகைக்குறுப்பான ஸம்ஸாரம். இதுதான் ஹேது பேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்.

ருசியாவது :—ரஸாந்தரத்தாலும் மீட்க வொண்ணாதபடி ஒன்றிலே செல்லுகிற விருப்பம். இதுவும் விஷயபேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்.

(தத்வத்ரயம் :—சித்ப்ரகரணம்—ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகளருளிச்செய்த வ்யாக்யானம்)

இருபத்தைந்தாம் விண்ணப்பம்.

பா— பலவகையிற் பலமுண்டாவது உன்னின்றே, வேறொன்றின்றல்ல, இது திண்ணம், என்று கல்யாண தீர்த்தத்தை[1] நிலையாக்கொண்டவனடியில் அயர்ச்சியின்றி ஸத்யபராக்ரமன் சொன்னான்.

ப்ரபந்நஜனபரிபாலகா![2] [illegible]ணமென்பது யோகக்ஷேமங்களைச்சுமந்து நடத்துவது. யோகமெனில் முன்படையாத ஐச்வர்யத்தைக் கோர்த்துக்கொடுப்பது. க்ஷேமமெனில் முன்னமே யிருக்கும் ச்ரேயஸ்ஸுகளைக் காப்பாற்றுவது. இவை இரண்டிற்கும் நீயே ஸ்வதந்த்ரகர்த்ரு,[3] மற்றைய காரணங்களெல்லாமும் உன்னதீன மென்னப்பட்ட உபகரணங்கள். இந்த நிலையையறியாமல் சிலர் சாஸ்த்ர தாத்பர்யத்தில் மயங்குவர். அவர்களில் கேவலகர்மடர்[4] பலம் கர்மத்திலிருந்தே என்றும், இதரதேவதைகளை விசேஷமாயாராதிப்போர் தேவதாந்தரத்தினிலேயே யென்றும்,

---

1. கல்யாணதீர்த்தம்:—திருநாராயணபுரத்திலுள்ள கல்யாணி—முக்ய தீர்த்தம்.

2. ப்ரபன்னஜன பரிபாலகா!—ப்ரபத்தி செய்தவர்களைக்காப்பவனே!

3. ஸ்வதந்த்ரகர்த்ரு:—இஷ்டப்படி நடத்துபவன்.

4. கேவலகர்மடர்:—பொருளறியாமல் கேவலம் கர்மாசரணையிலேயே ஆழ்ந்தவர்கள்.

ப்ரபத்திபாவம்:—இப்பாசுரம் [illegible] முக்யதாத்பர்யமான பக்தியாதல், கர்மஜ்ஞான [illegible] ஸாதநத்தாலே யாதல், அதற்கு [illegible] கள் ஒன்றுமி

சோதிடவறிஞர் க்ரஹாநுகூலம் பொருந்திய காலத்திலிரு
ந்ததென்றும், லௌகிகர் புருஷப்ரயத்நத்திலிருந்தே யெ
ன்றும், நாஸ்திகர் காரணமொன்றுமின்றிக்கே தன்னின்று
தானே யென்றும் சொல்லுவர். இந்த பக்ஷங்களெல்லாம்
யுக்திவிருத்தங்கள். அஃதெங்ஙனேயென்னில் :—கர்மமெ
ன்பது தாம் நடக்கும் நடத்தை, அது அசேதனமாயிருப்ப
தால் புருஷன் ஆசைப்படும் பலத்தையறிந்து கொடுக்க மு
டியாது. தேவதாந்தரமும் சேதனமாகையாலும் தன்யோக
க்ஷேமத்திற்குன்னை வேண்டுவதனாலும் ஸ்வாதந்திரியத்தில்
பலமன்று. புருஷப்ரயத்னமே பலஸாதகமாகில், காரண
மொன்றுமில்லாதிருந்தாலும் எப்பொழுதும் எல்லாருக்
கும் எல்லா பலமுமாகவேண்டும். ஆகையாலிவையொன்
றும் பலத்தைத் தருவனவல்ல. மேலும் உலகத்தில் ஆட்
களை ரக்ஷிக்குமரசனுக்கு ஆட்கள் செய்யும் பணிவிடை

ல்லாமையாலும், உத்தரோத்தரம் ஸம்பாதிக்கைக்கு அதி
காரமாதல், இச்சையாதல், இல்லாமையாலும் மற்ற அநு
கூலபரிகரங்களொன்றுமின்றியிலே விபரீத பரிகரங்களில்
லாததின்றியே இருக்கையாலும், இப்படி இருந்தோமெ
ன்று அநுதாபம்கூட வின்றிக்கே த்வேஷம் பொருந்திருக்
கையாலும், அல்பக்ஞனாகையாலே அறியவல்லதொன்றி
ன்றியே, விஷயாக்ராந்தசித்தனாகையாலே தன்வசமின்றி
யே, அல்பகால வர்த்தியாகையாலே ஒன்றும் செய்கைக்கு
அவஸரமின்றியே இருக்கையாலும், தேச காலங்கள் பே
தித்தாலும், 'நம்மால் எம்பெருமானை ஸாதிக்கப்போகாது,
ஆகையாலே எம்பெருமானை இழந்தோமித்தனையாகாதே'
என்று சோகிக்கிறவன் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரி"—அப்
பன் ஸ்ரீனிவாஸாசார்யரருளிச்செய்த அஷ்டச்லோகீவ்யா
க்யானம்

போல் கர்மம்; ஆள் செய்த பணிவிடையை அரசனுக்கும் அரசன் கொடுக்த ஜீவனத்தை (சம்பளம்) ஆட்களுக்கும் சேர்ப்பிக்கும் மத்யஸ்தன்போல் தேவதாந்தரங்கள்; ஜீவிகத்தைக் கொடுப்பதற்கு அளவுபடுத்திய பகல்போல் காலம்; அரசனது பணிவிடையில் கைகால்களையாட்டுவது போல் புருஷப்ரயத்னம்; ஆண்டவனுடைய உகப்பையறியா ஆழியனைப்போலத் தன்னின்றுதானே பலமென்பது. இப்படியிருக்கத் தான் செய்யும் பணிவிடையிலேயே பிழைப்பேனென்றும், மத்யஸ்தனாலேயே வளர்வேனென்றும், அளவு படுத்தின நாள்வந்தால் சம்பளம் வருமென்றும், விஷயங்களையொட்டித் தன்னுடைய வியர்வையின் பலத்தினாலேயே தான் வளர்வேனென்றும், காரணமில்லாமல் பெருமையடைந் திருக்கிறேனென்றும் எண்ணுகின்றவர்கள் (பகவானுடைய) கைங்கர்யத்தில் நன்றாய்நின்று கடைவாயிலறியாதவர். ஆகையால் இந்த மயக்கங்களை விட்டு உன்னாலேயே பிழைப்பேனென உன்னை விசேஷமாய் நம்பினவர் எப்பேர்ப்பட்டவராயினும் அவர்களது யோகக்ஷேமங்களைச் சுமந்து நடத்துவேனென்று நீ முன்னமே அர்ஜுனனுக்குச் சொன்னதை மறவாமல் இப்பொழுதென்னை ரட்சிப்பது ரட்சிப்பது, அநந்யஜனவத்ஸலா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

இருபத்தாறும் விண்ணப்பம்.

பா— எல்லாவற்றையும் ரக்ஷிப்பவன் நீ யோர்வனே, வேறு யாரும் ஸாமர்த்தியமுள்ளவரன்று—என்று பத்மநுபன் திருவடிகளில் பெரிய பகைவர் ஸேனையை வேட்டையாடுவோனனவன் அன்புடன் சொன்னன்.

ஸர்வரக்ஷகா ![1] நீ யோர்வனே அனைவரையும் காப்பாற்றுபவன். நீ யல்லாமல் மற்ற தேவதாந்தரங்களும், தகப்பன் முதலான பந்துக்களும், தனதான்யாதி ஐச்வர்யங்களும் ரக்ஷகரல்லர். அதெப்படியெனில்—நான்முகன் ரக்ஷகனன்றென்பது தன் தலையைப் போக்கடித்துக் கொண்டதும் அல்லாமல் வேதாபஹரண காலத்தில்[2] செய்வதறியாமல் மோசம் போனதால் தெரியவந்தது ; ருத்ரனும் ரக்ஷகனன்று என்பது வ்ருகாஸுரனுக்கு வரமளித்து அதனல் கஷ்டப்பட்டதுமல்லாமல் கையில் அஸ்திரம் பிடித்துக்காத்திருந்தும் தன்னெதிரில் தோள்களைக் கத்தரித்ததனல் கூக்குரலிடும் வாணஸுரனை விட்டுத் தோற்றோடினதனலும் தெரியவந்தது ; இந்திராதி தேவதைகளும் ரக்ஷகரல்லரென்

---

1. ஸர்வரக்ஷகா——அனைத்தையும் ரக்ஷிப்பவனே ! அதாவது அநிஷ்டங்களைப்போக்கி இஷ்டங்களைத்தருகை.

2. வேதாபஹாரமாவது—வேதங்களைப் பறிகொடுத்துப் பிரமன் தவித்து நின்றது—இவ்வாபத்தைப்போக்கினது ஹயக்ரீவாவதாரத்தில்—எம்பெருமான் ஆதிகாலத்தில் நான்முகனைப்படைத்துப் பிரளயகாலத்தில் மறைந்துகிடந்த வேதங்களைப் பிரகாசப்படுத்தி அவனுக்குபதே

பது ஹிரண்யக, பலி, வ்ருத்ராஸுரர் முதலானோருபத்ர
வங்களிலிருந்து தத்தம் நிலைகளைவிட்டுப் பரிந்தோடியதில்
தெரிந்தது; தகப்பனும் ரக்ஷகனன்று என்பது ஹிரண்ய
கசிபினுல் தெரியவந்தது; உடன்பிறந்தவர்களும் ரக்ஷகரல்
லரென்பது வாலியால் தெரிந்தது; பிள்ளைகளும் ரக்ஷகரல்
லரென்பது கம்ஸனுலும், பதிகளும் ரக்ஷகரல்லரென்பது
பாண்டவர்களாலும், தனதான்யாதி ஐச்வர்யங்களும் ரக்ஷக
ங்களல்லவென்பது தாயாதிகள், பகைவர், நெருப்பு, திரு

சித்து அனுக்ரஹிக்க, அப்பிரமன் வேதங்களைக் கண்ணுகக்
கொண்டு விச்வஸ்ருஷ்டியைச்செய்ய ஆரம்பித்தபோது பக
வானிடத்தினின்று ரஜஸ் தமோகுணங்களின் வடிவமாகத்
தோன்றிய மது கைடபரென்னு மிரண்டஸுரர்கள் அந்த
வேத புருஷர்களை யபகரித்துக்கொண்டு கடலினுட் புகுந்து
பாதாளம் சென்றனர். வேதங்களைப் பறிகொடுத்த நான்மு
கன் இன்னது செய்வதென்று தோன்றுது திகைத்து நெ
டுங்காலம் 'கண்ணிழந்தேன், தனமிழந்தேன்' என்று கத
றியழுது பிறகு சிறிது தெளிந்து எம்பெருமானைத்துதிக்க,
அவரும் ஹயக்ரீவரூபியாக எழுந்தருளிப் பாதாளம்சென்று
மது கைடபர்களை ஸம்ஹரித்து வேதங்களை மீட்டுவந்து
பிரமனிடமளித்தனர்.

'முன் ஒருகல்பத்தின் அந்தத்தில் பிரமன் துயிலுகை
யில் அவன் முகங்களினின்றும் வெளிப்பட்டுப் புருஷரூபத்
துடன் உலவிக்கொண்டிருந்த நான்கு வேதங்களையும் சோ
முகனென்னும் கொடிய அஸுரன் கவர்ந்து கொண்டு பிர
ளயவெள்ளத்துள் மறைந்து செல்ல, எம்பெருமானதனை

டர், வெள்ளம் முதலியவற்றாலழிவதிலிருந்தும் தெரியவந்தது. இப்படித்தாம் ரக்ஷகரல்லாமலிருந்தும் அற்பபுத்திகளுக்கு ரக்ஷகங்கள்போலத் தோன்றி மோசம்போவதால் ரக்ஷகாபாஸங்களெனப்படும்.[3] அப்படியன்றிக்கே நான்முகனுக்கு வேதங்களை மீட்டுக்கொணர்ந்தளித்தும், ருத்ரனுக்கு வ்ருகாதி உபத்ரவங்களைப் போக்கடித்தும், இந்த்ராதிகளுக்குத் தானவேந்த்ரர்களை ஜெயித்து அவரவரதிகாரங்களில் நிறுத்தியும், ப்ரஹ்லாதனுக்கபயத்தையும், ஸுக்ரீவனுக்கு ராஜ்யத்தையும், உக்ரஸேனனுக்கு அரசதநத்தையும், த்ரௌபதிக்கு அபிமான ரக்ஷையையும் சேர்த்துக்கொடுத்து ஸர்வரக்ஷகனென்னப்பட்டுப் பிரசித்தியைப்பெற்ற உன்னைச்சரணடைந்து

யுணர்ந்து ஒரு பெருமீனாகத்திருவவதரித்து அப்பெருங்கடலினுட் புகுந்து அவ்வஸுரனைத் தேடிப்பிடித்துக்கொன்று வேதங்களை மீட்டுக்கொணர்ந்து பிரமனிடம் கொடுத்தருளினன்'—என்ற வரலாறுமுண்டு. இவ்வஸுரன் பெயரை ஹயக்ரீவனென்பாருமுண்டு. மத்ஸ்யாவதாரம், ஹம்ஸாவதாரம் ஹயக்ரீவாவதாரம் என்ற மூன்றவதாரங்களால் எம்பெருமான் பிரமனை வேதாபஹாரமாகிற ஆபத்தில் நின்றும் விடுவித்தான், புராணபேதத்தாலும் கல்பபேதத்தாலும் கதைகளைச்சிறிது வேறுபடக்கூறுதலுண்டு. (ரத்நப்ரபா.)

3. ரக்ஷகாபாஸம்—ஆபாஸம்—பொய்த்தோற்றம், போலிஞாயம், ஆபாஸதர்மம்—வஸ்துதः அதர்மமாய் தர்மம்போலே தோற்றுவது—அப்படியே ரக்ஷகத்வமும்.

உன்னுடைய மெல்லடிகளை உபாயமும் உபேயமுமென்று விசேஷமாய் நம்பி மற்றெல்லாவற்றையும் துறந்து அநந்ய கதி[4] யென்னப்பட்டேன். என்னைரக்ஷிப்பது, ரக்ஷிப்பது. அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

4. அநந்யகதி—வேறுபுகலொன்றில்லாதவன்.

வ்ருகாஸுரன், வாணன், ஹிரண்யகன், பலி, வ்ருத்ராஸுரன், ஹிரண்யகசிபு, வாலி, கம்ஸன், பாண்டவர்கள், த்ரௌபதி. } வரலாறுகள் ஸ்ரீமத்ராமாயணம், மஹாபாரதம், ஸ்ரீமத் பாகவதம், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம். முதலானவற்றுளுள்ளன.

இருபத்தேழாம் விண்ணப்பம்.

பா— தன்னிருப்பில் தான் ஏக்கமற்று உன்னிருப்பை யறிபவன் வீடு பெறுபவன், இது திண்ணம் என்று குனிந்துவரும் வீராம் பகைவரைச்சிறைப்படுத்துபவன் உயர்ந்த மகிமையுடையனுக்கு ப்ரீதியுடன் சொன்ஞன்.

அகில லோகசரண்யா![1] நீ அடைக்கலம் புகுந்தாரிடரைக் கடிந்து அவர் விரும்பியன அளிப்பாய். எல்லாந்தெரிய (நம்மையும் நம் ஹிதா ஹிதங்களையும்) ஸர்வஜ்ஞனும், அறிந்தபடி செய்து முடிக்க ஸர்வசக்தியும் என்று பெரியோர்களால் கேட்டு ஆசையால் உன்னை யடைக்கலம் புகுவேனென முயற்சித்தேன். இப்பொழுதும் என்னுடைய தோஷங்களை யெண்ணிப் பின்வாங்குவேனெனில், உன்னுடைய குணங்கள் என்னுடைய பயத்தைத்தீர்த்து, பலவந்தமாய் இழுத்துக்கொண்டு போய் உன் திருவடி நிழலில் நிறுத்துகிறது. அதெங்ஙனேயென்னில்—அனாதிகாலமாய் இதுவரையிலும் நான் செய்த அனேகமான பாபங்களை நினைத்துப் பின்வாங்குமளவிலேயே அடைந்தவர் தோஷத்தை போக்யமாகக்கொள்ளும் உன் வாத்ஸல்யகுணம் முன்வந்து என்னைக்கச்சைகட்டுவிக்கிறது. நான் அறிவினனும் அசக்தனுமாகையால் உன்சித்தமுவந்தபடி கொஞ்சங்கூட நடக்கமாட்டாத என்னை நீ எந்தவகையில் கைபிடிப்பாயென்றெண்ணித் திகைக்குமளவில் நீ உடையனும் நான் உடைமையும் என்கிறதால் உடையவன் உடைமை

---

1. அகிலலோக சரண்யா! நம்முடைய நன்மை தீமைகளையும் பாராமே ஸமஸ்த லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கக் கூடியவனே.

யைக் காப்பாற்றுவதற்குக் கூலியில்லை என்கிற ஸ்வஸ்வாமி ஸம்பந்த[2] ஜ்ஞானம் அபயத்தைக்கொடுக்கிறது. அகில ஹேயப்ரத்யனீகனென்னும் உன் மேன்மையையும், ஸகல ஹேயாஸ்பதமான என் கீழ்மையையும் பார்த்து உனக்கு மெனக்கும் சேர்வையில்லையென்று பின்வாங்குமளவிலே யே பெரியவனாகியும் தாழ்ந்தவர்களோடு வாசியறக்கலந்து ஸந்தோஷப்படுத்தும் உன் ஸௌசீல்யகுணம் என்னை வரு ம்படி இழுக்கிறது. ப்ரம்மாதிகளுக்கு மவாங்மனஸகோசர[3] னென்னுமுன்னை நான் காண்பதரிதெனப் பின்போமளவில் யதுசைலதீபமெனப்பட்டு ஸகலஜனநயனானந்தமான உன் திவ்யமங்கள விக்ரஹம் என்னை யாட்கொள்கின்றது. இப் படியாகையால் ஞானபக்தி வைராக்யாதி ஸத்குணஸம்பன் னர்களுக்கும்,[4] அகிஞ்சனர்களும்,[5] அநந்யகதிகளுமான[6] என்னைப்போன்றவர்களுக்கு மொரே ரக்ஷகமாய் ஸர்வஶர ண்யன் எனப்பட்ட உன்னை யடைக்கலம் புகுந்தேன். என் னைக்கைபிடித்துக் காப்பாற்றுவது, காப்பாற்றுவது. அநந் யஜன வத்ஸலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

2. ஸ்வஸ்வாமி ஸம்பந்தம்—உலகத்தில் பொருளை யுடையவன் அதைத்தனது இஷ்டப்படி அனுபவிக்கவும், பெட்டியில் வைத்துப் பேணவும், பிறர்க்குதவவும் தானே ஸ்வதந்த்ரனாய் எப்படி உபயோகிக்கிறானோ, அப்படி இவ் வாத்மாவை ஈச்வரனும் ஒருபடி வைக்கவும், தள்ளவும், எடு க்கவும் ஸ்வதந்த்ர பாத்யதை யுடையவன்; ஜீவாத்மாவும் அப்பொருள்போலவே ஸ்வாதந்த்ர்யமின்றி அவனனுகூ லத்துக்கே கடமைப்பட்டு என்றும் வாழக்கூடியவன்.

3. அவாங்மனஸகோசரன்—வாக்குக்கும் மனதிற்கு மெட்டாதவன்.

4. ஸம்பன்னர்கள்—நிறைந்தவர்கள்.

5. அகிஞ்சனர்—ஒரு ஸாதனமுமில்லாதார்.

6. அநந்யகதிகள்—வேறுகதியற்றவர்.

இருபத்தெட்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— . மாயையையும் அதன் கார்யங்களேயும் இந்த இடத்தில் விடுவித்து நீ ப்ரார்த்தனையை நிறைவேற்றுவாய் என்று, அந்த மாயாவிகளான மராட்டியரை ஜெயித்து அதீனமாக்கிக்கொண்டவன் மாயாதீதனுக்குத்[1] தண்டம் ஸமர்ப்பித்து விண்ணப்பித்தான்.

ஸகலஜீவதயாபரா! ஜீவாத்மர் பலராய் நித்யரென்றும், முக்தரென்றும், பத்தரென்றும் மூன்றுபடியாயிருப்பர். அவர்களில் நித்யர் உன் ஸத்ய ஸங்கல்பத்தால் ஒருதரமேனும் ப்ரக்ருதி ஸம்தந்தமில்லாமல் எப்பொழுதும் ஸன்னிதியிலிருந்து உன் கல்யாண குணங்களே யனுபவித்துக்கொண்டே உன் பல கைங்கர்யபரராயிருப்பர். முக்தரென்போர் அநாதிகாலத்திலிருந்து ஸம்ஸாரத்திலிருந்து உன் கடாக்ஷத்திஞல் ஸத்வகுண ஸம்பன்னராய் முக்தியையடைந்து நித்யரைப்போல் உன்னுடைய கைங்கர்யபரராயிருப்பர், பத்தரென்பார் ஸம்ஸாரத்தில் கட்டுப்பட்டு ப்ரக்ருதி பரதந்த்ரராயிருப்பர்.[2] இந்த பத்தர்களும் ஸம்ஸாரிகளென்றும், முமுக்ஷுக்களென்றும் இருவகைப்பட்டிருப்பர். ஸம்ஸாரிகள் உன்னே மறந்து விஷயானுபவத்திலா ஸக்தி

---

1. மாயாதீதன்—(1) மாயையை நீக்கிப்பார்க்கப் படுவோன்.
   (2) மாயைக்கு விலக்ஷணமானவன்.

2. ப்ரக்ருதிபரதந்த்ரர்—ப்ரக்ருதிக்குட்பட்டவர்.

யுள்ளவராயிருப்பர். முமுக்ஷுக்களோ உன்கடாக்ஷத்தினால் விஷயங்களில் வைராக்யம் பிறந்து அதனாலிந்தப்ராக்ருதி ஸம்பந்தத்தை நீக்கவேண்டுமென்று உன்னையடைக்கலம் புகுவர். இந்த நித்யர்களுக்கும் முக்தர்களுக்கும் அபேக்ஷிதமான உன் கைங்கர்யத்தையும், முமுக்ஷுக்களுக்கு அபேக்ஷிதமான மோக்ஷத்தையும் நீயே மனமுவந்து கொடுத்தருள்வாய். ஸம்ஸாரிகளுக்கபேக்ஷிதம் எனப்படும் இஹபர ஐச்வர்யங்களை அவரவர் தொழும் தேவதாந்தரங்களினந்தர்யாமியாயிருந்து அருள்வாய். இப்படி நீ ஸர்வ ஆத்ம வர்க்கங்களிலும் தயைசெய்துகொண்டிராநிற்க, நான் இன்று உன்னைப்பிரார்த்திக்கும் சாபல்யத்தைப் பொறுத்து என்பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றவேண்டும், நிறைவேற்றவேண்டும். அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

இருபத்தொன்பதாம் விண்ணப்பம்.

பா— உன்னுடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹம், ஸ்ரீலக்ஷ்மிக்கு, நிலை, ஸித்தபோக்யம்[1], நிரவத்யம்[2], என்று செல்வராயர்[3] திருவடித்தாமரைகளில் தண்டம் ஸமர்ப்பித்து, தரணீவராஹனென்றும் விருதாளி சொன்னான்.

திவ்யமங்கள விக்ரஹா! பிறக்கும் பொழுது உன்னுடைய கடாக்ஷத்தைப்பெற்று ஸாத்விகரானவர்கள் ப்ராக்ருதமான சப்தாதிவிஷயங்கள் தோஷங்களென்றறிந்து அவைகளில் ப்ரீதியைவிட்டு, பரமபோக்யமான உன்னுடையதிவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை அபேக்ஷிப்பர். குமதிகள்[4] சிலர் உனக்கு விக்ரஹமில்லென்று அபலாபனம்செய்வர். அவர்கள்சொல்லும் குயுக்தி[5]களெப்படியென்றால்—பரமாத்மனுக்குச் சரீரமுண்டாகில் ஜீவாத்மனைப்போல் கர்மவச்யனுவன்,[6] சரீரமே ஆத்மாவென்ற மயக்கத்தால் ஸம்ஸாரியுமா

---

1. ஸித்தபோக்யம்— ஸித்தர்களுக்கு (ஸநகஸநந்தனாதிகள்) அனுபவிக்கும் பொருள்.

2. நிரவத்யம்—தோஷமற்றது.

3. செல்வராயர்—செல்வப்பிள்ளை (திருநாராயணபுரம்.)

4. குமதிகள்—அறிவற்றவர், துர்மதிகள்.

5. குயுக்திகள்—நேர்மையில்லா யுக்திகள்.

6. கர்மவச்யன்—கர்மத்திற்குட்பட்டவன்.

வான் ; சரீரமுள்ளவனுக்கு இந்த்ரிய ஸந்நிக்ருஷ்டவஸ்து[7] ஸாக்ஷாத்காரமன்றி[8] ஸகலவஸ்து ஸாக்ஷாத்கார மில்லாமையால் ஸ்வாதீனமாய் இருக்கும் காலத்தில் மிதியாயிருக்கும் காலத்திலல்லாமல் எண்ணிற்றெல்லாவற்றையும் செய்யக்கூடாமையாலே அற்பசக்தியுள்ளவனுமாவன். ஆகையால் பரமாத்மனுக்குச் சரீரமில்லை எனச்சொல்வர். இந்தப்பக்ஷம்[9] யுக்தாயுக்த விசாரம்[10] செய்யுமறிஞருக்குச்சரிப்படாது. அஃது எங்ஙனேயென்னில்—தேவதிர்யக் ஸ்தாவரரூபமான ஸகலஜீவசரீரத்திலும் அந்தர்யாமியாயிருந்தும்[11] நிர்லேபனு[12] யிருப்பவனுக்குத் தனக்கென்று ஒரு சரீரம் உண்டானால் முன்சொன்ன தோஷம் வருமென்பது யுக்தமன்று. தேவமனுஷ்யாதிகள் தத்தம் பூர்வகர்மானுகுணமான சரீரத்திலிருந்து கர்மபலத்தை யனுபவிப்பதால் அவர்களுக்குச்சரீர ஸம்பந்தம் தோஷாவஹமானது.[13] பர

---

7. இந்த்ரியஸந்நிக்ருஷ்டவஸ்து— இந்த்ரியங்களுக்குச் சமீபமாயிருக்கும் வஸ்து——அவைகளாலறியும்படியான அளவு.

8. ஸாக்ஷாத்காரம்—கருவிகரணாதிகளுக்கெல்லாம் சாக்ஷியாயிருப்பது, நேரிலுணர்கை—பிரத்யக்ஷம்.

9. பக்ஷம்—கட்சி.

10. யுக்தாயுக்த விசாரம்—தகுந்தது, தகாததென்று யோசிக்கை.

11. அந்தர்யாமியாயிருத்தல்—— சேதனர்களுள்ளே ப்ரவேசித்து ஸகலப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நியந்தாவாயிருக்கை.

12. நிர்லேபன் —ஒட்டில்லாதவன்.

13. தோஷாவஹமாவது—தோஷத்தையேற்பது.

மாத்மன் தான் கர்மபரவசனல்லாதிருப்பதனுல், ஜீவாத்ம ரை அந்தந்தவ்யாபாரத்தில் கர்மானுகுணமாய் ப்ரேரிப்பதற்காக தேவமனுஷ்யாதி சரீரத்திலிருப்பது தோஷாவஹமன்று. இப்படி தோஷமான தேவாதிகள் சரீரத்திலிருந்தும் நிர்தோஷனுயிருக்கும் உனக்கு அப்ராக்ருதமான[14] உன் திவ்ய விக்ரஹ ஸம்பந்தத்தினுல் தோஷலேச ப்ரஸக்தியில்லை;[15] மேலும் உன் திவ்யமங்கள விக்ரஹம் உன் மகிமைக்குத் தகுந்ததாய் உன் மனதிற்கு வந்ததான ஸௌகந்தமும், காந்தியும், யௌவனமும் முதலான ஸகலகுணங்களையும்கொண்டு ஞான, பல, ஐச்வர்ய, வீர்ய, தேஜஸ், ஸௌசீல்யாதி ஸ்வரூபகுணங்களுக்கு ப்ரகாசமாய், லக்ஷ்மீ நிவாஸ ஸ்தானமாய்[16] உன் இச்சைபோலிருப்பதால் உனக்கு அதிசயாவஹமென்று[17] பெரியோர் சொல்வர். அப்பேர்ப்பட்ட திவ்யமங்கள விக்ரஹஸாக்ஷாத்கார ரஸ[ஸர்வஸ்வதானத்தினுல்[18] என்னுடைய மனோரதத்தை நிறைவேற்றுவது, நிறைவேற்றுவது. அநந்யஜநஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

14. அப்ராக்ருதமான—மாயையென்கிற மூலப்ரக்ருதியின் பரிணுமமான ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்களாலுண்டாகாததான.

15. தோஷலேசப்ரஸக்தியில்லை—தோஷத்தின் அணுவளவின் விசாரங்கூட இல்லை.

16. லக்ஷ்மீநிவாஸ ஸ்தானமாய்——ஸ்ரீலக்ஷ்மிக்குநிலையாய்.

17. அதிசயாவஹம்—பெருமையைத்தாங்கல்.

18. ஸாக்ஷாத்கார ரஸ ஸர்வஸ்வதானம்—ஸாக்ஷாத்கார ரஸமே திவ்யமங்கள விக்ரஹம்.

முப்பதாம் விண்ணப்பம்.

பா—— ஸ்ரீநாத,[1] நித்யநிரவதிகானந்த,[2] அநந்த,[3] உன்னுடைய ஸேவையே பலமென்று, நாலுவிதமான கிரீடங்களை யணியும் அரசர்களை வென்றவன் அந்த நிர்மலனடிக்கு[4] விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸகல கல்யாணகுணாத்மகா ![5] உனக்கு நாங்கள் ஏழேழு பிறவிக்கும் பலகைங்கர்ய பராரனமையின் எப்பொழுதும் உன் திருவடி கைங்கர்யம் செய்வது எங்களுக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்

---

1. ஸ்ரீநாத—ஸ்ரீலக்ஷ்மீபதி.

2. நித்யநிரவதிகானந்த—ஆனந்தமயனான இவனது ஆனந்தம் அபரிச்சின்னமாய் வாயினால் சொல்லவும், நெஞ்சால் நினைக்கவும் முடியாது (தைத்தரீயோபநிஷத் ஆனந்த வல்லி பார்க்கவும்.)

3. அநந்த—ஸ்வரூப, குண, விபூதிகளில் எல்லையில்லாதவன் ; ஸ்வரூபத்தாலும் குணத்தினாலும் அழிவற்றவன், விஷ்ணு.

4. நிர்மலன்—தோஷமற்றவன்.

5. ஸகல கல்யாணகுணாத்மகா—ஸகலசப்தம் குணாநுஷ்ர்ணிகையில் எம்பெருமானாருளிச்செய்த குணங்களையெல்லாம் சொல்லுகிறது——குணங்களுக்குக் கல்யாணத்வமாவது. ஆச்ரிதர்க்குப் பரமபோக்யமாயிருக்கை. திவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்கு திவ்யாபரணங்கள்போலே யாயிற்று ; திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு குணங்கள் ஔஜ்வல்யகரமா யிருக்கும்.

தம்[6] என்பது மாத்திரமன்று ; மற்றும் உன்னடியில் கைங் கர்யபரர்களில் வாசியில்லாமல் கூடியிருந்தும் த்ருப்தியடை யாமல் அர்ஜுநாதிகளில் ஆள், அரசுத்தனத்தைத் தலைகீ ழாக்கிச் சந்தோஷத்துடன் ஆடும் ஸுசீலனென்றும், அவர்களிற் கண்டதப்புகளைச் சகிப்பதல்லாமல் ப்ருகுமுனி முதலானவர்களில் நீயே தவறியவனைப்போல் சமாதானம் செய்யும்படியான மிக்கபொறுமையுள்ளவனென்றும், அவர் களைச் சூழ்ந்த இடர்களை நீ இருக்குமிடத்திலேயிருந்தே ஸங்கல்பமாத்திரத்தால் போக்கடிப்பதன்றி கஜேந்த்ரனு டைய முறையிட்டைக் கேட்டவந்நாள் கதறிக்கொண்டு நீ வேகமாய் வந்துதவினதான மிருதியான தயையுள்ளவனெ ன்றும், அவரவர்கள்செய்யும் ப்ரதிஜ்ஞைகளை நிறைவேற்று வதல்லாமல் பீஷ்மனிடத்தில் உனது ப்ரதிஜ்ஞாஹானியை யங்கீகரித்த பக்தப்ரயோஜனைகபரனென்றும், அவர்கள் அர் ச்சனவிதியில் நிவேதனம்செய்தது அற்பமானாலும் அமுது செய்வதுமல்லாமல் ஸுசரிதன் குமாரன் வேறொருபகரண மின்றி முன்வைத்த பிக்ஷான்னத்தைப் பிரத்யக்ஷமாய் அங்கீ கரித்த ஸுலபனென்றும், அவர்களுக்குக் கொடுப்பதெல் லாங்கொடுத்தும் மேலும் த்ருப்தியின்றி இராமானுஜா சார்யருக்கு உன்னையே கொடுத்து, யதிராஜகுமாரன் எனப் பட்ட அத்யந்த த்யாகியென்றும், அவர்களுக்குத் தேசவி சேஷத்தில்[7] ஸாயுஜ்யத்தைக் கொடுப்பதல்லாமல் இங்கிருக் குமனைவரும் காணும்படி என்னுடைய ராஜன்யபாலரை

---

6. ஸ்வதஸ்ஸித்தம்—பிறப்போடேபிறந்தது.

7. தேசவிசேஷம்—ஸ்ரீவைகுண்டம்.

உன்னுடைய அர்ச்சாவிக்ரஹத்தின் மெல்லிய திருவடித்தா மரைகளில் சேரவைத்த பரமரக்ஷகனென்றும், இவைமுதலான உன்னுடைய கல்யாணகுணங்களைக் கேட்டறிந்து ஸந்தோஷமடைந்து இந்த உடையனுக்குக் குற்றேவல் செய்வதைக்காட்டிலும் வேறொரு ஆனந்தமில்லையென்று ஸ்வருசியால் இப்பொழுது நான் புதிய குற்றேவலான் என்னப்பட்டுச் சேர்ந்தேன். என்னை ஆட்கொள்வது, ஆட்கொள்வது. அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைல வல்லபா!

ஈ॥ம வெக்ஷிதமாமித்தனை. அநுஹாவ்யைதயிலும் நாரம ஸ்வாமிநா மாநஸ வஷ்டும் ப்ரவிஷ்டமாமென்னுமிடமும் ப்ரமாணபலத்தாலே வந்ததத்தனை. இப்படி திருமந்த்ரத்தில் வாக்யத்ரயத்திலே இரண்டு வாக்யம் ஸ்வரூபபரமாய் ஒருவாக்யம் புருஷார்த்த ப்ரார்த்தநாபரமாக யோஜித்தது. இங்ஙனன்றிக்கே ப்ரணவம் ஸ்வரூபபரமாய் நமஸ்ஸிலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தனையாய் அநிஷ்டம் நிவர்த்தித்தால்வரும் புருஷார்த்தத்தை "நாராயணாயஸ்வாம்" என்று கணிசிக்கிறதாகவுமாம். இந்நமஸ்ஸுக்கு

ஸா-நீ॥ வருளிச்செய்கிறார் (அநுஹாவ்யைதயிலுமித்யாதிநா) "ஸவம்ஹ வஸ்யேவஸ்ய திஸவமாவெ்ராதிஸவஸ" இத்யாதி ப்ரமாணபலத்தாலே வந்ததத்தனையென்றபடி. ஏதாவதுக்தவ்யம் விவரணசொன்னவர்த்தத்தையுபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படிஇதி) ॥சு॥ ஆறுலுமிந்த வக்ஷத்திலநிஷ்ட நிவ்ருத்திரூப புருஷார்த்தமெஸ்வவயாதிக்குமென்று சொல்லுகை யாவிதுவும் கிம்விசிஷ்டமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙன ன்றிக்கேஇதி) இப்படி நமஸ்ஸும் புருஷார்த்தபரமாகில் அயத்தி ல்போலே நமஸ்ஸு அநந்தரம் ஸ விக்கவேண்டாவோவென்ன வருளி ச்செய்கிறார் (அநிஷ்டம்நிவர்த்தித்தாலிதி) அநிஷ்டநிவ்ருத்தி உபஜீவ்யா கையாலே ப்ரவ்ருத்தம் தத்வமக நமஸ்ஸிருக்கிறதென்று கருத்து. இப் படியாகில் வாக்யத்ரயயோஜனையில் ஸங்க விவரணப்ரவ்ருத்தானபூர் வயாகமக நமஸ்ஸுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திபர யோஜனை சொன்னத ன்னிக்கே அஷ்டஸ்ரோகியிலே ஈஸ்வரம்த நமஸ்ஸுக்குஅநிஷ்ட நிவ்ருத்திபர யோஜனையை சொல்லாமையாலே ஸம்ப்ரதாயவிரோதம்வ்யாஸம்ஙியா தோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்நமஸ்ஸுக்குமிதி) ப்ரணவொகித

ஸாகா॥தி) (ப்ரமாணபலத்தாலே) "ஸொமதுல்தஸவமாநுகாமாநுஸஹ ஸஹணா விபஸ்வ்தெதி" "ஸவம்ஹவஸ்யே வஸ்யதீ" த்யாதெளஸம்கொவ காஹாவாக்ஸவம்ஸ்ர நுஹாவ்யவசாத் ஸிஜி நதா தெகாகயம்வ்ரு திஸம்பம்யிகவெஸ்தி ஹாவஃ. ஸம்ஸ்ருஜெஸ்ராக்தா நுவாதெந ப்ரகாண விஜேஷ்ரூபம்யநுப யவோக்யாத்ரஸ்ய ஸ்வரூபபரகெநஜதீயத்ர தீயயொ புருஷார்த்தபரகெநயொஜநாதெமஸஙயதி (இப்படித்யா திநா) ஏவம் நமொநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநார்த்தகவணதெந "அ காராரத்தாயெ" த்யாதிவிரோயஸ்யாதித்யத்ராஹ (இந்நமஸ்ஸுக்குமி த்யாதி) ஈஸ்வரஸ்தேந ப்ரணவெநாநந்யாஹஷெஸக்ஷபாரம்வஸ்வரூபஜ்ஞா நம்ஸ்ய நாராயணஸம்ப்ராஸஹஸதஸமவதெதஷ்யவிரோயிஸாதாஹ ஜ்ஞாரவகாராரூபம் ஸவவிரோயிநிவ்ருதெந ஸஸவஹாஸயகெஸந ஹட்ா ரவெகரெவாதெநவிரோய உதயஸ்ஸ. ரெஸஷகஜ்ஞாநாதுல்வம் வெகாகவிரோயஹாகாராதஷிஸதகெஜாதெ அநந்தரம்கெ

ஸூ || இப்படி பயத்தில் நமஸ்ஸுக்குப்போலே விரோதிநிவ்ருத்தி ப்ரகாசகத்வ
யிலே தாத்பர்யமான பொருள் விசேஷமும் "ப்ரணவோத்யம் த்வேஷ ஸா
வோஹம் நிஜகர்மஹிம் | அஹங்காரமமகாராப்யாம் விஹீநோ யாதி தத்பதம் || த்வே
ஷகா நமஸ்ஸா நது ப்ரபத்யத் த்வேஷவ்ருத்திகள் | ஸம்பந்தஸ்ய ஸ்திதிர்யேன ஸாதகம்
வ்யஞ்ஜகம் நம இதீரிதம்" என்று ஸூத்ர நிருக்தத்திலே ப்ரதிபாதிதம். ஆகையா
லே 'அஹம் நமமாத்ரம்' என்றுதல் நமம கிஞ்சித்ஸ்வம் என்றுதல் 'வாக்யா
ர்த்தமாயிருக்கையாலே "அஸ்ய ஜீவாத்மநோ நாஹங்க்ருதிர்மமதா ஸம்பந்தவிச்சேதா
யாரூப கர்மப்ரவாஹ ஜோதந ப்ரதிஷ்டாதி ஸ்வார நாதியஞ்சாவதாத்
மவதாவிசு தேஹப்ரமஸ்க்ருதத் தத்வார்த்தாவிசேஷ நஜநிதாவஜநீயஹ
வஸ்யவிஸ்யம்ஸநாய" என்றும் "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொ
ழுக்குமழுக்குடம்பு மென்றுஞ்சொல்லுகிற அவித்யாகர்மதத்

ஸூ-௧௩௯ || த்வேஷஸாவோஹமென்று ப்ரணவார்த்தமும் "நிஜகர்மஹிம் அஹ
ங்காரமமகாராப்யாம் விஹீநோ யாதி தத்பதம்" இதி அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தி
ஹாரமென்று தோற்றுகையாலே நமஸ்ஸினர்த்தமும் த்வேஷ கேவலத்யாதி
ஸம்பாவமென்கிற ஸாமத்தாலே கொங்கையவ போஜனையுஞ்சொல்
லப்பட்டதென்று கருத்து. நமஜகத்ருத் நமஜதீதம் ஸம்ஸாவததத்
த்வயம் வ்யஞ்சகம் என்கை. ஆனாலும் க்ரியாபதமில்லாமையாலே நம்மே
தத்நிஷ்ட நிவ்ருத்திபரமாகமாட்டுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையா
லேஇதி) ஸ்யாம் என்றுதல் ஸ்யாத் என்றுதல் க்ரியாபதசேஷமாயும்
என்று கருத்து. இப்படி அஹந்நமஸ்யாமென்றுதல் நமம கிஞ்சித்ஸ்யா
தென்றுதல் அத்யாமானல் ஸ்வாதந்த்ர்யாதிஹேயநிவ்ருத்திப்ராப்தியை
யாலும் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாதிராநிஷ்ட நிவ்ருத்தித்தோற்றுமையாலே
ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்தி ப்ரகாசகமாகுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார்.
(இத்தாலேஇதி) (இத்தாலே) அஹங்காரமமகாரநிவ்ருத்தியாலே யென்றபடி.
(பொயிஇதி) (பொய்) மித்யாவிஷயமாய் (நின்ற) வ்யவஸ்திதமான
(ஞானமும்) தேஹாத்மாபிமானமும் ஸ்வதந்த்ராத்மாபிமானமுமென்றபடி. (பொல்லா
வொழுக்கம்) தத்வ்யாப்த்திவிபரீதாநுஷ்டானமும் (அழுக்குடம்பு) தந்மூல

ஸூ-௧௪௦ || அயநவ்யாமோநாகேஸ். அஹங்காராதிஹேதுபூதாவித்யா
கர்மவாஸநாதிஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்திஜநகம் நம இதிஸாவ். ஸர்வாநி
ஷ்ட நிவ்ருத்திப்ரகாசநாயா அபி ஸாம்ப்ரதாயிகஸ்வப்ரயோஜநப்ரதிபாதகம்
தாமேவாஹ (ஆகையாலே இத்யாதிநா) (பொய்ந்நின்றேத்யாதி) தேஹ
ப்ரதிஷ்டிதாத்மவிசேஷ்யாத்மவாஸநாநுக்ரமித தேஹஸம்பந்தஸ்ஸுத்ர
த்வம். வாஷாம்பீஜாங்குரந்யாயாத் கார்யகாரணபாவேந ப்ரவாஹ
ரூபேணாநாதி ஸாவம். ஏவம் நமஸா அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி: ப்ரகாஸ்யதே
தேவேதுஸாஹேவ ஸ்வாமிநஸ்ஸ்ரூபெவாவிநம்ரவஸ்யாவி ஸ்வதவஸ்வி

௨௯ || ஸஹவாஸநாபாவிஷ்க்ருதிஸம்ப்ருநாதி ஸ்ருஷ்டமான ஸபூர்வாநிஷ்டமத்யந்த நிவ்ருத்தமாகவேணுமென்ற அபேக்ஷித்ததாயிற்று. இப்படி அநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ராதிகூல்யத்தாலிஷ்டப்ராப்தியை யபேக்ஷிக்கவேணுமோ? "ஸம்ஸாரவிஷயாவிஷ்டநஸ்ஸர்வாஸ" என்றும், "யதாநக்ரஸதே ஜந்தோஸ்தாத்ருக்ஷாஸநாநாதிநாம் | மோக்ஷஹாணாஸஜ்ஞா நாத் தநம் க்ரியதே தயா || யதோக்தவாந காரணாஸ க்ரியதே நஜநாம்ஸ்யாம் | ஸதேவநீயதே தஸ்ய ஸ்திஸ்ஸ்வதஸ்ஸம்ஸவர்ஜிதம் || தயா ஹேயகுணத்வம் ஸாக்ஷாத் வோபாதேயகுணாஸ்|வ காஸ்ய ஜநநாஸ்ய நிக்ரஹவாக்தோநா ஹிதே" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே உபேக்ஷாஸ்ப்ருஹைதானேவாராதோவென்னில், ||*|| ஸ்வதஸ்ஸாஹஸ்யயோஸா ஹம்பா தே விதாபரமேக்ஷதே| ஸாபாயஸ்யாஷாஸ: ஸ்கேஷ்யம்பரிநாதந: ||*|| தன்னபாயத்தாலே ஸ்வதஸ்ஸாக்ஷாத்தைப்பிழந்து கிடக்கிற விவன்னென்கூறு நான்பெறவேணு

ஸா-நீ || மாநாபஜஸ்த்ஸ்வ பாபதேஹமுமென்றபடி. அஹங்காரமமகாரம்ஸ பூர்வாஸபூர்வாநிஷ்டத்துக்கும்ஸமமானபடியாலே தந்நிவ்ருத்திப்ராப்யத்தையாலேஸபூர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ராப்யத்தையும்ஸிஸையென்று கருத்து. ஆனாலுமநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ராப்தத்தையே டமையாதோ? பகவத்ப்ரீதியிலே உபேக்ஷாப்ராப்யத்தைநக்ஷைய்யன்றோவென்று பங்க்ஷித்துஉத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இத்யாதிநா ஸங்க்ரஹோபாதாந இத்யேந) (ஸ்வதஸ்ஸித்) விதாநம் தபஸ்ஸ்தவவிதூஉவ்யா தனக்கு ஸ்வேதேந ப்ராப்யமானாலும் பாத்ருஹ்யாப்யஸ்ப்ருஹ: என்கிறகணக்கிலே விதாவை பாதநவெக்ஷிக்கிறப்போலே ஹமொஷஹித க்ருபொதம்ஸநாஸமாக விவனுக்கும் ஸ்கோஷ்யாபேக்ஷை கூடுமென்றுகருத்து. இப்படி பாதூஷ்டாத்தாலே ஸ்கோஷ்யாபேக்ஷையிலநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ராப்யத்தைநவ்யைஸ்யாக ப்ரஸாதிபாதோ? பாதன் விதவிஷயத்தில் விரோதநிவ்ருத்தியைப்ராத்திக்கவில்லையே யென்ற காரிகையில் "ஸாபாயஸ்யாஷாஸ:" என்கிறவிடத்தில் ஸமாதானத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னபாயத்தாலே இதி) பாதவிஷயத்திலிஷ்டாநவாப்தி அபாயப்ராப்தத்தையல்லாமையாலேயங்கு அபாயநிவ்ருத்திப்ராப்யத்தையில்லாவிட்டாலுமிங்குமிஷ்டாநவாப்தி அபாயப்ராப்தத்தையாகையாலே அப

ஸா-கா || ஸ்வஸ்யதீயபஹேந தஸ்ப்ராப்யநநோபாவித்ததிந்யாஸம்க்ய ஸ்வாஹாவிக்ஸ்யாப்யபாயேந நிவர்த்தஸ்யாயஸ்யாதேஜப்ராப்யநாவேஷுக்ஷாஹாஷயநாஸ்ப்ராப்யநீயஸ்ய ஸோகே அந்யாயீநஹஷயந்தேந ஸ்வாஹாவிக்ஸ்யாவி ஜ்ஞாநஸ்ய விகாஸோ ஹமவஹயீந இதி ஜ்ஞாபநாபேக்ஷயோஜநவிஷேஸ்ய தஸ்யாவி ப்ராயஹ்ப்ராப்யநீயஸ்வாத்ராஸ்யதேத்யாஹ (இப்படி அநிஷ்டேத்யாதிநா) ஸாவஸேஷ்யநிஷ்

ஶ்ரு॥ம், அதுக்காகவென்னவபராதத்தைப்பொறுத்தருளவேணுமென்றபே க்ஷிக்கையில் விரோதமில்லை. இத்தால் புத்திபூர்வக நிவ்ருத்தியில் மாணிக்கத்திலொளியும் "ஊர்த்வ மவதத்வஶ்வேதாபராதஸ்த்ர" என்கிறபடியே நியதையான ஶ்ரீஶரண்யையாலே பரம்பரைப்போலே இங்கும் ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநவிகாஸாதிகள் ஸஹஜகாருண்யரூபையான ஶ்ரீஶரண்யையாலே வருகிறனவென்னு மிடந்தோற்றுகிறது. ஆனாலும் ஸாவதாநாவஸ்தையில் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திதானே உக்தப்ராயஶ்சித்தியாயிருக்கத்தனித்துச்சொன்னால் புநருக்திவாராதோ, "க்ஷிப்ராநிவ்ருத்திரேவஹி ஶ்ரேய:" என்று பாஷ்யகாரருமருளிச்செய்திலரோவென்னில், ॥*॥ஸக்ருதேவ ஶரணவரணம் நிரூபிதம் | உக்தப்ராயஶ்சித்ய நிவ்ருத்தி ஶ்ருதிசோதிதே ॥*॥ ஒன்றுதன்னையே ஸ்வரூபத்தாலும் ப்ரவ்ருத்தியொழியாலும் நிர்வேதத்துவ யோஜந விஶேஷாஸிஸந்தியா

ஸா-டீ॥ப்ராய நிவ்ருத்த்யவைக்ஷயும்வேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும்புத்திபூர்வகீஸம்பதாபராயநிவ்ருத்தியைப்ராப்தித்தால் அபராயநிவ்ருத்தத்தால் ஸ்வதஸ்வேஷ்டகொக யத்நஸிஞ்சிக்கையாலே தத்வப்ராயஶ்சித்தைஇவ்விடத்தில் ப்ரையஶ்சித்யன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலிதி) ஜ்ஞாநவிகாஸாதிரூபவேஷ ப்ராப்தியும் ஸஹஜகாருண்யரூபையாய ஸந்நிதியில் லாவிடடால்ஸ்வதஸ்ஸவஸிஞ்சியாமையாலே உஷ்டப்ராப்தியும்ஸ்வதஸ்ஸிஞ்சையன்றிக்கேஶபவக்ஷஸம்கல்பாயிநையென்றுதோற்றுகைக்காகப்ராப்திக்கப்படுகிறதென்றபடி. ஆனால் "யதோக்தி யதித்தஜ்ஞாகஸ்ய ப்ரேக்ஷாஜநாநாம் ஜ்ஞாநம்" என்கிறவிடத்தில்ஸ்வதஸ்ஸ ஸாவிகாஸமுண்டாகையாலேப்ருஷ்டஜஶ்ரோதவ்யம் வாருதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (புத்திபூர்வக நிவ்ருத்தியிலிதி) (நியதேதி) தத்ஸ்வபாபராதஸ்த்ராப்ய யோஜகஸிஞ்சியாலே என்றபடி. இனி ப்ரகாராந்தரத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ராயஶ்சித்தையோடு உஷ்டப்ராயஶ்சித்தைக்கு புநருக்த்யம் ஶங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆனாலுமித்யாதிநா)(தனித்துச்சொன்னாலிதி) தனித்து உஷ்டப்ராயஶ்சித்தையை சொன்னாலென்றபடி, (அருளிச்செய்திலரோ) அருளிச்செய்யவில்லையோ என்றபடி. (ஸக்ருதேவேதி) நிரூபப்ரகாரபேதாத்புநருக்தி இல்லையென்று கருத்து. ஆனாலுமாகாரபேதே புநருக்தியில்லாவிட்டாலும் நிஷ்ப்ரயோஜநமாக ஸக்ருதேவ்யாகாரபேதந கயநம்வ்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுந்தன்னையேஇதி) இப்படி

ஸா-கா ॥ நிவ்ருத்திஷ்டப்ராயஶ்சித்தோரேகரூபதாசேத் தாபவேயர்த்த்ய ஶங்காபரிஹாரார்த்தம் ஸாபேக்ஷிகாபுநருக்தி ஶங்காபரிஹாரதி (ஆனாலும்ஸாவதாநேத்யாதிநா)நதாவத்புநருக்தஶாஸ்த்ரார்த்தவத் புநருக்திஶ்சவேதவேதஷணக்ஷம ஸர்வநஸ்தவிஷயேஷூகம்ப்ரத்யா

௭௦ || லேபிரியச்சொல்லக்கடவதாயிருக்கும். ஸம்ஸாரதசையிலொருவனுடைய அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராப்தியும் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி ஸ்வரூப இஷ்டப்ராப்தியாயுமிருக்கும். இங்கு ஸர்வ அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியாகையாலே மேல்முழுக்க அநந்தஸுகமேயாயிருக்கும். ஆகையால் ப்ரபந்நனுடைய அநிஷ்டத்வத்தையும் கேவலாநந்தஸுகரூபமான ஸ்வத்ரூபத்தினுடைய இஷ்டத்வத்தையுந் தோற்றுவிக்கைக்காக ருசிரா

ஸா-நீ || ஒன்றுதன்னையே ஸ்வரூபத்தாலும் உபாதிவிஶேஷத்தாலும் ப்ரயோஜநவிஶேஷத்துக்காகப்பிரியச்சொல்லக்கடவதென்றுசொன்னது கூடுமோ? ஸம்ஸாரதசையிலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியுமிஷ்டப்ராப்தியும் பின்னமாகையாலே இரண்டையுமொன்றென்று சொல்லக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரதசையிலிதி) ஸம்ஸாரதசையில் துக்கநிவ்ருத்தியும் ஸுகப்ராப்தியும் ஸ்வரூபபின்னையாகிலும் மோக்ஷதசையிலிரண்டுமேகமாகையாலே ததபிப்ராயம் ஸர்வமேகமாகச்சொன்னதென்று கருத்து. இப்படி ஸம்ஸாரதசையில் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தீஷ்டங்கள் பின்னங்களானால் மோக்ஷதசையிலுமப்படியே துக்கநிவ்ருத்தி ஸுகங்கள் பின்னங்களாகவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்கிதி) (ஸர்வேதி) ஸம்ஸாரதசையில் பரிமிதஸுகநிவ்ருத்தியாகையால் தந்நிவ்ருத்தி ஸுகங்கள் பின்னங்களானாலும் மோக்ஷதசையில் ஸர்வ துக்கநிவ்ருத்தியாகையாலே ஸுகநிவ்ருத்தியும் துக்கமாகையாலே தந்நிவ்ருத்தியுமாவஶ்யமாகையாலே இரண்டு மேகமென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரயோஜநவிஶேஷத்துக்காகவிங்கு பிரியச்சொல்லப்படுகிறதென்றுசொல்லக்கூடுமோ? ப்ரயோஜநவிஶேஷமில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார்(ஆகையாலேஇதி) இப்படி ஸாதநாந்தரமஸாத்யமென்குறைவுக்குத்திலிஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்ட நிவ்ருத்திகளுக்கைக்யம் பரிஹரித்தது. இப்படியாகில்ப்ரபந்நனுக்கு அநிவ்ருத்திரேவ தயா இஷ்டத்வமும் ஸித்திக்கையாலே ப்ருதக்ப்ராப்ய நிர்தேஶ மென்னே இனி ப்ரபத்தவ்யேஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்ட நிவ்ருத்திகளுக்கு ஹேது

ஸா-கா || யதோக்தாநந்தஸ்வரூபம் யதோக்தாவஸ்தாயாஷ்டமம் ஸம்ஶயிதம், கிஞ்சாஸக்ருத்தாக்யே ப்ரயோஜநே ஸித்தே ஸித்தியோக்தம் ப்ரயோஜநவைலக்ஷண்யம், தத்ர ப்ரபந்நஸ்ய அநிஷ்டத்வஜ்ஞாநம் ஸ்வப்ரயோஜநஸாதநமாவஶ்யம் நிவ்ருத்திரூபத்வாத் ஸ்வாயாஸநிஷ்ட நிவ்ருத்தியாநிஷ்டஸ்யாநந்தஸுகமாவஶ்யம் ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்திரூபமேவ தத்ராப்தீர்த்யா அநந்தஸுகப்ராப்திரேவ நிவ்ருத்திரூபஸுகம் ஸ்வாநுபவேஷ்டத்வஜ்ஞாநம் நாராயணவஶஸ்யாபி ஸ்வ

ஜீ || திரோபத்தாலே பிரியவபேக்ஷிக்கிறது. ஸம்ஸாராதி நிவ்ருத்தியும் ஜீவனுடைய ஜ்ஞாநவிகாஸாதிகளும் வேறாகையாலே பிரியவபேக்ஷிக்கிறதாகவுமாம். ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிகளுக்கு ஹேதுவான ஸம்ஸாராதிகளுடைய நிவ்ருத்தியும் நிருபாதிகமான ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிகளுடைய நிவ்ருத்தியான ஜ்ஞாநவிகாஸ கைங்கர்யாதிகளும் வேறுபட்டவையாகையாலே பிரியவபேக்ஷிக்கக்குறையில்லையிறே. ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திபி

ஸா-தீ|| மிருக்கையாலே ப்ருதகபேக்ஷாஸாமர்த்யமென்னுமவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரேதி) ஸம்ஸாராவஸ்தையில் ஜீவனுடைய ஜ்ஞாநவிகாஸாதிகளே ஸம்ஸார நிவ்ருத்திரூபங்களாகையாலே ப்ருதகபேக்ஷை வ்யர்த்தையன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிகளுக்கிதி) காரணஹாரமும் கார்யஹாரமும் அத்யந்தபின்னமாகையாலே என்றபடி. ஆனாலும் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்தித்தால் ஜ்ஞாநஸங்கோசாதிரூபாநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் ப்ராப்தமாகையாலே இஷ்டப்ராப்தி ப்ரார்த்தனை மிகுதியன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாநிஷ்டேதி) ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திமாத்ரமபேக்ஷிதமானால் பாஷாணகல்பமோ மோக்ஷமென்று சங்கை வரும், கைங்கர்யாதிரூபேஷ்டமாத்ரம் ப்ரார்த்திதமானால்ஸாதி

ஸா-கா|| போஜநஸ்யாக்ஷுந்நிவ்ருத்தித்ருப்தி ஸாதநத்வவத் ப்ரபத்தேரபி ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தி ஹேதுத்வம். ஸம்ஸாராநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ராப்த்யாஸ்பதஸ்ய கைங்கர்யஸ்ய ப்ரார்த்யமாநத்வம் ஸம்ஸாராநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ரதிபத்தி ஸ்வருபாதிஷ்டப்ராப்தேர்ந்த்யநாப்ரார்த்யம் நவ்யக்த ப்ராப்தேரபேக்ஷிதத்வாத் (ஸம்ஸாரநிவ்ருத்த்யாதிநா) (நிருபாதிகம்) ஸம்பந்தி: "ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோऽத்யர்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரிய:" இத்யுக்தே: ஸம்ப்ருதிஜநிதோ ஜாயதே ப்ரியத்வாதிஸம்பந்தோ ஹ்யவிநாபாவ: ப்ரீதி ரேகஸ்ய உபயாபேக்ஷ (ஜ்ஞாநஸங்கோசாதீத்யாதிநா) தத்ஸம்பந்த காரணாதிராதிர்ப்யாஸ: கைங்கர்யாதீத்யாதிர்ப்யாஸ:, தத்ர நாஷ்டாநஜநித ஸ்வாதிரேகாதிரூபாஸங்கோசாதி: யத்ர ப்ரதிஷ்டநிவ்ருத்திஸம்பந்தாஜ்ஞாநம் ஸ்வாஸ ஸ்வாதீநத்வாத் ஸ்வரூபாவஸ்தாநம் விஞ்ஞாநவஸ்தாநிவ்ருத்திஸகஸ ஸம்ஸாரத்தி பூர்வாநிஷ்டஸ்ய நிவ்ருத்தே ராத்மாவி ஸம்ஸாராத்ஜ்ஞாநாவஸ்தாநோ நஸம்ஸாரதஸ்ய ப்ராப்திஸ்தாவஜ்ஞாநேச்வத்ந்ந தஸ்ய ப்ராஸாதிக்ஷ்ய வ்யக்த ப்ராப்தேரபேக்ஷிதத்வாத். ஸர்வவேஷ ஸம்ஸாரஜ நிவ்ருத்தே நாநிஷ்டநிவ்ருத்தாவாப்தஸ்ய ஸ்வரூபாவேஷ்டவ்யக்த ப்ராப்திர் வ்யக்திதா ஸ்வஸிந்த்வாக்ஷவி ஏகம் ஸம்ஸாரஸ்ய நிவ்ருத்திர் ப்ரதஸம்ஸார ஹ்ராஸ த ஸேவா ப்ரோஜநத்வாத் (ஸர்வாநிஷ்டேத்யாதிநா) நிவ்ருத்தேஷ்ட

ரம்||றந்தால்வாஷாணகஷுக்ஷாதிர்தாஜாஸ்ஜைவாராமைக்காகவும்ஹாவக்ஷ வ்ராப்தியில்ஐதீராதிவ்ராப்தியிற்போலேஉ்ஷவஸம்பந்தமில்லையென்றுதோ ற்றுவிக்கையில் தாத்வர்த்தாலும் பிரித்துச்சொல்லுகிறதாகவுமாம். இ ப்படி ஷுரவுமும் வாராஷாஸநம் வ்ராஸநமும் ஶாஸ்த்ரமானல் இப்வாராஷாஸநத்துக்கு ஸாயநமாக ஶாஸ்த்ர விஹிதமான ஸாஜ்யா வாயமும் ஹாநாஸவயஙமாக வக்ஷநனுக்கநிஷ்டநிவ்ருத்தியைச்சொ

ஸா-ஸ்ரீ|| வ்ராப்தியைப்போலேஉ்ஷவஸம்பந்தமாககலசியிருக்குமோவென் றுஶஙைவரும் ஆகையாலுஹயாவெகைக்ஷவேணுமென்றுகருத்து. இந்த யோஜனையில்வாவகஶஷ்டமில்லாமையாலேஸாஜ்யாவாயஹிக்ஷஎங்ஙனே வாராஷாஸநமுக்தமானல் தஜத்ஹத ஸாஜ்யாவாயமும் ஸஹ ஹிக்ஷமென்றிலது ஹக்திரவோவாயமாயும் வயவ்ஹிக்கையாலே வ்ருவ த்திரவோவாயம் ஹிக்ஷிக்கவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிருர் (இப் படி ஐதி) நசஸ்ஷிலஷஙத சகாரமாகிஹநாதி விஶிஷ்டாயிகாரி வா மாய்க்கொண்டு ஸநிஷ்டநிவ்ருத்தி வ்ராஸநாவரமாகையாலே ஸஙவநா வெக்ஷணீய வாராஷாஸஸாயநதயா ஹிக்ஷிக்கிறவுவாயம் ஹக்திர வோவாயாஙாரவஹாமநிஷ்டமாகையாலே ஹாநாஸவயஙமாக ஹிக்ஷிக்குமென்றுகருத்து.||ஏ||இந்தவக்ஷத்திலநஷேயமானஸாஜ்யாவா

ஸா-கா||ரெவஹோக்ஷவெநஹாஷ்காராம்ஶ்காராக்ஷஶ தவ்ருகாஶிகாவா வெயஉராமஸீகரணாஶ்ரநயந ரவெவ்திரெகொஉாஹரணவ்ர உஶநந வவலகாவணேதபாகவெஸதஹம்ஜெஜம நிமஉநந்ரா வெ நவ்ருயக் ஸாஜ்யா ஹாவம்வ ஸாஜ்யஹாவாஜாவெ வெநக்ர ஸஙநாதுஸநிஷ்டநிவ்ருத்தித ஐஷ வ்ராவெ ரூத்திரெகஸா யவெநவஹி ஜாஙவ்யாதிதிவெஙு ஹாஷ்காராதிஹிரநாதிகாஙு வ்ருவ்ருத்தாநஞஉஷ ராகஉவுஷணியஜந் ஜ்ஞாநஸம்கொவரவொவிஉ்ரா நிவ்ருத்தெ ஜ்ஞா நவிகாவெ வெநவெக்ர ஸசஸநாக ஸத் தாஉ்ருஶ ஸவிஉ்யாஸஹி ஹைதஹத ஹமவணிரு ஹஸ்ர விரோயிவெந தணிவ்ருத்தெ: வெஉ ஸசஸநவெநகஹிஜாஙவ் ஸம்மாஹாவாதிதி ஹாவ:. ஏவம் ஷுரவ வாராஷாஸநயோ ஶாஸ்த்ரவெ உவாயக்ருஸஜதாஹ (இப்படிஷு ரவமுமிதாதிநா) ஸநிஷ்டநிவ்ருத்தெஹநாநாஸ ஸாஜ்யாக த வெ்ராயகெநவ தத்ராயநஸ்யாவி வொயநதீதி ஹாவ:. ஏவஞ்ச வெஸாநிஷ்டநிவ்ருத்தி ரவவாராஷாஸ வ்ராஸநா வரக்ஷக்ஷா ஸநிஷ்டநிவ்ருத்திவ்ராஸநாயா நிவெசயாவஷ்யாவந ரவொரக்ஷணவ்ரா ஸநாதகதயா "மாவாயிதாஹவெதெ்வம் மாத்ருக்ஷவாரணம் ஷ்ரு தி"தித்ருக் மாத்ருக்ஷவாரணாவெக்ஷாக தஜம்ஶிஹசதொஹாநாஸ ஷதாவகெ நொவஜக்ஷ்ய இதி நசஸ்ஷாஜ்யாவாய வாக்யம் திரீய

உசி॥ ல்லுகிற நசஸ்ஸிலேயாஸமோகவ நாஸஸ்நியம்.இப்பவாஷாஸ வ்யாஸம்நை உஷ்டாத் மாயிருக்கையன்றிக்கே ஸாவ்யுஷவாணாந வையாகையாலே ஸெஷாவஷஷிதமாகவுமாம். அப்போத திருவுக்கு ஷாஷிவொவாய வ்யாநமாயிருக்கும், அயநஸஷத்தில் கரணவஹ

ஷா-நீ॥யமாஸமென்றுசொல்லுகைக்கிஷ்ட மதியன்றோவென்னயொஜநா ஷாமருளிச்செய்கிறார்(இப்பவாஷாஸுதி)கநிஷ நிவ்ருத்தீஷ்வ்ராஷி ராஷிவவாஷாஸவ்யாஸம்நை என்றபடி. (ஸாவ்யுஷெஅதி) அய நஸஷம் வ்ராவுகவாவியாகையாலே எனக்கு அநிஷ்டம் நஸிக்கவேணும் ரக்ஷகனை ஷாதிக்கு கிஞ்காரனாகக்கடவேனென்றால் ஸவ்ரக்ஷகனாலேஅ நிஷ்டம் நஸித்து உஷ்டமுண்டாகக்கடவதென்று வயுவஸிக்கையாலே வஉயத்தாலும் ஸாவ்யுஷவாணம் ஸிஜமென்று கருத்து. இப்படி ஸாவ்யுஷவாணாத்ர ஸிஜித்தாலுமிதரஸாமிகள் ஸிஜியாமையா லே உவாயவாக்ஷ கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸெஷதி) அஸாமிஜாதமென்றபடி. இப்படி ஸாவ்யுஷவாணவெ ந ஸெஷவஷஷிதமென்று சொல்லக்கூடுமோ. அப்போது ஷஷத்திலே அஸிஜமாக வஷயாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அப்போ திதி) வ்ணவம் ஷாஷிவவாமாயு உந்வஉயமும் ஸாவ்யுஷவாண வெந உவாயவாமென்றபடி. வ்யாநமென்று நிஜேஸத்தாலே அ வ்யாநமாக ஷஷமும் வ்திவாஷிமென்று கருத்து. ஸாவ்யுஷ ஷக்ஷ வ்வஞஷாயாரணாகாரமாகையாலே தஷியாந உவெந ஸாணவா ணஉவஷஷிதமாகக்கூடுமோ. உவாயக்ஷாவொஷாயாரணாகாரஞ்சொ ல்லிலன்றோ ஸாணவாணம் ஷஷிதமாமென்று வருளிச்செய்கிறார் (அய நஸஷத்திலிதி) யஷாநாராயணாய என்கிறவஉமே வசவெக்ஷவ்கா ரண ஸாவ்யுஷ வாணவாமாய்க்கொண்டு ஸெஷாவஷக்ஷம் ஸெ ஷதிதாமஜாதமென்றபடி.அமஜாதஉவஷஷிதமானாலு மமிதொற் றவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (அப்போதிதி) நஉஷாஷா ஷவெண வாமென்றுகருத்து. நாராயணஸஷம்மவாமானாலுமுவா யவ்யாநஷிதமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ஸாவ்யுஷவெநாஷ ஜாதஉவஷஷிதமென்று சொல்லக்கூடுமோ, அதுஷஷாயாரணமாகை யாலே அகிஞநாஷாயாரண உஹாவிஷாஸொவக்ஷக்கூடாதேயென் னவருளிச்செய்கிறார் (அயநஸஷத்திலிதி)(காணெதி) கதஷவஹத்தி யாகில் ரக்ஷக்ஷம் ஸிஜிக்கும் காணவஹத்தியிலுமுவாயக்ஷம் ஸிஜிக்கு மென்றுகருத்து.॥அ॥ஆனாலும்உஷஉமத வஹவஹநமானஉயத்திலும் உ யவிவாணமான வாஉஸ்ராகத்திலும் வசவவணமும் வஷவயாஸமு

ஷா-கா॥ வாக்யஷிஸிஜொவாயவ்யாநக்ஷம்வ்ணவஷாஷவவாக்ஷஷெ

டம் ‖ வ்ருத்தியாலே ஸம்ஸாரியினுடைய ப்ரயாஸமும் ஸஞ்சிக்கும். ‖ * ‖ கேவலம் ஸ்வஶக்த்யா அமேயாத்மா ஸாதிதம் | ஸர்வாந்யாஸ்வாதநம் ஶேஷாஹம்ஸ்வாமிநம் ‖ * ‖ இத்திருமந்த்ரத்தில் ஸ்வரூபாபாய புருஷார்த்தங்கள் மூன்று மடைவே ஶப்தமாம். அப்போது ப்ரணவம் ஸ்வரூபபரம், நமஸ்ஸு உபாயபரம், ஶேஷம் புருஷார்த்த பரம். இம்மூன்றின் விரிவெல்லாம் ஸகலஶாஸ்த்ரங்களைக்கொ

ஸா-தீ ‖ ப்ராயபரமாய்உத்தரவாக்யத்தாலும்ஸமபரமாயிருக்கத் திருமந்த்ரமாகஇப்படி மந்த்ராதிகளங்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (கேவலமிதி)(ஸாநந்யேதி) ககாராதிலாபோவகாரவாக்யம் ஸாகேவல ஸம்யக் என்றுப்ரணவதாத்பர்யமும், நமஸ்ஸு அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி ப்ரயோஜநபரம் சதுர்த்தீ இஷ்டப்ராப்திபரமென்றுகருத்து. ‖௧‖இப்படிப்ரதிபாத்யஸங்க்ரஹயோஜனைகளிலேயுக்தஸகல புருஷார்த்தங்களிலே அந்தர்பாவமென்னு சொல்லுகைக்கு ஷடமன்றோ வென்ன மூன்றும் ஶப்தமென்று ஸவிஶேஷமான யோஜநாவிஶேஷம் ஸஹிதமென்றருளிச்செய்கிறார். (திருமந்த்ரத்திலிதி) அடைவே ஶப்தமென்று சொன்னலாவ்ருத்தி ஶப்தமோவென்று ஶங்கைவருமதுக்காக ப்ரணவமீதீதி இங்கே ஸங்க்ரஹித புருஷார்த்தங்களுடைய ப்ராதாந்ய க்ரமவிஶேஷகாரவாசக ஶப்தமில்லாமையாலே மூன்றும் ஸ்வரூபத: ஶப்தமானாலும் ஸாம்ய நிராஸ பர்யந்தம் ஶப்தமல்லாமையாலே அநுபாத்யமாகாதோ என்றவருளிச்செய்கிறார் (இம்மூன்றிவிதி) கேவிக்த்யாஶ்ரயேத் என்கிறவிவ்யோஜனையே அமேயாத்மாநாதேணையாயும் ஸம ப்ரபாய ஸம்ஸயாயுமிருக்க விந்தயோஜனை ப்ராதாந்யையாமோவென்ன அமேயாத்மாதி க்ருத்வாநிஷ்ப்ராப்யநாதீக ஶேஷாஶேஷா நுக்ரஹத்தாலே யிந்தயோஜனையே ப்ராதாந்யையென்ற வருளி

ஸா-ஸ்வா ‖ திஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தத்ரயபரயோஜநாந்தர ஸாஹ(இப்புருஷார்த்தாதிநா)ப்ரணவஸ்யோபாயபரத்வே நதாத் பர்யப்ரதிபாதக புருஷார்த்தபரயோஜநாந்தரஸாஹ(கேவிதி த்யாதிநா) யதாஶய ஶ்ரயேத வக்ஷ்யமாணபூர்வாபர க்ஷம் உத்தரஹாமயோ ரபேயபரக்ஷ தஸ்மிந்த்யாதி கயவாக்யத்ர யஸம்ப்ரதாயஶ்ச ப்ரணவாத்யபரகவாஹ (இத்திருமந்த்ரத்திலித்யாதிநா) ஸவஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த பரயோஜநாயா: "ப்ர தமாத்ராநம் ப்ரதிபாதநம் ஜந்ஹுஸ்தஸ்நாந்ப்ரத்யக்ஷேதி "ஸ க்ருத்ஸ்ந ஜ்ஞாநநிஷ்டம்ப்ரஹ்ம" யோவேதநிஹிதம் குஹாயாம் பரமே வ்யோமந் "ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா"

[illegible] ண்டு தெளிந்திருக்கைய[illegible]. இந்தயோஜனைக்கு வேதார்த்த [illegible]த்தில் [illegible] வாக்யங்களை நிரூபித்தது [illegible]த்தோடு சேர்த்தியுண்டு, எங்ஙனேயென்னில், முதலிரண்டத்யாயத்தாலே [illegible]

[illegible] செய்கிறார் (இந்தயோஜனைக்கு இதி) [illegible]யாலேயும் திருமந்த்ரத்துக்கு சாரீரகத்தோடு சேர்த்தியெங்ஙனே என்று ஶங்கிக்கிறார் (எங்ஙனே என்னில் இதி) உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (முதலிதி) த்விதீயாத்யாயம் [illegible]யாலே ரெண்

[illegible] (இந்தயோஜனைக்கு [illegible]) (முதலிரண்டு [illegible]) [illegible]

௨௭ ॥ பாதங்களைத்தெளிவித்து த்ருதீயத்தாலே அதிகாரிகளோடேகூடின உபாயஞ்சொல்லி சதுர்த்தத்தாலே பலஞ்சொல்லியிறே ஶாரீரகஶாஸ்த்ரந்தலைக்கட்டிற்று. அங்கு முதலிரண்டத்யாயத்திற் சொன்ன பரதத்வ ஸ்வரூபமும் நான்காமத்யாயத்திற் சொன்ன பலமும் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கும் துல்யம். மூன்றாமத்யாயத்தில் வைராக்யபாதத்திலும் உபயலிங்கபாதத்திலுஞ்சொன்ன ஸம்ஸார

ஸா.தீ ॥ டத்யாயமும் ப்ரபந்நவ்யாவ்ருத்த ஸ்வரூபமாகையாலே விரோதமில்லையென்றுகருத்து. ஆனாலும் ஶாரீரகஶாஸ்த்ரஸங்கதி யோகநிஷ்டவிஷயமாகையாலே அகிஞ்சநனுக்கநுபஜீவ்யமாகையால் ததநந்தர்யத்தாலே ப்ரமேயஞ்சொன்னது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அங்கிதி) ஆனாலும் மூன்றாமத்யாயம் ஸாதநபரமாகையாலே ததநந்தர்யமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (மூன்றாமத்யாயத்திலிதி) ஆனாலும் மூன்றாம் பாதம் ஸாதநபரமாகையால் ப்ரபந்நனுக்கது அநுபயுக்தமன்றோ அதஸ்தத்ஸாதநவைராக்யாதிகளைப்போலே அநுஷ்டாநாநுபயுக்தமாகையாலே அநுஷ்டாநலக்ஷணாப்ரமாணம் ப்ரஸம்ஸியாதோ

ஸா.கா ॥ ஸத்வித்யா ப்ராணவித்யா ப்ரதர்தநவித்யா வைஶ்வாநரவித்யா பூமவித்யா அக்ஷரவித்யா பாலாகிவித்யா தஹரவித்யா மைத்ரேயீவித்யா கோஸலவித்யா ஶாண்டில்யவித்யா ந்யாஸவித்யா இத்யாதீநாமுபாஸநாநாம் வாக்யார்த்தவிசாரபூர்வகம் விஶேஷாதிகரணத்வேந பேதாபேதவிசாரபூர்வகம் ஸமஸ்தோபஸம்ஹாரநிர்ணயம் கரணபலஸம்பந்தத்ருஷ்டிதேவதாதி [illegible] குணவிஶிஷ்ட பரப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரரூபேண உபாஸித வித்யாத்யாயீத ப்ரபத்தேரதிகாரோபநயாதநாதி தத்ஜ்ஞாநஸித்தி வித்யாபேதாபேதௌ நிரூபிதௌ த்ருதீயபாதே வித்யாங்கா நிரூபிதாநி ஸர்வதா நப்ரயோஜ்யாஸ்யேதி தத். த்ருதீயே ப்ரதிபாதே அதிகாரநிஷ்டகேநாபாஸந ஸ்வரூபம். நிரூப்யகநகாரம் பௌஷ்கர ப்ராரப்தா பர்யாப்தாதயோ ரஶ்மிவிநாஶஶ்ச ப்ரபந்நஸ்யதா கநாஸ்வ ப்ராயஶ்சித்தாநந்தர விநாஶஶ்சேதி ஜ்ஞாநாதீநாம் [illegible] கரணம் த்ருதீயேபி பாதே ஸமாதிக்ஷா த்ருதீயே ஸ்வரூபாவிர்பாவ ப்ரபத்திகௌஸ்துபஸம்யக்த பரிபூர்ணாநந்தபரம் பரமேகாக்ஷரத்வம். ஸவஜ்ஞ நாராயணாய யதி ஸர்வாத்மஸ்ய தர்ஶிதம் ந ஹ்யுத்ஸ்ருஜ்ய ஸக்தத்வேயஸ்யாநாதேவ ப்ர தர்ஶிதமேவ ப்ரபந்நஸ்யாஸ்ய தநாவியாந ப்ரதர்ஶந [illegible] இதி த்ருத்ரஸவா ரூபஶாரீரகாத்யாய சதுஷ்டயாஸ்ய ப்ரமேய யோ ஸாரஸ (அங்கு முதலித்யாதிநா) [illegible]

ஸாத்யோபாயமும் ப்ராப்யனுடைய ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந
த்வமும் ஸாத்யஸாதநவான இவனுக்கு வஶ்யமும் ஸ்தோத்ரமும். மூன்றாம் பாதத்
திலுபாயமாகச் சொன்ன உபாஸநபேதங்களை யவற்றுக் கதிகாரி
களானவர்கள் அநுஷ்டிக்கக்கடவர்கள். அகிஞ்சநனானவதிகாரி தனக்கவற்றி
னருமையைக்கண்டு "நாநாஶப்தாதி பேதாத், விகல்போவிஶிஷ்டபலத்வா
த்" என்கிற அதிகரணங்களிற்சொன்ன கட்டளையிலே வித்யாந்தர வ்யா
வ்ருத்தமாய் அவைகொடுக்கும் போகத்தைக்கொடுக்குமிடத்தில் நிரபே
க்ஷமான ந்யாஸத்தையே பற்றக்கடவன். நாங்காம் பாதத்திற்சொன்ன
வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களும் உபாஸநநிஷ்டன் "ஸஹகாரித்வேந ச" எ
ன்கிறபடியே வித்யாங்கமாக அநுஷ்டிக்கும். ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்ட
ன் "விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்கிறபடியே பகவதாஜ்ஞாஸித்தமெ
ன்று ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக அநுஷ்டிக்கும். இப்படியாலும் சாரீரகத்
திற்சொன்ன ஸ்வோபாய வ்யாபாரங்களெல்லாம் ஸ்ரீபா

ஸா-தீ || வென்றவருளிச்செய்கிறார் (மூன்றாமிதி) ஆனாலுமகிஞ்சநனுக்கு
ப்ரதீபவாதந்யாயப்ராப்தமன்றோ, அஶக்யமானவஸாநத்தோடே ப்ரவ்ருத்திகரி
க்கிறதென்றிலானாலும் ந்யாஸவித்யை வேதாந்தப்ரதிபாத்யமல்லா
மையாலே ந்யாஸபரமான ஶாஸ்த்ரத்துக்கு தாத்பர்யம் ந ஸம்பவ
மாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அகிஞ்சநனேதி) "நாநாஶப்தா
திபேதாத், விகல்போவிஶிஷ்டபலத்வாத்" இத்யாதிஸூத்ரங்களிலே ப்ரப
த்திவித்யையும் ஸூசிதையாகையாலே ப்ரபத்தியும் வேதாந்தப்ரதிபா
த்யமென்று கருத்து. இனி ஸாமாந்யதர்மோபாஸநாங்கதயா அநுஷ்டா
நபரமாகையால் ப்ரபந்நனுக்கநுஷ்டேயமன்றோ. "விஹிதத்வா
ச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்கிறபடியே நாலாம்பாதத்து விதியநுஷ்டாந
பரமாகையாலே ப்ரபந்நாநுஷ்டேய மென்னிலப்போது "ஸஹகாரி
த்வேந" என்கிற ஸூத்ரஸம்மதமாக ப்ரஸம்ஶியாதோ வென்ன ஆ
கார பேதேந இருவருக்கு மநுஷ்டேய பரமாகையாலிருவருக்கு
மநுஷ்டேயமென்று சொல்லுகிறார். (நாங்காமிதி) இப்படியாகில் சாரீரக
த்திற்சொன்ன ஸகியோகம் ஸாத்யமந்த்ரத்திற் சொல்லாமையாலே மந்த்ர
த்துக்கு சாரீரஶேஷத்வங் கூடுமோ வென்கிற ஶங்கையை ப
ரிஹரித்துக்கொண்டு உக்தார்த்தத்தை யுபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படியா
லுமிதி) சாரீரகத்திற்சொன்ன ஸ்வோபாய வ்யாபாரங்க
ளெல்லாமென்று நிர்தேஶிக்கையாலே ஸகியோகமும் ஸாமாந்யாகாரக
ப்ரவ்ருத்திவாக்யத்திலே யதாஸம்பவமென்று கருத்து. அநந்யார்ஹ எல்லாமெ
ன்கிற பதிக நிர்தேஶ வைஶத்யம் ப்ரஸம்ஶிக்கும். ஆனாலும சா

ஸா-ஸ்வா || ஸர்வசாரீரகேஷு யதாஶக்தி ப்ரவ்ருத்திஸம்ப்ரதாய ஸ்வோபாயம்

உபலக்ஷணாகாராந்தங்கள். இதில் அக்ஷரங்களாதிகள் கிடக்கிற வகுப்பெல்லாங்கீழேசொன்னோம். * * * *

இப்படி திருமந்த்ரமேகவாக்யமானபோது உபாயபரமென்றும்வ்ருத்திபரமென்றும் வாக்யத்வயமானபோது ஸ்வரூபபரமென்றும், அநந்யார்ஹத்வ ரக்ஷ்யத்வஸம்பந்தபரமென்றும், புருஷார்த்த ப்ரார்த்தநாபரமென்றும் வாக்யத்ரயமானபோது முதலிரண்டுபதமும் ஸ்வரூபபரமாய்மேல்பதம் புருஷார்த்தப்ரார்த்தநாபரமென்றும், ப்ரணவம் ஸ்வரூபபரமாய் மேலிரண்டு பதமும் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரார்த்தநாபரமென்றும், இக்கட்டளையிலே ப்ரதமபதம் ஸ்வரூபபரமாய் மேலிரண்டு பதமுமுபாயபரமென்றும், ப்ரதமபதம் ஸம்பந்தபரமாய் மேலிரண்டு பதமும் ப்ரார்த்தநாபரமென்றும், பதத்ரயமும்

ஸா-ஸ்வா || ஶரீரகேசராவ்யாகூடுமோ; "பதஶஸ்ஸமாவேதா:" என்கிறபடியே அக்ஷரங்களும் ஶரீரகப்ரதிபாத்யமாகையாலே தச்சேஷபூத விஶேஷணங்களும் மந்த்ரத்திலே ப்ரதிபாத்யமாகச்சொல்லவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இதிஹி) ||௧௦||

இப்படி பத்துப்படியாக வாக்யார்த்தவர்ணனம் பண்ணினது கூடுமோ? பத்துப்படியுமேகஸம்ப்ரதாய ஸித்தமன்றேயென்கிற ஶங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு பூர்வோக்தார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹேண உபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படியுக்தி) (இக்கட்டளையிலேயுக்தி) ப்ரணவம் ஸ்வரூபபரமாய் நமஸ்ஸு அநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநாபரமாயும் நாராயணபதமிஷ்டப்ராப்திப்ரார்த்தநாபரமாயுமான கட்டளையிலே நமஸ்ஸு அநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநைக்கு ஹாநோபாதாநகர்மென்றும் சதுர்த்த்யந்தபதமிஷ்டப்ராப்தி ப்ரார்த்தநைக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யநிவர்த்தநோபாதேயமென்றும் தாத்பர்யந்தோற்றுகிறது. (யத்தேதி) சிலவாக்யார்த்தங்கள் ஸ்வஸம்ப்ரதாயஸித்தங்களென்றும் மற்ற வாக்யார்த்தங்கள் ஸம்ப்ரதாயாந்தரஸித்தங்களென்றுமாகப் பத்து வாக்யார்த்தங்களையுமநுஸந்திப்பார்களென்று கருத்து. இப்படி வாக்யயோஜநாபேதங்களும் ஸம்ப்ரதா

ஸா-வி || வைராக்யப்ரதிபாதித ப்ராப்யஸ்வரூபம் ததாயிட தாவிஶேஷாயிஸ்வரூபம் த்ருதீயவ்யக்த்ருதீயபாதேந ப்ரதிபாதிதஶேஷாய ஸ்வரூபம் ததாஸ்ய ப்ரதிபாதிதம் ஸஸ்வரூபஞ்ச ஜ்ஞாத்வா ப்ரதிபாதகத்வம் ததர்த்த ப்ரதிபாதகஸ்ய ப்ரகாரோக்தஸ்யோபகாரகா விஷ்ணு பரிகல்பநாஹ (இதில்சதுர்த்யாதிநா) ஶேஷஶேஷிபாவ ஸம்பந்தாதிநாதிப்ரதாநாபா:. உக்தவாக்யயோஜநாஸஹ ஸங்க்ஷேபநிஷ்க்ருஷ்ய ஸம்ஹரதி (இப்படிதிருமந்த்ரமித்யாதிநா) (அநந்யார்ஹேதி) ப்ரணவஸ்ய ஸம்பந்த பரத்வேந வாக்யயோரர்த்தாந் ஸேஷத்வ

[illegible]|| அடைவே [illegible] [illegible]மென்றும் [illegible] [illegible]மான வித்திரு[illegible]த்தில் [illegible]த்தைப்பத்துப்படி யாக [illegible] [illegible]ப்பார்கள். இப்படி சிலவற்றை [illegible] [illegible]மாக [illegible]த்தாலும் மற்றுள்ளவை [illegible]மாகக்கடவது||*|| [illegible] | [illegible]

[illegible]|| [illegible]மாகில் பத்து [illegible]மாகையால் [illegible]களிலே [illegible]களிலே [illegible]யாலே [illegible] [illegible]மில்லையாக [illegible]யாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி [illegible]) [illegible]மாக [illegible]மும் [illegible]மாகையாலே [illegible]மில்லை யென்று கருத்து. இப்படியவரவர் சொன்ன [illegible] [illegible]மாகில் [illegible] சொன்ன [illegible]யும் [illegible]யாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] இப்படி [illegible]மென்றுசொன்னது கூடுமோ? அவர்களையும் “[illegible]” என்றும் “[illegible]” என்று [illegible]க்கையாலே [illegible]த்தாலே [illegible] கூடுமோ; [illegible] அப்போது [illegible]னும் [illegible]களாலே [illegible] [illegible]க்கையாலே

[illegible]|| [illegible] (இப்படி சிலவற்றை [illegible]) [illegible]

உச|| ஷீகயிதம் நிரஸ்தாபோஜநாஸா ||*|| இத்திருவந்தத்தில் பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகங்களால்கலக்கவொண்ணுததெளிவுடையவனை "ப ஜாவ பா ஸாதார்யஹ்ய ஹ்யோரவ்ய ஸ்ரூகதோஜநாநு | ஸத்ஸூநிவவேஶ வஷேஷாஹ்ஜாநு ப ராஜு: ப வஶ்ரித்" என்கிறது, "ஜாநேந ஹீந: பஶுபிஸ்ஸமாந:" என்கிறவிடத்தில் ஜாநமென்கிறதுவும் இத்தெளிவை. இப்படிதெளிந்தவன் "நவ ஹ்ருஷ்யதிஸம்மாநே நாவமாநே ந தப்யதே | கங்காஹ்ரத இவாக்ஷோப்ய யஸ்ஸபண்டித உச்யதே" என்கிறபடியே மாநாவமாநாதிகளிற் கலங்கான். இத்திரு வந்தத்தில் யதாவஜ்ஞாநமும் நிஷ்டையு முடையவனை யாதரிக்கும் தேஶத்திலும் "யத்ர ஷ்ட்ர்ரா ஸம்யிஜோஷ்ஹாஸதோஷ்ஹீபதே | நத்ர ஸர்ரி ஷ்யதி வ்யாயிநா ஹி ந துஸ்ரா:" என்கிறபடியே ஒரு தோஷங்களும்

ஸா-நீ||"ப ஜாவ ரஸாதார்யஹ்ய க்ஷமாவ்ய:"என்குறதுபாயிதமாக ப்ரஸம்பியாதோவென்னவருளிச்செய்கிருர் (இத்திருவந்த ராமாநுஜத் திவ்யா நா) பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகோலாஹலக்ஷோபாதசிஷ்டோ பந்நாமாநுஜ ஜாநத்தையே ப ஸாதமாக நிரசவித்து தமாரவஜுத்க்கொண்டு கடிநவ்யுணவியன் விபரீதஜாநங்களான குத்ருஷ்டிகளை வெஶஷாஸ்ஸன் ஸூத்தி ஸஜநங்களை உக்ஷிகாவ ரயாகவெண்ணுமாப்போலே கதிவேஸ்யமாகவெண்ணுகிற்குமென்றபடி. இப்படி பாஹ்யகுத்ருஷ்டிக்ஷோபாநஹத்ராமாநுஜாநத்தை ப்ரஶம்ஸிக்கக்கூடுமோ? தாத்ருஶஜாநவிஶேஷத்துக்கு ஜாத்ருவிஶேஷமில்லாமையாலேயது தேஜ்ஞாநமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (இப்படிஉதி) யாத்ருஶவந்த்ராமாநுஜாஜாநஸ்கி மாநாவமாநதன நவிதுவிகாரம் தாத்ருஶஜாநமே க்ஷோபாநஹத்யாஸா வகவ நவிஷயமென்று கருத்து. இந்த வசநங்களிலே ப ஜாதீஶபும் ஸாமாந்யமாகையாலே உத்தமராமாநுஜாநவகாரமென்று நியதிக்கக்கூடுமோவென்ன தேகோத்ரூப்யமருளிச்செய்கிருர்(இத்திருவந்தத்திலி தி) இப்படி வ்யாயிநா ஹிதக்ஷ துஸ்ராதிதோஷம் வாராதென்றுசொல்லப்போமோ? அது ப்ரத்யக்ஷபாயிதமன்றோவென்னவ்யாஜ்யாதிஶயா ராமருளிச்செய்கிருர் (இச்ஶ்லோகத்தாலி தி) (ராமநீதி) காமமோக்ஷாய

ஸா-கா|| நஶ்யேந்து தயாஶாஷ்டிஸம்பந்திதவிஷயேதஸ்யகுஜாவம்வ்யாதிஶாஸபதீராவராஸாமோதாராஜாகதத்ருகஸவிஷயமா நாவமாநயோஸ்து ஷ்யகஹ கஜாநஜாவகம்வத நு காஹ்யாம் தவ்யாஷ்டாக்ஷரே ப தீஷி தகவம் ஜாகவாதாத்ருஶா கவஶம் வர்ஜநீயா உத்யவிப்ராயேணாஹ (இத்திருவந்தத்திலி த்யாதிநா) நவேஷ்டாக்ஷராஷ்ட தகஜாராயந வெஶ்யஹிக ஹஷஸாயநக ப வஹு நாமத ஷிரக்காஷ ப வவேநு ரஷ்டாக்ஷர நிஷ்வநஜநாந ஸீயேதத்யத்ராஹ(இச்ஶ்லோகத்தாலித்)

மூ || வாராது. இச்ச்லோகத்தால் "ராகாதிதோஷாந் ஸததாநுஷக்தாந் அஶேஷகாய ப்ரஸ்ருதாநஶேஷாந் | ஔத்ஸுக்யமோஹாரதிதாந் ஜகாந யோऽபூர்வவைத்யாய நமோऽஸ்து தஸ்மை" என்று ஆயுர்வேதவித்துக்கள் ப்ரதாநவ்யாதிகளாக எடுத்த ராகாதிகளும் ஸத்துக்களுக்கு ஸ்ரீயென்றோதப்பட்ட ஜ்ஞாநஸம்பத்திநுடைய ஸஞ்சயமும் பாஹ்யதஸ்கரர்க்கு நிலமல்லாதவாறுபோலவபஹாராதிகளைப்பண்ணும் ஆந்தரதஸ்கரரான வஹ்ந்யாதிகளும் நடையாடாதென்றதாயிற்று. இத்திருஷ்டாந்தத்திலறுதியிட்டபொருளே விஷ்ணுவாஸுதேவ ஶப்தவிஶிஷ்டங்

ஸா-நீ || ஸ்தம்போ ஜ,, இத்யுக்தாந் த்ரிதாமஹௌஷதேஸ்யத். தேஜாயந்தே ஹாநேர் மோஹா ப்ரதிஸ்வென்றபடி. ராகாதிதோஷமும் ஜ்ஞாநஸம்பத்ஸங்கோசமும் அஹங்காராதிகளும் த்ரிகுண வ்யாத்யாதிஶப்தார்த்தமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஆயுர்வேதஷட்கத்ர வ்யாகரணங்களிலே கயிகாரமுண்டாகில் த்ருஷ்டாந்தத்துக்கதில்லாமையாலேயவகாஶமும் வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்திருஷ்டாந்தத்திலித்) த்ருஷ்டாந்தமா

ஸா-கா || தி நா)(ராகாதீதி) தோஷமோஹாதய க்ஷீயந்தே. ஸகலஜ்ஞ நந்யவிஶேஷணோபேதநாராமாதீநாதாநந்தத்யாக ஜ்ஞாநந்தத்யாஶ்ரயஸே வதஸ்யரிராத்ரேர்(ஔத்ஸுக்யம்) உத்கண்டாகலுஷஹ்ருதாஸ்ய தாமஸத்யா வஸ்து தியாவக. (மோஹஸ்) அஜ்ஞாநம் (அரதிஸ்) ரதிஷ்வஷ்டிஃ ஶ்ரீ திரிதியாவக. தேஹஸோவாரதிரஸ்ரீதிஃ, தஷாஞ்ஜநகத்வாத் ராமாநுயோவ்யாயயஜதிஹாவஃ "அவித்யாஃப்ராக்ருதஃ ப்ராக்ருதஃ வேதத்யாவைஷ்ணவஉப்த" இத்யாதிஷு ஸ்வஸாஞ்ஜித்யாக வீசாகரதோஷநிவர்த்தகத்வ வ்ருத்திநிமித்தகவேதத்ய ஶப்தவாச்ய கஸ்ய ஸ்வாஶ்ரிதாநாம் பாதகதயாநிர்வாயிகவேதத்யஸம்பந்தஜத்யர்ஃ (ஓதப்பட்ட) அவித்யாஜயமந்த்ரம்வேதமாவாய "யஸ்யஷயஸ்ய யீவிதாவிதர்ஃ" "ஜஉஸ்ராமநியஜம்ரஷ்டி" "ஸாஹிஸ்ரீரம்ருதாஸதா" இத்யாதித்யர்ஃ. அஸ்யாம் ப்ருத்ளவேதார்த்தகவஜ்ஞாநஸ்ய தத்வைநபாரம்பர்ய ஸம்பந்தேந நிதேர்ஶாதிதிஹாவஃ. உக்தம் நாராயணஶப்தார்த்தம் ஸஹம் விஷ்ணு வாஸுதேவஶப்தயோரபி திஶநு அதிதேஶ ஜ்ஞாபகம் கிம்ஷித்த்வம்யாத்வாம்ப தேஶயதி (இத்திருஷ்டாந்தத்திலித்யாதிநா) வஷிக்ருதிஷ்வாதாவாஹ்யா தியர்ஜாதிதேஶ அஷ்டாக்ஷவாக்யாதி யஜுத்ஸம்பேஷவ அபூர்வத்வம்யோர்த்தி தேஶவ யோஜகத்வதிதி ஹாவஃ. நாராயணவதே வஹார்ஷிஹி ஸதோஷ வ்யாப்திவர்ஷவேஶயோ ஸ்வஅவதாரஷவஸோஸாம்யர்ஹஸ்தவ்யாவ்யேந "வரஜ்யோதிரம்ருதஸோவதீ" "க்ஷிதவ்யத்ஜஜஸஸ்தவோரே" இத்யாதிவ்ரோணாநாமார்த்தம் காதேஃ அவதாரம் வ்யத்யாஜ நாராயணேந காரணேந "லோகாத

தேடு களான ப்ரபந்தங்க ளாகாரங்களுக்கும்பொருள். "ப்ரபத்திகாலே ப்ரபந்நஸ்ய தத்த்வம் நிவேதநம்| ஸாதகஸ்ய ஸ்வாமித்வம் ஸ்வஸ்ய சேஷத்வம் ததா" என்று ஸஹிதைகளில் நிவேதநம் பண்ணின படியே "ஹிதீயம் ப்ரபத்ய, ஸ்ரஷ்டாரம், ஸ்வஸ்வரூபே, ஸத்யஸ்வரூபாயாம்" என்கிற யாதார்த்தங்களிலே நிஷ்பந்நமான விஷ்ணுஸூக்தத்திலுள்ள பொருள் களும், வாக்யசேஷ ஸூக்த்திலும் "வஸதி வாஸயதி" என்றும், "தீப்யதி" என்றுந்தோற்றின ஸர்வப்ரபத்யாகமும், ஸர்வாதாரகமும், தத்த தோஷரஹிதகமும், ஸ்வாமிஜிதாநிதேகமும், என்கிற வாகாரங்களுமெ ல்லாம் நாராயணஸூக்தத்திலே ஸாகஸ்யம். "ஜ்யோதிர்பாஸ்வத் ஸாதிதேயேகா [illegible] ஸர்வதேஷாக்ஷரஜ்ஞாநம் ப்ரபந்நஸ்ய வாக்யம் "என்கையால் இத்திருவஷ்டாக்ஷரமே தேதேக்ஷக்களுக்கு க ஸ்வஹிதாநுஷ்டிகளான ஸர்வாபேக்ஷிதங்களுக்கும் ப்ரகாசகம். "ஜ் யோதிர்பாஸ்வத் ஸாதிதேயேகா [illegible] | ஸக்ருதஷ்டாக்ஷரஞ்ஜ ப்த்வா ஸகலம் ஸம்ஸேவ்யதே,, என்கையாலே இதினுடைய ஸக்ருதுச்சா ரணம் ஸர்வதேவஜபதாரம். "யஸ்ய யாவாந் விஸ்தரஸ்யோஷி

ஸா-டீ || திரிஸ்தாஸ்வக்கம் ப்ரபகாதாரத்துக்கில்லையென்றுகருத்து. ஆ னாலும்ப்ரபகாரங்களிலே விஷ்ணாதிஸ்பதநயாதந நிஷ்டமாகை யாலேகஹிகாஸ்வஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ர பத்தி)(நாராயணேதி) "நரஸம்பாஹ்யநாநாரா" இத்யாதிவஹாவிய ப்ரபக்திஸ்மாதகேஸ்வகதேஸதென்றபடி. ஆனாலும் ப்ரபகாரா ரும் தஸ்ஹித ப்ராபாஷாஸ்ய ப்ரகாசகமாகையாலே தேதேக்ஷவுக்கு உபாதேயமாகையாலதுவும் ப்ரவேஷ்யமாகவேண்டாவோவென்ன வரு ளிச்செய்கிறார் (ஜபதி) ப்ரபகாரம் தஸ்ஹிதாதி ப்ரகாசகமானா லும் தநுநாபி ஸர்வாபேக்ஷிதவ காரகமல்லாமையாலே இதுவே ப்ரவேஷ்யதயா உபாதேயமென்று கருத்து. இப்படியஸ்வக்ருதோ த்தஷ்டோதமன்றிக்கே இம்மந்த்ரத்துக்கு ஸ்ரேஷ்ட்யமுண்டென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்யோதிர்பாஸ்வதீதி) (ஸர்வவேதேதி) ஸ

ஸா-கா || யத "ஸதவேதவ்ரதே" த்யாதக்ஷயத் ஸம்கஷ்டாந்வே ஷாயாஸ்யஹிஜே, தஸ்வாராஷ்டிவேவ ஸர்வப்ரபக்கஸர்வாதார கமவோரணஹிஜே "நாஸம்வ்யஹிநாநாராதாரஸ்ய வாராஷே தத்தே| "ஸநத்ருமநுகாதிவாகமீதீ" த்யாத்யநுஸாரேண நாராயணஸ்வதேவ ஜேயம் த்வீகஸா தோஷவஹிஷ்ய ஸதாமஷ்டா வாஸாதேவஸ ஸ்வாமஸ்ந நாம நாராயண ஸ்ஸூக்தேஸ்வதேஸக்ஷிதி ஸாவம். ஸவம் ஸர்வேதாந்தராஸ்ய ஸஹஸ்ராக்ஷதேவாஸ்ய ஸஹஸ்ராக்ஷ கயதேவ தேதேக்ஷேவாதேயதே இத்யாஹ• (ஜ்யோதிர்மந்த்ராதிநா) ஸத்ய

௨௭ || ஶ்ரு [illegible] ,,என்கை யாலே தந்தாம் விஶ்வாஸ [illegible] த்துக்கீடாக [illegible] முண்டாகு லும்ஸஹாவிஶ்வாஸமுடையார் பக்கலித்திருமந்த்ரம் [illegible] மா யிருக்கும். இச்ஶ்லோகத்தில் இன்னாரால் [illegible] க்கவொண்ணாதென்று விஶேஷியாமையாலே "நரநாரணனா யுலகத்தருநூல் சிங்காமை விரித்தவ" னென்கிறபடியே இத்திருமந்த்ரத்துக்கு [illegible] னுமாய் [illegible] னுமாயிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞனான நாராயணன்தானுமிதின் [illegible] வத்தை [illegible] மன்றென்றறியு மத்தனை. இம்மந்த்ரத்துக்கு

ஸா-டீ|| [illegible] என்றுசொல்லுகையாலே [illegible] மென்றபடி. "[illegible]" [illegible] ஹாரத்தாலே [illegible] மென்றபடி. இப்படி [illegible] தை சொன்னாலும் [illegible] மாகையாலே இது [illegible] வாயோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] மென்றுசொன்னது கூடுமோ, ஸர்வஜ்ஞனான [illegible] னாலே [illegible] க்கலாமேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இச்ஶ்லோகத்திலிதி) ([illegible]) [illegible] நாராயணனாய் (உலகத்து) ஜகத்திலே (அறநூல்) [illegible] த்தை என்றபடி. (சிங்காமை விரித்தவன்) [illegible] வித்தவானென்றபடி. (இதின் [illegible] மன்றென்றிதி)

ஸா-கா|| [illegible] ([illegible]) ([illegible]) [illegible]. [illegible]. [illegible] ([illegible]) [illegible], [illegible]; [illegible] "[illegible]" [illegible]. (இச்ஶ்லோகத்தி [illegible]) (நர நாரணனா [illegible]) [illegible]. [illegible]

உ௦ || த்ருஷ்டாவுமாய்த் தெய்வமுமானவன் பக்கலிலே இத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்ற திருமங்கையாழ்வார் "அந்தணர் மாட்டந்திவைத்தமந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்த்தியேல் வாழலா"மென்றருளிச்செய்தார். * * * * *

எட்டுமாமூர்த்தியெண்கண்ணனெண்டிக்
கெட்டிறையெண்பிரகிருதி
எட்டுமாவரைகளீன்ற வெண்குணத்தோ
னெட்டெழுமெண்குணமதியோர்க்
கெட்டுமாமலரெண்சித்தியெண்பத்தி
யெட்டியோகாங்கமெண்செல்வம
மெட்டுமாகுணமெட்டெட்டெழுங்கலை
யெட்டிரதமேலதுவுமெட்டினவே. ||௪௫||

ஸா-நீ || ப்ரதிஷ்டமென்றறியாத ஆத்மன்றிக்கே ப்ரதிஷ்டாயோஜ்யமென்றேயறியுமென்றுகருத்து. இப்படி இம்மந்த்ரமநவத்யமநவஸாதமாகில் ஸர்வதுஷ்டம் ஸாக்ஷாத்கரித்ததாகையாலதனாத்மாநம் ப்ரத்யக்ஷமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரத்துக்கிதி) (அந்தணரிதி) அந்தணர் ப்ராஹ்மணாருடைய மாதுயநம்வேதமென்றபடி.(மாட்டந்தி)வேதாந்தத்திலே (வைத்த) வத்ஸமானனுன (மந்திரத்தை) ரஹஸ்ய உபதேசமுபனுஸரணுறை(மந்திரத்தால்)ஆ௦ஷமந்த்ரத்தாலே மறவாதேஎன்றும் ஸதா (வாழ்த்தியேல்) அநுஸந்தியாநின்றுயாகில் (வாழலாமே) கரந்ஷாந்தயத்ரமந்த்ராநுஸந்தானாநிரதனுயாகில் ப்ரவேவமக்யாவஹிகைநுபவம்ஸ்ரீ வாழலாமே என்றபடி. தயா ஸர்வப்ரஹஸ்யமும்மந்த்ராநுஸந்தானாராரா ஸாக்ஷாத்கரயமாமென்று கருத்து. இம்மந்த்ரத்துக்கு உதாரமப்ரஷோ ஸாக்ஷாத்கரிக்கமில்லையாகில் ப்ரஸ்வ ஸந்நைதை வாருதோவென்ன ஸகலஸப்ரஷோஸாக்ஷாத்கமொருபாட்டாலேயருளிச்செய்கிறார் (எட்டுமாமூர்த்திஇதி) இந்த பாட்டில் ஸகலமை

ஸா-கா || ஸநாதநஸ்ய ஸ்வமந்த்ரஸ்வருபாத உதிவாஸரமதூஸம் ப்ரதாயஸிஜதிஸ்ய (இம்மந்த்ரத்துக்குதாதிநா) (அந்தணரித்யாதி) "ப்ராஹ்மணாநாமயம்வேத"இதிக்ருதிக்யா ப்ராஹ்மணப்ரஸித்தவேதாநாமவேதாநாந்தேஷு "ஸத்யஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம."யதோவாசோநிவர்த்தந்தே" இத்யாதிஷு ப்ரதிவாதித்யா நிஹிதம் மநநஸ்யாநாம்ஸநஸ்வப்ரதாநந்த்ராதரம்ஸ்வமந்த்ரமந்த்ரேணநவரத ப்ரத்யுபஸ்ருதவத்வேவர்த்ருஷ்டயாவதிஸ்ரயம்ஸமகேதஸ்தவ ப்ராவணிதஸ்யாத். ஸாநாஸநாநந்ஸவர்வேக்ஷிதவ்யஸ்யஸ்வர ஸமஸ்யம் ஆத்மமந்த்ரஸ்யஸ்ரீரூபாந்தஸநாநாகத்வம் ஸகல

ஶ || ஸகலகாரணபூதனுமாய் ஸகலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணை கதானனுமான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரதிபாதகனுமான திருவஷ்டா க்ஷரத்தை யநுஸந்திக்கும் ஶ்ரீமான்களுக்கு ஜ்ஞாநாதிகளிலும ஐஶ்வர்யாதிகளிலும் யதாஶ்ரீநாராயணாஸ்ரயமாயிருப்பதொன்றுமி ல்லை யென்கிறது. (எட்டுமாமூர்த்தி) ஆகாஶாதிபூதங்களைந்தும், ச ந்த்ராதித்யர்களும், யஜமானுந்தனக்கு ஶரீரங்களாக வரம்பெற்று அஷ் டமூர்த்தியென்று பேர்பெற்ற ருத்ரன். (எண்கண்ணன்) சதுர்முகனா கையாலே எட்டுக்கண்ணுடைய ப்ரஹ்மா. (எண்டிக்கு) எட்டுதிக்குகள். (எட்டிறை) இந்த்ராதிகளான எட்டுதிக்பாலகர்கள். (எண்பிரகிருதி) அவ் யக்தமஹதஹங்காராதிகளான எட்டுதத்வங்கள். (எட்டுமாவரைகள்) எட்டு குலபர்வதங்கள். (ஈன்றவெண்குணத்தோன்) இவையெல்லாத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்த பஞ்சாஷ்டகவிஶிஷ்டனான பரமாத்மா. இவனுக்கு எட்டுபஞ்ச

ஸாநி|| ஸாயநக்ஞ்சொன்னதுகூடுமோ, சிலஶாஸ்த்ராப்யாஸபரர்களுக் கு பாராஷாஸ்ராவாக்யப்ரத்யக்ஷயாயிருக்கையாலே அதநாவை ஞமன்றோ, தேவதாந்தராதிகளுக்குத்தான் இப்ப்ரபாவம் வரலாகா தோவென்ன பாட்டையவதரிப்பிக்கிறார் (ஸர்வேத்தி) தேவதாந்தர ஶாஸ்த்ராதிகள் ஜகத்காரணத்வாதிவிஶிஷ்ட வஸ்து ப்ரதிபாதக மல்லாமையா லே அதுகளுக்கிப்ப்ரபாவமில்லை இம்ஶாஸ்த்ரப்போலே ஸகலஹேயப்ரத்ய நீகத்வாதி கல்யாணாகாரவிஶிஷ்ட போதகமல்லாமையாலே ஸமஸ்தஶாஸ்த்ரா ந்தரங்களுக்குமிப்ப்ரபாவமில்லை யென்று கருத்து. (அநுஸந்திக்கும் ஶ்ரீமதிகளுக்குஇதி) அஜ்ஞர்களுக்கு பாராஷாஸ்வமுண்டா னாலும பராஶராதிஶாஸ்த்ர விஶிஷ்டஶ்ரீமதிகளுக்கு ஸமமுவேகமுமி ல்லையென்று கருத்து. (யதாஶ்ரீநாராயணேதி) ஶ்ரீநாராயணமுண்டானால் த த்துவமுமில்லையென்று கருத்து. எட்டினவேயென்று அவதாரணா பிப்ராயத்தாலே ஆஸ்ரயமொன்றுமில்லையென்று வ்யதிரேகநிர்தேஶம ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஶரீரங்களாம் ஸர்வாதிகாராதிஶரீரங்களும் பரமாத்ம யதேமாகையாலே ராஜனுக்கு கூடுமோவென்கிற ஶங்காவாரணாஸ்யம் (வரம்பெற்றுஇதி) கல்யாண்யாவாயிக ப்ரஹ்மருத்ராதிஶரீரங்கள் ராஜனு க்குஸமவாயத்தமாய் உண்டானாலும்ஸர்வாதிகாரஷ்டஶரீரங்கள் பரமாத்ம யதேதயா ராஜனுக்கில்லை என்று கருத்து. (எட்டிறை) இறை ஶாஸ்த்ரம். (எண்பிரகிருதி) "பூமிராபோநலோவாயு: கம்மநோபுத்திரேவச | அஹங்கார இதீயம்மே பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா" என்று அருளிச்செய் கிறார் (அவ்யக்தேதி) (குலபர்வதங்களிதி) "ஹிமவான் நிஷதோ விந்த்ய

ஸாரா|| ராதிமாயயாஸம்ஹாரம், ஸ்வபரவேதவ்யாஸவை (எட்டுமாமூர் த்தித்யாதிநா) அவதாரிகாயாம் பஞ்சவிஶேஷணாநாம் ஈன்றவெண்குண

உ௭ ॥ ங்களென்கிறது; அபஹதபாப்ய ஜராமரணஶோகக்ஷுத்பிபாஸைகள ன்றிக்கேயொழிகையும், நித்யங்களான போக்யங்களை யுடையனாகையும் நினைத்தது முடிக்கவல்லனாகையும். (எட்டெணும் மெண்குணமதியோர்க்கு) இப்படிப்பட்ட ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரதிபாதகமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை ஸார்த்தமாகக்கேட்டநுஸந்திக்கும் அஷ்டாங்கபுத்தியுடைய ப்ரபந்நரான புத்திமான்களுக்கு. புத்திக்கு எட்டங்கங்களாவன, "ஶுஶ்ரூஷா ஶ்ரவணஞ்சைவ க்ரஹணம் தாரணம் ததா। ஊஹோ(அ)போஹோ(அ)ர்த்தவிஜ்ஞாநம் தத்த்வஜ்ஞாநஞ்ச தீகுணா:" என்கிறவை. எட்டுமாமலர் "அஹிம்ஸா ப்ரதமம் புஷ்பம் புஷ்பமிந்த்ரியநிக்ரஹ: । ஸர்வபூததயா புஷ்பம் க்ஷமா புஷ்பம் விஶேஷத: ॥ ஜ்ஞாநம் புஷ்பம் தப: புஷ்பம் த்யாநம் புஷ்பம் ததைவ ச । ஸத்யமஷ்டவிதம் புஷ்பம் விஷ்ணோ: ப்ரீதிகரம் பவேத்" என்கிற புஷ்பங்கள் (எண்சித்தி) "உக்ஷஸ்தேஶ்வர்யமம் ஊர்த்வவிபாதாஸ்ய

ஸாதீ॥ ஸாம்யவாஸ்யாஸியாத்ரக:।ஶுபரோமய பெஶ்வபோமணாஷ்டஸப்த
ஸ்ரீமதா" இத்யுக்தா:. "அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோ(அ)பிபாஸஸ் ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்ப:" இத்யுக்தாஷ்ட குணாஶ்ரயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்கெட்டு குணங்களாவனேதி) (எண்குணத்தோனெட்டெண்ணும்) எண்குணத்தோனுடைய எட்டு அஷ்டாக்ஷரத்தை எண்ணுமநுஸந்திக்கும் (எண்குணமதியோர்க்கு) அஷ்டாங்கபுத்தியையுடையார்க்கென்றபடி. (ப்ரதிபாதகம்) அபிதாயகம் ப்ரதிபாதநம். (ஊஹ:) அநுக்தாம்ஶஸ்யாபி ஊஹ: (அபோஹ:) உக்தஸ்யாபி யுக்தித்யாக:. (அர்த்தவிஜ்ஞாநம்) விஶிஷ்டவிஜ்ஞாநம் தத்த்வஜ்ஞாநம் யதார்த்தஜ்ஞாநம். ஊஹ: உக்த:. (தாரணம்) யாத்ருஶ்நாஸிதநம் (அத்யயநம்) ஶ்ரவணம். (தீகுணா:) ஶுஶ்ரூஷா ஶ்ராவ்யம் ப்ரஜ்ஞா

ஸாரா॥ த்தொரித்யஷ்டாக்ஷரவணித:.(எட்டுக்குணங்களித்யாதி)
"அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோ(அ)பிபாஸஸ் ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்ப:" இத்யாத்யுக்தா அதிஹாஷ:. ப்ரதிபாதநம்ப்ரஶ்நே உக்தி:(ஊஹ:) த்யாஜ்யாபாதேயவிசார:(அபோஹ:)த்யாஜ்ய பரித்யாக: (அர்த்தவிஜ்ஞாநம்)அர்த்தஸ்யாபாதேயத்வப்ரகாரத்ய க்ஷே:. (தத்த்வஜ்ஞாநம்) ந்யாயாநுக்ருஹீத வாக்யார்த்த நிர்ணய:. (ஊஹ ஸ்ஸக்ஷ இத்யாதி) ஶுஶ்ரூஷாவிரோதி ந்யாயே ஸித்தாந்தாணி நிரஸ்ய ஸித்தாந்த நிர்ணயஸாதாரணபூர்வபக்ஷ ப்ரதிபாதநபரவாக்யாதிஷு, ஶா ஸ்த்ராந்தரம் ஶ்ரபணமுக்திதம் ஸாதநாவ்யாவிஷு; அத்யயநக்ஷ ரணதாரணவ்யாவிஷு; ந்யாயாநுக்ருஹீதாஸ்வாதாநபேக்ஷா தஸ்யாப்ரவ்ருத்திரூபகாவ்யாவிஷு, ஊநஸம்ஶய விபர்யயாந்யதி தவிவேகப்ரவாஹஸாமர்த்யாவ்யாவிஷு, ஶுஶ்ரூஷாதிகதீகுணநிவ்ருத்தி:, ப்ர

[illegible] ॥ [illegible] । [illegible]" என்கிறவெட்டுவிஷி.(எண்பத்தி) "[illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible]" என்கிற எட்டுவிபங்களான [illegible]கள். (எட்டுயோகாங்கம்) யோகாங்கமாகச்சொல்லப்பட்ட யமநியமாதிகள் (எண்செல்வம்) "[illegible] । [illegible]" । என்கிறவி[illegible]கள். (எட்டுமாகுணம்) [illegible] "[illegible]" [illegible]களிற் சொன்னவையாகவுமாம் (எட்டெட்டெணும்கலை) [illegible]கலைகள். (எட்டிரதமேலதுவும்)

[illegible] ॥ [illegible].(ய[illegible]) [illegible] என்றபடி. [illegible] (எட்டுமாகுணம்)[illegible] என்றபடி. "[illegible]"[illegible] என்றபடி. இப்படிஐ[illegible]யுள்ளபோது [illegible]க்களுக்குக்[illegible] இல்லாமையாலே [illegible]யமில்லையோவென்ன [illegible]கள் [illegible]த்தாலேயன்றிக்கே [illegible]த்தாலே யன்றென்றருளிச்செய்கிறார்

[illegible] ॥ [illegible] (எட்டுமாகுணம்[illegible]) [illegible] "[illegible]"

௨௭|| "ஶ்ருங்காரவீரகருணாத்புதஹாஸ்யபயாநகா:| பீபத்ஸரௌத்ரௌ ச ரஸா:" என்கிற ரஸங்களெட்டுக்கும் மேலான ஶாந்திரஸம். இவையெல்லாம், (எட்டினவே) இவற்றிலிவனுக்கிழையுள்ளபோது எட்டாதவையொன்றுமில்லை. க்ஷுத்ரகுணாதிகள் நிரம்பா தொழிகிறது. ஆநந்தஸாம்யாநத்திலூற்றம் போதாமையாலே. ப்ரேஷ்யஸ்யாதிகள் வாராதொழிகிறது உபேக்ஷையாலே. ஶ்ரீக ஸம்ஸாரம்நிவர்த்தியா தொழிகிறது; இசைவில் குறையாலே. ஆகையாலேயிறே "நமோநாராயணாயேதி மந்த்ர: ஸர்வார்த்தஸாதக:" என்கிறது. * * * *

க்ஷிப்ரப்ரஸாதிதேநாத்ய ஜநநீஜநிதஸ்ய மே |
ஸ்வாதீநாநாம் ஸ்வரூபாதிஷு யதிதஸ்ய ||

ஸா. நீ|| (க்ஷுத்ரகுணாதிகளிதி) ஸர்வதாணமாகவிப்படி ஸஹிக்கப்போமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயிறேஎந்தி) ஆகையாலேயென்னாவிஸே ஷ வ்யாபாவதேவகர்யாவ்யபாக்ஷமாகையாலே என்றபடி. இப்படி உபாஸ த்ராணாதிகயாநமுவரைஞமாகிலும் உதாஹரணோக்தயோஜநைநையும் ஸக்ஷேபிகளுடைய யோஜநையும் ஸமவாஸம்வாதாய விஷமாகையாலே அதுகளையும் உபேக்ஷிப்பிக்கவேண்டாவோவென்னவந்த . யோஜநாஹரூ ஸந்தம்வாதாயவிஷமாகையாலே யநவாஸேயமென்றும் ஸமவேக்ஷ யோஜநாஹரமே ஸந்தம்வாதாயவிஷதயாஉவாஸேயமென்றவருளிச்செய்கிறார் (க்ஷிப்ரேத்யாதி) க்ஷிப்ர ஸஜாநம். ஸேவ ஸமந்தநாபிஶாஸிகா தநாதநோக்த: ஜநவஜாத: க்ருத்ய: ஸகஸ்ய: ஸதாஸார: யேஷாம் தேஷ்: ஸ்வாதீநாநாம் ஸ்வாஸ்வாமிஸம்பந்தயாஜ்ஞயா ஸஹஸ்ரா

ஸாகா || ஷாக்ஷாத்ரநஸமயாஶௌஉதநாயாஸோஜோமஜேகோவர்ணோ வ்யஹேதீ ஸ்ராஜ்ஞ: ஶரணாவா(இவற்றிலிதாதி) உக்தப்ரகாரேணக்ஷாக்ஷ ராஜாராநஸம்ஸ்யாசூணாஸேதநாயோக்தஸம்வேஷயஜேக்ஷிதஜதஹ ஜுஷிஸ்வாய:. ஸவஞஹீ ஜாநீஞநாநாஉஷாக்ஷராஜாராநஸம்ஸ்யா ஸூணாஜாஷ்ருணாவதித: ஸமாவாயாணாஸேப்ரேஷ்யாவிஷ: ஸுகிதிஸம்ஸாரா நிவ்ருத்திஶ் நாவவேஷ்த, க்ஷாக்ஷாரஸ் ஸவாஸ ஷ ஸாயநக்ஷ வவநாநா ஸ்ராவகக்ஷ ஜேவேத்ராஹ (க்ஷுத்ரகுணாதீதி) கார்ஷ்ணஷ்டிதேஷ்வி ஹேமாஹவிஜே, க்ரியாவேக்ஷ ஷ ஷவ க்ஷாவ திஷா:ஸாதி ஷ யாக்ஷஷ தாம் தி கோக்த: தத்யாதிதி ஹா வ: ஸவாஜ்ஞ்த்ராஸ்ஸ்வணந ஷ காரஸ் ஹ ஜஷ ஜஷ வித்யாஸ்வாக ரணா வாடவவே ஜேஷிக்ஷ ஜேஷிகோத்க்ஷ வஜஷஸந வ்ராஜேந வ்ரா ஜீ வரிஹ்ராஹக்ஷாஹ (க்ஷிப்ரேத்யாதிநா) "ஆநாத்நத்ராத்விஜ்ஞாநஜ வேஷஷிதி யாஜதி: | க்ஷிப்ராதா ஸம்ஸமதி ஷீஜ, திதாக்ஷ ஜேஹா த ஹ ஜேஷதம் த்ரா த்ர ஹ ஜஷ்ரா விஷ்ர "ஸஜோநவ்யேக்ஷ ஸாராஷோதி

உ௪|| உயர்ந்தனங்காவலனல்லார்க்குரிமைதுறந்துயிராய்
மயர்ந்தமை தீர்ந்துமற்றோர்வழியின்றியடைக்கலமாய்ப்
பயந்தவன்நாரணன்பாதங்கள்சேர்ந்தபழவடியார்
நயந்தகுற்றேவலெல்லாநாடுநன்மனுவோதினமே.

ஸா.நீ|| யஷ்யொஜநாஞராஷ்ராஉஸஷீ ஜெஉ:கஷ்ஊாஉாஜெய-ூ் க்ஷூஷூ ஜிதி கஷ்ராஹிஉ-ூரஸி-ூதா கஜெநஜெநவஂஹூதஉாவ-ூராஜி உஸி-ூதஜொஜநா ஞரஂதா கஜ்ஞாநிஹிராஜிஷூ கூாகஸஉாவாஜராஜூஂவிஹிராஜிஷூ கூாக ஷ ஜொஜநாஞராஸக்ஷ்ராஜிஷூ கூாஹ்நாஉாரணீயஜிதி தநாஷ்ராஹிஉ-ூரஸி-ூத ஜிதி ஹாவஃ. இப்படி கவிஉ்ராவதஜொநாநூஜைக்ஷ்ராஜிஷூமென்று சொன்னது கூடுமோ? அவர்கள் சொன்னவஸஂமும் வாயிதமாகிலிது கூடாதெயென்றவஙுவெ-ாக்ஷுவஷ கூரத்தாலே ஸஷ ஜணமாயுஷவாஜித்த வஉாஸஂவாகூ்ராஸஂூங்களை கூஜணை ஸஂஹ ஹீயாணின்றுகொண்டு ஒரு பாட்டாலே கூதாஸஂூதையைஙூஸஂயிக்கிறார்(உயர்ந்தனனிதி) யஊா இப்படி உஷவாஜித்த வஜெநகாஸஂூங்களில் வாக்ஷ்து யஷக்ஷத்தில் ஷாஹி ஜத தகுஹித ஷாராஷாஸஂஷர ஜொஜனையைஸஂஹூஹிக்கிறார்(உயர்ந்தனனிதி) உயர்ந்தனன் ஸஷ-ூஜஷகாரணஜெஉ நிஷஜாஹ்யிகதயா ஸஜெவ-ூாஷீதனை(காவலன்) ரக்ஷகநு ஸவ-ூரக்ஷகனை நாராயணாஜெ க்ஷயா (அல்லார்க்கு) கந்ருக்கு (உரிமை) கஞரஂஷவஂஜெஷக்ஷமென்றபடி. (துறந்து)ஜெஷக்ஷத்தைத்தவிர்ந்து ஸ்ரீ யஃவதிக்கேஜெஷனாய் தஉ ஜ்நிரவிதஜெஷக்ஷத்தைக்கழித்து. இதனாலேககாராஸஂூமும்வதா ஸஂ்ஞமும் உகாராஸஂூமும் சொல்லப்பட்டது. (உயிராய்) ஜெஜஹஂ ஜி யாஜிவிஷக்ஷணனாய் ஜ்ஞாநக்ஷ ஜ்ஞாநஷணகக்ஷாணவரிஜாணக்ஷாஜி

ஸாகா|| ஜஹ்ராஸஜாநஂவ்ரக்ஷஂவரிஷஷ்ஜாஜெத,,உத்ராஜிஷ தராஸஷ்ா வரவய-ூாய வ்ரக்ஷஶ்ஷவாஷ்ஸரீரஸஂஷாயாநாவ்ரத்திஷ ஜொஜிகாக நாஜநாஜவஸிரஜெஷஷாஷஸிஜெஷ்த்ஸஂூ். ஊஷஂ ரஜவாவிஉ்யா கநாகஜெதயாஷ தீயஜாநதஜெயவ ஸாயக்ஷாக கஂஸஜெ ஷிதவ தநாஜெக்ஷந ரஷுவணஂ ஊஜெதந ஹ ஜாஹாவஉத்:. ஜ்ஞாநிஜெநாவி ஷ ஜாஉாக காரணாவாடவாஷ ஸதயாதி கூஜஸ்ராஜிதி தஉஸாவகீத-ஜெநந ஷ ஜாஉகாரணா வாடவஜொரஹாவஉத்:. (ஸஉாஷ்ாஜெதூராஜி) நிஷிஜா நாஷாநாக ஞஜயாநிவஜெதீர்தூஸஂூ். விஷ ஷிஷாயா ஞஜ்ஞாஉயா நாவவஜெத்ஃ ஞஜ்ஞாவஜெக்ஷாஜெத்ஷவ விஷஷிஷாஹாவஉத்:. உகாயகாரா ஸஂூஂ உாஜிஷஹாயயா ஸஂஹ்ஹாதி (உயர்ந்தேத்ராஜிநா) (உயர்ந்தனங்காவலனல்லார்க்குரிமைதுறந்துயிராய்) ஸவ-ூரக்ஷகதயா ஸஜெவ-ூாக க்ஷஜெக்ஷநாகாரவாஷ் ஸ்ரீவதிஷ்திரிக்ஷஜெ ஜெஷக்ஷாக உகாரேண வ்ரா வதி-தா ஹஷவஜெஷக்ஷாவஷஜாக ஞஷ்ஸத்ாகாஃ "கஸீஷஜெஷதிஜெ

௯|| ஆத்³யம் ஸம்ப்ரதி²தம் வேதே³ஷு ஶ்ருதிஷு ஸா வேக³வத்³ஜ்ஞாநாக்ஷரேண
ரக்ஷாஸ்வஸ்தி²தம் ப்ரயோஜநமந்த்ர ப்ராப்³ய ஸாஸ்வரோஷ்ஹீ:||

ஸா-நீ|| ரக்ஷகாந்தராபா⁴வம் ப்ரபா³லத்தாலே தே³ஹாத்ம பா⁴வியிருக்கணுமென்றபடி. (மயர்ந்தமைதீர்ந்து) அஜ்ஞாநந்தீர்ந்து அஹங்காரமமகாராத்³யஜ்ஞாநந்தீர்ந்தென்றபடி. (மற்றோர்வழியின்றி) அந்யோபாயாந்தரத்தாலேயும் அந்யஸாத்⁴யத்தாலும் உபாயாந்தரஸம்ப³ந்த⁴மில்லாமல் அடைக்கலமாய்ஸ்வரக்ஷண ஸமர்ப்பணத்தை இதனாலே நிக்ஷேபரூபமாய் ச்சொல்லித்து. (பயந்தவன்) ஜக³த்தை ஸ்ருஷ்டித்தவனான நாராயணன் "நராஜ்ஜாதாநி தத்த்வாநி நாராணீதி" என்கிறபடியே ஜக³த்காரணபூ⁴தநாராயணனுடைய(பாதங்கள்) திருவடிகளைச்சேர்ந்து உபாயமாகப்பற்றி "தேஷாமயநம் தஸ்மாந்நாராயண இதி ஸ்ம்ருத:" என்கிறவர்த்த²த்தை சொன்னபடி. (பழவடியார்) "யத்ர பூர்வே ஸாத்⁴யாஸ்ஸந்தி தே³வா:" என்கிற நித்யஸூரிகள் (நயந்த) ப்ரீதியோடே செய்யும்(குற்றேவலெல்லாம்) ஸர்வவித⁴கைங்கர்யமெல்லாம் (நாடு) ப்ரார்த்தி²க்கும்படியை ப்ரதிபாதி³யாநிற்கிற (நன்மனு) நல்ல மந்த்ரத்தை.(ஓதினமே) ஸதா³சார்யஸகாஶாத³த்⁴யயநம்பண்ணினோமென்றபடி. இனி மந்த்ராந்தரவ்யாவர்த்தநவ்யாவ்ருத்த்யர்த்த²மாக இம்மந்த்ரத்திற்கு ஶ்ரௌதமாயும் அர்த்த²க்ருதமாயும் ஸாரத்வமுபபாதி³யாநின்றுகொண்டு அதி⁴காரிவிஶேஷவிஷயத்திலே நிஶ்ஶேஷஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியையுமிம்மந்த்ரமுண்டாக்குமென்று ஶ்லோகத்தாலே உபபாதி³க்கிறார் (ஆத்³யேதி)(ஆத்³யம்) உக்தம் காரணம்(வேத³வித்³ஞாநாக்ஷரேண இதி வேதே³)"ஓமித்யக்³ரே" இத்யாதி³நோபபாதி³தேஷ்விதி வேதே³: (ஸம்ப்ரதி²த:) "அத² நாராயணஸ்யாஷ்டாக்ஷரம் பத³"மிதி ஸம்ப்ரதி²த:(ப்ராப்த்யர்த²ஸாரோ:)ஆதௌ³ பதே³ அதே⁴ர்பா⁴வேதி. ப்ராப்த்யர்த²

ஸா-கா|| தே³வ ஸத்வேநேஹ தே³வ விஶ்வி" த்யுக்தேர்ஜ்ஞாநகோட்டேர் ஆகாராதி³ரூபத:. ஸர்வஜ்ஞேவாதி³ஷூக்த: (மயர்ந்தமைதீர்ந்து மற்றோர்வழியின்றியடைக்கலமாய்) நிவ்ருத்தாஹங்காரமமகாரோபாயாந்தரஸம்ப³ந்தஸ்ஸம்ஸாரப³ந்த⁴நாத் நிஶ்ஶேஷப்ரபத்த்யநுஷ்டா²த: (பயந்தவந்நாரணன் பாதஙகள்சேர்ந்த பழவடியார் நயந்த குற்றேவலெல்லாம்) "நராஜ்ஜாதாநி" த்யாதி³ஶ்ருதிஸ்ருஷ்டிக்ருதயா தஜ்ஜயாரதயா ச ப்ரஸித்³த⁴ஸ்ய நாராயணஸ்ய சரணௌ ப்ராப்ய நித்யஸூரிபி⁴ர் ப்ரார்த்²ய வித்³யமாந விஷய ஸர்வம் ஸர்வவித⁴கைங்கர்யம். ஏதேந நாராயணஶப்³தா³ர்த²உக்த:(நாடுநன்மனுவோதினமே) ப்ராப்யாந்தராதி³ப்ரதிபாத³கம் மந்த்ரமதீ⁴மஹி இத்யர்த²:. தாவத்ப்ரயோஜநமதேஷு நிவ்ருத்த்யர்த²ம் ப்ரஶ்நஸாக்ஷாத்ப்ரதிஷ்டா²நா இதி விஶத³ம் ப்ரகாஶகதயா "ப³ஹவோ ஹி ஸஹார்த்தா²நேநாஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஸங்காஶ:| அஷ்டாக்ஷரம் ஸமஸ்தம் தத்ஸர்வவேதோ³பப்³ரும்ஹணம் பரம்" இத்யுக்தேர்
த்ரிம்ஶமந்த்ர ஸர்வ ப்ராஸாத³ப்ரதிபாத³நாயக ஆத்³யந்தோபாதே³ய த
ஆத்³யவிபத்³யமாந (ஆத்³யேத்யாதி³) தத்ர பூர்வோக்தாதே³ர்நவதா⁴நா

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] வ்யாக்யாஸஹித ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரே

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு

ஸ்ரீ ர ஹ ஸ்ய த்ர ய ஸா ரே

[illegible] அதிகார: ஷட்விம்ஶ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

[illegible] வேதாந்த ரஹஸ்யஜாதேஷு [illegible]

[illegible] விரசிதாயா [illegible]

[illegible] அதிகார: ஷட்விம்ஶ:

[illegible] உபயவேதாந்தாசார்யஸ்ய

ஸ்ரீநிவாஸ [illegible]

ஸ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம்

[illegible] அதிகார:

ஸ்ரீ

—:o:—

உபாயாதிகார:

ஸா-ஸ்ரீ|| த்ரய்யந்தாசார்ய ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத ஸ்வாமிபாத ஸம்பந்த ஸ்ரீரங்கநாயகஸ்வாமி ஸம்பந்த டீகா உபாயாதிகாரஸ்ய கரோதி டீகாம்|| இப்படி ஸாத்யோபாயாதிகாரத்திலே உபாயத்தையுங்கூட்டி ரஹஸ்யத்ர-யத்துக்கு ஸம்வாக்யயோஜனை யிருக்கும்படி சொல்லுகிறாரென்றவ-திரேஜுபண்ணினது கூடுமோ, நமோ நாராயணாயேதி, "ஸர்வோபநிஷ ஸாரோயமித்யஷ்டாக்ஷரமந்த்ர | ஸகலாஷ்டாக்ஷரம் ஸர்வ ஸ்வரூபமஸ்துதே", ப்ரத்யாதிகளிற்படியே ஸர்வத்ர ப்ரஸித்தமாகையாலும் ஸர்வாநுஸந்தானத்தாலே வேதத்யாஸர்வாநுஸந்தானஸ்ய ஸம்ப்ரதாயத்தாலும் க்ருஷ்ண ஸூரிகளுக்கு ஜபார்த்தத்தாலே ஸித்தமே தானாக ப்ரஸித்தமாகையாலும் ஸாரதமமா அஷ்டாக்ஷரத்துக்கு ஸம்வாக்யயோஜனை கூடினாலும் உபாயத்துக்கு இப்படி ப்ரஸாவமில்லா திருக்கவத்தையும் ரஹஸ்யத்ரயத்திலே கூட்டிஸம்வாக்யயோஜனை பண்ணக்கூடுமோ, உபாயத்துக்கும் "ஸர்வோபநிஷதாம் ஸாரதாரகா ஸ்வதீ" த்யாதிநா ஸர்வோபநிஷதாம் ஸாரமாகவும் ஸாரமாகவு ஞ்சொல்லப்படுகையாலே ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷர ஸம்ப்ரதாயிகஸ்ஸ்ஸஹாவவாக ஸம்வாக்யயோஜனை பண்ணக்கூடுமென்றிலாணு மிதுக்கு ஸம்வாக்ய யோஜனைதஸஹிதவாராஷாஸவிவேகத்துக்காகவன்றோ, அது ஸம்ப்ரதாயவ்யாக்யானத்தாலேவிஷமன்றோ, தஸ ஹிதவாராஷாஸவிவேகத்துக்காகக்கூடாவிட்டாலும் "ஸ்வயம்ப ரணம் வ்ரஜ" என்று உபாயம் ப்ரவர்த்திக்கி காரணமுடையானபடியாலே அநுஷ்டானகாலத்திலே ஸம்பந்தவிஷயாஸம் ஸூசிவ்ய மானபடியாலே அதுக்காக உபாயத்துக்கு ஸம்வாக்யயோஜனை பண்ண வேணுமென்றில் ஸம்ப்ரதாயிகளைப்போலே வேதத்திலே இதுவடிக மல்லாமையாலே ஸாதுமேயல்லாமையாலே காரணமாத்ரஸ்ய ப்ரயோ க்ஷாரிதமன்றோ, இதுவும் கம்ப்ரதாயிலே பிரியவோதி ச்சேர்த்தநா

ஸா-கா|| ஏவம் ஸம்ப்ரதாயஸ்ய ஸம்வாக்யயோஜநாஸக்தா தவிவ ரணஸ்ய உபாயஸ்ய ஸம்வாக்யயோஜநாம் வக்தாரமதே. தத் "ஸர்வ ஜ்ஞத்வ ஸம்பந்த க்ருதக்ருத்ய ஸ்வீகரிஷ்யதி" த்யாசார்யா ஸ்வாமி

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

௨௭॥ குகணிப்ரதாவிதநமத்கரந்தக்ருத்கத்ர
தாரே விஸர்ஜநிப்ரதிபஸ்துகந்தாதஷ்டாவ॥

ஸா-நீ॥ ஸாயிக்கவியிக்கையாலும் ஸ்ரீவஷ்ணவஸம்ஹிதாதிகளிலேவணேர ஸாரம்பண்ணி ப்ரதிவாதிக்கையாலும் ஸ்ருதிசேஷதாம்சிகத யா கரண ஶாந்த்ருவங்கூடுமென்றிலப்போது இது பயூவப்ராயாருவா க்யமென்குறலம்பு ஷாயம்விரோயியாதோ, கிஞ்ச இதுவுமொருகரண ஶாந்தமாகில்இரண்டென்று அங்கவாங்யான அயஸம்ஜேஷூயும் விரோ யியாதோ, அவிவ இதுக்கும் பதவாக்யயோஜனை பண்ணவேணு மாகில் சப்தஶாஸ்த்ரதுப்வந்தான் பண்ணலாகாதோ, கநம்ஸு "நிவெ யீதஷாத்ரநம் விஷ்ணவமேதஜஷி । தஷர்த்தா தந்நாஶாம்த ஷஷி ஷேண ரிதிஶாந்தா:" இத்யாதி விஹித ப்ரவத்திகரண ஶாந்தாம்தர ங்களைவிட்டு அயத்துக்கே சுஷ்டுவத்ராதநநிபந்தமுண்டோ, சப்த ஶாந்தமும் "சப்தஶாஸ்த்ர ஶாஷ்த்ரநம் ஜபவதேநிவேதயே"ஜென்று கரண ஶாந்தமாகையாலே தஷ்யதத்ரநத்தாலேதா்ன ஸவஸ்தும் ஸிஜிக்கையாலே அயாசுதவ்ரதாநம் பஷ்டுயன்றோ இத்யாதி ஶங்கைகளை இந்தவயிகாராதஷ்வ வஷிகையாலேபரிஹரிக்கக்கோலி குதஷ்யேஷாகத்தாலே ஶங்கா பரிஹாரத்தை ஸங்ரஹிக்கிறூர். (குகணிப்ரதஜதி)யொஶந்த: (குகணிப்ரத:) ணிஜந்தாக்க:. நிஷாயாம் ஸௌடீதிணீசௌரெவ: ஶ ரவித: ஶவம்தம் ஶ்ராவித: ஶரண்யன் அதிய பசணப ப்ரவத்தியைப்தயா இப்ஶந்தம் ஸக்ருதுஷாரிதமாகி லென்றபடி. உஷாரிதொவி தநமதே என்று சொல்லாதே குக ணிப்ரத: என்று நிதெய்ஶித்தது, குவாயப்ஸகாஶாதஷ்யாவகூஷீ தமாய் ஸசதாயஜ்ஞாநவபவகமாக ஸக்ருதுஷாரிதமாகில் ஶந்தா

ஸா-கா॥ ஸகாஶாஜ்ஜ தசாரதோவ ஜக்ஷிதஸசயெஸக்ருதுஷாரணசா ரேத்ரண ரோக்ஷஸாயக்தயாக்ருதக்ர கர்த்தமஷாவாதகொஷிஷிரா க்ஷா ஸமவஷ்மேதிரவதயாவாஷ்டுஷேகாகயபூரவஷவபரஷாசுஷ்வம் ஷிஶநுஅயாவ்ஶந்த்ர: ஷாநமஸஙாதம் "தஷாஅரணதம்வெஸதம் தீக்ஷ்ராவி நக்ஷ்தஹரேவாமிநிஷ்ணஷ்டேதஸக்ருதிஹாதா ஹேஷ்வேஷ ஷ் ஹரோக" இத்யக்ஷஶக்ஷிரவாஹரரமசாரஸக்ஷரோஹவதீத்ர ஹ. (குகணிப்ரதஜத்யாதிநா) ஸம்ஸ்ருதேரத்யே ஷாயஸ்வாஸ காஶ

௨௬॥ ப்ரத்ருஷ்டாம் ஸஜ்ஜதி ஸம்ஸ்ருதிகாந்தாராத்ரோ:
ஸக்ருத்ஸஹாயஶரணாகதிரேஷ வேஷ்டி॥

திருநாமத்தில் ஸக்ருதுக்தியிலாதல் ஸத்யமாகவாதல் ஸாபேக்ஷமாக வாதல் சொன்ன உபாயவிஶேஷத்தையும் இதின் பலமாக த்ருதீய பாதத்திற்சொன்ன ப்ராப்யாம்ஶவிஶேஷத்தையும் விஶதமாக ப்ரகா

ஶாநீ॥ ஸ்வர்க்கவைபல்யத்தைய பேக்ஷியாமல் தானே ஸ்வபாவத்தாலே ப்ராப்யஷனுக்கு க்ருதக்ருத்யதையைப் பண்ணுமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக் காகஸ்வோபாயஜ்ஞாநமன்றிக்கே ஸக்ருதுச்சாரிதமாகிலும் ஸக்ருதுச்சார ஸம்ஸாரதாரகோ பவதி" என்கிறபடியே ப்ரபந்நக்ருதக்ருத்யதையைப் பண்ணுமென்றும் திருவுள்ளம். இத்தாலே ஆர்த்தாதிகளுக்கு ஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரத்தாலே தான் ஸ்வோபாயஜ்ஞாநவைகல்ய ஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரத்தாலேதான் க்ருதக்ருத்யதாபாதகமான மோக்ஷஜநகத்வ ஸ்வபாவமில்லை யென்றுகருத்து. யதோக்தவகாரஸ்ய க்ருதார்த்தஸ்வபாவ மித்யாஶய:. யாதொரு உபாயம் ஶரணாகதி ஶப்தவாச்யமாய் அதிஶீக்ரமாய்க்கொண்டு க்ருதார்த்தஸ்வபாவமான தஶையில் ஸக்ருதுச்சாரணமன்றிக்கே ஆவ்ருத்திகள் வேண்டாமையாலே ப்ரயோகோச்சாரணத்தாலே க்ருதோபாயதாஶையையும் த்விதீயாத்யுச்சாரணத்தாலே "உபாஸ்தாந்ஸர்வாந்நேந ஸஹஸமேத்யவக்தா" என்கிறபடியே ஸ்வப்ராப்யாந்தர்பாவித க்ருதார்த்ததாஶையையும் குடுக்குமென்றபடி. உச்சாரணமாத்ரத்தாலே க்ருதக்ருத்யதையை பண்ணக்கூடுமோ, "ஜ்ஞாநாதேவ மோக்ஷ:" என்கிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச் செய்கிறார் (ப்ரத்ருஷ்டாமிதி) ஸ்வேஷ்டம் உபாயமந்த்ர: ஸக்ருத்ஸஹாய ஶரணாகதி மந்த்ரஸ்ய ஸம்ஸ்ருதிகாந்தாரத்திலே ப்ரகாஶமன்றியிலே யிருக்குற ஸம்ஸாரமாகுறகாந்தாரத்தில் ப்ரத்ருஷ்டதா காரணமாய காலமாயிருக்கையை ஸாபேக்ஷப்ராப்யாம்ஶத்திவாவுக்கு சத்ருஸமநுவேலையாயிருக்குகையை யடையாளிக்குறதென்னபடி, தயாவ மந்த்ரங்களைப்போலே ப்ரயோக்தாவுக்கு ப்ரயோகமன்றியிலே ஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரத்தாலே ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியை யவிளம்பேந உண்டாக்கி ப்ராரப்தநமன்றிக்கே மோக்ஷாத்பாதகமாகுறதென்கையி லே ஸக்ருதுச்சாரண ஶக்தி தாத்பர்யமென்றுகருத்து. தயாவ ஶிஷ்டமந்த்ராதிவ்யவஹாரவ்யாஸ்யப்ரதிகரணமந்த்ரோச்சாரவஶ்யம் வ்யாப்தாத்யமென்றுகருத்து. ஸஹாயஸஹாயப்ரபத்யோமந்த்ரத்தாலே ஸம்ஸ்ருதிகாரண்யநிவ்ருத்திகளையும் யாவாநித்ய ஸந்த்யாஸ உபாய ஶரணாகதிவப்ரயோகத்தாலே ஸம்ஸாரதாரகத்வமோக்ஷதாந ப்ராப்யாமஸ்விஶிஷ்ட ஶரணாகத்யுபாயத்தையும் "ஸம்ஸாரம் தாரயதே", என்று வ்யுத்பத்தி ஸம்ஸிதப்ரகாரஸௌகர்யத்தையும் ஸக்ரு.

ஸா-நீ||வஉஸ°வித வாராஷகாரத்தையும்மற்றுவெக்ஷிதமாணவிரு
ஷாஜியோமத்தையும்விஶஉமாகவ்ரு திவாஜிக்கையாலே கஅ்ருஜஸம்ரு ஷ
மாண ஶ° ரு ஶ°ஹ்ராஜிகளைக்காட்டிஸிதுக்கே வஉவாகுயொஜநெ
பண்ணவேணுமென்றுகருத்து. ஷஷிஎன் கையாலேஈவிஜிஞஸம்வெ ஊ
யாமதக்குமும்ஸ°விதம். இனிநிரவயிகவெ ஹாவவத்தான அயத்துக்கு
ஶ°ஒஜ்ஒ°ஹ்ராக்ஷ்வநாதனே ஊயூவஞ்ஷாஉநம் பண்ணலாகாதோ,
அயம் ஶ°ஜைஒ°ஹ்ரத்துக்கு வ்யாவ்யாநரப்வமாகையாலே ஶ°ஜஒ°ஹ்ரா
உநஜாமே அயத்துக்கு வ்யாவ்யாநம்பண்ணவேணுமென்றில் அயத்
தில் வஜ்வஞ்வணும் ஸாமஹாஸஶவவணவரமாயுமுத்ரவணும்வா
ரஷாஊவரமாயுமிருக்க கெவூ ஶெஷக்ஷரஜ்வ வரமான
ஶ°ஒஶ°ஹ்ர வ்யாவ்யாநகுமெங்ஙனே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (திருஶ
ஜு த்திலிதி) நஶஸ்ஸிலே ஸ்ஹ்ஹ்யொஜநையிலே ஸாஜ்ஷஷாயம் ஶா
ஜமாக ஸிஜிக்கையாலும் ஸஜ்ஷ்யொஜநையிலே ஈநிஷ நிவ்ருத்திவ
ரமாகையாலதுவ்யாஜமன்றிக்கே ஸிஜியாமையாலாத்ஞூகமாகஸிஜிக்கை
யாலும் த்ரீயஉவத்ஞூயிலேவாராஷஊம்ஸிஜிக்கையாலும்
இந்தரெண்டையும்அயம் வஶ°வெஹ்ரர வணங்களாலே வாராஷகா
ர ஹாணவிரு ஷாநா கஜ்வ்யாஉ்ரம வரஸரமாகவுமநிஷ நிவ்ருத்தி
வரஸரமாகவும் வெ திவாஜிக்கையாலே வ்யாவ்யாநரஜ்வகுமு
வவணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶ°ஜஶ°ஹ்ரம் "ஜஶிக்ருஜெ வ்யாஷ

ஸா-கா|| ராத்ரி ஜெநரஜ்வணம். ஶ°ஜஶ°ஹ்ராவமதாயிகாயநாஜெஷ
யொவாயவரகாஜூ தஉாநஜய:ஸாமஶ°. ஶ°ஜஶ°ஹ்ர மதநஶஶ்ரஷ
தாஊஷ்யூயொஅயொ° வ்யகாஶநாஈஅயஶவாவ்யவிதவஉ
ஶநவ்யாஜெஜந ஸாமதிஶாஷ. (திருஶ°ஹ்ரக்திலிக்ருாஜிநா) (ஞூயூ
மாகேக்ருாஜி) நஶஸஷ்ஜ்வாஊ வாாஊயொ°ஷீகாரெ ஸாஜெஷ்ய
வாய ஸிஜெஸாவாயயொஶ்ராஜக்ஷம் ஸச்க்ஷாஊமாம்ஹிகாரெ விரொாயி
நிவ்ருத்திரஜ்வாஊஸாஶஊஹ்ாஈ தஸ்தாநெரவாயவா ஸிஜிஃ ஈயூ
தஃஸ்ரீஶஉயொதத்ரி வாசெஷ்யாவிதியஷெ வஉாநிஈஊாஉஶவஷவி
ஶதிகக்ஷராளி வஜ்ஶகக்ஷரம் வ்யஶஊஶாக்ஷரமஈவரம்நவாக்ஷரம்
வ யஶவஉம்ஷிதீய த்ரிதீயவதாஊாஃத்ருக்ஷராணிவஷாக்ஷரம்வஷஶம்
ஷ்யக்ஷரஃ ஷஷ்" உக்ருாஜிஷ விஷஜெஷ்ாகெஃ, 'நவாணஂ விஜிஷ்ருஜ
உயா திதயாணம் ஶிரொஶம் | ஶிவாணஂ த்ருக்ஷரம்விஜிக வஷம்
தஅெஉவஷி|| ஈஸவஷாக்ஷரம் நெத்ரம் ஷ்யக்ஷரம்வரிகீதிதம் | ஸ்ரீஶ
ஷ்வாஈஜெரயாக்ஷா நாராயணஉதீஷ்ருெத || தத்ரெவாரணள ஶஷ
ஷா தரெஶரணம் தயா| வெவஜெஷ்தஈவெரயாக்ஷா நஶஶஶதஃவரம்||
ஸ்ரீமத தவதயாயக்ஷாவரெநாராயணாயவெ" தி உதிஶம்ஜெத்ராஷாரக

ஜ்ஞாபிப்பிக்கிறது ந்யாயம். இது கௌமுதியிலே பிரிபவோதிச்சேர்த்த ஸூ-
த்ரிக்க விதிக்கையாலும் ஸம்வாதத்திலே ஸ்ரீபாஷ்யஸம்ஹிதாதி-
களிலே வர்ணஸமாம்நாயாதிகளும்பண்ணி பரிதிவாதிக்கையாலும் ஸ்ருதி
ஸித்தமான சாஸ்த்ரஸமூஹம். இத்தை பரிஹாரவாயவாக்யமென்று
சிலர் சொன்னதுவும் கூடாதென்றுபதேசித்தாரென்றுதரிக்கைக்காகவா
தல் பரமவாயுவென ஸர்வேச்வரன் ஸம்வாதத்திலே யருளிச்

ஸா-நீ || ரோ'' இத்யாத்யாவஸிஷ்டத்திலும் பாஞ்சராத்ரஸம்ஹிதாதிகளிலும்வ
ர்ணஸமாம்நாயாதிகள்பண்ணிவரிதமாயிருக்கிறப்போலே ந்யாயம் ஸித்தமாக
வாஸ்தவமல்லாமையாலே ஸித்தமே ஜ்ஞாநமாயிருக்கப்ரமாணமத்தி
க்ரமணஸித்தமென்றுசொல்லக்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார்(இது
கௌமுதியிலேஇதி) கௌமுத்யாம்ஷடக்ஷர ப்ரகரணஸ்ய ந்யாயத்தினுடைய
பரிவர்ணத்தையோதி வர்ணாந்த இத்யாதியை யோதி கநஞாரம்
உத்தரவர்ணத்தை யோதிபரவர்ணாஷாக்ஷரத்தையுடைய
வனிரண்டு வர்ணத்தையும் சேர்த்தொருக்காலுச்சரிக்கக்கடவனென்று
விதிக்கப்படுகையாலென்றபடி. (வர்ணஸமாம்நாயேதி) "ஸ்ரீவத்ஸ யோக்ஷரம்
ஸகாரோ த்விதீயாக்ஷர"இத்யாதி க்ரமேண வென்றபடி. கூடிஸவைஷ்ண
வாதிவர்ணாதி ஸங்க்ரஹம். ப்ரமாணதர்வெதொக்தவ்யாஸவாக்யேஷு
ஸித்த வக்தவ்யத்வாத் கதம் ந்யாயஸ்ய ப்ரமாணாந்தரமாகஸ்ருதி
ஸித்தமானேதி) கதம் ஸ்ருதிஸித்தஸ்வமிதி ப்ராமாண்யம் கௌமுத்யாதி
தத்வவாதகமென்றகருத்து. ஆனாலிப்படி ந்யாயம் ஸித்தமாகிலிது பரி
வர்ஜநாயவாக்யமென்கிற ஸம்வாதாயம் விரோதியாதோவென்னவரு
ளிச்செய்கிறார்(இத்தை பரிஹாரவாயவாக்யமென்றுஇதி) க்வசித்தோ
ஷிகாநாமவாயவாக்யே "தத்வத்ஸித்தம் ஸித்தாந்தம்"இதி ந்யாயேந
யதா கத்யாதரோஸவதி ததா தத்வத்தாஸம்பரிஹாரவாய
வாக்யஸ்ய ப்ரயோஜநமென்று கருத்து. ஸமவாயவாக்யாதவி பரமவாய
வாக்யஸ்ய மளரவரோத்யாதநாயஸங்கதி (பரமேதி) ஸவர்ணவாயநா
ணாமவிஹ ஸம்வாதவேத்யமவாயஸ்வாக பரிஹாரவாயஸ்வஸ்ய தமேத
வாக்ஷாஸ்வாக தத்வவிஷ்டஸித்த ஸ்ய தமாகஸ்வமேவபூர்வமென்று
கருத்து. இப்படி இது ஸ்ருதிஸித்த சாஸ்த்ரஸமூஹமாகில் ஸமூஹஸித்த

ஸா-கா || ஸோமேத்ஸ்வராணிக தத்வஸித்யநுஸவர்ணயிகாரஸ்வாஹ
(இதுகௌமுதியிலேஇத்யாதிநா) ஸவர்ணஸ்வ பரிஹாரவாயவாக்யஸ்வ
யாவத்ரவாதஇத்தோத்தரக்ஷரேக வர்ணஸமாஸ்யதஸ்யாநு
வபேதாக்ஷிரநாஷிதெதி பரிஹாரம் தரவேத்யாஹ. (இத்தைஇத்யாதி
நா) "ஸேஷிகேஷு ந்யாயம் ஸூத்ராதி வாக்ய"இத்யத் "சாஸ்த்ரம்வே
ஸ்யஸித்தாணா"இத்யாதிஷு ஸுஷிஷ்டேதாதேவதாதிஜ்ஞாநாபோஷ்யஞ்

த்வ || செய்கையாலேயாதலாமத்தனை. இதுக்கு ருஷ்யாதிகளும் இதரமந்த்ரா-
திகளிற்போலே அபேக்ஷிதர்க்கு மந்த்ர வ்யாகரணாதிகளிற்படியே
கண்டுகொள்ளலாம். இம்மந்த்ரம் "ஸஹஸ்ராத்மபூரணஸமாபம்,

ஸா-நீ || த்துக்குப்போலே ருஷிச்சந்தோதைவதாதிகள் சொல்லவேண்டா
வோ "நாநாஜ்ஞாத்வா நக்ஷத்ரம் நதீஶாஜிநியோஜநம் | நவோபஸ்ர
ணம்வாபி மந்த்ரஸாத்யமபேக்ஷதே" என்கிறவாக்யமநுஸாரேண
ருஷ்யாதிகளுமிதுக்கபேக்ஷித மன்றென்றிலும் ப்ரயாணாநுஷ்டாநத்தை
யிலநபேக்ஷிதமானாலும் ஜபஶீலர்களுக்கு ஶ்ரேயோஸாத்ய
ஸாதகமாகவுமபேக்ஷையுண்டென்றுசொல்லவேண்டாவோ? ஸர்வஜ்ஞா
வக்ருஷ்யாத்யாவேமந்த்ர ஜபாநுஷ்டாநமாகவும் ப்ரஸம்ஶியாதோவென்ன
வருளிச்செய்கிறார்(இதுக்குருஷ்யாதிகளுமிதி) அபேக்ஷிதர்க்குஎன்கை
யாலே இவையில்லாவிடிலுமிது கார்யகரமென்று கருத்து. இதர
மந்த்ராதிகளில்ப்போலேஎன்கையாலேயதுகளுக்கவஶ்யாபேக்ஷிதமா
னாலுமிதுக்கு நாதீவாபேக்ஷிதமென்று கருத்து. இதரமந்த்ராயிகார
த்திலே இதரமந்த்ரத்துக்கு ருஷ்யாதி நாரதீய கல்பாதிகளிலே கண்டு
கொள்வதென்று சொன்னாப்போலே சொல்லாதே மந்த்ரவ்யாகரணா
திகளிற்படியே கண்டுகொள்ளலாமென்று நிர்திஷ்டமானபடியாலேயது
களிலே கண்டுபேண சொல்லாவிட்டாலும் ந்யாயத்தாலேயறிஞ்சுகொ
ள்ளலாமென்று கருத்து. ஆனாலும் "ஶரணாகதிமந்த்ரவஷ்" என்று
அயனேகமந்த்ரமென்கிறது கூடுமோ? அப்போது இரண்டென்று அிக
ஸம்வ்யாவாவியான அயஸம்ஜ்ஞை விரோதியாதோ? பதார்த்தவஜ்ஞத்தா
லே உபாயத்தையுமுத்தரவஜ்ஞத்தாலேயுபேயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கை
யாலே ஏகைகஸ்வக்கவஶ்யாபேக்ஷிதார்த்த அயபரதயா அயஸம்ஜ்ஞை
உபபந்நை என்னில் அநேகார்த்தபரமாகத் தோற்றுகிற அயத்துக்கு
உபப்ரஹ்மணாதி நிதாநமன்றிக்கே இந்தவர்த்தஅயபரகுமந்த்ரஜ்ஞ

ஸா-கா || ஶப்தாதிஷ்வபிமந்த்ர ஸ்யகார்யகரத்வாவதாரஶ"ஸபேக்ஷா
ஜாம்த்ரிகஜாகவே" திதாத்ம்யாவிகமேகஶ்ரத்தைத்யாவஶ்யகஜஶ்ரீ
த்யபிவ யஜ்ஞாஹ(இதுக்குருஷ்யாதிகி)(கண்டுகொள்ளலாமிதி) 'அஜ்ஞா
தீருஷிஸ்ஸ்யதைவீ ஶாயத்ர்யாதாஹ்ருதா | அநுஷ்டுபதைவதாவிஷ்ணூவ
ரமாத்மாஸநாதந:|| ஸ்ரீமந்நாராயணோஸாக்ஷாதபரம்ப்ரஹ்மபராத்பரம்|
தைஹஸ்ராஸம்தத்காயார்த்தம் ரமேந்நமஜ்ஜேவிஸ|| ஷட்வர்ணாநிதிமந்த்ர
ஸ்ய ஷடங்கான்யவிந்யஸேத்'' த்யாதிஷு த்ருஷ்டவ்யமித்யர்த்த:.
ப்ரதிபாத்யதயா அயவத்வ வ்யுத்பத்திஸித்தாவாயோபேயே ப்ரகாஶ
தேதா விஶேஷயது ஶுசிஜ்ஞாநாநந்யஶ்ருதிவியோஷ்ட்ர ஸம்ஜ்ஞகாஸ
தவாநயிகாரித்யாஹ. (இம்மந்த்ரமித்யாதிநா) இம்மந்த்ர மிதயஸ்யபேர்

உ௦ ‖ "ஸர்வாம்ஸ்தா ஸமஸ்தயேஷு" என்கிற ஶ்லோகத்வயத்தில் விவக்ஷித மான உபாயோபேயங்களான அர்த்தத்வயத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே த்வயமென்றுபேர்பெற்றது. இப்படியிருக்கையா லுபாயாந்தரங்களிலு முபேயாந்தரங்களிலுந் துவக்கற்றவன் இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரதாநா

ஸா-நீ‖ ஸம்ஜ்ஞையும் கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரமி த்யாதிநா) யதா ஶரணாகதிஸார ஶ்ரீராமாயணாதிஷு ஸர்வஸா ஸ்த்ரஸாரதயா ஸர்வோபாயேஷு ஶ்ரேஷ்டதயா ப்ரதிபாதநாத் த்வய ஶப்தயா த்வயஸம்ஜ்ஞை உபபந்நை என்று கருத்து. ஆனாலும் த்வயத்துக்கு பத வாக்யயோஜனை பண்ணக்கூடுமோ? "கிஞ்ச தஸ்யவமந்த்ரஸ்யகர்த்ருணம் கரோதிஸ | நஹ்யதே ஹ்யதிகாரீவஶ்ராத்தகாலோவிபாவஸு:" என்று அதிகாரியே யில்லை என்று சொல்லுகையாலே அப்ரயோஜ்யத்வ மன்றோ? அந்த வசநத்துக்கு "ஸர்வஹாத்ரா ஸகலமுமுக்ஷு:" என்கிறாப்போலே உபாயாந்தரோபேயாந்தரங்களிலே துவக்கற்றவிம் மந்த்ராதிகாரியினுடைய துர்லபத்திலே தாத்பர்யமென்றிலப்போது தாந்த்ரிகவிஶேஷஸாக்ஷ்யதமாக ஸர்வாதிகாரங்கொல்லுகிறது விரோ தியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கையாலேயென்கிற) கார ணமந்த்ரங்களுக்கதிகாரம் ஸாக்ஷாத்பராயுமஸாக்ஷாத்பராயும் விவிதம் மந்த்ரம்வைதிகமாகில்ஸாக்ஷாதாதிகாரம் வைதிகாநியதந்தாந் த்ரிகமாகில் அஸாக்ஷாதாதிகாரம்ஸர்வஸாதாரணமதாதிகாரம் மந்த்ர ப்ரதிபாத்யத்தையதிகாரமோ, தத்திகாரமந்த்ரமென்கை இரண்டுமதிகாரமுண்டாகில் ப்ரதாநாதிகாரம் அதாதிகாரமில்லை யாகில் அப்ரதாநாதிகாரம் யதாவ இங்கு உபாயாந்தரோபேயாந்த ரரஹிதன் இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரதாநாதிகாரீ அந்தவதிகாரிதுர்ல பத்யாபிப்ராயேண இம்மந்த்ர ப்ரஶம்ஸையிலே தாத்பர்யம். யதா இப்படி யாகிலுபாயாந்தரோபேயாந்தரங்களில் துவக்கற்றவனிதுக்கதிகாரி என்று ஷமிக்கையாலே ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்கு ப்ரதானிக்கிதில ந திகாரம் ப்ரஸம்பியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியிருக் கையாலேயென்கிற) ப்ரயோஜநாந்தரபர ப்ரபந்நனுக்கு அப்ரதாநாதி கார முண்டென்று கருத்து. இப்படி உபாயோபேய ப்ரதிபாதக த்வயபரகமே த்வயஸம்ஜ்ஞைக்கு நிமித்தமாகில் ப்ரபத்யஸ்வாத்மஸ

ஸா-கா‖ பெற்றதுஜகத்ரீஶநாயகம். (துவக்கற்றவன்) அபிமாஷாரஹி தம். ப்ராப்யாந்தரவிரக்தஸ்ய உபாயாந்தரஸம்பந்தஸ்ய அகிஞ்சநா நந்யகதிஸ்ரத்யஸ்ய. ஸர்வமேவம்ஸம்ஸாரோபாயபரகேநா த்ரஸம்ஸாரவேயபரகேந த்வயஸ்பவாத்யஸ்ய தயா ரஸம்யோநாத்ரஸ்யபரண ஸரஸவேண்யபரகேநவா த்வயஸ்பு

உ௦ || யிகாரி. இம்ஶ்ரம் வரணஸவேஷணங்களை யடைவே வ்திவா ஷிக்கையாலே அயமென்று சொல்லப்படுகிறதென்றுஞ்சிலர் சொல்லு வர்கள். இப்படி "ஸ்ரீஉணாராயணஸூதி" நிதாதி ஶாஸ்த்ரத் திலும் அயஶப்தவ்யோமத்துக்கிவையே நிமித்தம். "ஶாஸ்த்ராஜதிஶ

ஸா-நீ|| வம்வகவாமென்று உ்தரவண்ஷஶமிவ்திவாஉகமென்றுஞ் சொல்லுகிறவஸ்வ்ஞாயத்திலே அயவஸஜ்ஞாவிரொயம்வ்ஸமியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இம்ஶாஸ்திதி) சிலவாவாயவ்ரென்றுசொல் லாதே சிலரென்று நிஷெமுஸத்தால்வஉவவ்நிவஹாஸமேஷ்ஸம்வ்ஞாய மென்று கருத்து. "ஸ்ரீஉணாராயணஸூதிநுஉாவொஹாதவதஸ்ரெவெ | வாரிஷ்ஸஶவாஸவஉநகரீவெ விவஜவநு || வ்ாதிகஷும் ஸவிஸ வஸம்வ்ாஸவ்ஸாணம்வாம|வ்ஜாதியாஷவ்ாணம்தவெத்ரு வாஹாமியாவீத"உதாதி உணுங்களிலே அயவஸமஜெக்கி அிகவஸம வெவ் நிமித்தமாக விருக்கவிங்கு வேருநிமித்தஞ்சொல்லக்கூடுமோவெ ன்றவருளிச்செய்கிறார்(இப்படி ஸ்ரீஉணாராயணஸூதிஷிதி) அிகவஸஜ்ா ஶாத்ம்நிமித்தமாகில் வஉஅயாதகஸ்ராகங்களிலும் ஸ்ராகஅயவஸஉஉா யத்திலும் அயவஸமஜெ வஸமிக்கும் நிாக்ராஸஅயவாகம் உ௦ஶாஸ்த்ரஹ்திவ்ஸக் ஆகையால் ஔவித்ரஅ்ாவககாஸ்ாவாயொ வெய ஸவாஸஅய வாகவெவ நிமித்தீகதெர்ாஷிஉாஷிஸஷ்வக ஸமஜ்ஞாஸஸ்ாயம் அயஶஷ்ஃ ஸாஜ்ஞாஸஸ்ூாவா தெவாநத் நாதி வ்ஸஜஃ என்றுகருத்து. இவ்வஸஅம்வஉவவாகத்திலேஅயமென்று சொல்லப்படுகிறதென்று நிஷெமுஸியாதே அயமென்று பேர்பெற்ற உதி நிஷெமுஸத்தாலே ஸஷிதம். ஆனாலும் அயத்துக்கு ஸஹஸ் த்யாஞஹஹ்ாவெந வஉவாக்யொஜநை கூடுமோ, விாகாஷ்யாஷவ ஸவ்ணாஷிகளாலே கஷ்யக்ஷீணமாக மாஷவதெஸஶ்மன்றோ? ஸஹஸம் அயத்துக்கு ஸவ்காணத்திலே மாஷவஸவணாஷிவ் ணாஉாஷிவ்காரங்கள் சொல்லவில்லையே, இதுக்கு ஸவ்காணத்திலே சொல்லாவிட்டாலும் ஶாஸ்த்ராஞஸவ்காணங்களிலே சொல்லித்தென் றிலொரு ஶாஸ்த்ரத்திலே சொன்ன மாஷவஸக்ாஷிகம் ஶாஸ்த்ராஞாத் துக்கு வ்ாஷயமன்றே என்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶாஸ்த்ராஜதிதி)

ஸா-கா || வாவ்கஷிதவிஸாம்வ்ஞாயிகஷிதாஹ (இம்ஶாஸ்த்ரமிதா ஷிநா)இம்ஶாஸ்திதஸ் சொல்லப்படுகிறது உத நெநாஷயஃ.இதுஉதி வ்திவாஉநகத்நிஷெமுஸஃ. உக்தம்அயவஉவ்வ்ததிநிமித்தம்ஶாஸ்த்ராஞ ரெவ்திஷிஸதி.(இப்படிதாஷிநா) ஹஶவநுஸவவிஜயிணிதாஷி ஸா ணாமதிஶாஸ்த்ரகுஷிஸஷ்ாஸஅஃ. வஸவமியஅயவஸ் "நவ்ஸீஉதி மெவெ விஉ்ா விநாஸஉஷவதெஸத" உதி ஸாஉாநெநெநாக்தம் ஸ்ரீஉணாராய

[illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] || [illegible] ,, என்று [illegible] த்திற்சொன்ன [illegible]

[illegible] || [illegible]) [illegible] மான [illegible] | [illegible] ” என்கையாலே [illegible] தத்திலே [illegible] த்திலே [illegible] அறியக்கடவன் [illegible] ஆகை யால் [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ப்பொருந்த [illegible] அத்தோடு [illegible] சேர்க்கக்கூடுமோ [illegible]

[illegible] || [illegible] ([illegible]) [illegible]

தேவ||ர்ஷிப்ரப்ருத்யாதிகள் இங்குமவரப்ரதராவர்கும். ஆஸ்திகனுக்கு இப்ப்ரமா
ணத்தினுடைய ஸர்வஜ்ஞஜ்ஞாநவிவக்ஷாஸ்வரூபநிரூபணமே யுக்தா

ஸாதீ||ஹவதி, என்கிறபடியே ஸ்வரூபநிரூபணத்தாலேதானே உத்தாரக
மாகையாலே அஸ்வரூபநிரூபணமாத்ரவிஜ்ஞாநேன உத்தாரகத்வம்
ப்ரத்யாதிகளைக்காட்டில அதிகவஹாவமென்றிலப்போ உபாதாந ப்ரத்ரம
ஸாத்யமானால் அவஸ்யஸ்வாத்யம் வஸ்யமன்றோ, ப்ரபாவஸாத்ய
ரென்ற ஸவரும் தேவாநா வித்தையே யநுஷ்டிக்கவும் ப்ரஸங்கி
யாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்திகனுக்கிதி) ப்ரவ்ருத்திவசேஷஸா
திஸாஸ்த்ராநதிகாரிபாகையாலே நஸவெஷாநுஷ்டாநப்ரஸங்கம்,
ஸ்வரூபநிரூபணமாத்ரம் மோக்ஷஸாதநமாகில் "நாந்ய: பந்தா அயநாய
வித்யதே" இத்யாதிகளோடே விரோதம் ப்ரஸங்கிக்கையாலிதுப்ரவ்ருத்தி
ஸாமர்த்யாபாவமென்று கொள்ளவேணும் இதிலே ப்ரத்யக்ஷவிஷய
ஜ்ஞாநவானுக்கு ஸ்வரூபநிரூபணமே காரணமாய்க்கொண்டு
அவ்யாஜஸாத்யவேதநவிஷயம் ப்ரவ்ருத்தி ப்ரநஷ்டவ்ய
உத்தாரகமாகிறது இப்ப்ரத்யக்ஷமில்லாத அதிகாரிக்கும்
ஸர்வஜ்ஞஜ்ஞாநவிவக்ஷாஸ்வரூபநிரூபண மேயப்ரதிபந்தக
ஷோடஸோபசாரஸஹிதவேதநோத்தாரகமாகிறது, அதிலும்
ஸக்தியில்லையாகில் ஸர்வஜ்ஞஜ்ஞாநவிவக்ஷாஸ்வரூபநிரூபணந்தானே
அவிலம்பேந ஸ்ரீகாரணமாத்ர ப்ரபத்யுபாதாநபூர்வகமாய்
காமாந்தரே ஸாம்ஸாரிகத்வநாஸ ஸ்வேச்சயா உத்தாரக
மென்றுகருத்து. ஸ்வரூபநிரூபணமே என்கையாலே வைலக்ஷண்ய
ஸாத்ய வேதநஸ்வரூபாநுஷ்டாந ப்ரத்யக்ஷாத்ருத்திஸர்வ
ஜ்ஞஜ்ஞாநவிவக்ஷமாகையாலே இந்த ஸ்வரூபநிரூபணம் காரணதே
ரேகாரணமாத்ரதயா அபேக்ஷாபாரண விஸிஷ்டப்ரவ்ருத்திமாமாகில் ஸ்வரூ
நிரூபணோத்தாரகவ ப்ரத்யக்ஷாவம் ப்ரஸங்கிக்கும் ஆகை
யாலிந்த உபாதாநமே ஸ்வரூபநிரூபண ப்ரவ்ருத்தி ஸமத்தாலேகாமாந்தரே
ஷோடஸோபசாரஜநிதஜ்ஞாந ப்ரவ்ருத்திக்கி காரணமாயிருக்கிறதெ
ன்றேகொள்ளவேணும் காரணமாத்ரதயா உபகாரகத்வம் ப்ரத்யக்ஷ
ஜ்ஞாநஸாபேக்ஷமத்து "உபாயாபாயஜ்ஞாநி" என்றுஸாஸ்த்ரத்தாலே
ஸர்வஜ்ஞஜ்ஞாநப்ரத்யக்ஷமுடையவனுக்கு உபாயாதிகாரஞ்
சொல்லுகையாலே ஸர்வஜ்ஞஜ்ஞாநவிவக்ஷாஸ்வரூபநிரூபணமேகாரண
மாத்ரதயா உத்தாரகமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ஒருப்ரத்யக்ஷத்தைப்போ
லேதானே அயத்தக்கும் அயஸாத்யாநுஷ்டாநேந ஸஹஸம்ஸ்ரவம்

ஸாகா || ஸாத்யகத்வஸேவேதவ்யஸ்வயநோக்ஷ (ஆஸ்திகனுக்குஇத்யாதி)
"ஸஜ்ஜநைஸ்ஸேவிதோ யஸ்ஸததம் ஸததமஸ்மை தஸ்மை நமோ அஸ்து"

௨௫ ॥ ரகமென்னுமிடம் ப்ராப்தவிஷயம். இம்மந்த்ரத்வ ஶாஸ்த்ரத்தை "ப்ரபந்நெநாலிஷ்ட்காரேண உபவர்ணம்" என்று மந்த்ராக்ஷரங்களிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்திதோற்ற வருளிச்செய்தார். "ஸ்வஶேஷநாலி யந்தராத்மநி

ஸா-ந்தீவக்த்ர"வென்று ஸர்வஜ்ஞஸூக்தியான ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தை ஶாஸ்த்ரகாரர் ஸ்வயம்பக்கை யாலே திருமந்த்ரத்தைக்காட்டிலும் உபயத்துக்கும் அதிகமான ஶாஸ்த்ரங்கூடுமோ, ஶர ணமந்த்ர தயா ஸர்வஜ்ஞப்ரணம்பத்தாரகமென்னுமிடமும் திருமந்த்ரத்து க்கும் தாத்பர்யமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ர ஶாஸ்த்ரத்தை ஐதி) ஶரணமந்த்ர தயா ஸர்வஜ்ஞப்ரணீதமென்ந உத்தாரகம் ஸம மாநலும் அவிஶம்ஶெந ஸாக்ஷாத்காரணமேவ உபாய நிஷ்டிதம் வென்நாத்தாரகம் உபஸ்ய ஸர்வஜ்ஞப்ரணீதமித்தெரிந்து மந்த்ரஸ்ய தா ப்ரபத்தாரணாதிகாரெணாதி தத்வெஷயா அதிகஸ்ய ஶாஸ்த்ர மயமென்று கருத்து. "ஸம்ஶெவாவக்த்ர"வென்குறது உபாயமென்றியல் லாமையாலே விரோதமில்லை. (மந்த்ராக்ஷரங்களிற்காட்டிலுமிதி) ப்ரபந்நெநாலிஷ்ட்காரேணோக்தம் மந்த்ரவக்த்ர"வென்றுதிதெய்வியாமை யாலேவ்யாவ்ருத்தி ஸித்தையிறே "ப்ரபந்நெநாலீதிவிஶேஷாநுஸந்தாந மேவமுக்கமாதல் ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாந மேவமுக்கமாதலென்றபடி. ஆகையாலவாப்யஸகாஶாதி மந்த்ரம் மந்த்ரஶரணாமதிஷ்காஶக மென்று ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநத்தோடே உபயத்தை ஸ்வீகரித்து மந்த்ரவாய் அகிஞ்சநநுய் ஶோகாவிஷ்டனுய்க்கொண்டு காஷவிஶேஷத்தைக்கோலி மோக்ஷார்த்தமாக ஸர்வஜ்ஞப்ரணீதமாகிலுமிதுதானே ஸாக்ஷாத் காஷத்துக்குள்ளே அவதாரஹஸ்ய விதநாதிகள்போலே "மந்த்ர ஸ்ய மந்த்ரபீஜம் பரிணதிவரதம் ஸ்வஶெஷ ஸம்ஶயாய, என்குறபடி யே ஸ்வஸ்வரூபாயாஸ்ய காஶமாவஸ்திமய தத்ப்ரபத்தாத்ர்காவெலிவா தத்த்ர ஸ்வாக்ஷிகம் பரிணமஸ்ய பத்திமேவஜநய உத்தாரகமென்று திருவுள் ளம். ஆனுலுமத்ய தமஸ்வ்யாபாரமானவித்த ஸர்வஜ்ஞப்ரணத்துக்கு ஸ்தஜ்ஜநெந்யொத்தாரகமேவ பத்தி விரோதயா விஶ்வஸிக்கப்போ மோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவஶெநாலீதி)' "நாந்யேஸ்யாவதி

ஸாகா॥பாத்மது தஜ்ஞிஷெணாம்பரமெவதீத்யாதிஸமவஸ்தாஸ்வபரஸ்பாஸ் ஸ்பஷ்டம். ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநபெவமுக்கஸர்வஜ்ஞப்ரணவெஷ்யாத்தாரகமெவஶா ஷ்யகாரஸாமதிமெவ்யாஹ (இம்மந்த்ர ஶாஸ்த்ரத்தைஐதி) ப்ரபந்நெநாலி ஷ்ட்காரெணஸாம்ஹாரந்யாஸஸ்யஸ்யகார விஶேஷ பரிஜ்ஞாநெந ஸஹவா விஶிஷ்யஜ்ஞாநஸம்பாதநாஶக்தள ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநெநஸஹ வெத்யர்த்த:. ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநபெவமுக்க ஸர்வஜ்ஞப்ரணெநாஸ்ய மோக்ஷஸாதகஸ்யமெவ ஶாஸ்த: மெகமேதிகந்யாய ஸிஷஸ்ஸத்யாஹ (அவஶெநாலீத்யாதிநா) ஸாதந்மந்த்ர ஸ்வ ஶ்ரவத்தி:"ஸத்யம் உபயஸ்ய

[illegible] திருநா[illegible]த்தினுடைய [illegible]மிருக்கும்படி கண்டால் [illegible] விசேஷங்களை [illegible]க்கிற [illegible] விசேஷத்தினுடைய [illegible]த்தால் [illegible]. இப் [illegible] நிபந்தனத்தையும் இங்கே [illegible]

[illegible] என்று [illegible]

[illegible]த்தாலே என்று சொல்லாதே [illegible]த்தாலே என்று சொல்லிற்று. [illegible] என்று கருத்து. ஆனாலும் [illegible] சொல்லக்கூடுமோ? அது [illegible]களிலே [illegible] என்ன [illegible] (இப்[illegible] நிபந்தனத்தையும் [illegible]) [illegible]

[illegible]

(இப்[illegible] நிபந்தனத்தை [illegible]) [illegible]

[illegible] கண்டுகொள்வது. இப்படிப்பட்ட [illegible]

[illegible] இவ்வளவும் [illegible] த்திலே [illegible] த்தினுடையதென்று [illegible] விசேஷத்தினுடைய [illegible]

[illegible]

[illegible] திருக் [illegible] த்திலே பிறந்து [illegible] த்திலே வளர்ந்து [illegible] ஆனாலும் [illegible] க்கு இல்லாத [illegible] க்குக் கூடுமோ, [illegible] தான் [illegible] களுக்கும் [illegible] த்துக்கு [illegible] வத்தையும் [illegible] சொல்லாதே [illegible] த்துக்கு சொல்லக்கூடுமோ வென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படிப்பட்ட

[illegible] (இப்படிப்பட்ட [illegible]) [illegible]

டீ॥ நிரூபணம்பண்ணக்கடவதன்று. ஶாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டுவிஶ்வஸிக்குமத்தனை யென்னுமிடம் ஶ்ரீபாஷ்யாதிகளிலே "தேவமனுஷ்யாதிப்ரக்ருதிபரிணாமவிஶேஷாத் பரிஶுத்தா ப்ரத்யகாத்ம வஸ்துனோ விலக்ஷணத்வம்" இத்யாதிகளாலே சொல்லப்பட்டது. இம்மந்த்ரத்திலே விவக்ஷிதமான வாத்ஸல்யம் "ஸர்வாஶ்சர்யமயம் தேவம் அனந்தம் விஶ்வதோமுகம்" இத்யாதிகளாலே ப்ரகரணாந்தரங்களிலும் ஸூசிதம். "அனந்தஜ்ஞாநம் மேயம்" என்று வாசகம். இஶ்லோகம் ஸர்வஸாஹமாநாலும் இங்கு சொ

ஸா-டீ ॥ இதி)தேவாநாம் ஸத்ப்ரதேஷ்வாஸாநந்தரத்திஷ்டே ப்ருஷவிமுக்தஸ்வதேஶோபேதஸ்யம் நிரூபணம்பண்ணலென்ன செய்கிறதென்னில் சொல்லுகிறார். (பயிராஸுவதிதி)ஸிதேததினா பயிராஸுவதேவஸம்கைபண்ணுமல் ஶாஸ்த்ராவஸரத்துக வதிக்கவேணுமென்கை. ஆனாலும் "தமேவம்வித்வானம்ருத இஹ பவதி | நான்ய: பந்தா அயனாய வித்யதே" என்றுகாந்த்ரமேவகமாகஜ்ஞாநத்தையும்மோக்ஷத்தையும்ஸாத்யம் ஸாதிக்க அத்தைவிட்டு ஶ்ரவணாதிகளுக்கு ப்ரயோஜனாந்தரமதநத மன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரத்தில் விவக்ஷிதமான ஸர்வஸாமானதிதி) (ப்ரகரணாந்தரங்களிலுமிதி) ஸூப்ரகரண ஸூசிதத்வேஷ்யா ப்ரகரணாந்தரஸ்தோத்ரஞானாதிஷ்டிதகேத்ர தகமாந்தரதாம் ஶிரோவாவாதேயமென்று கருத்து. (நீலேஸ) ஸஹேவுதிஸ. (ப்ரமாணம்) ஸக்தியோபநிஷத்ஸாரிஸமஶ்தம் கலியோமாதிஃ. வாராணஸேத ஸம்வாதநீயம் ஜ்ஞாநஸ்வரூப ஜ்ஞாநஸ்வரூப அந்தவேவ என்கை. "ஸர்வாஶ்சர்யமயம் தேவ"மென்கிற ஶ்லோகத்திலே ஸர்வஸாமானம் ஸூசிதக்கப்படுகையாலே இயத்திலேஸர்வமானம்விவக்ஷிதமாகையால் இயவிவக்ஷிதம் ஸூசிதக்கப்பட்டது என்கிறது கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இஶ்லோகமிதி) ஸர

ஸாகா॥ ஸகலதத்ஸாத்ரமாணபோதாதிமயிதவவஸஹேஸ, தேவதத்தத்த "ஶரணாபதிரேஹ்யேஷா ஸ்வயம் நிக்ஷிப்தத்வம்" இத்யாதிவாக்யதத்த்வாவதகத்யா ப்ரமாணேஷு ஸூதகாதித்யாஸ. (இமந்த்ரத்திலேஇத்யாதிநா) நவஸ்ய ஶ்லோகஸ்ய ஸர்வஸாமானஸ்வஸ்ய கஸ்மஸமந்த்ரஸ்வதலஸதித்த "ஸர்வஸாமான்யஸ்ய ஸஸ்வருபமயாயிநாம் | ஸர்வபதேநிஷேவயிதோ ஶோஷகாஸ்திமா"இத்யாத்யாஸ்த்ர யாதக ஸமஸ்தவேஸம் ஸதாத ஸர்வஸாமானவேஸ்வம்ம்ய ப்ரஸாஸ

ரை॥ ல்லுகிறஸாஸந்வர்ணம் தந்நாம் விஷ்ணம். இஸ்ஸந்வர்ணத்துக்கு " நிவேத்ய த்வாத்மாநம் விஷ்ணாவக்லேசவர்ஜித | தமாத்ம தந்மநாஸ் ஸஸுகீ பவதி " என்று ஸ்ம்ருதிகளிலும் ஸ்ரு திகளிலுஞ்சொன்ன ப்ரமாணங்களிற்படி ப்ரபத்தி ப்ராமாண்யத்துக்கும் இதுவே முக்யமாகப்ரகாசிப்பியாது. திருமந்த்ரத்திலுமிவைமூ

ஸா-நீ॥ ஸந்வர்ணம் தஸ்மிந்நேவாத்மநோ நிக்ஷேபம் ஆத்மாத்மீயபரஸமர்ப்பணமே வ்யாஸஸித்தமான ப்ரயோஜந ஸம்பந்த நிவ்ருத்திஸாந்நித்யேந ப்ரபக்ஷ ஸ்தாஸ்ய ஸந்வர்ணீயமாக என்றுகருத்து. ஸாஸந்வர்ணத்திலும் தந்நாம் விஷ்ணுமென்குறவரமானபோது தல்லோகல்லோகத்து ஸ்தாவ ஸந்வர்ணம் ஸாஸந்வர்ணமென ஸமர்ப்பணம் ஸம்ப்ரதாயத்தை ஸந்வர்ணமாக ஸாஸந்வர்ணாஸாவாக என்று கருத்து. ஆனாலும் ஸ்ருதி ஸ்ருதிகளிலும் ஸ்ம்ருதிகளிலும் "யோவ ஸாது ணாவிஸ்யாதி வசநம்" "தஸ்மிந்நேவ பரமம் வதந்தி" "ஸ்வாத்மாநம் விஸ்ராவ்ய" இதிவ ப்ரமாணங்கள் விதிக்கப்படாநிற்கவத்தை விட்டு உபாயத்துக்கே ஸ்வரூபாநுகூலமென்பதோ வென்னவ ருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸந்வர்ணத்துக்குஉதி) (தமாத்மா) தஸ்யாத்மா பரமாத்மாயா தஸ்யைவ தந்நாம தஸ்மிந்நேவ வேத ஸூக்தம் (ப்ராஜ்ஞம்) ஸ பௌருஷம் ஸம்ஸ்காரம். ஸேஷம் ஸாஷ்டம். ஆனாலும் ரஹஸ்யத்ரயமான திருமந்த்ரம் ப்ர வ்ருத்திகாரணமாக வோதிதமாய் ஸித்தோபாயமாயிருக்கவத்தாயிருக்கவதுதானே யமையாதோவென்ன வருளிச்செ ய்கிறார் (திருமந்த்ரத்திலுமிதி) திருமந்த்ரத்தில்போலே உபாயத்திலும்

ஸா-கா॥ ஸகலஸாதநாந்தரஸம்பந்த நிவ்ருத்திபூர்வகமாக இச்ஸ்லோகதிகளில் நநு உபாயஸ்ய ப்ரமாணாந்தரஸித்தி ப்ரமாணப்ரமாணம் தஸ்ய ந வியாநாஸ தஸ்யாவஸ்ய நிவேஷ்யாஸ்ய ப்ரகாசகமாவிஸேஷ உபாயஸ்ய ஸ்வயம் ஸாவாமித்வாதிதி ப்ரமாணம் (இஸ் ஸந்வர்ணத்துக்குஉதி) "யோவ ஸாணதி" இதி ஸ்ருதி ஸ்ருதிஷு விதிஷுபாந்தரஸ்வ வயம் ப்ராப்யதி ப்ரமாணம் ஜாநாமாஸ்ய வேநா நாராயணாவேல ஸநாதநே" உதயம் ஸ்ம்ருதாவஸர ப்ரமாணதாதிதி தந்த்ரீ யோவ நிஷ்டாதி ராஹிஸ்யமாஸ நநு ஸிக்ஷாத் ப்ரமாணம் ஸாதநாஸ்ய ஸ்வபாவஸ்ய ஸ்வேவாதிகாரோபாதாநம் உபாயஸ்ய ஸ்வாயாரணத்வம் ஸாதிதமிதி (திருமந்த்ரத்திலுமிதி) ஸாவ உபாயஸாஸ்த்ரே ப்ரக்ஷாலநம் விஸதவ்யம் "உஷ்டம் ஹிவிஷ்ணோ ஸ்தோகே ஸ்ஸாஸ்யாயாரணதிதி ப்ரதிபத்தி தத்த உயிகாரமாஸ்ய நாம ஸம்ப்ரதாய ஸமர்ப்பணம் ஸாதயிகாரமாஸ்ய உபாயஸ்ய மதேந வ்யாவ்ருத்தத்வாத் நவ்யமேந ஸம்பந்தேந

முமுக்ஷுக்களுக்கு ஸாக்ஷாத்தான ஸம்பந்தங்கள். ஆகையாலே ஶாஸ்த்ர ப்ரதிபாதக விஶேஷங்களை ஸம்பூர்ணமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கிற இத்தையே ரஹஸ்யத்ரயங்க ளெல்லாத்திலும் ப்ரதாநம். இதினர்த்தத்தை ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராண ஸ்தோத்ரகாதிகளில் ப்ரஸித்தமானபடியே ஸங்க்ரஹமாய

ஸாரதீ|| ஸாக்ஷாத்துங்களன்றோவென்ன அர்த்தத்திலே ஸம்பூர்ணமாக ப்ரகாஶிக்கிறதென்று உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) ஶாஸ்த்ரார்த்தஸாரா ணாமிதிவத் ப்ரகாஶகங்களான மந்த்ரங்கள் முமுக்ஷுக்களுக்கு ப்ரகாஶகங்களென் கை. ஆனாலும் இதர ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிலே மந்த்ரமே ப்ரதான மந்த்ரமென்று ஸ்ரீமந்த்ர மந்த்ரமேத்தனமாகேவாதிகாரிகளுக்கு பரியார் காரணாய பரிஶுத்தரே ப்ரதிபாதநம் ப்ரகாஶநம், நம்மடைய திருவடியே "தென்னும் மந்த்ரத்தை ஸ்ரீமாதவர் ஸூக்தமண்டலத்தில் விநியோகம் ப்ரதிபாதநம்பண்ணி னாப்போலேயும் வாக்யோகத்தை ஸ்ரீமத்பாஷ்யத்திலே வ்யாக்யா நம் பண்ணினாப்போலேயும் அர்த்தமவ்யாக்யானம் பண்ணுகையாலும் ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளிலே மந்த்ரார்த்தத்துக்கு ப்ரதம வ்யாக்யானம்போலே அர்த்தத்துக்கு வ்யாக்யானம் காணுகையாலும் ஸங்க்ரஹமாயன்றிக்கே அர்த்தத்துக்கு விவரணம் பண்ணப்போமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதின் அர்த்தத்தை இத்யாதிநா) ஶ்ருதிஃ "ரேதேப்தேவோ ஶரண ம்ப்ரபத்யே" இத்யாதிகா ஸ்ம்ருதிஃ "மாமேவ ப்ரபத்யந்தே ப்ரயத்நே நீயதே ஸ்ரீ யதிஷ்ட்யாதிகா. இதிஹாஸஃ "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய நவாஸ்மீதி ச யாசதே" இத்யாதிஃ. புராணம் "ஶர ணாகதோஸ்மி யதோபி இத்யாதிகம். ஸ்தோத்ரம் ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நாதிக ஸ்தவாதிஃ. ஸூக்திஃ ஸூக்திமுக்தாவளீ ஸாக்ஷாத்காதிகம் ப்ரஸித்தே. மந்த்ரத்திலே விவரித்தருளினதென்றுறது உபயோகமோ?

ஸாரதீ || நாஸ. (இதிவித்யாதிநா) யோ வை ஸாம்ப்ரதாயிகப்ரபத்தி யஃ "ஸ்ரீமத்நாராயணசரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே | நாராயணாய நமஃ யஶோமபே ஸ்ரீமதே நமஃ, ஸர்வாதேஶாதி ஶரணாகதர்ஷ்ட்ரா மந்த்ரே தேவா ,,உபேயமஸ்ய தமேவ ஶரணம் ப்ரபத்யே பரமேஶ்வர் ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்யாதி, நிதர்ஶித்யா ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணஸம்ப ஸூத்ராதிகேஷு விவக்ஷிதார்த்தகதாநுஸந்தாந ப்ராமாண்யாமாக ப்ராக் பாரமார்த்திகேஷு வர்ணீயதாம் "ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்ஸம்ஸாரஸேது தாவத் ஸந்தேஹ | ஶரணகாதவத்ஸலம் ஸமாஶ்ரயணம் ப்ரபத்யே" இத்யாதிஷு ரஹஸ்யம் ஸ்ரீவசநம் "ஸர்வலோகநாராயண" இத்யாதிஷு நாஸ்த்ர ஸமஸ்த ஸர்வஶாஸ்த்ரநிர்தேஶே ஸ்ரீமத்ஸூத்ரார்த்தகோஶேஷு நாராயண ஶப்தார்த்தவேத "ஶரணாகதநிதர நிர்வதே" இத்யாதிநாபி யேஷு

[illegible] வ்யாக்த்தாலே [illegible] த்திலேவிவரித்தருளினார். எங்ஙனேயென்னில் "[illegible]" என்றுதுடங்கி ஸ்ரீ[illegible] த்தை யருளிச்செய்தார். "[illegible]" [illegible] யாலே [illegible] திகளைப்பரக்க வருளிச்செய்கையாலே நாராயண[illegible] வ்யாக்யாதமாயிற்று. முற்படபிராட்டியை ச்சொல்லச்செய்தேவ [illegible] மாக [illegible] த்தில் நிலைதோற்றுகைக்காக மீண்டும் நாராயண[illegible] நத்திலுமருளிச்செய்தார். [illegible] "ஸ்ரீ[illegible]

[illegible] அபயத்திலில்லாத ஸ்ரீ[illegible] யைஞ்சொல்லுகிறதுவும் [illegible] யும் அபயத்தில் [illegible] மாக தோற்றுத [illegible] [illegible] மாக [illegible] அபயமென்று [illegible] கடைசியிலே இருக்கிற [illegible] ஞ்சொல்லுகையும் [illegible] னுடைய [illegible] ம் [illegible] மென்றேயென்குற [illegible] யத்தாலே [illegible] உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனே என்னில் [illegible]) ஸ்ரீ[illegible] மான [illegible] மானபடியாலே [illegible] மன்று. [illegible] மன்று. ஆனலடியிலே "[illegible]" [illegible] மாயிருக்க [illegible] ஸ்ரீ [illegible] மன்றேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (முற்படவி[illegible]) ([illegible] மாகவி[illegible]) [illegible] யான பிராட்டிக்கி [illegible] [illegible] மென்று திருவுள்ளம். [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரீ[illegible] நாராயணவென்று [illegible] மன்றேயென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible])

[illegible] (முற்படவி[illegible]) [illegible] ஸ்ரீ[illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible]

ரணம்" என்று ஸமாச்ரயவாக்யங்களில் ப்ரஸக்தமான வாக்யத்வய ஶப்தத்தை யுபாதாநம் பண்ணியருளினார். "ப்ரபத்யே" என்கிறவி டத்திலுத்தரத்திலே விவக்ஷிதமான வ்யாபாரவிஶேஷம் "சரணம் ப்ரபத்யே" என்று விவ்ருதமாயிற்று. "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" என்கையாலே "ஶரணம்" என்கிற ஶப்தமும் ஶரண ஶப்தமும் க்ரியாபதமும் ப்ரதர்ஶிதமாயிற்று. அநந்தரம் "த்வயம்" என்று வாக்யத்தை ஸங்க்ஷேபமாக நிர்தேஶித்தார். அடியிலே யாதல் முடிவிலேயாதல் "த்வயம்" என்று நிர்தேஶியாதே இவ்வள விலே சொல்லவேண்டுவானேனென்னில்; உபாயவாக்யங்களிலிங்கு ப்ரயாஸஹிதன் ஸ்ரீமந்நாராயணனுகையாலே இரண்டிடத்தி லுங்கிடக்கிற ஸவிஶேஷண நாராயணஶப்தம் வ்யாக்யதமாய் நின்ன

ஸா-ஸ்ரீ|| வாக்யத்வயபதோபாதாநம்பண்ணவேண்டாவோவென்னவரு ளிச்செய்கிறார். (ஸமாச்ரயேதி) உபயத்ர விதேயாநந்தரவாக்ய பர்யாந்தபாதோக்தாநமென்றுகருத்து. அநந்தரம் சரணம் மென்கிறதெந்தவசநவாக்யமென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்யே என்கிறவிதி) "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" என் கிறதெந்த வசவிவரணமென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேதி) ஸ்ப்ஷ்ட ஸங்க்ஷேபமானபடியாலே வாக்யமென்று சொல்லாதே ப்ரதர்ஶித மென்று சொல்லிற்று. ஆனால் அத த்வயமென்கிறது வ்யக்தமன்றோ வென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் (அநந்தரமிதி) பூர்வம் ஸ்ரீம ந்நாராயணாவென்று வாக்யநிர்தேஶம் பண்ணியிருக்க பூர்வ ரவி வாக்யநிர்தேஶம் வ்யக்தமன்றோவென்று ஶங்கியாமைக் காக ஸங்க்ஷேபமாகவிதி வாக்யநிர்தேஶமாகனாதியிலே நிர்தே ஶிக்கவேணுமத்திலேயாகிலும் நிர்தேஶிக்கவேணும், மத்யத்திலே நிர்தேஶித்தது அஸங்கதமன்றோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச் செய்கிறார் (அடியிலேயாதலித்யாதிநா) உபாதாநம்ஶப்த வாக்யத்வ ஸாக வ்யாக்யதவாக்யமென்று தேவதாநாமம் த்வயம்ரஹண மென்றுகருத்து. ஶப்த "அத த்வயம்" வாக்யத ப்ராயத்திவிஶேஷம். "விதாநவிதாநவித்யாதி"க்யநிர்ஸங்கதமன்றோவென்னவது வாக்யத

ஸா-கா|| பஸ்ஷ்டக்ரியாபதஸ்ய வாக்யாதக்ஷம் உபஸம்ஹாரதத்ர வத்ஸ்யாவிவாக்யாதகத்வேந்தத்தாதத்ர (ப்ரபத்யே என்கி றேத்யாதிநா) ஸமர்த்தேதேஶநவாக்யாதக்ஷம்கயோர்த்திஶம்காரமந்த்ர தத்வபாதயதி (அடியிலேயாதிநா) அயோத்யா ப்ரபந்தேஷா க்ராயிகாரிணை விஶேஷணாதாரமந்த்ராவாரயபூர்வகேஷுஸம்ஸ்தவ தாஸிப்ரஸ்வம்ப்ரதயதி ஸவஶிஷ்டஸங்கஜ ஸமஸ்தாநம் ஜாதவ்

ச௱]வளவிலேயிம்சஞ்த்துக்குவ்ருத்திவாக்யமான ஸாதிஜ்யாவாயத்தோடே
கூட வ்யாநோபாயமும் வ்யாஜவஸ்யமும்வாவ்யாதமென்று
தோற்றுகைக்காக இங்கே "உபயம்" என்றருளிச்செய்தார். அநந்தரம்
"விதாரம்ீரா த்ரம்" என்றுதுடங்கி ஜிதந்தாவிசேஷணவஜீத்தாதிஷ்டு
மான ஸம்வாதவாக்யவைத்தாலே அநந்யப்ரயோஜநனுய் அநந்யோ
பாயனுய்க்கொண்டுபாயபரிக்ரஹம் பண்ணினபடியையும் ஶரண்யா
ஸஹாவாநஸ்நாநவுவேகமாகவபராயக்ஷாவணம் பண்ணுகிற
படியையும் உபயத்துக்கு ஸஜாதீயமாகவருளிச்செய்தார். மேல்
அநந்தரத்தாலே முற்பட நகஸ்ஸாலே வ்யாக்ருக்கிற வநிஷ்டநிவ்ரு
த்தியைவ்யாவ்யாநம்பண்ணி பின்பு இங்குள்ளவரஹக்ஷாதி வாராஷா
கவுவேகமாக வதாகந்தஜ வநங்களில் விஹக்ஷிவேதமான
வரவேபராஷாகஸ்ரஹத்தை வெளியிட்டருளினர். இப்படி யநா

ஸா-நீ|| வவெகவைணாகஸாயிகார ஸாதிஜ்யாவாயவரிக்ரஹத்து
க்கும் வ்யாவ்யாஸ்ரநொநாத்ரவணாகவாவரா க்ஷாவணரவெ
நிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் உவவ்ருஹணவிஜக்ஜாவநாகவென்றுவருளிச்
செய்கிறர் (அநந்தராதிக்யாதிநா) (உபயத்துக்குஸஜாதீயமாகவிதி)
கஸ்யாயகம் இதி விஶிஷ்யாஹியாநாஹாவெவி உவவ்ருஹணேஉப
ஸஜாதீயகய நெயோஶ்தாவஶாதக்தவதாமேகாவவ்ருஹண
கம் விஜ்தி என்று கருத்து. ஶநோவாகாமெயாரிக்யாதிநா முற்பட
வரஶ்ருத நகஸ்ஸின்னகத்தைச் சொல்லுகிறது கூடுமோ? அநிஷ்ட
நிவ்ருத்திவவேகஸாதிஷ்டவ்யாவெஜ்ரவவநமென்றிலாதுலுமுவாயா
நாரஹிதஜ யிருக்கிறவகிஞநன் வரஹக்ஷாதிகளை யவெக்ஷிக்கிறது
விராஜமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறர் (மேல் அநந்தரத்தாலே
இத்யாதிநா) வரஹக்ஷியாக்ஷ ஸுர கராஶேஷூத்யாதிநா வ்யாகஸ்ரந
மான வரஹக்ஷாதிகம் ஶௌரவமாகையாலே விரோதமில்லையென்று
கருத்து. ஸவம்ஸவத ஶக்ஸெகெஸ்கயேத்யாதிநா ஹவஸாகஸ்தயாவ
ஞிவெஶஸ்யநஶஸம்ஶதமன்றோவென்கிறஶங்கையை வரிஹரிக்கிறர்
(இப்படியநஷ்திதொவாயஞவிதி) ஶரீரவாதஸஶயெதா ஐதெத்ய

ஸா-கா || இத்யாஹ. (அநந்தரம்விதரதித்யாதிநா)"க்ஷ்ஹோத்ம
ஜாஹோதியவம்வதீ" த்தஹோஸஸ்யாவாகஸாஜ்யவக வ யச
ரு தஸ்யாவிஸெகெஸ்கயஸ்யவ்யாவ்ராநிஷ்டநிவ்ருத்திஸாதிஜ்யாதிஶநெ
வாக்ஷாமெயாரிக்யாதிநா வயஶநிஷ்டநிவ்ருத்திம் வநஶஸ்யதெக்ஷாம்
ஜோநிக்யாதிநா வதாகஸ்யதெகாவாங்க்ஷஜத்யாஹ. (மேல்அநந்தரதெ
த்யாதிநா) கயவஸம் ஹஜத்ரக செகெஸ்கயேத்யாதிநா அநஷ்திதொ
வாய விஷயஹவக ஸாகஷ்யதிவ்யகாரசக்ஷதி வநஞ ஶநஞ்ஸ்

மூ|| ஷிதோபாயஞான பரிகரவிஷயத்தில் இங்குமங்குமுள்ள ஸூக்தி
யைப்பற்ற சரமஶ்லோகத்தி லுத்தரார்த்தத்திற்படியே ஸாக்ஷாத்விதேயா
ங்கமான ஸமஸ்தவ்யாபாரமிருக்கும்படியை தத்ஸஹஸமஸ்தவாக்ய
ப்ரக்ரியையாலே யருளிச்செய்துகாட்டினார். ஆகையாலே மத்யத்தில
ருளிச்செய்ததெல்லாம் அர்த்தத்திலே விவக்ஷிதம். இது "அநுஷ்டாநஸ
ம்பாதநஸமர்த்தமேவம்வக்தா" என்கிற பாசுரத்தாலும் ஸூசிதம். ||*||
ஸாரஸ்வாதிமூலகங்கைகள்யஸ்யேதி [illegible] மத்யாதிஷு

ஸா-நீ|| தாவக்யாம் தமிங்குள்ளஸூக்தி: இங்குமங்குள்ளஸூக்தி. சர
மஶ்லோகத்தில் "மாமேகம்" இதிஸமஸ்தவாக்யமிருக்கிறப்போலே அர்த்தத்தில்
ஸமஸ்தவ்யாப்தி வ்யஞ்ஜக வாக்யமில்லாதேயிருக்க ஸமஸ்தவ்யாப்தி
ரூபமாகவிங்கு அர்த்தாநுஸந்தானங்கூடுமோவென்று ஶங்கையில்
"மாமேகம்" இத்யாதிவாக்யார்த்தாநுஸந்தானத்தை ஸமஸ்தவாக்யார்த்தாநுஸந்தான
ஸித்யர்த்தம் அர்த்தத்தில் ஸமஸ்தவ்யாப்திவாக்யமாக விவக்ஷிதமென்று ஸம
ஸ்தவ்யாப்திவ்யஞ்ஜக வ்யாப்திவாக்யமெல்லாமெனவஸா
திக்கிறார் (ஆகையாலிதி) ஆனாலும் வ்யாப்ய பதங்களை எடுத்து
வ்யாபாரம்பண்ணுகிற வ்யாபாரஶக்தி இல்லாத மத்யத்தை அர்த்த
வ்யாபாரரூபமென்கிறது; க்ரியையன்றோ,இது அர்த்தவ்யாபாரமென்
கைக்கு அநுஸந்தானம் தான் மத்யத்திலே உண்டோவென்ன
வருளிச்செய்கிறார் (இது இதி) ஏவம் ப்ரயோக்தாரை
'அநுஷ்டாநஸம்பாதநஸமர்த்தமேவம்வக்தா' வென்றுசொல்லுகையா
லேஸமஸ்தோபாயதாத்பர்யமுமெல்லாம் அர்த்தாநுஸந்தான
மென்று ஸூசிதமிறே. ஆனாலும் பரஸக்திபரஜ்ஞான பரஸக்தி
த்யாதிநா பரஸம்ஸ்காரதமாக கைங்கர்யத்தைசொல்லக்கூடுமோ
ப்ரபந்நனுக்குபாயமாக பரஸம்ஸ்காரதிகளில்லையேயென்ன வருளிச்செ
ய்கிறார் (பரஸம்ஸ்காரதீதி) கைங்கர்யஸ்ய பரஸம்ஸ்காரதிமூலகங்கைமத்யா

ஸா-கா|| அர்த்தவிவரணமுபக்ரமயதி. (இப்படிஅநுஷ்டிதத்யாதிநா) அ
நுமத்யேஅர்த்தஸ்ய தீக்ஷதயா அநுபாதாநவிஸமஸ்தவ்யாபார
தயா வர்ணநம் பக்ஷபாத க்ருதமித்யாஹ. (இது அர்த்தாதி)
அநுஷ்டாநஸம்பாதந விஶேஷண ஸம்ப்ரதந ஏவம் ஶப்தேநாபி
காரஸமாப்திநா அர்த்தவிவரணம் ஸூசிதமித்யர்த்த:. அநந்
ஷ்டிதோபாய விஷயஸமஸ்தஸாகல்ய காஶகவாக்ய வ்யவஹாரம்
பரஸக்த்யாதிக்ருத கைங்கர்ய வ்யவஹாரோ தத்வ்யாக்யாவிரோத
இத்யாஹ. (பரஸம்ஸ்காரதீதி) அநாதித்வேந பாதஸம்ஸ்க
ரூபத்வேந நித்யவாக தத் பரஸம்ஸ்காரஸ்ய ஸ்வஸ்ய அநபேக்ஷ
கைங்கர்யஸ்ய ததுபயோக்தித்வேந இதஶ்வரஶேஷபூதம்ஸோ

௨௭|| தத்வத்ராநுபவமத்யஸ்ய ||உத்தரோத்தரபோதாதிஸாக்ஷாத்காரஹேதயோ:| ப்ரஸக்திப்ரத்யக்ஷேணேஷ்டஸாத்யநுமீயதே|

ஸா-நீ|| அநுபவஸ்ய ... ஸமத்யஸ்ய இதி ... ஸாத்யத்வாதேநகாயம் ப்ரஸக்த்யாதிதோஷமென்று சொல்லக்குறையில்லை என்று கருத்து. ஆனாலும் நித்யஸூரிகளுடைய அநுபவம் நித்யமேகரூபமாகவிருக்கவிதுக்கு ப்ரஸக்திவைத்யநேகாகாரங்கூடாமையாலே ப்ரஸக்த்யாதிதோஷங்களுக்கு ... ஸ்ரீமத்வைகுண்ட ... த்தாயும் ஏகாகாரமென்று ஸாக்ஷாத்காராத்மகாநுபவஸ்ரீ ... வஹேதுக்களுக்கே ப்ரஸக்த்யாதிதோஷமில்லாமையாலே தத்ர ... யிலே ஏகாகாரத்துக்கு ப்ரஸக்த்யாதிதோஷமெங்ஙனே என்னவருளிச்செய்கிறார் (உத்தரோத்தரேதி) ஸாக்ஷாத்கார ... காரணம் ... ஸாக்ஷாத்கார ... நுபவ: ... உக்தாநுபவநித்ய ... விஷயோ ... ஸ்வபாவ ... ப்ரஸக்தி ... ஸாக்ஷாத்காரஹேதுகாய:, ஸாவயவஸ்ரீ ... விஷய ... ப்ரஸக்தாநுத்தரோத்தரஸாக்ஷாத்கார: ஸாக்ஷாத்க்ருத ... ப்ரஸ

ஸாகா || ... ப்ரத்யக்ஷ விஷய ... ப்ரத்யக்ஷ ஸாக்ஷாத்கார ... ஸ்ரீ ... ஸாக்ஷாத்காரஸ்ய ... உத்தரோத்தர ... ஸம்பவாத் ... (உத்தரோத்தரேத்யாதிநா) ... ஸாக்ஷாத்கார ... ஸாவயவ ... ஸ்ரீ ... ஹேதுக: ... நித்யாநாம் நித்யைகரூப ... ஸம்பவ: ... ப்ரத்யக்ஷ ... விஷய ... அநுபவ ... ஸம்பவாத் ... ஸ்ரீ ... ப்ரஸக்த்யாதி ... "யச்சாஸ்ரீரம் ... ''இத்யாதி ... ஸ்ரீர ...

[illegible]

௨௭ ॥ ஶரீரபாதகாலே து ஸாத்யஸ்யாந்தர்ஹ்யஸம்பவ: । பரிபாகம் ப்ரபந்நாநாம் ப்ரபத்திஸ்தநுதே ஸ்வயம் ॥ க்ஷேத்ரஜ்ஞாநாம் வைசித்ர்யாத் நாநாவிதகர்மணா । விபாக: ஸமயத்ருஷ்டோ பகவதா ப்ரதிநிஶ்சித: ॥

ஸா-ஸ்தீ ॥ காரண்யாதிஶயேந ஸத்ய: ப்ராயஶ்சித்தமேவ பரமஸ்த்ராதி ஷுகேஷ்வபி தேஷ்வேவ யோஜ்யம் யோஜகாகாரண்யம் ஸ்ய தேஷு ஸ்வீகாரமென்றுகருத்து. அத்ர ஸோமயஶர்ம பர்வோக்தைர்தமாஹிதே. ஸ்ருஷ்ட்யாதிஷு "ஸந்ந்யஸ்தாதிகாரயதிகாரிதே" என்கிறபடியே தாத்பர்யம் தேயம் ஸம்ஸாரநிஷ்டஸ்ய சக்ரதாரணாம் தாத்பர்யாவதிதேந ஸத்யா ஸோமகாதஸாத்ய ஸ்ய ப்ரதிபாதிதகாலாத்ரோத்தர க்ஷணாவஸ்தி ஸ்வாதிஸாக்ஷாத் காரணஸோமயோ: பரிபாகவிஶேஷ க்ஷணேஷ்வக்ஷாத்பரிபாக க்ஷண வஸ்திஸ்வரஸ்யாதிஶக்ஷேத்ரீதியதி காரிகாஸ்வ:. ஸாஸாரதசை யிலேதானே "ஶரீரபாதஸமயேதஸ்ய கேவலம் ஈரவரோஜ்யதி ப்ரபத்தே ஸாவதாநமேகம்" என்கிற ஶ்ருத்திலே ஸாக்ஷாத்கார முள்ளதாகச்சொல்லுகிறது கூடுமோ? ஸாஸாரதசையிலே ஸாக்ஷாத் காரம் ஶக்யோபாஸாத்யமன்றோ ப்ரபந்நனுக்கு ஶக்யோபமில்லை யேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஶரீரபாதகாலேதி) ஶரீரபாத காலே உபாயாநுஷ்டாநாதநந்தரம் ஸ்வாதந்த்ர்யேண ஸ்வாந்தர்ஹ்யேண ஸ்வயமேவ ஶக்யோபஸாக்ஷாத் தத்ஸ்வரூபம் ஸமஸ்தஸாக்ஷாத்காரரூப பரிபாகம் ப்ரபந்நாநாம் ப்ரபத்திரென்கை. உபாஸநே விரபரிவிதவிஷய ஸாக்ஷாத்காரோ ஸமேத்யா விபஸாதரூப்யவை ஸமாதவஸரத்கூடுமோவென்ன ஸமாதத்தைக் கொள்ளும்படி த்ருஷ்டாந்தங்களாலே ஸமர்த்திக்கிறார் (க்ஷேத்ரஜ்ஞாநாமிதி) பஹுவிதஸ்தாவராதிஸரீரவைசித்ர்யாத் ப்ரதிகூலாநுகூலஸமவாய ஸம்ஸாரக்ஷேத்ரஜ்ஞாநாம் வைசித்ர்யாத் ப்ரதிநிஶ்சித: ஜந்மவைஷம்யகோரகாதிநிவ்ருத்திபேத ப்ரதிஷ்டாவ: தயா ஸாக்ஷாத் நாநாவிதேந ப்ரபந்நாநாம் தத்காலே இதி ப்ரதிபாதநே விரகாலே

ஸா-கா ॥ ஜ்ஞாநாவாப மோக்ஷதயோக்திரித்யபி ப்ரயத்நாஹ (ஶரீரபாதே த்யாதி) நநுஸ்த்ரநா ப்ராரப்தநாஶவாயவிஸம்பத்ய ஸமர்ப்ப த்வேஷ்யவஸமவதஸ்ப பந்நஸ்ய ஶ்ரீவ ஸமர்ப்ப தஸ்யாநுக்ருதித்ரத ஜாநீ யாதி காமாந் ஸோமஜநகாநாம் ஸஹகாரிவிஶேஷஸ்வயாதேஶ்வ ஸமர்ப்பதஸ்ய தஶாந்தநாயக்ரித்யாஹ (க்ஷேத்ரஜ்ஞாநாமிதி) ந கேவலம் ஸமாத்ரஸாயநவல ஶ்ரீவஸமர்ப்ப தஸ்யாகிந்த ஶக்யோமா ராயிதஸ்வைவ ஸமவத ப்ராதவஷ்டிக ப்ரதவிஶேஷாதி ஸாஹித்ய ஶ்ரீவஸமர்ப்பதஸ்ய தஶாந்தாஸ்து ப்ரபந்நவிஷயே ஶ்ரீவஸம ப்ரதஸ்ய

௨௭ ॥ ப்ரேஷ்டம் ஸ்ரீயப்பதிம் நாராயணம் பக்தோ வைஷ்ணவ: | தமேக ஏவாஸம்ஸாரம் யாதி நாராயணாஸ்ரயே | இதி வ்யதிரேகஸ் ஸாங்காதாதிஷு ப்ரதிஷ்யதே | ததேதே ஸம்வேத்ய தமேவாத்ருஷ்டமுபாஸ்மஹே || ஸந்த்யா ஸவிசேஷணே நவிதஸ்ஸக்தந: | க்ருபா காயஸம் நாராயணா: ப்ராமாண்யாதவகாஹனம் ||*|| இத்வயத்திலர்த்தத்தை நம்மாழ்வாரும் "திருநாரணன்றாள் காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ" வென்றும்

ஸா-டீ ॥ ஸாமான்யாதி ப்ரஸக்திப்ரஸூதாநப்ரஸக்தி ஸாக்ஷாத்காரவ யதா தத்விதி ப்ராப்யோக்ஷ வ்யோக்ஷ்ராண ப்ராமாஷா ஸா க்ஷிப்தாதிஷ்யதே. (ப்ரேஷ்டமிதி) ஸர்வாத ஸம்ஹிதாவிசேஷஷ்டு வாக்யார்த்ததயா விஹிதவ்யதிசேஷ தத்பரதயா விஹிதஸம வசக்திஃ பாஸாதம்தகாஸ்ய ப்ரேஷ்டம் ஸ்ரீயப்பதேந க்ரோதிதவி ஏநம் ஸாக்ஷாத்காரம்வ ஸம்விசம் யாதீதி யத்நிஷ்யதே உபதிஸ்யதே ததேதத்வ வசா பதேஷ்டாம் தா ப்ராமஹம் என்கை. இப்படிவ்வஸு விஷயத்தில் ஸங்காசத்திலேதானே வரிவாகவிசேஷ முண்டாகில் ஸ்ரீவராஹஸாஸ்நாதிநி வ்யஸ்தீநாம் வ்யவஞ்ஜந கண்டூஸ்தாநாம் ஸரீரவாதகாஸாத்தவேவ ஸாக்ஷாத்காரவயுக்த வரிவாகம்வரக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸந்த்யா ஸவிசேஷணேதி) ஸூதிவகாக குருகைகாவலப்பன் எம்பெருமானார் திருக்கச்சிநம்பி முதலானார்கள் விவக்ஷிதர்கள் ஸ்ரீகாஸீநிதி வரதராஜஸ்துதாஸ்ராயிதி க்ருபாஸஹஸ்க. ஸ்ரீபாஷ்யகாரராவி ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் ணயநகாஸ்ய ஸஹஸ்ரஹஸ்தி ஜயக்வ ஸிஸி: நிமர்மம் ததேஸிகொவி ஹயக்ரீவம் ஸாக்ஷாத்க்ருத்ய ஸவஞிதி ஸாவுஜநீநகேதக. ஆனாலும் ஸதா வாயு ஸம்ப்ரதாய க்ருபத்தாலே மத்யத்திலே விவரித்தருளினாரென் குறதுகூடுமோ, ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ப்ரயோஜனதாருகளான நம்மாழ் வார் த்வயத்துக்கு ஓரிடத்திலும் விவரணம் பண்ணவில்லையே என்ற வருளிச்செய்கிறார். (நம்மாழ்வாருமிதி) (திருநாரணன்றாள்) ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ (காலம்பெற) "ஸ்தீதேசேவ" த்யாதி வ காரேண ஸூசி

ஸா-கா ॥ பாக்கூதேவேத்யஸ்வ யந்தாஹ (ப்ரேஷ்டம்ஸ்ரீ யேத்யாதிநா) நநு ஸ. கொ. . நாஸீநிதி குருகைகாவலப்பனிக்தேஷாம் ஸரீரவ தேவிவரஸக்த்யாதிஸக்வஸ்யஸம்ப்ரதாயிகஸ்வாக்தத்வவமப்ரஸாஹாவி ஸேவாக்திரயா க்ருத்ருத்த ஸம்ப்ரதாயதோவிவ்க்திவிசேஷநியதத்தயைவ தஸ்யாவமஸக்தாந்ருமந்த்ருஹா விஷயேஷ்வவமப்ரஸாஹாவிஸேவா க்தநிரயாக்திரித்யாஹ. (ஸந்த்யா ஸவிசேஷணேத்யாதிநா) ஸவம் த்வயஸ்ய பாஷ்யகாரவ்யாவ்யா தக்வஸக்வ ஸ்ரீஸாரீரஸவி பஹு ஸாவ்யாவ்யா தக்வஸஹ. (த்வயத்திலித்யாதிநா) (திருநாரணனி த்யாதி) "ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌஸ்தீதேசேவ" த்யுக்தவ்யகாரேணா

உ௬ || முகில்வண்ணனடியை யடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவ,”னென்றும் “அகலகில்லேன்” முதலான ப்ரதேஶங்களிலு மருளிச்செய்தார் *

இதில்முற்பட “ஸ்ரீமந்நாராயண” என்று ஸர்வஶரண்யமான வாசகத்தைச்சொன்னபடி. ஶ்ரிய꞉பதித்வவிஶிஷ்டத்தாலும் நாராயண

ஸா-நீ|| தியாக (சிந்தித்து) உபாயமாகவத்யவஸித்து. ஸேநேஶபூர்வவர்ணாஶ꞉ உக்த꞉(உய்மினோ)உஜ்ஜீவியுங்கோள். ஸேநேஶஉத்தரவர்ணாஶ꞉ உக்த꞉ (முகில்வண்ணனடியை) மேகஶ்யாமளனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளை(அடைந்து)ஶரணமாகப்பற்றி(அருள்சூடி) க்ருபையைஅடைந்து (உய்ந்தவன்) உஜ்ஜீவித்தவனிதி ஸேநாபதிபர்யாயாஶ்ரவிவ்ருதம். “அகலகில்லே”னென்கிறபாட்டில் பூர்வவர்ணாஶத்திலும் “ஒண்டொடியாள்திருமகளு,மித்யாதாவுத்தரவர்ணாஶத்திலும்அருளிச்செய்தாரென்றபடி. தயோர் உபயஸ்யகரணைந்த்ரகொாக க்ரமஶ ஸாதகத்வ ஸம்பந்தஸ்ய ப்ரத்யக்ஷகாஶக ஸாம்ப்ரதாயிகாநாஸ்ய ப்ரஸக்தம் யேஷஸ்யாவ்யபவாக்யயோஜனை பண்ணுகிறது உபயத்துக்கு மென்றதாயிற்று.இப்படிஉபயத்துக்கு பொருளாக்யயோஜனை ஸூவஶ்யகை யாலும் கரணைந்த்ரதயாஉபாயாநுஷ்டாநவ்யாநமானபடியாலே “ப்ரபத்யே” என்கிற க்ரியாபதம் உபயத்திலேமுன்னேஇருமல் ஸ்ரீமந்நாராயணஶப்தமிருப்பானே என்றவருளிச்செய்கிறார்.(இதில்முற்படவிதி) (ஸர்வஶரண்யேதி)ப்ரபத்தவ்ய வாசகத்தை அறியாமல் ப்ரபத்தி பண்ணக்கூடாமையாலே ப்ரபத்தவ்யவாசிஶப்தம் மந்த்ரத்திலேமுன்னே இருக்கிறதென்னபடி.ஆனாலும் வாசகவாசியான விஷ்ணாதிஶப்தமும் நாராதிஶப்தமிருக்க ஸ்ரீமந்நாராயண,வென்கிறஶப்தமேவக்ஷ்யமாவானே என்றவருளிச்செய்கிறார்(ஶ்ரிய꞉பதித்வேதி)விஷ்ணாதிஶப்தங்களிருந்தாலும் “ஹ்ரீஶ்சதே லக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ” என்று உபநிஷதந்தரத்தில் சொன்ன

ஸா.கா || விஷம்பேத ஶரணகேநாநுஸந்தாயோஜ்ஜீவயேத்யர்த்த꞉ (முகில்வண்ணனித்யாதி)காலமேகஶ்யாமலமபஶ்யாமணாவேவோபாயத்வேநாயிஸ்ய தக்ஷ்யவாதக மேகம்கயம்ப்ரபத்யுபஸ்ப்ரஷ்டவ இத்யர்த்த꞉, (அகலகில்லேன்முதலானேதி) அகலகில்லேனித்யாதௌ ப்ராப்ய ப்ராபகதயா ஸமஸ்த வாசாரவிநாபோயகாம், ஆரெனக்கு நின்பாதமே சரணாகேத்யாதௌ சேஷிஶப்தாபாதய முதலான ஶப்தார்த்த꞉. ஏவம் உபாயஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிகவாக்யா ப்ரதிபதம் விஶேஷணார்த்தா꞉. (இதில்முற்படேத்யாதிநா) தத்ர ஸ்ரீமந்நாராயணேதிவாசகவாக்கோக்திர்த்யாஹ.(ஸ்ரீமந்நாராயணேத்யாதிநா)“ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் ஸஹஸ்ராக்ஷம் விஶ்வதோ முக்தம் ஹ்ரீஶ்சதே லக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ” இத்யாதௌ ஶ்ரிய꞉ஸ்வரூபநிரூபகவேநாவாயகஸ்ய ஸ்ரீமச்சப்த

மூ‖ ஶப்³த³த்தாலும் மற்ற ஶ்ருதிகளில் ப்ராப்யவிஶேஷநிர்ணயம் பண்ணப்பட்டது. நாராயணன் ஶரண்யனாகும்போது லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டனாயிருக்குமென்கைக்காக பூர்வகண்டத்தில் ஶ்ரீஶப்³த³ம். “ஶ்ரீகாரேண ஸ்து விஜ்ஞாநமாகாரஜ்ஞாநபூர்வகம் | தேநாகாரம் ஶ்ரியம் ஜ்ஞாத்வா ஜ்ஞாதவ்யோ ஹ்ருதயவாந்ஹரி:” என்றருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானாருளிச்செய்தார். இது உத்தரகண்டத்திற்போலே பூர்வகண்டத்திலும் விஶேஷணமென்னுமிடமும் உபாயவிஶேஷணங்களால் உபாய

ஸா-வி‖ ஶ்ரீமதிதிபத³த்தாலும் நாராயணாநுவாகத்தில் ப்ரகரணஸ்த²மான பராயணமான நாராயணபத³த்தாலும் வேதாந்தேஷு ப்ராப்யநிர்ணயாத் இங்கும் ப்ராப்யநிர்ணயார்த்த²மாக ஶ்ரீமந்நாராயணஶப்³த³மே ப்ரயுக்தமென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ராப்யபராயண நாராயணஶப்³த³த்தாலே தானே ப்ராப்யநிர்ணயம் பெறக்கடவதாயிருக்க ஶ்ரீஶப்³த³ம் வ்யர்த்த²மன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (நாராயணன் ஶரண்யனாகும் போதுஇதி) ஶ்ரியோபி வக்த்ருத்வேந ஶ்ரோத்ருத்வேந வைஶிஷ்ட்யம் ஶ்ரீமத³ ஶேஷே க்ஷேமஸ்யகே ப்ராப்யநிர்ணயஹேதுதயா ஸ்வீக்ருதந ஶ்ரீஶப்³த³ ஸ்வாரஸ்யகம் என்று கருத்து. ஆனாலும் த்³வயத்துக்கு அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் பூர்வகண்டம் ஸமுதா³யபரமென்று உத்தரகண்டம் ப்ராப்யஸமர்ப்பணபரமென்றும் யோஜித்த ப்ரகாரத்தை ஸ்வயமேவமேலே வெளியிடுகையாலே அந்தபக்ஷத்தில் ஶ்ரீஶப்³த³ம் விஶேஷணதயா ஸாமாநாதி⁴கரண்யேந ஶேஷத்வாந்வயமல்லாமையாலே வ்யர்த்த²மன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஶ்ரீகாரேணேதி) ஸம்ஸ்தாந ரூபாகார விஜ்ஞாநஹேதுனா யதா²வத்ப்ராகார விஜ்ஞாநம் ந ஸம்ப⁴வதி, ஏவம் ஶ்ரியோ ப்ரகார தாத்பர்யதயா ஸர்வ நிர்வி ஶேஷாத்மக ஜ்ஞாந ஹேதுனா தஸ்ய ப்ராப்யஜ்ஞாந ஸம்ப⁴வாத் ப்ராப்யப்ரகாரி ப்ராப்யஜ்ஞாநார்த்த²மாகாரவாசி ஶ்ரீஶப்³த³ப்ரயோக³மென்றுகருத்து. இப்படி ஶ்ரீக்கு விஶேஷணதயா ஸமாநாதி⁴கரண்யேந ஶ்ரீஶப்³த³மென்கிறது கூடுமோ, உபலக்ஷணமாயும் நிர்வஹிக்கலாயிருக்க விஶேஷணத்வ கத²நம் வ்யர்த்த²மன்றோ, உத்தரகண்டத்திலே ஶ்ரீஶப்³த³ம் விஶேஷணபரமாகையாலிங்கும் விஶேஷணபரமென்றிலப்போ உபாயத்வம் ப்ரஸம்ஶிக்கையாலே ஶ்ரீநாதோபாயமென்கிறது விரோதியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இது இதி) ஆனாலும் நேத்ருஶ்ரீயாதிஶ்ருதி ப்ரஸித்³த⁴மான லக்ஷ்மீஶப்³தா³திகளை

ஸா-ஸ்வா‖ விவக்ஷிதமிதி ஸம்ப³ந்தா⁴யிகமித்யாஹ (நாராயண னிதி) லக்ஷ்ம்யா உபாயத்வ நிவ்ருத்தயே பூர்வ நிரஸ்தா இத்யாஹ (இது உத்தரேத்யாதிநா) “ஶ்ரயந்தீம் ஶ்ரியமாணாநாம் ஶ்ருணதீம்ஶ்ருண்வதீ

ஜீ|| த்ஸ்வாவாராதென்னு மிடமும்ஸ்ரீஜோவாயஶோயநத்திலே சொ
ல்லும். ஸ்ரீஶப்தம், ஶ்ரீயதே, ஶ்ரயதே; ஶ்ருணோதி, ஶ்ராவயதி,
ஶ்ருணாதி, ஶ்ரீணாதி, என்றுறபடியாசஹஸ்வவ்யாத்ரங்களிலேநிர்வசநம்
பண்ணப்பட்டிருக்கும். அவற்றிலவெகூித வஜாநோரங்கள் ஔவித்ய
த்தாலுமவ்வொ ப்ரகரணவஶத்தாலும் விஶேஷித்தறியவேணும்.
அவ்விடத்தில்ஷோஜீவநாதிகளாலெ ஆஶ்ரயிக்கப்படுமென்றும் இவர்
கள் யுஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக ஸவெஶ்வரனை யாஶ்ரயித்திருக்குமென்றும்
பொருளானபோது "ஷிதெவஸ்ய தெவ்யாது ஜநநிவரிவஷணாா

ஸா-தீ|| விட்டு ஶாத்ரத்திலேஶ்ரீஶப்தமேவடகமாக வேணுமென்று
நிவெஶமுண்டோ? ஶ்ரீஶப்தமநேகார்ஸமவ்யகாஶக மாகையாலே
யிதுவே வடகமாகவேணுமென்றில் கெவஶாஜமாய் வாகவணாத்தக
மான ஶ்ரீஶப்தத்துக்கு கநேகார்ஸங்கம் எங்ஙனேஎன்றவருளிச்செய்
கிறார் (ஶ்ரீஶப்தமிதி) வாகவணாத்மகமாயிருந்தாலும் ஶக்த்யாதிவதம்
போலேயன்றிக்கே கநேகபாதா நிஷ்ணமானபடியாலே ஸ்வஸ்வாஶ
த்திலே நாநாவிதமாக நிவஶநம் பண்ணப்பட்டிருக்குமென்றபடி.
ஆனாலுமிப்படி ஷஷ்காரமாக நிவஶநங்கூடுமோ; கதஶ கஶாதி
வஶாஷிதமாக க்ரியாவதநிவஶநஸெஸம்மதமன்றோவென்னவருளிச்
செய்கிறார் (அவற்றிலிதாதிநா) இப்படியாகில் ஶ்ரீயதெ ஶ்ரயதெ
என்கிற வ்யுத்பத்தியிலவெகூித கதஶகஶ்வாதி வதஶஷிதமாயும்
ப்ரகரணவிஶமாயுமுண்டோ; "ஶ்ரீயதெவாவிதெஷிதஶம் ஶ்ரயதெ
வ வரம்வத"மென்று ப்ரகரணவிஶமுண்டென்றில் கவிஶஶப்த்
தாலே கவெதநத்தையும் செதநஶகரையும் விவக்ஷித்தால் அந்த
வஸம் வ்யகூதாவயக்ஷமாமோ? "ஶ்ரயதெவரம்வத"மென்கிற
த்துக்குத்தான் வ்யகூதாவயோமமெது ஶோகவிஶேஷத்தையா
ஶ்ரயித்துயிருக்குமென்று பொருளானால்வ க்யதாவயோமமில்லையே
என்றவருளிச்செய்கிறார் '(அவ்விடத்திலிதி) ப்ரகரணத்தில் கவிஶ
வதம் ஶஶக்ஷவரமென்றும் வரம்வதமென்கிறது வதஜதிவ்ய
வித்ர ஸ்வவகஸ்வரமென்று கருத்து. (விதெவெதி) ஹேஜநிகஸ
வெயாது ஶ்ரீரமாஜஃ விதெவ வரிவஷணாவாரயெ ஜநெ
ஷிதாவாரணவ்யத்ர கஶாவிதஸக்ஸக்யதெஷவாரயெஷ கஶாவி
ஜோஷாவிஷோவி ஸவதி. தஶா கவம் கிஶெதகக்ரியதெ ஸவத ஜத

ஸா.கா|| ஶவி "ஶ்ருணாதி நிவிஶாம்ஷோஷாநு ஶ்ரீணாதிஷமஶ்ணை
ஜமகஃ"ஜத்ராத்ரக்ஷவியவ்யத்தம்வ்யதஸத்தாஸ ஶ்ரீயதெஶ்ரய
தெஜதிவ்யத்தெத்ரஃவாரஷகாரகஸ்தாஸ நம்வ்யயோஜநதிவாம்
ப்ரதாயிகத்ராஹ(ஶ்ரீஶப்தமித்யாதிநா), ஶ்ரீயதெ வாவிதெஷிதஶம்

ச॥ மஹிஜநேஷிதமேஷ ரமேஶாவதீர்ணஸ்ய திவகஷ்ராவிஸகுமாரஷ்யோ:|
கிமேகதிமித்ரு ராஷ்: கஜஹ்ஜமதீதிபர்ஸவிமைத ஸாம்பேமேவிப்ஸா
யஸ்ஸஜநயவிசாதாதஷ்விந:" என்கிறபடியே ஸாவபாயரானவர்கள்
பக்கல் ஸ்வயாஹிமைதஷியாய் ஜ்ஞாயாஞன ஸமேவஸ்ரானுடைய
சீற்றத்தையாற்றியவனுடைய ஸஹஜகாருண்யமிவர்களுக்குஜ்ஜீவகமாம்
படிபண்ணிக்கொடுக்கையால் சாதுர்வர்யாத்வாஸ்ர்யாதிஶயத்தாலே
வாத்ஸல்யகார ஸம்ருத்தையாய் நிற்கிறவேற்றஞ்சொல்விற்றும். "கவி
ஜ்ஞாதே" த்யாதிகளிற்போலே இங்கு "விஸ்ராய" என்றதுக்கும்
"அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குகள், இத்யாதிகளுக்கும் ஸ்தாஸவஜ்ஞ
ஞன வீஸ்ரானுடைய நிக்ரஹாஸிஸ்தி நிவ்ருத்தியிலே தாத்பர்யம்.
ஸாபேக்ஷஞன வாத்ஸல்யனுக்கபேக்ஷிதந்தலைக்கட்டிக்கொடுக்கவல்ல

ஸா.நீ ॥ சநாவிதஹஜமதிகொவர்நிதெராஷ்: வாசாநித்யாக்ஷாஉவி
மேதாவாயையஸ்தஷ்வராயம் விஸ்ராயஸ்தம்ஸ்ஜநயவிஸ்ருதம்கரோஷி
தத்ஸாக்ஷ: நா: கஸ்ராகம் கம் சாதாவி என்கை. இந்த வ்யுத்பத்தியாலே
உக்ருமேதாவயாக்ஷ வாத்ஸல்யகாரஸம்பாஸம் ஸிஸிக்கிறதென்று கரு
த்து. "ஷிமேதவ" என்கிற ஸ்லோகத்திலே ஸ்வதஸ்ஸவஜ்ஞன்விஷயத்தில்
"விஸ்ராய" என்று சொல்லக்கூடுமோ? அல்லிமலர்மகள்போகமயக்கு
களென்கிற வாழ்வார் திவ்யஸூக்தியை நிஷாநமாய்க்கொண்டு சொல்
லுகிறதென்றிலதுக்குத்தான் நிவாஹமேதென்னவருளிச்செய்கிறார்
(கவிஜ்ஞாதாஉத்யாதீதி) "கவிஜ்ஞாதாஸஹஸ்ரம்ஶ"ரித்யுக்த கவிஜ்ஞா
த்ருகவிஜ்ஞாந காயகாஷாஸ்யேத ஸமேஷாமேஷவி நிக்ரஹாஸிஸம்யி
ரஹிதகம் தத்தாத்ராவி என்றுகருத்து. (அல்லிமலர்) வஸம் (மகள்)
வஷ்வாஸிநியான பிருட்டியினுடைய ஹாமமேவாசஷ்: என்றபடி.
ஆனாலும்வாத்ஸல்யகாரஸம்ருத்தையாய்நிற்குறவேத்தமென்கிறதுகூடுமோ,
வாத்ஸல்யகாரமாவது வாத்ஸல்யகதவ்ய வ்யாவாரமன்றோ யிது
பிருட்டிக்கிக்கூடாதே என்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாபேக்ஷஞேதி)
இப்படி சாசக்ஷவுக்குவாத்ஸல்யகாரஸாபேக்ஷிதமானல்வாஸஸ்லோகாதி
களிலே "சாமேக"மென்று ஶரண்யனொருவனையுமேநிரபேக்ஷாவாய

ஸா-கா ॥ ஶ்ருயதேவவரம்வஷ்"திர்யாஷ்யா: அவ்வேவாசாணேத்யாதி
நாவிவக்ஷிதா:. நநாஸவம்ஸஷ்ராஸ்தஸ்ஸாக்ஷாஸ காவமேதாவிஸ்ரூத்
யொஹாஸ விஸ்ராயேத்யாக்ஷிதீத்ரு தயொக்த ஸதஹேவை சாண
ஸ்வதாத்யசாஹ. (கவிஜ்ஞாதேத்யாதிநா) (அல்லிமலர்மகள்போக
மயக்குகள்) கதிகொசஉ ஷஉவஷ்வாஸிந்யா ஷக்ஷ்யாஹோமேஹ
ஜ்ஞாஹவதீத்யஷ:. வ்யுத்பத்திமயஜ்ஞாவ்யம் வாத்ஸல்யகாரவஸ்ரகிதி
த்யாகாக்ஷாயாம் தஷ்ஸாவ்வத்திகசாஹ. (ஸாபேக்ஷஞேத்யாதிநா)

உ௭ || வேதநம் ஸமிதேஷ்டைக்குபாயமாக விதிக்கப்பட்ட வேதநா ஜ்ஞாநத்தை புருஷகாரமென்று வ்யவஹரிப்பார்கள். இப்புருஷகாரம்ஹேதுத்துக்கு ப்ரமாணம். "ஸ்வோசிதஸ்வாகாராநுஷ்டாந ஸ்ரோதஸ்ம்ருதி ஸ்மார்த்தஸித்தி: | ஸ்ருத்யாஸ்யுஸ்யாத ஸம்ஸ்திதம் ஸ்வகா

ஸாதந ||மாகச்சொல்லுகிறதுவிரோதியாதோ, உபாயமாகப்புருஷகாரத்தையபேக்ஷிக்கிலிவ்வதிகாரிக்க நடுநேராபாயங்களும்விரோதியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிருர் (இப்புருஷகாரேதி) ஆசார்யஸரூபணவந்த்ரம் பரயோபயுக்தயா புருஷகாரத்வாபதேசவிஷதம் த்ராணஹேதுதயா ஸாக்ஷாத்ஸாதநதயா பாஸரூபணஹாவாத நவிரோத: என்றுகருத்து. ஆனாலுமிங்கு ஸ்ரீமதேத்துக்கு புருஷகாரஹாவத்திலே தாத்பர்யஞ்சொல்லக்கூடுமோ, இவ்விடஉபாசநாஸநஹாரத்திலே ப்ரத்வாதிதாதுங்களுக்கு வாக்யாதுவணநவ்காரணமானபடியாலே உபாஸநஹாரத்தில் ப்ரவ்ருத்தியோக்யாதிகாரஹாரதிகார தயத்தாலே ப்ரவ்ருத்திக்கவேக்ஷிதமான அதிகாரவதிகாரவிஶேஷாதிகளைத்தவிர புருஷகாரவருமபேக்ஷிதமென்று ஶிக்ஷிக்கவில்லையே, அதிகாராந்தரங்களிலேசொன்னாலும் ப்ரமாணவக்த்ருகளொருவிடத்திலுஞ்சொல்லவில்லையேஎன்னவருளிச்செய்கிருர் (உபாஸஹாவேதி) நிக்ஷேபரக்ஷா ஸாதகஸ்வ பரஸா

ஸா-கா || நநு "ஜ்ஞாநாத்மகா தயாஹஜ்ஞாவஸ்தஜ்ஞாவஸ்துதஶிதீ | ஜ்ஞாநாத்மகம்பரம்ப்ரஹ்மம் ஸ்வரூபம் ஹிரண்யஶோபயோ:|| ஶேஷஶேஷ்யயீயதாதி ஜ்ஞாநயஉஸ்ஸநாதந: | ஜகத்ப்ரக்ருதி ஹாவோஉ யஸ்யாஶக்திரிதீயதே || ஸ்ருஜஜ்ஜாயத் ஸாஹாவோ உதக்ஷுதிஷ்யதே | கத்யாஹதியதஜ்ஞா ஸ்வஶேஷ்யம் பரம்உஉ || விகார விரஹோவீயம் ப்ரக்ருதிகேவலி உஸதா | ஸஹகாயம் நவேக்ஷாஉ ஸவகாய வியளஹியா || தேஜஷ்ஷம் ஶணம்ப்ராஹ ஸ்வதஉஜேகவேதிந: | இதி பஞ்சமணாஹோதே ஜ்ஞாநஸ்ய ஸூத்ரயோஉதா: || தஸ்யாந வாயிநீ ஶக்தி தேஜவீதஉயதீஜ்ஞீ" த்யாதிஹி ஶ்ருக்ஷீதஜ்ஞாதிஷு ஶக்த்யாகவி ஜ்ஞாநாதிஸகஶணகாவஹஉக புருஷகாரகேவேவ வதீத்யுநவஸ்யாவா கிஞஸ்யாதித்யத்"யாவகாகளதாவேத்யவ்வர வஶதா ஶத்ருஶஉநவஸ்ரவாதீந் க்ருத்வா ஹஹவதிமணாந் ப்ரஸ்வ ஸமுஹாந் கயிஷ்டேகஜ்ஞாநஜீரிவேதிவாராதிகாரணாக்ஷஉ நாஹோக்த ஹவதியாவயோராதிநிஹிதா" இதத்யுக்தீத்யாமுக்த்யாதி ஸ்வாநிவராஹகதயா நோக்தேஷ்ட இதிவதநு புருஷகாரகநிவராஹக வஶஸாஹ ராஹகதயா வேதாக்தம் ஶ்ருதகஉவாதாயதம் விப்ரணோதி. (ஸ்வாஹாவேதாதிநா) (ப்ரமாணப்ரஸித்தி)

ஊ௭ || ஸம்பந்தம்" என்றிப்புருஷகாரபாவத்துக்கு ப்ரமாணம் நிர்தேசிக்கையிலே சொன்னோம். இவற்றில் ஸம்பந்தஸ்வபாவமாவது பரம்பரனைப்போலே விசித்ரமான ப்ரமாணங்களாலே ஸ்வாதந்த்ர்யங்கலசாதே ஆத்மாக்கள் ப்ரியாக்களான வாத்ஸல்யாதிகளையுடைத்து "நக்ஷ்சிந்நாபராத்யதி, க்ஷமாவஸாந ப்ரோக்தா, தேஷாம் யாதே தவை" என்கையே ஸ்வபாவமாயிருக்கையும், வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே இவளை முன்னிட்டாலவன் மறுக்கமாட்டாமல் தாழ்கையும். இவ்வஸம்பந்தஸ்வபாவத்தாலே யிவளைப்பற்றுவார்க்கு புருஷகாரமாகை.

வசா. நீ || பெரியாழ்வாருடைய ப்ரமாணங்களைக்கொண்டு நிர்தேசிக்க ப்ரஸித்தமாகையாலே அங்கே ப்ரஸித்தமானவிதுவுமிங்கே சொல்லக்குறையில்லை என்றுகருத்து. ஸம்பந்தஸ்வபாவாதிகளை இவற்றுக்கு ப்ரமாணமாக சொல்லக்கூடுமோ? ஸ்ரீராமாயணத்துடைய ஸம்பந்தஸ்வபாவம் ப்ரஸித்த வைபவம் ப்ரஸித்தமாகையாலும் தொடர்ந்து வருகிற வேதத்தில் "ஈசாநா பூதஸ்ய பத்நீ" மென்கிறபடியே புருஷகார ஸம்பந்தம் ப்ரஸித்தமான ஸ்வபாவத்தாலே யாலும் பிராட்டியினுடைய புருஷகாரத்வம் ப்ரஸித்தமன்றோ? ஸாமான்யமான வைதிகர்கள்பக்கலிப்புருஷகாரஸம்பந்தம் காணுமையாலே ப்ரமாணமாகமாட்டாது, ஈஸ்வரன் ஸ்வபாவமான ப்ரமாணங்கள்பக்கல் புருஷகாரஸம்பந்தம் விபரீதமாகையால் ப்ரமாணமன்று ப்ரமாணாதி ஸம்பந்தமுடைய விதாயகங்களிலும் ஸங்கித ப்ரமாணமாக ப்ரஸித்தியும் ப்ரமாணங்களிலே ஓரிடத்திலும் காணோம், ப்ரஸித்தி ப்ரமாணத்தாலே தத்த்வவிஷயமான ஸ்ம்ருதியும் ப்ரமாணமன்று. ஆகையால் ப்ரமாணமாகவிவைகளை சொன்னது விரோதமன்றோ, ஆகையால் ஸூத்ரத்திலே ஸ்ரீக்கி புருஷகாரத்வமிவைகூடுமோவென்ற விப்புருஷகாரஸம்பந்தத்துக்கு இவைகள் ப்ரமாணமாகும்படி ஸம்பந்தஸ்வபாவாதி ஸ்வரூபங்களை யோஜிக்கிறார் (இவற்றில் ஸம்பந்தாதி) ப்ரஸித்திக்கிற வேதநர் ஸ்வபாவமாயிருந்தாலும் இவர்களுடைய ஸ்வபாவத்தையும் ஈஸ்வரன் பொருந்து ஸஹிக்கும்படி பண்ணிவைக்கிற வாத்ஸல்யாதிசயத்தையுடைய பிராட்டியினுடைய ஸம்பந்தஸ்வபாவத்தாலும் ஈஸ்வரனிவள் சொன்னால் உண்டாயிருந்தாலும் மறுக்கமாட்டாதவனாகையாலுமிவ்வஸம்பந்தஸ்வபாவம் ப்ரமாணமாகக்குறையில்லை என்று கருத்து. பிராட்டியைப்புருஷகாரமாகப்பற்றுமிடத்தில் புருஷகாரத்வமாகையால் ஸம்பந்தஸ்வபாவாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வஸம்பந்தஸ்வபாவத்தாலே இதி) ஸம்பந்தஸ்வபாவத்தாலே என்றபடி.

ச || யுண்டாம் படவையுவாராது. சதாகூஷ்டாநமாவது; வஹுகூாடவிஷய த்தில் வெஹராகியத்தாலே ஹுதிகூட்ட விஷயத்திற்பிறந்த சிற்றத் தின்கனத்தைக்காண்டணுகவஞ்சினஹுஹாவிகள் இவர்கள் ஸாரணமாகபற்றி இவள்முன்னிலையாக ஸ்ரீ நூவிஸம்ஹாரவேணை ஸவேபூராணக்கிட்டி ஷோத்ரம் பண்ணினார்களென்று பாஹராணவஹஸிஸம். "ஸீதாச வாவாதியஹா ராவவஷு ஊஹாவ்ருதா, ஸீதாஸக்ஷா காகஸ்ஷு" இத்யாதி களிலுங்கண்டுகொள்வது. ஸொகக்ஷுவிடியாவது, கதேவபுஷஜந த்தை கவபாயஹவயைஷு யுண்டாறுஷும் ராஜாக்கள் கஷுங்களான ஹுஷாகநங்களாலே கூசிக்கக்காண்கை. இவ்வர்த்தம் "ராதஷ்ஷுக்ஷி யமெயவமெஷிஜநர்" என்கிற ஶ்லோகத்திலும் விவக்ஷிதம். ஸாஷ கியாவது, நம்மாழ்வார் முதலான வாவாபூர்களுடைய "அகலகி ல்லேன்" முதலான பாசுரங்கள். இவற்றுக்குஉசிதமான ஷஷுவிஶேஷ

ஸா-நீ || (சிற்றத்தின்கனத்தை)(சிற்றம்) சிறுதல்கோவஸாரத்தைஎன்ற படி(ஸீதாசவாவேதி) (கண்டுகொள்வதிதி) சதாகூஷ்டாநதிதிஶேஷ். இளையபெருமாளுடையவநாகூஷ்டாநமென்றபடி. (ராஜாக்களிதி) கஷு ஸஹாவன்றிக்கே ரஜகராய் காரஸிகரான ராஜாக்கள் கஷுஷேர ஸம்பாயராத்தையே பத்தாசாகக்கொண்டு கதவிஷயத்தில்போ லே யன்றிக்கே கஷுவஷ்ராஜத்தாலே கூசிக்கக்காண்கையால் ஸொகக்ஷுவிடி யும் ஹுராணதை என்றபடி. இப்ஹுராணங்களில் ஸொகக்ஷுவிடிஸ்ரீவிஷ யையல்லாமையாலேஸ்ரீவரா ஷகாரவத்துக்குஹுராணமாமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ராதமிதி) ஸெஹராதஸ் ஷுகுஷி யயா ஸெஷிஜ ஜநஃ ஜாராதா தவ உயித உதியயா ராஸம் வஸஹ்ஷி, தயா தே தவநாவஸா வயா கஷுகொகயபூரஸாவிவிஷ உமொரஸிர ஸஹிம்ஸவதி ஸம்பாய உரூஷூரா வஸெஹுர சுஸிஹவெஷு வஸிவாராஜ வஸிவஸ்ராஷிகா ஷஜெர ஹுஹூஷூரா ஸஷெவஸ (நம்மாழ்வாரிதி) நுபாஷிகமாராஹிக ஹு ர ஹுராஷவஸாஹாவவையாலே ஸங்கிதஹு ராரணையாயிருந்தாலும் மயற் வறமதிநலமருளப்பெற்ற நம்மாழ்வார் முதலான வஷவபூராவாயபூர்ஷு யஸாமதுவிஷூதரானபடியாலேஹு ஸேஹுராஷவஸம்ஹாவவையில்லாமையால் ஹுராணதை என்றபடி. இப்படிப்பட்ட ஸாஷக்ஷியும் வளஸெஷய கூாகஷுதஃஹுராணமாகமாட்டுமோவென்கிற ஸங்காவாரணாஸர்த்தமிவ ற்றுக்கு உசிதமானதி (ஸஷெக்ஷுதி) வஷ்ராநஸாவராயாஸாவெஷி

ஸா-கா || ஜாஜஷுராம் சஷுஷாதாரஸீஸம்ஸாஸெரா ஷுராஷ்| வரஹூக்ஷ தரூஸ்ரீயாஹெஜஸூராணம் ஸாஹிகாகிணா" இத்யாதிஷு-ஷெவ்யஃ (ஷஷுக்ஷு விஶேஷத்யாதி) "நிஷெவீராதாநஸ்ரீராவாஸயமெகாமெ "விஷ்வஷ்ரீ யெவிஷ்ணுஷெநாநாகஸ்மெஶஸாஹு திஷ்டாமொகஸ்ஹுதெவீ, த்யாதி

௩௬ || ரூபைகளான ஸ்ருதிகளையுங்கண்டுகொள்வது. இவையடியாக வந்த ஸ்ம்ருதிகளாவன, "வாசம் வரம் வ்யாஸமயிதா வ்யவஸ்யந்தி யதஸ்ரிய" இத்யாதிகளான ஸௌநகாதி வாக்யங்கள். இப்படியிவ ளுக்கு ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளில் வடக்கம் வஹாவசரண வியமாகையாலிங்கு மிவ்விவக்ஷைகொள்ளவுசிதம். இப்படிவாராஷ காரஸ்வரூபமாய் வியாஸாவாய விஸேஷண முமாய்க்கொண்டு ஆஸ்ரயிக்கப்படும் "ஸ்வரூபவம்ஸ்வாதந்த்ர்யம்,ஸ்வதஸ்ஸ்வம்விஸேஷணஸ்வவி" என்கிற ஸ்லோகங்களின்படியே ஆதித்யாதிகளுக்கு வ்யஹாதிகள்போலே

ஸா-நீ || வப்யோநாவியஸக்திகளிலே "வம்ஶராவ ஹாஸா"மென்கிற வ்யக்யம்வரணமென்றபடி (இவையடியாகவிதி) வைதநூவருக்காரஸ்ம்ருதி யும் வரணமென்றபடி. தக்வநிரூபணத்திலே ஸ்ரீயபதிவாராஷகாரஸ்வ விஷயத்தில் உத்தரவண்ணத்திலே ஸ்ரீஸப்தம் வாராஷகாரஸ்வரூபமாகா மலிருக்க விரூபமாக வபூர்வவண்ணத்திலே வாராஷகாரஸ்வரூபதா கஷந ஸநாஹிதமன்றோ, வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஉதி) இங்கும்விஷயத்தில் வபூர்வவண்ணத்திலுமென்றபடி. வபூர்வவண்ணஸ்ய ஸரண்யஸ்வரூபதாக தஹவயக்தயா தவிவக்ஷை உசிதைஎன்று கருத்து. இப்படி வபூர்வவண்ணஸ்ய ஸ்ரீஸப்தம் வாராஷகாரதயாஸ்ர யணீயஸ்வ ரூபமாகில் ஸாரஸ்வகாரரூப ஸரண்யஸ்வாவஸ்யயிலே விஸேஷணதயா உபஸ்ருத்தாஜ்ஞாவநாஸம் வபூர்வவண்ணத்தில் ஸ்ரீஸப்தமென்று சொன்னது விரோதியாதோ, வாராஷகார தயா ஸ்ரியப் வரம்வரயோவயக்தஸ்வவி ஸாநந்த்ரஸோமஸ்யதை இல்லை யேஎன்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஉதி) ஸ்ரீயஃபதவாவிஸேஷிதத்வ மென்கிறது ஸாரஸ்த்யதி வாராஷகாரதயா ஸரண்யவிஸேஷண தயாவாஸ்ரயணீயஸ்வ ரூபமென்றுகருத்து. இப்படி "ஸ்ரீயபதே" என் கிறது விஸேஷணதயாவாஸ்ரயணீயஸ்வ ரூபமாகில் "ஸ்ரீயபதே"என்கி றதுஎன்சொல்லுகிறது விஸேஷணஸ்வஸ்யநாவவிஸேஷ்யாஸ்ரிதஸ்வம் வியமன்றோ வென்று வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபவம்ஸ்வாதந்த்ர்யதி)

ஸா-கா||ஸ்ருதயோஉ ஷவ்யா:"கவஸேஷாவஸித ாதாம்ராவவாஉ ா க்ஷஸிமண "இத்யாதிஸ்ருளநகாதீத்யாதிஸப்தாஸம். ஒக்ஷ்யாஉவாயஸ்வவி ஸ்ரயதஉதி வ்யக்தமேத்வாவஸெயதித்யாஹ. (இப்படிதி) ஸ்ரயத உதிவ்யக்தள ஒக்ஷ்யாஹமவக் ஸவேநாத்தரஸ்வா வாஉகக்ஸ வவெஸய திதி ஸாம்வ்யஉாயிகதித்யாஹ. (ஸ்வரூபவதித்யாதி) ஸவம் யாதொஸ்வ ஸ்வாதிஹாவரூபவ ஸம்பஸவ்ய திரிக்தாஸ்ர யாஸ்ரயீஹாவரூபவ ஸம்பஸ வரஸ்வநாஸநாக்ஷா ஸ்வஸ்வாதிஹாவ வரஸ்வந ஹமவஸேஷஸ்வ தஸ்யதிரிக்த ஸவஸேஷிஸ்வவ்யநயோரேவ வ்யக்தமேத்ரா ரவமெஸ

... ॥ ... யைக்கொண்டுவிடுவாயத்தை யாஶ்ரயித்திருக்கும், எல்லார்க்கும் ... ஸேவித்திருக்குமென்று பொருளானபோது எல்லார்க்கும் ஸ்வாமியாய் "... ..." என்கிறபடியே யவனுக்கு ... சொல்லிற்றும். "... ..." ... களிற்படியே எல்லா ... களாலும் ... யிக்கப்பட்டு எல்லாத்தையுந்தானாஶ்ரயித்திருக்குமென்று பொருளானபோது நாரா யணாதி ... ங்கள் ஸ்ரீ ... சொல்லுங்கட்டளையை விஷ...

ஸா-மீ॥ 'ஶ்ரயதே' என்கிறது விஶேஷணம் ... யணீயஸ்வாமென்கிற வக்ஷத்தில் "ஶ்ரயதே" ... விஶேஷ ... ஸ்வாமென்று கருத்து. ... ஸ்வஶ்ஷ ... விஶேஷ ... விஶேஷணை ... விஶேஷணாத்யா ... ஶ்ரயத்வ ... விஶேஷணத்வ ... விஶேஷ ... விஶேஷணா ... ஸ்வாமாயேவ ... (ஸ்வயா ...) ... ஸ்ரீஶப்தம் ... பிரயோகம் பெரியமுதலியாரும் ஸ்ரீ ... க்கை ... ஷாத்த இதி ... மாயும் ... மாயும் "... ஶ்ரய"வென்கிற ... த்திலே ... யருளிச்செய்கிறது விரோதியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருக்கும் ... யான ... ஸ்ரயணாஸ ... மாயும் ... மானபடியாலே ... "ஶ்ரயதேவ ..."வென்கிற ... தானே ... யுண்டாகையாலே யோஜநா விஶேஷ ... களை ... காரணங்களிலே ஆளவந்தார் ... யிருக்கிறாரென்று கருத்து. ஆனாலாளவந்தாரருளிச்செய்த ... ஶ்ரய ... அவர்ஸம்ப

ஸா-கா॥ ... (எல்லாருக்குமித்யாதிநா) ஸ்ரீஶப்தஸ்ய ... நாராயணஶப்த ... (ஜஷ...

௨௭ || வத்திக்குஞ்சொல்லிற்றும். ஶ்ரீபாஷ்யகாரரும் "பகவந்நாராயண" என்கிறநேரிலே "பகவத்ப்ரியம்" என்றருளிச்செய்தார். "ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி" என்கிற வ்யுத்பத்திகளில் ஸாபராதரான அடியோங்களை ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுத்தருள வேணுமென்றிப்புடைகளிலே ஆஶ்ரிதருடைய ஆர்த்தத்வநியைக்கேட்டு ஸர்வேஶ்வரனுக்கு விண்ணப்பம்செய்து இவர்களுடைய ஆர்த்தியை ஸபலிப்பிக்குமென்றதாம். இப்படி புருஷகாரக்ருத்யத்தைச்சொல்லுகிற

ஸா.நீ || உபயவேதாந்தவிவரணம்பண்ணுகிற ஶ்ரீபாஷ்யகாரர் சொல்லாமல் புருஷகாரத்வத்தை ஏதுக்குச்சொல்லுவானேன் என்றவருளிச்செய்கிறார் (பாஷ்யகாரருமிதி) (நேரிலே) ஸ்தானத்திலே "பகவத்ப்ரிய" மென்கிறவிடத்திலே பகவந்நாராயண ஶப்தார்த்தங்களெல்லாம் சொல்லப்பட்டதென்று கருத்து. ஆனாலும் "ஶ்ரீயதே ஶ்ரயதே" என்கிற வ்யுத்பத்திகூடினாலும் "ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி" என்கிற வ்யுத்பத்திகூடுமோ, ஸர்வஜ்ஞனான பிராட்டிக்குக் கேழ்க்கவேண்டியதில்லையே, 'ஶ்ராவயதி' என்கிறதும் ஆஶ்ரிதர்பக்கலிலே ப்ரத்யக்ஷஸித்தம் ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரன் திறத்திலும் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநார்த்தமான ஶ்ரவணம் ஸாத்யமன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஶ்ருணோதீத்யாதிநா) ப்ரகாரத்ரயேண ஆனாலும் ஸர்வ விஷ்ணுவுக்கு நிஸ்ஸங்கமாக நினைத்தபோதும் ஸர்வேஶ்வரனை ஶரணவரணம்பண்ணும்போது நித்யமாக புருஷகாரஸம்பந்தமே அபேக்ஷிதமாகையால் காதாசித்கமாக ஆஶ்ரிதார்த்தத்வநியைக் கேழ்க்கையும் ஈஶ்வரனை கேழ்ப்பிக்கையும் ப்ரயோஜனாபாவமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி இதி) காதாசித்கார்த்தத்வநிஶ்ரவண ஶ்ராவணரூப புருஷகாரக்ருத்யமாத்ரேண ஸதாதந புருஷகாரத்வமென்றபடி. இந்த வ்யுத்பத்தி "ஶ்ருணோதி ஸகலார்த்தாநாம் ஶ்ராவயத்யேஷா வ்யுத்பத்தி" என்கிற வசனார்த்தமென்று கருத்து. "ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி" என்கிறவ்யுத்பத்தியில் ஶ்ரவணம் வேதநவாக்யமென்றும் ஶ்ராவணம்வேதநகர்த்ருகமன்றிக்கே ஸர்வேஶ்வரகர்த்ருகமென்கிறது விரோதமன்றோ, அவ்வ்யுத்பத்தியாலே புருஷகார

ஸா-கா || ஸ்துத்யாதிநா) ஸ்வோக்தார்த்தே பாஷ்யகார ஸம்மதிமாஹ. (பாஷ்யகாரருமித்யாதிநா) ஸர்வம் ஶ்ரீயத இதி கர்மணிவ்யுத்பத்த்யபேக்ஷிதகர்த்ருஸமர்ப்பணேந ஶ்ரயத இதி கர்த்தரிவ்யுத்பத்த்யபேக்ஷிதகர்மஸமர்ப்பணேந சாவஶ்யாபேக்ஷித ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதீதி வ்யுத்பத்த்யாவஶ்யகத்வம் தத்ர புருஷகாரத்வஜ்ஞாபநம் ப்ரயோஜநமிதி ஸாபேக்ஷத்வமாஹ. (ஶ்ருணோதீத்யாதிநா) ஸர்வம் வ்யுத்பத்தி ப்ரதிஷ்டாபக்ஷ புருஷகார ஜ்ஞாபகத்வ ப்ரக்ரா

த்ர ॥ விதுக்கும் ப்ராப்யகாரணத்வத்திலே நோக்கு. "ஶ்ருத்வா ப்ராஹ்மணமேகம் வ்ருத்தாந் ஸத்ரூபாயணம் | உபநிஷத்ஸு ஸம்ஸாரார்ணவ ஸாகரே, த்ருஷ்யஸம்ஸாரவிராமாய" இத்யாதிகளை யவன்பக்கலிலே கேட்டு "ஶ்ரவணாத் ஸஹிதபூர்வத்யாநாத் யதா தத்வத்ருஷ்டிஹம் ஸஹிதம் ப்ராஹ்மணர்விபாவிதம் ஸாக்ஷாத்ஸம்ப்ராப்ய" என்று கவொ தத்தை கவொதி கேட்பித்தாற்போலே அவஸரத்திலே கேட்பிக்கு மென்னவுமாம். ஸவேஶ்வரன் பக்கலிலே ஸாக்ஷித்தைக்கேட்டு "ஶ்ருத்வா ஸர்வமிதம் தத்" இத்யாதிகளிற்படியே விபரீதரையுங்கூட

ஸாதீ॥ அவம் ஸிக்ஷிக்கையால் ப்ரஜாபதிர் வ்யபேக்ஷையன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருத்வா ஶ்ருத்யேகவிதி) அவன்பக்கலிலேகேட்டுஅவஸரத் திலே அவனைத்தானே கேழ்ப்பிக்குமென்றதாகையால் வைவர்த்ய மில்லை என்று கருத்து. ஶ்ருத்வா ஶ்ருத்யேகம் ஸர்வம் பராயணமேவாயம் யே ஸ வத்யதே, தானும் ஸ்வயமேவ உபாயானுஸந்தாநதிஷ்டா ஸமிக்ஷா ஸம்ஸாராதிஷ்டிர்விஷ்ட்ராதி என்கை. பதியாயிருக்கிறவிவள் ஸதீயாவினிடத்தில் நின்றும் கேட்டவர்த்தத்தைத்தனே ஸதீயாவை கேழ்ப்பிக்கை உசிதமோவென்கிற ஶங்காபரிஹாரார்த்தம் "ஶ்ரவண ஸாவஹிதம் காண" இத்யாதிகம் ஸதீயாவுக்கு ப்ரபன்னதஸம்ர க்ஷணார்த்த பாரதந்த்ர்யஸம்பாவியாலே அத்யந்த வ்யாக்யாஸநா ஸத்யமாகக்கேழ்ப்பிக்கை உசிதந்தானென்றுகருத்து. ப்ரபன்னதஸம் ரக்ஷணத்தை ஸர்வேஶ்வரனிடத்தில் நின்றும்கேட்டு ஸக்ருத்விஷயத்தில்கேழ் ப்பிக்கை திவ்யமாதி ஸவஶாஸ்த்ரப்ரமாணமானபடியாலே பிராட்டிக்கத் தத்தஷ்யாவஹமன்றோஎன்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸவேஶ்வரனிதி) "ஶ்ருத்வா ஶ்ருத்யேகம் தத்வம் ராக்ஷஸீ ஸ்வாநம் பரிவ்ருதா | பயஜ்ஞாநிவ்ருதா கோராஸ்யாஸ்ய ப்ராஹ்மஶ்ஶ்வர்" அஶ்வாஸ்ய — ஹோத்ரஸம்ஸ ராவண ஸ்தாநம் ஸ்யாத் பரிவ்ருதா ரக்ஷகா அயா கிஞ்சிஷா ரா பயா க்ஷணாஞ்ஞநிவ்ருதா அயா ப்ராஹ்மஶ்ஶ்வர் கஸஸ ராக்ஷ ஸித்ரம் க்ஷதாஸ்ய வேஷம் விஹாய ஸீதா அஶ்வாஸயிகம் யாக்ஷீதி. ஆகையால் ப்ரத்யாவிஷயெவி ஹிதாவரணாதநந்த்ரு வெஹக ஸ்வா வாயா அத்யந்தாதிஶயொ வ்யாஜிதஇன்றுகருத்து. ப்ராவபதிக்கிஞ்ஶ்ரீ தவெதந ஸஹதாவும் வாயிதமன்றென்று ஸங்கிதம். ஆனாலும் "ப்ரணாதி நிவிஶாநெஷாந ஸ்ரீணாத்வமாணெஶைமஜ" என்கிற வ்யாக்ருதி கூடுமோ? அப்போ வெது வமிக்கர்களுக்கும் ஸகலதோஷ ங்களைப்போக்கவேண்டாவோ, விரோதிகளுக்கும் ஞானவரிவாகத் தை உண்டாக்க வேண்டியாதோ, உபாயாதிகாரிகளுக்கும் க்ருபை தா வாயருக்குமென்று ஔசித்யாநுஸந்தாநிக்கிறதென் னிலப்போ ஸவஶ்ர

௨௦|| கேட்பிக்குமென்னவுமாம். "ஶரணாகதிநிஷ்டாநுஷ்டாநு" என்று வ்யுத்பத்தியானபோது "ஶக்த்யாஸஹ ஸர்வஜ்ஞநிகேதநாய காருண்ய ரூபாய ரக்ஷகத்வப்ரதானைகதைவதாய" என்றும், "வேரிமாருதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கு" மென்றுஞ்சொல்லுகிற படியேஉபாயாதிகாரிகளுக்கு விரோதிகளான கர்மாதிகளைக்கழிக்கு மென்றதாம். "ஶ்ரீணாதிவ ஸம்ஶ்ரயஜாக" என்று நிரூக்தியில் தன் காருண்யாதி குணங்களாலே "நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு,, இத்யாதிகளிற்படியெ ஆஶ்ரிதர்க்கு ஶ்ரேயஸ்

ஸா.ஸ்ரீ|| நிஷ்டிதஸ்ஸம்பந்த ப்ராப்தம் ஶரண்யனுக்குசொல் லுகிறதுவிரோதியாதோ,வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶரணாகத்யாதி யால்) "ஶக்த்யாஸஹ" என்றும் "நின்திருவருளு"மென்றும் ப்ரமா ணோபாதாநத்தாலே உபாஸாஸஹிதைநப்ரீதஸம்பந்தநிஷ்ட ஸம்பந்த ப்ராப்தாதி களென்று கருத்து, ஶக்த்யா ஸஹ தாம் விநா ஸமபேதாபி ரக்ஷகத்வம் நாஸ்தி ஸ்வாத:. ஸம் ஸிஸாதே ஸம்ஸ்ஸிதாதிஸாதந ப்ரதாவிருவ ஸிஸாநே என்கை, உபாய விரோதிகளான கர்மாதிகளைக் கழிக்குமென்று சொல்லாதே உபாயாதிகாரிகளுக்கு விரோதிகளான வென்று நிர்தேஶத்தாலே பிராட்டிக்கு உபாயவிரோதி ப்ராப்திவிரோதி ஸம்பந்தநிவர்த்தகத்வம் தோற்றுகிறது. (வேரி) பரிமளம் (மாருத) விஶிஷ்டமாகாத ஸதாஸாமாந்யமான (பூமேல்) கமலாஸநஸ்தாவரி (இருப்பாள்) வஸியாநிர்க்கிற பெரியபிராட்டி (வினைதீர்க்கும்) ஆஶ்ரிதருடைய ஸம்பந்தத்தையும் (தீர்க்கும்) நிவர்த்திப்பிக்குமென்கை. (நின்திருவருளும்) தேவரீருடைய ஸ்ரீக்ருபையும் பங்கயத்தாள் திருவருளும் பங்கஜத்திலே வஸிக்கிறவள் பங்கயத்தாள் பிராட்டியினுடைய திருவருளும் ஸ்ரீக்ருபையுங்கொண்டு உபாயம் காருண்யமேயாய் கொண்டாவஶ்யம் நின்கோயில் ஸேவித்து விராஜமான (சிக்கு) திருவலரு சித்து வந்தநாஶகமாகத்தேசங்கயங்களை பண்ணியென்கை. இப்படி யானால் ஸ்ரீதத்வஜ்ஞநாவஶ்யம் நிரூபித்தவர்நளவைத்தாரும்

ஸா.ஸ்ரீ|| ஶ்ரீணாதிஶரணாகதிவ்யுத்பத்த்யா ஸ்ரீநிஷ்டநிவ்ருத்திவாக்ய ஸம்பந்தாவகாஸதோபாவாயதோபாவகம் ஸப்ரமாணமாஹ (ஶரணாகத்யாதிநா) (வேரிமாருதேத்யாதி) உபிதே ஶமநாத் காரஹித ஸம்பந்தஸம்விஶிஷ்டாஶக்தி: ப்ராப்திவிரோதிவாசம் நிவர்த்தயேதித்யர்த:. (நின்திருவருளுமித்யாதி) ஸ்வாத்ரூபயாஶக்த்யா: க்ருபயாச ஸஹப்ரஸ்வ ஸ்வவிபநேகாந்தம் க்ருதேத்யர்த:. உக்தார்தஸ்ய ஸம்ஸ்ய யாதநாஶாப ஸ்தோத்ரகாஸ்ரம் ஸம்மதிதவ ப்ரதிபாதநவ்யாஜே

[illegible] ஸங்கத்தையுண்டாக்குமென்றதாம். இவ்வ்ருத்திகளெல்லாத்தாலுமுள்ள வைலக்ஷண்யத்தைக் கணிசித்து "ஸ்ரீஸ்தே வதநாதே [illegible] வய" என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்தார். [illegible] வ்யாபகத்வத்தைக்கொத்து "ஸ்ரீரவிபக" என்றார். இவ்வர்த்தங்களில் [illegible] னுடைய வ்யாபாவத்துக்கு [illegible] களானவை [illegible] த்திலும் [illegible] தைக் [illegible] யானவை [illegible] த்திலுமுபாயங்கள். ‖ * ‖ [illegible]

[illegible] ரும் [illegible] கியிலும் [illegible] கோசத்திலும் [illegible] வ்ருத்திவிசேஷங்களைச் சொல்லாமலிருக்க [illegible] யிகமாக வித்தலையர்த்தம் ஸ்ரீஸூக்தத்துக்கு சொல்லப்போமோ வென்றருளிச்செய்கிறார் (இவ்வ்ருத்திகளெல்லாத்தாலும் [illegible]) (ஸ்ரீரவிபக என்றார்களித்யாதி) ஆனால் ஸ்ரீஸூக்தம் [illegible] மாக [illegible] படியாலே [illegible] காலத்திலே ஸ்ரீஸூக்திலே [illegible] விஜிக்கைடை [illegible] என்றருளிச்செய்கிறார். (இவ்வர்த்தங்களில்) உபாயவ்யாபாரங்கள் [illegible] கள் [illegible] உபாயங்கள், [illegible] காதிகள் இங்கு [illegible] னுடைய [illegible] வத்துக்குளன்மையாலே [illegible] உபாயமில்லையென்று [illegible] க்கூடாது அப்போ [illegible] த்தைக்கு உபாயமானவை என்கையாலே [illegible] த்தையுமில்லையாக [illegible] மாகையால் ஸ்ரீவிஷ்ணு [illegible] உபாய [illegible] விசிஷ்டனுடைய வ்யாபாரத்துக்கு உபாயமானவை என்றே [illegible] கொள்ளவேணும், ஆனாலும் நாராயணன் [illegible] போது [illegible] விசிஷ்டனாயிருக்குமென்கைக்காக [illegible] த்தில் ஸ்ரீஸூக்தமென்று சொன்னதுகூடுமோ, "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible] மில்லையென்றவருளிச்

[illegible] (இவ்வ்ருத்திகளித்யாதி) [illegible] (இவ்வர்த்தங்களிலித்யாதி) [illegible]

ஶ॥உ வெயஶ்ரஸ்ரா-ஙிவாஜிஸஶவ-ுணெ | வ்யிதஃவ்ய திஸஂபஂயீ ஸ்ரீஶா ஜிஶவக்ஷ-ஷாஂ ॥ * ॥ "ஸ்ரீஶாநு"என்று பொதுவிலே சொன்னாலும் வ ஶாணாநு-ஸாரத்தாலே இங்குஸ்ரீயஃவதியென்றபடி.ஸாஶாநுமாக

ஸா-ஸ்ரீ॥செய்கிறார்(ஸ்வாஜிதி)(ஸ்ரீஶாநு)ஸ்ரீவிஸ்ஷுஃஸ்வாஜீஸநுஸ்ரா-ஙிவஸஶ வ-ுணெ வ திஸஂபஂயீ ஸ்ரீஶாநு-வாயஸ்ஸநு ஹாஸஶவ-ுண வ தி ஸஂபஂயீ ஸ்ரீஶாநு-வெயஸ்ஸநு ஹஶ ஸஶவ-ுண வ தி ஸாபஂயீ வ யிதஃ க்ருதஜஊஜிக்ருத உக்தஂ நிஶவக்ஷ-ஷாஜிதி ஜஊஂநிஶவெஶக ஸிஜஜிக்ருஸஃ. இப்படிவத்ரீக வ்யாக்ஷ வாஜூஹ்ராதி ஶயத்தாலே வ-ர-ஷகாரகவஂ ஸிஜிக்கிறதென்றும் வெஊாஜெஷ- வாக நிண-ாயக ஸ்ரீவதிக வெ்ராதநாஸஂ வ ஶஂ ஸ்ரீஶவஜூமென்றும் சொன்னது கூடுமோ, ஸ்ரீஶாவென்றும் ஸாபஸஸாஶாநுந்தோற்று கையாலே வதிகவத்ரீகாஜி ஸிஜிக்க வகாஶமில்லையே என்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸ்ரீஶாநுஎன்றுஜதி) வ்ஶாணாநு-ஸாரத்தாலே வஸ்-தஃ வதிகாஹவ-ர-ஷ வாவக நாராயண வஊஸஶஹிவ்ரா ஹார ரஶவவஶாணாநு-ஸாரத்தாலே என்றபடி. இங்கு நாராயண வஊஸஶஹிவ்ராஹாரத்தாலேஸ்ரீவதியென்னஸஂஞ்சொல்லப்போமோ, ஸ்ரீ ஸ்வதஜெஞ்ஞ என்றும் ஹஶஊஹிஜெஞ என்றும் சிலஸிஜாஞங்கள் சொல்லவில்லையோ, ஶக்ஷீநாராயணாளுக்கு வ பஶவ்ஶாணத்தாலே கத்ருஜெஹஊமும் வதிவத்ரீஹாவமுங் கண்டாலன்றோ, இப்படிஸ்ரீஶவஜத்துக்கஸஂம் நிண-யிக்கலாவது என்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸாஶாநுமாகவிதி) "ஹீஶ்ருஜெதஶக்ஷீஶ்ரவத்ருள" என்று உவநிஷஊஞாரத்திலே வ்திரெக நிஜஊஶத்தாலே கத்ருஜெஹஊமும் வதிகவத்ரீகஸஂபஸமும் சொல்லித்தென்றுகருத்து. ஶ்ரு-தியாலே என்று சொல்லாதே ஶ்ரு-திவெஶத்தாலே என்கையாலே வ ஶாணவ்ராபஶ்ரஂ ஸஶஹிதம்ஆனாலும்'ஶ்ரு யஜெதவவாரஂவஊ"வென்றுஸ்வதஃஸ்ரீஸ்கஂவிஜெஷ்ண

ஸாகா॥வ-ுணவ திஸஂபஂயிகஶ-ஹயொரவிஶிஷ்ஜிதர்ாஹ(ஸ்வாஶ்ரு-வாயஜத்ராஜிநா) நிஶவக்ஷ-ஷாஂ ஸ்ரஶவாஜி ஸஶவ-ுணெ ஸ்ரீஶாநு ஸ்வாஜீஉவாயஃஉவெயஶ்ரவ திஸஂபஂயீவ யிதஜத்ருஷயஃ. யஶாஶேஷ க்ஷாநு-ஸஸாநுரஶ்வஸ்ரா-ஙிவஸஶவ-ுணெஸ்ரீஶாநுஸ்வாஜீவ திஸாபஂயீ யஶாவஹஶஸஶவ-ுணெ ஸ்ரீஶாநு-வெயஃ வ்திஸஂபஂயீ தஶா ஹாஸஶவ-ுணெஸ்ரீஶாநு-வாயஹஶதவ திஸஂபாயீநிஶஶவ யிதஜத்ரு ஸஃ. ஷவஂஸ்ரீஶபூாஸஂஶ-க்ஷா "ஹீஶ்ருஜெதஶக்ஷீஶ்ரவத்ருள" கஜெஸ் ஶாநாஜஶஜெதாவிஷ்ண-வத்ரீ" த்ராஊ்ராநு-ஶ-ண்ராக ஶத-வஃவத்ரீக ர-ஙிவஸாபாஜெயாஸஂஜத்ராஹ. (ஸ்ரீஶாநித்ராஜிநா)வ-ஙிவஂஸ்ரீஶஜூ வெவூநு-ஸாஜெபயஜெகஜெநாக்தஂஹஶவதஃவாகாஸளஶஹ்ஞஶத-வஊக்த

ஈச்வரத்தோற்றின ஸம்பந்தாநுரூப்ய ப்ரதிபந்தத்தாலே விசேஷிதம். ஸர்வருக்கு மாச்ரயணீயையாய் ஜநநீதாவான விவளுக்கு பதியென்னவே ப்ராப்ய மும் ஸௌலப்யமுந் தோற்றும். இங்கு பிராட்டியை விசேஷித்தெடுக் கையாலே நாராயணாதிசப்தங்களான பக்ஷாந்தரங்களிற் காட்டில் வ்யா வ்ருத்தியும் விசேஷணமாக நிர்தேசிக்கையாலே யதாப்ரமாணம்பதி

ஸா-தீ||ஸ்வபதி ''ஜகத்யாதிகளிலேயும் ஸர்வசேஷித்வாதி ஸம்பந்தங்களும் சொல்லாநிற்க பதியென்னேசப்தம் ஸியாநநியமத்துக்கு நியாமகமுண் டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸூத்ருக்குமிதி) ப்ராப்யஸௌலப்யாப்யா ஸர்வ ஸமாச்ரயணீயாயா ஜநந்யாச்சேஹ ஸ்வபாவதயா ஜநநீத்வ ப்ராப்ய: பதிரித்யந்நேக்தம் ப்ராப்யப்ரபதோ வ்ருத்தாதிதி ந்யாயேநப்ராப்ய ஸௌலப்யஸித்திஎன்று கருத்து. ஆனாலுமிங்கு ''ஸ்ரீபதே''ன்று சொல்ல வேணுமோ, நாராயண சப்தத்திலே தானே ''நாரஸம்பந்தநோ நாரா:'' என்றும் ''நாராணாமயநம்'' என்றும் வ்யுத்பத்தி ஹேதுத் தாலே நாராசப்தார்த்தமான பிராட்டிக்கும் ப்ரமாணஸித்தஸம்பந்த விசேஷம் ஸித்திக்கையாலே ஸ்ரீசப்தம் வ்யர்த்தமன்றோவென்றவருளி ச்செய்கிறார் (இங்கிதி) பக்ஷாந்தர வ்யாவ்ருத்தி ப்ரயோஜநகத்வாத்ஸ ப்ரயோஜந மென்று கருத்து. பதிவாராயந்த்ய மென்றே தாவ நாதீ ஸ்யந்தே பேதநாபேதந ஸாதாரணமோ வாராயந்த்ய மென்று சங்கா வ்யாஸ தத்வாரணாயம் யதாப்ரமாணமிதி ''ஸர்வே சாநந்த்ய ப்ரதிபந்ந பேதாயத்தம் வாராயந்த்யமென்று கருத்து. ஆனாலும் ''ஸர்வநித்ய ப்ராஸாத்ய ப்ரத்யோமேஜக்திசாயநே| ஸம் ஸமேதஸவிவக்ஷாயாம் ஸ்வஞ்சீ தத்பாஜய:'' என்கிறபடியே யந வாநு, ஈஹாதீநாம்களசயதோய தர்ஷதாம், பக்திதாநு, ப்ராஹவாநு, வீர வாநு, ஸ்ருஷ்டிகோ ரக்ஷகவாநு, ஸர்வசேஷவஹ்நிநு ஜகத்யாதிள யதா ப்ரமாணம் வேஹஸ்வாதி விசேஷிதத்தத் ப்ரமாணஸித்தத்தம்பந்த ஸ்யக்கஸ்ய உசநாதிங்கோத சப்தம் விவக்ஷிதமென்று சங்கித்து

ஸா-கா||ஸம்பந்த ப்ராப்யவிவக்ஷயேத்யபிப்ராயேணாஹ (ஸர்வருக்கு மித்யாதி) ''ச்ரியம்வராஸயஜேஹேரோ தரம்வஜ்ஞாமீநம்'' நிர்தேசவே ஷாஜஹநாதே த்யாதிநா ஈதஜ்ஞஸ்ஸித்திலாவ:. நகேவலம் ப்ரமாண தேவதாத்ரா ஸமஸ்தெ நாராயாவோபாத்யாயா அவி தஸ்யா: ப யக்ஷக்தந்நாதவி ஸித்தித்யாஹ. (இங்கு பிராட்டியை ஜகத்யாதிநா) நநாநித்யோஜம் ஈதுவ ஜாதவிதாஸ்ம் சநேகாசப்தேந நித்யோம பொயந நெயத்யா ஸாவாதித்த்ராவேக்ஷா ஸஸ காமஸாச்ரயணாவயக்தா ப்ரயக்திவயல்வஸாநாசு ''தயாஸ்க்யா ஸ்வரூபவேஷு விவக்ஷ்ய ச்ருணஸாஹிதம் | குண தச்சஸ்வரூபவேண

ச॥ பாராசர்யமும் ஸங்க்ரஹிதம். "ஸம்ஸ்ருஷ்டாப்யாம் ஸர்வகாலம் நித்யயோ
கேதிமாயநே । ஸம்ஸரேத்ருஷ்டி விவக்ஷாயாம் ஸவத்ஸர்தோவாத்யய:"
என்றநேகார்த்தமாயிருந்ததேயாகிலும் இங்கு ப்ரதேயோ உபயோக
விசேஷத்தாலேப்ரமாணஸித்தமான நித்யயோகத்தைச்சொல்லுகிறது.
விவ்ருதத்தில் ப்ருஹத்யயாவஸ்யயிலுமுள்பட "க்ருஷ்ணாஜிநேநஸம்
வ்ருணுத வயஸோ வக்ஷஸ்ஸ்தாபயாம்" என்னும்படியிறே நித்யயோக

ஸா-நீ ॥ உதாரமருளிச்செய்கிருர். (ஹந்தேதி)(உபயோகேதி)ஸாவ
ராயனுக்கு நினைத்தபோதாச்ரயிக்கைக்குறுப்பான நித்யயோகத்தைச்
சொல்லுகிறதென்றபடி. (ப்ரமாணேதி) "நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா
விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ" த்யாதி. இங்கு "ஸ்ரீமதே"ன்று ஸ்வரூப
த்துக்கு நித்யயோகத்தை சொல்லவந்ததன்று, கிந்து ப்ரமாணாந்த
ராநுஸாரத்தாலே பதிபத்தீஸாவேந நித்யயோகத்தைச்சொல்லு
கிறது. பத்நீஸம்பந்த பூர்வாஷ்காரகவாயாவேகஷிதகவாசவபத்நீவ
பதிகங் சேஷசேஷிபாவாத்யவஹிரு பூர்வஸ்வஸ்லீகேவகாஷ விம்ம
விஷிஷ்டவிக்ருஹவிசேஷஸாலிகவதஸாத்யர்விக்ருஹஸாக்ஷி யம் ஹமவதி
நித்யயோகமாநபவஷ்டம். ராமாத்யவதாரேஷு விசேஷதஸ்நாகஷ
என்குற சங்கையிலருளிச்செய்கிருர் (விவ்ருதத்திலிதி) விசேஷம்
யொகாதிநயமாத மென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸ்ரீமானென்று பிராட்
டிக்கு விசேஷணதயா நிர்தேசங்கூடாது, பிராட்டி வ்யக்தித்வ
விசேஷணமென்ருல் கீதிப்ரீவபூர்வ நாரீணாமென்றும் பூவில்வாழ்
மகளாயென்றும் சொல்லப்படுகிற ப்ரதிபத்தயஸாநாயிகாரணம்
கூடாது. வ்யக்தித்வமென்றில் ஸ்ரீமானென்று தகவஸாவேக
ஸாநாயிகாரணம் கூடாது. ஆகையால் பிராட்டி ஸ்வதந்த்ரையன்றோவென்று சங்கையை அநுவதித்து பரிஹரிக்கிருர்.

ஸா-கா॥ வ்யாப்திஸ்ஸாயாரணீதா॥யமாப்யாஜமவ்யாவ்யம்ஸ்யாத்வேணஸ்வ
ஹாவத:। தயாவ்யாப்திசம்ஸப்யம்பிபர்த்தவதமேஸ்வரீ॥யமாப்யாவஸா
வ்யாப்யா தயாவ்யாப்தொஹலீஸ்வரா:। விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ" த்யாதிப்ர
நாஞ்சார்யாத் நித்யயோக ஸவாஸம்ஜாத்யாஹ (ஹந்தேத்யாதிநா)
ஸவம் ஸ்வரூபா வ்யக்திஸிதைகா விஷஹா வ்யாப்தா ஷிஷிதவிஸைப்
தாணதாஹ. (விவ்ருதத்திலித்யாதிநா) ததேவம் ஸதி ப்ரதிபத்தேந
ஸாநாயிகாரணம் சவ்யக்திஸ்ம் பாமேத ப்ரதிபத்தவேக்ஷஸாநா
நாயிகாரணம் வ்யக்தித்வி பாமேதிஸம்கைகநுவதந வ்யக்
தித்வ வ்யக்திதந்த்ரவ்யாவேக்ஷவ நிரவேக்ஷவ ப்ரயோஜிதே
தயோவ்யுத்பிவாராகிங்ஹ விவக்ஷயாவா ஸ்வேதராவாவிசேஷணதா
வாதிவ தத்ஸாவாவேவ ப்ரதிஸ்வாவேக்ஷவநிரவேக்ஷவப்ரயோஜகா

ரஹ || மிருப்பது. ஸமஷ்டிஸம்ஸ்தானவுக்கு "ஸ்ரீர்தூ" என்று ஸ்வதந்த்ர்ய
ஸ்த்வஸாபேக்ஷமாக ஸாதாரநாயிகாஸ்த்வங் கூடுமோவென்றும்,
வ்யக்திஸமாகில் "கீதிர்ஸ்ரீவர்த்தநாரீணாம்" என்றும், "பூவில்வாழ்
மகளா" யென்றும் ஸ்வதந்த்ர்யஸ்த்வநிரபேக்ஷமாக ஸாதாநாயி
காஸ்த்வங்கூடுமோவென்றும் சிலர்சொல்லும் வொதுங்களிரண்டும்
ரதுங்கள், எங்ஙனேயென்னில்; "தத்குணஸாரத்வாத்தத்வ்யபதேஶ:
ப்ராஜ்ஞவத்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநகுணத்தையிட்டு ஆத்மாவை
ஜ்ஞாநமென்று சொல்லலாயிருக்கச்செய்தே "ஜ்ஞாநவாநு" என்று
ஸ்வதந்த்ர்யஸ்த்யாஸ்ரிதமாகவும் ஸாதாநாயிகாஸ்த்வ முண்டாகிருப்
போலே யிங்குங்குறையில்லை. ஆகையால் ஸ்வதந்த்ர்யஸ்த்யமாத்ரத்
தைக்கொண்டு வ்யக்திஸமென்று நிஶ்சயிக்கப்போகாது. "நாவதி
ஸேவஸவர்ஜோகா" இத்யாதிகளிற்போலே விவக்ஷாஜ்ஞம் ஸம்ஹா
விதமானவிடத்தில் இப்ஸ்த்யமில்லாத ஸாதாநாயிகாஸ்த்வமாத்ரத்
தைக்கொண்டு வ்யக்திஸமன்றென்னவுமொண்ணாது. ஆனபின்புவிஶத
மாக ப்ரதிபாதிக்கும் ப்ரமாணாந்தரங்களைக்கொண்டு இவ்வஸ்துஸ்தி

ஸா-நீ||(ஸமஷ்டி ஸம்ஸ்தானவுக்கிதி)ஆனல்யடிஇதிஶதஶ்ருத்யாஹி
தேத்ந ப்ரயோமாஸஸம்ஸ்தாநாத்மக ஜாதிக்கவ்யக்திஸ்வமும் உண்டா
நித்யாஜள தஸப்ரயோமேந வ்யக்திஸ்வமும்' சொல்லுகிறது
விரோயியாதோ' ஸ்வதந்த்ர்ய ஸ்த்யப்ரயோமாப்ரயோஜமும் வ்ய
க்தித்வவ்யக்திசிக்கு நியாமகமல்லவென்றில் வ்யக்தித்வவ்யக்திசித்வ
ஸ்யாஜ்ஞம் ப்ரஸாதியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறர் (ஆகையா
லிதி வாக்யத்தாலே தெளியப்ராப்திக்கு) ஆகையாலிங்கு
பிராட்டிக்கவ்யக்திசிவாய ஸ்தாநமில்லாதேயிருக்கத்தவாலேதானே
சொல்லக்கூடுமோ, ப்ரமாண முண்டானுலு முக்தாவஸ்த்தில்ஸதவ்

ஸா-கா|| காவிதிதயோரஸாவாவெஸாயகாவிதிதயோரத்ராஸாவா
ஞபாயஉத்திவ்யஞாஹ. (ஸமஷ்டிஸெத்யாதிநா) "ஸ்ரீத்யஸவ
ஹரஸ்ராஹஸ்ஸஹவஸ்ரஹவிஷ்யதா" இதிகிதிஶ்ரீவாக்யஸ்யவேவ
வஸ்ர "தஜ்ஞண ஸாரஸா,,திக்த் ஸரவ நிரவேக யஶவா
விஸாக ஶ்ரேஷ்டண வாவிகாஸ ஸாதாநாயிகாஸ்த்வ ஸயஸ்வீக்ய
ஜம் தயாதேதி ஸாவ. ஸவம்வ்யக்ஸ்ரவவிஶ்ர ஹாஸ்யாஸவ்ய
க்திஸாயா ஸ்ரத்யா" ஸ்ரத்யாஸஹஜ்யஷீகேஶ:"வேகவேஜ்ஜவேர
ஜோகே" த்யாதிஷ ஸணாநுகுணாஸ ஸத்தத்ரவஸ்ரஷகார
ஸாவாஸா ஸயஸாநா ப்ரதிபாதநஸ்யா வேக்ஷிதஸாக
ஸ்ரத்யாபஸ்ராகார தயயோமாஸ வஜ்ஜவேஶி ஶத்வா ஆகா
ரத்யோவ யோமிநித்யோம உஸ்த ஐதிஶயஷஸ்ய தஸ்யாஸ

உ ॥ யிருக்கும்படி தெளியப்ரகாசிக்கும். இங்கு உபாயதசையிலும் உபேயதசையிலும் ப்ரமாணங்கள் நித்யயோகத்தைச்சொல்லுகையாலும் இம்மந்த்ரத்திலேவகாரம் புருஷகாரத்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கை யபேக்ஷிதமாகையாலும் பூர்வோத்தரவாக்யங்களில் மதுப்பாலே "ஸஹ த்ரைலோக்ய ஜனநீம், ஸர்வோஸ்யஸஹிதஸ்ஸ்ரீ" என்கிறபடியே பிரிவற்றபடி சொல்லிற்றாயிற்று. நம்மாழ்வாரும் "அகலகில்லே னிறையுமென் றலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா" வென்றும், "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப" வென்றும், "இங்குமங்குந்திருமாலன் றியின்மைகண்டெ"ன்றும் உபாயதசையிலும் உபேயதசையிலும் ஸ்ரீவசநபூஷணத்திற்

ஸா-நீ ॥ நித்யயோகமவாமன் றீக்கேயிருக்கப் ப்ரமாணங்களாலும் மந்த்ரவசனத்திலே மதுப்புக்கு நித்யயோகவாசகங்சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) உபாயதசாயாம் "அக்ஷ்யாஸஹாஸ்ரீ கேசவ:, உபேயதசாயாம் "வைகுண்டேது பரேலோகே ஸ்ரீயா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி:। நித்யவேஷாஜகந்நாதா" இத்யாதி ப்ரமாணம் (இம்மந்த்ரத்திலிதி) உபயநிரூபிதஸம்பந்தாவிஷயஸ்ய உபயதி வாசகமாகை எகோபயப்ரமாணங்களாலே அநிதத்வாப்ரயோகமாம் மந்த்ர வசனத்தில் ஸ்ரீயா நித்யயோகஸம்பந்தமென்று கருத்து. இப்படியானால் ஸர்வஜ்ஞரான நம்மாழ்வார் "முகில்வண்ண னடியையடைந்து" இத்யாதிகளிலே ப்ரபத்திவ்யவரணம் பண்ணியருளினவர் ஸ்ரீயோ நித்யயோகத்தைச்சொல்லாமையாலே கர்த்தவ்யஸம்பந்தநாயவிரோதமாக நித்யயோகத்தை மந்த்ரார்த்தமாகச்சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நம்மாழ்வாருமிதி) (அகலகில்லேனித்யாதி) இறையும்க்ஷணகாலமும் அகலகில்லேன் அகலுகை பிறிவு பிறியமாட்டாளென்கை எனல்லேனென்று (அலர்) புஷ்பம் (மேல்) உபரிதலவாஸமுடையவளான (மங்கை) யுவதியானவள் (உறை) நித்யவாஸம் பண்ணப்படும் (மார்பை) வக்ஷஸ்ஸையுடையவனே என்கை (ஒண்டொடியாளித்யாதி) (ஒண்) அழகான (தொடி) ஹஸ்தாபரணமானது ஹஸ்தமாயுடையவளானமஹாலக்ஷ்மியானவள் (திருமகளும்) லக்ஷ்மியும் (நீயும்)

ஸா-கா ॥ புருஷகாரத்வாவேவ நித்யயோகஸம்பந்தம் (இங்கு உபாயேத்யாதிநா) (பிரிவற்றேத்யாதி) அவிநாபாவ இத்யர்த்த: (அகலகில்லேனித்யாதி) க்ஷணமாத்ரவிஸ்லேஷஸஹிஷ்ணுத்வாபாவாத் ஸ்ரீயா யுக்த வக்ஷஸ்தலவ (ஒண்டொடீத்யாதி) விஸ்லேஷம் ஸம்பாவிதே ஸம்பாவனாயா அபிஸம்பந்தாத் விஸ்லேஷயோர் விஸ்லேஷஸம்பந்தப்ரகாசிதேவ (இங்குமித்யாதி) இஹவாமுத்ர ஸ்ரீதேவிநாபாவம் த்ருஷ்டீவ

சொன்ன திருமந்த்ரத்தை பதேஸித்தார். இவ்வர்த்தம் ஸாவதாநராய்க்கணியிடாதே நினைத்தபோதேயாஶ்ரயிக்கைக்குறுப்பாம் இப்படி விவக்ஷிதமான வாத்ஸல்யாதிகளுடைய தன்னேற்ற மாட்டி யிருக்கிற நாராயணஶப்தத்தில் தோற்றுகிற ஸௌலப்ய மும் பாணிக்களும். இது "தன்னடியார்" என்கிற பாட்டிலே காண

ஸா-தீ ‖ தேவரீரும் (நிலாகிர்ப்ப) வதிஷ்டாரிக்கவாரவேஷ ஜதிஶேஷ (இங்குமித்யாதி)(இங்கும்)உபாயத்வேஶேஷிலும்(அங்கும்)வாரவேதேவ முக்யாபியிலும்(திருமால்,திரு ஸ்ரீ கஸ்யாமால்வாமோஹத்தையுடைய திருஸ்ரீ விஷ்ணு நாராயணனையன்றி நாராயணா விநா (இன்மை) இல்லாமை(கண்டு)ஸ்ரீகோவிந்தாதேவா நாஸ்தீத்யேவநிஶ்சயம்.உத்தர வஸ்துத்திலே ஶேஷஶேஷித்வஸம்பந்தோபாயத்வ நித்யயோக மவிவக்ஷித மானாலும் வாத்ஸல்யாத்திலே பவிவக்ஷிதோவயோக விஶேஷமேதென்றவருளிச்செய்கிறார்.(இவ்வர்த்தம் ப்ராப்தி)அணியி டாதே ஸகரில்லையென்று ஸம்பந்தப்படாதே, ஆனாலும்ஸ்ரீமான் ஸாவ ரியவிஷயே நித்யஸம்பந்தஞ்சுக் ப்ரயோஜனையாலே பகவாவா வாத்ஸல்யாதிகளைத் திருஷ்டாவதாரபூர்ணாதிகேவலம் ஸ்வாமித்வஸௌலப்ய வாத்ஸல்யஸம்பந்தாதிஸுலபமாக்ஷ்ய ணைவ பக்தஸுலபாவாக நித்யயோகமாக ஜிதந்தேபோ வாக்ய மன்றேயென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஜதி) நிரபாயஸம்பந்த ரஹிதநிமித்தணத்ஸ்ம்ருதராஜவஸ்த்ர ஸம்பந்தாத்யே வேதவாக்ய ஸ்வி நிஸ்ஸம்ஶயமர்த்தம் பராவஸம்பந்தவதி பகவதி தாஶ்ரய வாக்யவர்ப்பர்ய நிஸ்ஸம்சதாம் கிம் வஸ்துவென்று கருத்து. இப் படியாகில்ஸவதிஸம் ஸாக்ஷாத்காரமென்கிற ஸம்ப்ரதாயம்விரோதி யாதோ,ஆகையால்தாஶ்ரய ஸ்வாமித்வ மென்றபென்டாலோவென் னவருளிச்செய்கிறார் (இதுஜதி) தன்னடியார் திறத்தகத்தாமரையா ளாகிலும் சிதகுரைக்குமேலென்றடியாரதுசெய்யார்செய்தாரேல்நன்று

ஸா-ஸா ‖ (அணியிடாதேஜத்யாதி) ஸஸகாய- ஜாரஜோவேக்ஷ்யாவேக்ஷா ஸ்வீகாரஶ்ரயணோபாயம் ஸவேஷ்டிதம். ஸ்ரீ நாராயணஶப்தா ஸஹஸ்ர (இப்படித்யாதிநா) (தன்னேற்றமாம் படியாயிருக்கின்றன) ஸ்வஸ்தி ஸாவஸாமாஸ்வாஸம் ஸமஸ்த ஸமுத்ராஜய ஸ்வாஶ்ரய ஹம்த ஸமாஶ்ரயணீய வாத்ஸல்யகாரோவ்ருத்தவிவக்ஷிதஜதி ஜ்ஞாவ பிதாமஹேஶ்வராய ப்ரஜாஸ்யஸ்ய. ஸவ வாத்ஸல்யாதிவேக்ஷா வத்ஸலோபாதிகம் ஸாகாரசுத ஸஹவக ஸ்வாமிவஸ்வஶ்ரீ ரவி தயோக்ஷபூர்வாபரித்ரம். (இதுதன்னடியாரித்யாதிநா) ஸமவாய ஸ்வஹஸ்தவிஷயே ஸகலோதஜநீவஸ்தூயாவீதவேஶ

௨௦|| லாம். "ஶ்ரியஃ ஶ்ரீகாந்தஸ்ய ஶ்ரீரநபாயிநீ யாஶ்ரய" இத்யாதி
களிலே ப்ரஸித்தமாக ப்ரஸித்தமான ஶ்ரீஶப்தமே யமையாதோ வெ
ன்னில்; பூர்வகண்டத்தில் உபாயபாவத்துக்குறுப்பான குணவிஶே
ஷாநுஸந்தாநார்த்தமாகவும் உத்தரகண்டத்தில் ஸர்வவிஶிஷ்டனை
ஶேஷிப்ராப்யனைத்தோற்றுகைக்காகவும் நாராயணஶப்தமபேக்ஷித

ஸூ. நீ || செய்தாரென்பனபோலவும் ஸ்வாபாவிஷயேகமேவாஸிநீஶ்ரீ
ரவிசிதருகுத்தம்சொல்லுமாகிலும்என்றடடாரது செய்யார்கஸ்ஹாவா
ஸ்ந்காயாஃ செய்தாரேல் ப்ராப்யஶேஷ காயாஸ்வஹவி
ஸர்வீநமேவ க்ருதவந இதி வஹநிவாஸ்ய ஹரவாநிதி ஶாயாஸஃ
பாரார்ஷகாரஸ்ஹதயா கஶேயா கஸம்ஸாவிதைஶாநேக்ருதவி
ஹாஸாநம்ஶிகரோதித்ருக்ஷா பாரார்ஷகாராஹாவெவி ரக்ஷணோ
நேவோ ஹரவாநு ஸ்வாநதிக்ருஶேணீயபாரார்ஷகாரஸ்ஸியாநே கிஶே
வக்தவ்யமென்று கருத்து. ஆகையாலிவ்வர்த்தம் ஸாப்ரதாயஸித்தமெ
ன்று கருத்து. இங்கு ஶ்ரீஶப்தம் ஹரவதஸாயாரணநாமமாயிருக்கை
யாலே நாராயணஶப்தம் மிகுதியன்றோ வகவாக்யத்திலிரண்டு
விஶேஷ்யவத ப யோஶமநாவிதமன்றோ? உபாயகேவாபாயாக்த
ஶணாநுஸந்தாநார்த்தம் நாராயணஶப்தம் வேண்டுகையால் ப்ரயே
நிஷ்டம் ஶ்ரீஶப்தம் விஶேஷணமென்றிலாறுஉத்தரவண்டத்திலேநா
ராயணஶப்தம் மிகுதியன்றோவென்றுஶங்கித்துஉத்தரமருளிச்செய்கிறார்.
(ஶ்ரியாஇதி) இனிநாராயணஶப்தார்த்தமேதுதிருமந்த்ராயிகாரத்திலே
சொல்லிற்றென்றிலப்போது நாராயணஶப்தம்பத்ராயிகாரோக்தரீத்ய
கநம்தார்த்த வாவகமாகையால் தாவதர்த்தாநுஸந்தாநாநுஷ்டாந
காலத்திலஶக்யமன்றோ, கதிவயகுணாநுஸந்தாநத்திலே தாத்பர்ய
மென்றிலதுக்கு நியாமகமுண்டோ, பூர்வகண்டமுபாய பரமாகை
யாலுபாயகேவாபாயாக்தமே நியாமகமென்றிலாறுலு முபாயகோ

ஸா-கா|| ந்யம்கரோத்வேகஸபாயாஜ்ஞாவயத்வேகஶேஷகாநாவரா
யாகாயஃ,பதிகாயஃ ப்ராப்யபாவமேஹேஷ்டதிஸர்வீந
மேவா காவஷிதி வதேஹிவேத்யர்த்தஃ. ப்ராப்யபாவ வஶ்தயா
க்ருதஸ்யாவி வாவஸ்ய ஶபாஷ்ணாதி ஹேதாஷேந ஸாக்ஷீநாதிவ
ஶப்த யோஶ இதிஹாவஃ ஶ்ரீஶப்தேந ஶ்ரியஃ பதித்வேந நாக
யாவ நாராயணவவ வோஜ்யதஇதி நாராயணவத வெயர்த்ய
ஶங்காஶேஷ பரிஹாரம் தஸ்யபூர்வாயிகாரோக்த ஸகலார்த்த
வக்ஷ வ்யாபாயகேவாபாயாக்த வாத்ஸல்யாதயவவ நாஸநீயா
இதி ப ஹஸர்வ தேஷாஸ்வாமிவஶேவயோஶவ காரகேவ்யாஹ(ஶ்ரியா
இத்யாதிநா) ஶ்ருதப்ரஸாஸ்யாதிஃ, பரஶோஹாரகாணீத்யாதிஶப்தார்த்தஃ.

[illegible]மாகையால் இங்குஸ்ரீவைபவம் விசேஷணம். இங்குத்தை நாராயண [illegible]த்துக்கு [illegible] காரத்தில் [illegible]களாலே சொன்ன [illegible]ங்களெல்லாம் விவக்ஷிதங்களாகிலும் [illegible]த்தில் நாராய ண[illegible]த்துக்கு [illegible]தையிலே நோக்கானபடியாலே “நிகரில் புகழாய்” இத்யாதிகளிலே [illegible]ஸூசிதங்களான [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] || [illegible]ங்கள்தான [illegible]ங்களோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குத்தை இதி) (நிகரிலிதி) ‘நிகரில்புகழாய், என்றவாத்ஸல்யம், உலகுமூன்றுடையாய், என்று [illegible] என்னையாள்வா னே, என்று [illegible] நிகரில்மலரென்று [illegible] திருவேங்கடத்தானே, என்று [illegible]ஸூசிதம். ஆனாலும் இக்குணங்கள் [illegible] தோஷ [illegible]ங்களென்றப்போமோ, வாத்ஸல்யமாவது தோஷ [illegible]மோ தோஷ[illegible]மோ? [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இது [illegible] [illegible]மோ, [illegible] இது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இது [illegible]ரானவிவனுக்கு குணமன்று. [illegible] இது [illegible] [illegible] [illegible]மாகையால் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] “[illegible]” இதி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ஆகையாலிவைகள் [illegible]

௯௭ || களிங்கநஸமயங்களில் ப்ரகாசிதங்கள். இவற்றில் வாத்ஸல்யமாவது; "தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேததகர்ஹிதம்" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதனுடைய வைராக்யத்தைப்பாராதே அங்கீகரிக்கைக்கீடான விரக்கம். இது தன் தோஷங்களைப்பார்த்தகலாமைக் குறுப்பாம். ஸ்வாமித்வமாவது, ப்ரணவாதிகளில் ப்ரஸித்தமான ஸம்பந்த விசேஷம். இது தன் பேறாக ரக்ஷிக்குமென்கிற தேற்றத்துக்குறுப்பாம். ஸௌசீல்யமாவது, தான் ஸர்வாதிகனாய் வைத்துத் தண்ணியரான நிஷாதவாநரகோபாலாதிகளோடே நீரந்த்ரஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுகை. இது "அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான் யானார்" என்றகலாதே ஸாம்யாபத்தியையுடையனாக வஶீகரிக்கும்படி விஸ்வஸநீயதையைக் குறுப்பாம். ஸௌலப்யமாவது, ஸநகஸநந்தநாதி யோகிகளுக்குங்கூட கிட்டவொண்ணாத தன்னை "ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாம் கத:" என்னும்படி பண்ணுகை. இது கிட்டவரியனென்கிற நிஸ்ஸஹதைவாராமைக்குறுப்பாம். ஸர்வஜ்ஞத்வமாவது, "அஜ்ஞாதம் நாஸ்தி தே கிஞ்சித் யோவேத்தி யுகபத்ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத:" என்கிறபடியே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கை. இது ஆஶ்ரிதர்க்கு கொடுக்க வேண்டும்நன்மைகளிலும் கழிக்கவேண்டும்விரோதிகளிலுமிவனறியாததில்லையென்னு மநுஸந்தாநத்துக்குறுப்பாம். ஸர்வஶக்தித்வமாவது அகடிதகடநாஸாமர்த்யம். இது ஸம்ஸாரிகளான நம்மைநினைத்த

ஸா-டீ|| யார்த்தங்களாக வந்தவஸ்யங்களென்கிறது யெங்ஙனேயென்று அக்குணங்களுடைய ஸ்வரூபவிசேஷங்களை அருளிச்செய்கிறார். (இவற்றில் தத்ராபி) இரக்கம் ஸ்நேஹவிசேஷ: தேற்றம் விஸ்வாஸ:. (ஸர்வாதிகனாய்வைத்து) இருந்து (தண்ணியரான) அதிநீசரான (நிஷாத:) குஹ:(வாநர:) ஸுக்ரீவாதி: (அம்மானாழிப்பிரானித்யாதி) ஆழி சக்ரம் ஆழியையுடைய (பிரான்) உபகாரகனான (அம்மான் ஸர்வேஶ்வரன் அவன்) வைகுண்டவாஸீ (எவ்விடத்தான்) எங்கேயிருக்கும் (யானார்) அதிநீசனான (அவனை கிட்ட) எவ்விடத்தான் (அகலாதே) பிரியகில்லாதே. ஸகலேத்யாதிபிஸ்ஸர்வைர்மநுஷ்யைர்த்ருஷ்டிகோசர: ப்ராப்தோ த்ருஷ்டிவிஷயதாம் ப்ராப்த:. (கிட்டவரியனல்லாத) து:ப்ராபத்வம் ஸம்ஸாரிணாம்.

ஸா-கா || (அகலாமைக்குறுப்பாம்) அவிஶ்லேஷஸ்ய ஹேது:. ஸௌசீல்ய ஜ்ஞாநார்ஹத்வம் ஸ்வாமித்வதிக்ருத்வா (தண்ணியரான) நிஹீநஜாதீய ஜ்ஞாநாவஹோ பாவவாநாதீத்யாதி ஸாக்ஷாத்:. (அம்மானாழீத்யாதி) ஸர்வேஶ்வர ஶ்ரீசக்ரபாணிர்நித்யோபகாரக: ஸ்வாமீ ஸர்வதா வைகுண்டவாஸீ ஸர்வத்ர ஸம்ஸாரிக க்ஷுத்ரஸ்ஸர்வாதம ஶரீரமாதி நிகேதனம் ஜ்ஞாத்வா ஸாக்ஷாத்கார ஸம்ஸாரே நாவிஶிஷ்டஸ்ஸந்

[illegible] பொறுத்து [illegible] விஶிஷ்டத்திலே அதிசயிப்பிக்க வல்லனென்கிற நிரூபத்துக்குறுப்பாம். ஸத்யஸங்கல்பமாவது, தன் ஸங்கல்பத்துக்கு தன்னாலும் ப்ரதிஹதியின்றிக்கே யொழிகை. இது "ஸங்கல்பா [illegible] [illegible]" என்கிற பாசுரம் பழுதாகாதென்கிற விஶ்வாஸத்துக்குறுப்பாம். [illegible] மாவது; [illegible] [illegible] இது [illegible] யுடையவர்களையும் "[illegible] [illegible], [illegible]" என்கிறபடியே ஒருவ்யாஜமாத்ரத்தாலே ரக்ஷிக்குமென்கிற தெளிவுக்குறுப்பாம். க்ருதஜ்ஞத்வமாவது; "[illegible] [illegible] | [illegible] ||" என்கிறபடியே [illegible] வ்யாபாரத்தையும் [illegible] பண்ணினாற்போலே மறவாதொழிகை. இது தன் பக்கலிலே [illegible] வல்லகுற்கண்டால் இனி நம்மை [illegible] னென்றிருக்கைக்குறுப்பாம். ஸ்திரத்வமாவது; [illegible] நிலையுடைமை. இது [illegible] விலக்கிலும் "ந த்யஜேயம் கதஞ்சந" என்கிறபடியே நம்மைவிடானென்று நம்புகைக்குறுப்பாம். [illegible] மாவது; [illegible] இது "[illegible] [illegible]" [illegible]களிற்படியே [illegible] பார்த்து மத்தனைபொழிய மற்றுநாமிடும்பச்சையில் வரிசைபாரானென்று வல்லகிஞ்சித் காரத்திலே முயல்கைக் குறுப்பாம். [illegible] மாவது; [illegible]

[illegible] தெளிவுக்கு விஶ்வாஸத்துக்கு [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible]. (வல்லகுற்) [illegible] (வரிசை) [illegible].

[illegible] (இது [illegible]) [illegible] (வல்லகுற்) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]

மூ || ஶாஸ்த்ரமும் ஆசார்யகடாக்ஷமும் பரதேவதாப்ரஸாதநம் பண்ணியும் ஸ்நாநஞ்செய்தது போதாதென்றிருக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை. இது ஸ்நானாதிகளைப் போலே ஸாங்காரம் பண்ணியும் அநுஷ்டேயமாக வர்ணாஶ்ரமாநுஷ்டானத்தை அபேக்ஷிக்கைக்குறுப்பாம். இப்படி மற்றும் ஶரண்யத்வோபயுக்தமான குணங்களையும் அவற்றினுடைய ப்ரயோஜனவிஶேஷங்களையுமிங்கே யநுஸந்தித்துக்கொள்வது. உபாயாநுஷ்டானதஶையில் அவ்வோ அதிகாரிகளுக்கபேக்ஷித்த ரக்ஷணோபயுக்த குண

ஸா-நீ || (ஸ்நானாதிஷ்விதி) ஸ்நானஜபதர்ப்பணஸ்வாத்யாயாதி ஸாங்கோபாங்கஸ்நானஸ்வாத்யாயானுஷ்டானம் ப்ரஸ்துதவாநு. அதிஶயேந ப்ரபந்நாநுஷ்டானம். ப்ரபத்திஸாதன ஸாங்கத்வாநு. ஸ்நானாதிகம் ஸாங்கஸாத்யம் ஶாஸ்த்ரமர்யாதயா பரிகணிதம். ஸாங்கோபாங்கம் இப்படி இவையே ப்ரயோஜனங்களாகில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஶரணாகதிகத்யத்திலே வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யாதிகளான குணங்களை சொல்லக்கூடுமோ, ஶரண்யத்வோபயுக்தங்களுக்கு அதுகளும நுஸந்தேயங்களென்றிலது களெங்கேயநுஸந்தேயங்களென்று வருளிச்செய்கிறார் (இப்படிமற்று மிதி) இங்கே நாராயணபதத்திலே. ஆனாலும் பூர்வவாக்யத்திலே ஶரண்யத்வோபயுக்ததயா ரக்ஷணோபயுக்தகுண மநுஸந்தேயமானாலும் உத்தரவாக்யத்தில் ஸர்வவிஶிஷ்டனநுஸந்தேயனாகையாலே க்ருஷ்ணகுணங்களுமநுஸந்தேயங்களாக ப்ரஸங்கியாதோ; உபாயாநுஷ்டானதஶையில் ஸ்வதந்த்ராநுஸந்தேயம் க்ருஷ்ணாநுஸந்தானமிதிகமாகையால் ப்ராப்யத்வோபயுக்த ப்ரயோஜன ரக்ஷணகுணங்களேயங்குமநுஸந்தேயங் களென்னில்ந்த குணமெது? ஶேஷித்வமென்றிலது உபாஸநாங்கப்ராப்திக்கு அநுபயுக்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (உபாயா நுஷ்டானதஶையிலிதி)(ப்ரயோஜனங்களிதி) அநுஸந்தேயங்களிலிதி

ஸா-கா || ஸ்நானாதி), ஸௌஶீல்யஸௌலப்யாதிபரத்வாதிகோதிஹ்ருதயஸுதிஷு ஸ்ரீஹரம்வஹநேவிதீய | க்வசின் கிஞ்சிதுக்ஷம் க்ருதக்ருத்யவதிதி" ரித்யாதி. (இப்படிமற்றுமித்யாதி) அநுஸந்தேயம் நாம ஆஶ்ரித விஷயே க்ஷமாதயஸ்ஸாத்யா:. உபாஸகாநாம் ஸர்வதா வாத்ஸல்யாதிகாதி வாத்ஸல்யாதிகுணஸம்பந்நோ ப்ரார்த்யாதிஷு ஸர்வாதயேதி ஸம் ஸேவ்யத்வோபயுக்தாஶ்ச. உபஸர்வதீக்ஷணஸ்ய ஶரண்யே ப்ரவ்ருத்தே தத்ப்ராப்யத்வோபயுக்த இத்யநுஸந்தேய இதிஹாஸ:. ஸமஸ்தபூர்வ வாக்யஸ்ய நாராயணஶப்தோக்தா: உத்தரவாக்யஸ்ய நாராயண ஶப்தேந "ஸாமர்த்திஞ் விநாஶனதி" ஶ்ருதிவ்யாக்யாநே ப்ரஹ்மவித்ய: ஸம்பந்நோ நோக்தம் ஸர்வஸ்ய ப்ரதிபாத்ய நிவ்ருத்திவர்ணகே

உ ॥ விசிஷ்டன் ஞானஸம்பந்தனாய் ப்ராப்தி உபாயத்தில் ஸத்வ ஞானவிஷயத்தி விசிஷ்டன ஞானஸாத்ய ஞானமும் இக்குத்தரவஸ்து த்தில் நாராயண ஸப்தத்துக்கு ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யமாயும் ஞானக்ஷமாயும் வரும் வெகுஜப ப்ரதிஸம்பந்திகத்திலே நோக்கானபடியாலே அதுக்குவயாக்கங்களான ஸௌசீல்ய நிரதிசய ஸௌலப்யாதிகள் ப்ரயாஜகங்கள். இங்கு ஸம்பந்தவிசேஷாதிகளாலே ஞானசக்த்யாதிகளும் ப்ராப்திகள் ஞானமும் ஸாத்விகமானபடி உபாயதிகாரத்திலே சொன்னோம்.

ஸா-தீ॥ விசேஷ. வெகுஸப்ய ஸ்வ விசேஷணங்களுக்கு ஞானஸ்வரூப ஸௌலப்யாதிக முமுக்ஷுவுக்குமென்கை- ஞானஸ்வரூப நதிவ்யத்வ மஹாவிஷ்ணு ஹாதிஸாஹ ஹம். இப்படி ப்ரபத்தியில் நாராயண வசனத்திலே இக்ஞானம் விவக்ஷித மாகிவிட்டு த்திலேயா ஞானகுணாதிவாசக ஸ்வபமில்லாமையால் பரவஸ்து நாராயண வசனத்திலே ஞானசக்தியாதிகளும் ப்ராப்திகள் ஞானமும் விவக்ஷிக்கிறதென்று பரிகரவிஷயமாயிகாரோக்தி விரோதி யாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இக்கிதி) இங்கு ஸ்ரீமந்நாராயண வசனத்திலே வாசகஸப்தாபாவேபி ஸ்ரீஸப்தநாராயண ஸப்தாபிஹித ஸம்பந்தவாசக ஸம்பந்த நாநாகுணாதிகஸ்யாத்மவிஷயமாகுற தென்று கருத்து. (உபாயாதிகாரத்திலிதி) பரிகரவிஷயமாயிகார இதி ஹாவம். இங்கு ஸ்ரீமந்நாராயணவென்று ஸம்பந்தியமாய் சரணௌ என்கிறது ப்ரயோகமோ, ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ இதி ஸம்ஸ்வபமோ, ஞானசக்த்யவளென்று ஸப்தானாமோகாந்த ஸித்திக்கும் திவ்ய, ஸ்ரீமந்நாரா யண ஸப்தஸ்வரூப ஸ்வபாவாதிகளையும், ஸ்வரூப ஸ்வரூப, இத்யாதி மதவ்யாக்யவிரோதம். ஆகையாலிங்கே சந்தவசனம் விவக்ஷிதமென்றிவி

ஸாகா॥ நிவிஷ்ட ஞானவிசிஷ்டப ஹாநஞானாஞான ஸாநந்தஸம்பந்தாஸ ஸ்யாவி ப்ரஹ்மவித்யாதிவிசேஷாதம் மக்ய கிம் விஷயக இதி ஸாகாயா "ப்ரபத்தி கவிப்ரோ பராவேக்ஷா நிவிஷ்யேத" இத்யாத்யாஞானம் பாதம் ஸாதுகாதி ஸிக்ஷ்யத் ஸத்யாவேத்ய நிவேக்ஷ ணாஞானம் யோஸ்யேத கிஞ்சிவாய ஸாஸ்யஸ்ய விசேஷ ஸ்வரூபம் தத்ஞானஞானவிசேஷஸ்ய யோஸ்ய இத்யபிப்ராயஞாஹ. (உபாயா நுஷ்டாநேத்யாதி) ஞானவீர்ய சக்த்யாதி ஸௌலப்யாதீத்யாதி ஸப்தாஸ்யம். வாசம் ஸ்ரீஸ்வபஸ்வ நாராயண ஸப்தயோரஸ்யார்த்தஸ்ய ஸாஷித பராஷகார ஸம்பந்த ஞானாதிகஸ்ய ஸாகாஸ்தே வாஞா கஸ்ய ப்ராப்திகளுக்கு வசநமேவாஞானஸம்பந்தம் ஸம்யக் "நவாக்ஷரம் ப்ரயோக" இத்யாத்யாஞானத்தியம்ஸ்வ வசனகஸ்வமவா பராஞான ஸ்வபாவஸ்வரூபாஞான ஞானஸ்ய ஸ்வஸ்வ வசனம் வேத்ராஹ. (இங்குஸம்பந்தயாதிநா) ஸகாரமாயா யோஜநேவி ஸ்ரீயை

உ-ம்|| இவ்விடத்தில் "ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ" என்று ஸமஸ்தமாகவும் யோஜிப்பர்கள். "அஹம் நயநவஸுஸாதேவ, ஸவ பரண்ம்" என்கிற ப்ரமாணத்தையும் "அவந்யேவாபாய ஹேதோ ஸவ" என்கிற வாக்யத்தையும் "அகலகில்லேன்" னென்கிற பாட்டையும், ஈகிஶநோ நந்யததிஸ்ஸரணா" என்கிற ஸூத்ரவாக்யத்தையும், "ஸ்ரீமந்நாராயணஸூதி" நித்யாதி தத்ராமரங்களையும் உபலிரணமான மந்த்ரத்தையும் பார்த்து "ஸ்ரீமத், நாராயண" என்றிரண்டு ஸம்போதிகளாக்கி "தவ" என்றொரு பதத்தை யத்யாஹரித்தும் யோஜிப்பர்கள். இப்படி வ்யஸ்தமானாலும் ஸமஸ்தமானாலும் விஶேஷண விஶேஷ்யங்கள் நிற்கும் நிலைக்கு வைஷம்யமில்லை. இந்நிலை பதவாக்ய வண்ணங்களிலுமொக்கும். "சரணௌ" என்கிற ஶப்தம் நித்யமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்குபலக்ஷணம். ஶ்ரியஃபதியினுடைய ஸவ-

ஸா-நீ|| ரண்டுமேஸம்ப்ரதாயமமென்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) (அஹ மேதி) ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாயவாக்யஷட்ஸம்பாத்யநிதேஶாத்தமேதராமவ்யய அத்யாஹாரஸ்ய ப்ரமாணிகவாநுஷேதோஷம் என்று கருத்து. இங்கு ஸமஸ்தபக்ஷத்தில் விஶேஷணம்விஶேஷ்யபேஹதேமன்று ஸ்ரீமத்பதம்விஶேஷணபரமென்றும்வ்யஸ்தபக்ஷத்தில்ஶப்தவைஷம்யத்தாலே விஶேஷணவிஶேஷ்ய வ்யத்யாஸமும் ஸ்ரீமத்பதத்துக்கு உபலக்ஷணபரத்வ ரூபவாக்ய வ்யத்யாஸமும் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஉதி) வ்யாஸஸமாஸயோ ரேகரூப்ய மபிதமென்று கருத்து. ஏகரூப்யம் விஶேஷண விஶேஷ்யயோ ரவிகலிதமாகில் பக்ஷத்வயத்திலும் ஸ்ரீமத்பதஸ்யோபலக்ஷணந்தானுகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்நிலைஉதி) உத்தரபதஸ்ய பதயோரவ்யவஸ்தேஷ்வபி ப்ராதான்யதாயாம் ஸ்ரீயோ விஶேஷணத்வாத்தேகரூப்யாத ரவி விஶேஷணமென்று கருத்து. ஆனாலும் சரணௌஎன்கிறது வ்யர்த்தமன்றோ, விக்ரஹபரமென்றிலது ப்ராக்ருதமாகிலவத்யாவஹமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (சரணௌ உதி) ப்ராக்ருத விலக்ஷண நித்யவிக்ரஹபரமென்றபடி. ஆனாலுமிவ்விக்ரஹஸ்ய ஸகலநம்நிஷ்ப்ரயோஜநமன்றோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரியஃபதியினுடைய விதி) ஸௌலப்யஜ்ஞாதவ்யஸ்து நித்யத்யாஸிம்ஹ தஸ்ய ஹமவதம்

ஸா-கா||விஶேஷணஸ்விஶிஷ்டமித்யாஹ.(இப்படித்யாதிநா)உபமாநத்வ ரவ்ண்யவிஸமாநமித்யாஹ. (இந்நிலைஇத்யாதிநா) பரஸ்பரயாஸ்ரய யணீயஸ்வ ப்ராயாநேந்நொபயோமி தயா விக்ரஹநாவ்யாஶ்ரய ணே ப்ராயாநே நொபயோதீதி ஸம்பந்தநாஹ. (சரணா வித்யாதிநா) விக்ரஹ ப்ராயாந்ய நிஷாநம் ஹாஷ்யகார ஸஜதிநாஹ.

[illegible]॥ ஸாத்ரமும் [illegible] ஞாதவ்யங்களில் [illegible]
[illegible]யென்னுமிடம் "[illegible] [illegible]॥
[illegible] [illegible]" [illegible]
ளிலே [illegible]. ஆகையால் "ஸ்ரீமந்நாராயண" என்கிற விடத்திலே
[illegible]மான [illegible]மும் "[illegible]" என்கிறவிடத்திலே
[illegible] [illegible]த்திலுங்
கீழ்ச்சொன்ன [illegible]களிலுந் தெளிவில்லாதார்க்கும் [illegible]
[illegible]மாய் ஸவிஷய ஞாநத்தாலே ஞாநஸம்கோசத்துக்கு நிவர்த்
கமாய் [illegible] [illegible]மேயிலக்காம்.
இவ்வர்த்தத்தைப்பற்றி [illegible]த்தில் [illegible]களுக்கு முன்னே

ஸா-நீ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ஞாதமானாலும் [illegible]னென்றவருளிச்செய்கிறார்.
(ஆகையாலிதி) [illegible] [illegible]மாகில் [illegible]
வென்ற [illegible] "[illegible]" [illegible]
[illegible] [illegible]களை
விட்டு [illegible]த்துக்கு [illegible] ஞாதவ்யங்களை
என்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]த்திலுமிதி) ஆனாலும் [illegible]
[illegible]மிலக்கானாலும் [illegible]
[illegible]ம்போலே ஞாதவ்யமாகில் [illegible]மென்றவருளி
ச்செய்கிறார் (ஸவிஷயேதி) [illegible] ([illegible])ஆனாலும்
[illegible]களிலே "[illegible]" [illegible]களை
[illegible] ஞாதவ்யங்களாக வருளிச்செய்தது [illegible]மாக சொல்லப்

ஸாரா॥([illegible]) [illegible]
[illegible] "[illegible]" [illegible] | [illegible]
[illegible] [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] [illegible]" [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
([illegible]) அருளிச்செய்கிற திருத்திருமடல்

ரூ॥ நித்யஸூரிவிக்ரஹத்தை யருளிச்செய்தார். நித்யஸ்வரூபத்தில் தெளிவுடையதாயிருக்கச்செய்தேயும் "ஏகந்து மஹதோபூதம் ப்ருதக்ஷத் ஸம் ப்ரதிபத்யதே" என்னும்படி யீஶ்வரன்றனக்கும் ஸாத்ருஶ்யமான நித்ய விக்ரஹ ஸம்பத்தி யுற்றத்தாலே திருமங் கையாழ்வார் தம்மை ஈஶ்வர விஷயத்தில் தேஹாத்மாதிகளாகவருளிச் செய்வர், ஸர்வேஶ்வரனுடைய நித்யஸூரிவிக்ரஹத்துக்கு "பாவம் ஸர்வ திங்கள் வாஸஸாம் ஸ்ரகதா ஸமஸ்து நாயம்| தத்வானுரூப நயநம் விஷ்ணுஸ்ருஷ்டி ஸம்ஸ்தவம்,ஸர்வஜந்யபுண்யஸ்ய ஸர்வவிதா ஸாத்விஷ்டிதா ஸஹாரிணம்(பா) (ரகூ)" இத்யாதிகளிற்படியே ஸாமீப்யமுமா ஶ்ரயமுமுண்டு. ஜீவர்க்காஶ்ரய முண்டாகிலும் ஸாமீப்யமில்லை

ஸா-நீ॥ போமோவென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்ப்ரயாஸத்தை பற்றிஇதி) ஆகால்நித்யஸ்வரூபத்தில் தெளிவுடையாருக்கு ப்ரயோஜ நம் தவிர ப்ரஸம்மியாதோ வென்றருளிச்செய்கிறார் (நித்ய ஸ்வரூபத்திலிதி)(உள்றத்தாலே) கஹிந்வெருத்தால் தத் ஸ்தாநம் (ஈஶ்வரன் தனக்குமிதி) தத் ப்ரமாணம் (ஏகந்திதி) ஏகந்து மஹ ஸ்ரபிவம் பதசோவி. பஷ்யத்ருதம் ஸர்வம் தத்த்வ யதாம் தஸ்ய ஸமவத: ஸ்யதா என்கை. ஸமஸ்தநித்ய விக்ரஹமே இருக் கலாமென்றப்போமோ, ஸர்வஸ்வமான நித்யஸூரி விக்ரஹமுமிலக் கன்றோ வென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனுடையவிதி) ஸாமீ ப்யத்தினம் (பாவம்ஸர்வதீதி) ஸாக்ஷுநா ஐஶ்வர்ய வைஶ்வாஸஸீதம் ஆஶ்ரயமென்ன தென்னம் (ரவிபெத்) ரவிபோ ஸாவண்யம் தெந த்ருஷ்டி ரக்ஷகஷ்ணாம் ஸர்வமேஸ்ரீதாக்ஷ்ணாம் ஸாமீப்யா பாவந்தமக்ஷா ஆஶ்ரயம் ஸர்வேஶ்வராதயாமாஸா ஆராமாகேஶா: தாதாகேஶா: ஸாமீப்யாஶ்ரயத்து ஜீவாத்மாவின் விகல்பிதன இந்தபயா ஸஹாப்தம் ஸமவதிக ஸர்வேஶ்வராஸாயாரணம் நாஸ்யஸ்ய என்று உபபாதிக்கிறார். (ஜீவருக்குஇத்யாதிநா)ஜீவருக்கு ஸாமீப்யாஶ்ரயம் மில்லாவிட்டாலும் நித்யஸூரிகளுக்கு ஸாமீப்யாஶ்ரய மிருக்கலாகாதோ வென்றவது விக்ரஹாஹித பரிஶாஸ நித்யமுக்தஸ்வரூபத்துக்கோ ஸவிக்ர ஹர்களுக்கோவென்று விகல்பித்து கடனை புத்தரமருளிச்செய்கிறார்.

ஸா-கா॥ பெரியதிருமடலிதிவ்யாதயோ: உ பயோராபோதநித்ய ஸ்த:. ஆஶ்ரயணைவிக்ரஹஸ்ய சுபயோரஸ்யாத் ஜீவாத்மநித்ய ஸ்ரூப: தவிக்ரஹாணாமஹமவ ஸ்வரூபஸ்யாவிஷ்யாநம் ஸாமீ ப்யாஶ்ரயமேவேத்யர்த்தா தேஷாம் தஹாவலேவ்யாவஹாரயதி (ஸர்வே ஶ்வரனுடையெத்யாதிநா) உக்தம் ஸாமீப்யாஶ்ரயமேவாவிக்ரஹ தமஸ் யது வ்யாவ்ருத்தி விஹவாம் தயாதி விக்ரஹாணாமேவ தஹஸித்யாஹ.

ரு|| ஶரீரஸம்பந்தத்துக்கு ஸாதகமுண்டேயாகிலும் ப்ராப்யமில்லை. ஸம்ஸாரஸம்பந்தரஹிதமான பரிஶுத்தஸ்வரூபத்துக்கு ஸம்ஸரிக்கைக்கு ஸஹகாரியொருவர்மையில்லையே யாகிலும் ப்ராரப்தவேதநைதயாலே ஸம்ஸரிக்கைக்கு ஸ்வரூபயோக்யதையுண்டாகையாலே யதுக்கு ஹேயப்ரத்யநீகஸ்வபாவ ஸாதகமுமில்லை, ப்ராப்யமுமில்லை முக்தருடைய விக்ரஹபரிக்ரஹதசையிலும் நித்யவிக்ரஹரான நித்யர்க்கும் ப்ராப்யமுண்டேயாகிலும் ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான ஸாதகமில்லை. ஆகையால் த்விதீயவிக்ரஹத்துக்கே முமுக்ஷுவை யபேக்ஷிதமான ஸாதகமும் ப்ராப்யமுமுள்ளது. || * || ப்ராரப்தேதர பூர்வபாபமகிலம் ப்ராமாதிகம் சோத்தரம் ஸாவகாஶம் | ஸ்வாபாக ஸ்வாதிநோ ராமவ முமுக்ஷவாதேயதஸம்விஷ்டா: || * || ப்ரயாணாதிவ்யாபகவாக்யத்திலும் "அந்தேஸம்ஸ்மரணம் ச" என்றுவிக்ரஹவிஶிஷ்டனிலக்காய்த்தோற்றின்

ஸா-நீ || (ஸம்ஸாரஸம்பந்தரஹிதமானேதி) (ஹேயேதி) ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான ஸ்வதஸ்ஸித்த ஹேயப்ரத்யநீகத்வமென்கை. ஆனால் "நித்யா ஸத்யா நவாநித்யம் கதூவரூபா முமுக்ஷுபி:" என்று நித்யமுக்தருக்கு ப்ரணாமஜ்ஞாநாதிகள் சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) நித்யமுக்தயோ: பாபநிவர்த்தகஜ்ஞாநலக்ஷ்யங்களிருந்தாலும் முமுக்ஷுபேயாக்ஷ ஸாதகப்ராப்யமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் நிராலம்பநயோகநிஷ்டனுக்கு த்விதீயஸ்வரூபமிரண்டாகாரயோக்யமாகையால் விக்ரஹத்துக்கேய்ஸாதாரணமென்கைக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ப்ராரப்தேதி) பூர்வ பூர்வாகய: கபோரஸ்ஜா தய: க்ஷராராக்ஷவ: உஹயோரபி ஸாவத்ராஹ்யம் தயாவ ஸவது ஸாவத்ராஹ்யஸாப்ராப்யம் விக்ரஹஸாதாரணமென்று கருத்து. ப்ராப்தே ஹேமஸூத்ர ஹஸ்தாவே பூர்வஸூத்ரா வஜ்ரகோ பாவ க்ஷயகாராா தயாவ ஸாதகமென்று கருத்து. ஸ்வபாவாநஸ்வாதிநோ ராமவமுவாதேயதமென்று கருத்து. ஆனாலும் அயம்வரமேஸ்லோகாதி விஹித ப்ரயாணாத்யநுஷ்டாந காரணம் தமாகையாலங்கே 'அந்தே' யென்று விக்ரஹாதிரஹிததயா ஸகலைக ப்ராணன் தோற்றுகிறக்க விங்கு தவிராஜமாக விக்ரஹவிவக்ஷை பண்ணப் போமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரயாணாதிவியாபக வாக்யத்திலுமிதி) ஸகல ஸூக்ஷ்மம் ப்ராணவிக்ரஹாதி நிஷேதகமன்றென்று கருத்து. ஆனாலும் விக்ரஹவிஶிஷ்டனிலக்காக தோற்றினானென்கிறதுகூடுமோ; ப்ரஶ்நத்தி யிலேயன்றோ ப்ராப்யமுள்ளது ப்ரக்ருதிஸ்ஸூக்ஷ்மத்திலேயிருக்கிற

ஸா-கா || (ப்ராரப்தேத்யாதிநா) ப்ராரப்தஸம்ப்ரவ்ருத்தயஸ்ஸ்வாா

உ௦ ‖ இத்திவ்யவிக்ரஹம்வாரவ்யஹாதிவஸ்யாவகூகத்திலும்ஸாஹாஸ்ய மென்னுமிடம் ஸாஸ்த்ரஸித்தம். ‖ * ‖ வித்தாமூம்பநஸளகாம் க்ருவோ த்தம்ஹதாதிஹி| உவாயகூவதிஹ்வாதிவாதயோரநுஸம்ஹிதம் ‖ * ‖ இங்கு ஊாவஸஹேதன் ஒளவித்யாதிஸயத்தாலும் "சநதிக்ஷணீயம்ஹி வரணஷஹணம்" என்கிறபடியே க்ருவோத்தம்ஸகூாதிஸயத்தாலும் "தவாஸ்ரதவ்யூநிநீ" த்யாதிகளிற்படியே ஸௌஶீல்யாதிஸயத்தாலும் திருவடிகளை யவலம்பிக்கிறான். இவ்வஸ்துவும் "ஸவுதாவரணஷம்ஷம் கூகவாதிகஸூதாத்நுக, ஸுஸெதவாதபொஷிதம், ஜொகவிக்ராஜவரணள

ஸா-ஸ்ரீ ‖ க்ருஷ்ணரேவத்தில்அதுகூடாதேஎன்றவருளிச்செய்கிறார். (இத் திவ்யவிக்ரஹமிதி) (ஸாஸ்த்ரேதி) "வு க்ருதிம் வாஸயிஷாய" இத்யாதி ஸாஸ்த்ரஸித்தமென்கை. ஆனாலுமிங்கு திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தில்வாண்யா தியவயவங்களிருக்க வாதஷயாஹிபாந ஸெவெநெவ விக்ரஹஸ ஸம்ஶயமென்று நிபுணமுண்டோ? திவ்யாஸ்த்ர ஸ்வரூப மதோ வாயகூவத்தை வரணங்களிலேயநுஸம்தித்தால் ஊ்ருஷ்டிவிஷயமாகா தோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (வித்தாமூம்பநேதி) வித்தாமூம்பநே ஸளகம் க்ருவோத்தம்ஹநதா சூஷி: யஷாம் தாநிக்ரு வொத்தாஹநதாநி வித்தாமூம்பநஸளகஞ்ஞ க்ருவோத்தம்ஹந தாந்நி வேதி ஷம்ஷ:. வித்தாமூம்பநஸளகம் விக்ரஹாவெகூயா மூவாதாக. உவாயகூவ வரம்வரயெதி ஹாவ:. க்ருவோத்தம்ஹந தாயாம் நியாகமேது? சூஷிஸப்தாநுந்தானேதென்ற காரிகையை விவரிக்கிறார். (இங்கு ஊாவஸஹேதனிதி) (இங்கு) ஷெய ஒளவித்யம் ஸௌஶீல்யவாதிஸப்தாந். க்ருவோத்தம்ஹநதாயாஸநதிக்ஷணீயகூவம் நியாமக மென்றபடி. "தத்வஞ்ஜீக நயநம் விஷ்ணோர்க்ஷாஸ்ஹம் ஸ்வ"மென்று ஸ்ரீஸ்தவாநுஸந்தாநம் வ ஸெண்ஸிஸமாய் இருக்க தலிாஸமாக ஸந்த்ந்தானிப்படி வ திவாதிக்கக்கூடுமோ? ஸவாஸா ணிகமாகவிப்படி கூவிக்கப்போமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வ ஸ்துமிதி) ஆனாலும் ஷயவிவரண வ்யவஸ்த்த கூடுஷ ஸாவ ஊாயம்

ஸா-கா ‖ அஸ்தாதய: (ஸாஸ்த்ரஸித்தி) "ஒுவொ வெகாண்நா யுக்ஸீ" த்யாரஹ்ய "ஞ்யாதவெத்யாநித்யெொகவெஷா ஸக்தி ஸக்திஹவ்வ ஊ:| தயாவிவாராஷாகாரொ ஹத்நாநாகூம் வ காஸவெ ‖ வொஹிநா ஸயிகாரஸ்யாஜெகஸிந்ஹுஷஷ்யஹயெஸயெ| ஸாரவொவ்யதிஸவிஷெ்ணா: வு ஸஞ்வநெதகூஷளா" தி த்யாதிஸாஸ்த்ரஸித்தத்வா:. விக்ரஹஸ்ய ஸ்யணீயகேூவாணாவிதெ்யகஜெஸஹணநிஷதித்யத்ராத்ரம் ஶ்லோகெநஸாக்ஷஹஸ்யகூம்வ்யாவஷெ(வித்தாமூம்பநேத்யாதிநா)உவவா தி தாஸெஷவதாநாவ்யாஹ(இவ்வஸ்துதித்யாதிநா)வரணயொாஸ்ய

ஶ்லோ॥ ஶரணமுபக3ம்ய ஸஹ்ருதாஸ்ஸ்வரணமாஸம், தவாஸ்த்ரீ தவாஸ்த்ரவரணவஸாப்ரதிஷ்டிதா । ஸாஜாதப்ரஹோராகாஹிராஜாஸேஹி ராஜ்யதா ॥ ப்ரபந்நயோர்த்ய ப்ரஹ்மவாஸ்ஹிவஶ்ருதா, ஶரணௌ ஶரணம்பாத:, ப்ரபந்நாவஸவிப்ராவரணௌ ஶரணமுக" இத்யா தீகளிலும் ப்ரஸித்தம். இவற்றைப்படி யொத்தினவர்களும் "உன்னடிக் கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே" னென்றும், "த்வத்பாதமூலம் ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்றுமருளிச்செய்தார்கள். "ஸமஸ்தஸகாரயாதி ஶரணவிஶ ஹவாநுஹாரீ। தவஸ்வாத்ப்ரஹ்மாஸாயநாவஸ்வஹமயம்" என்று வ்யாக்யாதாக்களும் ப்ரதிபாதித்தார்கள். "ஶரணௌ" என்கிற விடத்திலே "தவைவ ஶரணம்யது" "கழல்களவையே சரணாக, நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணே சரண்" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வயாரணம் விவக்ஷிதம்.

ஸா-தீ॥ வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவற்றைப்படியொத்தினவர்களுமிதி)(அடியொத்துகை) அநுஸரிக்கை (உன்னடிக்கீழ்) த்வத்பாரணமூலயோ:(அமர்ந்து) விஶ்வஸித்து. புகுந்தேன். ஶரணவரணம் பண்ணேனென்கை, ஸாக்ஷாதுபாயமாகவிருக்கிற நாராயணன் தனக்க விஶேஷணமான தன் தன்னைவிட்டு திருவடிகளையுபாயமாக வ்யபதேஶித்தாலதனாலித்தாலேஸ்வாதந்த்ர்யாதிரேகோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேதி) ஶரணஸ்யாபி ஸ்வஹஸ்தாஸ்வாமிவைதி ஸ்வஸ்ய ஸாயநஸ்வஹிதமென்று கருத்து. இங்கு திருவடிகளுபாயமென்று சொன்னதுபாயஸ்யாபாயாங்காஷ்டிக்கவமென்கிற கணக்கிலே ஶரீரவிஶேஷாயாயாஸஸாகை ஸாதனாவிதையாகாதோவென்ற தனி ராஸாதமாக ப்ரதிபாதாநாஞ்ஞோநாவயாரணம் விவக்ஷிதமென்கிறார். (ஶரணௌ என்கிறவிதி) (கழல்கள்) திருவடிகள். (அவையே) நாராயணனுடைய அந்த திருவடிகளையே. (ஶரணமாக) உபாயமாக என்கை. (நாகணை) நாகம் ஶேஷ: அணை உபதாநம் மிசை உபரி ஶேஷஶயநோபரி வர்த்தமாநஸ்ய நம்பிரான் நம்முடையவுபகாரகஸ்ய (சரணேதி) திருவடிகளே சரண் உபாயம். இங்கு ஶ்ரிய: பதேர்விஷ்ணோ விஶேஷணத்வ ஶ்ரீபாதயோருபாயத்வா

ஸா-கா॥ ஸ்ரீயஸ்ஸஹாஸ்வாஸம்ப்ரதாயிகஸ்வரூபம். (இவையடியொத்தினவர்களுமிதி) ஸதாநந்தவத்த்ஶுகோபாதய:. (உன்னடிக்கீழித்யாதி) த்வத்பாரணாயஸ்தாம்ப்ரஸ்தயா ப்ரதிஷ்டிதாஹவிஸ்தாஸ்ம:. வ்யாக்யாதார: ஸ்ரீபராஶரபட்டாதய:. ஸமஸ்தவாக்யம்ஸாவயர்ணதிதியா யாஸ ஸ்வயாரணவிவக்ஷாம் ப்ரதிபாதயம்ப்ரபாதயாஸாமஸவமயதி. (ஶரணாவித்யாதிநா) (கழல்களித்யாதி) ஸ்வைவ தத்தவரணாவெவோ பாயத்வநஸ்வீக்ருதவாநு(நாகணைஇத்யாதி)ஶேஷஶாயிநோஸ்ஸ்வா

௩௦|| * || வாரணாவிதிநிஷெதஶ்ரீவைஶிஷ்ட்யபாயகஃ|உதிசெஷெரி
தம்வெராக்யம்ஸ்ரீசதுஃபவிரோயதஃ||ஶப்தஸாரஸதஃவை ராக்யம்வைஶிஷ்ட்யம்
வ யசஶதம் | விஶெஷ்ய வாரணஷிகஸஹி பாயிதாசஹேதி ||
வாரணாநிதிவஸ்வ்யதியத்வ ஸம்ஜிதம் | ஶ்ரஷநெஜாவஹாஸ்யம்தக

ஸா-நீ || வத்ராவாரணவைஹாகெ நவாரணாவிதிஷிவவநாநாவதிகம்
பஹாவவநாவதிஶ்ருவிஶெஷணதயா வதிஷெ்ாயாம் ஸமவத
ஸவஷ்டுதிக நிரவெக்ஷாதி விரொயாவதிஶ், கதஶிய்ஃவைவிவ்
வஷெ்உவக்ஷணக்ஷதி ஸகஷெஶிசதசஶம்க நிராகத்தஶ்சவ
க்ஷிக்கிறாா். (வாரணாவிதார்ஷிநா.) வாரணாவிதிஷிவவநநிஷெஶ்ஶ
வத்ராவிஶெஷணகபாயகஃ உதிஉம்வவநம்சவெஷஃ வெராக்யம்சஷா
நாஶெவஷம் வவநம் நவிவெகிநாஶிதி ஸாவஃ கதஃ ஸ்ரீசதுஃப
விரொயதஃ தயாஸதிஸ்ரீசதுஃபாவமதவிஶெஷணக பாயாவதெஃ,
நந விஶெஷணகாம்ஶீகாரெ வாரணஷிக விரொயாவதிஶிதத்த
க்ஷஹ. (ஶப்தஸாரஸதஉதி) ஶிபொவிஶெஷணகஜாஸ்திதி கஷநம்
விஶெஷணகெவஸாயகசநாஸாவாஷாஉதபாயகபவநாயெஷிதிகஷ்
க்ஷெஷ்க்ஷஹ. (ஶப்தஸாரஸதஉதி)உண்ஃமஷதீதார்ஷிவக ஸாரஸிக
ஶப்தஶெஷ்வ வ சணகாக ஷிதீயக்ஷஹ. (வ யசஶதஶிதி) உவ
க சாயிகாரண நராயெ வாரசதவாரண ஷிகவஸ் உவக்ஷசாவ
ம தவிஶெஷணக பாயககாஸாவாகவ த்த உவக்ஷசாவமத
விஶெஷணகெ ஷெநவ வாரண ஷிகவஸ்ஷெநயகாஷவக ஶெச வஸம்
ஹார யொஸக்ஷ்ஷ்கெ கயம் நராயஃ வயாநவிஶெஷ் வாரண
ஷிகா ஸிவ்ாயெண உவவஜவஸ்ர நஷாஸிஜஸ் உவஸம்ஹார
ஸ்வஸ் வாரணஷிகவஸ் உவக்ஷஶபாயகதாசெகசெதநஷஷாநிர
வெதத்ராஹ (விஶெஷெதி) வரொக்ஷபாயகம் நிரவஸ் பாயக
தக்ஷசவி வரிஹாரதி (வாரணாவிதி) ஸசவஸ்சாநவதாகஷ்ஸம்பம்யி
ஶம்மவவநாநாம் வ யாநசாதாநஸாரிகாக ஸாசாஷெத்ராராஜா
வஷதீதிவ்யொமஃ, நதவஷத உதி "மஶராஸஷாரவஸ் நிவீஷ்
வாஷா"விதி வ்யொமஃ நத வாஷாநிதி. உஸயொஸசவ்யாநு
விவக்ஷாயாசெவ ஸவஷக்ஷநியசஃ. நந ஶி யொ விஶெஷணகெ

ஸா-கா || திநஃ உவகாரகவஸ்வாரணாவெவொவாயஉதஸ்யஃ. வாரண
ஷிகஷஶநாக ஸமவத ஸவெவாவாயகவயக்ஷம், நதஷக்ஷ்ராகவி
தயாகெ வாரணஶபை பஹாவவநம் ஷ்ஶெஷெத த்ராஶம்க்
உவக்ஷசாயிகாரணந்ராயபாயிதகாஷிவவநவஸ் "மஶராஸஷாரவஸ்
நிவீஷ்வாஷா" விதார்ஷிஷ்விவிஶெஷ்வ யாஶெந்நாவவவஜ
காஷு(கவஹாவெஸ்தி)நநஉவாயஷிகவஸம் ஸம்ஶ்ராநிஷிதி

ரு|| வதிவ்ரயாநந்தொநுயாஜ|| நவப்ராஜிஷவத்தொவீக்தியோக்தி வாஹவா | தயாவைதத்வராஸ்ஸ்ருஷ்டிம் தமநோரஹாஹவா ||*||

ஸபுரஷ்திப்பானவனுபாயமாம்போது இவ்விஶேஷணத்தாலவெகைக்கு ட்டன், ஸாதியங்களுக்கில் ஸவுஶக்திடன்றிக்கே யொழியாதேவென் னில்; இச்சொல்லும் நாராயணஸூக்தாலும் வாஸ்வஸூத்தாலும் சொல்லப்பட்ட மணவிரு ஷயொசத்திலும் பண்ணலாம். அவை யிவனுக்கு விஶேஷணங்களாகையாலும் அவற்றுக்கு வஸுநாரவேபமாக வுடையொழ விஶேஷங்களுண்டாகையாலும் அவற்றால் ஸவுஶக்திக விரோயமில்லையென் னுபஸாஹரணம் கொள்ளில், இதுவெஹாவுரணை பாவுமாய் இங்கு ஸ்ரீஸூக்திலும் ஸாரவிஶவிஶேஷணஹாவமான வதீவம்வஸூத்திலும் காணும். இப்படியிருக்க "ஷாணை" என்கிற

ஸா-நீ || "ஸாஶஸர்வணாம் வஜ்ஞேர்த்வாகம் வெஸ்வொவாயகவகயநம் வாயஜீதந்தருஹ (நவம்ராக்ஷ்) கதிதியோராஜா யாமவஹதீ தந்தெஹ்வொவஸவதீமதீ ஸாஹீத்வீதியோக்துவாயதே கிஞ்சஸவஸா [illegible] வகூதிஸிரவி ஸஹிதகவாநயதீதீ யெநகிம்தா ஸதீயஉதந்தியபுஶா ஸாஹஸா தயாவத்ராரீகொவீக தீதி வாகவொந்ரா வாகவநவீ ஸாஹவெஸவ தயாத உயெ விஶேஷணெந ஸதீயகவிஶீபாப வாணாகிதி வகூவ்திதி மாரா ஸாஹவஸவ ஸ்ருஷ்டம். ஶ்ரீபொவிஶேஷணெவ தஜாவெக்ஷாரக்ஷக கவாவத்ரா ஸமவஸ்வஸுஶக்திக விரோப வாயகரீமங்க வாரி ஹரதி (ஸவெடதி) ஷவெக்ஷ வாயகம் வாரிஷுதந்த வாரவெக்ஷ வாயகஞ் சொல்லுகிறார் (இப்படியிருக்காவிதி) வாடெக்ஷ ப்ரதிவ

ஸா - கா || ப்ரநபஶ்தேநாவஸவஹ்த்ஷாணாவிதந்தாதிநாநஶ்டிதம் மாரஹாஹவதீதந்தாவாயகீகஷ வம்மொமாஜீவேதகீ. ஐக்கந்தாஉவாய காஸவுஶக்திகவிரோயீதிஸஹ்ரம்வஹ்தீவந்த்ராவரிஷாநுஉவாயகெவ வக்ஷஜாவாயமொ பநாயிகாரொக்ஷ ஶாவயொமவிஶே ஶவாடகெவ ப்ரமொணாதிவஸ்ராயதி (ஸவுஶக்திதந்தாதிநா) ஐக்கந்தா உவாயகெவ ப்ரஸ்பாவ ஸமவஸ்ராவெக்ஷகம் வாராஷகாரகெவவ் ஸஶாநம் "ஜுக்தீஸ் வாராஷகாரகெவ திஷ்டஷ்டாவாஸ்ஷ்டிஹிரீ" கயுஷ்யக ஙுஶ கவாகதிகாராயிமஶ்யக ஜநதீ" இதந்தாதந்தாமாமணந்தாக வாராஷகா ரகவயந்த ப்ராஶாகிக [illegible] தவந்தாஜைதக வாகநு வரிஜகெவ "வெவ காரெப [illegible] வணா [illegible] கெவஸாபம் ஶக்ஷர மதிம் வாரஶ [illegible] ஷெஹ்க்ஷா மணஜ்ராஜ உவாயகஸ்வ [illegible] தியஜீதி வரி ஷாரொவி ஸஶாநஉதந்தாஹு. (இப்படியிருக்கவிதந்தாதிநா)கயமாண

ஶே|| ஸ்வஸம்பந்தத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீஸம்பந்தத்தையுபலக்ஷணமென்னில் குணாதிஸம்பந்தத்தையும் இப்படி சொல்லப்ரஸங்கிக்கும். காரண ஶப்தத்தில் உபாயவாசிஶப்தஸந்நிதானத்தாலே உபாயோக்த குணவிக்ரஹவிஶிஷ்டனுபாயமாகிறானென்று விவக்ஷிதமென்னில் இது இங்கும் துல்யம். இப்படியிருக்க இவளைவிஶேஷணமாகக்கொள்ளில் ஸ்வோக்திவிரோதம்வருமென்பார்க்கு இப்பாஷ்யகார வசனத்திலும் ஸ்வோக்திவிரோதம் ப்ரஸங்கிக்கும். “பாவக்யா ஔதார்ய” என்கிற ஶ்லோகத்திற்சொன்ன குணக்ரமத்தின்படியே வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதிகளாலே ப்ரதாபோத்தாரனாய் ஆஶ்ரயணாய் நிற்கிற ஈஶ்வரனைப்பற்றவிழிவார்க்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபாதி களாலேவந்த ஶேஷத்வாதிவ்யாதி குணாதிஶயத்தாலே இவளவனை பற்ற நமக்குப்பாஷ்யகாரமாகையு மீஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யநியதமென்று சொல்லில், இப்படியே ஸஹயோகவாசிநியான விவளாலே விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஶரண்யனையுமீஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யநியதமென்று கொண்டால் ஒரு ப்ரகரணத்துக்கும் விரோதமில்லை. * *

இவ்விடத்தில்ஶரணஶப்தம் “உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்த: ஶரணமித்யயம் | வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ உபாயார்த்தைகவாசக:” என்று விஶேஷிக்கையாலே யுபாயவாசம் ||*|| ஸாந்த்ராஸ்வாதேவ

ஸா-நீ|| ப்ரஸக்தானுபாயகாரணமும்சொல்லுகிறார் (இப்படியிருக்கவிதி) ப்ரோக்தோபாயத்வாஶங்க்ய ஸ்வோக்தி ஸந்நிஹித ஸந்நிதான மென்கிறார் (பாவக்யாதாவித்யாதிநா) இங்கு ஶரணஶப்தம் ரக்ஷக வாசியோ ப்ராப்யவாசியோ, ரக்ஷகவாசியாகில் ஸ்வப்ராயிகாரி ஸமாஶ்ரயணமாகையாலிங்கு கிம்வந்தம் ப்ரக்ருத ரக்ஷகத்வம் ப்ராப்தம். க்ருஹ வாசமாகில் பாயிகா ப்ரக்ருதாநுபபத்தி. ப்ராப்யவாசியென்றி லுபாயவாசித்வத்திலே தக்கபடி ப்ராப்தம். உத்தரவாக்யத்தோடே பௌநருக்த்யமும் வரும். “உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்த: ஶரணமித்யயம் | வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ உபாயார்த்தைகவாசக:” என்கையாலே உபாயவாசமென்றிலந்தவசனம் “அஹம் ஶரணம் ஜ்ஞாநா...”மென்று ப்ரவ்ருத்திவிஷய ஶரணஶப்தவ்யாவ்ருத்தமன்றோ? இங்கு நிவ்ருத்திபரப்ரவ்ருத்திவிஷய ஶரணஶப்தவ்யாவ்ருத்தமன்றே என்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி)(இவ்விடத்தில்) அயத்தில் ப்ரவ்ருத்தி விஷயதயா ப்ரயுக்த ஶரணஶப்தம் (விஶேஷிக்கையாலேஇதி) விஶே

ஸா-கா|| ஶப்தாஸ்வாதம் (இவ்விடத்திலித்யாதிநா) ந நாஸக்தியோமவக ப்ரவ்ருத்திபரவ்யாபாயகாக் ஹமவத்யுபாயகாநா ஸ்வாநாம்வ்யாப்த் ... உபாயகாநாஸ்வாநஸ்ய ஸ்வயந்நிவ்ருத்தி: உதித்யாஹ.

உ௫|| ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்த்யை! க்ருதோபாயாந்தரஸ்தைர்யே ரக்ஷகே கோஷிதே வ்ருஷீ

ஸாதீ|| ஷிக்கை ரக்ஷகபரமன்றிக்கே உபாயபரமென்று சொல்லுகை ஸ்வ வ்ருத்தி விஷய ப்ராணஸ்வ்யாபாரமானால் கடிதநவிஷயதயா ரக்ஷகத்வ ஸங்கோசாபாவாத் ஸ்வ பாயித்வாபாவாயாபாவாக்ஷக ஸ்வ ஸ்வதஸ்ஸித்தயா விசேஷகவசநம் வ்யர்த்தமாக ஸங்கிக்குமென்றபடி. ஸ்வ வ்ருத்தி விஷய ப்ராணஸம்வ்யாபாரமானால் ரக்ஷகத்வ ஸம்பூர்ண விசேஷ்ணதயா தத்வர்ண்யகளை தத்யாஜ்யநவோபாய பரத்வஸ்யாவரா ஸ்வயோஜநமென்று கருத்து. (உபாயபரமித்) விசேஷவசநமில்லாவிட்டால் ஸகலார்த்தஸாதாரணமாயிருந்தாலும் ஸ்வாபேக்ஷமாய்க்கொண்டு சௌர்யவ்வாபாராம்பகயநா ஸ்வயா ரக்ஷகபரமேயாமென்று கருத்து. ஆனாலும் சௌர்யவ்வாபாரணத்தை ஸாமாக பலவிடத்திலும் விபியாகிற்க அத்தை வ்யவச்சித்த வசநந்தானுபாயபரமாக நிஷ்கர்ஷிக்க கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸாந்த்ராவேதி) கிம்வத்த நிநதி சேஷ:. க்ஷிக்ஷா நாயிகாரினா ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தயே ஸந்ஸ்ப்ருஷ்டாஸ்யம் க்ருத உபாய ரக்ஷகதயாவஸ்த்த ஸ்வ ஸ்ரீரங்கநாயகஸ் ஸாந்த்ராவலேபாக்ஷ்வாயா ஸ்வாஸ்யேந நிவேஷிதம். ஸ்வாவிஷ்டம். ஸ்வாதை ரணவிசிஷ்டமான ரக்ஷக ஸ்வவ்யாபாரம் பண்ணியுபாயபரமாக நிஷ்கர்ஷிக்கிற வசநத்துக்கு காரணதாத்பர்ய ப்ராணஸம்வ்ய ஸ்வ வ்ருத்தவ் விஷயஸ்யாவேதந ஸாவேத்யாவாயஸாயாரணோவாயஸ்வாமியாநஸ்ய ஸமவத உபாய ஸ்வாஸ்யாநாவஸ்த்தவ்யஞ்ஜநக்ஷேவேந ஸமயகம் நிவர்த்யாஜயோபாயாஸ்யா ஸ்வாநாவஸ்த்தஸ்வப்ரஸக்தி வைஷம்யேநேவஸ்யாத் ஸ்வஸம்ம ஸமே நாஸாஸவாக்ஷிம்வசநவிஷயேஸமவத உபாயாஸ்வாஸ்யாநாவஸ்த்திஹேது ஸம்ஸ்தஸாந்த்ராஸத்யாதவே தாத்பர்யமென்றுகருத்து. இவ்வர்த்தம் விரோதிபரிஹாரத்திலே சௌர்யவ்வாபாரணத்தையாமமாக பலவிடத்திலும் விபியாகிற்க "உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ"ரித்யாதி களிலே ப்ராணஸம்பூர்வ உபாயாபேக்ஷகவாசகமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கை சேருமோவென்றில் சௌர்யவானவன் தன்னையே கர்த்தாகிய்வநனவயிகாரி தன்னுடைய நிஸ்ப்ருஹத்துக்குறுப்பாக ஸாந்த்ராஸத்தாலே உபாயாஸ்வாநத்திலே நிவேசிப்பிக்கிறார். வாசி தோற்றுகுறதற்காக "உபாயாபேக்ஷகவாசக" என்று நிஷ்கர்ஷிக்கப்படுகிறது என்றுஸ்பஷ்டம். ஆனாலுமிங்கு ப்ராணஸ்வத்தை உபாயபரமாக நிஷ்கர்ஷி

ஸா-கா || (ஸாந்த்ராவேதத்யாதிநா) நநுவிசாரே தத்தீஷ்ஷிதாராயித ஸ்யஸமவதவநவேபாயகாக ஸாந்த்ராவேவிஷிஷ்ட்யாபாயகம்கய ஜிதஸ்த்ர ஸாந்த்ராஸகத்யா ஸமவதஉபாயாஸ்வா ஸ்வாநே நிவேசநா

௭௯ || ௬௨ || * ||ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் அவ்வோ ஶாஸ்த்ரங்களாலே யாராயிதனை ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்வோபாயமாயிருக்க இங்கு விஶே

ஸூ-ந் ||த்தால் ஸாரஸத்வாதிகளாயிருக்கும் ... உபாயமென்றன்றோ விதிக்கிறது. ... ஸர்வேஶ்வர ப்ரபத்தியாக ... ஸர்வ ... இருக்கும். ஸத்வ ... உபாயவிஷய ... ஶாஸ்த்ரங்களைப் போலே ... விஶேஷத்தை யபேக்ஷித்தே குடுக்குமென்னில் அப்போது விதிவைஷத் தாலே தானே ஸாநந்த்யாஸாந்வய விஶேஷம் விதிக்கையாலே ஶாஸ்த்ரங்களிலே உபாயத்வோக்திக்கு ப்ரயோ ஜநமன்றே. கிமவ ஸ்தோத்ரோபாயம் வேண்டுமாய் ... ஸாத்யோபாயத் தாலேயாராயிதனை விஶ்வாஸ ரக்ஷகத்வ ஸ்வோபாயமாகவிருக்கை யாலே அந்த ரக்ஷகத்வத்தை ஸ்வோபாயத்வாநுஸந்தாநத்தாலே சொல்லுகையேயுசிதமாயிருக்க உபாயாநுஷ்டாநத்தை சொல் லுகிறது தானுசிதமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வாதிகாரி களுமிதி) ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகாரிகளெல்லாருக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்ய க்ரியாரூப ஶாஸ்த்ரங்களாலே ஈஶ்வரன் ஸ்வோபாயமாயிரு க்க இங்கு ப்ரபத்திப்ரகரணத்திலே விஶேஷித்து உக்தி விஶேஷி த்து ஶரணமும் ரக்ஷகமென்று. உபாயமென்று வ்யவஹரி த்து ஸகிஞ்சநாதிகாரியைக் குறித்து ஈஶ்வரன் ரக்ஷகனென்று சொல் லாதே உபாயமென்னவே விதிவோதிதாநந்யமான ப்ரபத்தி ஈஶ்வ ரனே உபாயாநுஷ்டாநத்திலே நெருக்குகிற வ்யவஸாயமாக விதிக்குமுபாயமென்ன வேண்டிற்று ... விஶேஷ:" ப்ரபத்திவிஷய ஶரணஶப்தவிஶேஷண ... இல்லையாகில் ஶரணஶப்தஸ்வாபிதாரக்ஷகஸ்வரூபவ உபாயாநுஷ்டாநா ... ப்ரமாணாஸ்வாரஸ்ய ... கேவல ஈஶ்வரவிஷயவ்யாபாரத்தை ... யாய்க்கொண்டு விதித்து ஈஶ்வரனுடைய வ்யாபாராநுஷ்டாநநிவே ஶநவ்யாபாரமாக விதியாது ஸகிஞ்சநவிஷயத்திலீஶ்வரனுக்கு உபா யாநுஷ்டாநநிவேஶமும் ... விஶேஷமும் விதி யாது, ஸாத்யோபாயஸ்தமாக ஸாத்யஶாஸ்த்ரத்தை விதித்து அதுக்கு ஶக்தி இல்லையாகில் ஸநாதநமாக ஸாதநத்தை விதி த்தாலஶக்தாதிகாரிவிஷயத்திலே ஸநாதந ஸாதநமான ஸ்வ வ்யாபாரத்தாலே ஈஶ்வரவ்யாபாரத்தை க்ஷமித்தாலுமீஶ்வரனுக்கு ஸா

ஸூ-கா || ஜிதாஹ(ஸர்வாதிகா,ரீதாதிநா)"நநாயநேநகாரகா ரேநே"த்யாதிநாஸக்ரு ஶக்தாநாம்ஹாநாஸஸ்யவியாநாஸஹாநாஸ

ஸா.நீ || ஏஸவாஷிக ப்ரதாபொபாயாந்தரஸ்தாநாவத்தியும்ஸ
ந்தேஹஸதோக்குக்கு உபாயாந்தரஸ்தாநாவத்தியெஹதாகவும் ஸிஜியா
மலிருக்குமுப்போலேயும் வாராணஸ்நாஸகனுக்கு ஒரு ஸபுருஷன் கநக
ஸதுளைஸ்தாநத்தாலே வாராணஸ்யுஹத்தைக்குடுத்தாலும் வாரா
ணஸ்நாநரேவொபாயாந்தரஸ்தாநாவத்திப்ரணனுக்கும் மளணஸ்நாநத்
துக்கும் தபைஹதாகவும் ஸிஜியாமலிருக்குமுப்போலவும் கநகஸதயா
விஷிதஸ்வத்திக்கு ஸ்ரீமான் ஸத்திதாநத்தைக்குடுத்தாலும் ஸ்ரீமானு
க்கு ஸத்ராபெயொபாயாந்தரஸ்தாநாவத்தியும் ஸ்வஸத்திக்கி
தபைதாகவும் ஸிஜியாதிறே “ஸ்வதந்த்ரமநந்யஸாத்யஸாதநிஷேக
வஉஸ்யெத” ஏத்யாதிப்ரமாணபதாநக ஸ்ரீஷ்டவிஷயாலும் ஸ்ரீமானுக்கு
உபாயாந்தரஸ்தாநாவத்தி ஸிஜியாது. ஏகிஞ்ச நி ஶேஷாஸக்த ஸா
த்யாஸம் கபாலாதிக்ருதேஷ்டி ஶேஷாஸக்திஷ்டதஸஸ்ரா பரப்ரஹ்மம்
ஸ்ஸஸ்ஸம் ஶேஷஸ்யப்ரதி ஸத்யாதைநாலி ஸஸ்ஸம்
ஶேஷஸ்யபிஷ்க நகாயெ உபாயாந்தரஸ்தாநாவத்திஹேதுவாய
ஹரணீகாரமாகாஸ்யக்ரமம் ஸக்திவாஸ்ய ஸாதவிஶேஷஸ்ஹு ஶேஷம்
ஸ்வபிகதித் ஸித்யெஸ. விதிலோகிக ஸாத்யாஸா ஸ்வஹா
ஸஹஸ்ரம் ஸஸிஸெஸ. எதாவதா ஸக்திப்ராபகஸ்யாக்ஷிஞ்சந
ஸ்வீயம் வாதிகவாஸாஸக ஸைதயாநக்ஷகஸ்யவஸாய
ரூப ஸாவ ஸிஸெஸ தலைகோபாயதா யாஜநஜோவொபாய
ஹமெதாமெ ஹவெதி ஸ்ரீணாஸ்ஸ ஸமஸ்தம் ஶ்ரோபாயாந்த
ஸ்தாநாவத்திஸ்ஸ்யதி “உபாயெ க்ருஹரக்ஷித்ரெ” ரிதி ப்ரவதி
ப்ரகரணஸ்ய ஸத்வஸ்விஷயமாஸஸ்பூஸ்ய ரக்ஷகஸ்யாதாலெஷ
உபாயாஸ்க்கஸ்ஸாவகநிஷ்டஷ்க ஸஸாநாஸாயெ உபாயஸ்ஸூஸ்ய
ஸிஸஸ்ஸ வெதநாலெதநஸாயாரண ஸாயநஸாபா நவாநிதயா
“தவைகொபாயதாயாசஞா” த்ரானந ஸ்யாக்ஷஸ்ய ஸாயநஸாஸாநர
வாதிந உபாயஸ்பூஸ்ய ஸமஸ்த்யாயி தாரக்ஷகஸ்வாரகஜெவ ஸி
ஸெஸ தலைக்ரஸ்ய ரக்ஷகஸ்யாஷஷ்டெநவ ஸிஸெஸ
ஸகஸ்ஸ ரக்ஷகாந்தாஸ்யாஜாவ பரஸ்ஸிஸெஸ. நிஷ்டஷ்க
வநஸஸ்ஸாவெஷி ஸமஸ்தம் ரக்ஷகஸ்யாஜாலெந உபாயஸ்
ஸ்பாயாந்தரஸ்தாநநிஷேஸஸங்கிஞ்சநத்ஜ்ஜநஸாரஸ்வீகத்ருஸா
வாரபாஸ்ய ஸிஸ்தி. தஸ்ஸ ஸமஸ்தம் ந ஸ்வதஸ்ஸிஸம். ஸவஸக்தி
ப்ரஸம்பாஸ. ஏகம் விபிபாகொஸ்ஸிஸெந ஸாத்யாஸெநஸிஸ்தி.
“தவைகொபாயதாயாசஞா” த்யாதிஸ்ஸி நிஷ்கஷ்கவநஹீநாஸு
வகம் வ்யாஜவிஶேஷாயிதொபாயாந்தரஸ்தாநநிஷேஸெஸ ப்ராணி
கெ ஸஸ்ஸாயாஸாவெந ஸகஸ்ஸாவயாரண ஸஹக்ருதொபாய

ஶ்ரி|| ஷித்துவாயமென்னவேண்டிற்று உபாயாநுஷ்டாநத்திலே ஸஹஜ காருண்யாதிவிஶிஷ்டனை விஶ்வாஸம் பண்ணுகிற ப்ரபத்தி ப்ரகார

ஸா-நீ|| ஶப்தஸ்வாரஸ்யாத் ஸாவஸீகத-ப்ரகாரபவய-பாயோபாயாம்த ராஷ்டாநநிவிஷ்டகவிஷயக ப்ராஸ-நாஷியாந ஓவேந ஏஜநகஸா ந்யாஸபாரவேஸிஸ்யதி. ஐகம்வப்ராஸ-நாஙிதஸாநிஸ்யாஸஹவஹம வ த உபாயாம்தராஷ்டாநவத்ஸ்யாவாநக:-இப்படி கஷ்டவ்யாபாரத்தாலே ஸக்ஷிஷ்டாநத்திலே நிர்ப்பரனேவென்று ஶங்கியாமைக்காக(ஸஹஜகாரு ண்யேதி) (ஶரம்ஶ்வாஸனிருத்துகிற ப்ரபத்திப்ரகாரம்)ாரம்ஶ்வாஸ்யஉபா யாம்தராஷ்டாநநிவேஶஸஹ-வான ப்ரபத்திப்ரகாரம். உபாயாம்தர ஷ்டாநநிவேஶஸஹ-வாஸப்ரபத்த்யாகாரமென்றபடி. உபாய கோத்தி: ப்ரபத்தே: ஸஹ உபாயநுஷ்டாந நிவேஶ ஸஹ-தா ரவா ஸாயாரணாகார தேத்யாதநாவெ யென்றுகருத்து.யதா உபாயாநுஷ்டாநத்திலே ரம்ஶ்வாஸ் நிருத்துகிற ப்ரபத்திப்ரகார மாவது உபாயோஸவேதி ஸாவஸீகார ப்ராஸ-நை உபாயகோ த்திக்குஸஹவத உபாயாநுஷ்டாநிவேஶஸ்யபா-ஷவ்யாபாரஸ்ஸேரணா ஸாஹவாக:“ததேகோபாயதாயாஞ்சஙெவோபாய ஸ-ந்தோஸ வெ”த்யாதிப்ரபணாநாஶ-ண்யேநாபாயோஸவேதி ப்ராஸ-நா யாம் தாஸ்வய-ம்:“ப்ராஸ-நாஸத ஸாதஷ்டாஜம்தாய-ஹ்தி வாலிதம் | ஐதிதிஶ்ருத்ய ஸஹவஸ் ப்ராஸ-நாஶரணாஹதி“ரித்யா- ப்ரகார விஶேஷாவக்ஷித ப்ரகாரி :வெஶிஷ்ட்யாஹிப்ராயேணா ஹ. வாவஜிதி மஹ்யஷ்டத்திலும்“ஐநந்யஸாஸ்ய்ஸ்வாஹீஷ்ட ஸ்ஹா விஶ்வாஸபாவ-கம் | ததேகோபாயதாயாஞ்சாப்ரபத்திஶ்ஶரணாஹதி” ரிதிலக்ஷணம்கயாஸாஹஹ்த ஐதிவெக்உவக்ஷணவாரதயா வ்யவவ தேம: ப்ரயதிவீகோபக்ஷக்ஷமஹவத்தாதி வதிதி நிக்ஷேபரவேக்ஷ யிலும் சொல்லுகிறபடியே உபாயகப்ராஸ-நையைச்சொன்னால் ப்ரகாரிஹத ஸாநயாஸமும் ஸிஜிக்கும்.ப்ரபத்தியாவது ப்ராஸ- நாஙித ஸாநயாஸ:, தத விஶேஷணீஹூத ப்ராஸ-நாவ ரக்ஷ கதப்ராஸ-நா உபாவயக ப்ராஸ-நாவேதி த்விப்ரகாரா,தத்ர ரக்ஷகதப்ராஸ-நா ஸாமூத ஶேஷ்ட்யு வரணாத்திகா ஹவதி. உபாயக ப்ராஸ-நாத ஐகிம்விநாயிகாரிணம் ப்ரதி ஹஹவத: உபாயாம்தராஷ்டாந நிவேஶஸ்யாஸாயாரண ஷக்ஷாகஸாயாரண ஷப்ராஸ-நாதநாவதிஷ்டதே “ஸப்ராத்தோநஶோபாயெஷ்ய க்ஷாவேக்ஷாம்ப்ரதீக்ஷதே,,ஐத்யாதிப்ரமாணவஶேநஸாயாரணஷ ப்ராஸ-நயாவி ஸவிதவ்யம். ஐந்யோ தாஷ்ய ஷக்ஷிஸா ஹஹவ தோநஸ்யாஸ.தயாவப்ரூதேஉபாயாம்தராஷ்டாநத்திலேரம்ஶ்வாஸ

௩௭|| ந்தோற்றுகைக்காகவாமத்தனை. இங்கு ஸக்தியோகஸ்தாநத்திலேவ வ

ஸா-௩௮|| நிருத்துகிறவ வத்திவ காரமாவது கேவலரக்ஷகத்வ ப்ராப்யத்தை
யன்று தாத்பர்யப்ராப்யத்தையாக வைராக்யயோகவைபதிக்யலாயாரண
ஸமுதித்தாயார் உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேசஸ்வஸ்ம ஸம்ஸாரக்கிம் தா
உபாயத்வ ப்ராப்யத்தையே யென்றுகருத்து. இவ்வர்த்தமெனக்கு ஸா
மில்லாதபடி உபாயாந்தரஸ்தாநத்திலேநின்று ரக்ஷிக்கவேணுமென்றிறே
உபாயபூர்வத்திற்கு தாத்பர்யமென்று விரோத பரிஹாரத்திலே
சொல்லப்பட்டது. இங்கு உபாயமாக வரண்யவஸிக்கிறேனென்று ஹா
விஶ்வாஸத்தைச் சொல்லி ஸந்தம் வ்யவஸித்திருக்க ஶரணபூர்வத்திலே
ப்ராப்யநாநித ஸாந்த்ரவஸிஷி எங்ஙனேயென்னில், ஹாவிஶ்வாஸமாவது
ஶாஸ்த்ரவோதித விஷயே த்ருடாத்யவஸாயம் அது நிஷ்கர்ஷ்யவ ந
மில்லையாகில் ஸமவத உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேசஶ ஸாரணாஹாவாக
கேவல ரக்ஷகத்வாத்யவஸாய மாயிருக்கும். நிஷ்கர்ஷ்யவ ந ஸக
ஹாவேத ஸமவத உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேசஶஸ்வ ஸாரணிகத்வாக
த்யவஸாயரூபமாயிருக்கும் உபாயாந்தரஸ்தாநநிவ்ருத்தத்வ
வஸிக்கிறேனென்றால் இந்த விஶ்வாஸந்தானும் ஸ்வவிஷய ஸமுத ஸமவ
த உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேசம் ஸ்வதஸ்ஸித்தமல்லாமையாலே தத்ஸி
நித்தமாக ப்ராப்யநாநித ஸாந்த்ரவஸத்தை ஸூசிக்கிறதென்று
கொள்ளவேணும். அதிலே ஸாந்த்ரவஸாதத்தைச் சொன்னால் ப்ரா
ப்யத்தை ஸிஷியாது. ப்ராப்யத்தையைச் சொன்னால் ஸாந்த்ரவஸமர்த்த
ஸிஷிமாகையாலேயும் ப்ரணாமாஸாரத்தாலேயும் ஶரணபூர்வஸ்
ப்ரகாஶிதோபாயத்வ ப்ராப்யநாஷத்ரதவாவ தாத்பர்யமெ
ன்று ப வத்திவ காரம் தோற்றுகைக்காகவாமத்தனை என்கிற வாக்யத்
தாலேயும் ப்ராப்யத்தையும் சொல்லித்தாயிற்று என்கிற வாக்யஶேஷ
வாக்யத்தாலும் ஸிஷிக்கிறது. இப்படி ஸம்ஶ்ரவனை உபாயாந்தரஸ்தாந
த்திலே நிருத்துகிறவென்கிறவிடத்திலே ஸம்ஶ்ரவனு உபாயாந்தரஸ்தாந
த்திலே நிருத்துகிறானென்று ஸம்ஶ்ரவத்ராவாரமும் ஸம்ஶ்ரவனை உபா
யாந்தரஸ்தாநத்திலே நிருத்துகிறனென்று கர்த்ரவத்ராவாரமும் தோற்
றுகிறது. இதிலீஶ்வரனு உபாயாந்தரஸ்தாநத்தில் நிற்கக்கூடாதென்று
ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (இங்கு ஜ-தி) (ஸக்தியோகஸ்தாநத்திலேவ
வத்திநில்லாநிற்கஜ-தி) ஸக்தஸ்தாநத்திலேவ வத்தியைவிபியாநிற்க என்று

ஸா-௩௯|| னவஸக்தஸ்தாநே நிவேஶித ஜ-திகய ஸமவத உபாயாந்தரஸ்தா
நநிவேஶ ஜ-திஶங்காபேக்ஷ்ய ஸமவத உபாயாந்தரஸ்தாநாவத்திஹ
தாக்யயோ ஹ்ருதம் ப்ரவத்திவ்ய நாஷ்டாந ஹேதோரண ஸாந்த்ரவஸா
த்ர ஸூதாஸக்தஸ்தாநா வத்திஸமவேதவேதத்ராஹ. (இங்குஸக்தி

௨௭|| த்திகில்லாகிற்க ௦ஸம்ஸாரனுபாயாஜ்ஞா ஷ்டாநத்திலே நிற்கயாவதென்னென்னில், ஈஜ்ஞமாக வ்யுவத்தியும்பண்ணி உபாயமாக வுபாஸநமுமநுஷ்டித்துப்பெறவேண்டும் ஷ்ஷத்தை அவ்வோபாயமொழியவே வ்யுவத்திராத்ருத்தாலே பெருகைக்கடி, ஸம்ஸாரனுடைய ஸஹஜ காரூண்யாதி ஸ்வஹாவவிஶேஷமாகையாலே ஈகிஸநனுக்கு ஸம்ஸார

ஸா-நீ || ஸாரஸாராதிகளிலேசொல்லுகிறபடியேஹக்தியொடுஷ்டாநத்திலேவ்யுவத்திவிஹிதையாய்நில்லாகிற்க என்றபடி. "ஹத்ரோவாஸயோவர்வி வ்யுவத்ரோவா ஜஹாஜதே | வ்யாவெப்ராஹம் நாநுயா வ்யாவெப்ரா ஜஜ தெகொகயல்விஷ்வுஹி:" இத்யாதிஷிநகிம்வநம்வ்யுத்தி ஹக்திவகவ்யுவத்தெரவ ஸாக்ஷாத்நாக்ஷஸாயநதயா விஹிதகாதஸ்யாவள வொக்ஷ ஸாயநதயா உபாயாம்தரஷ்டாநாவஜ்ஞகாதீஸ்வரஸ்ய நிதித்தகாரண தயா யஜ்ஞஹஷிதஜ்ஞாநவஷிணாஜவிஶேஷ ஹக்திஷ்டாநாவஜ்ஞம் கயமென்று ஶங்காதாத்யம். (வ்யுவத்திராத்ருத்தாலே இதி) கம்ஷவ்யுவத்திக்கு மேல்பட்டதொரு ஹக்திரஶவகதவ்யமிருக்குருப்போலே ஸ்வதம்த்ரவ்யுவத்தியிலும் மேல்பட்டதொரு வாரஷவ்யாபாரமில்லாமையாலே வ்யுவத்திராத்ருத்தாலே என்றது (அடி) காரணம். (ஸம்ஸ்வரெதி) ஹக்திஷ்டாநத்திலே ஈநாகவுதயா விஹிதகவெவ நியாஜகமென்னவொன்றாது. இது ஹுதிகர்ம்தவகிக்காதி ஶணவிஶிஷ்டவிஷயக ஜ்ஞாநஸாதிரஶவ ஹக்திஸ்வரவெம்போலன்றிக்கே ஹமவஷாவாயகாநவமாஹி ஹத்ரவ்யாயஶ்வத்த ஆஜஶ வாஷிகாநாகவுவெஸதாஜஶநாதிகள்போலேயுமன்றிக்கே வகூ்ரணைத்ரெணை ஈநா-ஷாநகாரத்திலே ஹமவெஜகொவாயாஜ்ஞா ஷ்டாநாவஜ்ஞவ விஷயக வேஷியாகையாலே விஹிதகவெ நிவைஸமாதல் வ்யுவத்தியெ ஹக்திஜ்ஞாநவஜ்ஞாவாயமாக வ்யுஸம்ஹிக்கையால் ஹமவெஜகொவாயகவ வேஷிகம் தனக்குக் கிடையாமையால் ஸ்வஸ்வரூபவொஷெமெ வ்யும்ஹிக்கும். (ஸம்ஸ்வரனுடைய ஸஹஜகாரூண்யாதி)ஸஹஜகாரூண்யத்தை ஹுதியாக ஜெஷமாகவுடைய யஜ்ஞபகிஜ்ஞநம் வ்யாகவநாவஶவம் ரக்ஷாஸர ஜயிநவெ த்ஷாஹெவ வனதீயம் ஹரஸ்வெவி ஜதிபஜதி ஹமாஸ்ஸ்ரத்ர தமிஷெய ஹக்திஜநவெக்ஷஸவம் தக்ஷாயம் ஈரவாணிதி யஜ்ஞமஷ்மஷாநாதிவிஸ ஸாகவுாத்க

ஸாகா||யொமெத்ராதிநா)வ்யுவத்திவ்யஸாஜெஹமவத்தவாயகொத்தி: தஸ்ய உபாயாஜ்ஞாஷ்டாந நிவெஸநாஶவகவ ஜ்ஞாவ நாஷதித்ராக்ஷம் தஜெவகிதித்ரத தனிஷ்கஷஜஶயதி(ஈஹிதஹவெத்ராதிநா)உபாயாஜ்ஞாஷ்டாந நிவெஸநஜ்ஞா ஹரஸ்ஸ்காரவ்யாகவநாஜெவெதவஶ. வனவம் ரஶவவ்யாகவநா வாஷவக ஹரநர்ஸவனவ ஸ்வநிஷரவ

ஏக ||னுபாயாநுஷ்டாநத்திலே நின்றானென்கிறது. சுஹிதஹேதுக்குபாயமாக விஹிதமான பரஞ்சுமக்க மாட்டாத வக்ஷ்யந்ன்

ஸா-ந ||ஸவிஷ்ட்வாத்ம்யஸ்வீகாராவபதயோபாயவிசேஷ தவ்யஸாவிசேஷமே வ்யவஸ்தித்தாலே பெருகைக்கு ஹேதுவானால் விஹிதையான வ்யவஸ்திக்கு ஸம்பவ்யவஸ்தித்தாரா ஸாயநமும் போலே நிரபேக்ஷ ஸ்வஸ்வரூபவிசேஷாத்மக ஸ்வீகாரதாரகமாகவே விபிலபிக்ஷ ஸௌக்ஷாயநமும் பயவஸிக்கையாலே ஸம்பவ்ய வஸ்திலாஷ்ய ஸக்திவஸ்வதந்த்ர வ்யவஸ்திஸாஷ்யத்வ ஸ்வபாவ விசேஷ விசிஷ்டயா உபாயாந்தராநுஷ்டாநத்திலே நின்றானென்கிறது. சேஷத்வைநவர்ணவரிகாரமாக, சதுர்வர்ணாஜ்ஞத்தாலே உக்தஸ்வபாவவிசேஷஸ்வௌபாயாநுஷ்டாநநிவிஷ்டனைக்கும்வேறு அபாரகமில்லாமையாலே இதற்கு ஹேதுகாரணம் ஸ்வாஷ்டிரவைக்ஷயான வரஹவேதிராகாரணையான ஸஹஜகர்வை யென்று சொன்னதுஸம்ஜ்ஞேவைஷவத்திலேசொல்லுகிறபடியேஸஹஜகாரணமும் ஹேதுவென்றபடி. இனி பாவகவாகத்திலே ஸ்வரூபம் உபாயாந்தராநுஷ்டானத்தில்நிறுத்துகிற வ்யவஸ்தியை காரந்தோற்றுகைக்காகவென்று சேருமோ; ஸ்வதந்த்ரன் ஸ்வதந்த்ரனை உபாயாந்தராநுஷ்டாநத்திலே நிறுத்துகிறது விரோதமன்றோ? ஆஜ்ஞையாலே நிறுத்துகிறது விரோதமானாலும் வாஷ்டினையாலே நிறுத்துகிறது விரோதமல்லாமையாலே உபாயகோடிக்கு ஸ்வதஉபாயஸாமஸ்ரோவாயகவ்யாஷ்டினையிலேதாரதம்யமென்னிலானாலுமிப்ராஷ்டினையாலேஸம்ஸாரனுக்கு உபாயமும் ஸவிஷ்டத்தாக வலிக்கிதாலும் ஸாநாஸவைதெவஎன்கிற காரிகையிலே சொன்ன ஸாநாஸலிஷியும் ஸாநாஸத்திற்கு ஸ்வபவோபாயாந்தராநுஷ்டாநவத்திஹேதுஸ்வ லிஷியும் எங்ஙனே இவ்வுபாயஸ்வ வாஷ்டினையாலே ஸ்வரூபமேஷவைதனாதிகளுக்கு உபாயாந்தராநுஷ்டாந நிவேசஹேதுஸ்வம் லிஷியாமல் ஸாநாஸத்திற்கே லிஷிக்கவேணுமென்று நிபந்தமுண்டோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (சுஹிதஹேதுத்திற்கிதி) (ஸாதிதி) தனக்கு வ்யாவஸாயவ்யாஜ மாய் சுஹிதஹேதுத்திற்காக தனக்கு கதவ்யமாக வ்யஸ்தமான ஸாஸ்த்ரஸாராவ்யாஸம் ஸாஞ்சுஹிதஹேதுத்திற்குபாயமாகவிஹிதமான ஸாஸம் சொமக்கமாட்டாதவக்ஷ்யநு வன்னதுவும்சொவ்வாவாய்நிற்குற வவனை நீ எனக்குபாயமாகவேணுமென்று சொன்னதுவும் ஸாஷிவ்யாயம் ஸாஸம் சுமக்கமாட்டாதவன்சொவைசொவ்வாஸவனென்றுவ்யாஷ்டியாதே உபாயமாக வேணுமென்று வ்யாஷ்டித்தாலிதற்கு அடியென் ஸாத்தை சுமக்கமாட்டாதே தெவரீரிடத்தில் ஸமர்ப்பித்தேன்இந்த

ஸா- நீ|| பாரத்தைஎன்தலைமேலேசுமத்தாதேதேவரீரேஉமக்குபாரமாக ஏறிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்றிறே தாத்பர்யமாகிறது. இங்குப்ரா ர்த்தனீயஸோபாயத்வம் ரக்ஷகத்வம் தத்ப்ராப்திஸங்கல்பகத்வ நிவேசா யாஸ் கிஞ்ச உபாயாந்தரஸ்தாநாபந்நத்வம் தத்வித் தத்தாயத்தஸ்வநிர் வர்த்யத்வம் ஸ்வீகர்த்ருத்வம் தத்ஸித்தியாவதிங்கு ஸக்தியை அபேக்ஷியாதே என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கை என்று சொல்லாதே இவ்வர்த்தத்தை த்தானே என்மேலே சுமத்தாதே அவத்தை சுமந்தால் மேல்வரும் அநி ஷ்டமெல்லாம் தருகைஸர்வகாருணிகனானஉனக்கேபாரமாக வேறிட் டுக்கொள்ள வேணுமென்கை என்று ஜயாத்ர பாரம் பந்நஜீவஸ்யாஸி நாஞ்ஜலிரேவ பேயஸ் கிஞ்சஸ்வைவ ஸ்வஸாரக்ஷ ஸ்வீகாரவர்த்தி ஸவ ஜாகாரகஸ்வீகார வ்யாபாரநையாக அருளிச்செய்கையாலே இந்தப் ப்ரார்த்தனை ஸாதநாவிர்பாவினையாகையாலே ஸ்வதந்த்ர ப்ரா ர்த்தநாநிர்த ஸாத்யாஸம் ஸித்திக்கிறது என் தலையில் சுமத்தாதேயென்கிற அம்சம் இந்தபாரம் என்னுதன்று என்று ஸ்வஸம்பந்தமாம்விநா ஸி த்தியாமையாலே ஸ்வஸம்பந்தமும் உனக்கே பாரமாகவேறிட்டுக் கொள்ள வேணுமென்கிற அம்சம் இந்தபாரம் உன்னது என்று பர ஸம்பந்தானுஸந்தானமன்றிக்கே ஸித்தியாமையாலே பரஸ்வத்வானுஸந்தானமும் ஸித்திக்கையாலே ஸ்வரக்ஷணபாரம் என்னுதன்று அவனதே என்று பாவிக்கை என்று ஸாம்ப்ரதாயிகாரோக்தீரத்ர ஸ்வஸ்வத்வ பாரஸ்வரஸ்வஸ்வானுஸந்தானத்ரய ஸாதஸாத்யத்வமும் இந்த பாரம் என்னுதன்று தேவரீருடைதே என்று ஸமர்ப்பித்து இத்தை தேவரீர் ஸ்வீகரிக்க வேணுமென்று ப்ரார்த்தனையாலே ஸாதனத்வத்திற்கே அபவதஃ ஸ்வீகாரார்த்தமப்யர்த்தனாயோபாயாந்தர ஸ்தாந நிவேச ஹேதுத்வமும் ஸித்திக்கிறதிறே இந்த ப்ரார்த்தனையாலே ஸாத்ய ஸம் ஸித்திக்கிறதென்று மிடம்ஸாத்யஸ ப்ரயாணமாய் நீயே உபாய மாகவேணுமென்ற பேக்ஷிக்கிறபடியே என்று விரோதிபரிஹாரத் திலே ஸ்வஷ்டம் அங்குஸஜ்ஜதஃ ப்ரயாநம் ப்ரார்த்தனைக்காணும் ஸர்வதஃ ப்ரயாநம் ஸாத்யஸத்திற்கே என்றன்றோ திருவுள்ளம் பற்றினாராய்த்ரும் இந்தப்ரகரணத்திலே "ஸ்வஸித்தி ரக்ஷித்வ ஸ்வைவ ஸ்வீகாரா" என்று சொல்லுகையாலே இவ்வர்த்தவிசேஷம் இங்கு ஸ்வீ காரமிவ்வதிகாரிக்கு ஸாதாரணமாகையாலே "ஸ்வஸ்தி பதாநமோபாயெஷ" த்யாதிகளிற் படியே உபாயோபவேதி ஸ்வீ கார ப்ரார்த்தனாம்விநா ஸாத்யஸ ஜாதேந அபவதஃ ஸ்வீகார ரூபா ஸாமாரண ஸகந்நிர்வாஹகாஸ் அபவது உபாயாந்தரஸ்தா நநிவேசாவி நவிசேஷ்ய தஃ பாரத்தை ஸ்வீகரிக்க வேணும்

தே || ஸாத்யமாய் நிற்கிற அவனை நீயெனக்குபாயமாக வேணுமென்று உபாயஸ்வீகாரத்திலே நிவேசிப்பிக்கையாவது, என்தலையிலுபாய பாரத்தைச்சுமத்தாதே அவற்றைச்சுமந்தால் மேல்வருமநிஷ்டமெல்லாந் தருகை ஸர்வசக்திகாருணிகனானவுனக்கே பரமாகவேறிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்கை. இவ்வம்சத்தை நிஷ்கர்ஷித்து நிக்ஷேபத்தை

ஸா-டீ || ஸர்வசக்தியாகிற்குறேனென்று பரந்யாஸாங்கபூதவ்யவஸாயம் ப்ர ஸங்காநாமப்ரஸங்காநாம் கேநாபி ந்யாஸாங்காநாம் ஸ்வீகர்தவ்யா என்று உபரிஷ்டமாகிறது இப்படி சரணாகதிவாக்யோக்தாங்கங்களை ப்ரதிபத்திகாரணங்களெங்குமும் கண்டுகொள்வது. இப்படி உபாயப்ரஸங்காதுக்த ஸாங்கமே ஸாங்க உபாயாநுஷ்டான நிக்ஷேபம் ப்ராதாந்யமாகில் "ந்யாஸ: பஞ்சாங்க ஸம்யுத" இத்யாதிக ளிலே ந்யாஸத்தை அங்கியாகச்சொல்லுகிறதும் விரோதியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வம்சத்தைஇதி) ப்ரஸங்காவிநா ஹிதஸாங்கந்யாஸாநாம் சரணாகத்யங்கவிஷய விசிஷ்டாநுஷ்டா த்திலுடையவம்சமான ப்ரஸங்கத்தை நிஷ்கர்ஷித்து வ்யாக்யானித்து ப்ரஸங்காம்சாஹிதமான ஸாந்யாஸாங்கத்தை அங்கியென்று சொல்லுகிறது ப்ரஸங்கையாவருக்கையாலும் ப்ரஸங்காநுகத ஸாந்யாஸஸ்யைவ உபாயாங்கஸ்வீகாரநிவேச ஹேதுதா வக்ஷ்யமாண உக்தஸர்வவக்ஷ்யமாணதயாவா அதிகாரிகோடி நிவிஷ்டதயாவா அங்கிந்யாஸாங்காநாம் விந்யாஸநமென்று கருத்து. யதா இப்படி ஸாந்யாஸம் ஸாங்க உபாயாந்தர ஸ்வீகாரவத்பூர்வகமாக மோக்ஷஸாதனமாகில் பரம்பரயா காரணங்காவிசேஷாதிநாங்கத்வ ஸங்கல்பாதிகளும் அங்கியாக ப்ரஸக்தியாதோ? இஷ்டாபத்தி என்னில் "ந்யாஸ: பஞ்சாங்கஸம்யுத" என்கிறது விரோதியாதோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வம்சத்தைஇதி) (இவ்வம்சத்தை) உபாயாந்தரஸ்வீகாரநிவேசஹேதுத்வத்தை நிஷ்கர்ஷித்து ஆநுகூல்யாதிங்களென்றும் வ்யாக்யானித்து அங்கநாமுபாயாந்தர ஸ்வீகாரநிவேச ஹேதுதாநாந்த்வம் கிந்து ஸாந்யாஸஸ்யைவேதி நிஷ்கர்ஷித்ய க்ருஷ்யம். ததாச உபாயாந்தரஸ்வீகாரநிவேசஸ்யைவ ப்ரவ்ருத்திஹேது தயா தத் ஸாந்யாஸஸ்யைவ ஸாக்ஷாத்ஸாதநதயாங்கித்வமெ ன்று கருத்து. இப்படி நிக்ஷேபமே உபாயாந்தரஸ்வீகாரவத்ஹேது தயா அங்கியாகில் அந்த நிக்ஷேபம் பரமைவ ஸாந்யாஸாத் ப்ராதான்யமாய்க்கொண்டும் உபாயாந்தரஸ்வீகாரவத்விசேஷகமாக ஸம்ஸ

ஸா-கா || யத்யபி ஸம்ப்ரதி சரணாகதிவாக்யவிவக்ஷிதநிக்ஷேப (இவ்வம்சத்தைஉக்தாதிநா) நநுஸ்வஸாந்யாஸாங்காநாம் விதாய

௨௦ ॥ ஷ்டியென்று சொல்லுகிறது. இது ஸ்வநிக்ரஹப்ரயோஜனம். இந்நி
க்ஷேபத்தைநினைத்து "ஸாங்க்யதந்த்ரே உபாயோபேயபாவகம்"

ஸா-நீ ॥ விக்கையாலேபுருஷார்த்தத்திலேஎன் தலையிலுபாயாந்தரத்
தைசுமத்தாதே என்கிறவம்ஶம் வ்யர்த்தமாயொழியாதோ? உனக்கே பர
மாக வேரிட்டுக்கொள்ளவேணுமென்கிறவம்ஶமேயமையாதோ வென்ற
வருளிச்செய்கிறார் (இது ஸ்வநிக்ரஹப்ரயோஜனமிதி) (இது) நிக்ஷேப
ரூபாம்ஶீ ஸ்வநிக்ரஹப்ரயோஜனத்வ பரஸமர்ப்பணமேவ "ஶ்ரத்தாஸம்
ஜயி நிக்ஷிபேத்" "மயி நிக்ஷிப்தகர்தவ்ய: க்ருதக்ருத்யோ பவிஷ்யதி"
த்யாதிஶாஸ்த்ரேஷு பரஸ்ய ஸ்வரக்ஷணமாத்ரே ஸ்வஸ்மின் பர
ந்யஸ்ய ஶக்த்யா ஶக்யத்வாத் பரஸ்வீகாரஸ்யைவ
உத்தேஶ்ய ஸ்வநிக்ரஹஸ்யாப்ரதானத்வம் ப்ரதீயதே யென்று
கருத்து. ஆனாலும் அங்கமான பரந்யாஸம் ப்ரதானதர்ஶனாதிரூபா
ஶ்ரயத்வக்ருத்யாதிகாரிவிஶேஷத்திலே பகவத உபாயாந்தரஸ்தான
நிவேஶரூபாவாந்தர வ்யாபாரமன்றிக்கே விலம்பத்தாலேஸாக்ஷா
தேவ மோக்ஷஸாதனத்வாம்ஶமாகவாகாதோ வென்ற வுபஸம்ஹரிக்கு
றார் (இந்நிக்ஷேபத்தைஉதி) (இந்நிக்ஷேபத்தை) பகவத:ஸ்வதந்த்ர
தயா ஸ்வநிக்ரஹப்ரயோஜனபரந்யாஸஸ்யைவாம்ஶத்வநிர்ணயத்தை
ரக்ஷகத்வப்ரார்த்தனாபூர்வக ஶரணவரணஸ்ய உபாயத்வஸ்வீகாரக
த்வேன உபாயத்வாதந்தர்பூதேன ஶரணவரணேன ரக்ஷகஸ்ய பக
வத: ப்ரவ்ருத்தஸாத்யாபரோபாயத்வாபாவேன நிர்வ்யாபாரதயா
பரஸ்ய ஸாக்ஷாத்மோக்ஷோபாயாந்தரஸ்தானே ஸ்வஸ்ய ஸ்வாயத்தத்வம்
தத்ஸ்வாதந்த்ர்யவிரோதிநா பரஸ்வீகாரத்வேன ப்ரயோஜனத்வ
யோபாயாந்தரஸ்தானநிவேஶாபாவ போதனீயத்வாத் ஸ்வ
தோ நிக்ஷேபாங்கஸம்பந்தாத் பரஸ்வீகாரத்வ ப்ரபத்தேருபாயத்வஸ்ய
ஸித்திஸாபேக்ஷ ஸ்வரூபஸம்பந்தாதி ஸ்வதந்த்ராத்மஸம்பந்தாத்
வ்யக்த விஹிதபரஸம்பந்தஸ்வதந்த்ராத்மஸம்பந்தாத் பகவத
ஸ்ய பரந்யாஸாயதனேவோபாயாந்தரஸ்தானநிவேஶஸ்ய ஸ்வநிக்ரஹா

ஸா-கா ॥ தேஷு "ஶ்ரத்தாஶக்யஸக்திவிசாரஸ்வாதந்த்ர்யம் இதி தஸ்ய
பாதவ நிக்ஷேபஶ்ச ஸ்வயோ: பாத்யபாத்யயோ:" உபாயஸ்ய தஸ்ய
நிக்ஷேபஸ்ய ததா ப்ரணம்"உபாயோபாயே தாவ ஶரணம்
ஸமர்ப்பித ! ஶ்ரத்தாத்யஸமா ஸர்வம் நிக்ஷிப்ய ஶ்ரீபதேர்பதே ॥
உபாயம் ப்ரணவக்ஷீர ஸாதனம் விஶேஷ்யேத" த்யாதிஷு
தயோஸ்ஸஹோக்தயோ: நிக்ஷேபஸம்பந்தாதிஸாக்ஷாதிதி. (உபா
யேத்யாதி) ஸஹவ யோமே மோக்ஷப்ரவணவிவக்ஷயா வ்யாக்யா
நேப்யனயா அம்ஶாங்ஶவிரோதனா நிர்வாஹ: கார்யஉத்யர்த:.

தே³॥ என்கிறது. உபாயவ்யவஸாயத்தையும் நிக்ஷேபத்தையு மோரிடத்திலே பிரியச்சொல்லு மிடங்களிலுபாய பூர்த்திவிவக்ஷையைத் தவிருதல், ஸாதனாதிகள் ஸாத்⁴யங்களாகைக்காக பிரியச் சொல்லுகிறதாதல், இங்கு ஸ்வரூபமும் ஸாரமும் ப²லமும் ஸாத⁴நீயமாகையாலே அநேகாம்ஶவிஶிஷ்டமான ஸாத⁴நத்தில் அம்ஶா

ஸா-நீ॥ ப்ராப்தே ஸ்வத்ரமதோ நிரோதாஸம்ப⁴வாத் அநந்யஸாத்⁴யத்வ ஸாத்⁴யஸ்ய ஸக்ருத் க்ருத்ய நிக்ஷேப ஸ்வரூபவத் தத³ங்க³த்வமபி ஸம்ப⁴வதி ஸ்வாபாயாந்தரஸ்தா²நே நிவேஶேஸ்தி²தஸ்ய ஸ்வநிரபேக்ஷத்வம் ஸாத⁴நஸ்யேவா ஸித்³தி⁴ரிதாவிஸிஃ என்று வ்யாகரணாத்³யமென்றுகருத்து. இந்தநிஷ்க்ஷ வசநமில்லையாகில் ஸாங்கஸ்ய ஸாக்ஷாதுபாயாந்தர ஸ்தா²நே தத்³வ்யாபாராவேதநாவஸாநாக்ஷ ஸோயம் ஸாதஸ்ய ஸாபேக்ஷத்வா காரகஸ்ய ஸாதநஸ்ய ஸ்வஸாத்⁴யஸ்யாபி ஸ்வஸாத்⁴யஸ்ய த்வபேக்ஷித்வாத் அபயோ நிஷ்க்ஷாநஸ்யாக்ஷேபமாயநஸ்யேவ நஸ்யாக தளயா ரக்ஷகஸ்வாபேக்ஷித்வஸ்யேவா ஸ்யாக ஸ்வேந ஸஹாயாபேக்ஷம் ப்ரபத்தேரநஸ்யாகிம் அநஸ்யேநஸஹாயாபேக்ஷீநஸ்யாக ஸம்பத்தா ஸாபேக்ஷா ராஸாவே ஸ்வஸ்மிந் ஸாப்ய ஸகேத்ரவஜநீயத்வாதிகஸித்³தி⁴ம். இப்படி இவ்வுபாயத்வப் ப்ராயஶ்சித்தை நிஸ்ஸ்ரகஸ்யஞ்ச ஸாதநஸ்ய ஸஹிதத்வேநா ப்ரதிக்ஷேபிக்கையாகையால் "க்ருதார்த்தீயஸாரம் ஸர்வம் நிக்ஷிப்ய ஸ்ரீபதேஃ பதே³। உபாயம் பூர்ணமக்ஷீணம் த்யக்த்வேயம் விவிக்த்யம்" இத்யாதிகளாலே உபாயப்ராயஶ்சித்த ஸாதநஸ்யேய ஸ்வஸ்வ யோக்ய ஸ்வஶங்களிலே வைநாக்ஷ்ய(?) வ்யவஸ்தி²யாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (உபாயகப்ராயஶ்சித்தையையுமிதி) (இவ்விவக்ஷையைத்தவிருதலிதி) என்தலையிலித்யாதியான ஸாதநாஸம்ஜ்ஞாகாரத்தை விட்டுக்கேவல ரக்ஷகத்வ ப்ராயஶ்சித்தமாக விவக்ஷிக்கை என்றபடி. ஸ்வரூபாதித்ரய ஸமர்ப்பணம் நிக்ஷேபஶப்³தத்தாலே சொல்லப்பட்டிருக்க உபாயப்ராயஶ்சித்த ஶப்³தம் உபாயாந்தர ஸ்தா²ந நிவேஶப்ராபகேந ஸாதநத்தை ஸ்வீகரிக்கிறது. உபாயப்ராயஶ்சித்தஶப்³தத்தாலே சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபாதித்ரய ஸமர்ப்பணத்தில் நிக்ஷேபஶப்³தம் நிக்ஷேபகேநவா ஸ்வரூபஸமர்ப்பணகேநவா ஸ்வரூபஸமர்ப்பணத்தை ஸ்வீகரிக்கிறது என்கை. (அம்ஶாந்தரேதி) உபாயப்ராயஶ்சித்த ஶப்³தேந ஸாதநமும் நிக்ஷேபஶப்³தேந ஸ்வரூபஸமர்ப்பணமும் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ஆனுகூல்யஸங்கல்பாதி ரூபேக்ஷபதோபாதாந காரணஸாபேக்ஷமாயகயோ ஶ்ரேயோ ஸ்வஸ்வ யோக்யஃ வைநாக்ஷ்யோபாய ப்ராயஶ்சித்த நிக்ஷேப ஶப்³தயோரேகார்த்த²பரத்வாக வைநாக்ஷ்யேவஜநீயம் ஸ்யாத்

௨௦|| ஜாபபாடாதலாகக்கடவது. இவைமூன்று ப்ரகாரத்துக்கும் ஸாதந-
ஸாத்யதோஷமில்லை. இவ்வுபாயங்கள் ந்யாஸவித்யைக்கு விசேஷித்து

ஸா-நீ|| பக்ஷத்தில் ஸாத்யஸாதநஸாத்யத்வதோஷபக்ஷத்திலும்ஸங்கா
ஸமாதிஸாநஸமாதி விசேஷங்கள் ஸாதநஸாத்யதோஷபரிஹாரமென்று
அருளிச்செய்கிறார். (இவைமூன்றுமிதி) ஸாதநஸாத்யமில்லையென்று சொல்
லாதே ஸாதநஸாத்யதோஷமில்லையென்கையாலே ஶேஷஸ்ருதிஸ்மரணவ
ப்ரயோஜநஸமாகவும் ஸாதந-ஸாத்ய-ஸமும் ப்ராயஶ்சித்தவிவக்ஷை
யாலும் ஸமாதாந விவக்ஷையாலும் ஸாதநஸாத்யமும்தோஷமன்றெ
ன்றுகருத்து. ஆனாலுமுபாயாநுஷ்டாந நிவேஶந வ்யாபாரமாகவ்யு
த்பத்தியைச்சொன்னதுகூடுமோ, அப்போதாரம்பூரணேஇவ்வதிகாரிக்கு
ஶக்தியஸாதநஜ்ஞானகையாலே "ஶக்த்யாபரயோ…" த்யாதி ப்ரமாண
ஸித்தமான ப்ரவ்ருத்திமத ஸாக்ஷாத் ஸாதநவ ஊஹ்யமாக ப்ரஸம்பி
யாதோ, அங்கஸாக்ஷ்ய மத ப்ரவ்ருத்தியை ஸாக்ஷாத்காரஸாதநமன்றெ
ன்னப்ரஸம்பியாதோ, ஸாக்ஷாத்பரம்பராஸாதநங்களுக்கு விகல்பந்தான்
கூடுமதெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வுபாயங்களிதி) ஸர்வஜ்ஞ
த்ருக்கஸா பரப்ரஹ்மோபாயங்கள் விசேஷித்து அஸாதாரணமாக
வேத்யாகாரமென்றபடி. ததாஹி பரோக்ஷ விஶேஷப்ரவ்ருத்தேஃ
ஸாதநவநுஷ்டாநகாலே ப்ரவ்ருத்திஸமவதே ஸோபாயவிஷயக
ஸாக்ஷியாகவநுஷ்டிக்கவேண்டுகையால் திரஸ்க்ருதமாய்கொண்டு ஸாம
ஸாமாஸாதநத்திலே விஶ்ராந்தமாகிறது. ஶக்திக்கு விபவிஶஸாக்ஷாத்
ஸாதநத்தோடே வேத்யாகாரத்திற்கு விரோதமில்லாமையாலேயத
ற்கிப்படி ஸாமஸாமாஸாதநவமும் ப்ரஸம்பியாது கூடியோஜிகளு
க்குஶ் ஸாதநாநுஷ்டேய ஶக்திஉபகஸாதநதயா விகல்பங்கூடா
விட்டாலும் ப்ரவ்ருத்தி ஸ்வதந்த்ரவி ஸாதநாநுஷ்டேய வ்யாபார
உபக ஸாதநமல்லாமையாலே விகல்பமுங்கூடும். ஸ்வதந்த்ரவி
ஸாதநாநுஷ்டேய வ்யாபாரஉபக மோக்ஷஸாதநவமே விகல்ப
ப்ரயோஜகமென்றுகருத்து. ஆனாலும்இவ்வுபாயங்கள் ந்யாஸவித்யை
க்கு விசேஷித்து வேத்யாகாரமென்கிறதுகூடுமோ, ஸர்வஜ்ஞத்ருக்கஸா
பரப்ரஹ்மோபாயங்கள் ஸந்ந்யாஸ ஸாத்யமாகையால் ஸந்ந்யாஸா
நுஜ்ஞா ஸாவியான இவ்வுபாயங்கள் பக்திஸாவியான ந்யாஸவித்யை
க்கு வேத்யாகாரமென்கிறது அநுபபந்நமன்றோவென்றில் ஸமவத

ஸா-கா|| ஸாவத்ரதந்த்ரமாத்ரப்ரவ்ருத்தகம்பரம் தத்தாவிஷபநே
காங்காத்தே ஸந்யாஸப்ரவ் ருத்யம் ஸர்வகைகாங்கபோயந. இதி
ஶாஸ்: நிரபேக்ஷரக்ஷகத்வ ரூபேணோபாயத்வம் ஸாத்யம்ரஹிதமண்
ஸ்யாவி ப்ரயாணே ந்யாநாநுஸந்தேயத்வாஹ.(இவ்வுபாயங்கள் இத்யா

ரூ||வெருாகாரம் இதுக்கவெக்ஷிதமாய்க்கொண்டு ஆநரஸூ்ராதிகள் வருகிறன. * * * * * * * *

ஸா.நீ||உபாயஃபம் ஆிவிபம்ஸூரவெயொமாதாரவெம் ஷமெரவயா நரவைகெதி. ஞும் யதா யரயகிகைநஸூநு ரயி ஹரம் நவெஸ தராஸுரெவ கஸ்ஹரஸுவெஃவி ஈீய்ஜதி ஹரம் ஷூக்ஷ்தூ ஹக்தி வெநரவெக்ஷ்ண ஹக்திகாயஃம்ஸவ கரவாணீதிஸஹஜகாரணு ரூமும் யாஸுஃமஹஃம் கநாதிஸிஸஸம்கமூாத்கக ஶஸாதவக்கும் உத ரவவிராயாவெருாகாரம் உதரவ திரவெக்ஷரக்ஷகக்ஷம்ரீயொரக்ஷண ஹரஷுஹரவ நரரதி ஶதீதள ரரநெதம்மெஙந ரஅர்வாா வெநரவெக்ஷஸு தஹரவெதநெந ஹரநிவஹண ஸாரை ஸுஃஸவஶதீதெகூ.ஆதீயஸ ஷமெரவஹித ரவாயகஃரெஸஹர ஸவெஃவி ரீயஜதி ஹரஷூகதஃக ரவெம்தழு ஹரநாவெொதூர ஹாவி ஸரஸூவாவக்ஷய ஷமெரவஹிதம் ஷூரவெயொமாதாத்கஸா யநக்ஷஸாவி ஹவிஷுக ஹரஷூகார வவெஃக ஹக்திகாயஃ கரக ஸம்கமூாத்கதயாஹரஷூகார ரவஷமெரவஹிதஸாயநகஷஸாவி தத் வடீகதயா ஹவிஷுக்ஷந ஹாநெந ஷமெரவஹிதொவாய க்ஷஸ வெருதாயாரவி விரொயாஹாவாக. வாதழு ஶ வக்திராத்ருத் தாலே பெருகைக்கடி ஸஹஜகாரணுரதி ரவுஸூஹாவ விஶெஷ மாகையாலே ஶாஸ்த்ர ஜுவாயாரர ஷூாநத்திலே நின்றுனென்கிறது ஜதி வவெஃவிஸ யொமாதா கயநெந ஷுஷீக்ஷ்தம். வஸுதஸு வெரதூரக்ஷண ஹாவிஹரஷூகதஃக ரவெருாகாரம் ஶாக்ஷஷாதி ஶாதக்ஷிக்ஷூாநஸவதஃரநாஸுஃமாஹிக்ஷியரவெரநஸஹாவ நாத்க ஹரநாஸஸுவதஃரநாஸுஃவிஷயகக்ஷ திவெஃக்ஷாஹாவெந வெஸுகவதூரந ஷூாநஜாகாஶீநஹரஷூகதஃக ரவொவாயக்ஷ விஷயக்ஷஸம்ஹவாகக்தவாவ“ஜதம் வஶூாதஷூதநதிரவெக்ஷண ஸவதாஸரெஸுஃாஸாவஸுஃஷூிதிரதிவிஶெஷஞரவிதெ”ரிதிதமெவ ஶதிவாதிதம்.உதஞுவவெஃத ஷூரவெயொமாதாத்கொவாயக்ஷ வயஃவஸிதரவ.ஶ வதிக்ஷணெ ஷமெரவஹிதொவாயக்ஷஸா ஹாவாதநம்தரக்ஷணவணெவாக்ஷதூரநதாதிதிதிக் .இப்படிஇவ்வுபாயக்ஷம்வெருாகாரமாகில் வவெஃம் வாகஸமூாதிமணங்களநஸம் யெயங்களில் ஶ யாநதரங்கள்யென்று சொன்னதுவிரொயியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு[உபயக்ஷமாக]ஜதி)இங்குஇவ்வு பாயக்ஷம்வெருாகாரமென்றுசொன்னதுஶரிக்ஷிதமாகையால் மற்றபா ஸாஸுங்களிலே வெதஶமூந ஊணஸூாநாதநஸுமூாநஷு ா நம்பண்ணினபின்பு கவிஶூாஸத்தாலேதவெர்நஷுாநம்பண்ணினுல்

[illegible] ‖ "[illegible]" என்கிறவிடத்தில் [illegible] [illegible]ங்கள் [illegible]ங்களாகையாலே இங்க[illegible]

[illegible] ‖ [illegible]யில்லாதே மிகுதியான [illegible]யாயிருக்கிறப்போலேயன்றிக்கே இங்கு [illegible] பண்ணுமாகில் [illegible] [illegible]யாகிற [illegible]த்தை திரஸ்கரித்தவனுகையாலே [illegible] [illegible]கொடியிலே நின்று [illegible] [illegible]மென்று [illegible]. [illegible] [illegible]யானது [illegible] [illegible] [illegible]. "[illegible]" [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. "[illegible]" [illegible]. [illegible] [illegible]" [illegible] [illegible]மாக நில்லாதபடி [illegible]ன் தானு[illegible]த்திலே நின்று [illegible] குடுக்கிறவ[illegible] மேத்தமானபடியாலே என்று [illegible]. "[illegible]" [illegible] [illegible]. [illegible] "[illegible]" [illegible]. [illegible] ‖ [illegible] ‖ [illegible] ‖ இங்கு [illegible]ராலே [illegible] என்கிற [illegible] [illegible] என்று [illegible]மானபடியாலேயத்தமாக [illegible]யாதோ? [illegible] என்று [illegible]மென்றில் [illegible]மன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]என்கிற [illegible]) [illegible]ஷந்தானெதென்றவருளிச்

[illegible]

ஜ௦ || ஷத்தைச்சொல்லுகிறது. வ்யாக்யாவது இவ்விடத்தில் "ரக்ஷிஷ்யதீதிவிஶ்வாஸ:" என்கிற வ்யவஸாயம். ஶாஸ்த்ரங்களில் ஸாரமான விஶ்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸ்வாபிகாரமான ஸாத்யாவாய மிங்கேதோற்றுகிறது. எங்ஙனேயென்னில், இங்கு "ஸ" என்கிற வ்யவஸாயம் விஶ்வாஸத்தினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவமான ஸந்தேஹத்தை க்காட்டும். இவ்விஶ்வாஸஸ்வரூபம் ஶ்ரீவைஷ்ணவத்திலும் நாராயண

ஸா-கீர் செய்கிறார் (வ்யாக்யாவதிதி) இப்படியானால் காரணோபாயமான அபாயத்தில் ஸர்வஜ்ஞம் ஸாங்கஸம்பூர்ணமாமென்கிறது விரோதி யாதோ? விஶ்வாஸாங்கத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸங்க்ஷேபிக்கிறதென் றில் விஶ்வாஸத்தையே முன்னிட்டு ஸங்க்ஷிக்கவேணுமோ? ஶாஸ்த்ராந்தரங் களைத்தான் முன்னிட்டு ஸங்க்ஷிக்கலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶாஸ்த்ரங்களில்ஸாரமானவிதி) இங்கு "ஸ ஏவ" என்கிற க்ரியாபதம் விஶ்வாஸாதிகத்தைச்சொல்லி விஶ்வாஸமாயிருக்க ஸாத்யாவாய வாக்யஸ்வரூபமும் வேறில்லாதிருக்க ஸ்வாபிகார ஸாத்யாவாயந்தோற் றுவதெங்ஙனேயென்று ஶங்கிக்கிறார் (எங்ஙனே என்றிலிதி) உபோ த்காதரூபமாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இங்கித்யாதினா) இங்கு வ்யாஜவிஶேஷமாத்ரமாய் ஸ ஸாதநீயனான ஶரண்யன் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தியாய் ஸ்வஸித்த ஸத்யஸங்கல்பனாயும் நிரபேக்ஷனாயும் ரக்ஷகமும் ஶ்ரீமானாயுமிருக்கையாலே விஶ்வாஸஸ்வரூபமாத்ர போத்யமன்றோ? ஆகையால்மஹாவிஶ்வாஸமங்கமாவதெங்ஙனேயென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்விஶ்வாஸஸ்வரூபமிதி) ஆனாலும் விஶ்வாஸ ஸ்வரூபமிங்கு வர்ணனமன்றோ. விஹிதாநுஷ்டாநத்திற்கு விஶ்வாஸ ஸாத்யமன்றோ வேண்டியது இப்ஸ்வரூபத்திற்கு ப்ரயோஜநாதிஶய மில்லையே, ஸர்வஸ்வாமியான வீஶ்வரன் ஸ்வாமியானவெனக்கு ஸ்வவ்யாபாரத்தாலே ஸ ஸத்தையும் கொடுக்குமோவென்கிற ஶங்கா நிவ்ருத்தியே உபயோகமென்றில் ஶாஸ்த்ரஶரண்யவெதியானயிவனு

ஸா-கா|| க்ரியாபதேநைவ ஸ்வாபாவ்யவிஶ்வாஸோபதேஶோ ஸ்யாதித்யா ஹ.(ஶாஸ்த்ரங்களித்யாதினா) க்ரியாபதேந மஹாவிஶ்வாஸோபாயஸ்ய தேசகாலாதிஸ்ஸ்வஸ்வமஹத்த்வஸ்ய ஸர்வஜ்ஞத்வாநஸ்யதிதி ஶ்ரே ஶாதி ஸாத்யாங்கம் ஸஹவே ஸர்வாங்ஞ மஹாத்மதிதிஸ்ஸ்வதாவாய ஶ்ரவணாவஸராய ஸம்ப்ரதாய மஹாவாதிகாரி நிக்ஷேபாவிஷ்யவ காரிகாஸ்வபதிஷ்டா விஶ்வாஸேநாஸ்ய கதம் விஶ்வாஸோதய:' மஹா விஶ்வாஸோவா கிமேதத்,கதம்வாதஸ்ய ஸாரதமத்வம், கிம்வா யாவஞ்சீர ஹாவி விஶ்வாஸாங்கம் விஶ்வாஸமேத்வா கதாவா மயம் கிஞ்சிதேஸ்ய தித்யத்ராஹ. (எங்ஙனேயென்னிலித்யாதி) உபஸம்ஸ்ய மஹாத்மக

௨௪||ஸர்வத்திலுமுள்ள அபராதஸம்பந்தாதிகளைப் பொறுத்து [illegible] தவாறேவரும். இத்தாலேதன் அபராதங்களடியாக வரும் ஶங்கைகளெல்லாங் கழியும். இவ்விஶ்வாஸத்துக்கு [illegible] வேணுமென்னு மிடத்தை "ராக்ஷஸாநாம் விஶ்வாஸம் [illegible] ப்ரத்யயம் [illegible] | யதாவிஶதோ [illegible] ஸ்வஜாத்யைர் [illegible] || [illegible] விஶ்வாஸாக்ய [illegible] [illegible] | [illegible]

ஸா-நீ||க்கு ஶங்கையேகூடாதே என்றருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலேதி) ஶாஸ்த்ரத்தோடே [illegible] அபராதாதிகளடியாக [illegible] ஶங்கை ஸம்பாவிதையென்று கருத்து. இவ்விஶ்வாஸம் [illegible] ஸ்வபாவத்தாலே [illegible] நிறுத்தையும் [illegible] ஶங்கா நிவ்ருத்தியையுண்டாக்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶங்காநிவ்ருத்திக்காக விஶ்வாஸமுக்ஷும் வேணுமோ? பின்பு ஶங்கை [illegible] யானாலும் [illegible] ப்ரத்யநுஷ்டாநகாலத்திலே விஶ்வாஸ [illegible] ப்ரபத்தி நிறைவேறினால் பலஸித்தியில் விரோதமில்லையேயென்றருளிச்செய்கிறார் (இவ்விஶ்வாஸத்துக்கு இதி) (ராக்ஷஸாநாமிதி) [illegible] [illegible] ராக்ஷஸாநாம் விஶ்வாஸம் [illegible] விஶ்வாஸம் [illegible] [illegible] ப்ரத்யயம் [illegible] [illegible] ஸாப்ரத்யயம். ஆனாலும் [illegible]

ஸா-கா || [illegible] விஶ்வாஸ [illegible] விஶ்வாஸ [illegible] "விஶ்வாஸ [illegible] நாராயணஸ்ய" [illegible] ப்ரத்யயம் [illegible] ஸ்ரீமந்நாராயண [illegible] விஶ்வாஸ [illegible] "[illegible] விஶ்வாஸ [illegible]" [illegible] விஶ்வாஸ [illegible]. இவ்விஶ்வாஸ [illegible] [illegible] விஶ்வாஸ [illegible] [illegible] விஶ்வாஸ [illegible] [illegible] விஶ்வாஸ [illegible]

[illegible] ஸ்த்ராஸ்திஸா விராக" என்று சொல்லிற்று. இவ்வ்யவ ஸாயத்தினுடைய ப்ரபாவம் "வ்யவஸாயாத்ருதெப்ரஹ்ம நாஸாத யதி [illegible], திஸ்[illegible]யெஷு ஸவெ[illegible] நிக்ருவஸதிவெஹரிஃ| [illegible] ஹெத[illegible]வஸதிரோயவ" இத்யாதிகளிலும் [illegible]. இம்மஹாவிஸ்வாஸ முண்டானால் பின்பு விரோதகாவ ந்திலொருக்காலும் ஸம்ஸயம்பிறவாது. ஆகையால் பின்பொருக்காலு மிவ்விஷயத்தில் ஸம்ஸயம்பிறவாதபடியான ப்ரபத்திக்ஷணத்தில் மஹா விஸ்வாஸம் [illegible]. இதுதானாயிருந்தாலும் விஸேஷித்து [illegible] விஸ்வாஸ [illegible]ணம்பண்ணும்."இது

ஸா[illegible] || விஸ்வாஸத்தை ஸாமானாக்சொல்லக்கூடுமோவென்ற வருளிச் செய்கிறார் (இவ்வ்யவஸாயத்தினுடையவிதி) [illegible] வ்யவஸாயம்வி [illegible]. [illegible] விஸ்வாஸ [illegible] திற்கு [illegible] விஸ்வாஸத் [illegible] லிருந்தாலும் [illegible]த்தில் [illegible]மடியாக [illegible] வருளிச்செய்கிறார் (இம்மஹா விஸ்வாஸ [illegible]) [illegible] மஹாவிஸ்வாஸம் பிறந்தபடி [illegible]த்தில் ஸா[illegible]யன்றென்றுகருத்து. ஆனாலும் [illegible] யன்றோ? உக [illegible] "[illegible] விஸ்வாஸ:" என்று [illegible] விஸ்வாஸ [illegible] சொல்லுகையால் உக்ஷ [illegible]? ஸா[illegible] விஸ்வாஸம் ப்ரபத்த்யங்க மென்று [illegible] மஹாவிஸ்வாஸ [illegible] ப்ரபத்த்யங்க [illegible] ப்ரபத்திக்கு [illegible] மென்று [illegible] வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) [illegible] மஹாவிஸ்வாஸ [illegible] [illegible] மஹாவிஸ்வாஸ [illegible] [illegible] திவ்யக மென்[illegible]. இப்படியாகில்ஸ்ரீஹராயணவசனத்தில் [illegible]ஷகார [illegible]த்தில் ஸம்ஸயமில்லாமல் மஹா விஸ்வாஸ [illegible] ப்ரபத்தி ஒருத்தனுக்குநிறைவேறி [illegible] ப்ரபத்திக்கு [illegible] [illegible] வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுதானாயிருந்தா லுமிதி) [illegible] [illegible]ஜநிதமாயிரு ந்தாலுமென்றபடி. ([illegible]) ஸாகாவிரோயிவிஸ்வாஸத்தை யுண்டாக்குமென்றபடி; மஹாவிஸ்வாஸம் [illegible]கையாலேஅவன்

ம் || பாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந” என்று ராமனரு ளிச்செய்தானிறே. ஸுக்ரீவாதிகளுமகப்பட “ந ஜாது ஹீயதே” என்னும் படியிறே யிருப்பது. ஆகையால் த்ருடவிஸ்வாஸமும் மஹாவிஸ்வாஸ வ்யங்க்யமாம். இப்படி உபாயமாக அத்யவஸிக்கிறேனென்று மஹா

ஸா-நீ || விஷயத்தில் ரக்ஷணம் பண்ணக்கூடுமோவென்கிற ஸங் காவாரணார்த்தம் (விஶேஷித்துக் கடாக்ஷிக்கஜதி) ஸர்வஜ்ஞன் ரக்ஷ ணம் நிவ்யாஜமாக பண்ணக்கூடுமோ; த்ருடவிஸ்வாஸமே ரக்ஷண த்திற்கு வ்யாஜமென்றில்லது த்ருடமானபடியாலே வ்யாஜமாகக்கூடுமோ வென்ற இந்த த்ருடவிஸ்வாஸத்தாலே ஸர்வஜ்ஞன் இரங்கி ரக்ஷணம் பண்ணினனென்கிறதோ இந்த த்ருடவிஸ்வாஸம் ரக்ஷணத்திற்கு யோக்யவ்யாஜமன்றென்கிறதோவென்று விகல்பித்து த்ருதீயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தித் பாவேநேத்யாதிநா) உள்ளே காவடய்யமிரு க்கச்செய்தேயும் வெளியிலே மித்ரனென்று பாவனை பண்ணினனாகில் நாம் கைவிடோமென்றிருக்கிற ராமனுக்கு ரக்ஷகத்வம் ஸௌலப்யவிஷம். பாஹ்யவ்யாபாரமான அஞ்ஜலி யதாதயாவா க்ருத மானாலும் “ந ஜாது ஹீயதே” என்றிருந்தாலாந்தரமான த்ருடவிஸ்வாஸத் திற்கு மஹாவிஸ்வாஸவ்யங்க்யத்வ வர்ணனம் ஸௌலப்யவிஷமென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரயோக்ஷணாவஸ்த்ர மஹாவிஸ்வாஸம் ப்ரவர்த்தம மானபடியாலே உத்தரகாலத்திலே மஹாவிஸ்வாஸம் பிறந்தாலுமம் ஸௌகர்யம் ஸ்வீஹாரமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையா லிதி) தயாவ ப்ரயோக்ஷணத்தில் த்ருடவிஸ்வாஸந்தானே உத்தரகாலீந ஸங்காநிவர்த்தக மஹாவிஸ்வாஸோத்பாதகமானபடியாலே ஸர்வாபாய கடாக்ஷவிஶேஷாயீந ப்ராப்யகாராதிபலகவராஶேஷஜந்யவிஸ்வா ஸத்வம் ஸஜ்ஞாப்திலாபகதாவச்சேதகமென்றும் ஸாக்ஷாத் பரம்பர யாவா உத்தரகாலீந ஸஜ்ஞப்திலாபகப்ரயோக்ஷணாவஸ்த்ர விஸ்வாஸத்வ மோத்தரகாலீந ஸங்காஸமாநாயிகரணப்ரயோக்ஷணாவஸ்த்ரவிஸ்வாஸத்வ லக்ஷணமத்தாவச்சேதகமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸமபிகரவாரோஹ்ய வாயமிங்கே ஸித்திக்கிறதென்று சொன்னது கூடுமோ; ராமணஸம்பூம் க்ரியாவத்தோடே சேர்ந்து உபாயமாக அத்யவஸிக்கிறேனென்று பல வர்ணனம் விஶ்ராந்தமானபடியாலே ஸாத்யோபாயவாசக ஸம்பூம் வேறில்லையென்ற மஹாவிஷயியாலேயருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யுபாயமாகவிதி) காரணாந்தமான வித்து ப்ரமாணஸித்தாநுஷ்டேயார்த்த

ஸா-கா || ஜகஶ்ரத்தம்- இதுதருமாயித்ராதிநா எங்ஙனேஎன்னிலித்யாரா ஹ்ருதகார்த்தநாம்ஸவேக்ஷிதாம்ஸவிஸ்தாரஃவரிகாரவிஷாமாயிகாரே ஜ்யேஷ்டய்ர்! க்ரியாவசேநாம்ஸி ப்ர திவாதநம் கயதித்யத் ராமண

உ௭ ‖ விஶ்வாஸத்தைச் சொல்ல "அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே மஹாவிஶ்வாஸ பூர்வகம் | ததேகோபாயதா யாச்ஞா ப்ரபத்தி: ஶரணாகதி:, ஸேயம் தேவாய ஸம்ந்யஸ்தே ஸம்பத்திர்ப்ராக்தநாமதி: | ஶரணாகதிரி த்யுக்தா, ஸவஶரண" இத்யாதிப்ரமாணாநுஸாரத்தாலே உபாய ப்ரார்த்தனையுமிங்கே சொல்லிற்றாயிற்று. இவ்வுபாய ப்ரார்த்தனை யிலே கோப்த்ருத்வவரணமந்தர்ப்பூதம் ப்ருதக் ஸித்தமன்று. ஐஷ ப்ர

ஸா-நீ ‖ ப்ரகாஶகமாக வேண்டுகையாலே ப்ரமாணாநுஸாரேண மாகவிஶ்வாஸத்தைச்சொல்லித் தத்பூர்வகமாக ப்ரார்த்தனை என்றொரு பத்ஸ்ரஹரித்து வரணஶப்தத்தையும் ஶரணஶப்தத்தையுமநுஷங்கி த்துஉபாயமாகப் ப்ரார்த்திக்கிறேனென்றுவாக்யார்த்தமாகிறதெ ன்றுகருத்து. ஆனாலுமுபாயப்ரார்த்தனையன்றோவிவக்ஷிக்கிறது, கோப் த்ருத்வவரணமாங்கம் விவக்ஷிக்கவில்லையே யென்னஶங்காபரிஹாரமா யாக வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வுபாயப்ரார்த்தனையிலேஇதி) அந் ஷ்யாஸ ப்ரகாஶக காரணங்கத் த்திலே தமந்தர்ப்பூதமாகத்தோற்று கிறதென்று கருத்து. உபாயப்ரார்த்தனை ரக்ஷண ஸாமர்த்யோ பாயவிஷயிணீ கோப்த்ருவரணம் ரக்ஷகத்வவிஷயம் ஆகையாலுபாயப்ரார்த்தனையிலே கோப்த்ருவரண மந்தர்ப்பூத மாவதெங்ஙனேயென்னஶங்காபரிஹாரத்தாலேதானேயருளிச்செய்கிறார் (ப்ருதக்ஸித்தமன்றுஇதி) ரக்ஷணீயஸ்ய உபாயப்ரார்த்தனை ஸாபேக்ஷரக்ஷகப்ரார்த்தனையாகையாலேயதிலேயந்தர் பூதம் ப்ருதக்ஸித்தமன்றென்று ஶங்காபரிஹாரமென்று கருத்து. உபா யப்ரார்த்தனம் விவக்ஷிதமானாலன்றோ கோப்த்ருவரணம் விவக்ஷிக்க லாவது, லோகத்தில் ப்ரார்த்தனை ஸமவிஷயிணியாதல் தத்ஸாய விஷயிணியாதலாயிருக்கும், இங்கு ஸமவிஷயிணியாகிலுத்தரவணுத் தோடு பௌநருக்த்யாம். உபாயவிஷயிணியாகில் ப்ரவிக்ஷாவுக்கு ப்ர

ஸா-கா ‖ ஶப்தோபஶ்லேஷணதஇதி ஸப்ரமாணமாஹ. (இப்படிஉபா யஇத்யாதிநா) நிரபேக்ஷரக்ஷகப்ரார்த்தநாத்கோபாயப்ரார்த்த நாயா ஸாபேக்ஷரக்ஷகப்ரார்த்தநாத்வக கோப்த்ருவரண மேவ்யத்வாநுஸந்தேயமித்யாஹ. (இவ்வுபாயேத்யாதிநா) நநு உபாயப்ரார்த்தநாயாம் ப்ரவ்ருத்தஸ்ய உபாயாந்தரே வேக்ஷ்ய தஸ்மாத் ப்ரதிஷேத்யம் ப்ரவ்ருத்யா தஸ்யா: ஸமர்த்தா கேவ ப்ரயோஜகோபாயஸ்யாநந்யபேக்ஷ: ஸமப்ரார்த்தநாவரோத்தர வர்ண்ய வசநாக்த்யு ப்ரஸம்பாவ்யத்வாத் ஸாநுராஸகத்வா உத்தர வர்ண்ய லோகம் கஸ்யசித்ஸமாஸே ஸ்யாதிதி ப்ரார்த்ய தஸ்ய யதாஶ்ருத ஸக்திஸமேரவேண தத் ப்ரார்த்தண ஸாரஸ்யாஸீ கத்வேஷு

௨௦ || ப்ரதிஷித்த நிவ்ருத்திரூபமான தர்மத்தினுடைய ப்ராயச்சித்தத்தை புத்ரவத்ஸ்நேஹத்தினாலே பகவத்ப்ரீத்யர்த்தமாக ப்ராயச்சித்தத்தைப் பண்ணினால் ஸாத்விகத்யாகமுண்டாம், ப்ரபத்திக்கு ஸ்வயமாக ஸஹகாரியான வ்யாபாரத்தை ப்ராயச்சித்தத்துக்குமாப்போலே ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு இங்கு ஸாத்யமாய் ப்ராயச்சித்தமாயிருப்பதொன்று வ்யாபாரமில்லை, ஆனபின்பு இங்கு ப்ராயச்சித்தத்தைச் சொல்லுகிறபடி என்னென்னில்; ஸஹ ப்ரயோகம்பண்ணுகிறவிடம் ஸகலாதிகாரிவிஷயத்திலும்பொதுவாயிருக்க சக்திஹீனனாய் ஸகலஸாதநஸம்பண்ணுகிறவன் பக்கல் ப்ரபத்தி வேறொரு வ்யாபாரத்துக்கங்கமாக இல்லாதபடி ப்ராணனோடே தானுபாயாநுஷ்டாநத்திலே நின்று தானே கொடுக்கிற ஸர்வமேற்றமானபடியாலே அவ்வேற்றமான ஸர்வஸ்வீகாரமாயிருக்கும் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது. ஆனாலும் இப்படி யுபாயமாய் நிற்கவேணுமென்றபேக்ஷிக்கவே சுஹித தர்மவிலக்ஷணம் யுபாயமானவ்யாபாரமாக நடக்கவேணுமென்று ப்ரயுக்தராயிராநிற்க; ஆகையாலுத்தரவாக்யத்தில் ப்ராயச்சித்தமிகுதியன்றோவென்னில்; உத்தரவாக்யத்தாலே ப்ராயச்சித்தவிஷயத்தில் ஸம்ப

ஸா-ஹீ || பத்ரோத்தரகாலம் ஸங்கல்பமாகவொருவாயமில்லை, ஸதம் ப்ராயச்சித்தமாவதிங்கு ப்ராயச்சித்தத்தைப்விலக்ஷிக்கக்கூடாதேயென்று ஸுஸ்பஷ்டமாக பராவிக்கிறார் (ஊக்ஷேதி) ஸுஸம்பஸ்வரூபாநுஷ்டாநத்ரயமருளிச்செய்கிறார் (ஸாவதாநத்வேதி) (ப்ரபத்தீதி) ப்ராணனோடே யுபாயாநுஷ்டாநத்திலே நில்லாவிட்டால் ஸ்வநிஷ்டாஸம்ப்ரஸக்தமானபடியாலே ப்ரபத்திஸாத்யமானவ்யாபாரத்திற்கங்கமாக ப்ரஸங்கிக்குமென்று கருத்து. (ஸர்வஸ்வீகாரேதி) ஸர்வஸ்வீகார ப்ராயச்சித்தஸாத்யவிதானத்தையாகவிலக்ஷணமான ஸாத்யமும் ஸித்திக்கிறதென்று கருத்து. ... ப்ராயச்சித்தவிஷயஸ்ய ஆசார்யப்ராயச்சித்தம் விலக்ஷிதமென்று கருத்து. உத்தரவாக்யாபேக்ஷயா பூர்வவாக்யஸ்ய ஸாதநத்வாநாவேவ பூர்வவாக்யாபேக்ஷயா உத்தரவாக்யஸ்ய விலக்ஷணாவகாசனா ... என்று ... கிறார் (ஆநுகூல்யமிதி) உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலேதி) ... ப்ராயச்சித்தநாவஸரமாக

ஸா. கா || ... ப்ராயச்சித்தோதயப்ராயச்சித்தநாவஸரஸம்பந்நஸ்ய ... யதேந்த்ராதிநாஸாயநக்வோபாயநாதர்தேஸ்யவைலக்ஷண்யோபாயநாநுஸந்தாநாத்தி ஆசயேந உத்தரவாக்யஸ்ய ஸ்வரூபே பரிக்ஷணஸந்தர்ப்யோபாவி நாஸ்தீத்யர்த்த:. (ஊக்ஷப்ராயச்சித்தநா)ஸநே ... ஸ்வவ்யாக்யாநஸம்ப்ராக ... ப்ராயச்சித்தம்.

உ௭ ‖ [illegible]ங்கோத்றனைக்காகப்பிறியவ[illegible]கூிக்கிற[illegible]மைதி [illegible]. [illegible]த்தி [illegible] [illegible]த்தக்காக [illegible] [illegible] ஹரித்தாலும் [illegible]த்திலே [illegible]மென்று [illegible]மாகவுமாம். [illegible] யிரண்டுக்குந்தி[illegible] பொருள் நிஷ்டி[illegible]க்கு [illegible]த்தில் [illegible]வெனக்கு [illegible]த்திலே நின்று [illegible]த்தைத் தருகைக்காக [illegible] [illegible]கின்றேனென்று [illegible]

ஸா-நீ ‖ [illegible] [illegible]தோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) அப்போது [illegible]தோவென்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] விஷய [illegible]வென்று [illegible] பண்ணிரக்ஷிக்கவே [illegible]மென்று [illegible] [illegible]மென்று [illegible] [illegible]ப்படி [illegible]த்தில் [illegible] [illegible]க்கிறேன் [illegible] [illegible]க்கவேணுமென்று [illegible]கிறேன் [illegible] வேணுமெ [illegible]கிறேனென்று [illegible]லேவாக்ய [illegible] [illegible]த்திற்கு [illegible] யருளிச் செய்கிறார். ([illegible]) [illegible] [illegible]மொ: [illegible] "[illegible]" என்கிறபடி [illegible] [illegible] [illegible]யாலே [illegible] [illegible] [illegible]கெவி

ஸா-கா ‖ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

வ‌ம் ‖ ணமாம். இஸ்ஸவேடீணமுமஸ்யவஸாய ஸாபூாஷடுமாம். இப்படி ஸவாரிகரமான ஹாவஸவேடுணமே வ்யவஸ்தி ஸாஸ்த்ராஷடு மென்னு மிடம் ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்களாலே பலவிடத்திலும் ஸதீசித்தோம். "கூடுநெநவத‌ வேஜ்ஞஸாத்தாநம்வேதிநிகஷிவெஷ ‖ வேதி

ஸா-டீ ‖ வாஜெகூஷவாகூதயா வேஹாவாகூஸ் வசகதயாவசகவாகூஜெவாவவதைநீரா‌ஜெஹாஷாவகாஸமீஎன்றுகருத்து. இங்குகவெகஷி தவிஜெஸஷாஷிகா ஸவடுவேஸகஸாதிநாம் ந்யாஸவித்யாஹவடுஜெணஸாரா ஸாஷிந்யாம்வநூஷவ்யம். இங்குப்ரயாநஹ‌தஸவேடுணத்தைக்குத்திடுக மாக்கிகம்ஹ‌த விஸ்வாஸாஷிகளை ஸாஷாமாகவுமவொஷித்தது கநா‌வித மன்றேவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸவேடுணமுமிதி) ஹாஸ்வீகார ப்ராஷடு நயாsகெஷவவு ஹாவஸவேடுணகெஷந ஸிஷமான இஸ்ஸவேடு ணமும் கஸ்யவஸாயஷாகாரெணப்ரவகெஷஎன்கிறக்ரியாவஷாஷடுமா மென்றபடி. இங்கேசில ஸ்ரீகோஸங்களிலே இஸ்ஸவேடுண வேஸ்யவஸாய ஸாஷாஷடுமுமாமிதி வாடமிருக்கிறது அப்போது கூகெஷவாஷ ஸிஷி ஷாத்ரமன்றிக்கே ஸாஷாஷடுமுமாமித்யஷடுளஷித்யுண்டு உவாயப்ரா ஷடுநா ஸாஷத்திற்கும் நிகெஷவஸாஷத்திற்கும் வாநா‌க்ஷிஸம்கித்து வஷவடும் வரிஹரிக்கையாலுமிங்கு ஹாஸ்வீகார ப்ராஷடுநைநயைஷ ப்ராஷடுநையாக நிரூபித்து ஸவேடுணத்தை கஸ்யவஸாய ஸாஷா ஷடுமாகச் சொல்லாமல் முன்பேதானே கஷடுஸிஷி நிகெஷவத்தைக் காட்டி வேஹாவாகூஷடுமருளிச்செய்கையாலும்ஸாஷாஷடுமுமாமென் கிற வாடமே ஸமீசீநம். ஆனாலுமிங்கு ஹாவஸவேடுண ப்ரயாநமாக வேஹாவாகூஷடுஞ்சொன்னது சேருமோ. "தஜெகொவாயதாயாதா, கவேவொவாயஹகெதாவே, ப்ரவத்திவிஸ்வாஸ:,ஸப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி: ப்ரவத்தி:,,உத்யாஷி ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்களாலே விஸ்வாஸாஷி வேத்ர மன்றோ ப்ரவத்தியாகத் தோற்றுகிறது ஹாவஸவேடுணந்தோற்றவில்லை யேயென்ற வருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஉதி) ஆனாலுமி ஜம்த்ரத்திலே விஸ்வாஸமே ப்ரயாநமாக ஸ்வாஸமாக தோன்றாநிற்க ஹாவஸவேடுண ப்ரயாநமாக வாகூஷடுஞ்சொல்லுகிறது சேருமோ, கூராணவேம்த தயா கநா‌ஷெயாஷடு ப்ரகாஸநாஷடும் ஹாவஸவேடுணவாஸம் வேணு மென்றில் க்ரியாம்தக ஸாவெயிநம்வாவ காஸயதாவேம்த்ரஸ்யாம்ஹஷ மென்று ந்யாயவித்துக்கள் சொல்லுகையாலே இங்குவிஸ்வாஸாத்ரவ்ர காஸகதயாவ்யம்ஹஜெவாவவெத்தீஎன்றுஸாம்ஜெகயிலுத்தாமருளிச்செய் கிறார். (கூடுநெநவதா‌வேம்த்ரணதி) ப்ரவத்திக்கி காஸணவேம்த்ரமனோ

ஸா-கா ‖ (கூடுநெநவெ த்யாஷிநா) கதடுவ்யநிகெஷவ ப்ராயாந்ய த்திகதடுவெ்யா யொயம் ரக்ஷாஹா நிகெஷவ ஸுக ப்ராயாந்ய

உ௰ || [illegible]" என்ற [illegible] [illegible] சொன்ன [illegible] [illegible]ம். [illegible] [illegible] [illegible]யின் பக்கலிலேயுள்ள தொரு [illegible]மான [illegible] [illegible]மென்னுமிடம் தன்னை [illegible]வாகக் காட்டுகிற [illegible]லேவிலம். இதில் [illegible]த்தாலே "புகலொன்றில்லாவடியேன்" "[illegible] [illegible] [illegible]" [illegible]களிற்படியேசயி

ஸா. நீ || கமாகையாலே ஒரு [illegible]த்திலே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ம் போலேயன்றிக்கேவி[illegible]யோமவெ[illegible]த்தாலே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]மாகில் [illegible] [illegible]த்தாலே [illegible]த்திலும் [illegible]யென்றுகருத்து. "[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]யென்றுகருத்து. ஆனாலும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]த்திலே [illegible]யாக [illegible] [illegible]சொல்லுகிறதுதாய்முலைப்பாலுக்குச [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]க்கு [illegible] [illegible]ன்றோ வென்றருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) [illegible] [illegible]த்திற்கிடி) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]யென்றுகருத்து. ([illegible] [illegible] [illegible]யால் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]யென்றுகருத்து. ஆனாலும் [illegible] [illegible] [illegible]யாலே [illegible] [illegible]க்கிறதென்னப்போகா. [illegible] [illegible]சொல்லுகையாலே [illegible] [illegible] தோற்றுகிற தென்றிலது [illegible] [illegible]யாலே [illegible] [illegible] [illegible], அதுவும் [illegible] [illegible]க்கிறதென்றில் [illegible]த்திலே [illegible]கள் [illegible]க்குமென்கைக்கு [illegible] [illegible] [illegible]ன்றோ வென்றருளிச்செய்கிறார் (இதில் [illegible])

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ([illegible]) [illegible] [illegible]ஸ்ரீ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (இதில் [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible]

உ௦ ॥ காரிவிஶேஷமும் காவண்யமாகிற வஶிகாரமும் ஸூசிதம். இது மந்த்ரத்தில் "கநந்யஶரணா:" என்கிறபதத்திலும், சரமஶ்லோகத்தில் "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்கிறவர்த்தியிலும், ஸ்ரீவைகுண்ட ஸ்தவத்தில் "த்வத்பாதபத்மயுகளம் த்வதநந்யபாவ: ஶரணம் ப்ரபத்யே ஸாமர்த்யஹீநஸ்ஸாயம்:" என்கிற [illegible]யிலும் ப்ரகாஶிதமாயிற்று. அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் "ஸ்வாதீநே பரமாத்மநி ஸ்வாமிந்யகிலஸ்ய த்வத்ப்ராப்த்யுபாயம் தத்ரோக்தம் கர்மாதிவிஶேஷமத்யம்" என்றருளிச்செய்தார். இப்படி அதிகாரியைக்குறித்துச் ஸாக்ஷாதுபாயமான உபாயத்தைச் சொல்லுகையாலே ஞானதர்ஶநாதிரூப ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யமும் ஸூசிதம். இப்படிப்ரணவப்ரதிபாத்யமான "[illegible]"

ஸா-நீ ॥ அஹங்காரத்தோடே சேர்த்து ஶ்ரீமந்நாராயண ஶரணாகதியை உபாயங்களிலே சொல்லிற்றென்றுகருத்து. ஆனாலும் இவ்விவரணம் பண்ணின ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் ஶ்ரீமந்நாராயணரைஶரணமென்று ஶ்ரீமந்நாராயணனையே உபாயமாக்கி ஸாத்யமாயிருக்க ப்ரகாரமாக விக்கேசொல்லக்கூடுமோவென்று வருளிச்செய்கிறார். இதுப்ரத்தியுமென்று அருளாளப்பெருமாளெம் பெருமானாரென்றும்வாக்யத்தாலே உபயவிவரணமந்த்ராதுரங்களிலே யில்லையே என்கிற ஶங்காவாரணார்த்தமாக மந்த்ராதரோக்தி:. இங்கு ஹத்தியோமம் ஞானஷ்டாங்கயோகாங்கமாக விருக்கிறப்போலே த்வ ஸாநத்திலே விஹிதையான ப்ரபத்திக்கும் [illegible] வது ஸித்தியாமையாலே ஸாதிகாரஸித்தி சொல்லப்போமோ [illegible] த்வதநந்யபாவ ஸர்வாபேக்ஷாநிவ்ருத்தி" என்கையாலே ஞானயோகத் திரவைகக்கும் ந்யாஸமென்றிலப்போ ஶ்ரீவசநாதிகள் அர்த்தவைர வைலக்ஷண்யம் பந்தத்திலே ஸித்திக்கவேண்டாவோவென்றருளிச்செய் கிறார். (இப்படி அகிஞ்சநர்) [illegible] ஸர்வ உபாயமாகையாலேயும் [illegible] கருத்து. ஆனாலும் "[illegible]" என்கிற [illegible] வேஶிகாரஸா வ்யாவாயந்சொல்லக்கூடுமோ, [illegible] ஸாங்கம் ஸா [illegible] கைங்கர்யமும் ஸித்திக்கவில்லையோவென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஐதி) ப்ரணவப்ரதிபாத்யமான த்ரிவித்திலே நாலும்சொல்லுகையால் விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஆனால் ஶ்ரீநாராயணஸம்பந்தமும் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமும் சொல்லவேண்டாவோ, அது நாராயணஶப்தத்திலே சொல்லிற்றென்றில் அதுவே ப்ரணவத்துக்கு ஐம

ஸா-கா ॥ உக்தாதி [illegible] ஹ.(இப்படிப்ரணவப்ரதிபாதநம்) [illegible]

[illegible] ‖ என்கிற [illegible] க்திமை "[illegible]" [illegible] என்று [illegible] நாலுஞ் சொல்கிறார். "[illegible]" [illegible] ‖ [illegible] [illegible] களிற்படியே [illegible] [illegible] கொக்கொல்லுகிற [illegible] நாரா யண [illegible] த்திலே [illegible] [illegible] ஙெ [illegible] தமெண்ணுமிடம் [illegible]. இப்ப்ரகாரங்களுமு [illegible] மாக [illegible] ன்னுமிடம் [illegible].

[illegible] ‖ [illegible] களிசால்லுகிற [illegible] களிகள் சொ ல்லவில்லையே [illegible] சொல்லுகைபாலே [illegible] [illegible] களிகள் [illegible] அது க்கு [illegible] செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] என்று கருத்து. [illegible] த்திலேயென்று [illegible] இத் [illegible] ஜ [illegible] [illegible] களிகள் ஸ்ரீவிஷ்ணு [illegible] [illegible] த்துறைக்காக. இப்படி [illegible] களிகளடியாக [illegible] [illegible] லே [illegible] வேண்டாவோ. அப்போது [illegible] [illegible] வாராதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இப்ப்ரகாரங்களுமிதி) [illegible] [illegible] வேண்டா வென்று கருத்து. அப்போது [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

டீ || தலே சொன்னோம். இக்க்ரியாபக்ஷத்தில் வர்த்தமானப்ரபஞ்சம் ப்ரளயகாலீநாவஸ்தைகளிற்போலே ப்ரமாணாதீநவிஷயம். இங்ஙனன்றிக்கே இவ்வர்த்தமானப்ரபஞ்சம் வர்த்தமானதஶையிலாக ப்ரவ்ருத்தமானவர்த்தமானதையை விவக்ஷிக்கிறதென்றும், ஸம்வரு ளவும் ப்ரவ்ருத்தியுமில்லாதவிஸ்வாஸாநுவ்ருத்தியை விவக்ஷிக்கிறதென் றும், ப்ரவ்ருத்திகாலத்தில் தான் ஸங்கல்பித்தபடியே ப்ரமாணாதிகள் ப்ரவ்ருத்தியில்லாமலேயே மேலநுவர்த்திக்கவேண்டும் படியைக் காட் டுகிறதென்றுஞ்சொல்லும் பக்ஷங்கள் இவ்விஷயம் ஸம்யக்காக ஸங்க்ஷேபமென்று காட்டுகிற ப்ரமாணங்களோடே விரோதிக் கும். ஸ்வாதிஶயத்தாலும் ஸாமர்த்யத்தாலும் ஸமர்த்திக்கும்

ஸா-டீ || ஶங்கடலாவதென்றவருளிச்செய்கிறார் (க்ரியாபக்ஷத்திலிதி) ப்ரஹ்மணோவநந்தரம் ப்ரஹ்மைவஸத் நந்தாதிஷ்டாத் ப்ரஹ்மைவஜ ந்மஜீவநமிவர்ஜ்வாஸ்தித்யாதயோ விவக்ஷிதா꞉. இப்படி இவ்வர்த்தமானதி ஶம் ப்ரமாணாதீநவிஷயமாகில் இவ்வர்த்தமானப்ரபஞ்சமான வர்த்தமானவ்யவஹாரத்தை விரோதிக்கிறதென்றும் விஶ்வா ஸாநுவ்ருத்தியை விரோதிக்கிறதென்றும் ப்ரமாணாதிப்ரவ்ருத்தியை விரோதிக்கிறதென்றும் சில ஸம்ப்ரதாயங்களிலே சொல்லு கிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனன்றிக்கே ஜகத்ராதி)ப்ரமாணவிரோதஸ்வாரஸ்ய ப்ராயங்களநாதரணீயங்களென்று கருத்து. ஆனாலிவ்விஷயம் ஸங்க்ஷேபமாகில் இவ்வதிகாரியும் ப்ர வ்ருத்யநுஷ்டானாதிகாரியாலேயவிஶேஷமே ஜீவிக்காக ப்ர வ்ருத்தனம்பண்ணுகிறதுவும் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாகக்கொண்டா நுஷ்டானே ஸஹஸ்ரவர்ஷ"வென்கிறபடியே ஸ்வப்ரயோ ஜநமாகவாவர்த்திக்கிறதும் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாதிஶயத்தாலுமிதி) (உபாயபூர்த்திலிதி) ஸாக்ஷாத்பலதயா

ஸா-கா || ஜ்ஞாநஸ்வரூபநாநாவஸ்தாதிகமவிவக்ஷிதார்த்த ஸ்வேச்சா(க்ரியாபக்ஷத்திலித்யாதிநா) நநுப்ராப்ய ஸ்வாமிநா ந்யஸ்தஸ்யோத்தாரகத்வாத் ஸ்வாமிநைவாஸ்ய ஸாக்ஷாத்காரோ ஸாத்யோபாயாபாவஶ்ச ஸாத்யஸாதநஸம்பந்த நாவாப்தேர் ஸ்வாமிநைவ ஸ்வதந்த்ரப்ரயோஜகத்வாத் க்ரியாகாரணதா ஸாத்யஸாதநபாவஸ்வாரஸ்ய ஸ்வப்ரயோஜநத்வோபாயா ப்ராப்திஸ்வாதாஸ்ய ஸாதநத்வாத்ர ஸ்வ ப்ரவ்ருத்தியாத்ரா விவக்ஷாநாவஸ்தா꞉ விவக்ஷிதாஸ்ஸ்வமிதி ஸதஸ் ஸம்வத்ஸ ஸ்வாத்ம்யாத்ர ஸ்வாத்ம்யாத் (ஸ்வாதிஶயத்தாலுமித்யாதிநா) ஸவம் ஸம்வத்ஸரத்ர

ஹ || பூர்வவாக்யத்திற்சொன்னபடியே அநுஷ்டிதமானவுபாயஸ்வரூப
த்தில் ஸந்தேஹமில்லை. ஆகையால் இவ்வுபாயவாக்யத்தில் உத்தரார்த்த
வ்யபதேசம் "அயமேவாநந்யோபாய இதி ஸங்கல்பமேவகர்த்தா" என்
கிற ரஹஸ்யத்ரயஸாராநுவ்ருத்தியை விவக்ஷிக்கிறதுமன்று. இப்
படியவதாரணத்துக்கும் ஸாரணாகதிஸ்வரூபமும் இதின் அதிகாரங்
களும் அதிகாரிவிசேஷமும் பூர்வவாக்யத்திலே ப்ரகாசிதமா

ஸா-நீ || ஸக்ருதேவாநுஷ்டேயமென்றபடிக்கு. ஆனாலும்உத்தரார்த்த
த்துஸஹாஸ்ராவாநுவ்ருத்தியை யொப்பிக்கை ஸ்வரஸமாகவிருக்கவ
நுஷ்டாநகாலாதிவ்யபதேசமென்னைக்கூடுமோவென்றுகருளிச்செய்கிறார்(ஆ
கையாலிவ்வுபாயவாக்யத்திலித்யாதிநா) (ஆகையால்) பூர்வவா
நுவ்ருத்திக்குபாயஸ்வரூபத்தில் ஸந்தேஹமில்லாமையாலே உபாயாநு
ஷ்டாநாத்மகமான சரணசப்தத்திலே அநுஷ்டாநகாலாதிவ்யபதேசமென்
றே கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. இப்படி ஸஹாவிஸ்ராவ நிஷே
தாதிகளை இவ்வதிகாரத்திலே வ்யபதேசம் வேணும் பொருந்
துதாகில் பூர்வவாக்யமநேந்யாஸ்பதமென்கிற ஸந்தேஹாயம்
விரோதியாதோ, உபலக்ஷணம்ஸாரணாகதிகள் உபதேசகொடா
யபர்யாப்தக ஸாரணாகதி க்ரமேணவாநந்யோபாயத்வம் ஸித்த
மாகையால் ஸித்தாநுஷ்டாநவர்ணம் ஸம்வாதமென்றிலாலுமா
நுஷ்டாநவாக்யாதிகளை ப்ரகாசிக்கிறது விரோதியாதோ, அத்தா
லேயநந்யோபாயத்வம் ஸித்தமென்றென்றநந்யோபாயத்வாவதா
ரணாரணாத்யாதிவாக்யார்த்த ஸுத்தமிக்கைக்கு விரோதியா
நாவஸ்தி உபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி உக்தி) இப்படி பூர்வவாக்ய
உநுஷ்டேயோபாய ஸாரணாகதிப்பா வேண்டுமென்றுபக்தர்வணும் வ்யபதே
மன்றோ? அது அநுஷ்டேயோபாயத்திற்கு ஸஹாஸம்ப்ரதேசமென்றிலும்
ஸூத்ரம் விதிவாக்யவிதாநுஷ்டாநவாதமானபடியாலே விதிவாக்யத்தி
லே ஸமுச்சொல்லாதேயிருக்க யிங்கு ஸமுச்சைத சொல்லக்கூடுமோ;
"ஸக்ருதேவஹி" இத்யாதிகளிலே ஸஹாஸம்ப்ரதேசவிசே
ஷமிஷ்டமானபடியாலே அதைத ஸூத்ரத்திலே சொல்லக்குறையில்
லையென்றிலப்போதர்தவாக்யத்தாலேஸஹஸ்ராய ஸம்ஸக்கை
யாலும்அநுஷ்டேயோபாயத்திற்குகேக்ஷமேபமென்று ஸித்திக்
கையால்இங்குஸமுச்சயம் ஸித்தமன்றோ? ப்ரபத்தி 'சாஸ்த்ராதி'
இத்யாதிவாக்யத்தாலே உபத்தவ்யாபேக்ஷா ஸகத உபதேசத்தைக்கொண்டா
லும்அயத்தாலேஉபாயாநுஷ்டித்துக்கும்போது எந்தஸமுத்திற்காகவநுஷ்டா
நமென்றபேக்ஷை பிறக்கையாலபேக்ஷிதஸமுச்சயநாமமென்னக்குறை
யில்லை யென்றிலப்போது ஸமவிரோதம்வேபேக்ஷையுண்டானாலுமிங்கு

உ௬ || பிற்று. இத்தாலே ஆனந்த்யாயசுமும் விவக்ஷிதம். * *

இப்படி தோற்றின ஶரணாகதி "ஸாத்யாதி ஸ்வார்த்த ஸ்வாத்ரா ஸர்வ ஸாதநஸ்யாஸ்தாதே" இத்யாதிகளிற்படியே ஸர்வஸமஸ்ய ஸாமர்த்யமாகையாலும் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" என்கிறபடியே ஸக்ருதாசரணீயமான ஶரணாகதியின் ஸகலகாம்யபலங்கள் "கொள்ளக்குறை விலன் வேண்டிற்றெல்லாந் தரு"மென்னும்படி நிற்கையாலும் இங்கு என்ன ஸமுத்ஸுக்காக வ்யவதானமுண்டாகிறதென்கிற அபேக்ஷையிலே ஸாதநமான ஶரணாகதிக்கும் ஸர்வாத்ம ஸாக்ஷாத்கார விஷயமான விஶ்வ ஶீகரண விஶேஷத்துக்கும் ஶேஷிதசூத்ராஸனை தன் ஸ்வாமித்வத்துக்கு மநோரூபமான ஸவிஶேஷத்தை உத்தரவுணர்ம் "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே"யென்கிறபடியே ஸஹஸ்ரவிரோதியாய் நிவ்ரு

ஸா-தீ || உத்க்ருஷ்டமான ப்ரஹ்மாதிபதவ்யாவ்ருத்த்யாதிகளைவிட்டு ஶரணாகதியின் விஷயத்திலே "ஸர்வ்ய பூதஸமஸ்த்வம்" என்று ஆத்மஸ்ரேயஸமான கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறது அத்யந்தாஸ்வதந்த்ர ஸ்வாதந்த்ரவிஷயத்தில் ஸமயப்ரயோஜனம் அநுஸரணம்பண்ணி களவீநயாவனைபோலே அத்யந்தாஸ்ரயஶரணாகதியின் ஸ்வபாவத்திற்கும் ஶாஸ்த்ர ஸம்பந்நவஸ்து வஸ்து ப்ராப்ஷகாராவும் பெறாஹநவதிற்கு ஸ்ரீவைகுண்ட ஸ்வாயத்தஸ்வபாவத்திற்கும் அத்யந்தஸம்பாதியான தன் ஸ்வாமித்வத்திற்கும் அநுகூலமாகாதோ? தனக்கு ஆஸக்தம் ஸ்வரூபமாகையாலே ப்ராப்ய ஸாதனத்வவை ஸ்வரூபானுகூலமான ஶரணாகதிமானமாகையாலும் அத்யந்தாஸ்ரயமாய் அத்யந்தாஸக்தரான ஸநகாதிகளுக்கும் வ்யாஸஸாத்யமானபடியாலேயும் ப்ராப்யப்ராப்தி ஸமயஸ்வாஹாத்ர ஶ்ருத்யாதி ஸ்தோத்ரசோத்யங்களிலே [illegible] ப்ரஸவவிஶேஷ வைலக்ஷண்யம் [illegible] ப்ராப்யப்ராப்தங்களில்போலே இங்கும் [illegible] கிஞ்சித்துவும் விரோதமாகாதோவென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படி தோற்றினவிதி) (கொள்ளக்குறைவிலன்) ஆஶ்ரிதர் தன்னிடத்தினின்றும் வரங்களை கொள்ளக்கொள்ள அத்தாலே குறைவில்லாதவன் வேண்டித்தெல்லாம் [illegible] தனக்கேயாக தன்னுகப்புக்காகவென்னை [illegible] இப்படி உத்தரவுணரும்

ஸா-கா || வ்யாநஞ்சாவ [illegible] ஸவய ஸமஸ்தபந்ந ஸ்வாயஸ்ய [illegible] ஸர்வத்ராகாங்க்ஷா ஸ்வரூபதி (இத்தாலேஉக்தாதிநா) (கொள்ளவித்யாதி) யெயெஸ்தா தாரதெஸஸ்வெரூபண கமநாவஸ்வதிவஸித்ரீத ஸ்வேணஹேயா வ்யயிக ஶரணவாநு ஸவெரூபோ யத்ரதெவக்ஷிதம் தஸ்வம்தத்ர தத்வ ஶதேநா ஶக்யதயாவஷிதெஷ்து த்வஷம். (தனக்கேயாகவித்யாதி)

கூ|| திவ்யஜ்ஞமாக ப்ரகாசிக்கிறது. இத்தாலே ஈச்வரனுடைய போஜ்ஞத்வ ப்ரகாசிக்கிறது. இவ்விடத்திலே விசேஷணமான நாராயணசப்தம் ப்ரவத்தைக்கு [illegible] மான ஸ்வாமித்வாதிகளும் [illegible] விசிஷ்டனை ஸ்வாமியினுடைய [illegible] ப்ரகார [illegible] த்தை யுமாகிற ஆகாரங்களை [illegible] காட்டுகிறது. இப்படி உபயவிசிஷ்ட [illegible] யிருக்கச்செய்தேயும் [illegible] [illegible] அதடியாக

ஸா-நீ|| [illegible] யோஜநகவார மென்கிறஸா [illegible] என்றவது [illegible] மென்றவருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலே [illegible]) ஆறாயிரப்படி [illegible] ” என்று சொல்லாயிருக்க [illegible] த்திலே வேணுமோ, [illegible] தானே வஹிக்குமே, [illegible] நோக்கானபடி யாலே [illegible] மென்றிலெப்போது [illegible] விசிஷ்டன் [illegible] களாகையாலிப்போது [illegible] மென்றோவென்றவருளிச் செய்கிறார் (இவ்விடத்திலே [illegible]) [illegible] ஈச்வரனாகையால் [illegible] யென்று சொன்னது “ஸ்ரீ [illegible]” [illegible] வென்றபடி. [illegible] [illegible] மென்று கருத்து. ஆறாயிரப்படி [illegible] ஸ்ரீவிசிஷ்டன் [illegible] படியாலே [illegible] [illegible] நாராயண [illegible] த்தாலே [illegible] விசிஷ்ட [illegible] க்கவில்லையோவென்றருளிச்செய்கிறார் [illegible]

[illegible] காரணஹமவாநு [illegible] போஜநாய [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible], உத்ர [illegible] (இத்தாலே [illegible]) [illegible] [illegible]. ([illegible]) [illegible] பிகாராஹி [illegible]. (பரபக்ஷ [illegible])

ஸ ॥ வருகிற ரக்ஷ்யத்துக்கும் இலக்காய்க்கொண்டு ப்ராப்யப்ராபகரு மாயிருப்பார் இவ்விஶிஷ்டதம்பதிகளென்று தோற்றுகைக்காக இங்கு ஸ்ரீஶப்தம். இவ்வர்த்தம் "தேவதாநாம் பரோ தேவோ ஸ்ரீயஸா ஸா-நீ ॥ தில் ஸ்ரீஶப்தமுபலக்ஷணமாகவிங்கு அபிப்ராயமாகவர்த்தஞ்சொல்லப்போமோவென்கிற ஶங்காபரிஹாரார்த்தம் ஸூத்ரஸ்வாரஸ்யாத் பிராப்யமாயிதி ஸாரஸ்யநாத்ஹவிஷ்யத்வேந ஸ்வாரஸ்யாயித்வாத். ஶேஷத்வப்ரதிஸம்பந்திகளாய் ஐஶ்வர்யநிரபேக்ஷ ஸ்வாமித்வேந ப்ரதிஸம்பந்திநாவபிஸாகாதௌ. பரவ்ரஹ்மவிஶேஷணத்வம் ஸாவிதமென்றுகருத்து. ஸர்வேஷாம் ப்ராப்யத்வாதிதி உபேயத்வேந ப்ராப்யப்ராபகத்வேநாபி ஸ்ரீஶப்தமென்று கருத்து. ப்ராப்யப்ராபகஸம்பந்தம் ஸேதராம் (அதடியாகவிதி) ஐஶ்வர்யம் தேவாநாமுபகாராதிதி தாத்பர்யம். "ப்ரஹ்மவித்ராப்நோதிபரம்" என்று பரப்ரஹ்மத்திற்கே ப்ராப்யப்ராபகத்வஞ்சொல்லியிருக்கவிங்கே விஶிஷ்டதம்பதிகளுக்கு ப்ராப்யப்ராபகத்வஞ்சொல்லக்கூடுமோ? "தேவதாநாம் பரோ தேவோ" இத்யாதிப்ரமாணங்களிலே ஸ்ரீவிஶிஷ்டஸ்ய ப்ராப்யப்ராபகத்வஞ்சொல்லுகையாலே "ப்ரஹ்மவித்ராப்நோதி" இத்யாதி ஸ்ரீவிஶிஷ்டே தாத்பர்யமென்றிலங்கும் விஶேஷேதிஹாஸமாக ஸ்ரீயோநி ப்ராப்தி உபாயமாக ஸாஹித்யத்தோற்றுகையாலே ஸ்ரீக்கு ப்ராப்யப்ராபகத்வமெங்ஙனே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தமிதி) "தேவதாநாம்" என்கிற ஶ்லோகத்திலும் "[illegible]" என்று ஸகல பிதுர்நாநா வைஶிஷ்ட்யந்தோற்றுவிக்கச்செய்தே "ஸ்ரியா ஸார்த்தம்" என்றது வ்யர்த்தமாக ப்ரகாஶிக்கையாலே "ஸ்ரியா ஸார்த்தம்" என்று ஜகத்பதித்வாதிரூப ஐஶ்வர்யத்திலே அந்விதமாய்க்கொண்டு ஸ்ரீவிஶிஷ்டதயா ஐஶ்வர்யமாய் ததேவ தேவதாநாம் பத்யதி ஸம்பந்திதயா ஸாதநாதிஸாஹித்யமிருக்குமென்றர்த்தங் கொள்ள வேணுமென்று கருத்து. ப்ரமாணமிருந்தாலும் உபநிஷத்வாத

ஸா. [illegible] ॥ ஶாஶ்வத[illegible] ॥ நியாம்யநேந ஸ்வஶக்த்யா ப்ரஸ்ருஷ்டம் [illegible] ॥ நாஹோ விஷ்ணுவிப்யாநாம் விஷமதீநாம் பரஸ்பரத்வாத் ஸ்வாநுஷ்டேயம். நந்வேவம் நாராயணஶப்தார்த்த விஶிஷ்டே விஶிஷ்ட்யாயதே ஸ்ரீயோநி ப்ராப்யத்வம் விஶேஷ: ஸ்ரீஶப்தஸ்ய ஸர்வத்ராஹ (இப்படியுபயத்ராஹி) தம்பத்யோ: ப்ராப்யப்ராபகத்வேந ஸம்பந்த ஸாமர்த்யம். (இவ்வர்த்தமித்யாஹுர்நா) நநு

ஜீ || ஸர்வஜ்ஞத்வாதி:, தயாஸஹாவஸ்தாநஸமயமிதி, ஶ்ரீநிவாஸாவ யாஶ்ரியாஸஹாவஸ்தாநம்,, "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப, கோலத்திருமாமகளோடுன்னை" இத்யாதிகளிலும்விவக்ஷிதம். இங்குற்றை ஶ்ரீஶப்தம் "ஶ்ருணாதி நிகிலாந்தோஷாந் ஶ்ரீணாதி ச குணைர் ஜகத் | ஶ்ரீயதே சாகிலைர்நித்யம் ஶ்ரயதே ச பரம் பதம், ஶ்ரயந்தீம் ஶ்ரீயமாணாஞ்ச ஶ்ருண்வதீம் ஶ்ருணவதீம்,, த்யாதிகளிற்படியே அநேகார்த்தங்களுண்டேயாகிலும் "ஶ்ரிஞ் ஸேவாயாம்" என்கிற தாதுவிலே ஸேவ்யத்வாதிகளைச் சொல்லிக்கொண்டு சேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தித்வ பரம். "ஶ்ரீமதே" என்கிற ஶப்தந்தன்னாலே விஶிஷ்டமான ப்ரதிஸம்பந்தி தோற்றிற்றேயாகிலும் ஸர்வவிய சேஷத்வத்துக்கும் ப்ரயோஜகமான ப்ரகிருதிவிஶேஷத்தைப் பிறப்பிக்கும் ஸம்பந்தகுண விஶிஷ்டத்யாதி பரிபூர்ணத்வாதிவிவக்ஷிதங்களுக்காக விங்கு நாராயண ஶப்தம் ப்ரயுக்தமாகிறது. இங்கு சதுர்த்தி தாதர்த்யத்தாலே

ஸா-நீ || பக்ஷஸம்பந்தாயம் வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (தயேத்யாதி) ஆனாலும் ஶ்ரீஶப்தம் ஶ்ராத்யஶ்ராவயித்ருத்வாத்யநேகார்த்தமாக பஞ்சவ்யாக்யாதமானபடியாலே அந்தவர்த்தங்கள் பக்ஷத்வத்தில் பூர்வாசார்யாபிப்ராயமாய்க்கொண்டு ஸாதகமானாலுமிங்கு ஶ்ராத்யத்வார்த்தங்களுக்கு கைங்கர்யார்த்தியாக்ஷீஶப்தம் பரமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இங்குற்றை ஶ்ரீஶப்தமிதி)ஆனாலுமிங்கு'ஶ்ரீமதே, என்கிற பதத்தாலே ஶ்ரீவிஶிஷ்டனுக்குசேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் ஸித்திக்கையாலே நாராயணஶப்தம் வ்யர்த்தமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீமதே என்கிறவிதி) (ஸர்வவிஷயேதி) குணக்ருதசேஷத்வத்திற்கு மென்றபடி. ஆனாலுமிவ்விஶிஷ்டத்வதிகளுக்குசேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் ஸித்திக்கக்கூடுமோ? சதுர்த்தி தாதர்த்யத்தையன்றோ சொல்லுகிறதுஎன்றவருளிச்செய்கிறார்(இங்குசதி) இங்குதாதர்த்யஶப்தா

ஸா-கா || தாதர்த்யாத்யர்த்தக ஶ்ரீஶப்தஸ்ய ப்ராப்யப்ராபகநியமே: கைங்கர்யகரண்யா ஔசித்யாத் தத்ஸித்தித்வப்ரயந்து பரிஹாரதி. (இங்குற்றைசத்யாதிநா) ஶ்ரீஶப்தேநைவ ஸம்பந்தோக்தி ப்ராப்யத்வவிஶே: நாராயணஶப்தாவ்யர்த்ய சத்த்ராஹ (ஶ்ரீமதஇத்யாதி) தாதர்த்ய விஹித சதுர்த்யா: சேஷத்வ போதகத்வம் கைங்கர்ய த்ரு ஶேஷஇதி வ்யவஹார ஹேதுபூத தாத்பர்யார்த்தசேஷத்வ கார்யத்வாச் சேஷத்வ காரணவாதிந்யாஸ்தஸ்ய: கார்யமுகேந போதகத்வம் உபபந்நம் இத்யாஹாரேணாபிப்ராயேணாஹ (இங்குசதுர்த்யாதிநா)(கணிசிக்கிறது) தாத்பர்யேதாபோதயதீத்யர்த்தநதேந

௨௰ || ஞேயத்வத்தைக்கணிசிக்கிறது. தாத்பர்யம் நித்யமாகை

ஸா-நீ || யாகவிருக்க ஞேயத்வம் ஸித்திக்கிறதென்கிறனேயென்றவரு ளிச்செய்கிறார் (தாத்பர்யோக்தி) "ஸோபாதிகஸ்த்வாநுகாரோ ஸந்ந" இதி ப்ரஹ்மாநந்தம் ஸமமாயிருக்க ஞேயத்வம் ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தமென்று பரங்கியாமைக்காக [illegible]. தாத்பர்யம் நித்ய ஸித்தமாகையால் ப்ரமாணம் அல்லாமையாலே தக்காலமான ஞேயத்வமும் ப்ரமாணம் தாத்பர்யம் ஸ்வரூபேண ஞேயத்வப்ரயோஜக மல்லாமையாலே [illegible] என்றது [illegible] ஞேயத்வ [illegible]

ஸா-கா || ஸம்ஸதி ஸர்வவிஷயேஷு [illegible] [illegible]

[illegible]

ஶ்ரு || யாலே "தமேவஶாஸ்த்ராநுஸந்தா₄நமேவ ப்ரவர்த்தகமேவவ்ருத்திக:, ஸர்வம் ஸமர்ப்பயேத்" த்யாதிகளிற்படியே இங்கு ஶரணாக₃தனுடைய ஸர்வஸமர்ப்பணமான ஸ்வகைங்கர்யமும் ப்ராப்யமாநீயம். ஶரணாக₃தனும் போது ஶரண்யனை அபி₄மத ப்ராப்யமாநைப்பண்ணுகிறுகைகையாலே இங்கே "ஸமேயம்" என்றொரு பதமத்₄யாஹாரமாகும். இப்படிப்ரயாணத்தாலேமுற்பட இஷ்டப்ராப்தியையபேக்ஷித்து இதுக்காகவநந்தரம் ஸ்வஸ்வாலே ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் ப்ரார்த்திக்கிறது. * *

ஸா-டீ|| த்வம் தாரஸ்யக்ஷாக்ஷேபிவ்ருணாநஸ்வஸமேவகெத்யுக்தி:. ஆனாலுமிங்குகைங்கர்யமும் ப்ராப்யமாநீயமென்றப்போமோ, ப்ராப்யமநாவாவகாஶமில்லையே அத்₄யாஹரிக்கிறுமென்றிலப்போது "ஸர்வம் ஸமர்ப்பயேத்" த்யுப₄ப்ரஹ்மணாநுரோதேந நாராயண கைங்கர்யங்கரோமிஎன்று அத்₄யாஹரித்துவாக்யபூரணமிக்கலாமேயென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶரணாக₃தனும்போது இதி) உபாயாநுஷ்டாநதஶையிலே அபி₄மதம் ஸித்₄த₄மாகையாலே தத்ப்ராப்யமநாவாவகாஶ வசமோக்ஷாஹாரயமென்றுகருத்து. இப்படி இஷ்டப்ராப்யமநாஸமாக வசநாஸம்தவசம்வேண்டினாலும் நமஸ்ஸிவிட்டத்தில் வேணுமோ? ஸாமாந்யாஸமநிஷ்டநிவ்ருத்தியு மிஷ்டப்ராப்தியு மென்றிரண்டு வகையாகையாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ராப்யநாஸமாக நமஸ்ஸு வேணுமென்றிலப்போது அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகமாகையாலேஇஷ்டப்ராப்திக்கு முன்னே நமஸ்ஸாலேஅநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ப்ரயாணத்தாலே இதி) (ஸமேதி) அவித்₃யாதி₃ஸர்வாநாநிவ்ருத்திஸம்பந்தா₄தி₃ ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தியுமென்றபடி. இப்படியநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிறது கூடுமோ? இஷ்டப்ராப்தியையபேக்ஷித்தாலநிஷ்டநிவ்ருத்தியன்றிக்கே இஷ்டம் ஸித்₃தி₄யாமையாலே அர்த்₂தாதே₃வாநிஷ்டநிவ்ருத்தி ஸித்₃தி₄யாதோவென்றுஶங்கையில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையபேக்ஷியாமல்போனால் ஸம்ஸாரதாரதம்யத்தாலே நான்இஷ்டப்ராப்த்யுபாயம்பண்ணுகிறேனென்றுதானே ஸ்வதந்த்ரனாய் ஸ்வமஹாத்ம்யமுமாயகர்த்தாவாயும் ஸ்வதந்த்ரமாக பாகையாலிப்பராந்தி நிவ்ருத்தியேநமஸ்ஸாலே ஸமிக்கிறவசமென்

ஸா-கா || ப்ராப்யமாஸ்வாரஸ. (இப்படிப்ரயாணத்தாதிநா) அகிஞ்சந ஸ்வாநந்த்யமகிஸ்வஶரணாக₃தேஸ்வாபாரமார்த்₂யாஸ்வாதப்ராப்ய ஶாஸ்த்ரஹிதகாவ்யஸ்வரூபகாஸ்கு ரஹிதமோக்ஷபரவிஶேஷோபவர்ணநாவாத் தநாஸமுபதேஶஸ்வாஸ்ய ப்ராப்யஸாத்₄யநிர்வசெக்த்வம்

௨௦॥ அவ்யாவ்ருத்தி: பரிஹாரநு வவிஷேஷ ஸ்வாரஸ்யம்
தாதஸ்யர்யிவிபரிஹ்ருத ஸ்வபராதஸ்யதாபம்।
கரேந்த்ராவமோசவிரஹாதநவ ஸ்வேணா
ஸாந்யேஷவமோஷ உவிதம் பதிவ்ரதமேவம்॥

இந்நவஸ்ஸூக்கும் க்ரியாபதமத்யாஹரித்துக்கொள்ளவேணும். "நமக்கு ஸ்யாம்" என்றது எனக்காவேனல்லேனென்றபடி. "நமக்கிஃஹி

ஸா-நீ॥ றருளிச்செய்கிறார் (அவ்யாவ்ருத்தநதி) யஉாஇப்படிவிரோதிநிவ்ருத்தி பரபமுகேஷ ப்ராவ்ருத்தியைக்கித்திக்கக்கூடுமோ, அப்போது தனக்கு ஹவிஸ்மும் தத்வாயகத்ருத்வமும் வருகையால் பரமபுருஷார்த்தவண்ணங்களில் விஸமானவநன்யோபாயத்வமும் அநந்யபோக்யமும் அநந்யவையாஜநமும் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அவ்யாவ்ருத்தநதி) வேஷ்ந பரமேஸ்வரஸமாகாரவமாரணேந ஸ்வாகாரம் வஜயநு ஸ்வஸ்ய ஸ்வஸேஷத்வமாநேந ஸ்வஸ்ய ஸ்வஸேஷத்வமா ஸேஷத்வஜ்ஞாநவிரோதிரஹித: ஸமவதவாவ மோஹ்யதாநிஸ்யேந அரேந்த்ராவமோசவிரஹாதந்யஸம்மாவ தோஷாஹிதஸ்து ஸமவதநோவேந ஸ்வஸ்ய ஸம்ஜாதவேபி மோஷம் ராஜாந்தவ்யாப ஸாநகத்ரவாந பதிவ்ரதாஸம்காரநயநவதிமோசஷேஷதயா நாஸவதீக்ஷ்யம். ததாவ விரோதிநிவ்ருத்திவ்யாப்தநவ்யாவஸ்யகமென்று கருத்து. ஆனாலும் நவஸ்யநிஷ்டநிவ்ருத்திவரமானாலும் க்ரியாபதமில்லாமையாலே அநபிதமாகாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்நவஸ்ஸூக்குமிதி) அந்த க்ரியாபதஸக்தி என்கிறபதமாகில்எனக்கு இல்லையென்று அஸம்பந்தமாகையால் பாபாஷாபந்தமில்லையென்கிறது ஸ்வத்ராதாஸம்பந்தம்அநிஷ்டமில்லையென்கிறதும் விஸமாகதோற்றுகையாலே வாயிதமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (நமஸ்யாமிதி) ஸ்யாமென்று க்ரியாபதஸ்ஸ்யாஹாரம்மென்று கருத்து. தான்ஸத்தாயிருக்கநஸ்யா மென்கிறது வாயிதமன்றோவென்றவிதினமார்த்தை யஹியித்துக்காட்டுகிறார். (எனக்காவனல்லேனிதி) தயா வ ஸ்வஸ்யஸ்வஸேஷத்வ ஜ்ஞாம் திரோவாஹகாரநிவ்ருத்தி வ ர்த்திக்கப்படுகிறதென்று கருத்து. அஹங்கார நிவ்ருத்திவிஷித்தாலும் மமகாரநிவ்ருத்திவிஷிக்கவில்லையே ஸ்யாஸ என்கிற பதமத்யாஹரித்து நமக்கிம்விஸஸ்யாஸ என்று மமகாரநிவ்ருத்தி

ஸா-கா॥ ஸ்ருஷேப நமோபாஸ்ய தமத்யாஹ (அவ்யாவ்ருத்தமத்யாதிநா) அநந்யஸ்யாகேநக்ரோஷாதயாஸ்யாநாஸம்ஹித:? நமேவம்நாராயண பதஸம்ஸ்யாஹாரேண ஸ்வஸேஷிஸ நிவ்ருத்திகேவேந ஸபந்நிஷ்ட நிவ்ருத்திமோபாயகத்வம் பதத்வயாஸ்யாஹாரேண ஸ்வஸேஷிக நிவ்ருத்திகேவேந ஸபந்நிஷ்ட நிவ்ருத்திமோபாயகத்வம்வேதஸ்யாஹ (இந்நவஸ்ஸூக்

நம॥ ஸ்ம்ருத:" என்று ஸர்வவிஷய ஸங்காரநிவ்ருத்தி பூர்வகத்தாலே ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்தியை வ்யாக்யாநிக்கிறதாகவுமாம். திருமந்த்ரத்திலிஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்ட நிவ்ருத்திகளிற் சொன்ன போக்யவிரோதங்களிங்கு மநோரமமாயி

ஸா-நீ॥ ப்ராப்தமாகிறதென்றிலப்போது அஹங்காராதிரூபமான ஸர்வவிரோதிநிவ்ருத்தி ஸித்திக்கவில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (நமஸ் ஸிம்ஹாஸ்யாதி) இத்தாலே ஸ்வஸ்வாதிஸ்வசேஷத்வாபிமாநம் அஹங்காரம் நிவ்ருத்தமென்று கருத்து. இப்படி நமஸ்ஸிலே ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்தியை வ்யாக்யானித்தால் "யயா நக்ரியதே ஜ்யோத்ஸ்நா மலப்ரக்ஷாளநாந்மணே:। தோஷப்ரஹாணாந்நஜ்ஞாநமாத்மந: க்ரியதே தயா" என்று நம:சப்தத்திலே அநிஷ்டம் நிவ்ருத்தமானவிஷ்டம் ஸ்வதஸ்ஸித்திக்கையாலே சதுர்த்தியிலே இஷ்டப்ராப்தியை நிருக்தியன்றோ. கிஞ்ச நம:சப்தத்திலே ஸர்வாநிஷ்டமே அபாவமாகையாலிஷ்டப்ராப்தியே யநிஷ்ட நிவ்ருத்தி ரூபமாகையால் பௌநருக்த்யும் வாராதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்ட நிவ்ருத்திகளிதி) இப்படி நமஸ்ஸுக்கு இஷ்டப்ராப்த்யுபயோக்தமான ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்தி விவக்ஷிதையாகில் ஸ்ரீமந்நாராயண ந்திருவடிகளிலே களையற்றகைங்கர்யம் பெருகைக்கென்று அயாசஞ் சொல்லுகிற பூர்வர்கள் நமஸ்ஸுக்கு பக்திபராநுபவத்தில் ப்ரஸக்த தோஷ நிவ்ருத்திபரமாக வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறது விரோதியாதோ அது இஷ்டப்ராப்திவிரோதியானவித்யாதி ஸகலாநிஷ்ட நிவ்ருத்திக விலே ஸுமுகமான பக்திபராநுபவ ஸத்வஸாயிநஸ்வாமித்வக்ருத ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யரூப தோஷ நிவ்ருத்தியிலே ஸகலாநிஷ்ட நிவ்ருத்திபரமான நமஸ்ஸுக்கு வ்யாக்யாநஸாமர்த்யமாகையால் விரோதமில்லையென்றில் ஸாமாந்யபரமான நமஸ்ஸுக்கு இப்படி விசேஷத்திலே வ்யாக்யாநஸாமர்த்யஞ்சொல்லுகைக்கு விசேஷநிதாந

ஸா-கா॥(குஜஸ்ம்ருத்யாதிநா) நமோவசநிஷ்டநிவ்ருத்திர் ப்ராதுர்பூததேவகீ "வேதாந்தவேதிவ்யஸதேவகைர் "யயா நக்ரியதே ஜ்யோத்ஸ்நா" த்யாதிர்ப்ருத்ய ஸ்வதஸ்ஸாமாவிகாகாராவிர்பாவாக்தத்வப்ராப்த்யநந்த்ர்யம். ஸாவதாரஸாவவாதேசி அநிஷ்டநிவ்ருத்தேரேவேஷ்டப்ராப்திரூபத்வாத் நமோவசஸ்யாத்யாச்சங்காயாம். ஸ்வாஸாவிகஸ்வரூப கைங்கர்யஸாம்ராஜ்யஸ்ய விஜ்ஞாநாய ஸஜ்வப்ராப்யம். அநாவ்ருத ஸாவதாரக்ஷ்வி ஸமவஷ்டி திரோபநிஷ்ட நிவ்ருத்தேஸ் ஸங்காவித ஸ்வஜ்ஞாந விகாஸாபேக்ஷப்ராப்யஸ்ய ஹிதகாக்ஷ நமோவசஸ்ய்யுக்திக்தாதி பரிஹாரஸ்து உபேயோபாயகாரோத்ருஷ்டவ்யாதத்வாஷ (திருமந்த்ரத்திலித்யாதிநா) ஏவம் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திஜ்ஞாபக நமஶ்ஶப்தஸ்ய பூர்வாசார்யைர் ப்ரஸக்த தோஷ நிவ்ருத்திபரதயா வ்யாக்யாநம் ஸமவதி நநு தத்ர நாஸ்தி தாத்

தம் ॥ த்துக்கொள்வது. இந்த வாக்யத்தாலே அவித்யாகர்ம வாஸநா ருசி ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தாதிரூபங்களான ஸர்வவிரோதிகளையுங் கழியாநிற்கச்செய்தேயும் இதுக்கு நிவர்த்தகம்பண்ணுகிற ப்ரபத்தியின் படியே அதிகாரிக்குண்டான ஸ்வரூபத்தை நிஷ்டையில் ஸ்வாதந்த்ர்ய ஆரோபத்தாலே ஶங்கிதமான ஸ்வாபிமாந ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஸ்வாபிமாநமோக்ஷ ஹேதுவமாகிற களைகளைக்கழிக்கையிலே இங்குப்ர யோஜநமாகவேணுமென்ற தாத்பர்யங்களையிப்பார்கள். இத்தால் ஸ்வாதந்த்ர்ய ஆரோபத்தையிலுண்டாம் ஸ்வாபிமாந ஸ்வாதந்த்ர்ய ஹேதுத்வம் உங்கள் உக்தியிலையில் பொருந்தும் ... அக்கட்டளையிலே

ஸூ-நீ ॥ முண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்த வாக்யத்தாலே உத்தரிக்கிறார்) (ஶ்ருதி) யாகோஸ்வதந்த்ரயோர்ப்ரவ்ருத்திர் நத்வதாஸ்ரிதா ஸர்வப்ரவ்ருத்தவிஷயத்வாத் கர்மாநாம்ப்ரவ்ருத்திர் நப்ராப்ஸ்ர்வப்ரவ்ருத்தகர்மாண ப்ரவ்ருத்திக” இதி. உக்திநிஷ்டையிலே இந்ததோஷம்ப்ரஸக்தமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாதந்த்ர்யேதி) ஆனாலும் உக்திநிஷ்டையிலே களைகளைக்கழிக்கையிலே ப்ரயோஜந ஸ்வாதந்த்ர்யமென்று சொல்லப்போமோ, நம்மாக்கு ஸாதநத்வ அநிஷ்டநிவ்ருத்தியிலே யன்றோ ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வரூபம் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் ஸர்வாபீஷ்டஸாதகம்பெற்ற உக்தனுக்கு ஸம்பந்தாநுஸந்தாநத்தாலே இதோஷங்களுக்கும் தாஸம்பாவிதமாகையாலே ப்ரஸக்தநிவ்ருத்தியிலே ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரஸக்தம் விரோதமன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலேஉதி) இங்கு ப்ரவ்ருத்தியிலேயும் நம்மிலுமிஷ்ட ப்ராப்தியுமநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும் ப்ராப்ய நீயமாகையால் யதாவஸ்த ப்ரார்த்தநை பண்ணினால் அயதாவஸ்த ஸத்த்வத்தை ஸம்பாதநு குடுக்க ப்ரஸங்கிக்கையாலே யதாவஸ்திதத்வ விஶேஷம் பண்ணுமிடத்தில் உக்தியும் ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாபிமாந ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாபிமாநமோக்ஷ தோஷாஸஹிதமான படியாலே ஸர்வஸம்பந்தரஹிதமான வராதந்தரவேணுமென்று உபாஸகநிஷ்டையில் யதாவஸ்தித தோஷரஹித ஸத்த்வத்தைப்ரார்த்திக் கைக்காக விங்குப்ரவ்ருத்தியும். நம்முடையென்று திருவுள்ளம். இவ்வ ஸ்வரூபம் விரோதிபரிஹாரத்திலே கண்டுகொள்வது. இப்படி ஸர்வ ப்ரகாரமும் அபராதத்தை ஸஹித்து இனியருளாளப்பெருமாளெம்

ஸூ-கா ॥ ஸர்வதவைதாஉதாஹ்ருதாநுஶ்ரீண்யந்தேகைகர்யப்ரவ்ருத்தி ஸாமர்த்ய ஸ்வாபிமாந ஸ்வாதந்த்ர்ய ஹேதுத்வ ஸ்வாதந்த்ர்யாதிவிரோதி நிவ்ருத்திப்ரயோஜநாநுஸந்தாநப்ரயோஜந தநுஸந்தாநஸம ஜாஹ (இந்த வாக்யத்தாலேஉதாஹ்ருதா) அவஸாநப்ராப்திகம் நம்முடைய ப்ரபந்த ஸ்வரூபம் ஸத்வம் உத்தரவண்ணஶ்ரேஷ்டாயவாக்யத்

ஃ௧||ஞ ாத்து-ுக்கிருனென்றதாயிற்று.'வுரஃாத்ந நிநாராணாஂஸவ-ுஹாா ஸஃவ-ுணாக | ஸாஜாதம் ௵நாவெக்ஷ்ஹுகூ நஃஜத்ாவஹுெத வ. ௵யெஃ'' என்று இங்குற்றை நஃஸ்ஸைஸ அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் வஹுாவெஹுா நம்பண்ணினார். இந்த ஸ்லோகத்திற்சொன்ன௵நாவெக்ஷ்ஹு ஸ்ராக்ஷணத்தில் நிஷ-ுாகவ. இந்த நிஷ-ுாகவத்தாலே ஸாவஸஃவ-ுண ஸஃவிதமாதல், ஸ்நிஷ-ுாகவயுஂதமான ஹாவஸஃவ-ுணமிவ்விடத்திலே விவக்ஷிதமாதலாகக்கடவது. ஹவிஸஃவ-ுணத்தில் "ஜஷிநீ௱ாய நஃ" என்னுமாப்போலே "ஐஹஂஸ்ரீஃ௵தநாராயணாய" என்றிங்கு ஹாஸஹ-ுமாக ஸஃவி-ுத்து "நஃஃ" என்றுதன்னுடன் துவக்கருக்கிறதென்றால் இஸ்ஸஃவ-ுணபோஜனைக்கு ஸ்ாவஸம்.

ஸா-நீ || பெருமானார்சொன்ன உயாஸ-ுத்தையருளிச்செய்கிறார்.(வுாஃாத்நீதி) நாராணாஂ ஜீவாநாஂ ஹரவதிஸவ-ுஹாரஸஃவ-ுணாகஸஂ. ஜாதம் ௵நாவெக்ஷ்ஹும் நஃஜத்ாிதாநாஹுத ஜத்ாஸ-ுஃ. ௵நாவெக்ஷ்ஹுஃஸ-ுமென்றப் போமோ, அப்போது விஶேஷாயஸாவெக்ஷதையும் தவிற ஞ்ஸஂமியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார்- (இந்த ஸ்லோகத்திலிதி) இப்படி ஸ்நிஷ-ுாக ஃஸ-ுஃாத்ாமாகிலிது கஂஶாஂஷி வுாஃஷஙங்களிலே ஒன்றுமன்று, இங்கித்தைச் சொல்லுகை வஹுஸ-ு மன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(இந்தநிஷ-ுாகவத்தாலேஜதி) ஸஂஷி தமென்கிற வக்ஷத்திலே வதாதுத்து-ுஷஷவாமென்று கருத்து.விவக்ஷித மென்றப்போமோ, வாவகஶப்ஷமில்லையே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஹவிஸஃவ-ுணத்திலிதி)ஸஸாவஂநிஃஹுவெஷமாகையாலேதனக்கு ஸஃவ-ுணீயகவமும் ஶாணஹுனுக்குஜஶஹுகூாவ ஸஂவ தாநகவமும் கூடாமையாலே ஹாஶஹ-ுகவ௵நவ ஸஃவ-ுணீயகவமென்று கருத்து. ஆனால் வதாத்து-ுயும் நஃஸ்ஸாஂ ஸஃவ-ுணவுாயாகில் ஸஃவ-ுணவுா வஃவ-ுவணத்தோடே வாஷாக்ஷியாதோவென்ற

ஸா-கா||யோஜநாதுஶ-ுயதி (வுாஃாத்நீதஹுாஷிநா)நநஃத்ாவணஸ நஃஶஹுெவஹுாவாயணைநாவெக்ஷ்ஹுவாகவண-ுநாநளவிதஹுவுாிஹாராயநாராயணாயெதஹுஸஹுநஃஶஹுவிவக்ஷித௵நஷ-ுய-ுாத்கெநாவெக்ஷ்ஹு ஹெதாஷஹுத ாக்ஷாஹுாஸஃவ-ுணெ ஸஂவதாநஜாவக கூாஂஶீகாரோாவஹுயாஃ. உவஸஜ-ுநதயோவஸ்ாவ௵நநாத்ாவணவெஹுாவாவுாகூாவிஶெஷிதஹுத ௵நஷ-ுய-ுவெஹுாவாய ஸாவகதயாவா ஸாயநீஹித ஹாநஹுாஸவிஶிஷ ௵நஷ-ுய-ுஸஹு விவக்ஷிததயா வொவாய வுாகவஂ விஶெஹுெதவெகிவஷநு ாக்ஷாஹாே ஸாஜயாஹாவாத்க ௵நஷ-ுய-ுவொயகவெந நஃஶஹு ஸ்ாாவஹு ஹாவஸதி வொஷாஹாணஃஹ. (இச்ஸ்லோகத்திலிதஹுாஷிநா) ஸவங

மூ || இந்த யொஜனையில் ப்ரவ்ருத்தியும் ஸம்ரக்ஷகபரம்?உத்தரவ ணம் ஸம்ஜ்ஞாதிவாசகம். "ஸஹஜெஷ்வ ஜயாஸஜ்ஜத:,, என்கிற படியேயிவ்விடத்தில் நான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கென்று ஸஜ்ஜி க்க "யகஸம்ரக்ஷ்யதயாவ்ருதெ, தவெவாஸ்மி ஹி ஹர,,ஜத்யாதி களிற்படியே ஸ்வரக்ஷணபரமும் ஸ்வரக்ஷணபலமும் அவனதென்றிங்கே யபிப்ரேதமாகவுமாம்."நம:,, என்கிறவித்தாலே ஸ்வதாதீயங்களோடும் ஸ்வரக்ஷண தத்வங்களோடும் தனக்குத்துவக்கற்றமை காட்டுகிறது. ப ரஸம்பந்தவிதியிலும் ஸ்வஸம்பந்தநிஷெயத்திலும்தாத்பர்யமாகையா லேஇச்ச தாத்ர்யநமஸ்ஸுக்களிரண்டுக்கும்பலமுண்டு. இஸ்ஸந்தர்ப்ப த்தன்னிலும் பரநிரபெக்ஷ கதத்ருத்வாதிக்ளை நிஷெயிக்கைக்காக "நம:,, என்கிறதாகவுமாம். ஸ்ருஷ்டி க்ரியையைக்கொண்டாலும் "ந

ஸா-நீ || வருளிச்செய்கிறார்(இந்தயொஜனையிலிதி) பதாத்ர்யஸ்வரவ ஸந்தர்ப்பணபரம்பரபலயொஸ்ஸந்தர்ப்பணம்தாத்பர்ய விஷயதயாத்ர்யகம் நமஸ்ஸிம்மூன்றுக்கும் ஸ்வஸம்பந்தநிஷெயபரமென்று யொஜநாஜ ரமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஜெஷ்வ ஜயா ஸஜ்ஜதஜதி) இங்கு ஸ்வ ரூபபரபலங்களுக்கு பரஸம்பந்தவிதயா ஸ்வஸம்பந்தநிஷெய வ்யாவ்ருத்திஸ்வாஸ ஸ்வஸம்பந்தநிஷெயெ பரஸம்பந்தவிதெ ரவ்ருத்திஸ்வாசந்த்ரபெயத்வம் ப்ரஸம்ஜியாதோவென்றவ ருளிச்செய்கிறார் (பரஸம்பந்தவிதியிலுமிதி) வாசகஸப்தெ ஸதி ஸ்ருஷ்டிக்கவசய நமநாவிதமென்று தாத்பர்யம். பரஸம்பந்தவிதிநா ஸ்வஸம்பந்தநிஷெயஸ்யாவ்ருத்திராவஸி நமஸ்ஸுக்கு ஸாவ்ருத்தாஜர மருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸந்தர்ப்பணந்தன்னிலுமிதி) இந்த யொஜனை களெல்லாம் நமஸ்ஸுக்கு யொகாவ்ருத்ஸ்வீகாராயீநமன்றோ,ரூட்யா த்மான ப்ரணவாதிகள் வாயிதமாயிருக்கயொகாவ்ருஸ்வீகாரங்கூடு மோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(ஸ்ருஷ்டிக்ரியையைக்கொண்டாலுமிதி)

ஸா-கா||ஸந்த்ரப்ரவ்ருத்தெர்ப்ரவ்ருத்தஜத்யாஹ.(இந்தயொஜனைநஜ த்யாதிநா)சய நாராயணாயெத்யஸ்ய ப்ரணாநந்தரெ நஸ்வர்வ ஸந்தர்ப்பணதாவெந ஹரஸந்தர்ப்பணபரத்வம் நமஸ்ஸப்தஸ்ய ஸ்வாஜ்யநிவ்ரு த்திபரத்வம்வா ஹரஸந்தர்ப்பெண ஸ்வாயிந கதத்ருத்வாதி நிவ்ருத்திபரத்வம் வெதாவாய பரகெவெநவ யொஜநாஜரமாஹ. (ஸஹஜெஷ்வத்யா திநா)சய" நமஸ்காராத்மகம் யஜ்ஞெஷவியா:ாத்மநிவெதநமித்யுக்த்வா க ரேண நமஸ்ஸப்தஸ்ய நமஸ்காராத்மக ஹரஸந்தர்ப்பண பரகெவ நாராய ணஸப்தஸ்ய ஸந்தர்ப்பண்யதிஸம்பந்தி பரகெவ வொவாயபரக்வ மித்யாஹ. (ஸ்ருஷ்டிக்ரியயெத்யாதிநா) ஸவம் ஸ்வமுஜயஸ்யாம ஸாம்ஜிபரகெவ உபாயநிராவக்ஸம்ஸ்வம் கெநவொஜ்யதஜத்யத்ராஹ

உ௱ ‖ ஃரஜி,, என்கிற வக்த்தைசூதுவஸவேஷணாயடுமென்றுவ்யாவ்யாநம் பண்ணின வ்யெஷாத வ்யுகி யையாலே இந்ஙஙஃஹூவும் ஸஃவேஷண ப்பொருளுக்கு ஸாமதம். இப்படியுத்தூரவணத்தை சூதுஸவேஷண வரமாக வநுஸம்யிப்பார்க்கு இதுக்கநுரூவயாய் ஷூரவாநு பாயியானஹவிஶேஷமிகேஷூதவ்யுரவும்,வமெவஷாக்ஷமானபடியே

ஸா-நீ ‖ (வக்ஷெஷாத்ரு தி) ந்யஸிாஹாநுஷூஹஸைக்ஷவ்யாவ்யாநாக்ஷக உஜ ராஜவக்ஷெஷாத்ரு நஃாதி வக்ஷவ்யாவ்யாநெ "ஷரஸஹுதாஹ் தூஸெவஹ்யாதா நঃ வரஃாதுநঃ| சுஜெதாஹஃவிஜெத ஷரஸஜதிஃகா நஃாரீஹ"ஜித்ரு்க்ஷா "நஃஷூராதுகம்யஜெஷூ விபாயாதுதிவெஷு"ஜி திநஃஸঃ சூதுஸஃவேஷணவரதபாவ்யாவ்யா நாக என்றுகருத்து. " அவெநயாரணம் வ்ஜெ" ஜிவிநியொஜாநுரொயெநவ்ணாஃக்ஷாஸ்ரு ஸமூவிஹாய நஃஸঃஸஃவேஷணவரக்ஜெவஉவிதமென்றுகருத்து. ஆறு ஆமுத்தூரவணத்தைஸஃவேஷணவரமென்றப்போமோ அப்போதுஃஜு த்திலே ஹரும் வ்யகாஷ்யாமையாலே ஷதகஹுரஸமும் ஸாமஹரஸ ஃவேஷணம் பண்ணுகிறேனென்று அபத்திற்கு ஃஹுஷாஷாகுரஸமுக்ஸமந மும் விருஷமாகாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஉதி) சூது ஸஃவேஷணம் பண்ணுகிறவன் ஶேஷகஷரஸிகளுகையாவிவனுக்குவா ராஷாஸமாஹரம் விருஷமாகையாலும் "ஷூரூவஹவிஷெவஷு யிகொ ஜொக்ஷகாங்கிணா"மென்கிறபடியே ஊஉதுயாதுகமான ஸஃ வஷணத்திற்கு ஹுாஹரஃநுஷீதமாகையாலும் ஹவிஶேஷமஸ ஸிஃமென்றபடி. இப்படி உத்தூரவணத்திலே கம்பி ஶாஷூமாக ஸிஜி க்க வித்த வக்ஷத்தைவிட்டுவ்யாநமானவம்பிஸிஜியைநாக்ஷரித்துஉ த்தூரவணத்தை ஹரவரமாகயொஜிக்கிறவுவவயொஜனைநயநுவவ ணையன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (வமெவஷாக்ஷமானபடியேஉதி) வமெவயொஜனைநயிலே வமெவவணுமுவாயவரமாகையாலேஶூாண ஶூாபித க்ருயாவக்ஷத்திலே ஹரஸஃவேஷணம் ஶாஷூமாகவுமாஸமு மாகவும் ஸிஜிக்குமென்று கருத்து. இப்படி அபத்தில் இரண்டுயொ ஜனையும் வமெவவாயஸஜனையாகில் மக்ஷ்யாதிகளிலும் மற்றாஹ ஸ்யாதிகளிலுமிரண்டாம்யோஜனைநயருளிச்செய்யாமலிருப்பா னென்ற வ்யஃயொஜனையே "ஸீதாஃவாவாதியஶாঃ" ஊத்ராக்ஷ்ரவ ஷ்யம் ஹணாநுமணுத்தாலும் ஹுமும் ஶாஷூமாகையாலும் ஸாவ ஊா யவாஹஷைஷுத்தாலும் ஸவஸஜனைதயென்று திருவுள்ளம்பற்றி இர ண்டாம்யொஜனைநயை விட்டு வ்யஃயொஜனைநயைத்தானே வாஜி

ஸா-கா ‖ (இப்படிஉத்ரொத்ராஜி) கஸமஹயொஜநாயா கவிஶாஷூ ஹவயொஜநாஜெஷெதூத்ரஷிவ யஹாஹ(வமெவஷாகெதுதுதுஜி)ஐபஜீ

32|| ஸமஸ்தமாக உத்தரவாக்யத்தை அநுஸந்திப்பார்க்கு இவ்வர்த்தரக்ஷா
ஸஹஸ்ரமும் உபாயபரமான பூர்வகண்டத்தில் ஶரணஶப்தாநுஸந்தி
மான க்ரியாபதத்திலே அநுஸந்தேயம். இப்படி த்வயத்தில் பதங்களிலே
யே ஶப்தஸ்வாரஸ்யங்களாலே புருஷகாரயோகம், அதின்
நித்யத்வம், உபாயவைஶிஷ்ட்யம், ஶரண்யகுணபூர்த்தி, ஸம
ம்பந்தவிஶேஷம், திவ்யமங்களவிக்ரஹயோகம், அதில் ஶேஷஹ்ருதனி
ப்ரியுந்துறை, அதினுபாயத்வப்ரகாரம், ஸ்வீகாரவிஶேஷம், தததி
காரங்கள், அதிகாரிவிஶேஷம், ப்ராப்யவைஶிஷ்ட்யம் ஶானவிஶிஷ்டி
விஶிஷ்டப்ராப்யம், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியும், கைங்கர்ய
ப்ரார்த்தனை, ஸர்வவிதகைங்கர்யோத்ஸாஹம், ஸ்வார்த்தநிவ்ருத்தி,
அதினுடைய வாத்ஸல்யம், ப்ராப்யஸ்வரூபம், தயாவிஷ
யத்வம், என்றிவை ப்ரதானமாய் இவற்றுக்கபேக்ஷிதங்களுமெல்லாம்

ஸா-வி || ஸங்க்ஷேபமாக பஹுவ்யாக்யானங்களான வாக்யங்களை
ஸங்க்ஷேபம் பண்ணி உபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி த்வயத்தில் பதங்களிலே
யே இதி) புருஷகாரயோகஃ ஸ்ரீபதே, ததாப்த்யே ததநித்யத்வம்
உபாயவைஶிஷ்ட்யம், நாராயணபதே ஶரண்யகுணபூர்த்திஸ்ஸம
ம்பந்தவிஶேஷஃ, சரணஶப்தே விக்ரஹயோகஃ ஆஸ்ரயணகுண
பூர்த்தி ததவஸ்தாநயோருபாயத்வப்ரகாரஃ ஶரணஶப்தார்த்தவைஶிஷ்ட்ய
க்ரியாபதே ஸ்வீகாரஶ்ச ஸ்வீகாரணம் ஸஹாயாந்தராஸாதி அதிகாரஃ
உத்தரவாக்யே சதுர்த்யந்தம் ப்ராப்யஸ்ய ஸ்ரீவைஶிஷ்ட்யம், ஸ்ரீமத
இதி பதே நாராயணபதே ஶானவிஶிஷ்டப்ராப்யத்வம், சதுர்
த்யாம் கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியும் தத்ப்ரார்த்தநா ஸர்வவிதகைங்கர்ய

ஸா-ஸ்வா | ப்ரபதநப்ரதிபாதிதாநுஷ்டாநாநுஸந்தேயப்ரகார
(இப்படி த்வயத்திலித்யாதிநா) "ஸ்ரீமதேஸாவிரோதித்வம் ஸ்ரீயதே
ஸ்ரீபதம் | ஶ்ருணாதிநிர்விஶேஷாரஷாய,, நித்யாதிவிஶிஷ்டங்க்ஷேத்ரிஃ
புருஷகாரயோகோபாயவைஶிஷ்ட்யம் ஸ்ரீமச்சப்தே ஶப்தே பு
ருஷகாரயோகஸ்ய நித்யத்வம் தத்வி ஶப்தம் ஶரண்யகுணபூர்த்தி
ஶரண்யகுணவிஶேஷஸம்பந்தஸ்ச நாராயணபதே ஶா
ப்தம் திவ்யமங்களவிக்ரஹயோகஸ்ஸாஹாய்யகஞ்சரணஶப்தே ஜ்ஞேயம்.
ஸ்வீகாரஜாதி கதவ்யதாஸந்த ஹேதுத்வஞ்சரண காரணஸ்யாதி
காரி விஶேஷாஶ்சரணஶப்தார்த்த விஶிஷ்டக்ரியாபதே ஜ்ஞேயாஃ. ஸஹா
யாந்தரஸம்பந்த க்ரியாபதே ஶாப்தஃ. ஜ்ஞாநாதிக்ஷ்ம்யாஸாகல்ய ப்ராப்திகர்ம
த்வஜந்தத்தா ஸ்ரீமந்நாராயணபதே ஜ்ஞேயம். ஸர்வவிதகைங்கர்ய
ப்ரார்த்தநா சதுர்த்யாம் நமஶ்ஶப்தே ஶாப்தா: ஸ்வார்த்தநிவ்ரு
த்திர்நமஶ்ஶப்தே ஜ்ஞாநமேதே ந ஶாப்தா: (இவற்றுக்கபேக்ஷித

விஶ்வாஸ விஷயமவத்தான உபாயமென்றும் உபேயமென்று மிரண்டு வ்யாபக [illegible] களோடே துவக்குண்டு [illegible] காஞ்சிதங்களாயிற்று. இப்படி ஶாரீரகஶாஸ்த்ரத்திற்போலே தத்வவிஶேஷமும் உபாயவிஶேஷமும் ஹிதவிஶேஷமும் இம்மந்த்ரத்திலே [illegible] தமாகும் இது ஶ்வேதாஶ்வதரமந்த்ரம்போலே ஸர்வாபேக்ஷாவேத்யமான வ்யாபாரநிஷ்டாநவ்யாநமாகையால் உபாயஸமுகங்களுடைய [illegible] த்தோடே சேர்ந்த [illegible] த்தாலே [illegible] பிற்பட்டாலும் [illegible] த்தாலே இது முற்படவநுஸந்தேய மென்று

ஸா-தீ || [illegible] ஶேஷம் [illegible] ஶ்ரீமத் [illegible] ஆனாலும் அபத்தில் [illegible] வாயவரமான [illegible] வரமான [illegible] மென்றிப்படி [illegible] கூடுமோ, ஶாரீரகஶாஸ்த்ரத்தையடியொத்தி உபாயஸமுகங்களுடைய [illegible] த்தாலே யிந்த [illegible] மிருக்கிறதென்றிலப்போ [illegible] களுத்தரவண்ணாமானஸம் [illegible] இவ்வயிகாரிக்க நுஸந்தேயமென்று சொல்லுகிறது சேருமோ? "[illegible]" இதி [illegible] வும் ஸர்வாபேக்ஷா [illegible] மாகையாலே [illegible] மாகவிக்கும் [illegible] நுஸந்தேயமென்றார்களென்றிலப்போது உத்தரவண்ணும் [illegible] மாக [illegible] மே [illegible] தமாகவேண்டாவோ? மந்த்ரம் தரத்திலே ஸர்வாபே

ஸா-கா|| ங்களுமெல்லாம்) [illegible] ஸ்ரீ [illegible] க்ருஷ்ண [illegible] மந்த்ர [illegible] (இப்படிஶாரீரகேத்யாதி) [illegible] (ஆகையாலுபாயேத்யாதிநா) [illegible] உக்தவ காரேண [illegible]

உசு || பூர்வர்கள் அருளிச்செய்வர்கள், ப்ராப்யன் ப்ராப்யாம்ஶத்தை விஶேஷித்துக்கொண்டன்றி உபாயவிஶேஷமும் உபாயாநுஷ்டாநமும் பண்ணுவிரே. இப்படி திருமந்த்ரத்திலும் உபாயஸமர்ப்பணாதிகாரங்களில் க்ரமவ்யுத்க்ரமங்களைக் கண்டுகொள்வது. ஸாத்யயாய் காம்

ஸா-நீ || ப்ராப்யப்ரேப்ஸுக்களுடைய உபாயாநுஷ்டாநப்ரகாரம் க்ரமநியாமகமானது மின்காரொபெளஸதி நிமித்தாநுஸாரம் நைமித்திகஸ்ய ப்ரவ்ருத்திரிதி என்கிற ந்யாயத்தாலே யதுநியாமகமன்று விஷயோபநதத்திற்குமாமீரக ஸாக்ஷாத் காரண உபாயஸமர்ப்பணம் ப்ராப்யநியாமகமென்றில் அப்போதுஇங்கு ஸந்நிபந்தமத்தைவிட்டு த்ரவணாப்யம்பவிவ மூநஸம்பெபமென்கைக்கு நியாமகமெதென்றவருளிச்செய்கிறார்(இப் படிஜதி) உபாயஸமர்ப்பணம் ப்ராப்யோபாதகாவமிருக்க பூர் வம் ஸர்வாநுஸந்தாநத்திலப்ராப்யமேதென்றவப்ராப்யத்தை உ பபாதிக்கிறார் (ப்ராப்யனிதி) "ஸுக்ஷேத்ரஜ்ஞஹோதியவாதம் ஸ்வதீ"தி ஸூத்ர ஸர்வோஸ்யப்ரபாவாதிகாஸ்ய யஶா காம் க்ரமேண வாக்யஸ்ய பாயஶ், ஸர்வம்யாவந்த் ஸ்வாநுஷ்டாநர் ஸாங்கநுஷ்டாநஸ்ய ப ஸமவிஶேஷபூர்வகோபாயவிஶேஷ ஸ்வா ஶ்ரயாக ஸமவிஶேஷந்தரேண பாயாநுஷ்டாநநிஷ்டதோதா த்யாஸம்க்ரமேண பூர்வநுஸந்தேயமென்று சொன்னார்களெ ன்று கருத்து. ஆனாலும் அயம் ஸிமந்த்ர வ்யாவ்யாநமானபடியாலே த்ருஷ்டாந்தத்திலே முற்பட நமஸ்ஸில உபாயத்தையும நந்தரம் சது ர்த்தியிலே ஸமத்தையும நுஸந்தியாநிற்கவிங்கு தத்விபரீதமாகவநு ஸந்தாநக்ரமஞ்சொல்லக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இப்படி திருமந்த்ரத்திலிதி) க்ரமவ்யுத்க்ரமம் அநுஸந்தாந க்ரமவ்யுத்க்ரமம் பாட க்ரமவ்யுத்க்ரமமுமென்கை. ப்ராப்யவிஶேஷவிஷயகாரங்களாஸ்த்ரா திகளிலேயதேஸ்தமல்லாமையாலே அதன்றிக்கே உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணாநிற்கிறதஸங்கதமன்றோ? ப்ராப்யவிஶேஷங்விநாவிநித்ய நைமித்திகாதிகளிலே அநுஷ்டாநிக பாவகஷயஸமஸாயநக்ரியாநு ஷ்டாநம் பண்ணுகிறபோலே இங்கும் பண்ணலாகாதோவென்றவரு ளிச்செய்கிறார் (ஸாத்யயாய்ஜதி) நித்யநைமித்திகாதிகளிலேயயா தயாவானாலுமிங்குபாயம் காம்யமானபடியாலே காம்யங்களில் ப்ரயா நஸமகாமை நயமிகாரமானபடியால் தத்யம் ஸமவிஶேஷம்பூர்வ வேஶ்யம் வேணுமென்று கருத்து. அயமுபாயாநுஷ்டாநபரமாகில ன்றோ இப்படி சொல்லலாவது "அயமேவாநுஸந்தாநேந ஸஹ

ஸா-கா || ஸமாநதித்யாஸ (இப்படி திருமந்த்ராதிநா) த்ருஷ்டாந்த வ்யா பாயவரயோஜநாயாமயம் க்ரமேணாநுஸந்தேயஜதிஸாவ். அயஸ்யப்ர

ஸு || காரியானுலிறே இவனுக்கிவ்வுபாயாநுஷ்டானம் வருவது. "அபே க்ஷித ஸாதநம் ப்ரஜ்ஞ, அபாய ப்ரஸரணாமதி:" என்கிற ஆசார்ய ஸூக்திகளாலும் அபாயாநுஷ்டானத்தை ப்ரதானமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. இங்கு ஸர்வஸ்வமும் ஸந்தர்ப்பங்களும் நியமமாக மூன்று அவதாரங்களாலும் திரள உபாயப்ரதானமான

ஸா. நீ || ஸர்வதேவம் வஸ்த்ர"வென்கிறபடியே கேவலம் ஸம்ஸாரபந்த ஸம்பந்தமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷித) (பாசுரங்களாலுமிதி) ஸமஸ்த ப்ராப்த ஸம்பந்தம். இப்படி ஸர்வதத்துவத்திலும் நிஷ்கர்ஷிலும் க்ரியாவதார ஸம்ஹாரம்பண்ணினுல் அபயம் மூன்று வாக்யமாகையாலே ப்ரஸ்தாவ நிமித்தமாய் ப்ரஸங்க மாக ப்ரஸம்பியாதோ? வாக்ய தோஷமும் வாராதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்கு ஸர்வஸ்வமுமிதி) அவதாரவாக்யம் மூன்றாலும் வாக்யவாக்யதயாவ அவாக்யமாகையாலே ஏகவாக்யதாமாகிறதென்று கருத்து. வா க்யவாக்யதயா ஏகவாக்யதையுமேகமானாலும் ஸம்ப்ரதாயா கலாகாதோவென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம் (உபாய ப்ரதானமேதி) உபாயாநுஷ்டானார்த்தமான உபாயப்ரதானக வாக்யார்த்த கதனமென்று கருத்து. ஆனாலுமெனக்கநிஷ்டமெல்லாங்கழியக்கடவது ஏகம் கர்த்தும்பண்ணக்கடவேன் ஸர்வம் பண்ணுகிறகுறேனென்று மூன்று வாக்யார்த்தம் ப்ரதானமானபடியாலே ப்ரஸ்தாவமாகையுமவ்யயமும் ததீயநேக வாக்யதையுமென்கனேயென்று ஶங்கித்து உத்தரம்

ஸா-கா || யாதேந உபாயாநுஷ்டானபரமேவ ஸஞ்சிதாஹ. (அபேக்ஷிதாதிநா) ஸர்வஸமர்த்த ஸர்வஸாதன ஸமஸ்த ஸர்வஸத்ய ஏகஸாதனப்ரவ்ருத்தி விரோதிநிவ்ருத்தி [illegible] ஸம்பந்தார்த்த ஸாதன ஸர்வஸத்ய ஸர்வஸாத்யார்த்த ஸம்பந்தம் ஸ்யாத்யர்த்த ஸர்வஸத்வோக்த: கர: கர்த்த ததாநுஸந்தான ப்ரகார: ஸ ச ஸம்பாவாவதாரவாக்ய ஹேத்வவிரோதித்வாத். (இங்கு ஸர்வஸ்வமுமித்யாதி) நநு ப்ரதிபந்தநிவ்ருத்திரபி ஏகம் கர்த்தவ்யமிதி ததநுஷ்டான ஸர்வஸத்வோத நிஷ்டநிவ்ருத்தி: ப்ராப்தமிதி ஸம்ப்ரஸ்தாவார்த்த ஸாதனஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தி தேதி ஸர்வஸமர்த்த ஸர்வஸாதன ஏகம் கர்த்தவ்ய ஸம்ப்ரஸ்தவ ப்ரயோஜனஸ்ய [illegible] ஸம்பந்த தஸ்ய நாதி கர்தவ்ய ப்ரதிபந்தகாரமிதி ப்ர திபந்தநிவ்ருத்தேச் ஆ பாதக ப்ராயச்சித்தவத். ஸம்பந்தஸ்ய கஷ்டாஸ் வாக்யவி ரோதி நிவ்ருத்தி: ப்ர ாக் ஏகம் கர்த்தவ்யமிதி [illegible] விரோதி [illegible] க்ரியா [illegible] விரோதிவ [illegible]

2-ம் ॥ வொருவாக்யமாய்த் தலைக்கட்டக்கடவது. எங்ஙனேயென்னில்: ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸர்வப்ரகார நிரதிஶயபோக்யையாய் பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத நாராயணன் திருவடிகளில் ஸ்வாபாவிகமான ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவித கைங்கர்யத்துக்கும் விரோதியான ஸர்வமுங்கழிந்து பரிபூர்ணகைங்கர்யமும் பெறுகைக்கு அகிஞ்சநனானவடியேன் ஸ்வரக்ஷண ஹேதுகளிலெனக்கந்வயமறும்படி ஸ்ரீமானான நாராயணன் திருவடிகளிலே அநந்யஸாதநமான ஆத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம் பண்ணுகிறேனென்று த்வயத்தில் திரண்டபொருள். * * * * *

ஸா-டீ ॥ அருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேயென்னில் இத்யாதிநா) ஸர்வஸ்வாமியாயித்யாதி பெறுகைக்கு இத்யுத்தரார்த்தவர்ணநம். அகிஞ்சநனான இத்யாதி பூர்வார்த்தவர்ணநம். பரஸமர்ப்பணஞ்செய்கிறேனென்ற ஸந்நிதௌ ப்ரகாஶமாநார்த்தவர்ணநம்ஸ்ய ஸமுதாயாபேக்ஷவாக்யார்த்தம் ஸூசிதமென்று கருத்து. இப்படி த்வயத்திற்கு ஸமஸ்தவர்ணத்திலே ஸ்ரீ ஶப்தம் லக்ஷ்மீபரமென்றும் ஶரண்யத்வப்ராஜகத்வவிஶேஷணமாயமென்றும் ப்ராஜகத்வமும் யாவஜ்ஜீவாவதி நீயமென்றும் ப்ரபத்திக்கு ஆவ்ருத்தியில்லை என்றும் மற்றுங்கள் ஸம்பாவிதஸ்வபாவங்களென்றும் சிலஸம்ப்ரதாயமிருக்க அத்தையநாதரித்து கேவலயாதிஷ்டவுசித்தாலே அநுஷ்டாநம்பண்ணுகிறதுமோக்ஷ ப்ரயோஜநமாகாதோவென்றவருளிச்

ஸா-கா ॥ நிர்தேஶ ப்ரகாரஶ்ச நாஸிகாதிவிஷயோக்திஸ்வாபாவாதிஸ்வத்தும் விஸ்தரேண. ஸர்வஸ்வாமிந ஸர்வப்ரகார நிரதிஶயபோக்யயா ஸ்ரீமத்யா நாராயணஸ்ய சரணயோர ந்யாஸம் ஶேஷாக்த ஸ்வாபாவிக ஸர்வதேஶஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசிதஸர்வவிதகைங்கர்யஸ்ய விரோதிநஸ்த ஸர்வாவாப்தக ஸர்வகர்மநிவ்ருத்திபூர்வகம் ததகைங்கர்யம் ப்ராப்ய உபாயாந்தர ஶூந்யோ ஹம் ஸ்வரக்ஷண ஹேதுஷ்வ ஸம்பந்தோ யதாநந்யஸ்தத்தா ஸ்ரீமந்நாராயண சரணயோ ஸ்வாத்ம பரஸமர்ப்பணம் கரோமீதி த்வயஸ்ய ஸங்க்ஷிப்தார்த்த இதி எங்ஙனேஎன்னிலிதி வாக்யஸ்யார்த்தஃ. பகவத நித்யாபாஸஹிதாத்மஸ்வாபாவிக பகவத் கைங்கர்யப்ராப்த்யுபாயபூத பக்திதத்வோபாயாதிரஹித தயாகிஞ்சநோ பகவதீநஸ்வரூபவிஸிதி ஸ்வவ்ருத்திகோஹம் பகவதநுகூலஃ ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநதத்பராதீநத்வஸ்ய த்வம் விஶ்வாஸோபாயிதா பகவதி வஹது ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வகஸ்ரீமந்நாராயணசரணபரிசர்யாகரணாய தஸ்வபாவணஹரம் மம நேஹ யுக்தம் யதாஸ்யாத் ததா ஸ்ரீமந்நாராயண சரணயோர்ந்யஸ்யாமீதி நிஷ்க்ருஷ்டார்த்த இதிபாவஃ.

௨௦॥ வைராக்ய விஜிதத்வாரைர் ப்ரபத்திவிஜிதேந்த்ரியை: ।
அநந்யோபாயபோகவிஜிதை ர்நித்யபாகவதைர்ப்ருதை: ॥

ஸா-நீ॥ செய்கிறார் (வைராக்யேதி) இதுவே ஸர்வஸாத்யத்வவிஶிஷ்டமாகையாலே ஸ்வோபாயம் அந்யஸாதநநிரபேக்ஷமுபாயமென்று கருத்து. (வைராக்யேதி) வைராக்யவிஜிதத்வாரர்களுடைய வஶமாகையாலே ராகத்வேஷாதிகளுடைய வஶம்போலே யன்று ப்ரபத்திவிஜிதேந்த்ரியர்களான ஜிதேந்த்ரியரை த்ருணீகரித்து இருக்கையால் தத்ஸாதநமாகவந்த வஶம்போலேயன்று ப்ரபத்தி வஶீக்ருதேந்த்ரியர்களிலே ஶ்ரேஷ்டர்களான ஸாத்யஸாதகவித்துக்களானவர்களுடைய வஶமானபடியாலே பரமைகாந்திகளான ஸாத்விகர்களுடைய வஶம்போலேயுமன்று அநந்யோபாயபோக விஜிதர்களுடைய வஶமானபடியாலே "ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம் அநந்தக்லேஶபாஜநம் த்வமேவ ஶரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மநீஷிண:" இத்யாதிப்ரகாரேண ஶோகநாஶநமந்த்ரவத் ஸாதநமன்றிக்கே "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் । மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" இத்யாதிப்ரகாரேண லோகோஜ்ஜீவநார்த்தமவதீர்ணரான ஸ்ரீபராங்குஶாதிகளானவதாரவிஶேஷர்களுடைய உபதேஶகரணாக்ஷ்யமாஞ்ஜலிபரிபாலநமான வஶமாகையாலே இதுவே ஸமீசீநஸாத்யோபாயமென்றுகருத்து. இப்படி நாராயணன் திருவடிகளில் கைங்கர்யம்பெறுகைக்குஉபாயாந்தரமாக வாக்யத்வயஞ்சொன்னது கூடுமோ? வாக்யத்வயத்தில் நாமதேயமாய ஸ்ரீமந்நாராயணவென்று இரண்டு ஸம்போதியாக்கி தவ யென்று ஸம்போதித்து ப்ரபத்திகளாலேபண்ணின வஶீகரணம் வ்யர்த்தமாகாதோ ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ என்று ஸம்ஶயத்தாலே மஹாவாக்யத்வயஞ்சொன்னோமென்றிலதற்கு ஸம்வாதமுண்டோ ஶரண்யன் ஸர்வவ்யாபகனாயிருக்க அதிவ்யாபிகனாகத்தான் மஹாவாக்யத்வயோபதேஶம் கூடுமோவென்றவருளிச்செ

ஸா-கா॥ ஸர்வோபாயவோ அபாயோபாய வஶ்யோபாய: வைராக்யவிஜித ஸ்வஜநநிர்வேதகஸாதநாஸவஶீக்ருதேந்த்ரியாதிஹாஸநவா ஸ்வாஹாவா வைராக்யவஶீக்ருதே ஸ்வப்ராஜநஸாத்யாவஸ்ய ஸம் ப்ரத்யயவிஶஷ்டாத(வைராக்யேத்யாதிநா) ப்ரதமம் ஜவாத்யாவை வாக்யேந நேகவாக்யேந யோஜநா க்ரியதே கேவ லோபாய பரயோஜநாயாம் ஸமவிஶிஷ்டோபாய பரயோஜநாயா ஶ்ரேயோதிக்யகவாக்யத்வேதிஶப்தயந ஸர்வஸர்வஸாதஸர்வ...

௨௦|| ஜநிதேஷ்ட வஜ்ரவ்யாஸோ ஸமாஸோஷு நம்ஸீதி |
வாக்யம் வைலக்ஷண்யாத் யுக்தம் ஸம்யோகஸ்ய ப்ரதாந்ய ||

ஸா-நீ|| ய்கிறார் (ஜநிதேஷ்ட வஜ்ரதீதி) இரண்டுமெவஸ்ஸமஸ்தமாயமென்று கருத்து. இதி ஜந்ம வைலக்ஷண்யாத் காரண வைலக்ஷண்யம் வாக்யம் பரிதேஷ்ட ந்யாயம் ப்ரதாநம் யாதநகஷ்டமாம். ஸமவர்த்தம் ஏகஸ்ய ரீதிரேவ ஸமாநாயாயணம் நேகஸ்யாதாஸஸ்ய ஸ்ப்ரபல்யம் யாதநயா ஜதாஸாரகாரணா நதெ வாஸ்யஜதி ஸாவம். ஆனாலும் ஆயத்திர்க்கேகவாக்யமாகவஸம் சொல்லக்கூடுமோ? அப்போ ஆய ஸம்ஜ்ஞ விரோதியாதோ ஸமவதம்ஸ்ராஷாங்களிருக்க இதுக்கே ப்ர ஹஸ்ய யாஷஸ்ஸாவதாஸம் வஸ்ஸ்வாதந நிஷ்ப்ரயோஜநமுண்டோ? ஸ க்ருதஜ்ஞாணயாத்தாலே ஶோகஸாயநஸ்யஸாவத்தாஸக்கூடுமெ ன்றில் ஜ்ஞாநாதேவ ஶோகமென்கிறது விரோதியாதோ? அது ஸ வத்யந்தஷாநஷாரகமென்றில் இது திருமேதத்திர்க்கும் தமிழ் மன்றே “ஏகஸ்வலக்ஷணஜ்ஞ” என்று ஏகஸ்வலக்ஷணஜ்ஞாநத்தையே ஸம்ஶயிக்கையாலே இதர்க்கு ஸராஸ்ஸந்தாலெங்ஙனே ஜத்யாதி ஶங்கைகளை ஸரிஹரியாநின்றுகொண்டு ஶ்லோகத்தாலே ஸமிகாரா

ஸா-கா || ஸம்வ்யாஹேதஸ்யாஹ (ஜநிதேஷ்ட வஜ்ரதீத்யாதிநா) (வ்யாஸோ) ஶ்ரீஜநார்யாணரஸ்வஷஸம்வாஹிரஸ்யநவிஸாம (ஸமாஸோ) ஶ ரணஸமேவ ஸம்ஸ்யஸ் வஸ்யதேவஸ்யஸ்ய ஸமர்பிதம்ஸ் கம்ஸவ ஸ ஜஸ ஜத்யாகாரகாரா ஶரணதீத்யஸ்யாயாஸ் கம்வேத்யாகாரகாரா ஶ்ரீஜநாராயண ஶரணாவித்யயாஸ் கிரீஷ்ஜீத்யாகாரகாரா யாம் நாராயணாய நம இதி நாராயண ஸந்திஸம்ஸம்பந்திக ஶேஷத்வ த்விரோதி நிவ்ருத்தயே வேத்யாயாஸ் வஷஸஜயாக்குவேகம் வாக்யதி த்யஸம். உக்தம் காரணேணக வாக்யம் அயஸ்ரேஷ்வாயஸ்ஸேவா ஜராஸம் த்ய ஸ தீவாதகஸ் ஸ்வதேந ஶோகஸாயகஸம் ஸ்ரா வ்யஷ்ஸ்வயாஸ் ஸ்வாதஸ்யாய ஸ்வஸ்திஹஸ்ஸ்வஸ்திவிரோதிநாம் ஸ்வ ரூவ திவாதகஸம் ஸாரம ஸரநீஸஸ்ய திவாதகஸம் “யத்யஸ்யஸ்ய ஜீவஸ்ஸர்வவிக்ஷதாஸநஸ்யவத்நவாஜ்ஞாஸ் ஸநதேவதநோ ஸமயம் க்ருஷ்ணாம்வா ஸ யிஸம் தத்யாஸ் நதத்ஸஜ்யம்சயஞ்ஜநே” தி ஶ்ருதிஸூத்ரத்வாக்க ஸ காரணே ஸ்வதாணஸ்ய ஸமைக்ஷித ஸவத்ரத ஸர்வேஸஸ்ஸர்வயிஸ்யஸ்யயிகஷேஷிஸக்கம்வாஸ்வா ஜநேஶக்கேஷ ஆயத்யஸஸ்ஜ்யதாம் ஸமவஸ் ஸாஸஸ்வதாஷிஜ்ஞஸ்யஶேஷ நிவஸ ஜாம் ஸமவத ஸஹவேகாஹ்யாவாதகமயா“ஸாஜோதாத”இத்யாதி ஷக்ஷஸூஸ்வாஸ்ய ஸண்ணாஸ்வேதிநிவத்து விரோகவிஷயஸாவஹது

௨௮ || ஸக்ருத் த்வயம் த்ரய்யவயவம் ஸாவதாநஹ்ருத்யதாம்
வக்த்ராரப்தம் வசோ விதுஷ்டம் ஶ்ரேயோஸ்து |
ஸத்த்ராண வீக்ஷிதவதீ வ்யதிரிக்தம்
ஶரண்யதாஸ்ரயம் நிவேஶ்ய ஸர்வதே ||

ஓதுமிரண்டையிசைந்தருளாலுதவுந்திருமால்
பாதமிரண்டுஞ்சரணெனப்பற்றி நம்பங்கயத்தாள்

ஸா-டீ|| ஶ்லோகத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸக்ருதிதி) (ஸக்ருத்) ஸக்ருதாவ்ருத்திர்வா. (த்வயா) த்வயமந்த்ரேண. (த்ரய்யவயவம்) ஸ்வாங்கவாக்யத்ரயம் ... ஸாவதாநஹ்ருத்யம் ஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரேண ... ஶ்ரேயோர்த்தம் ... யஸ்ய தத். ... யஸ்ய தத். ஶ்லோகத்ரயாந்வயி ஜநகத்வாதிகம் ஶ்லோகத்யம். ... ஶ்ரேயோ யேந தத் ஶ்ரேயோ நிஷ்கர்ஷாதேவ ... ஸர்வதா நஸ்வதீதி ந விரோத:. ஸத்த்ராணத்வம் ஸர்வரக்ஷகத்வம் ... ஶரண்யவீக்ஷிதவத் ... வ்யதிரிக்தம் ... ஶ்ருத்யம். ... ப்ரகாரகஸ்ய ... த்வயஸ்ய நிஶ்சயாத் ஸாத:. ... ஸ்வரூபஸ்வரூப விவேகஜநநத்வாரேண ஶாஸ்த்ரஸ ... யாநதயா ... (ஶ ரண்யதாஶ்ரயமிதி) (ஶ்ரயம்) ஸம்ஸாரிணோ (நிவேஶ்ய) ஶ்ரீமந்நிவேஶ்ய (ஸர்வதே) "த்வயேந ஶ்ரீமந்நிவேஶ்ய..." ஶ்ரீமதே ஸர்வதே ... ஶரண்ய ... வாக்யம் ... ஶரண்யதாஶ்ரித ... ஶாஸ்த்ரஸ்ய ... உபாதேயதீத்யர்த்த:. இப்படி த்வயத்திற்குபாய ப்ரகாஶகமாக ஹேதுவாக்யஞ்சொன்னது கூடுமோ, உபாயாநு ஷ்டாநப்ரகாஶகதயா கூடுமென்றில் உபாயாநுஷ்டாநதஶையிலே அ ப்படியாயினும் ப்ராப்யானுஷ்டாநதஶையிலேயுமிப் படிஉபாயப்ரகாஶகமாக அநுஸந்தாநம் ப்ராப்தமுண்டோவென்ற ப்ராப்யாநுஷ்டாநதஶையிலந்த நிர்பந்தமில்லையாகையாலே ... மாக அநுஸந்திக்கலாமென்று ஒருபாட்டாலே த்வயாநுஸந்தா நத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஓதுமிரண்டுமிதி) (ஓதும்) ஓதப்படா நிற்கிற ... யிலே ... பண்ணப்படாநிற்கிற (இரண்டை)

ஸா-கா|| நவஸம்வத்ஸரத்வய ... ஜ்ஞகரோதி (ஸக்ருத்த யதீத்யாதிநா) ... உபாயஸ்வீகாரோபாய இதி நவஸ ... ஶ்லோகம். ... ஶ்லோகம் ஸங்க்ரஹாதி.(ஓதுமிரண்டை இத்யாதிநா)

௩௨|| நாதனைநண்ணி நலந்திகழ் நாட்டிலடிமையெல்லாம்
கோதிலுணர்த்தியுடன் கொள்ளுமாறுகுறித்தனமே. (௩௫)

ஸா-ஸ்வா || பூர்வோத்தரவாக்யமிரண்டையும். ஸமந்வயமுந்திசேஷத யாசேதநம் தாத்பர்யேண ப்ரதிபாதயதஃ. (இசைந்து) கூட்டி (அருளால்) க்ருபையாலே (உதவும்) உதவுமவனை ஒருக்காலுச்சரியுங்கோளென்று க்ருபையால் விதியாநிற்குமவனை ஸகலஸ்ருதி ஸம்வாதிகளிலே "ஸக்ருதுச்சரிதம் யேந ஹரிரித்யக்ஷரத்வயம்" இத்யாதிப்ரகாரேண விதியாநிற்கு மவனை (திருமால்) யால் ப்ரணயாஸஹம் பெரிய பிராட்டியாரிடத்திலே வாத்ஸல்யாதிஶயேந அபராதியாயிருந்தாலும் இவனையிந்த வேதநனை அங்கீகரித்தருளவேணுமென்று பிராட்டி ஸக்ருதிஜ்ஞாபநம்பண்ணவே ப்ரணயாஸஹத்தாலே மறுக்கமாட்டாமலிருக்கிற ஸ்ரியஃபதியினுடைய (பாதமிரண்டும்) இரண்டுதிருவடிகளையும் அநந்யார்ஹஶேஷபூதன் ஸ்வரூபாநுரூபமான விரண்டு திருவடிகளையுமென்றபடி. (சரணைப்பற்றி) உபாயமாகவத்யவஸித்து அத்யவஸாய பூர்வகமாக ப்ரபத்திபண்ணி. இவ்வளவும் பூர்வவாக்யார்த்தம். (நம்பங்கயத்தாள்நாதனை நண்ணி) நம்முடைய பங்கஜவாஸிநியான பிராட்டியினுடைய நாதனை ஸ்ரியஃபதியை நண்ணி தேஶவிஶேஷத்திலே போய்கிட்டி. (நலம்) ஆநந்தம் (திகழ) அபிவ்யக்தமாகாநிற்கிற ஆநந்தமயமான நாட்டிலே பரமபதத்தில் (அடிமையெல்லாம்) பண்ணும் கைங்கர்யங்களையெல்லாம் (கோதில்) தோஷமில்லாத ஸ்வார்த்ததா ப்ரஸங்காதி ஸர்வதோஷரஹிதமான (உணர்த்தியுடன்) நிஶ்சயத்தோடு பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவத்தோடேகூட (கொள்ளுமாறு) பண்ணும்ப்ரகாரத்தைகுறித்தனம். ப்ரயத்தில் பதங்களிலே அடவாக அநுஸந்திக்கப்பெற்றோமென்றபடி. இங்கு பூர்வோத்தரகண்ட ப்ரகாரமன்றிக்கே ஸம்ப்ரதாயமாக வாக்யார்த்தஞ்சொல்லுகையாலே பூர்வோத்தரார்த்தமாக அர்த்தாநுஸந்தாநக்ரமத்திலே வாக்யார்த்தாநுஸந்தாநமிப்படியும்

ஸா-வி|| (இரண்டைஇசைந்தோதி) த்வயம்ஸார்த்தமாக அநுஸந்தித்து (அருளாலுதவும் திருமால் பாதமிரண்டும்சரணைப்பற்றி) ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்திஸகலவேதவேத்ய பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபப்ரணயாஸஹமகதாஸீந ப்ரபத்தியாகிற உபாயமனுஷ்டித்து (நம்பங்கயத்தாள் நாதனை நலந்திகழ் நாட்டில் நண்ணி) அஸ்மத்ஸ்வாமிநம் ஸ்ரியஃபதிம் பரமபதே ப்ராப்ய (அடிமையெல்லாம்) ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யாணி (கோதிலுணர்த்தியுடன்) ஸ்வாதீந ஸ்வார்த்த கர்த்ருத்வ ஸ்வாதீந ஸ்வார்த்த போக்த்ருத்வாதி விபரீதஶங்காரஹித ஜ்ஞாநஸஹ (கொள்ளுமாறு குறித்தனமே) ஸ்வீகரண ப்ரகாரம் நிரதேக்ஷ்யமா "பூர்வோத்தரார்த்த

ஙல || ஸவேதாந்தாசார்ய ஸூர்யோதய நாத்ரக்ஷமதிகம்
ஸத்த்வாதீஸமுக்யம் ஸதயஸிதாந ஸாக்ஷிகவஜம் |
ஸஹஸ்ராதாரோஹம் ஸவோத்யதஜநாதேவாயஜநகம்
ஸதோக்தஸ்வஸ்வம் ஸஅபவதஸத்தோ கேஷதகரணம் ||

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரே
த்வயாதிகாரோஷ்டாவிம்ஶঃ.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நமঃ.

ஸா - நீ|| பண்ண வேணுமென்று கருத்து. இனி அயம் போலே "ஸக்ருஜ்ஜேத ஸமேஞ்ண" என்று வ்யவஸ்த்திகரண ஸமூங்கள் நதமிருக்க அயத்தையே ரஹஸ்யத்ரயாநுஸந்தாநம் பண்ணி அர்த்தவிசாரம் பண்ண வேணுமோ, "அஹோராயஸ்ய ஸாஹாத்ம்யம், கிஞ்ச த்ரஸ்யவ ஸந்தேஹஸ்ய" இத்யாதிகளாலே அயஸமயிகஸாஹாத்ம்யவகளன்றில் அது அர்த்தவாதமன்றோவென்ற வநேக த்ருஷ்டாந்தங்களாலே அயஸாஹாத்ம்யத்தை ஸமர்த்திக்கிறார் (ஸவெ தாந்தாதிதி) வேதாந்தாதயிகஸோக்த்ருஷ்டம் ஶாஸ்த்ரம் யதா நாஸ்தி அதிக மித்யஸ்ய ஸவத்ராநுயঃ. ஸமோஸமநாதயிகா த்ஸ்வம் யதா நாஸ்தி "வேதஶாஸ்த்ராத்பரம் நாஸ்தி நதேவம் கேஶவாத்பர" இத்யுக்தেঃ. (தத்த்வாதீ) ஸகலதத்த்வாதிகம் ஸத்தம் யதா நாஸ்தி "தேத வா ந த்யாத்யநாதேந ஏவம் ஸஹதேவ ஸாபவ" இத்யுக்தেঃ. வாஸநா ஸ்ம் வ்யாஹரணவாத வாமதேவ இதி ஸதவதேதவோதேঃ. தயஸித தாஸாதவ காஸிக ஸ்வஜாஸ அயிகம் ஸாக்ஷிகஸ்ராநந்வாஸஸ்ரா ந்ம்நா ஸ்தி "யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தঃ பாலேவஸௌகஷ்யாஸ்யாய ஸஸாஜ்ஞா ஸம் ரோவேத தேநவேதவெ" இத்யாதிகம் த்ருஷ்டவ்யம். ஸஹஸ்ராதாரோஹம் அதிக நாஸ்தி, ஸ்ரீரோஹம் ஸ்ரீரோஹஜநகம் ஸாக்ஷிகாஹார தயிக ஸாரோஹஜநகம் நாஸ்தி. "ஸ்யஸ்ஸ்வம்வதோரோஹ" இத்யாதிகஸித்த த்ருஷ்டவ்யம். யதா ஸ்ரீரோஹம் ஸ்ரீரோஹதாஸாயநம் மோக்ஷஸாயநம் "உள்ஸ்டும்ஸூ ஶிவஸ்வஸ்ர" இத்யுக்தேঃ. வோயஜநாஸ ஸதாவாயா ஸமோத்யஸ்யா அயிகம் வோயஜநகம் ததஸ்தாநஜநகஸ்நாஸ்தி "ஸதா ஸஜோஸிஜவ்ர" இத்யாதயுக்தেঃ ஸோக்தেঃ மோக்ஷாதயிகம் ஸஸ்வம்

ஸா - கா|| வரம் நாஸ்தி ஸமேதேவம் கேஶவாத்பரம், நவாஸ தேவாத்பரம ஸித்திம் இத்யாதி வ்யாகரணாஸ வேதாதயிகம் ஶாஸ்த்ரம் வாஸதேவாதயி

ஸா-டீ || யதாந்யத்ர "நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா |
பேஷஜம் பகவத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீ மதா" இத்யாத்யுக்தே: அய
மர்த: ததாऽயோக்யாநாமபி ரக்ஷகத்வம் ரக்ஷகத்வம் ஶிக்ஷகத்வம்
ஸாயகத்வம் நாஸ்தீத்யர்த: ததா உக்தம் ஶ்ரேஷ்டேஷு ஶ்ரேஷ்டேந
யதா கஶ்சிதாஹ தாந்யத்ர ததா வ்யக்தமேதத் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே | அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" இத்யாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி
த்யுக்தே: ஸதாசார்யாஶ்ரயணம் ஶ்ரீபாஷ்யகாரம் ப்ரதி யேந
கேநாபி ப்ரகாரேணாஶ்ரயணீயமிதி ஶ்ரீரங்கநாதஸ்ய நாதஸ்ய
பாத: ஶரணம் ப்ரபத்யே தாத்பர்யம். "ஆலோட்ய ஸர்வஶாஸ்த்ராணி விசார்ய ச புந: புந: | இதமேகம் ஸுநிஷ்பந்நம் த்யேயோ நாராயண: ஸதா" இத்யாதிகம் பாத
விஶிஷ்டவிஶேஷணம் த்ரஷ்டவ்யம். * * * *

இதி ஶ்ரீவாதூல க்ருஷ்ணார்ய தநூஜேந தத்த்வார்ணவாசார்ய
வம்ஶ்யேந ஶ்ரீவேதாந்த ராமாநுஜ முநீந்த்ர ஶ்ரீமத்தேஶிக
கடாக்ஷலப்தவேதாந்தஸாம்ராஜ்யேந ஶ்ரீநிவாஸாசார்யேண
விரசிதாயாம் ஸ்தோத்ரஸாரார்த்ததீபிகாயாம்
அபீதிஸ்தவவ்யாக்யா ஸமாப்தா.

ஸா-கா || கோ தேவா நாஸ்தீத்யபேக்ஷ்யதே. யதா "நஹ்யஜாநந்தீ
ஸம்ஸாரநிநதேவா ஶ்ருதிர்ஜ்ஞாநயோ: | தேவாநாஞ்ச ஸர்வேஷாம் ஸர்வதா
நாதிதேவஸாயுஜ்ய: "த்வத்தேஜஸா விபாதீதம் ஸர்வம் ஸந்ததம் ஜ்ஞாநத: |
ஸர்வதேவஸமோ தேவ: நாராயண ஏவ ஹி" இத்யாதிஷு ப்ரபந்நபத
ஸம்ப்ரதாயிகம் பரதந்த்ராஸ்தீத்யபேக்ஷ்யதே. யதா வா "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நா
ஸ்த ஸங்கிர் காமீப்த ஸம்பதம் | ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாநாம்
ஸங்கிர் கிம் விசாரணா || நிக்ருஹீதேந்த்ரியக்ராமோ யத்ர யத்ர வஸேந்
நர: | தத்ர தத்ர குருக்ஷேத்ரம் நைமிஶம் புஷ்கராணி ச" இத்யா
திபிர்மஹாபாகவதாஸ்ஸர்வேஷு ஸ்தலேஷு ஸந்நிஹிதாஸ்ஸந்தீத்யபேக்ஷ்யதே.
யதா வா "தத்ர ஸர்வமந்த்ரஸ்யாபி ஸர்வஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸாரம் ஏக
மேவ ஸர்வஸாரமேவ" இத்யாதிபிஸ்ஸர்வப்ரமாணாதிகம் ஸர்வ
ஜநகத்வாஸ்தீத்யபேக்ஷ்யதே, யதா வா ஜ்ஞாநாந்தரம் தத்த்வவிஶேஷே
ப்ரஸாதஸ்ஸத்ஸங்கமதோ வ்யக்தம், "ஸத்ஸங்கமதோ ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு
பாபாநாம் பக்தி: ப்ரஜாயதே | ஹரிபக்தௌ ப்ரஜாதாயாம் ப்ரபத்தி
ஜ்ஞாநதஸ்ததா" இத்யாதிபிஸ்ஸத்ஸங்கத்யாதிகம் ப்ரயோஜநகம் நாஸ்தீத்யவ

ஸா-கா ॥ மஹ்யே. யதாஹ "யத்ர நாந்யத்பஶ்யதி நாந்யச்ச்ருணோதி நாந்யத்விஜாநாதி ஸ பூமா ஹூம்நாஸ்த்யஸ்ய ராம்கிம்ஸநைதகப்ராப்த"மித்யாதிபி: ப்ரோக்தாதயிகம் ஸர்வஜ்ஞாஸ்த்யதவமஹ்யே. ததா "அபாஸ் வாதரோரம்மேத்ர நாஸ்தி வெஷேஷு ஶேஷதः । அபாஸ்வாதரோரம்மேத்ர நஃஸ்தி வஸத்யம் ப்ரவீதிதே" "ஸவேஷாமேவமந்த்ராணாம் மந்த்ராரத்நம் ஶஹாவஹம் । ஸக்ருதுஸ்சாரணமாத்ரேண ததாதிவாரம் வஶம் ॥ அபாஸ் வாதரோரம்மேத்ர நாஸ்தி ஸவப்ர ஷோடந்யணாம் । யமேவ்யாதூாரணமாத்ரேண வாரம் விஹிமாஷ்டாயா" இத்யாதி ப்ரமாணாத் ஹிமேதஷ்ட அபதர்மஜ்ஞாஸ்த்யாஹ (நமேதாதாதித்யாதிநா). * *

இதி பாரத்வாஜ குலதிலகஸ்ய வாதூல பாஷ்யகாரஸ்ய
ஶ்ரீநிவாஸ குரோः புத்ரேண ஶ்ரீநிவாஸேந
விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
அபாயிகாரः ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

அத சரமஶ்லோகாதிகார: ||

ஸா-நீ || இப்படி திருமந்த்ரமும் த்வயமும் மந்த்ரமாகையாலே அதிகா ரிணஸ்தயோபதேஶ்யமாகையாலே ரஹஸ்யமானாலும் "ஶ்ராவயேத் சதுரோ வர்ணா"னென்கிறபடியே ஸர்வர்க்கும் ஶ்ராவ்யமான சரம ஶ்லோகம் ரஹஸ்யமல்லாமையாலே இத்தை ரஹஸ்யத்ரயாந்தர்கத மாக்கி இதற்கு வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறோமென்று மந்த்ரா திகாராதியிலே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினது கூடுமோ. இது ஸர்வ ஶ்ராவ்யமானாலும் அர்த்த: ரஹஸ்யதமத்வாத் ரஹஸ்யத்ரயா ந்தர்கதமென்னில் இந்த ஶ்லோகத்தை அர்த்த: ரஹஸ்யமென்று சொ ல்லக்கூடுமோ பாஞ்சராத்ரியில் க்ஷத்ரியனான அர்ஜுநனுக்கு ஸாக்ஷாத் தேரிலிருந்தபடி ஸாரத்யம்பண்ணுகிற கோபஜாதீயனான பார்த்தஸாரதி சொல்லுகிற ஶ்லோகத்திற்கு ப்ரகாஶ்யமே ஸம்சிதமாகையால்ரஹஸ்ய தமத்வங்கஞ்சொல்லக்கூடுமோ ஸர்வேஶ்வரன ஸ்ரீய:பதி தானே கோபவேஷனாக அவதரித்து உபதேஶிக்கையாலே இச்ஶ்லோகம்ரஹ ஸ்யமாகலாமென்றில் ஆனாலும் ஹம்ஸாத்யவதார பாஞ்சராத்ரோபதேஶம் போலே அநாதேயத்வம்ப்ரஸம்சியாதோ, பாஞ்சாவதார ப்ராஶஸ்த்ய அஜ்ஞாநாத்மாக அஸ்மாஸ்வ வ்யக்தநாத்மாகையாலே தத்வதே ஶமநாதேயமானாலும் க்ருஷ்ணாவதாரம் கேவல பரிபூர்ணாவ தாரமாகையாலே தத்ப்ரதிஷ்ட ஶ்லோகம் ரஹஸ்யமாகலாமென்றி லானாலும்ஸர்வேஶ்வரனுமாய்உபதேஷ்டாவுமானஸ்ரீக்ருஷ்ணன்அபேக்ஷா வஹமான ஸாரத்யாதிகளைப்பண்ணக்கூடுமோ, ஸௌஶீல்யஸௌலப்யா திகுணத்தாலே ஸாரத்ய ப்ரவர்த்தநங்கூடுமென்னில் அப்போ து ஸர்வவிஷயத்திலும் ஸாரத்யாதிவஹநம் ப்ரஸம்சியாதோ "ப்ரேக்ஷ வத்யா ஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஸ்க்ருத்ய ஜநார்தந"மென்கிறபடியேவ்யா ஜவிஶேஷமிருக்கையாலே சத்வஹநங்கூடுமென்றிலானாலும் ப்ரணிபா தாதி ஶிஷ்யலக்ஷணமில்லாதேயிருக்க முறை தப்பி அவனுக்குபதேஶி க்கக்கூடுமோ,"காவண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவ"இத்யாதிகளாலே ப்ரணிபாதாதி ஶிஷ்யலக்ஷணமுமிங்கு ஶ்ருதமென்னிலானாலும்பாஞ்ச ராத்ரியிலே ப்ரபந்நபரிவநமுமஸம்கதமன்றோ, ஸம்கதமானாலும் ரஹஸ்யதமோபாயமே உபதேஶ்யமாகையால் கர்மயோகாத்யுப தேஶமுமஸம்கதமன்றோ, கிஞ்ச அர்ஜுநனைக்குறித்து உபதிஷ்டமா

௨௬|| ய உபநிஷதாமேவ யஸ்ஸாதநஜேதயாம்பாஹ்யே
ஸூர்யாதிஜஜந்தாபோதக்லேஶக்லிஷ்டஸ்ய ஸமஜாயத |
தஸ்ய பிபதா க்ருஷ்ணம் யத்நம் ப்ரபத்ய ஸநாதநம்
பரித்யாஜிதாஶேஷாந்தகஸ்த்யஜ்ய ஸ்வாபமாஸ்மஹே ||

ஸா-தீ|| அவனுக்கே உபாதேயமாகையால் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு அநாபத்திஷ்டமாகையாலே ப்ரஹ்மாத்யநுபாதேயமென்கிறனே, இந்த உபாயத்திற்கு ஸித்தோபாயத்வேந ரஹஸ்யதமத்வந்தானென்கிறனே, கீழ் இந்த ரஹஸ்யதமோபாயம்முதலான ஸகலார்த்தமும் ஶாஸ்த்ரத்திலே ப்ரஸித்திகையாலே ஸதஸ்த்ரார்த்தமும் அஸ்யாரம்பமன்றோ, ஶ்ருத்யாதி ஶங்கைகளை பரிஹரித்துக்கொண்டு சரமஶ்லோக வ்யாக்யாநத்தை “ஏஷ நாராயண:” என்று தொடங்கி மஹாவாக்யத்தாலே விஸ்தரேண ஸமர்த்திக்கக்கடவராய்க்கொண்டு ஆத்யஶ்லோகத்தாலே அதிகாரார்த்தத்தையும் ஶங்காபரிஹாரங்களையும் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (யஇதி) (ய:) ஸ்ரீக்ருஷ்ண: (உபநிஷதாமேவ) ஸர்வோபநிஷதாம் ஸர்வே மௌனவ்ருத்த்யாதி க்லேஶமேதேந வேதகத்வேந ஸர்வோபநிஷதாம் ஸாரபூத: ப்ர திபாத்யஇதி ஸர்வோபகாரகமேதந உபநிஷதாமிதி பஹுவசநேந வ்யஜ்யதே. “ப்ரஹ்மண்யோ தேவகீபுத்ரோ ப்ரஹ்மண்யோ மது ஸூதந:” இதி விஶிஷ்ய ப்ரதிபாத்ய இத்யபி வ்யஜ்யதே அநேந ஸர்வோபநிஷத்ப்ரதிபாத்ய பரம்ப்ரஹ்மவ க்ருஷ்ணரூ பேணாவதீர்ணமிதி தாத்பர்யம். (ஸாதநஜேதயா:பாஹ்யே) ப்ரஸித்தம் பாஹ்யேஸ்த பரித்ஜ இதி ப்ரதிரோதஸ்வே ஸ்யதே. (யஸ்ஸாத) ஸ்ரீக்ருஷ்ணாத் ஸூர்யாதிதஜநதாபோதக்லேஶ ப்ரஸித்த ஸகல ஜநபோதக்லேஶ ஸ்வயம் ஸமஜாயத.தயாம்பாஹ்யே: ஸ்வயம் ஸஞ்ஜாயதேத்யநேநதயைவ ஶ்லோகாரம்பேண உதீர்ணத்வமிதி வ்யஜ்யதே. அநேநாஜஞ்ஜநம்வ்யாஜீக்ருத்ய ஸகலலோகஸம்ரக்ஷணாய தயாபரவஶஸ்ஸந் ரஹஸ்யதமாத்ய ஸகலமோக்ஷஸம்ரக்ஷணாய

ஸா-கா|| ஏவம் தயஸ்ய பதபதார்த்த வாக்யார்த்தாநந்த ர்யத ப்ரதிபாத்ய பாயோ பேயாதிகாரிணாம் விஶிஷ்ய ப்ரதிபாத ப்ரதிபாத்யா வாக்யயோஜநம் வக்தும் வக்ஷ்யமாணமதிகாரஸ்ய சரமஶ்லோகஸ்ய பதவாக்யயோஜநாம் வக்தும் வக்ஷ்யமாணமதிகா ரார்த்தம் ஸங்க்ருஹ்ணாதி. (ய உபநிஷதாமிதி த்ரிபிநா) ஸர்வவேதாந்த ராத்ரிம் ஸம்க்ருஹ்யாஹ. ஸர்வவேதாந் வேதாந்த ப்ரவர்த்தகதயா விலஸதயா ஸர்வோஷ்டஸாதநஸாமர்த்த்ய ப்ரபோதகம் போதகநிவர்த்தந ப்ரஸ்தூதாத்ஸ்மாத் ஸ்ரீமந்நாராயணாத் ஸர்வாத்மாவிர்பாவ: ஶ்லோக: ப்ரஸ்ருதஸ்து ஸர்வேஷாம் ஸர்வ ஸம்ஸாராதிதம் ஸுபகம் ததர்க்யாஸ்ய காரணாத்ரி த்யாப ஸ்வயம் ஸம்ஸ்ருதம் நிர்பம்ஸகாரயம் தத்ஸ்வாகம்யப்ரபேதத் ஆசார்யாதியைஷ நிர்பம்ஸகாரயம் ஸாரவிதா ஸ்வவேஷேக்ஷ்யதே:. ஏவம் “ஸர்வ ப்ரபஞ்சநிர்மாணேந ஸம்விதா ஸ்வவேஷேக்ஷ்யதே:.

௩௧॥ துர்விஜ்ஞாநே நிஜமஹிமநி தூரவிஶ்ராந்தவேதே
பத்நாநு பந்தமோஹம் பஹுவிதபதே ஶ்லாகதாஸ்ஸ்வாதுதத்த்வம்॥

ஸா-தீ॥ ப்ராமாண்யவிஶிஷ்டவாக்யார்த்தஜ்ஞாநாத்விஷயத்வாபா
வாத்ப்ரத்யக்ஷஸ்ய ஶப்தஸ்யைவ ப்ராமாண்யத்வாத் நாஸ்திகாநவகாஶ: (தம் க்ருஷ்ணம்)
அநேந வேதாந்தவேத்யத்வம் ஸூசிதம்: ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரேண வர
தீர்ணம் இதி வ்யஜ்யதே. (ஸநாதநம் யதும்) ஸிந்தாஸ்பதம். "வேத
வேதாந்தவிதுஷாம் வ்யாஸோக்தவிவேசநாத்: ஸுதஸ்ய மஹாத்மாநம்
க்ருஷ்ணம் யதும் ஸநாதநம்" இதி வ்யாஸோக்தே: ஸிந்தம் தம் க்ருஷ்ணம்
(விதிநா) ஶாஸ்த்ரோக்தாநுக்ரமேண விதிநா ஶாஸ்த்ரஸிந்தாம்
ஜ்ஞாநநிஷ்டா: ஸுதா: ஶரணதயா வ்ருத்வா ஸமீதோதிதா: ஸம்கா
தம் க்ருதக்ருத்யாம்ஶ்ச மத்வா. அத்ர விதேஸ்ஸத்த்வநீதிஸ்ய ஸ்ஸா
ஸிந்த்யர்த்தம் ப்ரஸ்தாவ: ததேவ வத்ஸ்யதேந த்விதீயபாத: ஸ
ஸித்ததர்ஶிதா இத்யேந த்ருதீயபாத: ஸம்கா தம் க்ருத்ய இத்யேந
சதுர்த்தபாதஸ்ய விவரணம். இப்படி ஸம்கா தம் க்ருதக்ருத்யாத்மஹே
என்று க்ருதக்ருத்யாதீநப்ரஸ்தாவம் சொன்னது கூடுமோ? இந்த
ஶ்லோகமத்வய்யத்வமன்றோ ஸாக்ஷாத்பாயமன்றோ என்றவரு
ளிச்செய்கிறார் (துர்விஜ்ஞாநேநேதி) (துர்விஜ்ஞாநே) ஜ்ஞாதும
ஶக்யே: [நிஜமஹிம்நி] நிஜவிஶிஷ்டதயாநுஷ்டாதவ்யே:
(தூரவிஶ்ராந்தவேதே) தூரம் விஶ்ராந்தவேதஸ்ஸமுதாயே வேதாம்
தேதம் ஸத்விலம்பிதமேவ. (பாத்நாநுபந்தம்) பாத்நாநுக்ல
நாநாவிதமோஹம். (பஹுவிதபதே) ஸர்வவிதாநபேதம

ஸா-ஸ்வா॥ தாயாதேர்வேஶ்வத்த்வம் ஸ்வாவிவேகிநாஜ| மோக்ஷ
கர்த்ருத்வகீர்த்திஸ்வாமிந்ஜஸ்வாத்யேஷு நாஸமயம்" இத்யுக்தஸ்வாத்யதேவதா
ஸாமர்த்தக்ரத்யநமவஸாதிதேவ்யாத்ரமப்யுஜ்ஞாஸ்யாஸ க்ருதக்ருதி
வேஷ்யம். பஹுவிதநே ஸ்வ பாஸு மீர்த்வநீத்வஸ்ரீகீயா கவேத்
வம் ஸர்வதாத்மஸ்வத்ஸித்தி விஷமம். நநு ஶாஶ்வதமாத்யம் ஸத்ரம் மோ
க்ஷஸாயந ஸத்ஸ்ஸ ஸாத்யநம்பேயாதிதேஸுதேதாஸாத நாமே
ஸம்கீதநா தேவ்யநுஷ்டாந ஸம்ஸவாக ஶோகநிவகஸ்யாவி ந
ஸாமவதீதி ஶாஸ்த்ரோக்த்யா ஸாத்ததா ஶோகநம் நஸம்ஸ
வதீத்யத்ர ஶோகம் பஹுலேயாவ வாதயதி (துர்விஜ்ஞாநேநேத்யா
தீநா) துர்விஜ்ஞாநே ஜ்ஞாதுமஶக்யே: மநேதேநாவாயாஜ்ஞாந
ஜ்ஞாநாஸாவ ஶ்லோகஸேதமாத்மா. நிஜமஹிம்நி க்ருஷ்ணாவதாரயணாதி
நிஜமஹிம்நி நிஜமஹிம்நி விஶிஷ்டதயாநுஷ்டாநபேயாமித்யஸ்ய
மநேதநக்ஷணாத்மஸ்ய ஶ்லோகஸேதமாத்மா. (தூரவிஶ்ராந்தி)தூரவிஶ்ராம்
திதேவஶோபேஷாவேஜ்ஞவிரகாஸ்ஸாதேஶ்யத்யஸ்யமநேதநவிஷம்

௨௭ ||　நிஷ்க்ருஷ்ய ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய
ஸந்தாபயோம் கிமபி விதயே ஸாரயிஷ்யஸ்வமேதா ||

ஸா-டீ || ஸகிலோபாதேயத்வாத் ஸாரத்வம் (ஸோபாதாநஃ) உபாய
ஜாதங்களுஷ்டிக் நிஷ்க்ருஷ்டு லோகாவிஷ்டே தாஸ்தஃஸ்தாகம் (ஸாவஸ்யாம்)லோ
ஹோதாவாயம்(ஸவஸ்தேதா) ஸவஸ்ஸ்தூ ஸவஸ்ஹம்ஸ்ஹஜவிவா (ஸா
ரயிஷ்)வாயஸ்ஸாரயிஷ் நிஷ்க்ருஷ்ட பயோஹவதிதயா (ஸ்ஹ்வேத்ர)ஸ
ரா ஹாரேத்ரு நிஜவஹம் தேதாகார ஸ்ஸந்(கிமபி)விருக்ஷணம்(ஸந்தாபயம்)
ஸதேவாயம் வ்யவதிரமேவம் பாவாயம். பாயேயஸ நிரமேவ மேதஸம்
ஸ்ரோயஹதாதஸ்ரு தே ஸவஸ்ஹதாஸ்ரத்ரஸம் பாகாதீர்யாஸ்ரஸ
தேதிர ஸ்ஷாநிவதக்கஸ நம்ஜேதே.(விதயே) விஹிதவாநு. உவா
யாம்தரங்ளுஷ்டிக் நிஷ்க்ருஷ்ட லோகாவலோ நாதநாயும் விருக்ஷணவா

ஸா-கா || பாக்ஷஸ்க ரமேவஸ்லோகஹேதுரர்கஃ. ஸதவஸ (பாஷாந
ஹேதுஃ) ஸ்டிம்லோக நிஷ்க்ருஷ்டஹமேதமேஷ்ராவாயாஜாரம்லேஷவயக்க
ஜஸ்தாஸாவஸ்ராவ்யவருக்ஷணம். நமேகஸ்ராவித்ரயாஃஉக்தாகாரயோ
மேநலோகஹேதுமேகவி வித்ராஜாரநமேஷயம்நதமலோவிதவ்
தித்ரஸவஸ்ராஸாம்வித்ராநாம்:உக்தாகாரயோமாவிஶேஷாஸ்லோகஹே
தாஸகேஹேதுலிவ்யஸாஹ.(பஹாஷிதி) (ஸாவஸ்யாஜதி)ஸமவ
தமேவமேவஸ்தாகாரமேவவஷ்த்ய. தேஷ்ராதிதம் நிஷ்க்ருஷ்ய ஷாதி
தி யாவிலேஷணம். "ஸாஷ்ஸக்ஷஸ ஸாஹம்தீ வ ரபஸ்ஸ்ராவிஸ
யஸீ" த்ராஷ்ட்ரக்த ஷமஷ்யதிபாஸாரோவாயாஸவேதமேதம்ஸ்ஃ.
(ஸ்ஹ்வேத்ர)ஸ்ராஹாஷ்ராஃ. பாலேயதிதி ஹாநராஸுஷதே.ஸஹ
லேந ஸவமாயிகாரஸ ஸவஸ்ராநிஷ நிவதந ஷஜஸஸவேஷ
ஸாயநஸ ஸாகரஸ ஸகர்ஜ கதஸ்ராஸாலாகாரிஸவதிபாஸாத
ஹமேஸாவாயாஜர வ யோமாஸஹஸாஷ்ராகார மேவமிஷ்டம்வி
ஷ்டே.(கிமபீதி)"ஸஃகஸதிரதா ப்ராஸாஸாம்வதோமவிஷ்ஸயா|
நாஹஸ்தி ப்ராணஸ்வஸ்கரம்கோபிதமேவ" த்ராஷ்ட்ரக்த்ரஃஸபரிஷ்ஜ
மேஹவக யவஸ்தே.ஸவஸ ஹரநாஸவஸ் "தேநதேநாவஸ்தே
தக்ஷநாவமேநவஹோதந"ஜத்ராஷ்ட்ரக்தஹாஸ்ரயோமிஸாஃ
ஸவஸ்லோகநிவதக்கஸ தவஷஷதஹவஃ. நந ப்ராண வரண
ராதாஃ ஸமவதஸ்வவாவ நிவதக்கம் கஸம்ஹாவிதம் நிரமே
க்ஷரக்கக வ்யாஸ்யநாத்கதபா தஸ்ராதிவமேநாதி மர
ஹமஸாயநா யோமாஷிதத்ர மேஷா ரதேஜாணாவி துரகாவா
ஸிஹஃஸ்ஹாநஹவஷாத ரமேஷா ராதேணாதி நீவகதஸ
ஸாரஸஸ கதஃ ஶ்ரீவதே ரநவேஷாயாம் ஸவஸ்வாவநிவ
தக்கஸ தேவவஷத ஷவேதிஷபயநு வக்ஷராணஸஸம்ஸ்ஸஃ

௭௭||ஒண்டொடியாள்திருமகளுந்தானுமாகி
யொருநினையாமின்றுயிரெல்லாமுய்ய
வண்டுவரைநகர்வாழ்வசுதேவர்க்காய்
மன்னவர்க்குந்தேர்ப்பாகனாகின்ற

ஸா-டீ||யஸ்ரீவிஷிக டயாகாமரவ ட்ஷீ வாரெக்டத்ஐ நவெவத்ரூ ஸெ டாமித் ரவாயவியிவெரொயமெஸ்ஹாகபீஎன்று கருத்து. இங்கு ஸாரயி யென்று சொல்லுகையாலே இவன் ஸாரஸ்யூ வஹித்ததுவும் தஹ்ரூ ஜெநகஜநனுக்கு தவஹிதவாராஷாயாங்களை யுவதெஸித்தது வொகொஜீவநரஸாமாகையால் ஸாரஸ்ம் நிஷெஷாவஹமன்றெ ன்றுமந்த உவதெஸம் கஸ்ஹாதி ஸாயாரணமென்றும் ஸூஷிதம். இப்படி ஸஹாநெமயங்கிலவி விஷெய என்று சொன்னதுகூடுமோ? இந்த உவாயம் ஸஂஸாரநாஸகமாகையாலே ஸ்யஸ்ரீ மீராஸெநாஸகமாகை யால் ஸ்வாராஷாஸ்ஹாதி வரும்படி உவதெஸிக்கக்கூடுமோ, ஆ யாஷி கரணவுத்ரீகளிலே ஸ்ரீவிஸிஷ்டனுக்கே உவாயக்ஷவ ரஹ்ஸுஞ் சொல்லுகையாலே நமீராஜமாக "ஜாவெகெ ஸரணஂவூஜ" திஸெ வெஸ்ரீகவெஸ்ரீவ உவாயக்ஷம்சொல்லுகிறது,நான் கூடுமோ? உதீராஷி ஸதைகளையரிஷரியாகின்றுக்கொண்டு ஊரசெயாகாவதாரமூத்தை பாட்டாலேஸஂஷஹிக்கிறார்(ஒண்டொடியாளிதி) (தண்டுளவமலர்மார் பன்)(தண்)ஸீதமான(துளவமலர்)திருத்துழாய்வாஷைத்தை(மார்பன் மார்பிலே வக்ஷஸ்ஸிலே உடையவனான ஸரணஂநூ கதா. (ஒண்டொடி யாள்) (ஒண்) அழியாதாயிருக்கிற (தொடி) ஸ்வாஹாரணத்தையுடை ய (திருமகளும்) பெரியபிராட்டியாரும்(தானுமாகி) ...வெ கிஂசு ஸ்ரீயா ஸஹ ...ஷாஞ. (ஒருநினைவாலின்று)"வெ ஹாஸ்ரீ"யென்று ஸாகார...ஸஂகலூத்தாலே ஸஞ்...த (உயிரெல் லாமுய்ய) வெதநரெல்லாருமுஜ்ஜீவிக்கும்படி. இதற்கு தான்சொன்ன

ஸா-கா||உ ரஷிவா-ஸிஸமாயா ...ராய வயஸ்ரீ..ஹ்ரீராஹ(ஒண் டொடியாளி த்ரூஷிசர)(ஒண்டொடி யாள்திருமகளுந்தானுமாகி) நிரதி ஸயொஜ்ஜ்வலதஞஷிஸ்ரீஹாரவிஸிஷ்டஃ ஸ்ரீஸெஷநஉ(ஒருநினைவாலின்று) "ஸஸ்ரீஜெஸ்ரீஜெந ஸஹிஂஸஸ்ரீஸாஸ்ரீஸுவ தித்தி வ|யஸ்ரீவிகஸ்ரீரெ வதெலுஂதிஷயாராயிரெரஷி...லி ஷ" இத்யுக்தெ ந்தெ ஸஂகலெவெ நோக வாஷிதாரி. (உயிரெல்லாம்) செதநாஸ்வெல (உய்ய) யவொ ஜீவெயாஸயா (வண்டுவரை நகர்வாழ் வசுதேவர்க்காய்) ஸவெஷாஂ ஸவவிவி யாக்தா வஷாநயொஷு ஸதீவிந ஸ்ஹாவயாக்ஷ ஆரகாநஹ ரா வவெராஸகஷெணவ வதஹஜாந வஸாதெவ தநயொஹஷிக்ஷா மன்னவர்க்குத்தேற்பாகனாகின்ற)ராஜ்ஞாஂ ஸாரயிஹஷிக்ஷா ககூ

[illegible]

தண்டுளவமலர்மார்பன்றானேசொன்ன
தனித்தருமந்தானெமக்காய்த்தன்னையென்றுங்
கண்டுகளித்தடிசூடவிலக்காய்நின்ற
கண்புதையல்விளையாட்டைக்கழிக்கின்றானே. (சகூ)

[illegible] || என்கிறதோடே [illegible]. (வண்டுவரைநகர்வாழ்) (வண்) அழகிய தாயிருக்கிற (துவரைநகர்) [illegible] வாழும்படி [illegible] வாழும்படி (வசுதேவர்க்காய்) [illegible] தரித்து [illegible] (முன்னவர்க்கு) [illegible]களுக்கு [illegible]வர்க்கு (தேர்பாகனாகி நின்ற) [illegible]த்தாலே [illegible]யாய் நின்ற தண்டுளவமலர்மார்பன் [illegible]ஜீவர்களுக்கு உஜ்ஜீவிக்கும்படி தானே சொன்ன [illegible]சொன்னதான [illegible] என்று கருத்து. (தனி) [illegible]மான (தருமம்) "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible] (நான் எமக்காய்) [illegible]னைக்கொண்டு [illegible] தன்னையென்றும் [illegible]யாய்க்கொண்டு [illegible]த்திலே கிட்டி [illegible]த்து (களித்து) [illegible] (அடிசூட) [illegible]த்திற்கு (விலக்காய்நின்ற) [illegible]யாகின்ற (கண்புதையல்விளையாட்டை) [illegible] என்றபடி. (கழிக்கின்றானே) [illegible] விறகுசெய்

[illegible] || [illegible]. (தண்டுளவமலர்மார்வன்) [illegible] (துளவமலர்) [illegible] (தானேசொன்ன) [illegible] (தனித்தருமம்) [illegible] (தானெமக்காய்) [illegible]. (தன்னை என்றுங் கண்டுகளித்தடிசூட) "[illegible]" [illegible] (விலக்காய்நின்ற) [illegible] (கண்புதையல்விளையாட்டை) [illegible]. "[illegible]" [illegible] (கழிக்கின்றானே) [illegible]

௩௬|| "ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: | நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம்" என்கிறபடியே ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேச்வரன் ஸாதுபரித்ராண துஷ்க்ருதிநாச தர்மஸம்ஸ்தாபநங்களுக்காக வண்டுவராபதி மன்னனாய் வந்தவதரித்தருளி ஸர்வஸார்வபௌமனாய், "த்ரைலோக்யஸஹிதா:ஸர்வே நமஸ்யந்தி ஜநார்தநம்" என்கிறபடியே சரணாகதரான பாண்டவர்களுக்கு இன்னார் தூதனென நின்று அர்ஜுநனை ரதியாக்கித்தான் ஸாரதியாய் அவனுக்கு விதேயனாய் நின்றவளவிலே, இவ்வர்ஜுநன் தன்னை நிமித்தமாத்ரமாகக்கொண்டு ஸர்வேச்வரன் தன் சத்ருபக்ஷங்களை நிரஸிக்க நின்ற நிலையைக்கண்டு பந்துவிநாசம் ஸித்தமென்று நிச்சயித்து ஸ்வஜநஸ்நேஹத்தாலே பிறந்த சோகத்தாலும் ஸ்வஜநக்ருபையாலும் ஆததாயிகள் பாபிஷ்டரேயாகிலும் அவர்கள்வதத்தாலே பாபம்

ஸா-நீ|| நின்றானே என்கை. இங்கு ஸ்வஸ்ய ஸ்ரீமத்த்வஸாபேக்ஷயா விச்வத்ராணாதிஹேது ஸங்கல்பவதநோஜ்ஜீவநம் தனக்கு ஸாமர்த்யஸித்திகமாகையாலே ஸ்ரீமத்வோத்தநம் ப்ராப்தாவஸாநிகமென்றபடி. ஒண்டொடியாள் திருமகளுந்தானுமாகி என்றது ஸ்ருஷ்ட்யுபலக்ஷித ஸ்திதிஸம்ஹார மோக்ஷப்ரதாநாதிகளிலும் ஸ்ரிய: காரணத்வ ரக்ஷகமாகையாலே "ஸ்ரீமாந்" என்கிறவிடத்திலும் ஸ்ரீவைசிஷ்ட்யத்தில் தாத்பர்யமாகையாலே அபாத்ரத்வ விசிஷ்டவத்வவிரோத மில்லையென்று கருத்து. இனி பூர்வோக்த சங்கைகளை ப்ரமாண வசநங்களாலே விஸ்தரேண பரிஹரிக்கிறார் (ஏஷ இத்யாதியால்) (ஸாது இதி) "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம்" என்கிறவசநமிவ்வர்த்தம். (வண்டுவராபதிமன்னன் இதி) யாதவவிரோதிபூர்வமாகையால் தத்ராகமநோத்தரம், அபிராஜத்வம் த்வாரகையிலே என்று கருத்து. (ஸர்வஸார்வபௌமனாயிதி) சக்ரவர்த்தி ஸர்வஸாம்ராஜ்ய மென்றபடி. (அர்ஜுநேதி) "நிமித்தமாத்ரம் பவ ஸவ்யஸாசிந்" இதி வசநம். இதனாலே பாண்டவஸேநையிலே ப்ரஹ்மாஸ்த்ராயுதம்

ஸா-கா|| ஏவமவதாரப்ரயோஜநமிதி வசநப்ரோக்தமவதாரயதி. (ஏஷ நாராயண இத்யாதிநா) (ஸாதுபரித்ராணேத்யாதிநா) "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம் | தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே" இத்யுக்தம் ஸ்மாரிதம் (வண்டுவராபதிமன்னனாய்) ஸ்ரீமத்த்வாரகாநாயகோ பூத்வா (இன்னார் தூதனெனநின்று) பாண்டவ தூததயா ஜநாநாம்ஸமக்ஷம் பூ த்வா ஸ்திதவாந் ப்ராப்ய ஸம்ஸ்திதோ ஜநார்த்தந:. (ஸ்வஜநஸ்நேஹத்தாலே இத்யாதிநா) "ஸ்வஜநஸ்நேஹ காருண்யாப்யாம் ப்ரதமம் பாபம் ஸ்வஜநவிநாசகபாபம் ப்ராப்ஸ்யாமீதி ...

ஶு || வருகிறதென்கிற ஸம்ஶயத்தாலுங் கலங்கினது ஹிதமென்று தெளியவே
ணுமென்று பார்த்து “யச்ச்ரேய: ஸ்யாந்நிஶ்சிதம் ப்ரூஹி தந்மே ஶிஷ்யஸ்தே
ஹம் ஶாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அவனு
டைய ஶோகத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக தேஹாதிவ்யதிரிக்தமாய் வ
ர்ஶேஷதைகரஸமான நித்யாத்மஸ்வரூபத்தையும் ஈஶ்வரனைத்
தெளிந்தவனுக்கு பரமபுருஷார்த்தமோக்ஷத்துக்கு பரம்பரயா கா
ரணங்களான கர்மயோக ஜ்ஞாநயோகங்களையும் ஸாக்ஷாதுபாயமாக
வேதிதமான பக்தியோகத்தையும் ஸவிஸ்தரமாகவுபதேஶிக்க, இப்
பரமபுருஷார்த்தத்தைக் கடுகப்பெறவேணுமென்கிற த்வரையுண்

ஸா-டீ || டாது ஶக்யமாயிற்றென்று கருத்து (யச்ச்ரேய இதி) இதனாலே முறைத
ப்பாமல் ப்ரார்த்தனம்பண்ணி கேட்கையாலே ரஹஸ்யஶ்ரவணவிரோத
மில்லை என்று கருத்து. (ஶோகத்தை இதி) இதனாலே தத்வஹிதபு
ருஷார்த்தவிவேகஜநித ஶோகாபநோதநார்த்தம் கர்மயோகாத்யு-

ஸா-கா || இதி தத்த்வாரிதம் ஸ்வாநஸம்ப்ராதநஸித்யவர:. ப்ரஶ்நேக
ப்ரஶ்நஸ்ய ப்ரஶ்நாயப்ரஶ்நாய: ஶ்ரேய:காரணஸ்ய ஹிதே திஶ்ரேயோ ஶ்ரேயாஸ்
ஸர்வஸ்: ததாऽऽகாங்க்ஷிதத்வாத். க்ஷுதி பஸ்ய பாணோந்தவே பத்தி
வக்ஷ ஶ்ரேய:காரணஸ்ய பரநாஸித்வம் ப்ரார்த்திதத்வாதுபாஸ்ய
ரஸ்ய ஹீநயோர்விஶேஷ ஏவகாரம் போதயந்நாஹ ஸமஸ்தஹித ஏவ:.
(எதுஹிதமென்றாகு) ஶ்ரேயோ ஹிதமிதி ஜாநீயாதிதி நிஶ்சிதத்வம்.
(யச்ச்ரேய இத்யாதி) யத்ஸத்யம் ஶ்ரேய இதி நிஶ்சிதத்வேந ஹிதகாமேதா
ஹோதாஸ்த்வவக்தவ்ய இத்யுக்த மஹ (ஶிஷ்யஸ்தேऽஹமிதி) ஶிஷ்யத்வாச்ச
ஶ வணசாதுர்யாஸநீயோஹமித்யர்த்த:(தேஹாதீதி)“ நஹி ப்ரபஶ்யாமி
மமாபநுத்யாத் யச்சோகமுச்சோஷணமிந்த்ரியாணாம் ஸாமிஹிதமி
நாத்மஶோக விஶிஷ்டஸ்யார்ஜுநஸ்ய ஶோகநிமித்தம் ஸாவிபக்ஷ
நாஶ ப்ரதிஸம்பந்தி: பரமபுருஷார்த்த ஸாதனப்ரவயாயத்
தனிவ்ருத்த்யர்த்தம் தேஹாத்மவிவேகாத்யுபதேஶ:. ததாபி பரமபு
ருஷார்த்த ஸாதன நிமித்த ஶோகாநிவ்ருத்தே: பரமபுருஷார்த்த
உபாயோபதேஶ:. ததாபி ஶோகாநிவ்ருத்தே: உபாயாந்தர தௌஷ்க
ர்ய ஸம்ப்ரத்யேஹஸ்ய விஶேஷ்ய காரிகாதிகம் ஶோகநிமித்தமித்ய
ந்தர உபாயாந்தராபேக்ஷ ஸர்வஸ்ய காரணநிவர்த்தநம் நிஷ்க்ரியஹேதுவிரோ
த்ய காரிணாம் ஸர்வவிதஶோக நிவர்த்தநக்ஷம உபாயம் ப்ரபத்த்யா
ப்ரவர்த்தக உபதிஶேதித்யர்த்த:. “ஸர்வகர்மாணி ப்ராஶ்நாஸ்யாம்யா
யோ மத்ஸ்ய ப்ரஸ்தாநசிரவணஸ்ய கரோம் கோடிதமேவ” இத்யாதி
ப்ரமாணாத் ஸாந்த்ரஸ்ய ஸர்வோபாயாதிக்யாப்யமோதேஸ்த
உபக்ரமஸ்யாபதேஶஸ்ய ஸாவஶேநாத்யுபதேஶ ஶ்லோகஸ்ய

மூ || டேயாகிலும் ஸர்வாதிகாரமான இவ்வுபாயத்தினுடைய ப்ரதிஷ்டையையி
னும் இவ்வுபாயாநுஷ்டாநத்துக்கபேக்ஷித ஜ்ஞாநஶக்திகளுண்டே
யாகிலும் அநேகாபாயாந்தரோபேக்ஷ விஶ்வாஸஸாத்யமான உபாய
ஸ்வபாவத்தாலே யதிமிதம் கடுகத்தலைக்கட்டாதபடி யிருக்கையாலும் நி
ரதிஶய ஶோகாவிஷ்டனான அர்ஜுநனை வ்யாஜமாகக்கொண்டு பரம
காருணிகனான கீதாசார்யன் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி
ச யாசதே | அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம"
என்று தான் விகல்பித்து விதித்தவுபாயங்களில் "த்வ
மேவோபாயபூதோ மே பவ" என்கிறபடியே
தன் திருவடிகளைப் பெறுகைக்கும் மற்றுமபிமதமானவை யெல்லாத்துக்
கும் பொதுவான ஸாதநமாய் ஆகிஞ்சந்யாதிகளுக்கு பரிபூர்ண வதி
காரமாய் அவதாரமாய் அநந்யோத்யஸாத்யமான ப்ரபத்
த்யுபாயத்தை ப்ரார்த்த்ய ப்ரமேயமில்லாதபடி உபதேஶ
ஸ்தாநமான சரமஶ்லோகத்தால் ஸகலஶாஸ்த்ரார்த்தஸாரமாக அருளிச்

ஸா-நீ || வசநம்ஸாமர்த்யமென்று வ்யுத்பத்தி. (அர்ஜுநனை இதி) உபதே
ஶ்யமான உபாயம் ஸர்வாதிகார ஸாதாரணமாகையாலே அர்ஜு
நம் வ்யாஜீக்ருத்ய ஸர்வாதிகாரோபதேஶமென்றபடி.- "பார்த்தம் வ்யா
ஜேந" என்று ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது. இப்படி உபதேஶிக்கப்ப
ட்டுள்ள ப்ரபத்திக்கு ரஹஸ்யதமத்வமெங்ஙனே என்ன அருளிச்
செய்கிறார் (தாவதாதிஶயமிதி) ஸர்வஶ்ரோத்ரியைக் கூடக் கேட்பித்த
ஸம்ஸாரதரணோபாயம் ஸார்வத்ரிக வ்யாபகமான ஸர்வாதிகாரமாகும்
த்யநந்தஸம்ஸாரார்ணவ(ஸம்ஸாரஸாகரஸமுத்தரணோ)பாயமாய்
தனா ஸர்வம் ஸம்ஸாரதரணோபாயத்வம். (ஸர்வோத்தமம்) ப்ரா
ப்யப்ராபகநாஶத்திற்கு என்றபடி. (பொதுவானதி) தேவதாதி
ஸர்வாதிகாரிகளுக்கு ஸாதாரணமென்றபடி. (ப்ரார்த்த்யத்வே
தி) தேவதாந்தராதிகள்போலன்றிக்கே அவ்வாதிகாரிகளை விஶேஷமாக
பேணியிருக்கையாலே இது ரஹஸ்யதமமென்று கருத்து. (உப
தேஶஸ்தாநமானதி) ரஹஸ்யதமத்வம் இதி வாக்யம் ஸர்வ
உதி ப்ரகாரேண ரஹஸ்யதமோபதேஶஸ்தாநமான என்கை.
இப்படி ரஹஸ்யதமோபாயம் விதியானால் "மாமேகம் ஶரணம் வ்ர
ஜ" என்று உபதேஶிக்கவேண்டியிருக்க ஶரணம் வ்ரஜ என்றுபதேஶி

ஸா-கா || ப்ரபத்திர்நாம ப்ரபந்நஸ்யாபாயஸ்ய ப்ராபகத்வேந ஸ்வீகாரஸ்வரூபா
நாஸக்தஉபதேஶ" இத்யாதிஸிராவாயந ஜ்ஞேயகர்த்தவ்யங்கள்
வஸ்துக்கள் ஸர்வதர்மவிஷயஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யகாரணான உபதேஶாதி
வதர்க்கங்கள் த்ரைவர்க்கோத்தமம் ப்ரபாவாஸ்ரவரவதேஷ

ரீ|| செய்கிருன். ஶ்ருதிஸித்தமான விவக்ஷத்தைப் ப்ரணவத்தாலே ஸ்வரூபானதானே யுபதேசிக்கவிதாதானே "ஸர்வோபநிஷதாம் வ்யாக்யாநம் ப்ரணவாத்மகம் | ஆத்மயாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநம் ஸ்வாபதேஶதயா வக்தா" என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுதத்வாதிகளிற் சொன்னவர்த்தம் ஸ்புடமாயிற்று. * * * * * *

(ஸர்வயோகாநித்யாதி) இந்த ஶ்லோகத்துக்கு ஶங்கராதி பாஷ்யகாரர்கள் சொல்லும் பொருள்களெல்லாம் ப்ரதாயவும் கையிலும்

ஸா-நீ || ஸாமாந்யமேல் விக்கக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிருர் (ஶ்ருதிஸித்தமானேதி) "ப்ரணவம்" இத்யாதி ஶ்ருதியிலே ஸர்வ ஶப்தமாணவர்ணம் விஷயமாகையாலேயத்தை ப்ரணவாக்ஷரத்த ப்ரணவத்தாலே உபதேசிக்கும்போது [illegible] ப்ரணவம் ஸர்வ என்றே வ்யவஸிக்குமென்று கருத்து. (ஸர்வோபநிஷதித்யாதி) நித்யம் ப்ரணவாத்மகம் [illegible] [illegible] ஸ்வரூபாத்மஸ்வ காரணத்தில் [illegible] ஸம்க்ஷேப்ய நா விஸ்தர [illegible] ப்ரணவ ஶப்தார்த்தம் [illegible] நித்யம் [illegible] தாமகம் ப்ரணவாத்மகம் ஸ்வபம். ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். (ஆத்மேத்யாதி) ஜ்ஞாநவைலக்ஷண்யம் [illegible] பொருளாகமென்றபடி வ்யாக்யாநம் [illegible] (ஸர்வயோகாநி த்யாதி) இந்த ஸரமஶ்லோகம் ஶங்கராதிகளாலே வ்யாக்யாதமாகையாலே இங்கு அவ்யாக்யாநம் வ்யர்த்தமன்றோ ஶங்கராதிவ்யாக்யாநம் ஸதோஷமாகையாலே இங்கு வ்யாக்யாநம் ஸாபேக்ஷமென்னிலப்போது அந்த ப்ரகாரணமிங்கும் பண்ணக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிருர் (இந்த ஶ்லோகத்திற்கிதி) அப்போது அங்கேதானே இதர்க்கமும் சொல்லுகையாலே இங்கே

ஸா-கா||ரேவாவாய ப்ராஹ்மணாநாம் [illegible] (ஶ்ருதித்யாதிநா) (ஸர்வத்ரேத்யாதி) [illegible] விஷயத்வ [illegible] "[illegible]" நித்யாத் [illegible] ஸர்வ [illegible] ஸங்க்ஷேப விஷயே ஶக்தியோகாத்ஸ்ய [illegible] லக்ஷணம் யதாநித்ய [illegible] நித்ய [illegible] நித்ய [illegible] ஶக்தியோகா வியதா [illegible] ஸர்வத்ர [illegible] ஸா [illegible] ஶ்லோகத்வ [illegible] [illegible] வ்யாக்யாநம் [illegible] (ஸர்வயோகாநித்ய

மூ॥ நிக்ஷேபரக்ஷையிலும் பரக்க உபதேசித்தோம். இங்கு ஸாரதமமான அர்த்தங்களை ஸம்ப்ரதாயஸித்தமானபடியே சொல்லுகிறோம். இதில் பூர்வார்த்தம் உபாயவிதாயகம், உத்தரார்த்தம் ஸமநந்தரபாவித்வத்தாலே விசேஷம், ஆகையால் இச்ச்லோகம் உபாயவிதானப்ரதானம். அர்த்தமாவது; சாஸ்த்ரமே கொண்டறியவேண்டியிருக்கும் பரமபுருஷார்த்தஸாதனம். 'தர்மம்' என்கிற வசனத்தாலே அபிமதஸாதனமாக சாஸ்த்ரோக்தங்களான அர்த்தங்களுடைய பாஹுல்யத்தை

ஸா-நீ॥ சொல்லவேண்டுவதேதென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) ஸாரதமமான அர்த்தங்களை இதி) வசனத்தாலே நிக்ஷேபரக்ஷாதிகளில் சொல்லாத ஸாரார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறோமென்றுகருத்து. ஸதிதஸம்ப்ரதாயஸித்தமானபடியே சொல்லுகிறோம் அங்கே ஸௌலப்யார்த்தமாகச்சொன்னோமென்றபடி. ஆனாலும் கீதையிலேயென்று இந்தச்லோகம் விதாயகமென்று சொன்னதுகூடுமோ, உத்தரார்த்தம் ஸஹபாடமாகையாலே க்ருத்ஸ்னமும் விதிபரமன்றே என்னவருளிச்செய்கிறார் (இதிலிதி) அர்த்தமும் ப்ரதிஸாதனவாதியன்றோ? ப்ரதிஃ ஸ்ம்ருதிஃ தர்மஸ பரமபுருஷார்த்தஸாதனம் அர்த்தமென்று ஸித்திக்கையால் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளும் அர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோவென்ற 'ஸர்வதர்மான்' இத்யத்ர ஸர்வசப்தம் அர்த்தசப்தம் வசனாநாம் ஸமஸ்தப்ரயோஜனமான அர்த்தசப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார். (அர்த்தமாவது இதி) ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகம் பரமபுருஷார்த்தஸாதனத்வேன சாஸ்த்ரைகஸமதிகம்யமல்லாமையாலே தோஷமில்லை என்று கருத்து. ஆனாலும் அர்த்தாநிதிவசனம் வேணுமோ, சோதநாலக்ஷணோர்த்தோ அர்த்தஃ இத்யாதிவசனகவசனமமையாதோவென்றவஷ்டம்ப வசனார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அபிமதேதி) அங்கு ப்ரஸித்திபாஹுல்யம் அவிவக்ஷிதமாகையாலே ஜாத்யேகவசனமானாலுமிங்கு பாஹுல்யம் விவக்ஷிதமாகையாலே வசனம் ஸார்த்தகமென்றபடி. ஆனாலும் ஸர்வசப்தம் வ்யர்த்தமன்றோ? வசனத்தாலேதானே ஸர்வமும் க்ருஹீதமன்றோ

ஸா.வி॥ திநா) தத வ்யதிரேகஸ்வாக்யார்த்தோஹ. (இதில்பூர்வார்த்தாதிநா) ஸமநந்தரபாவித்வாத் அயிகாரிநியோஜ்யப்ரதிபத்யர்த்தம் அயமபி விசேஷோ வ்யாக்யாதோ ஜ்ஞேயஃ. (அர்த்தமாவதுஇத்யாதிநா) அபௌருஷேய ப்ரதிபாத்யஃ. தந ப்ரத்யக்ஷாதி ஸித்திவிரஹஸ்ய ஸாதகஸ்ய அபௌருஷேயவசனைகவேத்யத்வாதி விவக்ஷிதமாஹ. (அர்த்தாநித்யாதி) ஸாவஷ்டம்ப ஸ்வாஹ

ஐக்கச்சொல்லுகிறது. ஸவஶப்தத்தாலே ஸம்பிந்தமான நிலையை விவக்ஷிக்கிறது. [illegible] யுமென்றுசொல்லத்துறையில்லை

[illegible] யருளிச்செய்கிறார். (ஸவஶப்தத்தாலேஜதி) ஸவஶப்த [illegible] நில்ஸவஶப்தத்தை [illegible] த்தோடுஸேர்நாயிக்கிற [illegible] யொமக்கக்கூடாது, இனிஸவஶப்தம் [illegible] ஸவமெவநிகாவரு [illegible] யென்னில்ஸாஶேஷு [illegible] ஸவமெவநிகாவரு மென்று சொல்லுகைக்கு [illegible] ன்பெயன்னவருளிச்செய்கிறார் (ப[illegible]தி) [illegible] ஸாயநசயா ஸாஜ்ஞ வெறிக்கெடு [illegible] வஹாவநமும் [illegible] தஸவ ஸஜ்ஞமும் [illegible] ஸவம் ஸவமிகாவருமென்று கருத்து. இங்கு [illegible] தானே உபிகா ங்களையும் [illegible] சொல்லில் [illegible] ன்கிறது விரோதிக்கும், [illegible] வாகமெ ஶாஜயமும் [illegible] ஆகையால் ஸம்பிந்தமான நிலையை விவக்ஷிக்கிறது [illegible] ஸவம்ஸவ பரிகாஸஹிதமென்றும் [illegible] மென்றும் கொள்ளவேணுமென்று [illegible]. [illegible] நவாயநாத [illegible] ஸவஶப்தவிஶேஷணதா [illegible] வஹாகம் விவிக்குமிறே [illegible] மாகிலன்றோ [illegible] ஶப்தத்தில் ஸவஶப்த [illegible] அதற்கு நியாமகமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) இங்கு ஸவஶப்தமேகஶப்த [illegible] யோஜிக்கும்போது [illegible] ஸாஹித்யமென்று சொல்லுகிறது உசிதமோ? ஸிஸௌவாசெயத்வ [illegible] யென்றவருளிச்செய்

ஸா-கா||ஶப்த [illegible]. (ஸவஶப்தத்தாலேஜத்யாதி) ([illegible]) [illegible] ஜ [illegible] யாதிகள் [illegible] ஸவமிகாணாமேவ [illegible] [illegible] வஹா [illegible] [illegible] [illegible] வ்யக்தாஞ விதிய [illegible] ஸவிவசா [illegible] ெவகஷெஶா விதியகொவெத்யாதி [illegible]

௨௭|| யிறே. இவ்[illegible]த்தை [illegible] யாக யோஜிக்-
கும்போது இது ஸம்ஞிகளான [illegible]களினுடைய [illegible]த்

ஸா-நீ|| கிமர் (இவ்[illegible]த்தை[illegible]) ஆனாலும் இங்கு [illegible]
[illegible] மாகில் [illegible]
[illegible] மாகையாலே [illegible] மாகாதோ[illegible]

ஸா-கா || [illegible]

[illegible]

[illegible]||தைச்சொல்லுகிறது. இப்படிபொதுவிலே சொன்னாலும் இங்கு [illegible] காரணவசத்தாலே [illegible] [illegible]ங்களாய் [illegible] காரங்களாய் நாநா[illegible] காரங்களானவுபாஸனங்களையெல்லாஞ்சொல்

லா-நீ || ன்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி [illegible]) இப்படி [illegible] [illegible] யென்று சொன்னது

லா-கா || [illegible]

[illegible]

(இப்படிபொதுவிலே [illegible])

[illegible]

ஸம்ஸ்லுகையிலே தாத்பர்யம். ப்ராப்ரேஷாத்தஸ்வஜ்ஞாநம் ஸமப்லவிஷ்யங்களுக்குமுபகாரகமான தத்வஜ்ஞாநஹேதுமாகவும், கவதாரஹஸ்ய விஷயம் ஸஞ்சேஷ்டிக்கிற ஶுபாஶ்ரயாதிகளுடைய ஶுத்தி நிஷ்டித்திஹேதுவாகவும், ஜீவாவஸாதிகள் உபாயவிரோதிப்ரத்யக்ஷங்களாய்க்கொண்டுஉபாயநிஷ்டாதிகளாகவும் ப்ரதிபாதகாந்தர்கதிகளிலேஸ்தித்துக்கையாலே இவற்றை ஸாக்ஷாத்ப்ராஹ்மோபாயங்களாக்கி ஸம்பந்த ஹேதுவிஷயமான வஹேதுவசநத்தாலே விவக்ஷிக்கிறதென்கை உசிதமன்று. "நாநா ஶப்தாதிபேதாத்" என்கிறபடியேஇவையொழியவும் ஸமிக்யாதஹேதுவிஷ்யாதி ஹேதுத்தாலே ஸம்பந்தஹேதுக்கிடைக்கையால் இப்பஹேதுவசநம் ஸாத்யமும். ஸம்பந்தஹேதுத்தையும் பரிகரஹேதுத்தையுங்கூட விவக்ஷித்தாலும் விரோதமில்லை. * *

"பரித்யஜ்ய" என்கிறவிடத்தில் க்ரமமாவது; "ஸந்யாஸ வ்யா

ஸா-ஸ்ரீ || கூடுமோ?ஶோகஸாயநதயாவிஹிதவிஜாதீய-ஸாதநாபூர்வ மென்று சொல்லுகையேஉசிதமன்றோ;ஶோகஸாயந விஜாதீயாம்ஶம் ஹேதுமென்னில் தாத்ருஶவிஷயவாஸநாதிகள் ஸஹேதுக்களன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ப்ராரப்ரேஷாத்தேதி) விஷயவாஸநாதி கள் ஸாக்ஷாத்ஸாதநங்களன்றாகில்ஹக்தியோமமொன்றுமேஸாதநமா கையால் வஹேதுவசநம் நிரஸ்யமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶிதி) இந்த வஹேதுவசந ஸாத்யக்ரமமாக விஷயவாஸாதி களுக்கு ஸம்ஸ்பவஸ்ஸாதநஸம்பந்தா த்ருதமாதா தேஷாம்பஹேதுவே வாம்ஶீக்ருத்ய யதேஶேஷ்மாநம்ஸ்நு [illegible] வஹேதுவநேந தஸ்பஹேதுவவசநேபி விரோதமில்லை என்றகருத்து. பரித்யஜ்ய த்ருத்வ க்ரமமாவது [illegible]மென்னிலப்போது ஸவப்ரபோ நிநாஶிதம் என்று சொல்லவேண்டாவோ? பரித்யஜ்ய என்று சொ ல்லக்கூடுமோவென்ற உபஸம்ஹாரதாத்பர்யம் [illegible] வ்யக்தமாயா நத்ரமயாகாஸமருளிச்செய்கிறார் (பரித்யஜ்யவென்கிறவிடம்) பெந

ஸா-கா [illegible] ஸ்ரீ [illegible] நாராயணாதயம் ஜந்த்ராதிநாதேஶவா ஸஸ்ய [illegible] ஸாக்ஷாதி [illegible] ஸக்திஹேது கொர்தேஶ [illegible] ஜாநாதி விஷ்யாவஸ ஸாக்ஷாந்நாக்ஷஸாயநகவா நவபத்ராவ [illegible] ஶரணமஶி ரிதிவஸ ஸம்ஶாம்ஶி ஸர்வத்யாஹி வ ாயபேவாவவெந்த்ரூ. நபேதவஹேதுவநாஸ்ய ஜத்ர ஹித்யஞாஹ.(ப்ராரப்ரேஷாத்தேவ ஜ்ஞாநதித்ராதி)ஸய க்ரமஶப்தஸ்ய ஸ்வீக்ருதஸ்ஸவ ஹாவேதஹாராதிவ ஷிவேயஜக்கிம்ஷிதித்யாவ் வ்யக்த வேவ தத்ரபேத ஶரணவரணம் காயதிகோத்ரக தவாபக்தம் ஸவ [illegible] ஸம்பவ ஸம்மாதித்தி தத்ரவ்யக்தபே த்ரமஶப்த

ச௦॥ வத்ராஜாஜாகிஷ்டிநேத்ரஸ்வாவஸ்” [illegible] த்ராதிகளிற்படியேசக்ஷநத்தை
ன தன்னிலையைக்கண்டு உபாயாந்தரங்களிற்பிறந்த நைராஸ்யம். ஆசை
யாலே பற்றுமுலானசையைவிடுகை [illegible]த்ராமமென்னவுமிடமிறே. அதில்
“[illegible] னைகிறவு [illegible] [illegible] ஸந்நீகாயாஸ்ய
ஞ்லஷ்டி ஸஹஸ்ரமிராயோப், [illegible] த்ராநேஷ்வஷி”
த்ராதிகளிற்படியேஸ்வத்ராக்ரீதநுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்திலும் ஸர்வஶ
க்தத்தாலும் போக்யதையில்லாமைகொள்கையாலேபிறந்த நைராஸ்யா
திஶயஞ்சொல்லப்படுகிறது. ஸர்வஶக்தத்தாலும் த்யாமயாவது; ஸ்வ
ரூபாநுஷ்டாந ஶக்தியில்லாதபோது ப்ராயஶ்சித்தாநுஷ்டாநம் பண்ணுகி
றோமென்றும், அதுக்கு யோக்யதையில்லாதவளவிலே வேறேசில
கர்மங்களையாதல் உபாயாந்தரங்களையாதல் அநுஷ்டிக்கிறோமென்
றும் தனக்கு அநுஷ்டாநங்களைக்கணிசிக்கும் [illegible]யையற்றிருக்கை. இவ்

ஸா-ஸ்ரீ॥ ராமஸ்ய த்ராமஶ்ரேஷ்டஸ்யாக்நோ ஸ்வாவஸ்த்ர நாராநு
கூலவ்யாபாரமன்றோ த்ராமஶ்ரேஷ்டமென்ன வருளிச்செய்கிறார்
(ஆசையை ஜதி) ஆறுஷும்வரிஎன்கிற உடஸம்ப்ம்வேணுமோ அதற்கு
இங்கு ஸகவிஶேஷமில்லையே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (அதிலி தி)
அதிஶயமுபஸம்ஹாரமென்று கருத்து. நைராஸ்யத்திற்கு ஆகிஞ
ந்யாநுஸந்தாநம் போலே நைராஸ்யாதிஶயத்திற்கு நி
ஸ்ஸந்தம் வேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமேதத்ராதி
யால்) ஆகிஞ்சந்யத ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளாலே திஶயநிஸ்ஸந்தமென்று
கருத்து. நைராஸ்யாதிஶயமுபஸம்ஹாரமென்று சொல்லக்கூடு
மோ, ஆஸாஹாவத்திற்கதிஶயமில்லையே இனி நைராஸ்யாதிஶய
மாவது ஸர்வஶக்தத்தாலும் ப்ராப்தமென்றல் அதுவே அநுஷ்டாந
மன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஶக்தத்தாலும் த்யாமமாவ
து ஜதி) (கணிசிக்கும்) விஷயீகரிக்குமென்றபடி. அநுஷ்டாநவிஷவி

ஸா-கா॥ஸப்தோஸ. (வரித்ரவிபுத்ராஷிமா) (ஆசையாலேபத்தாகும்ஜி)
ஸ்வீஷ்டஸாயநேராவாதிஸ்வாத்ய [illegible] உபாயாந்தராநுஷ்டாந
ஸ்ரத்தஶக்யாவிஜ உபாதிஸ்வாமி [illegible] த்ராமஶ்ரேஷ்டயாவத்த
ஜ்வரிதத்ரஸ்யம் ஸமவர்ஷயாய தஸ்வரிஸா [illegible] நைராஸ்ய த்ரா
மஶ்ரேஷ்டஶ்ரேஷ்ட ஸ்ரீஸ்ரஹ்ய யோக்ய ஜத்ரு [illegible] ஸமாத்ர [illegible]
ரெ ஸ்வாவாயதக [illegible] அநுஷ்டாந நைராஸ்ய தஜ
ஸ்ய ஜத்ருகாஜ. (அதில் [illegible]) (கணிசிக்கும்) விஷயீகாவர்
த்தி. நநாநுஷ்டாநத் ஸ்ரீ [illegible] [illegible] யோக்ய வ்யொம
தயாத்ராமவிபாயகோஸ்ய ஸர்வ யோக்ய வாஜ்ஜ அநுவாதநே
ஸ்ரீ யோஜநாஹாவ ஸர்வஸாமாதிகத்ரு விபரீதஜ ஸ்ரீவஜத்ர க்ஷ

ஸர்வநாமத்துக்கு அதிகாரவிசேஷத்தைக்காட்டுகை ப்ரயோஜநம். அதில் "ஸர்வ" என்கிற பதமும் அதிகார ஸங்கோசத்தை விவக்ஷிக்கிறது. "அநித்யஸர்வம் ஜோக இதி ஸர்வம் ஜகத்ஸ்தாவரம்" என்கிற இடத்தில் "ஸர்வம்" என்கிறது விஷயத்துக்கே "ஸர்வம் ஸ்தாவரம்" என்று வ்யாக்யாதமானாற் போலே இங்கும் "ஸர்வத்ர ஸர்வம்" என்று விவக்ஷிதமாகக்கடவது. இப்படி ஸர்வநாமங்களிலும் ஸங்கோசமுண்டாகையாலே ஸூத்ரகாரர் சாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டு த்யா

ஸா-டீ॥ ஶ்ருதப்ரகாஶிகாவிஶிஷ்டமிதி ஸம்யமென்றபடி. ஆனாலும் ஸர்வத்ர என்கிறத்திற்கு அஶக்யாநுஷ்டாநமநிதமென்றாஶ்ரயமஸ்யமென்று சொல்லக்கூடுமோ அப்போது ஸர்வநாமமாகையாலே அது நிஷ்ப்ரயோஜநமன்றோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வநுவாதத்துக்கிதி) இப்படி ஸர்வநாமத்துக்கு இவ்வதிகாரஸ்தாநம் ப்ரயோஜநமா கில் த்யாமாநுவாதஸாத்தாலே அதுஸித்திக்கையாலே ஸர்வ வ்யர்த்த மாக ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அதிலிதி) அதிலதி காரஸ்தாநவசத்தில் என்றபடி. ஆனாலும் ஸ்தாபா ஸர்வஜ்ஞத்வா திஸூத்ரத்தில்போலே இப்புக்கு வியாயகமே சொல்லவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (அநித்யதி) ஸ்தாபா ஸர்வஜ்ஞத்வாதிவத் த்யாமஸம்பமாக விஷயமென்னலாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி உதி) (ஸர்வநாமங்களிலுமிதி) ப்ராதுர்பாவங்களிலுமென்ற படி. உபயத்ர ப்ரயோஜநமிருக்கையாலே வியாயகமே சொல்லலா காதோவென்ன விஷயத்தையங்கீகரித்து த்யாமவிதிகூடாது, கிஞ்ச

ஸா-கா॥ ப்ரஸ்துதவேத்யவிஷயவாதஶக்திவிஶேஷாயாஸத்யாம ஸ்யாநஸ்ய த்யக்தவாதிநாதந்த்ரஸ்வதயாவாக்யாதிஸாத்ய பாவாவியாநாஸம்ஹவாக்ஸம்க்ஷேபாதஶ்ரயணஸம் இதி த்யாதிஷ்டநுவா தேவிஷ்யேவாதஸம்ஸ்தாநத்யாமவிதிவிதிவதநு ஸநுவாதப்ரயோ ஜநமேவ்யாஹ. (இவ்வநுவாதத்துக்கித்யாதிநா) இத்யேவாவிதிவ்யவஹார ஷிவ்ரயணாஹ. (அநித்யதித்யாதி) நநுஇத்யேவாவியளப்ர ஸிஷி ப்ராவா யஸ்ய தத்ராவி விதிவாக்யேவ ஸூத்ரஸித்த்யர்த்தம் ஹாநாதேவ காவ்யா ணாமஸ்ய "அநாதிராஸநா ரோஹாத ரேஶ்மயஸ்ய ஸ்வாவ ஜாஸ| ஈஶ்வரகாஞ்சிதஸாவ்ருத்ய க்ரியாவிஹிதிஹிதயா॥ தஸ்ஸாவண்ய ஸ்தேயோஷிதீயம் ஹ்யம்ஶேஷ்யம்| நிக்ஷேபாநவயஸ்யாயோந்யா ஸம் வஸ்தம்ஸவாயாதம்" இத்யாதிஷ்வவஶேஷ தாநாநுணேந காவண்ய விதிவாக்யேவ யாக்ஷிதிவதநு த்யாமஶப்தஸ்ய தநு ஸஸ்ராநிரூவ ஸ்வாவகஸ்ய இக்ஷ்வாகு ஈஶ்வராஸ்ய வியாநாநுவா த்ர ஈஶ்வராஸ்யமத ப்ரமாணாநுமாணாஹ்யம் ஶப்தவதேவ

ஃ-ஞ ‖ மமஜமென்னவொண்ணுது. "வரிதூஜு" என்கிறவிதுவியியான போதுவு டைதூஃூயாதிகளில் வியிக்கிறபடியேகுகிஙு நூவூதிஸஙா நாதிரஃவெமானகாவைணுமாகிறவுவைதூமத்தைவியிக்கிறதென்ருல் கஸைத்தில் விரோயமில்லை. அப்போது "ஸவையஃராநு வரிதூ ஜூ" என்கிறது "கஷஃஷு வராயாநா ஃஹயொகிஙெநாஃமதிஃ, ந யஃநிஷெஷாஷூ" தூாதிகளிற்படியே ஸவையஃங்களும் தன்னையொ மூதாவையஙமாக க்கழித்தபடியை மூன்னிட்டுக்கொண்டென்றபடி. இவ்வளவுவிஃஙைபிக வு தீதிகயான வஙேமும் வஷஃவு ஃணாநஃ மஃணமாகையால் அவற்றுக்கு விரஃஙயாக ஙஜராதூஃங்களான ஸவையஃஸஙவதூாமாதூஸைங்களிற்காட்டிலுமூவாஷெயம். வு

ஸா-நீ‖கஸைாஙரம்வியெயமென்கிருர்(வரிதூஜூதி)வியிவக்ஷத்திலை ஸைஃயம்ஸம்ஸாவிதமாகில் ஙாஷூாஙரவிஙஃைதூாமவியியைக்காட்டில் காவைணுாஃவாம்வியாநீமே உவிதமென்று கருத்து. வியிவக்ஷத் தில் காவைணுாஃவாம்வியி என்று சொன்னது கூடுமோ தகவொ யகஙஷமில்லையே என்னவருளிச்செய்கிருர் (அப்போதுஇதி) ஸவை யஃாநிதி ஃதீயாஙம் ஷஷூஸையமாய் வரிதூஜுவென்கிறது ஆூாம வாஃவஸாரவாவியாய்க்கொண்டு. ஸவையஃகதைூக ஷவிஷயதூாமம் வாஃஸூதூ என்று கூஷவூதூஜஙொண ஃஙிக்குமென்றபடி. „ஸ வையஃாநுவரிதூஜூ" என்று ஷாஸமாக கவிஙம்வெநயஃஷூஃ வதூாமம் தோற்றுகையாலே அதை விட்டு கூஷவூதூஜஙொணவி ஙம்விதவு தீதிகமானகாவைணுாஃவாமவாஙா கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (இவ்வளவுஇதி) வஷஃவு ஃணவிரஃஙாவிஙம்வித வு தீதிகாஸைாவெக்ஷயா தஷவிரஃஙவிஙம்விதாஸைஷீகாரம் யஃ க்மென்று கருத்து,(ஙமகராதீதி) குஷிஙஷெூந வகஷெஙிஸம்ஹூஹஃ. தூாமவியூவெக்ஷயா இது உவாஷெயமானுலும் கதூஙகூஷமான வியிவக்ஷத்தைச்சொல்லுகிறது உவிதமோ, வியிவக்ஷதூாமமே உவித மன்ருே, இஷடாவத்தி என்னில் வியிஷீகார ஸாவூஷாயம் விரோயியா

ஸஏ-கா‖„கஙைஃஙவெஃஷிஃநஃயாஷஙைஷ்ஷஹிவெஃதீ" தூதூஃஙூஷெஙஙு க்ஷணாவஷஙஃவெஙஃஷெத "யஷாஞெயொஷாகவூாஙு"இதூாஷளஷூவூஷெ வதா ஸம்வெஙாக்ஷிவூ யாமவியள யாமஙக்ஷணாவவூ வொஙவெூதூ ஹிவூயஙுாஙு. (வரிதூஜூவென்கிறேதூாதி) மவை ஹாநூாதி வு திஸஙாநாதீ தூாதி ஙவைாஸைஃஃ (ஸவை யஃங்களுக்குந் தன்னை இ தூாதி) ஷஷூநு விஙா கஸூாவி பஃைஸூாநஃஷாந யொமூதா ஹாவஃநஃஸம்யாந இதூஸைஃஃ. வ்வம்ஃநஃஷெயக்ஷ வியிக்ஷஃஃவவா ஷூ அயாஜூாத ஜூாவநரஃவ ஶெநரவெக்ஷூ வியிக்ஷஃஃவவாஷூதி.

ஸப்ரபத்திக்காகவொரு ப்ரயாஜங்களுமநுஷ்டிக்கவேண்டாவென்று ப்ரபத்தியி
னுடைய நிரபேக்ஷத்வத்தைச் சொல்லுகிற தென்கையிலிலக்ஷத்துக்
குறிதம். அப்போது "ஸக்ருத்" என்கிற வசநமும் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்
நாய, தவாஸ்மீதி ச யாசதே" இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஸக்ருத்கர்த்தவ்யா
ரண யொழிந்தவாவர்த்திகளுக்கு மிதுக்கஷாயாக ஸ்வீகார்யங்களாகாதென்
றுவிவக்ஷிக்கிறது. இங்ஙனன்றிக்கே கர்மயோகம் ஜ்ஞாநயோகம் பக்தி
யோகமென்கிற யத்நங்களினுடைய ஸ்வாபேக்ஷத்வம் ப்ரபத்திக்க
ஸமென்னும் வாக்யத்தில் ப்ரபத்திஸாத்யாதிகாரமன்றிக்கே யொழியும்.
யத்நாந்தராஸக்தனுக்கிறே யவற்றினுடைய த்யாகத்தை விதிக்க

ஸா-தீ ‖ தோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்திக்காகவிதி) (பரித்ய
ஜ்யகநபேக்ஷத்வகர்மோ.காயர்வாதிகாகாரணாவவாரணென்று க
ருத்து. பரிவர்த்தமாநவிவக்ஷபா இந்தவசநமும் ஸ்வாரஸிகமென்று
கருத்து. இந்தவக்ஷத்தில் த்யாமவசநந்தாலேதானே நிரபேக்ஷ
வி஧ிக்கையால் உபாஸநமெல்லாம் ப்ரஸம்பாதோவென்னவ
ருளிச்செய்கிறார் (அப்போது பரிதி) இப்படி ஸகலஸாஸ்ரவ
த்யாமவிலக்ஷத்தில் ஸாஸ்த்ரஸாமர்த்யமுண்டாலும் ப்ரகரண
வஸத்தாலே ஸர்வஸ்வம் ஸேஷஸாமர்த்யா விஹித கர்மயோகஜ்ஞா
நயோக பக்தியோகமாய் த்யாகம் விஷயமாகுமல் ஸாஸ்த்ராந்தரா
விரோதமும் ஸ்வாரஸ்யமுமுண்டே என்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்
ஙனன்றிக்கேஇதி) ஸாத்யாதிகாரமன்றிக்கேயொழியுமென்கிறது எங்ங
னே என்ன உபபாதிக்கிறார் (யத்நேதி) ஜ்ஞாநவ்ருத்தியில் பாயகமே

ஸா-கா ‖ (ப்ரபத்திக்காக வித்யாதிநா) (உபிதமிதி) காமசர்ணை விதிவ
க்ஷஸாத்யஸாத்யமந்த்ரஸாமாநாதிகரண்யமஸ்வாஸ்ய தயாலக்ஷ
ணாஸ்ராக நிரபேக்ஷ விதிக்கப்படும் பரித்யாக ஸ்வரூபவ்யா
க்ஷேவ ஸ்வீகாரக ஸாத்யஸாத்யஸ்ஸேநாவி ஸஹகாரிகள
வத்யாதிஷு ப்ரஹ்மவித்யா ஸஹகாரிகளெனத்தாநா ஹரந்யாவ
விப்ரஹ்மவித்யாவெந ப்ரஸ்தூதாநாமநுஷ்டாநாநாமேவாஹி
யாநாம் லக்ஷணா ப்ரஸம்பாஸாவ்ய ஏவமித்யுக்தி ஸாவம். நநுய
த்நாவஹிதஸ்ய த்யாகஸ்யாந்தரவிஸேஷவி ஸம்ப்ரவாதாயி
காரிகமித்யுக்தாம் நாயாம் ப்ரஸக்தகர்மயோக ஜ்ஞாநயோக ப
க்தியோகாநாம் த்யாகம் ப்ரபத்த்யங்கதயா விதேயம் கிஞ்சஸ்யாதித்ய
த்ருஸக்தாதிகாரக விரோதாத் ப்ராதேஸிகமாஜ்ஞா விரோதாத்
ஸம்ப்ரதாய விரோதாத் நஸ்யாதித்யேதத்யாஹ. (இங்ஙனன்றிக்கேஇ
த்யாதிநா) அன்றிக்கேயொழியும் நஹிவக(ப்ரகரணவிஸயாநேநத்)
யத்நயோமஸ்வஸ்வாஸாத்யநயஜ்ஞாதிஷவத்" இத்யாரப்யவிஷ்ணோ

ஸ ॥ வேண்டுவது. இது ப்ரபத்தி (ப்ரகரண) ஸித்தமான ஸாமர்த்ய-ண்யமாகிறவநுக்கும் "புகலொன்றில்லாவடியேன், குலங்களாய, குளித்துமூன்று "நதர்மநிஷ்டோஸ்மி" த்யாதிகளிலே ப்ரஸித்தமானவகிஞ்சநாதிகாரமென்கிறவம்ஶத்துக்கும் விரோதமாம். ஶாஸ்த்ரத்தைப்பற்ற வதாரங்களைப் பார்த்தாலே உபாயாந்தரங்களுக்கு தான் நிர்த்தம் ஸக்தனென்றுகட்டி யிவனுக்கவற்றிலுடைய தாமத்தை விதிக்கிறதென்று மது ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸர்வ ஶ்ருத்யாதி விரோதத்தாலே

ஸா-நீ ॥ தென்னவருளிச்செய்கிறார் (இதுஉக்) (புகலின்) (புகல்) உபாயம். (ஒன்று) ஒருஉபாயம் (இல்லா) இல்லாதவடியேனென்றபடி. (குளித்து) ஸ்நாநம்பண்ணி (மூன்றனலை) த்ரேதாக்நியை (ஒம்புகை) உபாஸிக்கை குறிக்கொள்ளுந்தன்மை ஒளித்திட்டேனிதி யம். ஶ்ரவணாந்தர விரோதாத்ஸம்ஶயவிரோதாச்சேதி நடைவழமென்று கருத்து. ஜீவநு உபாயாந்தரங்களில் ஸம்பந்தமான த்யாகவிதிமாத்ரத்தை யாலே அவனைக்குறித்து தாமவிதிவாக்யத்தில் அகிஞ்சநாதிகார விரோதமில்லையென்றவித்துவும் [illegible]மென்று அருளிச்செய் கிறார் (ஶாஸ்த்ரஉக்) (ஸர்வக்) இவனுக்கு உத்தாரகத்விபாயக

ஸா-ஙா ॥ [illegible] "நதர்மநிஷ்டோ" [illegible] "நதர்மநிஷ்டோஸ்மி நசாத்மவேதீ ந பக்திமாம்ஸ்த்வச்சரணாரவிந்தே । அகிஞ்சநோநந்யகதிஶ்ஶரண்ய" இத்யாதி [illegible] (புகலொன்றில்லா) உபாயாந்தர [illegible] "ப்ரக்ருதிஃ க்ரியமாணாநி குணைஃ கர்மாணி ஸர்வஶஃ । அஹங்காரவிமூடாத்மா கர்த்தாஹமிதி மந்யதே ॥" [illegible] க்ரியாஶக்தி [illegible] [illegible] க்ரியாஶக்தி [illegible] [illegible] க்ரியாஶக்தி [illegible]

ஈ௦ ‖ ஸ்வத்வம் நஷ்டமிஹாஸ்யம். அப்போது ஸாத்யோபாயதையாலே 'வ்ரஜ' என்கைதானும் கூடாது. உபாயாந்தரங்களுக்கு அவரோதிரோதிரூப ஸ்வரூபங்களின்கை ஸ்வரூபத்துக்கு விருத்தமான உபாயவிஷயத்துக்கு ஸ்வீகாரணம் பண்ணினபடியாகத்தான், ஸாக்ஷாத் ஸோபமந்தானே ஸம்பந்தம்பற்ற ஸ்வாதந்த்ர்யாய் ஸ்வரூபனைப்பற்ற ஸ்வரூபவிரோதியாகை ஸாத்யமாகத்தில் கூடாது. ஸமத்தில் வேஷசேஷமுயன்றிக்கே கைங்கர்யமேகனாயிருக்க ப்ராப்யவிஷயமுஞ்சொல்ல வொண்ணாது. ப்ராப்யோபாயத்திலே ஸஹனனவனுக்கே அதின் ஸ்வரூபவிருத்தமான உபாயத்தை விதித்தால் ப்ராப்யோபாயத்திலொருத்தரும் உபகாரப்பாரில்லாமையாலும் வேறொருவத்தாலே பரிகாரமென்றுஞ்சொல்ல

ஸா-மீ ‖ ஸவ்ரூபாஸ்த்விரோதமும்ஸஹனனில்ஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலே அத்தைவிதிக்கிறது என்கிறது ஸ்வஸ்வரூபவிரோதமும் ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வவ்யாப்திவிரோதமும் வருகையாலே என்றபடி. ஞான வதார ப்ரவ்ருத்தி ஸாத்யவிரோதமும் ஸம்பவிதம். பாஷ்யகாரமருளிச்செய்கிறார் (அப்போது இதி) இதுதானன்றிக்கே ஸ்வாதந்த்ர்யஸம்வாதமும்வருமென்கிறார் (உபாயாந்தரங்களுக்கிதி) ஸம்பந்தமெல்லாம் ஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யதயாவிஷ்டம் ஸம்பந்தமெல்லாம் ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வ ஸ்வீகாரணம் விருத்தமென்று கருத்து. இனி பரிதாபம் என்கிறது ஸம்பந்தனைப்பற்ற ஸ்வரூபவிரோதியென்றும் ஸம்பந்தனைப்பற்ற ஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யமென்றுஞ்சொன்னால்வா யகமேதென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத் ஸோபமந்தானே இதி) ஸாக்ஷாத்கேவல விதிக்காநஸ்வாதந்த்ர்யாவிரோதாயாஸ. ஸ்வாதந்த்ர்ய வாதவேபாயிகாரணவிரோதமென்று கருத்து. இனி ஸம்பாயிகாரியைக்குறித்து ஸ்வரூபவிருத்தமான உபத்தியை விதித்து விதிக்கிறது என்றால் விரோதமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸமத்திலிதி) கைங்கர்யனாகனாயிருந்தாலும் ப்ராப்யோபாயங்களை விதித்தால் வாயகமேதென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ராப்யோபாயத்திலே இதி)(வேறு இதி) ஸம

ஸா-கா ‖ ஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யவிஸ்தஸ்வஸக்தைநவவனதிஸ்வரூப (ஸம்ஸ்வரூபஇதி ஸ்வாதந்த்ர்ய) ஸுவ்யக்திஸக்திஸம்ப்ருத்யாம்ஸீகாரஸ்வாஸோ வாயஸ்வீகாரவிபாயகவஹாஸ்யாவஹசிகாநவாத ப்ரக்ஷாநமான ஸவேஸ்வ ஹ. (அப்போது இதி ஸ்வாதீந) நந ஸ்வயாஸக்திசக்திஸ்வஸக்தாநுஷ்டி ஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யஸம் ஸக்தாநுஷ்டிதம் ஸ்வரூபவிருத்தஸ்வதந்த்ர “உபேஸாநாநவாஷேஷ ஸ்வயாதோத ஸங்கிதம் | உபாதாநம் வியாதாவா ப்ராணஸ்வா ஸைவ யாஸ்யத்” இதீர்க்க விராஜதி கஹயாவதி, ஸாந்த்ராஸவஸ்வதி ஸோக்ஷஸ்மக ஸ்வயெகாயிகாரகேவல ப்ராப்யோபாயவிஷயாநவத்தி ப்ராப்யோபாயவியாயகாநாதிநநஷாதமக்ஷ

உ௭ || வொன்றைமையாலும் ஸாத்யோபாயத்தை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரங்களெல் லாம் ப்ரமாணமன்றிக்கே யொழியும். ஸித்தோபாய ப்ரவேஶநாஸஹ மாக ஸாத்யோபாயத்தை விதித்து அதுதன்னையே நிஷேதிக்கிற தென் னையு மென்றாநோதிதும். ஸாத்யோபாயங்களை யுபாயங்களாக விதிக்கிற

ஸா-டீ || ஸந்நிதிவத்தாலேயென்றபடி. (ப்ரமாணைதி) ஸாத்யாநாம் லக்ஷணப்ரமாண்யம் ஸாமம்யென்றபடி. ஸாத்யோபாயவிதாயக ஶாஸ்த்ரப்ராமாண்யம் நஷ்டம். ரோகத்தில்ரூக்ஷணைக்குறித்து ஒரு ஔ ஷதத்தைப்ரவர்த்தம்பண்ணி அதிலேவைஷி இராங்கினபின்பு அத்தை நிஷேதித்து ஔஷதாந்தரத்தை விதிக்கிறாப்போலே இங்கும் ப்ரவ ர்த்திப்ரவர்த்தநாஸஹம் ஸாத்யோபாயத்தை விதித்து அது தன்னையே நி ஷேதிக்கிறது என்று சொல்லலாமோ என்ற ஸித்தோபாயப்ரவர்த்தநா ஸஹமாக ஸாத்யோபாயங்களை உபாயமாக விதித்து நிஷேதிக் கிறதோ ஸாத்யோபாயங்களை உபாயமாக விதித்து நிஷேதிக்கிறதோ என்று விகல்பித்து அத்யவஸாயத்திலே தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (ஸித்தோபா யேதி) ரோகத்தில் ரூக்ஷௌஷத ப்ரவ்ருத்த்யஸஹமாக ஸாத்யௌஷத த்திலே மூட்டி அதுதன்னை நிஷேதித்தே ரூக்ஷௌஷதவிதியைக்கா ண்கையாலே இங்கும் ஸாத்யோபாய ப்ரவர்த்தநாஸஹமாக ஸித்தோபா யவிதியும் தத்ப்ர நிஷேதமும் கூடுமாகிலும் ஸித்தோபாயப்ரவர்த்தநா ஸஹம் ஸாத்யோபாயவிதியும் தந்நிஷேதமும் அஸமஞ்ஜஸமென்றுகருத்து. த்விதீயபக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (ஸாத்யோபாயங்களை இதி)

ஸா-கா || ப்ராமாண்யஸமஞ்ஜஸம். (ஸாக்ஷாத்ப்ரமேயாதிநா) (ஸாதிகாரஹேதுஞ்சொல்லவொன்றைமையாலுமிதி) ஸாதிகாரஹேதுஸ் வர்க்கஶுஶ்ரூஷாதிக்ருஸஹ. ஸாத்யஸாதநமாகாதிநா விஹிதாநாம் ஸர்வேஷாம் ஸ்வரூபாவிரோதிப்ரவ்ருத்திஷுதி வர்ணாஶ்ரமோசிததுர்வர்க்கஶுஶ்ரூஷாதி இதி வேதம். ப்ராப்தம்ஸ்யைநஸ்யாதிவக்ஷ்யதி ஸைஶ்யாத்மநாம் ஸ்வரூபவிரோதிப்ரவ்ருத்த்யபேக்ஷாஶ்ரயம் ப்ரவேஶ நிவ்ருத்தவ்யதிரேகேண ஸாக்ஷாத்கார ஸ்வர்க்கஶுஶ்ரூஷாதிகம் ஸாக்ஷாத்கார ப்ராப்திஸாதநத்வேந ப்ரஸஜ்யமாநவிஶேஷ ஸ்ருதிமூலம். ஏவம் ஸாத்யோபாய ப்ரவர்த்தநம் ஸித்தோபாயவிதிஷு ஸாத்யஸாதநத்வேந ப்ரஸஜ்ய ப்ராமாண்யஸ்ய ஸஹ ப்ரவ்ருத்த்யா ப்ரவர்த்தகதயா வகரே விதேர் ஸாமஞ்ஜஸ்ய ப்ரவ்ருத்திவிதிஷு ஸாஸ்திகோபாயம் ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸாத்யோபாயாந் ஸ்வதந்த்ரோபாயநிஷேதம் ஸாமஞ்ஜஸ்யம் ப்ரதிவிதிஷு நிஷேதோபாயப்ரவர்த்தகத்வம் ப்ரஸஜ்யேத ப்ரவர்த்தகாதிவஸ் ஸித்தோபாயத்வம் ஸாக்ஷாத்தூஷணம் ப்ரவர்த்திக ஸ்வாதந்த்ர்யவிருத்தோபாயம் த்விதீயபக்ஷே தூஷயதி (ஸாத்யோபாயேத்யாதி) நநு ஸர்வ

மூ॥ தென் னூல் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் மோக்ஷஸாதனங்களாகப் ப்ரஸித்திக்கை
யாலே ஶரண்யவரணாதிகளும் ஸித்தியாதபடியாம். ஶாஸ்த்ரங்களான
ஶ்ருத்யாதி வ்யவஹாரங்களும் ஶாஸ்த்ரங்களான ப்ரமாணாதிகளும்
அத்யாத்மிகள் பக்கல் விஶ்வஸிக்கிறதும் அதிகாரி விஶேஷவ்யவஸ்தை
யாலே யென்னுமிடம் ஶோதவ்ய ஸித்தம். ஆழ்வானுடைய வரதஸ்தோத்ர
வ்யாக்யாநத்திலுமிவ்வளவே விவக்ஷிதமாகையாலொரு விரோதமு
மில்லை. ஸாரஸங்க்ரஹாதிகளில் ஶாஸ்த்ரவ்யாகோபமும் அவஸ்தாவிஶேஷ

ஸா-ஸ்வா॥ இனியுபாயாந்தரஸ்தனைக் குறித்தே தத்த்யாகவிஶிஷ்டவ்யவஸா
யத்தை விவரிக்கிறது. ப்ரபத்தியென்கிற ஶாஸ்த்ரவ்யாகோபம் கூடா
தென்றில் ஶோதக அத்யாத்மிகர் ஶாஸ்த்ரஸம்மத ஶ்ருத்யாதீநாம் வ்ய
ஹாரப்ரமாணாதீநாம் வ்யாகோபங்கண்டதில்லையோ வென்னவருளிச்
செய்கிறார் (ஶாஸ்த்ரக்களானேதி) ஆழ்வானுடைய வரதஸ்தவவ்யாக்யா
நத்தில் ஶாஸ்த்ரவ்யாகோபம் தோற்றவில்லையோ வென்னவருளிச்செய்
கிறார். (ஆழ்வானிதி) இவ்வளவே அதிகாரிபேதேந விவக்ஷிதமென்ற
படி. (விவக்ஷிதேதி) ஸ்பஷ்டமாக இல்லாவிட்டாலும் தாத்பர்ய
விஷயதயா விவக்ஷிதமென்றபடி. ஸாரஸங்க்ரஹத்தில் ஶாஸ்த்ரவ்யாகோ
பப்ரஸங்கம் இங்குமப்படியாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸார
ஸங்க்ரஹாதிகளிலிதி) தேஹாத்மாபிமாநிகள் உபாஸநாதிகாரிகள்
ஶக்திஜ்ஞாநவிஶ்வாஸர்கள் ப்ரபத்த்யதிகாரிகளென்று வ்யவஸ்தித்தி

ஸா-வி॥ யதோக்த ஶாஸ்த்ரவ்யவஸ்தாயா மோக்ஷோபாயவிக்ஷேபப்ரஸங்காத்
வேதிதவ்ய ஸ்யாதித்யாஹ (ஶாஸ்த்ரக்களானவித்யாதி) ப்ரத்ய
க்ஷாஶக்தி ப்ரமாணாநாமேவ ஶ்ருத்யாத்யதிக்ருதத்வ ப்ரஸங்காதிதிஶங்க்ய.
நநு ஶ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ரை: ஸ்தோத்ரமேஷு "உபாயாந்தரத்வாதக்ஷ
யஸ்தோத்ரம் ஸாக்ஷாதேவ | ஸாத்யநவேந நிர்ணீதாந் ஸர்வாந்
ஸந்த்யஜ்ய ஶ்ரோத: || ஸாரமேகம் ஶரணம் யாஹி" இத்யுக்தத்வாத் விரோதஸ்யா
திவ்ருத்த ஸ்பஷ்டயாத் ஸந்த்யஜ்ய ஶோதவ்ய இத்யுக்தமேவா வேநோக்
தம் பரமேவ விரோதோ நாஸ்தீத்யபிப்ராயேணாஹ. (ஆழ்வானுடை
யேத்யாதி) நநு "வேதேஷ்வபி ஸ்தோத்ரம் ப்ரபத்யாத்ம ப்ரவி
ஶேத்" இத்யாதிநா "அமேயகுணவர தஸ்ஸைவ தத்வேஷ்டிஸ்ஸநாதநே" இத்யா
தி நா "அதிராமேஷாஸ்மிந் ஸ்துஹாதி நாதிராமேஷாஸ்மிந்
ஸ்துஹாதீ" இத்யாதிநாச ஸாரஸங்க்ரஹமேஷாஸ்மிந் ஶ்ருஹணாபத ஶாஸ்த்ர
வ்யாவிக்ஷேபாஶ்ரயாத் தத்தத்ராவிஸ்யாதித்யத்ர ததவி கார்ய
விஜ்ஞாநஸஹகாரத்யதிகார பேதாதேவ விவக்ஷிதமிதி. யதா வாஸ்யா
வேதாந்தம் யதாவா ஶ்ரீவசநம் க்ருத்யஸ்தாவநீய இத்யாதி ப்ராஸ்தாவம்
ததிதி நவிரோதயதிஸ்ம்ய யஜாஹ. (ஸாரஸங்க்ரஹேத்யாதி) நநு

உ௭ || ஷங்களாலே நியதமென்று கொள்ளாதபோது ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யமும்வரும். ஜ்ஞாநஶக்தியாதல் விஶ்வாஸஶக்தியாதலுடை
யவன் ... ஶாஸ்த்ராதிகாரி, ஜ்ஞாநாபாவமாதல் விஶ்வாஸாபாவமாதலு
டையவன் உபாஸநாதிகளுக்கதிகாரியென்றால் இச்சாஸ்த்ரோக்தாதிக
ளுக் குபதேஶங்களுமாய் ஶாஸ்த்ரப்ரவ்ருத்தமாகையாலே ஶக்திஜ்ஞா
நவிஶ்வாஸயுக்தர் ப்ரபத்த்யாதிகளுக்குபாஸநாதிகளிலதிகாரமில்லையாம்.
அவர்களுபதேஶகாலத்திலே ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸங்களையுடையராய்ப் பின்பு
கலங்கியுபாஸகரானார்களென்கைக் கொரு ப்ரமாணமில்லை. ப்ரபந்ந

ஸா-நீ || லேயுமதிகாரிபேதநிகமுங்கூடுகையாலே ஶாஸ்த்ரத்துக்கே த்ராண
விஶிஷ்ட ப்ரவ்ருத்தியாநுகூல்யமன்றோ வென்ன இத்தை யநூதி
த்து தூஷிக்கிறார். (ஜ்ஞாநேத்யாதிநா) ஶக்திஜ்ஞாநாபாவே உபதே
ஶஸ்ய ஜ்ஞாநஜந்யத்வம் ப்ரஸஜ்யேத் ... ஶாஸ்த்ரஸ்ய கஸ்யாபி வி
ஶுத்தோபதேஶத்வம் ப்ரஸஜ்யேதென்று கருத்து. அவர்களும் ஶக்
திஜ்ஞாநவிஶ்வாஸராய் பின்பு கலங்கி ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸராய்க்கொண்டு
உபாஸநாதிகாரிகளென்றால் பாதகமில்லையே என்றவருளிச்செய்
கிறார். (அவர்களிதி) ஶ்ருதிஶேஷத்தாலே கஶ்சிதயோக்யாதி ஸம்ஶயமே
ன்றபடி. இனிப்ரபத்த்யாதிகள் ப்ரவ்ருத்த்யதிகாரிகள் அவர்களுக்குபாயா
நுஷ்டாநம் ஶோகஸம்ஶயமென்று சொன்னாலோவென்றவரு
ளிச்செய்கிறார். (ப்ரபந்நாயிதி) ப்ரபந்நமில்லாவிட்டாலும்ஶாஸ்த்ராக
த்தில் ஸ்வயம்ப்ராப்ய விஜ்ஞாநாநுவ்ருத்த்யா கல்பிக்கலாமேயென்ற

ஸா.கா || தஸ்மாத் ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸஶக்திர்ப்ரவ்ருத்த்யதிகாரஸ்யோபாதாநம்
ஸத்யதிகாரஸ்யாஸ்ய. ததாச நோபாஸநஸ்ய ப்ரமாணமிதி தாத்
ஸ (ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி) நநு ப்ராஸாதிநா ப்ரதேஶகாலே ஜ்ஞாந
விஶ்வாஸாதிகே ப்ரபந்நா தத்ஸாமாந்ய ஸ்வல்பா ததஸ்ஸ்யாத்வேதி
ப்ரபந்நாநாமேவ தேஷாம் ஶோகஸம்ஶயஸ்யாபி வா ப்ரஸநாநு
ஷ்டாநம் கிஞ்சித்ப்ரத்யாஸ்யா ப்ரத்யக்ஷ போஶ்யம் ப்ர
த்யுக்தஶ்சா ஶ்ரேய ப்ரமாணவிநாஶ்யதாம்.(அவர்களித்யாதிநா)
நநு ப்ரத்யக்ஷாநுமயோ ரஹாவேவ தேஷாம் ஸ்வயமேவோப
பாயாநுஷ்டாந கல்பிதம் ஸ்வயம் கல்பிதாநுஷ்டிதம் ஸ்வோபாய
கபேத்வோபாயாந்தராநுஷ்டாநே ஶோகஸம்ஶயஸ்ய கல்பித்வ
த் ஸ்வாதிகாராவிரோதேந ஶோகஸம்ஶய கல்பநே உக விரோ
தேநேதி விகல்ப்ய ப்ரயோக கல்ப்யதஸ்ய ஸ்வரூப விரோதஸ்யாதி
ரஸ்த்வஸ்ய ஸ்பஷ்டமாக. த்ரிதீயே "ஸ்வாயம்ஸம்ஶயஸ்ய ப்ரய
ஶ்சித்தம் ஸமாதரேத்" இத்யாதிவிரோத ப்ரதிபந்நா ஸம்ஶயமேவ
ஶேஷகிதேத ப்ரபந்நவிரோதேந ஜ்ஞாநேத ஸம்ஶய ஸாமாந்யவிஶேஷ:

உ௭0 || ராய் வைத்து ஶோகஸம்ஹாரார்த்தமாகவுமாஸநாதிகளையநுஷ்டித்தார்களென்கைக்குமவ்வோ ப்ரபந்தங்களிலொரு வசநமில்லை. அப்படி கழிக்கப்புக்காலும் தன்னதிகாரத்துக்கு நிஷித்தமானவற்றை ஶோகஸம்ஹாரார்த்தமாக வநுஷ்டிக்கப்புக்கால் அவை யிவன்றனக்கும்பாபமாய் அதிகாரத்துக்குவிரோதாநுஷ்டாநம் பண்ணுகையாலே தன்னநுஷ்டாநத்தையிட்டு ஶோகஸம்ஹாரம் பண்ணவுங்கடவதொழியும். தனக்கிரண்டு வழிகள் ஶாஸ்த்ராநுமதங்களானால் அவற்றில்

ஸா.ஸ்ரீ || வருளிச்செய்கிறார் (அப்படியித்யாதி) (புக்காலுமித்யாதி) வர்ணாஶ்ரமாதிவிஶேஷ வ்யாபாரங்களொன்றுமப்ரஸ்துதமாகையால் கழிக்கவேண்டாமில்லை ஆசார்யாக்ஞையால் கழித்தாலுமென்றபடி.(பண்ணவுங்கடவதொழியு மித்யாதி)ஶோகஸம்ஹாரமாகமாட்டாதொழியுமென்றபடி. ஶாஸ்த்ரோதித பரிசயத்தில்ஶோகஸம்ஹாரார்த்தாநுஷ்டாநமேஶோகஸம்ஹாரமாகை யாலிங்கு ஶோகஸம்ஹாரம் கூடுமேயென்றவருளிச்செய்கிறார்.(தனக்கித்யாதி) தனக்கநுமதமாக வேணுமென்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ யதாகதம்சித் ஶாஸ்த்ரவிஹிதகர்மமேயமையாதோ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குத்தான் நியா

ஸா.கா || (இப்படிகழிக்கப்புக்காலுமித்யாதி) நிஷித்தசேஷ்டாகஸ்ய ஸம்ஹாரஸ்ய "ஸக்தார்கஶங்க்யாலிங்கம் ஶோகயுக்தகாமைஶ்சிரஹாரத | காயாஸ்தாயிநாம் ஸ்நாநஶேஷாசஷோ ஶோகஸம்ஹாரம் || நகாயஸிதமே ஷம் ஜநம் தந்த்ராநம் கர்மஸம்பிநம் | ஜோஷயேச் சமகர்மாணி விதாநு பாதஸ்நானவத்" இதி ஸ்ம்ருதிவாக்யே ஶுத்தஸ்ய க்ருச்ச்ரவித: கர்மணி ஸ்ந்தீ: கர்மண்யஶுத்தாயமாநயோ: ஶுத்தஸ்ய க்ருச்ச்ரவிதயா தத்ர ப்ரத்யவாயோ ஜ்ஞாநயோர்மேநஸ்ய க்ருதோ: கர்மயோர்மாதிகாரி ண: கர்மயோரஶவ யதா ஶுத்தஸ்ய ஜாயதே ததா ஶுத்த ஸ்ய க்ருச்ச்ரவிதயா கர்மணஸ்ஸஹ ஜ்ஞாநயோர்மாதிகாரயோரத்ராசி வ்யவதேஶாதிஷ்டேஶோகாரக்ஷணார்த்தம்ஸ்வாசாரேண ஶிஷ்டஶோகாநா ஸக்திநிஷ்டாய விதீஷ்டர்ண கர்மயோரேவ காயத்ராஸ் ஜ்ஞாநாதாநு க்ருச்ச்ரவித்யா ஜ்ஞாநயோர்ஹாவாத்ராநாஶ்ரநாம் ஶாஸ்த்ராஶேஷணம் கர்மஸம்பிநாம் நாஷ் கர்மவாஸநயா கர்மணோ நியதகேவந கர்ம யோமாதிகாரிணாம் கர்மயோமாத்ர நாத்தாவஶோகந ஸாயநஶீ திநவாஸித்வேந்தநயோக் கிஞ்சஹார்த்ரித்திக்ருச்ச்ரவிதயா ஜ்ஞாநயோம ஶக்தாவி வர்ணாஶ்ரமோசிதகர்மயோம வாவ ஜ்ஞாநயோம நிரவ காத்த்வாவஶோகந ஸாயநமிதி வாக்யா யாத்தா: கமேஶவாவா க்ருச்ச்ரவிதா: ஸ்ரீஸிம் ஜநயேதிக்ருதக்ஷிரோய உக்தவிப்ரயநு ஸந்திப்ரஸம்பவேத்யாஹு: (தனக்கிரண்டுஇத்யாதிநா.) கர்மயோமாதநு காத்ராவஶோகந ஸாயநஶீத்வேந கர்மயோம ஜ்ஞாநயோமயோ

உ௯ || ஶரணாகதர்க்கு ப்ராப்யமாய் அவர்களுக்கு ஹிதமாயிருப்பதொன்றைத்தான் அநுஷ்டித்துக்காட்டி ஶரணாகதரை யதிலே நிலைநிறுத்துகையே ஶரணாகதி ஸம்ப்ரதாயமென்று ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யத்திலே யருளிச்செய்தார். அல்லது ஸஞ்ஜ்ஞாவிக்கு நிஷித்தமான ஸ்வதந்த்ர வ்யாபாரத்தை ஸாத்யா விஷயமநுஷ்டித்துக் காட்டுமது ஶரணாகதிஸம்ப்ரதாயமாகாது. இதுக்கு ஆசாரஸம்ப்ரதாயத்தை. இப்படியே ப்ரவ்ருத்தியிகாரிக்கு நிஷித்தத்தை யவன்தானே ஸ்வயம் வ்யாஜத்தாலே யநுஷ்டிக்கையும் ஸ்வாதிகாரவிரோதம் ப்ரவ்ருத்திக்கு நிவ்ருத்தங்களான ஶாஸ்த்ரீயங்களை ஸ்வயம்

ஸா.நீ || ஏகமேதென்னவருளிச்செய்கிறார் (அல்லது இதி)(அல்லது) கலி துஎன்றபடி. ஶரணாகதிஸம்ப்ரதாயமாகாவிட்டாலும் விஹிதாநுஷ்டாநமாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (சுஜேதி) ஶரணாகதிஸம்ப்ரதாயமில்லாவிட்டாலும் தனக்கு நிஷித்தமாகையால் நிஷேதஶாஸ்த்ராசாரஸம்ப்ரதாயமாமென்றபடி. யதா ஸ்வவ்யக்திநாம் ஸஞ்ஜ்ஞாவிநாம் ஸ்வஸ்வதந்த்ரநுஷ்டாநம் ததா ஶரணாகதிஸம்ப்ரதாயம் ஆசாரஸம்ப்ரதாயமாமென்றபடி. ஆனாலும் ப்ரபந்நத்தில் வ்யாஸாதிகள் ப்ரவ்ருத்தியிகாரிகளானாலும் அவர்களுக்கு ஸாதநாநுஷ்டாநம் ஶாஸ்த்ரஸித்தம் ஸ்வயம் ஸித்தே ஸ்வயம் ப்ரவ்ருத்ததயா அவர்களநுஷ்டித்தால் பாதகமில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார். (அப்படியே இதி) ஆனால் ஸ்வதந்த்ரவ்யக்தி விஷயத்திலும் ஸ்வநிஷ்டதயாநுஷ்டாநத்ராணம் ப்ரஸம்பவமாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரவ்ருத்திக்கிதி) உபாயாந்தர ப்ரவ்ருத்திக்கு உபாயாந்தரத்யாகவிஶிஷ்ட ப்ரவ்ருத்தியில் தோஷம் ப்ரஸக்த

ஸா.கா || ஶாஸ்த்ரார்த்தாநுஷ்டாநம். ஸ்வயம் ஸ்வாதிகாரிணாம் ஸ்வயம் தாநுஷ்டாநே ஸ்வத்வ ஶ்ரீகந்நயேதி தந்நந ப்ரபந்ந ஸ்வநஶரணாகதிஸம்ப்ரதாய ஆசார இதி. நநு ஸக்தியோக்யாதிவியாபகஸாஸ்த்ராணாம் ப்ரவ்ருத்திநாம் ஸ்வரூபதயா தத்த்யாகஸ்வரூப ஸ்வஸ்வாதீநம் ஸஜாதீய ஸ்வதந்த்ரஸ்வாதிகாரி விரோதஸ்வத்வ ஸ்வயம் ஶாஸ்த்ரஸித்தி யதா ஸ்வநிஷ்டா ஸ்வவ்யக்திநாம் நிஷித்தாநாநுஷ்டாநஸ்வாமி ஶரணாகதிஸம்ப்ரதாய இதி பாதகமிதி யது ஸ்வநிஷ்டாநா ப்ரவ்ருத்திநாமேவ ஶரணாகதி தயாநுஷ்டேய ப்ரவ்ருத்தேந ப்ரவ்ருத்தாநாம் ஶரணாகதி விரோதாத் வ்ருத்தி. (இப்படியேதி ந்யாயேநா) நநு ஸ்வதந்த்ராநிஷேத ஸ்வத ஆசார ஸக்தியோக்யாதி ஸ்வரூபாணாம் விஷய ப்ரபந்ந ஸ்வதந்த்ராதிகாரஸ்வரூப ஸ்வயம் உபாஸநாதி நாநுஷ்டாநம் ஸ்வயம் ப்ரவ்ருத்த நதயாம் க்ரியதே, கிஞ்ச ஸ்வதந்த்ரஸ்வரூப ஸ்வஸ்வாதீந ப்ரவ்ருத்தநாநாம் ப்ராப்யாநுஷ்டாநாநாம் ஸ்வரக்ஷணார்த்தம் ஸ்வப்ரவ்ருத்தாநாம்

மூ || காம்யவர்ஜியாலேயநுஷ்டிப்பார்க்கு விரோதமில்லை. தந்தாம்ஜாத்யா-
திகளுக்கநுரூபங்களுமாய் தந்தாமுக்கு ஶக்யங்களுமான ஸவர்ண-
தர்மங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாக மஶக்யமாக விதேயமென்னும் பக்ஷத்-
திலும் ப்ரபத்த்யதிகாரமும் தன்வர்ணாஶ்ரமாத்யதிகாரங்களுக் கநு-
ரூபமாகவடைந்த லோகஸங்க்ரஹத்தையுமிழந்து அஹிம்ஸாஸத்ய-
வசநாதி ஸாமாந்யதர்மங்களையும் ப்ராயஶ்சித்தாதிகளையுந்தவிர்ந்து
பஶுப்ராயவர்க்காதிகளைப்போலே திரியும்படியாம். நிஷேதவாக்யவி-
ஷயங்களான நிவ்ருத்திதர்மங்கள் ஸ்வரக்ஷணார்த்த ஸ்வவ்யாபாரமல்-
லாமையாலே ஶரணாகதியோடு விரோதமில்லாமையால் இங்குப்ர-
வ்ருத்திதர்மங்களினுடைய த்யாகமே விவக்ஷிதமென்னும் நிர்வா-
ஹமும் உசிதம்; நிவ்ருத்தியும் வ்யாபாரவிஶேஷமென்னுமிடமும் அதுவும்

ஸா.நீ || யானாலும் ஸ்வஸ்வவிஹித ஸ்வஸ்வஶக்யாவஶ்யத்யாகமாக ப்ர-
பத்திவிஷயபக்ஷத்தில் ஸர்வாதிகாரிகவிரோதாதிகளில்லையே என்னவ-
ருளிச்செய்கிறார். (தந்தாமிதி) இனிப்ரவ்ருத்திதர்ம ஸர்வஸ்வமும்
ஸ்வரக்ஷணார்த்த ஸ்வவ்யாபார மாகையால் அதுவிருத்தமாகையால் த்ய-
த்யாகம்ஸமாக விதேயமென்றுசொல்லுகிறோம். நிவ்ருத்திதர்மங்களும்
ஸ்வரக்ஷணார்த்தஸ்வ வ்ருத்தியல்லாமையாலே தத்த்யாகம் விதேயமன்று.
ஆகையால் அஹிம்ஸாதி ஸாமாந்யதர்மவிரோதமில்லையே என்ன ஸ-
த்யாதித்யாகமாவாய் வர்ணாதித்யாக ப்ரஸங்க தூஷண மிருக்கச்
செய்தே தூஷணாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (நிஷேதேத்யாதிநா)

ஸா.ஸ்வா || ஏவ த்யாகேநாத்யா விதேயதயோக்த்யாஹ (தந்தாமித்யாதி)
நிஷித்த நிவ்ருத்தீநாம் த்யாஜ்யத்வே வர்ண ஸர்வப்ரவ்ருத்தி ப்ரஸங்க: நத
த்விவக்ஷிதம் தாஸ்ய ஸ்வவ்யாபாரத்வா ஹராவாதித்யத் விஷயேஷ்வ ஸ்வர-
க்ஷணே ப்ரவ்ருத்தாநாம் தத்த்யாக ஸாபேக்ஷ ஜ்ஞாநாநிவ்ருத்தௌ ஸ்வர-
க்ஷணார்த்தஸ்ய “வைஶ்வதேவஸ்ய ஸம்ஜ்ஞாஸம்வாய ப்ரத்யுபஸ்தி |
நகாத்யஶ்யவாவேஶந தத்ஸமஸ்ஸம்ஹிதே நர” இத்யாதி ஶாஸ்த்ர-
வசநாத் தாத்ருஶீநாம் நிஷித்தநிவ்ருத்தீநாம் த்யாஜ்யத்வ ஸம்பாத
ப்ரவ்ருத்தி ப்ரஸங்கே தூஷணமாஹ இத்யபிப்ராய கதிஷேதீயாதி
ப்ரஸங்கம் ஸாவத த்யாகப்யேவாத ப்ரவ்ருத்தேஶ்ச ஶாஸ்த்ரீயத்வாம்ஶ
காரே பரோக்தாநாம் [illegible] ஸாவதாய ப்ரவர்த்-
தாஸ்த்ர ஶேஷவிஷயாந்தரவிஷயாணாம் பரிபோஷணம் ப்ரவ்ருத்த
கப்பஸ்தாநாதீநாம் நாநாஶம [illegible] விரோத [illegible]
ஷேதவாக்யேத்யாதிநா) ஶாஸ்த்ர பாவஜ்ஞீவா ஸர்வ [illegible]
த்வா கிஞ்ச தாதாத்விக ஸர்வதர்மத்யாகஸ்யாம்ஶ விஶேஷித்த, தாத்
ஶேஷாஹிதா நாம் த்யாகேஶாம்ஶதேந ஸாஹாவிதாநாமேவ ப்ரபா

உ௬ || ஸ்வரக்ஷணாஸமர்த்தனென்னுமிடமும் [illegible]. இவ்விதி வசநத்தாலே [illegible] நிவ்ருத்தி [illegible]களான [illegible]களையுந்தவிர்த்து திரிகைதானே [illegible]க்கு ஸாஸாதநமாகுமோவென்னில்; [illegible] ஞரான [illegible]களும் இப்போதுள்ளாரும் ஸாவதாநராய்ப்பண்ணிப்போருகிற [illegible]களும் [illegible]களும் [illegible]. [illegible] வர்ணாச்ரமிகளுமாயிருக்கிறவர்களுக்கு [illegible] யுமில்லை. யாவஜ்ஜீவம் [illegible] விதேயமாகிலன்றோ இவ்விரோதமுள்ளது, [illegible]த்தில் [illegible]களினுடைய [illegible]மானால் விரோதமில்லையே யென்னில்; அப்போது ஸாமாவிதமல்லாதவற்றினுடைய [illegible] விதிக்க வேண்டா; ஸமாவிதமானவற்றினுடைய [illegible] விதேயமாகில் அப்போதுண்டான [illegible] [illegible]களைத் தவிர்த்துகொண்டு [illegible] பண்ணப்ப்ராப்திக்கும். ஆகையாலுபாஸநத்தில் வரும் [illegible]ங்களாலே நிரபேக்ஷையாயிருக்கிற [illegible]மாகவொரு [illegible]களையும்பற்ற

ஸா-௩ || ([illegible]) [illegible] “[illegible]” “[illegible]” இதி [illegible] ஸ்வரக்ஷணாஸமர்த்தனென்று கருத்து. [illegible] ஸங்கித்து பரிஹரிக்கிறார். (இவ்விதி வசநத்தாலே இதி) [illegible]ர்கள் [illegible]த்தாலேயாதல் [illegible]மாதல் [illegible]னென்று லோவென்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] விதி வசநத்தில் [illegible] [illegible]வென்றே [illegible] ஸங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (யாவஜ்ஜீவமிதி) ஆனால் [illegible] [illegible] விதிவசநத்தில் தேவரீருக்குத்தான் [illegible] [illegible]மென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) இப்படி விதிவசந [illegible] பண்ணில் [illegible]ஞ்சொல்லாமையாலே [illegible] [illegible] ஸம்பியாதோ? [illegible]த்தாலே [illegible] [illegible] ஸம்பவிக்குமென்றில் அப்போது உபாயாந்தரஸக்தனுக்குமதிகாரம்

ஸா-௪ || [illegible] (யாவஜ்ஜீவமித்யா [illegible]) [illegible] விதி [illegible] (ஆகையாலிதி) [illegible] [illegible] விதி [illegible] [illegible] விதி [illegible] [illegible]

௨௦ || வேண்டா வென்கையே த்யாகவிதிவாக்யத்துக்கு விஷயம். இந்த த்யாகவிதியானவாக்யந்தன்னிலும் உபாயாந்தரஸாமர்த்யமில்லாதார்க்கும் அதுண்டாகிலும் விவேகமல்லாதார்க்குமிப்ப்ரவ்ருத்தியிலதிகாரம். இப்படியானாலொரு ப்ரமாணங்களுக்கும் விரோதமில்லை. பூர்வாசார்யர்களும் இவ்விடத்தில் ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்யவென்கிற த்யாகம் ப்ரவ்ருத்தம்

ஸா.டீ || ப்ரஸம்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்த த்யாகமிதி) (விதிவாக்யந்தன்னிலுமிதி) காலவுணாந்ரதிவாரம்கவிதிவாக்யத்திற் போலே இந்த சரமவாக்யவிதிவாக்யத்திலுமென்றபடி. இப்படிவிதிவாக்யத்தில் ஸர்வ்யா சரமவாக்யத்திலே த்யாகமென்றுசொன்னது கூடுமோ, "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய" என்று ஸ்வரூபத்யாக விதியிலேயே ஸ்வரூபஸ்வரூபமிருக்கையாலே இந்த வாக்யத்தில் ஸ்வரூப ஸ்வரூபஸ்ய ப்ரஸம்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படியானதி) ஸஹப்ரமாணவிரோதி கிம்பிஸ்வரூபஸ்வரூபஸ்ய [illegible] விரோதி கிம்பிஸ்வதாஸ்வரூபமுகியென்று கருத்து. யதா இப்படி யதிகாரஞ்சொன்னது கூடுமோ, ஆகிந்த [illegible] ஸ்வரூபமில்லையே [illegible] வாராதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியானதி) இப்படி யதிகாரமில்லையாகில் [illegible] ப்ரஸம்கத்தாலே விரோதம் ப்ரஸம்கிக்குமென்று கருத்து. இப்படி ஸ்வரூபத்யாகவிதி ஸர்வதா கூடாதென்று சொன்னது கூடுமோ, பூர்வாசார்யர்கள் ஸ்வரூபத்யாகமன்றோ அன்றேயென்று விசாரிப்பர்களோவென்று ஸம்ப்ரதாயவாக்யத்தை விரோதிப்பாரோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (பூர்வாசார்யர்களுமிதி) இப்படி விசாரமில்லையாகில் ஸ்ரீபாஷ்ய காரர் ஸந்நிதியிலே சிலர் த்யாகமாகவேயென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்ய சிலர் த்யாகமேயன்றேயென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்ய அதை ஸ்ரீபாஷ்ய

ஸா.கா || ப்ரஸங்கம் [illegible] (இந்த [illegible]) [illegible] பாஷ்ய காரஸந்நிதியிலே [illegible] [illegible] [illegible] பாஷ்யகாரரோ ப்ர [illegible] ஸ்வரூபத்யாகமோ [illegible] பாஷ்யகாரர் [illegible] [illegible] ஸ்வரூப [illegible] த்யாகம் [illegible] [illegible] விஷயமொத்திவர்க்க [illegible] சரமவாக்யத்தில் [illegible] ப்ரயத்நாத்யாம் [illegible] [illegible] ப்ரயத்நஸாதநத்யாகம் [illegible] பூர்வாசார்யர் [illegible] விஷய [illegible] பாஷ்யகாரர் ப்ரதிஷேதஸ்ய [illegible] [illegible] பூர்வாசார்யர்

[illegible]மியென் [illegible] ட்டென்னின்றார்களென்று: ஸ்ர
ஷக்திக்கதிகாரியான [illegible] ஸ்ர ஷக்தியினுடைய [illegible]
[illegible] எத்தனங்களிலே விவக்ஷிக்கையுமித
மென்று விவரித்தார்களத்தனை. || * || [illegible]
[illegible] | [illegible] ||
[illegible] | [illegible]
[illegible] ||[illegible]
[illegible] | [illegible] ஸாஷ்யகாரரோ

ஸா. ௯ || காரர் நிர்வாஹத்தைப் பண்ணுமிடத்தாகவும் ந்யாயம் கேழ்க்கையா
லேதாமவிஷயக்ஷ [illegible] ; [illegible]
விஷயத்தில் [illegible] [illegible] மில்லாமை
யாலே [illegible] மில்லாதபடி என்று [illegible] விரோத
மும ஸ்ர ஸம்பியா[illegible] என்ற [illegible] உக்த [illegible] தைஉப
பாதிக்கிறார் ([illegible]
[illegible] உபாயஸ்
ஸ்ரஜத்து [illegible] ஸாகஸ்யே
ஷக்தி [illegible]. [illegible] '[illegible]' [illegible]
[illegible] உபாயஸ் [illegible]
[illegible] ' [illegible] ' [illegible] [illegible]. ஸ
[illegible] விவக்ஷிதமி
[illegible] ஸ்ர [illegible]. ஸாஷ்யகாரரோ
[illegible] [illegible]

ஸா. ௧௦ || [illegible] ([illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible] ([illegible] ஸ்ர [illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ர [illegible]
[illegible]. ([illegible]) [illegible]
[illegible] ஸாஷ்யகாரா
[illegible]. [illegible]
[illegible] | [illegible] ||
[illegible] | [illegible]
[illegible] ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த
[illegible]

[illegible] ஆனால் "[illegible]" என்றும் "[illegible]" என்றுஞ்சொல்லுகிற [illegible] மிருக்கும்படி யென்னென்னில்; இவ்விடத்திற்சொன்ன [illegible] களைப்போலே [illegible] மொன்றுமறியாதொழிகையன்று, மற்றெதென்னில்; [illegible] களில்தெளிவில்லாமையாதல் [illegible] தன்னிலும் [illegible] விசேஷங்களறியாமையா

[illegible] இப்படி [illegible] ரென்கிற [illegible] த்தில் [illegible] சொன்னது கூடுமோ, "[illegible]" மென்கிற [illegible] த்தில் [illegible] களுக்கும் [illegible] சொல்லுகையாலே [illegible] என்னில் "[illegible]" என்று [illegible] சங்கிக்கிறார் (ஆனலிதி) [illegible] ன்றுகொண்டு [illegible] க்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) ([illegible] களிஜதி)

[illegible]

உ௭ ॥ தலாமத்தனை. இவற்றில் 'விஜாநதாம்' என்றும் "தெவைவபரிபஶ்ய தயாவா விஜ்ஞதா" என்றுஞ்சொன்ன ஜ்ஞாநவிஶேஷமும் உபாஸநாதிகளில் தெளிவாதல் வ்யக்திக்குப்ரயோஜநமான ஶரண்யாநாதி விஷயத்தில் தெளிவாதலாமித்தனை. அல்லது இதுக்கநபேக்ஷிதமான ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநமன்று; பரிபூர்ணஸ்வரூபஶரண்யஶரணவிஶேஷ

ஸா-நீ ॥ இப்படியாகில்ஶாஸ்த்ரஸ்வரூபஸாதநம் ப்ரஸம்ஹிக்குமென்றபடி. (வ்யக்திதன்னிலிதி) ஸம்பந்தவிஶேஷங்களை அறியாமையாதலிதநேந ஸாமாந்ய தத்வ்யக்தி ஜ்ஞாநம்விஶேஷஜ்ஞாநாபாவவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு வ்யக்த்யதிகாரமென்று கருத்து. இங்கு விஜாநதாமென்கிறது ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநவதாமென்கிறவஸர்வோபாகிக்கிற்கவ வ்யக்த்யதிகாரம் ஶாஸ்த்ரஸாரமாக ப்ரஸம்ஹிக்கையாலே ப்ரபத்தியாதிகாரவிரோதம் ப்ரஸம்ஹியாதோவென்ன விதர்க்கஸம்புருளிச்செய்கிறார் (விஜாநதாமென்றுமது இதி) இங்கு விஜாநதாமென்றுமது தெவைவபரிபஶ்யத யா என்று சொன்ன ஜ்ஞாநமும் உபாஸநாதிகளிலே தெளிவாதல் வ்யக்திக்குப்ரயோஜந ஶரண்யஶரணவிஶேஷாதிகளில் தெளிவாதலாமத்தனை என்கிற வாக்யமே ப்ராசீந ஶ்ரீகோஶங்களிலிருக்கையாலும் வேதாந்தஸ்வாரஸ்யமதியாலும் ஸமீசீநம். (அல்லது இதி) ஸம்ஸாரத்தில் ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநம் துர்லபமாகையாலே அதிகாரமேதுர்லபமாக ப்ரஸம்ஹிக்குமென்று கருத்து. இந்த விஜாநதாமென்கிறவிடத்தில் விஷயவிஶேஷம் சொல்லாமையாலே ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநமே அதிகாரமென்று சொல்லவேண்டாவோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பரிபஶ்யதேதி) பரிபஶ்யதயாவா விஜ்ஞதா என்று சொல்லுகையாலே

ஸா-கா ॥ நாஸ்திகஜநத்வ்யபதேஶயோக்ய (அஜ்ஞஸ்ய இத்யாதிநா) (வ்யக்திதன்னிலும்ஸம்பந்தவிஶேஷங்களை அறியாமையாதலாமித்தனை இதி) ஸ பரிகரஸாத்யஸாதநஸ்வரூபஜ்ஞாநாபாவோ வாஸ்தவிகஜ்ஞாநாபாவ இத்யர்த்தம். [illegible] விஷயே விஶிஷ்டஜ்ஞாந ஶூந்யே அதிகாரஸ்ய ஸித்திரிதி. [illegible] ஸர்வஜ்ஞாநபூர்வ [illegible] ப்ரவநமேவ அதிகாரஸம்பவாதிதி [illegible] ப்ரயோஜநமான ஶரண்யஶரண விஷய விஶேஷஜ்ஞாந மாத்ரயோக்யம், அஜ்ஞாநவ்யக்திகோடி [illegible] ஸம்[illegible] [illegible] ஶேஷமாக [illegible] ஸர்வ பரிபஶ்யதயாவா விஜ்ஞதேத்யாதிவாக்யஸ்ய ஸாமாந்யவிஶேஷந்யாயேந பரிபஶ்யதோபலக்ஷித ஶரண்யஶரணப்ரயோஜநத்வஸர்வவிஷயஜ்ஞாநமேவோக்தமிதி ப்ரஸங்கம். (பரிபஶ்யதேத்யாதி) தவேவம்

ஜ ॥ ஜ்ஞாநமிறே யிங்கு சொல்லப்படுகிறது. இவ்வுபாயஜ்ஞாநமுண்டாகிலும் உபாயாநுஷ்டாநத்தில் ஶக்தியில்லாதபோது இவனுக்கு ப்ரபத்தியில் அதிகாரியாம். ஶக்தியுண்டேயாகிலும் ஸ்ரீபரதாழ்வானைப்போலே ஸ்வரூபவிருத்தமென்று அநுஷ்டியானானாகில் ப்ரபத்திக்கதிகாரியாம். “ஶக்தாநாமப்யநுஷ்டாநே ஸ்வரூபவிருத்தத்வாத் யதா ஸ்ரீபரதஸ்ய” என்கிறபடியே ரக்ஷகன் கையைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையன்றோ உசிதமென்னில்; இது ப்ரபந்நனுடைய ப்ரபத்தியாவஶ்யகத்வ விஶேஷத்துக்கு உதாஹரணமாம். அல்லாதபோது உபாயவிபர்யாஸங்கள் நிரஸ்தங்களாம். உபாயாநுஷ்டாநத்தில் தனக்கு ஜ்ஞாந

ஸா-ஸ்ரீ ॥ என்றபடி. அநந்யோபாயத்வ உபாயாந்தரஜ்ஞாநவிஶேஷமே அதிகாரமென்று கருத்து. ஶக்த்யபாவவிஶேஷஜ்ஞாநவதாம் ப்ரபத்த்யதிகாரஞ்சொன்னது கூடுமோ, ஶக்திவிஶேஷஜ்ஞாநம் ஶக்த்யதிகாரமாகையாலே அது ப்ரபத்த்யதிகாரமன்றே என்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபாயமித்யாதி) ஶக்த்யுபாய ஜ்ஞாநமென்று தாத்பர்யமன்று, அவிதமாகிறநாமதிகாரமாகையாலே இவ்வாகிறநாம் ஶக்த்யுபாயஜ்ஞாநவான்களுக்கும் ஸாதாரணமாகையாலாகிறநாமேற ஸா உபாரணாதிகாரமென்றும் ஶக்த்யுபாயஜ்ஞாநம் அவப்ரபத்திஜ்ஞாந ஸம்பந்நமாகையாலேயது ஸாதாரணாதிகாரமென்றும் கருத்து. உபாயாநுஷ்டாநத்தில் ஶக்தியில்லாதபோது என்று சொன்னது கூடுமோ, ஶக்தி உண்டாகிலும் ஶக்தியிலிழியக்கூடாதே, இழிந்தால் ஸ்வரூபவிரோதியம் ப்ரஸஜியாதோ, ஆகையாலுபாயாநுஷ்டாநஶக்தனும் ப்ரபத்த்யதிகாரியன்றோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஶக்தியுண்டேயாகிலுமித்யாதிநா) (உக்தமிதி) ப்ரபத்த்யதிகாரமிதி [illegible] ஶக்தியுண்டாகிலும் நிஷித்தமாகயிருக்க வேணுமென்று கருத்து. (உபாயமிதி) ஶக்திவிபாயகஶாஸ்த்ரமென்று விஶேஷியாமல் [illegible] ஸாமாந்யேந ப்ரபத்த்யதிகாரமும் ஸ்வரூபவிரோதமாக ப்ரஸஜிக்குமென்று கருத்து. இப்படி உபாயாநுஷ்டாநஶக்தன் ப்ரபத்திக்கதிகாரியென்று சொன்னது கூடுமோ; அப்போது உபாயாநுஷ்டாநஶக்தியுள்ள நாமரூபிகளுக்கு ப்ரபத்த்யதிகாரம் ப்ரஸஜியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (உபாயாநுஷ்டாநத்திலிதி) அப

ஸா-கா ॥ ஶரண்யபேக்ஷாயபாயத்துவஸம்பந்நனெம்ஜ்ஞாநத்தை நிரபேக்ஷரக்ஷக ஸ்வரூபவிஜ்ஞாநஸ்வரூபாபாதஜ்ஞாநஶக்தாவபி “அஸம்ஶயா ஸ்வாரஸ்யதத்வஸ்வரூபஸம்ஶவே” இத்யாத்யாநுஸந்தேயந ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்திரேவேதி ஶங்காநிவ்ருத்தி பரிஹாரம். (ஶக்தியுண்டேயாகிலுமித்யாதிநா) (நிரஸ்தங்களிதி) ஶாஸ்த்ரநிரஸ்தோக்தஸ்ய வஶீகரணத்வாத் விரோதஸ்வரூபத்வம் ப்ரஸஜிப்பதென

[illegible] லாபதிலை [illegible] சக்தியுண்டானாலும் [illegible] னென் றிக்கேயிருக்குமாகில் [illegible] வல்லவ [illegible] யோகமக்ரு [illegible] தையென் றிருக்குமா [illegible] க்கயிகாரியாம். இத்தை "[illegible] தீக்ஷ [illegible]" [illegible] களிலே சொல்லுகிறது. எங்ஙனேயென்னில்; "[illegible] " என்றது [illegible] பிறக்கவேணுமென்னும் [illegible] யுடையார்க்கென்றபடி. "[illegible]" என்றது [illegible] வத்தைப்பெற்றல்லது [illegible]

[illegible] போதுஇர் [illegible] "[illegible]" மென்கிறவவநத்திலே [illegible] வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இத்தை [illegible]) [illegible] யாகையால் [illegible] மன்றோ [illegible] லையே என்று [illegible] செய்கிறார் (எங்ஙனேஎன்னில் [illegible]) [illegible] படியிலே [illegible] தீக்ஷ [illegible] வென்றது [illegible] வென்று கருத்து. இப்படி [illegible] வென்கிற [illegible] காகில் [illegible] வென்கிறது [illegible] தோவென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] லுக்கென்று கருத்து. இப்படி

[illegible]

[illegible] ([illegible]) [illegible] (எங்ஙனே [illegible]) [illegible] "[illegible]" [illegible]

ஶேல்க்கமாட்டாதார்க்கென்றபடி. இவையிரண்டையும்நினைத்து "ஸுஹநே ஸு-ஶேத்ராவா" என்கிறார். இங்கு ஶக்தியென்றது ஶே ஶேவாரவஸ்த்தைச்சொன்னபடி, அல்லது ஶக்தியோஶந்தைச்சொன்னபடியன்று. இப் ஶக்தியினுடைய ஸு-ஶோவாகிறது கடுக வ்ராவிகிடையாத போதழியும்

ஸா. நீ|| வவநாயமாகில்கவிதாதொடெவென்றுவனதுயுக்யந ரஶேவஹாயஞ்லோகத்திலேஇதுரெண்டும் சொல்லவேண்டாவோகவி தாதொடெவைரிவ்யாஶயாவா விஷயா என்று. ஐதம்ஶரணே ஜ்ஞாநாதிதேவ விஜாநதாமென்கிற வதாயத்தைச் சொல்லி ஸுஹ தேஹஸுஶேத்ராவா ஜமதிமதிஶேந்யாஶேவிதஷாமென்று ஐதஷிதிஷ்தாம் வாரவிதெத்தநாதராயமென்றே சொல்லுகிறது, ஈநந்யிஷ்தாமெ ன்கிற வயம் சொல்லவில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார். (இவை ஐதி) ஸுஹதேஸுஶேத்ராஎன்று தஷியோமம் தோற்றுகையாலே திதி ஷத்ராதித்யாஷயம் தோறறவில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார். இங்கு ஸுஹதேஶரிதி ஶக்தியோமம் தோற்றவில்லையேஎன்று சொன்னது கூடுமோ ஶக்திவசம் ஶக்தியோமவாவமன்றே ஶக்திவாரவஸ்யம் தோ ற்றிலும் விஶேஷாஶேவாரவாயிகாரம் தோற்றவில்லையே என்றவ ருளிச்செய்கிறார். (ஶக்தியினுடையஐதி) ஶேஶேதஸ்யம் ஶக்தியோமவார கத்தில் வ்யயாகையாலும ஶக்தியோமவாரவமிந்த ஐதிவதெந்யா திதவ காரணவிராஸமாகையாலும் வ காரணஸுஹக்ருத ஶேஶேதஸ்ய பரத்தாலே விஶேஷாஶேவாரமென்று கருத்து. ஆனாலுமிழியும்ப டியானவவஸ்தாவிஶேஷமென்று சொன்னதுகூடுமோ, இது தானும் ஶக்தி யோமகாயமாகையாலே ஶக்தியோமமாவஸ்யகமாக வ ஸம்பியாதோ, அப்படியாகில் ஶக்தியோமாநயிகாரிகளான வாரம்ஶவ ஸூதிக ளுக்கு ஶுதிவ யஷாயிகாரமில்லையாக வ ஸம்பியாதோவென்னவ

ஸா.கா|| நாக்தஸ்யாயிகாரஶஸம்ஸவாவேஹ்தே ஹாரவெவெ வேவா ரவஸ்யவேவாத, ஶக்தியஸ்யவிவஶிதவித்யவிவ்யயணாஹ. (இங்குஶக்திஎன் றது ஐதத்யாதிநா) நந ஸுஹதேஸுஶேதெ-த்யாதாஹவியவீஶக்திவாரஶக்தி ரவே ஶக்தியோமவவெத்யயிகாரகாநவவ திஸுதவவெவெத்ய த ஶுதிவ ராவ்ய ஹாவெ தேஹவியோமா வாதக: ஶ்ரீத்யவஸ்தாவி ஶேஷா ஶக்திஶுஶேத்யாஹ. (இப்ஶக்தித்யாதிநா) நமெதாதஸ்ய க வஸ்தாயாக்ஷி "வரஶக்திவாராதஷ்ஷ வ்யத்யக்ஷாஸி நிவெஶந" இத்ய க வரஶக்திஶாஸ்யகாதஸ்ய ஹாநயாஸாநவவத்தி: ததவவெஸ்ய வெத்யத வாவவிஶேஷாக ஶுதிகாஶிநீ வ ராவ்யஹாவெ தேஹ வியோமவெஹதா ஶ்ரீ த்யவஸ்தாக வத்திவத்தா க்ருத விஶேஷாக ஹம வக வ ராவ்யஹாவெ தேஹவியோமவெஹதாவெவெ விஶேஷாத்தி

ச்சுபடியான வைலக்ஷண்யவிசேஷம். இது சிலர்க்குக் கட்டளைப்பட்ட ஶக்தியோ
ஶமில்லையாகிலும் ஸாத்விகவிசேஷஸேவைமான ஸம்வந்தப்ரஸாதத்தாலே
வரும். இவ்வைலக்ஷண்யமுடையவனும் ப்ரபத்திக்கதிகாரி. இப்படியாகை
யால் உபாயாந்தரத்தில ஜ்ஞராய் இவ்வுபாயத்தில்ஸந்தேஹாபஜ்ஞானாத்
முடையாயிருப்பார்க்கும் இதிலுமுபாயாந்தரத்திலுந்தெளிவுண்டாய்
உபாயாந்தரத்திலநுஷ்டானஶக்தியில்லாதார்க்கும் இவையிரண்டுமு
ண்டாகிலும் விளம்பம்பொறுதவாகார்த்திஶயமுடையார்க்கும் ப்ரப
த்தியிலேயிழியலாம். இவ்விளம்பாஸஹிஷ்ணுத்வம் தான் நினைத்த காலத்திலே
பலம்பெறுகைக்குபாயாந்தராஸஹிஷ்ணுதன். இப்ப்ரகாரத்தை நினைத்து

ஸா-ஸ்ரீ॥ருளிச்செய்கிறார் (இது இதி) கட்டளைப்பட்டவுபாயாந்தரஸாதனவிஷ
யமானையான என்றபடி. ஶக்திக்ருதையான இவ்வைலக்ஷண்யமுடையவன் ஶக்
யொமத்திற்கே அதிகாரியானபடியாலே ப்ரபத்த்யதிகாரியென்று சொ
ன்னது கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வைலக்ஷண்யேதி) (ப்ரப
த்தீதி) அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் ப்ரபத்தியிலதிகாரி
என்றபடி, உபாயாந்தராஸஹிஷ்ணுவாகிகளென்று கருத்து, ஆனாலும் "நிக்ஷ
பாபணைஜ்ஞான" இத்யத்ர ஜ்ஞானஶப்தத்திற்கு ப்ரபத்தியில் விஶேஷாதி
ஜ்ஞானமென்றுசொன்னது கூடுமோ அப்போது ப்ரபத்தியில் ஸா
மாந்யஜ்ஞானமுடையனுக்கும் விஶேஷாதிஜ்ஞானவதாமதிகாரம் ப்ர
ஸஜ்யாதோ வென்ற ப்ரகாரணவைலக்ஷண்யவிஶேஷாதிவேஷ்டயாக
வுபேக்ஷாவக்யத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படியாகையாலே
இதி) ஆனாலும் ஶக்தியொமஶக்தனாயிருந்தாலும் விளம்பாஸஹிஷ்ணுகிலவ
னும் ப்ரபத்த்யதிகாரியென்று சொன்னது கூடுமோ. ஸமர்த்தோபாதிக
ஸ்யாநுபபத்த்யா ஸமர்த்தவுபாயாந்தரஸஹிதனன்றோ. ப்ரபத்த்யதிகா
ரியென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விளம்பாஸஹமனுக்தானிதி) இப்படி
வஞ்சநாஸஹமாகிலிவ்வஸமிநாவஶ்யாஸ்ரோகத்திலே ஸ்வஸங்கல்பம்
த்ரா வென்று விளம்பாஸஹத்தைச்சொல்லி "ஜகதிமதிமத்ராவிஶேஷ"மெ
ன்றுசொல்லுகிறது யுக்தமாகவே ஸம்பவிக்கிறது, இதுதவிர அதிகா
ராந்தரமில்லையே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்ப்ரகாரத்தை இதி)

ஸா-கா॥ஸம்ஸாரபயாவிஷ்டஸ்ய பரஶக்த்யாதி ப்ரீதிஸ்ய விஷயத்யாக்ஷை
க்ஷமனாநாதிகாரஸாதனவ்ருத்தி ஸாத்திப்ராயேணாஹ. (இதுசில
ர்க்குஇத்யாதி) ஸாவதாநஜ்ஞவைலக்ஷண்யாதாரம் ப்ரபத்த்யதிகாரிஷு
ஶக்திஜ்ஞானவைலக்ஷண்யாதி ஸாத்யத்வம் வதிப்ராதாஸக் ஶக்திஸம்பந்தா
வா அநந்யாமதிம் விஶேஷாதீ த்யேதி பிக்ருத்வாதே இத்யாஹ. (இப்
படியாகையாலித்யாதி) "மதிமதிமஸ்ராவஸாஹரிரிதி ஜிதஜாஸ்யநே
நாரஹஸ்யவ்யாவிஶேஷ ஸர்வமாபஸமாநுஸாந்தசாதி" இத்யுக்தி

ரம்॥ “ஜநயதி ஜநிப்ரதிவிக்ஷேபம்” என்கிறது. வ்யாஸாதிகள் அதிகாரி
விஶேஷர்களாகையாலே விலம்பக்ஷமருமாய் உபாயாந்தரநிஷ்டருமா
யிருப்பார்கள். ஆகையாலுபாஸநத்திலிழிந்தார்கள், அல்லது ஜ்ஞாந
ஶூந்யராதல் விஶ்வாஸஶூந்யராதலுண்டாயிழிந்தார்களன்று. ॥*॥ அபர
க்ஷஸ்யாதிக்ருஷ்ணஸ்ய த்வராபராதாதிஸ்ய ப்ரபந்ந: । க்ஷமோதிகோபி
ப்ரபந்ந: ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய காரணம் ॥ தத்ர ப்ரபத்தாவநதிகாரா
ந்நந்தத்வி யாஜ்யதே । வ்யாஸாதிஷு து நைவேஷா நீதிஸ்ஸம்

ஸா-நீ॥ ஸ்வஸக்த்யநுஷ்டாநபரமதிப்ரதிவிக்ஷேபம் ஸ்வாஹிஷ்காமேப
பாயாந்தரஸ்தாநமென்றபடி, இப்படியாகில் வ்யாஸாதிகள் ப்ரபா
ப்ரபத்தியிலே இழியாதே இருப்பானேன் என்றவருளிச்செய்கிறார். (வ்யா
ஸாதிகளிதி) ஆகையால் ப்ரபத்தியிலதிகாரமில்லையே என்றபடி, ப்ரக்ஞ
யிருந்தாலும் விஶ்வாஸஶூந்யத்தாலே உபாஸநத்திலே இழிந்தார்களெ
ன்றும்சொல்லலாமேயென்னவருளிச்செய்கிறார் .(ஆகையாலேஜதி) விலம்
பாக்ஷமதாரமேபாயிகார மில்லாமையாலே என்றபடி ஜ்ஞாநத்தில்
ப்ரபத்த்யபேக்ஷ ஜ்ஞாநமிருக்கச்செய்தேயும் விஶ்வாஸஶூந்யத்தாலே
ப்ரபத்தியைவிடக்காண்கையாலே வ்யாஸாதிகளுக்கும் ப்ரபத்திவரி
த்யாமத்திற்கு அதுவே நிதாநமாகலாகாதோவென்னவருளிச்செய்கி
றார். (அபக்ஷஸ்யேதி) யதா “ நாஸ்யவாஜிநஶ்ரத்தா ப்ராபாயாந்தரதி
ஷ்யதே” என்கிறவநம் விரோயியாதோ, நாஸ்ய வாஜிநஶ்ரத்தா
ப்ராக விஶ்வாஸஶூந்யாக உபாயாந்தர ப்ரவ்ருத்திரிஷ்யதஜதி வசநா
மும் தோற்றுகையாலே வ்யாஸாதிகளுக்கும் விஶ்வாஸஶூந்யத்தாலே உ
பாயாந்தர ப்ரவ்ருத்தியென்றுசொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்
கிறார். (அபக்ஷஸ்யேதி) அதிக்ருஷ்ணேஷு உபாயாந்தரேஷு அபக்ஷஸ்ய
ஹமெ த்வராபராதாதிஸ்யபராபிந: க்ஷமோதிகோபம்ஸ: ஶமோபி ப்ரப
த்தேம் த்யாமஸ்ய வாஜிநஶ்ரத்தாம் விஶ்வாஸஶூந்யம் காரணம், இதனை

ஸா-கா॥ ஜநதத்ஸ்யமேஷ, மதிப்ரதிவிக்ஷேபாதித்யக்ஷப காரணே
ஸ்வாஹிஷ் ஸாயநாந்தரஜ்ஞாநமந்த்ராநாதித்யர்த்தம். ஏவம்வ்யாஸாதி
யாந ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸஶூந்யாதிநா ஸக்திபோமதிஷ்ட:, கிந்து ப்ரப
த்த்யநதிகாரிணாமேவ ஸக்திநிஷ்டாஜத்யாஹ. (வ்யாஸாதிகளித்யாதிநா)
“ நாஸ்யவாஜிநஶ்ரத்தா ப்ராபாயாந்தரதிஷ்யதே । ஜதி விஶ்வாஸஶூ
ந்யஸ்ய” ஸக்த்யதிகாராவமஶக, ஜ்ஞாநே ஸதிவிஶ்வாஸ ப்ரயந்த்ரா
நாம் ஸக்தஸ்ய ப்ரக்ஷாநாம் பரம்பரயா ஸக்தியோ மோக்ஷாநந யோ
க்யாநாம் ஸம்ஶீதநாநாம ப்ரவ்ருத்திப்ரதிநாது ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸஶூந்ய
க்ருதஸக்திவிஷயகப்ரவ்ருத்திஜநகஸ்த்திவக்ஷேபக்ஷம், ததாச, வ்யாஸாதி
ஷ்வேவ்வமேவாஸித்த்யாஹ (அபக்ஷஸ்யேதி) தத்ர ப்ரபத்த்யநர்ஹா

ஶ்ரயவாதிஷு || * || இப்படி உபாஸந ப்ரபதநங்களுக்கு அதிகாரம் வ்ய
வஸ்திதமாகையால் இரண்டு ஶாஸ்த்ரமும் ஸப்ரயோஜநம். இரண்டு அதிகாரி
களுக்கும் ஸாத்யத்தில் ப்ரபத்தி வைஷேஷ்யமேயுள்ளது. ப்ரபந்நனுக்கு

வசா-நீ||லே வசநத்தில் நரஸம்ஸ்ஸ்தமென்று கருத்து. ஶாஸ்த்ர
ஶேஷத்வாத்ஷம் பண்ணினுகில் விஶ்வாஸமாத்ரமங்குகாரணமென்றபடி.
தத்ர விஶ்வாஸோ ஹேது: ஸதீர்த்திரேஷ:. ப்ரபத்த்யநுஷ்டானாம் கர்த்
ஶாஸ்த்ராதிகாரஸ்வீக்ருதிரிதி யாஜ்யதே, ஶேஷாம் ஸம்ஶயவாதிஷு
வ்யாஸாதிஷு ஸஷ்டா நீதி:, விஶ்வாஸமாத்ரஸ்ய ஶாஸ்த்ரமஹதி
நீதி: ந்யாய: ப்ரயுஜ்யதே. க்ருத: ஸம்ஶயவாதிதயா விஶ்வாஸமாத்ர
ஸாவாதிதிஸாவ: | இப்படி ப்ரமவியவகத்தில் உபேக்ஷணவு ஸ
க்தாநுவு ஸக்ர்ய ஸக்கிவு வத்ரயிகாரிவ்யவஸ்தைபண்ணி யுக்ஷ்த
கத்திலும் ஶாஸ்த்ரநியதம் ப்ர ஸம்பியாதோவென்கிற ஶங்கையை
பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படித்தி) ப்ரபந்நவி
ஷயத்தில் ஸாத்யஸ ஶ்ருதஸ்ருதமல்லாமையாலே ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யம்
ப்ர ஸம்பியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இரண்டித்) த்ருப்திவிழியி
ல்லாமையாலே ஸாகாயிகாரிக்கு ஸாமாந்யவாக்யமும் ஐகாந்திகாரிக்கு
கைங்கர்யவாக்யமுமென்றபடி. இப்படி ப்ரபந்நனுக்கு ஸ்வப்ரயோஜநா
ஷ்டாநமுண்டாகில் உபாயாந்தரஸம்ஶய ஸக்த்ர ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாயம் வி
ரோதியாதோ, நிவ்ருத்திகர்மமும் உபாயகவாக்யவிஷயன்றிக்கேகை
க்ஷயவாக்ய ஶாஸ்த்ரஸ்யமாகையால் விரோதமில்லையென்றிலப்போ
து காம்யகர்மமும் ப்ர ஸம்பியாதோ காம்யகரணத்தில் ப்ர த்வாயமி
ல்லாமையாலே தத்கரணவு ஸம்ஶயமில்லையென்றிலப்போது ஸமவ்ஹாமவ
தவஸ்ரஜந்யாநுஷ்டாந காரணமுமவு ஸஜ்பாதோவென்னவருளிச்செ
ய்கிறார், (ப்ரபந்நனுக்கித்) ஸ்வதந்த்ர்யவ்யக்தாவ்ய ஸ்வரூபவிருத்தமா

ஸா-கா||ணாதி த்ராதி) தத்ர உபாயாந்தரஸம்பந்த விஶ்வாஸமாத்ரஸ்
ப்ர பத்தாவஸ்ய யதிகாரிணாம்ந்யஸ் பரம்பரயோபாயாந்தரோபகா
ரகணாம்ஸங்கீர்த்தநாதிஶ்சைவ யாஜ்யதஜக்யம். நரவ்ய வாக்யநள
ஸ்ப்ருஷ்யாதித்ரேஷ ஸ்வ்யந்யாஸத்ரயிஷு த்ரமஹோத்தவு நஶ்நவ
ரகேவ ஶக்தியோகே விஶ்வாஸமாத்ரயிகாரிகல்பிதாவநாவரகாஹா
வாக் ஸவஜ்ஞ தயா விஶ்வாஸர்யிகவஸ்தா வ்யாஸாதிஷு நவையுவை
ஷிந்யாயகவு நிமநாஷிதிதிஸாவ:. ஸாவதஸக்திப்ர பத்த்ராஶக்தாஶக்தா
யிகாரகேவ கவ்யாவிஶாஸ்வ்யாவ்யாஸ்ணாவு ஸம்மதி நஶய்யது
ப்ர பஞாநுஷ்டேஷு நித்யநைமித்திகேஷு ஸமவஹாமவ தகை
க்ஷயத்தகாரணம் ஸக்தாநுஷ்டயாவையுஷ்யேவ்யாஹ. (இப்படி உ
பேக்ஷேத்யநா) யத்யவ்யா ஸவ ஸாஷ்வ்யாரூவைத்ய [illegible]

ஜய||க்ஷேமமிவ ஸ்வக்ஷத்தைப்பற்ற வேறொன்றை யநுஷ்டிக்கில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ர ந்யாயத்தாலே விரோதமுண்டானாலும் ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாகவாதல் ஸமவஸ்தாமல்லாத ஸ்ரேஷ்ட்யாதி ஸாமர்த்யத்தைப்பற்றவாதல் வேறொன்றை யநுஷ்டித்தால் விரோதமில்லை. * *

இப்படி ஸாதநாந்தரங்கூடாதொழிந்தாலும் உபாயஸ்வீகாரம் பண்ணுகை அதிகாரிக்குப் பொருளானலோ வென்னில் ப்ரபந்நனுக்குத்தரக்ருத்யமாவரங்களான வாக்யங்களில் உபாயஸ்வீகாரம் விதிக்கிறவிடமுமிதம். இங்கு உத்தரக்ருத்யமன்றிக்கே உபாயவிதாயகமாயிருக்கிற விவ்வாக்யத்திற்சொல்லுகையாலெ இப்ப...

ஸா-நீ||கையாலதப்ரஸாமியாத, ஸமவஸ்தாமவதஸ்ரேஷ்ட்யமத்ஸம்ஸ்வரவாநமநுஷ்டானமாகையாலே தோஷமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸாதநத்ராமங்கூடாவிட்டாலும் உபாயஸ்வீகாரம் அதிகாரிக்கென்கிறத்திற்குப்பொருளாகலாகாதோ, ஸம்யக் அதிகாரிக்கு என்றுஸ்வீகாரம் தோற்றவில்லையேயென்னில் உபாயதாமதிகாரிக்ருத்யாதிகளிலேஸ்வீகாரமமொழுகைபோலேஇங்கும்ஸ்வீகாரமவகாசங்கூடலாமென்கிறவபிப்ராயத்தாலேஶங்கிக்கிறார். (இப்படிஉதி) உபாயதாமதிகாரிக்ருத்யத்தில் வைஷம்யகமநவர்ணநத்தையருளிச்செய்கிறார். (ப்ரபந்நனுக்கிதி) உத்தரக்ருத்யங்களிலேஉபாயஸ்வீகாரத்தை

ஸா-கா||வி[illegible], தயாவிஶேஷஉபாயஸ்வீகாரமாவியெ[illegible] [illegible] "ஸகலோபாயஶூந்ய" இத்யாரப்ய "உபாயமநுஷ்டாய" இத்யுத்தரக்ருத்யேஷு உபாயஸ்வீகாரமாத்ரவி விதீயதே [illegible]. உத்தரவாக்ய ஷாம் யதோக்தம் உபாயஸ்வீகாரமாராதநபரா விதீயத [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸ்வீகாரமாராதநா விஷயகே. [illegible] உபாயஸ்வீகார [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (இப்படி ஸாதநாந்தரா) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ர்த்த|| ஸித்தோபாயமாக ப்ரஹ்மாஸ்த்ர ப்ரபத்திக்கு ஸமானமான ஸந்தேஹ யமென்று உக்கைகயால் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான கைவல்யதேஶ்யமு த்தாரகத்வமென்கிற அர்த்தம் ஸித்தியாது. இவ்வுபாயத்துக்குச் சொல்லுகிற ப்ராதான்யாதிரேகம் ஸ்ரீங்கிடையாது, இவ்வுபாயம் அதிகாராதிகார மன்றிக்கே யொழியும். எங்ஙனேயென்னில்: உபாயமல்லாதவற்றில் உபாயபுத்தி ப்ரஸங்கமன்றி ப்ரத்யக்ஷிக்கையாவது பழைய வ்யாஸநாதிகளில்நிலையாம். இங்கு உபாயபுத்திப்ரஸங்கம் பொருளாகச்சொல்லுகிற பக்ஷத்தில் த்யாகவிதிக்கு ப்ரத்யக்ஷவிதிக்கு பரிகாரிஹாரத்தாலே விரோதம் பரிஹரித்த விடமுமநபேக்ஷிதவசநம்; இங்கு ஸர்வத்யாகஞ்சொல்லும் போதிறே இவ்விரோதப்ரஸங்கமுள்ளது. இப்படி புத்திவிசேஷ த்யாகவைஶிஷ்ட்ய த்யாகப்ரஸக்திகளை ப்ரவ்ருத்திக்கஸம்பாகவிசையும் பக்ஷத்தில் உபாஸந ப்ரபதநங்களுக்கு ஸம்பந்தி த்யாகதேஶத்தில் மாறாட்டமே யுள்ளது. ஸம்பாவத்தில் யதாஸம்பவம்ப்ரத்யக்ஷாநமமையுமென்கிற வைஷம்யமும் உக்தம்: "ஸகஸாஸ்த்ரைவஸம்ஹாரோ காம்யம் ஸர்வப்ரவிஸ்ருதி" என்றுசொல்லப்பட்டதிறே. ||*|| ஸர்வத்யாகத்யாகேஶங்கை ஸந்யாஸவ்ருத்யாவதாரதா |

ஸா-நீ||விடுஎன்றால்ஸர்வேணாநுஷ்டானம்ஸஹிக்கும்,யதுங்களிலே உபாயபுத்தியை விட்டு ப்ரவ்ருத்தியை அநுஷ்டிக்கக்கடவாயென்றால் யதோக்தாநாம்ஸம் ஸித்தமென்று கருத்து. உபாயபுத்த்யாகவிஶிஷ்டாகாரங்கள்க்கும் ப்ரவ்ருத்த்யம்ஸமானால் பாதகமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வுபாயத்தாங்கிதி) "ப்ரவ்ருத்தஃ ஸர்வதேவ்யா ஸரவேக்ஷா நவித்யேத்ஞாத்யாக்தேநோபேக்ஷ்யமென்றபடி. அந்த வஜநமுர்த்தாரகார்ந்யத்தேநாபேக்ஷ்யமானாலோவென்றவருளிச்செய்கிறார், (இவ்வுபாயமிதி) உபாயபுத்திவத்யாகாத்யாகாரிகஸாயத்ரிபுமானாலும் உபாயாநாரவிவ்ரதாகிஞ்சந்யாதிகாரவிரோதமில்லையே என்று ஶங்கிக்கிறார். (எங்ஙனேயென்னிலிதி) உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (உபாயமிதி) (பழையேதி) ஸர்வத்யாகத்யாகவிதிபக்ஷத்தில் ஸகலதர்மங்களுக்கே த்யாகத்தை விதிக்கவேண்டுகையால் ஆகிஞ்சந்யாதிகாரஸாமம்போலே இந்தபக்ஷத்திலும் உபாயஸ்வ

ஸா-கா||காரத்வஹேதுப்ரபத்யாநுஷ்டானத்யாகம்.(அத்ரஸர்வத்யாகவிதிநா) நவேதஸ்ய "ஸாமஞ்ஞாநம் ஸம்ஶயஸத்யாஸ்வாஸ்விகோத்தம் | கர்தாத்வமிதி கர்தாநி ஸாமம். ப்ரஜ்ஞா ஸம்யாஸ || அதர்வ்ராதீதி ரேவாஸ்யத் ஸ்ருதத்தேஷு"இத்யாதிவாத்யத்யாகத்யாக நித்யநைமித்திகாதாம ஸர்வவிருத்தத்வ காமகாமஷேயத்ருணஷ நிஷேதார்த்திகத்யை தத்யாகத்ரேவ ஸாரத்யவே தத்ஸம்பக்காமயோ

ஶேஷோபாயத்வநிவ்ருத்திரேவ தத்ஸ்வரூபாநுகதா ஸமயதே ॥ ஸாத்விகத்யாக
பூர்வகம் யதுக்தம் ப்ரபந்நாநாம் | ந ஶாஸ்த்ரீயஸ்தத காகாதி வ்ருத்தா
தேவ ஸாவ்யவஸ்திதா ॥ ஸத்யம் ப்ரபந்நேநைவ யதுக்தம் தஸ்ய
ஸ்வாமித்வம் | தஸ்ய ஶேஷித்வம் ஸ்வபாவே ஸம்பந்நமஹிதி ஶ்ரோதவ்யம் ॥
ப்ரபத்திஸ்வீகாரமஹாம் வாக்யேதரப்ரஹ்மஸ்ஸமஸ்தம் | உபாயஸ்வ ப்ர
ஸாதஸ்ய ஸ்வீகாரயோக்யதா ஸம்ப்ரதாயம் ॥*॥ ஆகையால் இங்கு ஸகலயோ
கங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகத்தை ஸாக்ஷாத் விதிக்கிறதென்றும்
அவை யதாமர்ம்படி இங்கு பக்திவிஶேஷத்யாகத்தாம் விதிக்கிற
தென்றுஞ்சொல்லுகிற பக்ஷங்கள் ஸ்வீகாராதிவாக்யாதி ஶாஸ்த்ரங்களுக்
கும் ப்ரபத்திக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யஞ்சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும்
ஸம்ப்ரதாயம் ஸம்ப்ரதாயங்களுக்கும் ப்ரமாணமாய்ப்போந்த ஸம்
ப்ரதிஷ்டர்களுடைய வ்யவஹாரத்துக்கும் விருத்தங்களாம். இப்படி யுக்த
தோஷங்களாலே யோகங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகமும் பக்திக்கநு
மன்று, உக்தநிரபேக்ஷத்தாலே அந்த யோகங்களினுடைய ஸ்வரூ
பமும் விதிக்கநுமன்று. ஆகையாலிங்குமற்றொரு யோகங்களாலு மிப்ர
பத்திக்கபேக்ஷையில்லையென்கையிலே இத்யாகவிதிக்குத்தாத்பர்யம்.
இப்படி ப்ரதிஷேதிக்கைக்கு ப்ரஸங்கம் வேணும். இங்கு என்னய

ஸா-நீ॥ பக்தித்யாகவிஶேஷோபாஸநாத்ய ஸங்கதஸம்பந்திக்கையாலேஉ
பாஸநநிஷேத்யாலநாதிகாரமும் என்றபடி கிம்ஸ்வஸ்தம் உபா
யங்களிலேஉபாயபக்தித்யாகஸ்ஸமாகவிதேயமோ, உபாயபக்
பக்தித்யாகவிஶிஷ்டஸக்தியோயாத்யாகஸ்வா விதேயமோ என்று விகல்
பித்து ஆத்யபக்ஷத்தில் ஸ்வவசநவிரோதமருளிச்செய்கிறார். (இங்கு
உக்தி)(இங்கு)ப்ரபத்திவிஷயகஸ்லோகத்திலே என்றபடி. கநபேக்ஷி
தஸ்வதந்த்ரத்தை உபபாதிக்கிறார். (இங்குஉக்தி) ப்ரபந்நத்யாகாதிகா
ரீ, உதாஹ்ருதகநிஷ்டாநாதிகாரீ என்கிறதுகூடாதென்றுகருத்து. த்விதீ
யபக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார். (இப்படிஉக்தி) ஸக்தியோகநிஷ்டனுக்கு

ஸா-கா॥ ஶாஸ்த்ரப்ராப்தவசநஸ்தித்யபிவ்யஞ்ஜநாநாவிரோதப்ரஸங்
(ஸாத்விகத்யாகேத்யாதி)நிரபேக்ஷவிதிகாலத்யேகாயபா
யோ நித்யநைமித்திகாத்யநபேக்ஷிதயா ஸகலாதிகாரஸ்வரூபஹா
த்யாஸ்ப்ரஸாதஸ்ய விஶேஷதி தஶயதி. (ப்ரஸக்தாங்கேத்யாதி
நா) தத் நிரபேக்ஷவிதிகஸ்வப்ரஸக்தயோக நிரபேக்ஷ
வோபாநாத்மகத்வாத் தேஷாம் யோகாநாம் ப்ரஸக்தாநாம் நிர
பேக்ஷம் விதேயஸ்த்யாகஸம்காரேணைவ பரிஹரதி. (இப்படிப்ரதி
ஷேதிக்கைக்குஉக்தித்யாதிநா)“ தத்தம்வேதாநவநிநஸ்ரநாவி
விதிஷேதிபத்நநாநந்தகவலாநாம் கேந” வ்ணயாமுரவர்த்த

[illegible]ங்கள் [illegible]ங்களாய் [illegible]திஷேதிக்கப்படுகிறன வென்னில்; வே
[illegible]களான [illegible]களில் ஒரு [illegible]களிலேயோதி [illegible]
ங்களாய்த் தோற்றின [illegible]ங்களும் [illegible]களும் [illegible]
[illegible]த்திலும் வருமாப்போலே [illegible]யிலும் இவை [illegible]
[illegible]யாலே [illegible]ங்களாய் வரப்புக இப்படி [illegible]
[illegible]ங்களாலும் இதுக்க [illegible]யில்லை யென்கையில்

[illegible]யும் [illegible]யும் [illegible]மானப்போலே
[illegible]னுக்கும் [illegible]யும் [illegible]
[illegible]யாலிருவருக்கும் [illegible]மில்லையென்றபடி, [illegible]
யாம்போது [illegible]
[illegible]மும் [illegible]மில்லையோவென்னவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]
வத்திலிதி) [illegible] [illegible]யாலே [illegible]
என்று கருத்து ஆனால் [illegible]யிக்கு [illegible]
[illegible]த்தில் [illegible]மானலோ வென்றவே [illegible]
[illegible]யாகின்றுகொண்டு [illegible]த்தை [illegible]களாலே [illegible]
[illegible]க்கிறார். ([illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible]) [illegible]
[illegible]
([illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible] |
[illegible]
([illegible]) [illegible] | [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ([illegible]) [illegible]
[illegible] (இங்கென்றேதி) "[illegible]
[illegible]
[illegible], [illegible]

ஆஜ்ஞாவிடத்துக்குவிதம். இத்யம்ஶங்களுக்கு "ஸஹகாரிகேவல" என்ற ஸூத்ரத்திற்சொன்ன வித்யா ஸஹகாரித்வ வேஷந்தவிர்ந்தாலும் "விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்றுஸூத்ராந்தரத்திற்சொன்ன விநியோகாந்தரத்துக்கு ப்ரபந்நன்பக்கல் நிவர்த்தகரில்லை, ஆகையால் இத்யம்ஶங்களிலுடைய அநுஷ்டாநமும் யஜ்ஞங்களை த்யஜிக்கையும் ஸம்பவிக்கக்கூடுமல்லாமையால் அஶக்யங்களில் ஶேஷாஶ்ரயமயிகார த்திலே சேருகும், ஶக்யமான நித்யநைமித்திகங்களுடைய அநுஷ்டாநம் ஆஜ்ஞாநுபாலநமானகைங்கர்யரூபமாம். ॥ * ॥ ஸஜ்ஜைஶ்ச த்யக்தேவாஶ்ரம ஶ்ரௌதகர்மாண்யபஶ்யந் । அநந்யஜ்ஞயா ப்ராப்தம்நஸ ஜ்ஜநிஷ்டாந ॥ * ॥ இப்படியாகில் இவனுக்கு நித்யநைமித்திகங்களி

ஸா-டீ॥ யஸ்ய ப்ராபகஸூத்ரஸித்தே ஜ்ஞாநவைராக்யநித்யகைங்கர்யாதிவ ஸா ஶீராதித்வாத் । ஶேஷித்ராவயவக்ஷத்திலும் ஆசாரஸம்ப்ரதாயவிரோ யாதிஷ்டணத்தை ஸம்ப்ரதிபாதனென்றுகொண்டு பக்ஷத்வயநிஷ்டண த்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலித்) ஸ்வாதந்த்ர்யவிஷயபக்ஷத் திலாஜ்ஞாநுபாலநஶாஸ்த்ரவிரோதமும் ஶேஷித்வவிஷயபக்ஷத்தில் ஶேஷவைசித்ர்யஶாஸ்த்ரவிரோதமும் உபயபக்ஷத்திலும் ஸம்ப்ரதாயஶி ஷ்டாசாரவிரோதமுமயிக்கிறது உக்ததூஷணங்களாலே ஸித்தமான யஜ்ஞஸூத்ரவத்யாகநாநுஷ்டாநபோஷகஸ்வாஹாவத்தை உபஸம்

ஸா-கா॥ ஶாஸ்திநித்யநைமித்திக்ஷஸ்வயஜ்ஞஸா । விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மா பி॥ இதிஸூத்ரேவிநியோகாந்தரம் ஸூசிதம்யே'' இத்யாதிஶ்ருதேர்யதா ஶேஷயஜ்ஞவிஷிஷ்டம், தத்ராத்ர்யேவ ஶஷ்டதரம் "ஸர்வாஸாமபயஜ்ஞா நாம் ப்ரபத்த்யம் ஹேதுஷ்யதே । ஸ்வதந்த்ரஶேஷ்யாஶக்யா ஶேஷா ஹாவேவாயிகாரம'' இத்யுக்தேர் த்யக்தா யஜ்ஞாநுஷ்டாநத்யாகயோர் ஸ்போரேவ ப்ரபத்த்யம்ஶஹாவாச ஶக்யாத்யாகாயிகாரஇதி ஶக்யம் ஸர்வகாயகைதேவ த்யாஜ்யம். (இதயஜ்ஞங்களுக்குஇத்யாதிநா) நந்வே நாவேக்ஷ்யவிஷயேக்ஷ வ்யாநங்கஸம்யக் ஸாங்க ஸ்வாஸ்ய ஶகுத்த ஸ்யாநந்ஶ்ஷநாம்விஹிதாநாநுஷ்டாநேதாஶ்ரமதேஷ ஶேஷ ஸ்வேச்சாநி ஹாயித்தி தேஷாம் ஶக்யாஸாவைக்த்ரநாவிஶேத்யதாஹ. (ஸம்ஶு ஶக்யந்தித்யாதி) (ஆஜ்ஞேதி) விஹிதத்வாதித்யர்த்தி:. நநுஸா ஶாஸ்த்ரஸ்ய யஜ்ஞநிஷ்டேக்ஷிஶ ஶேஷஶ்ஶ்ரீஸ்ஸர்வகாருண்யஸ்வ காரணஹீஸம்பவைர்வ ஸஹாவிக்த்ஸ்யாயாஸ்ஸ்யாஜ்யஹேதுவாவஸ நிஷ்காரணஹேதுகாத்யாநந்நா நித்யநைமித்திகவஹிஷ்க்ருதாநா மநுஷ்டாநஸ்யாஸ் ப்ரயோஜகாஹாவாதிதேஷ் ஸர்வ நிஷ்காரணம் ப்ரயோஜகாநாம் ப்ராப்தநஹைஸ்ம் இத்யது ப்ரயோஜாஹிதம் ப்ரயோஜகஸம். (இப்படியாகிலிவனுக்குஇத்யாதிநா) (ஶாஸ்த்ரவிஜமாகை

ஸா.நீ|| ஹரிக்கிறார். (இப்படிஉக்தி) யதாஇப்படிக்ஷமமன்றென்றுசொன்னதுகூடுமோ, விபக்ஷத்தில் த்ரமம் ஸம்பூர்ணயதயாவஸ்யம் வியாப்ய வக்தவ்யமாகையாலே வியாப்யாஸாதாரணஸ்வ ஸ்வரூபவைத்ரம வாஸி த்ரமயோரந்யதரம் வியாப்யமென்று சொல்லவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஉக்தி) அப்போது விபக்ஷத்தில் த்ரமவியிக்கு எந்தவயத்தில் தாத்வயமென்கையிலருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) இப்படி உதாஹரணமாவெக்ஷாவ்ருத்திவிஷயத்தில் தாத்வயஞ்சொன்னதுகூடுமோ, ஸ்வ ஸக்ஷ்வ திவிஷயமும் வ்யவஸஹீயாதோ, ஆகையால் வ்யவஹிக்கு நிராவெக்ஷ்யவிகூடாதாகையால் வாஸி த்ரமவிஸ்ரயணை ஸாக்ஷிகத்ரமவிஸிஷ்டஸ்வரூபவைஸ மக்ஷ நந்யமத்ரம்ஶீகாரமன்றோவென்கிறவஹிவ்ராயத்தாலே ஸம்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இப்படித்ராதியால்) (ஒருவிஷெத்ர களிலிதி) வணாத்விஷெத்ரவகொஸவிஷெத்ராவ்ய காரணங்களில்ஸ்ருதமான மதிவிஷநம்விஷெத்ராஷரத்திலும்வக்விஷெத்ராவ காரணத்தில் "யஜ்ஞ நாநெநெ" த்ராதி ஸ்ருதத்ரம்மதயா ஸ்ருதவணாஸ யஉங்களும் வித்ஸாஸ்ராவாதக்ஷாதி ரவாயஸாயாரவ விம்மவ ரணத்தாலே ஸவவிஷெத்ரகளிலும் வருமாப்போலே என்றுகருத்து. இப்படியாகில் வ்வஹனுக்கு வணாஸ யஉவரித்ரமம் வ்யவஸம்ஹியாதோ, விஷ்ராஸஹகாரிக்ஷந ஷநஷ்டாநாவெக்ஷயில்லையே; கெகம்க்ஷயரவெணாநஷ்டயமென்கைக்குவ்ராவகமில்லையே "விஹிதக்ஷாவ்யாஸ்ரக்ஷாவி" என்கிற ந்யாயத்தாலே வ்வஹனுக்குமநுஷ்டயமென்று சொல்லில் அந்த ஸூத்ரம் ஹக்திவிஷயமாகையாலே வ்வஹனுக்கது வ்ராவகமென்றே என்றவருளிச்செய்கிறார். (இதங்களுக்கிதி) (விநியோமாம்தரேதி) யாவஜ்ஜீவம் "அக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி" த்ராதி விநியோமாந்தரேண வணாஸ்ரோத்ரஸ்யவாவமநே தக வ்யாகூநவாயகமில்லையென்றபடி. இப்படி வ்வஹிக்குயஉங்களுமன்றென்றால்யஉத்ரம்மமயென்றுஞ்சொன்னதாகாதோ, யஉத்ரமம்மமென்றாகில் "வ்வஹநாநாம், நயஉநிஷ்டாவஹ" த்ராதி நநஸாநம் விரோயியாதோ, வ்வஹனுக்காஸ்ராதியஉக்ஷநயஉநுஷ்டாநந்தான்சொன்னதுசேருமோ, அப்போது ஹக்ஷனுக்கும்வணாஸ்ர யஉக்ஷநாவநுஷ்டயமாகையாலே இருவருக்கும் வ்யதிவத்திஹேதுத்வமென்கிறதுவும் விரோயியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) ஸூக்தங்களில் நைராஸ்ய மாகிஷ்ந்யாந வ்யவிஷ்டமாகையாலே "நயஉநிஷ்டாவஹ" த்ராதிகள் தநஸாநாரவம் ஸக்ஷ்ய யஉநுஷ்டாநம் ஹக்தனுக்கு ஸவாமக்ஷ கெகம்க்ஷயக்ஷநஞ்ந

௨௱॥ லடைக்கவொண்ணாதபடி ஸ்வத கைங்கர்யங்களுக்குப் ப்ரயோஜகரா
ரென்னில்; இவையிவனுக்கு உபாயாந்தரத்திற்புகாது, ஸாமாந்யநிரபே
க்ஷையான ப்ரவ்ருத்திக்குப் பரிகரங்களுமாகாது, ஸ்வரூபத்திலீஶ்வரன்
வெறுக்குமென்று செய்கிறானுமல்லன், தனியே யிவை தனக்கொருப்ர
யோஜன ஸ்வர்க்கபுத்ராதி ஐஶ்வர்யத்தையாசைப்பட்டுச் செய்
கிறானுமல்லன், லௌகிகரானவர்கள் ப்ரஸித்தாதிகள் பண்ணுமாப்போ
லே கேவலம் தன்னுகப்பாலே ப்ரவர்த்திக்கிறானுமல்லன், ஈஶ்வரனைப்போ
லே ஸர்வஶேஷியபிப்ராயத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு அவனையுகப்பிக்கைக்கு
ப்ரவர்த்திக்கிறானுமல்லன், மற்றெங்ஙனேயென்னில், இக்கைங்கர்யங்க

ளா-நீ॥ ஶேஷம் ப்ரபந்நனுக்கு கைங்கர்யமாத்ரமென்றுகருத்து.
இப்படி ப்ரபந்நனுக்கு கைங்கர்யமாத்ரமென்று சொன்னதுகூடு
மோ, ப்ரவ்ருத்திக்கு அநுகூலஸங்கல்பமாமானபடியாலே ஸங்கல்பித
யதாநுஷ்டாநமும் கர்மமாக ப்ராப்தமாகையாலே இவனுக்குமுபாய
ரூபமானநுஷ்டானமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸங்கல்பாத்
மிதி) ஸங்கல்பாத் ப்ரதிபாதிதம் ஜ்ஞானம் யதாக்ரமம், ஜ்ஞான
ஶ்ச கர்ம, கர்மதாஸ்ய ப்ராப்த்யைவாதிகிஹாவ:. தத்ர
தஸ்ய கிமநுஷ்டானம் இத்யத்ராஹ. (ஜ்ஞானமிதி) ஸ்வதந்த்ர விஷயவ
தநுஷ்டானமுக்தம். ஜ்ஞானயாவத்ப்ராரண நஸங்கல்ப நிஷே
தநம் ஸங்கல்ப நாம ஸர்வதந ப்ரயோஜ்யமித்யர்த:. இப்படி
யாகில் நித்யநைமித்திகங்கள் ஸ்வதந்த்ர விஷய ப்ராப்தங்களாய்க்கொ
ண்டு அநுஷ்டேயங்களானாலும் நித்யநைமித்திகங்களும் தஸ்ய விதா
ர்த்தங்களான ப்ரவ்ருத்த கைங்கர்யரூபதானாஜ்ஞா கைங்கர்யங்
கள் ப்ரபந்நனுக்கு அநுஷ்டேயங்களாகக்கூடுமோ, தஸ்யநுஷ்டான
ப்ரயோஜகமில்லையே என்றுஶங்கிக்கிறார். (இப்படியாகிலிதி) (ப்ரஹ்ம
தேதி) அநுஜ்ஞாகைங்கர்யம் என்றபடி அநுஜ்ஞாகைங்கர்யம் ப்ர
வ்ருத்தியில் அவிஶ்வாஸத்தாலே உபாயாந்தரவ்யாஸ்ய அநுஷ்டேய
மோ, ப்ரவ்ருத்த்யங்கதயா அநுஷ்டேயமோ, அகரணே ப்ரத்யவாயஹே
த்வா அநுஷ்டேயமோ, லோகஸங்க்ரஹார்த்தம் ப்ராயஶ்சித்தரூபவகா
நாநுஷ்டேயமோ, ஸ்வர்காத்யர்த்தயாநுஷ்டேயமோ, ப்ரவ்ருத்தாதிவஶ
ஸ்வயம்ப்ரயோஜநதயா அதீதாதிவஶ ப்ரத்யக்ஷண ஸர்வஶேஷி
விதிகாரதக்ஷ்யே த்வநுஷ்டேயமோவென்று விகல்பித்து ஒருப்ரகா
ரமுங்கூடாதென்று ஸிங்காந்திதானே பரவவக்ஷாப்ரயோஜநய
நந பரிஶேஷிப்பித்து மற்றெங்ஙனே என்னிலித்யாதிநா ப்ரஶ்ந
பூர்வகமாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவை இவனுக்கித்யாதிநா)
(மற்றெங்ஙனேஎன்னிலிதி)பின்னேஎப்படியநுஷ்டிக்கிறானென்றிலென்

௨௦‖ ளுக்கும் ஷண்டாங்களைப்போலே ஸமவஸ்த்ரீதியும் வயமாக ஶாஸ்த்ரவிஷயமாகையாலே அவனுகப்பிலே ஸகோஷ்டரானதன்வு க்ரதிஸம்ஸவத்தாலே ராவிபிறக்கையாலே ஸாஹஸ்ரவர்த்தரஷிவைப்போலே ங்களிற்போலே ஸவவிய வியாவானவவனுடைய ஸ்ரீசரணங்களிலே ஶாஸ்த்ரங்கைவிளக்காகவுரவதிக்கிருன். இவ்விடத்திலேசிலர்ஸவெஶ்வர

ஸா-நீ‖றபடி, ஸமவஸ்த்ரீதியும்ஶாஸ்த்ரவிஷயமாகில் ஸவருக்கும் ஸவ ... போலராவிபிறக்கவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கிருர். (அவனுகப்பிலேஇதி) ஸவவேதாந்த ப்ரஷ்ஸாஜ்ஞாமாக்ரமாகையாலே தஸ்ய நக்ஷயறியக்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிருர். (ஶாஸ்த்ரங்கைவிளக்காகேதி) இப்படிவணாஶ்ரமதத்துவியவஸ்வகமாககோசரவதயா கர்மஷயமென்றும் கர்மஜ்ஞானகைங்கர்யமுமஸமவஸ்த்ரீணமென்றும் ஶாஸ்த்ரமாக வறிந்து கர்மஷயமென்றும் சொன்னதுகூடுமோ, ஸ்வரவைந்தெளிந்த வ வஸனுக்கு ஸ்வரவைவஶ்யதையொழிய ஶாஸ்த்ரவஶ்யதையுண்டோ, ஆகையால் ஸ்வரவைதர்மவிபவக்ஷமே ஸத்யமென்றுவென்று வாகதேஶவக்ஷ

ஸா-கா ‖ யாலேஇதி) "யஸ்த்வகாரயதேஹஸ்வவிஷ்ணுராயதநாநி தெவ|தஸ்ய தாஷ்டாஸவிஷ்ணுஸவயொகேஶ்வரஸ்ய ஹா:‖ஶா ஸாக்ஷஸ தாஷ்டி ஊஷ்க்ரதெதா நதாஷ்டதெஸ வரஶ்ரீ ர்ரீ | நாடிரதஸாதாமெஹீ வராஷணாஹிநத்தி | தயாநவிக்தஸக்ஷூ ஸமவாணாஹிநத்தி ‖ ஸத்தஷ்ஷெஷ்டா ஸ்ரீதிரஹ்யிகாஹ வெஸ | தஸ்ய விஷ்ணு ஸாதாய வெஷ்ணவாநு வரிதொஷ்யெ"தி த்ராதிவ பரதெணஸ்விஷா கேவலஸமவஸ்த்ரீதிரெவ வ யொஜிகேத்ய யம்: நநு ஸமவதநத்ராஹம் ரொஷஸ்வாநநர்ரணஸ்வாநஶ்வ பொஜநஸ்வரவஸ்வஸ்வரவஜ்ஞாநதெதா யதா கநநஶாரணஸ்வரவ வாஶக்திஜ்ஞாநதெவஸ்ஜ்ஞாநஸக்திவவதிஷாவவத்ரா வாதாதெ த ஷ்திரிக்தத்ரமெவ நியாகா, ததா வராஷாஸெவஸ்நவ யொஜநஸ்வாவஸ்வரவஜ்ஞாநஸெவ த்ரெத்ராவாதெயவிவெக நியாக கஸ்விக்தத்ரஶக்தஸ்வரவஸ்வரவெஜ்ஞாதெவி யதா கஶக்தஸ்ய ஹர நராஸஉவாயொநெதரஸெஸ்திஜ்ஞாநாவெ ஹரநராஸஸ்வரவெ தஸாமாதிஜ்ஞாநாநாவெவ தஷாவாநா நஸாஸவத்திதஸஜ்ஞாநம்ஶா ஸ்தெவ ஸாவாதீயம் தயாஸ்வஹதாந நராஹ ரொஷஸ்வாநந வ யொஜநஸ்வாதி ஜ்ஞாநெந ரொஹிரீ திஜ்ஞாநாதெவ காயஸ்வாவ மவெவி கவிவெவெஷா ஸமவஸ்த்ரீதெதிகவலகஸ்வெஸ தரொ ஷஸ்ரீ திஹயகஸ்வஸாய வ்யாகாணிகஸவ வணெநாவி யாவஸ்ரீர வாதம் ஶாஸ்த்ரஸெரண ஜ்ஞாதாஶக்ஸ்வாஸ ஸ்வரவஜ்ஞாநஸவ

ஜ॥ ன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பணம் பண்ணின விவேகிக்கு த்யாஜ்யா வானதைய விஷய நிர்ணயகம் ஸ்வரூபஜ்ஞானமன்றோ; இப்படி இவன் ஸ்வரூபவைபரீத்யத்தைப்போக்கி ஸாஸ்த்ரவைபரீத்யம்படி யென்னென்று சொல்லுவர்கள்; இதுவுமஸம்பவம். எங்ஙனேயென்னில்; ஸ்வரூப மின்னபடியிருக்குமென்று ஸாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டறுதியிட்டால் இஸ் ஸ்வரூபத்துக்கின்ன ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் த்யாஜ்யம் இன்னப்ராப்யமும் ப்ராபகமு முபாயமென்று பிரித் துத்தெளிகைக்குஸ்த்ரமளவும்ஸாஸ்த்ரமொழியவழியில்லை.ஸ்வரூபத்தில் ஶேஷத்வாதிகளைக்கொண்டு சிலவளவிதர்த்த மறியலாமத்தனை, அல் லது செஷ்யுக்த கைங்கர்யத்தின் ப்ரகாரமிது இக்கைங்கர்யத்துக் குபாயங்களிவையென்று ஸ்வரூபஜ்ஞானம் நியமித்துக்காட்டாது. ஆன பின்பு ஸாஸ்த்ரத்தை யநாதரித்து நிஷித்தத்ரவ்யங்களைக்கொண்டாதல் விஹிதங்கள் தன்னிலும் ந்யாயார்ஜிதமல்லாத த்ரவ்யங்களைக்கொண் டாதல் தனக்கு ரூசித்தபடியே ஸாஸ்த்ரவிரோதமாயிருக்குங்கட்டளையி லே கைங்கர்யத்தை நடத்தப்பார்த்தால் உபகாரவகாரங்களுக்கு

ஸா-தீ ॥ த்தைய நுவதித்து நிரஸிக்கிறார். (இவ்விடத்திலே த்யாஜ்ய) இவ் விடத்தில்ஸாஸ்த்ரஜ்ஞமாக வாஜ்ஞாநுஜ்ஞாபரிபாலநபக்ஷத்திலே என்றபடி. (ஸ்வரூபவைதி) ஸ்வயம்ப்ராப்யம்ஸ்வரூபவிருத்த யாத்யாஜ்யமென்றும் ஸமர்ப்பகைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுகுணதயா உபாதேய மென்றுஞ்சொல்லுகையாலே த்யாஜ்யோபாதேய விஷய நிர்ணயகம்ஸ்வரூபமென்றுகருத்து. ப்ராப்ய ப்ராபகஸா ஸ்த்ரைகஸமதிகம்யமாகில்ஸ்வரூபாநுகுணப்ராப்யவ்யவஸ்த்த சொல்லுகிறது கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வரூபத்தில்தி) ஸ்வரூபநிஷ்ட ஶேஷத்வாதிகளைக்கொண்டெனறபடி. (ஒளசித்யதி) ஶேஷபூதனுக்கு ஶேஷியுகப்பே ப்ராப்திக்கை உசிதமென்று வனதாவஸாத மறியலாமென்றபடி இனியாயகமில்லை என்றுசொல்லி வாயகமுமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்புஇதி) நிஷித்தேதி என்றில்விஷா

ஸா-கா ॥ தாத்ரூபவிஷயகாஸ் ஸாஸ்த்ரவிஹாய ஸ்வஸ்யாநு ஷ்டாந நிஷித்தாநுஷ்டாநஸ்யாபி கைங்கர்யத்வம் ஸமர்த்தித்தவ விஹாரயஸாஸ்த்ரவைபரீத்யாபிஹாயதீத்யாஹ (இவ்விடத்திலேசிலர்இ த்யாதிநா) நநுஹமவஸ்தாஸ்ய "குத்ரநாயகவியம்ஸஹஜம்ஸ்தவம் விதிவேதயே"தித்யாதிஸ் ஸ்வஷ்டஸ்ய ஸமஸ்ய ஸமஞ்ஜிவேதநா ஹரேஷ்டநிஷ்ஷிதஸ்யாவிஷ்டகஸம்ஸவாத ஸாஸ்த்ரியேணாவி கை ங்கர்யம் கார்யமேவேத்யவஹித்ஸதி ஸாமவதாநம் ஸாஸ்த்ரவைபரீத் த்யத்ர ஸாஷ்யகாரைரேவஸ்ய ஸாஸ்த்ரவிரோதஸ்யவிஷயகஸ்வாக்ஷே

ஜ௯||ப்பிரிவில்லையாம். அப்போது தன்ஸாந்நித்யமொழிய வேறு நியாமகமில்லா மையாலே ஸாதநங்கள் தவிர்ந்துபோருகிற ஸத்யநிஷ்டர்களையும் தன்ஸாந்நித்யத்தாலே ஸ்வைகாந்த்யமாக ரக்ஷிக்க ப்ரஸம்ஸிக்கும். ஹவிர்நிவேதநத்திலும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் "ஶாஸ்த்ராவிர்பாவாதி ஸம்ஸ்ருத்ய" என்றருளிச்செய்தார். ஆகையால் ஶாஸ்த்ரவஶ்யனைத் தன்னதிகாரத்துக்கு ஶாஸ்த்ரமடைத்த ஸ்வைகாந்த்யங்களையே பண்ணப்ராப்தம். "தத்வாநாஞ்ச ப்ராணபதே காயாகாய வ்யவஸ்திதா | ஜ்ஞாநவா ஶாஸ்த்ரவியாபிநாஞ்ச கஹேதுப பிஹாஹவி" என்றவுபதேஶம் ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் பொதுவாயிருக்கும். ஆளவந்தார் ஸ்ரீ கீதா

ஸா-நீ||காரவிரோதாபாவாநிஷ்டம்ருளிச்செய்கிறார். (அப்போதுஇதி) இந்தபக்ஷத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரோக்திவிரோதமும் வருமென்கிறார். (ஹவி நிவேதநத்திலுமிதி) ஶாஸ்த்ரவஶ்யதா ஸ்தாபநத்தை உபஸம்ஹரிக் கிறார் (ஆகையாலிதி) இப்படியாகில் "தத்வாநாஞ்ச ப்ராணபதே"என்று ஸ்ரீகீதாவாக்யனயிகாரி விஶேஷத்திலே ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்தை உப தேஶிக்கிறது விரோதியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (தத்வாதிதி) (உபதேஶமிதி) ஸாதிவாக்ய முபதேஶமாகையாலேதென்று அதி காரிவிஶேஷ நிர்தேஶம்பண்ணினாலும் உதாஹ்ருதவுபதேஶம்போலே ஸர்வஸாதாரணமென்றபடி. ஆனாலுமாளவந்தார் ஸ்ரீகீதார்த்தஸங் க்ரஹத்திலே "கார்யாகார்யே ப்ரவ காரித:" என்று ஶாஸ்த்ரவஶ்ய த்வத்தை ஸகாரத்தாலே வ்யவஸ்திக்கவில்லையோவென்ன வருளிச் செய்கிறார் (ஆளவந்தாரிதி) அத்ர கீதார்த்தஸங்க்ரஹ ஸாரக்ஷா ஜ்ஞாநீ "ஜ்ஞாநீகாமேதவஶேத" இதி, ஸாத்யோபாயவிஷயகா ப்ரதி ஸாத்யவிஷயகா ஸாதந த்ருஷ்டி:. ஸாத: ஸாதநம் அந ந்யஸாதநிஷ்டோ யாஷ்டிவா நகேவலம் நந்யதேவதாக்ஷ உபிதாந ந்யப்ரயோஜநோப்யஸ்தித்ருஷ்டி:. ஸம்ஶ்லேஷாத்த உபோபாக்ஷயஸா த்யதஹிதஶாஸ்த்ரோதித ஸவயாந்த்ராஹிதவ்யம் விஶேஷாபித

ஸா-கா|| ஶாஸ்த்ரவஶ்யஸ்வேப்ஸிதாயாதித்வஸ்யணாஹ. (ஹவிர்நிவே தநத்திலுமித்யாதி) "ஸவயநராநுவரிதஜ்ஜ" இத்யாதஷியிபவாஸ ப்ரவணாநாம் ஶாஸ்த்ரவஶ்யதாஹா வோக்தீஃ வேதாந்த வ்யாவாதப்ர ஸித்த பாயிதஸ்வாநுயாதந்த்ரஹிப்ரயநுஶாஸ்த்ரவஶ்யதாஹாவே வந நவிரோ யஸ்யாஹ. (தத்வாதித்யாதிநா) நநு கீதார்த்தஸங்க்ரஹ ஹேவரமேகா ந்திநாம் ப உணாநாம் ஸ்ரீதேவேஸ்வைகாந்த்யப்ர வர்த்தப்ரயோஜக ஸ்வாதந்த்ர்ய: ஶாஸ்த்ரவஶ்யதாஹாவோ யா நாவாயாஹிதஇதி தஹ ஷிணே கவஸிஸஸ்யாதித்தாஹ. (ஆளவந்தாருமித்யாதி) வநதா நி ஸ்வைகாந்த்யாணி ஷாஸ்ஸ்திகாரணீதி ஸ்ரீதேவ [illegible]

ஸா-நீ ஸா-கா [illegible] ஶ்ரீ[illegible]

உ௨|| [illegible] "[illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible]" என்ற

ஸா-நீ || [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible]" இதி [illegible]

[illegible]

ளிருளிச்செய்தவிடத்தில் "ஸ்ரீ தேவகாரித:" என்றதுவும் ஸாத்ரம் வேண்டாவென்றபடியன்று. இங்கு ஸாத்ரங்கொண்டே யறியவேண்டுகிற தேகம்பர்ந்தன்னில் ஸ்வாதீஸம்தேஷ ஜநகத்வமடியாக ஶேஷஸத்துவ தனக்குப் பிறக்கிற ஸ்ரீதியினுடைய ப்ராகஸ்தியம் சொல்லுகையிலே தாத்பர்யம். இச்ஶ்லோகங்களை உபாஸநாதிகாரிபக்கலிலே யோஜிக்கும்போது உபாஸநாதிகளுடைய ஸ்வாதந்த்ரத்வத்தையும், ஸர்வோபாயமான ஶரணாகதிக்கு ஸாதநமாய்க்கொ

ஸா-டீ || உபாயதாபக்ஷீகாரெகத்ராஹ(ந)யேஷெ தாதஶீரிதி)(ஸ்ரீதியினுடையவிதி)காரணத்தில் ஸாஸ்த்ரோபாயத்வ த்வாயஜநகதா நிதிதலீதியில் காட்டில் ஸ்வாதீஸ ஜேஷஹதாதாநிதிதுஶேஷஸத்வஸ்வதி ப்ராகஸ்த்யமென்று கருத்து, ஆனாலுமிந்த ஆளவந்தார் காரிகாஜாதா ஸக்தியொமநிஷ்விஷயமோ, ப்ரபதநவிஷயமோ, கூஷெ ஸக்துஞ்ஜக்ரியாஸ உபாயதாம்பரித்ஜ உத்ம்ஶம் விரோயிக்கும். உபாயஸதஸக்திக்குஉபாயத்வபரித்ராம்ஸம்மதமன்றோ ஸ்ரீதேவ என்கிறதுவும் விரோயிக்கும். ஶோகாஹீஸம்யியாலேயன்றோ அவனநுஷ்டிக்கிறது தாஸக்திநிஷேபாயதாம் தேவ நவேஷக என்கிறதுவும் வாயிதயாகூடுமோ? ப்ரபதநவிஷயமென்றில் உபாயதாம்பரித்ஜ்ய ஸ்வ ஸக்தப்ரதிஷேயமாக ப்ரஸமிக்கும் ப்ரபத்தியிலே உபாயதையிருக்க தேவே உபாயதா ஞ ஷேக என்கிறதுதான் கூடுமோ, இரண்டயிகாரி ப்ரதிபக்தேவ மிக விஷயகளும் கூடாதே என்ற க்ஷேபவயிகாரிஉபத்திலும் காரிகாயமருளிச்செய்கிறார். (இச்ஶ்லோகங்களைஉதாஹரா)ஸ்ரீதேவ

ஸா-கா|| நதாஸ்வாதீஸ்ரீ தப்ரயாநபா ஸ்வஸ்ரீதேதஸ:. கிஞ்ச ஷாம்ஶ்லோகாநாம்கயிகாரிதத்வபரக்ஷேஸாரஸ்யாதிஸ்ரீதேவதேஸஶாஸ்வஸ்வா ஸாவபரக்ஷேஷதே, தயாஸிதஷயக்ஷம் ஸக்த்யிகாரி விஷயக்வ ப்ரகாணாஞரவிஷராநாம் ஸக்தியோதஸ்வாதர்த்ரக்வஸமவசுல ஸாதநம்வஸாக்ஷாதபாயக்வாஸாவாநாம் ஸமவதி ஸாக்ஷாதபாயக்வஸ்ய ஆராவநவரக்ஷநாவி பரிதாயக்வாச: அநந்தப்ரகாணஶிஷ்டாவாரயோவிரக்ஷஸ்ய ஶாஸ்வஶக்வா ஸாவஸ்ய ஆராவநவரக்ஷேநாவபதேஷ; ப்ரபந்நவிஷயேஷவி ப்ரகாணாஞரா விரக்ஷாநாம்நதேராபாயக்வ ப்ராஹதஸாவா நந்ப்ரயொஜநக்வ ப்ராஹ த ஸா வ ஸ ம வ ஷ பா யா ஞ ர ஸ்வா ந நிவிஷக்வாநாம் ஆராவநவரதயாஸி பரிதாஸக்வநவா ப்ரகாணிகஸ்ய ஶாஸ்வஶக்வா ஸாவஸ்ய ஆராவந வரக்ஷேநாவபதேஷத உதாஹரணம். (இச்ஶ்லோகங்களைஉதாஹரா) "தக்ஸம்ஶேஷ விபோ

மூ॥ மோக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயமன்றிக்கே நிற்கிற நிலையையும், இவ்வுபாஸநத்தாலே ப்ரஸந்நனான ஸர்வேச்வரன்றானே மோக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயமாய் நிற்கிற நிலையுஞ்செல்லுகையிலே நோக்காகக்கடவது. ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டன் திறத்தில் இச்ச்லோகங்களை யோஜிக்கும்போது இவன் ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞைகளாலே பண்ணும் கைங்கர்யமெல்லாம் பக்தியோகாதிகளின் கட்டளை குலையாதிருந்தாலும் ஸ்வாதிகாரோசிதமாய் வேறொரு ஸ்வர்க்காபவர்க்காதி ப்ரயோஜநத்துக்குபாயமாக அநுஷ்டிக்கிறானல்லாமையாலே இவனுக்கநந்யோபாயதையு மநந்ய ப்ரயோஜநதையுங்குலையாதேயிருக்கிற படியையும், ப்ரபந்நனானவிவனுக்கு ஸர்வேச்வரன்றானே யுபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே நின்று மோக்ஷங் கொடுக்கிறபடியையுஞ்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யம். * *

ஸா-டீ॥ என்கையாலே உபாஸநநிஷ்டஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரபத்தியும் உபாயதயா ப்ரஸித்தத்தாலே ஸாக்ஷாதுபாயத்தையும் சொல்லுகையாலே விரோதமில்லை என்றுகருத்து. (ஸ்வதந்த்ரேதி) (பக்தியோகாதீதி) ப்ரஸித்தபக்தியோகாதி விஷயக சாஸ்த்ரங்களாலே உபாயத்வம் ப்ரஸக்தமாக தந்நிஷேதம் கூடுமென்று கருத்து. (அநந்யேதி) தாம்தேவ ந்ருஸிம்ஹம் உபாயாந்தரஸ்தாநவர்த்தி ரூபோபாயத்வ பரமாகையால் விரோதமில்லையென்றுகருத்து. இப்படி ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தி பலத்தாலே இரண்டதிகாரிகளுக்கும் பலப்ராப்த்யநுஷ்டேய மென்றுசொன்னது கூடுமோ, அநந்யேத்யாதி தேவதாந்தர ப்ரஸக்தி த்யாஜ்யபலப்ராப்த்யர்த்தம் தேவதாந்தராராதநமாகையால் தேவ

ஸா-கா॥ மோக்ஷஸாதநேஷ்வேவ" இத்யத்ர "ஸ்வேச்சாவதாரித" இத்யத்ர ச உபாஸந ஸ்வாதந்த்ர்ய நிஜகர்மாதிஸாத்யகைங்கர்யாதித்யத்ர ச பகவதி ஸமர்ப்பணீயத்வோக்த்யா ப்ரபத்த்யுபாஸநத்வம் உபாயாந்தரஸ்தாநஸ்ய ஸாக்ஷாதுபாயத்வாபாவோ பகவத ஏவ ஸாக்ஷாதுபாயத்வஞ் சோக்தம் இதி பக்தேரநந்ய ப்ரயோஜநத்வாபாவ: (த்வந்த்வமேதாவதாதிநா) ஸ்ரீமத்வேதாந்தஸாராஜ்ஞாநுஜ்ஞாகைங்கர்யஸ்ய ஸ்வாதிகாரோசிதஸ்வர்க்காபவர்க்காதிப்ரயோஜநாபாவோக்த்யா அநந்யப்ரயோஜநத்வவிரோதாபாவ:, உபாயாந்தரஸ்தாநேநோபாயத்வவிரோதம் ந ப்ரபத்த்யுபாஸநத்வோபாயாந்தரஸ்தாந நிவிஷ்டத்வஞ் சோக்தம் இதி ப்ரபந்நஸ்யாநந்ய ப்ரயோஜநத்வாபாவ:. நந்வேவம் பக்தாநாம் ப்ரபந்நாநாஞ்ச சாஸ்த்ரவச்யதயா ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞா கைங்கர்யாணாம் ப்ரயோஜநாந்தரஸ்ய கதம் வ்யாவ்ருத்தி: ஸ்ரீமதாத்மயாமுநாசார்யோதிதம் ப்ரபந்நாநாம் ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநாநந்தரம் ஸ்வதயா தேவதாராதநாக்ய பரமைகாந்த்ய ஸம்பஸ்யாதிதி சங்காம் உபக்ஷிபதி

உ௬|| இரண்டயிகாரிகளும் "[illegible]" [illegible] களிற்படியே [illegible] களாயிருக்க, இங்கு "[illegible]" என்றருளிச் செய்தபடியே [illegible] யிவர்கள [illegible] க்கப்புக்கால் [illegible] யாலே [illegible] குலையாதோ வென்று [illegible] பண்ணுதார் [illegible] பண்ணுவர்கள், இவ்விடத்தில் "[illegible]" என்கிற [illegible] த்தின்படியே [illegible] த்தாலே [illegible] ங்களை [illegible] னுக்கு [illegible] ங்களாக [illegible] க்கலாமிடத்தில் இவை ஸ்ரீ[illegible]த்தின் திருநாமங்களின்படியே நிற்கையாலேயி

ஸா-நீ || [illegible] தோவெ ன்கிற [illegible] த்தை [illegible] கிக்கிறார். (இரண்டயி காரிகளுமி[illegible]) [illegible] க்கப்புக்கால் [illegible] ப்பார்களாகிலென் றபடி. [illegible] பண்ணுதார் [illegible] குலையாதோவென்று [illegible] பண்ணுவார்களென்றபடி [illegible] த்தாலே [illegible] த்திற்கும் [illegible] தோவென்கிற [illegible] (ஸ்ரீ[illegible]) ஸ்ரீ[illegible]த்தின் திருநாமம் [illegible] மாகையாலே [illegible] மாகையால் [illegible] மல்லாதாப் போலே [illegible] தமும் [illegible] மென்றுகருத்து. [illegible] களிலே [illegible] மில்லாதாப்போலே இங்கும் [illegible] மில்லையென்றுகருத்து. இப்படி [illegible] மில்லா தவிடத்தில் "[illegible]" [illegible] த்தாலே [illegible] மில்லாவிட்டாலும் [illegible] முள்ள[illegible]

ஸா-கா|| [illegible] (இரண்டயிகாரி[illegible]) ([illegible] பண்ணுதாரி[illegible]) [illegible] (ஸ்ரீ[illegible]) "[illegible] || [illegible]" [illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]"

ரஹஸ்யத்தில் தேவதாந்தரஸம்பந்தமில்லை "தேவாந்ருஷீந்ஸ்தநுவம்ஸ்ச ஸர்வாந் கார்ஷ்ண்யாஸ்ரமஞ்சம்" என்று ஸ்ருதிகளில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருளிச்செய்தபடியே தத்தத்தேவதாஸரீரகனாக பரமாத்மாவையநுஸந்தித்துக்கொண்டு தத்தத்கர்மங்களை யநுஷ்டிக்கை ஸாஸ்த்ரஸம்மத மான விடத்தில் "ஏவமேவ விஷ்ணு" என்கிறபடியே ஸ்ருதிகளில் விஸேஷ்யமான ஸ்வரூபத்தாலும் வேதாந்த வேத்ய விஸிஷ்டனாகவும் பரமாத்மாவை யுபாஸியாநின்றாலும் விஸே ஷணமான தேவதாந்தரங்களிலாராத்யபுத்தியில்லாதாப்போலே இவ்

ஸா-நீ || ஈஸாதிகளிலே "ஸாக்ஷாத்விஷ்ணு" வென்கிற ந்யாயம்ஸம விஷயத்தாலே கூடாமையாலேயங்கு தத்ஸம்பந்தத்தேவதாந்தரா ராதநமும் தேவதாந்தரஸம்பந்தம் ஸம்பந்தியாதோவென்றவருளிச்செ ய்கிறார். (தேவாந்ருஷீநிதி) ஸ்ருதிஸப்தத்தாலே ஸ்ரீபகவத்பாஷ்யாதி ஸம்ஹரமென்றபடி. ஸந்த்யாவந்தநாதிகளில் யோகவ்ருத்தி யன்றிக்கே தத்தத்தேவதாரூபேண ஸ்வரூபத்தை ஸம்பந்தமாய்க்கொண்டு ஸாஸ்த்ரஜ்ஞனபடியாலே தேவதாந்தரஸம்பந்தமில்லையென்று கருத்து. தத்தத்தேவதாநிஷ்டமான ஆராதநத்தில் விஸேஷணதயா தேவதாந்தரமும் ஸம்பந்தியாதோவென்ன த்ருஷ்டாந்தமுகத்தாலே பரிஹரிக்கிறார். (ஏவமேவேதி) ஆனாலும் "த்ருவம் வேதவேதாந்த ஸர்வ ஜயாவஹ" மித்யாதி ரஹஸ்யவாக்யாதிகளிலேதேவதாந்தரா ராதநமவஸ்யந்தோற்றுகையாலே அதுகளுக்கு கேவலபரமாத்ம

ஸா.கா || ஸம்பந்தகாரிதம் | இதீத்யர்த்தஸாரார்த்த ஸம்ப்ரதா யோபதேஸ" இதி ஸப்தஸ்யார்த்தோ பகவதஸ்தததே கேவலம் ஸ்ருதிதந்த்ரதேஷு ஸம் "அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச" இத்யுக்தகாரண ஸம்பந்த தத்வவஸ்தத்ஸம்பந்தாந்தரஸம்பந்தப்ரகாரத்திஸ் தத்காரணம் ஸம்ஹாரவஸ்வரூபாத்"ஜீவாத்மா நாமரூபே வ்யாகரவாணீ" இத்யுக்தப்ரகாரேண ஸர்வ விஷ்ணுத்வ தத்வாதிஷ்டகத்வம் வேதவேதாந்தஸம்பந்தி ஸம்பந்தேவதாந்த வேதாந்தவேதநீயத்வம் ஸம்பந்தாந்தரஸம்பந்தத்வாதீநாம் தத்ஸ்ருதிந்ருஷ்டித்யாதிதேவதாஸ்ரய ஸ்ரீ ரீணோ பகவத் ஆராதந ஸரீரத்தாந ஜ்ஞேஷ்டாராத்யஸ்வ ரூபத்வேந ஸித்தத்வாதிகம் ஸப்தார்த்தரணேஷு பரோக்ஷநம் ஸம்பந்தி ஸம்பந்தம் ஸோதாஹரணம். (தேவாந்ருஷீநித்யாதிநா)(இத்ய ஸ்ருதி) பிதாமஹாதி ஸ்ருதிஸப்தார்த்தம். இயாதிஷ்வாதி ஸ்ருதிந விஷ்ணுர் இத்யாதிஸப்தார்த்தம்.

ஸ॥ விஷயத்திலும் விசேஷணமான தேவதாந்தராதிகளையிவனாஶ்ரயிக்கிறானல்லன். "அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச! ஹவ்யகவ்யபுகேகஸ்த்வம் பித்ருதேவஸ்வரூபத்ருக், யே யஜந்தி பித்ரூந் தேவாந் ப்ராஹ்மணாந் ஸஹுதாஶநாந் | ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே" என்கிறபடியே ஸர்வாந்தர்யாமியானவனே ப்ரதிபந்நனை யிவனுக்காராத்யனாகையாலே இப்படி தெளிந்த நம்பிக்குமவனுக்கு யதாஶாஸ்த்ரமநுஷ்டிக்கிற நைமித்திகங்களாலுபாயாந்தரஸ்பர்ஶம் வாராதாப்போலவும், நைமித்திகாம்ஶங்களான ப்ரவ்ராஜ்ய நிவேஶநாதிகளால் ப்ரயோஜநாந்தரஸ்பர்ஶம் வாராதாப்போலவும் ஶாஸ்த்ரவிசேஷணமாக விதிப்ரவ்ருத்தங்களான வேதநாவேதநங்களால் தேவதாந்தரஸ்பர்ஶதோஷம் வாராது. "நாரா

ஸாஞ்ஜ ॥ ஶாஸ்த்ரப்ரஸ்துதம் சொன்னது கூடுமோ, கிஞ்ச விசேஷணதயா ததாராதனத்தில்த்தான் தேவதாந்தர ஸம்பந்தம் ப்ரஸஜ்யாதோவென்ன ஸமாதானமாகவும் த்ருஷ்டாந்தமாகவுமுபபாதிக்கிறார். (யதாஶாஸ்த்ரமித்யாதிநா) நைமித்திகங்களில் உபாயத்வ புத்தியில்லாமையாலேயும் நிவேஶநாதிகளில் ஸ்வார்த்தத்வ புத்தியில்லாமையாலும் உபாயாந்தரஸ்பர்ஶமும் ப்ரயோஜநாந்தரஸ்பர்ஶமுமில்லாதாப்போலே இங்கும் தேவதாந்தராராதநத்வ புத்தியில்லாமையாலே தேவதாந்தரஸ்பர்ஶமில்லையென்று கருத்து. (வேதநாவேதநங்களாலிதி) ஶ்வேதநஹநநம் த்ருஷ்டாந்தம். ஸவேதநவஸ்த்ர கஞ்சுகதாரிணர் வேதநஸம்ப்ருத தேவர்களென்றபடி. இப்படி ஆராத்ய புத்தியில்லாமையாலே தேவதாந்தர ஸ்பர்ஶமில்லையாகில் தேவதாந்தர ஸ்துதிகளிலே சொன்னாலும் ஸாத்த்விகாதிபுத்திகளிலும் தேவதாந்தர ஸம்பந்தமில்லையாக ப்ரஸஜ்யாதோவென்ற வாஶங்காத்ய விரோதி ப்ரயோஜக தேவதாந்தர ஸம்பந்த ப்ரயோஜகா ப்ரயோஜகங்களை ரெண்டுவாக்யத்தாலே நிரூபிக்கிறார் (நாராயணம் பரித்யஜ்யேத்யாதியால்) பரக்கா

ஸா-கா॥ வநதேநாஸ்த்ரத்வஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிகப்ரஸித்தம். ஸர்வாந்த ஹிஶ்ரேஷ்ட ப்ரஹ்மருத்ராதீநாமபி நித்யநைமித்திகாந்தர்கதகேவல தத்ததாராத்யாநாம் ப்ரஸக்தநாராயணாதீநாமபி ப்ரகாந்த்ய ஹவ்யகவ்யஸ்ய ஹவ்யகஸ்ய நித்யாந்தர்யாமி ஸ்வாதித்வாத் தேஷாம் ஸர்வ தோஷாத்த்ருஷ்டஸ்ய ப்ரோக்தஸ்த்ருஶ்ய ப்ரோக்த: ஸ்வார்தம் தத் ப்ரோக்த: நித்யநைமித்திகாந்தர்கதஸ்ய ஶாஸ்த்ரேண நாராயணஸ்யைவ ப்ரத்யகாத் காந்த்ய ஹவ்யகவ்யஸ்ய ப்ராணதாவஶாத், நித்யநைமித்திகாந்தர்கத ப்ரஹ்மாதிஶரீரகேஶவாராதநைகாந்த்ய ஹாநிரித்யர்த்த:. (நாராயணமித்யாதிநா) பரமாத்மா பரதேவதாக்ஷ ப்ரகாரகமாத்ரா

க்ஷ||யஜ்ஞம் வ்ரதம் ஜ்யோதிஷ்டோமம் ஸ்ரீஸூக்தம் | யோऽந்யதேவதாபக்தோ வா
பரமைகாந்தீ ஸ ஏவ நாராயணம் தேவம் ஸர்வேஷாம் நா
ஸ்தோத்ரே | ஸ்வாதீநமகம் ஸாரம் யாவதுக்த்வாகரம், பரமைகா
ந்த்யாதிவஸதிம் ஸம்பாதம் ஸமவேஷ | க்ஷௌரம் ராஜயாநீஷு ஸந்த்யாதம்
வர்ஜயேத்” ஜித்யாதிகளிற்படியே தேவதாந்தரங்களிலே பரத்வ
புத்திபண்ணுதல், ஸமத்வபுத்திபண்ணுதல், நித்யநைமித்திகங்களில்
துவக்கற்றதேவதாந்தரஸ்தலங்களிலே செல்லுதல் செய்யில் பரமை
காந்திக்கு தோஷமாமல்லது நித்யநைமித்திகங்களிலாராத்யனை
ஸர்வாந்தர்யாமிக்கு சரீரமாய் நிற்கிறநிலையிலித்தேவதைகள் பக்கல்
பரத்வபுத்தியும் ஸாம்யபுத்தியும் ஸ்வநிஷ்டத்வபுத்தியும் ஸ்வாதந்த்ர்யபு
த்தியும் ஸமுச்சயபுத்தியுமில்லாமையாலே உபாஸ்யவிசேஷணங்க
ளான ப்ராணவேஷ்டநதேஹாக்ருத்யாதிகளாலிவனுக்குவ்யபிசா
ரம் வாராதாப்போலே சாஸ்த்ரவிஹிதங்களான க்ஷௌராதி விசேஷணங்
களாலுமிவனுக்கைகாந்த்யவிரோதம் வாராது. வங்கிப்புரத்து நம்பி
யும் பகவானுக்கவராத்த்ருத்யமான ஸமவஸ்தாராதநத்தைச்

ஸா-நீ|| தோஷிவலைகளும் நித்யநைமித்திகவஹிர்பூததேவதாந்த
ரஸ்தலங்களும் பரமைகாந்த்யவிரோதிகளென்றுகருத்து. (ஸ்வநி
ஷ்டத்வாதீதி) ஸமுச்சயேகதேசத்வபுத்தியுமென்றபடி. ஆதிசப்தத்தால்
ஸ்வாதந்த்ர்யாதி புத்திவிவக்ஷிதையென்றபடி. இனி க்ஷௌராதி தேவ
தாந்தரவாசகசப்தத்வாத் தத்ரபரத்வபுத்தி வர்ணாச்ரமோசிதாநுஷ்டானத்தில்
ஐகாந்த்யவிரோதமில்லையென்றுமிடத்தில் ஸம்வாதஸம்ப்ரதாயவசநா
ந்தரம் ஸம்ப்ரதாயாநுஷ்டாநாநுஸந்தாநமும் வக்ஷ்யமாணத்தில் தவி
ரோயமுமுண்டென்றருளிச்செய்கிறார் (வங்கிபுரத்துநம்பீத்யாதியால்)

ஸா-கா|| ஸாத்ரைகாந்த்யஸாத்யவமநித்யநைமித்திகாம்ஸமஸ்தா
நாம்தேவதாந்தராணாம் ஸமவஸ்த்ரசயாராதநீய ஸமவதிவிசேஷண
த்வாத் தாதகஸ்வநாம் ஸாக்ஷாத் ஸமவாதகத்வா தாவாரமை
காந்த்யஹாநிகத்வாஸம்பவ பகவந்நிஷ்டாநாம் க்ஷௌரக்ஷௌரவ
நாநுஷ்டாந விஷயதிஸம்பாவணம் ஸ்வயம்வாதநத்யாஜ்யத்வி
வ்யதூஷணம். (வங்கிபுறத்துநம்பியுமித்யாதி)வங்கிபுறத்துநம்பீத்யாவ்யா
தகம், “ஸ்ரீமத்தேவராஜ ஜ்யாஹ்ரிமே பந்தேவராஜம்வரேண்யம்ஸ்ரீம
தேசிகம் மாயம் தநபவ கம்வஜாநு தேஸிகாநு ஸாக்ஷ்யகாரம்|ஸ்ரீம
த்வண்டீஜம்ஸம்ஸம் தநபவமஹிதம்தேவராஜாயவயம்“ தஸ்யதேசிக
விக்ரமே ஸநந்த மஹிதம் யாமுநாவாயவயத்ரித்யாதிஷு யதீம்
த்ரஸிஷ்யதயோக்த ஸ்லோகம்கம்பூர்ணோ(ஸஹோராத்ருக்ருத்யமாஹந்தி)
,,யக்ஷகிராமி யதாஸ்மாஸி யஜ்ஞமேஹாஸி ஜதாஸியக | யத்தவஸ்யஸி

[illegible]||சொல்ல [illegible] "[illegible] || [illegible] | [illegible]" என்றும் "[illegible] | [illegible]" என்றும் "[illegible]" என்றுமிப்படி சாஸ்த்ரங்களிலே [illegible] களான [illegible] களை யருளிச்செய்தார். பட்டரும் ஆழ்வானும் தாங்களருளிச்செய்த [illegible] களிலே "[illegible] | [illegible]" [illegible] களை யருளிச்செய்தார்கள். பெரியஜீயரும் "ஸ்ரீ [illegible]" [illegible] யாலே [illegible] விசேஷ [illegible] மாக [illegible] களைப் பண்ணி

[illegible] மென்றபடி. ([illegible]) நஞ்சீயர் [illegible] மென்றுகருத்து. ஆனாலும் [illegible] ஸாஹித்ய விசேஷங்களிலே [illegible] மாகச்சொன்ன [illegible] விசேஷங்களைக்கொண்டு [illegible] மைக்காக [illegible] க்கவேண்டாவோ [illegible] விட்டாலன்றோ [illegible]

[illegible] || [illegible] ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) "[illegible]" [illegible]. [illegible] ([illegible]) [illegible]

தே॥ "ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோஸௌ ஸ்வஶக்திலேஶாத்த்ருதபூதஸர்க: । இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ: ஸம்ஸாதிதாஶேஷஜகத்திதோஸௌ" என்று தொடங்கி "தேஜோபலைஶ்வர்யமஹாவபோதஸுவீர்யஶக்த்யாதிகுணைகராஶி: । பர: பராணாம் ஸகலா ந யத்ர க்லேஶாதய: ஸந்தி பராவரேஶே ॥ ஸ ஈஶ்வரோ வ்யஷ்டிஸமஷ்டிரூபோ வ்யக்தஸ்வரூபோ ப்ரகடஸ்வரூப: । ஸர்வேஶ்வர: ஸர்வத்ருக் ஸர்வவேத்தா ஸமஸ்தஶக்தி: பரமேஶ்வராக்ய: ॥ ஸம்ஜ்ஞாயதே யேந ததஸ்ததோஷம் ஶுத்தம் பரம் நிர்மலமேகரூபம் । ஸம்த்ருஶ்யதே வாப்யவகம்யதே வா தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம் ॥" என்றருளிச் செய்தார். பாஷ்யகார ஸம்ப்ரதாயத்திலுள்ள க்ரமங்களெல்லாம் இன்றறுதியாக ஸ்வஸூத்ராநுகுணமானபடியே தத்தத்தேவதாமந்த்ரங்களைக்கொண்டு விவாஹோபநயநாதிகளை நடத்தக்கவுங்காணாநின்றோம். பெரியநம்பி முதலான பூர்வாசார்யர்களும் தந்தாம் ஸூத்ரங்களின் படியே யஜ்ஞாதிகள் பண்ணினார்களென்னுமிடம் ஸர்வர்க்கும் ப்ரஸித்தம். ஆனபின்பு பாஷ்யகாரருடையவும் தச்சிஷ்யப்ரஶிஷ்யர்களுடையவும் அநுஷ்டாநங்களிலே நிஷ்டையுடையார்க்கு க்ஷுத்ர

ஸா-டீ ॥ ஸாஸ்த்ரார்த்தஜ்ஞாநங்கூடுவதென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் (ஆனபின்பு இதி) (உபதேஶ இதி) இவர்களுடைய உபதேஶாநுஷ்டாநமும் ஸாத்த்விக ஸம்ப்ரதாய ஸித்தமாகையாலே தச்சி ஷ்யர்க்கு ப்ராதிநியதாயிகாரமாக சொல்லப்பட்ட பூர்வாசார்ய பரிக்ருஹீதமந்த்ரங்களாலே க்ரியாவிஶேஷாநுஷ்டாநங்கூடாதென்று கருத்து. (க்ஷுத்ர இதி) பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரம் ப்ரதாநவிஷயஸித்தாந்தகம்

ஸா-கா ॥ ஜநந்யாமஶௌசாதிஷு. பெரியஜீயர்நம்பிள்ளை உத்தம வைஶிகாதாரோ தரகாசார்யாணாமாசார்யர்: நஞ்ஜீயர் பித்ரவ்யாதா:, பரிசர்யாவிஷயத்வம்விஷயஶாஸ்த்ராநுஷ்டாநபர:, நம் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்தே "ஸ்ரௌத ஸ்மார்த்தம் கர்ம ஸர்வம் ததாஸ்வாதவ்யுச்சி॥ விஷ்ணுமேவ ப்ரதிஷ்டிதம் விஷ்ணுப்ரீத்யர்த்தம்॥ யதுக்தம் வாஸுதேவம் ஸர்வம் ஸநாதநம் பஜேதேவ । ஹோமம் ப்ராஹ்மே ஸமர்ப்பணம் க்ஷாத்ரம் ஸ்வதர்மோ நைமித்திகம் ॥ ஶிவாயத்தம் ந தேவதாந்தரம் ப்ரபந்நஸ்ய ப்ரயோஜநம் । ப்ரபத்யேவ ப்ரதமம் தேவதாந்தரம் வர்ஜயேத் ॥ ஶ்ரௌதம் ப்ராஹ்மணஸம்ஸ்காரஸ்ய விஷ்ணுஸம்ஸ்காரகம் । ஸம்ஸ்ம்ருத்ய வ்யாதேவநேதேதரோமோஹநம் ஸஹோதரம் யேஷ ॥ தத்ஸம்ஸ்காரோபத்யா த்ரிஷ்டிநாம் விஷ்ணுநிஷ்டாநாம் । விஷ்ணோ: கைங்கர்யைகநிஷ்டாநாம் ப்ராஹ்மணஜ்ஞேயைர்வதை: ॥ ஆத்யாத்மஜ்ஞாநா: வாஸுதேவோபதேஶம் ப்ரவர்த்திதவ்யம் । ஸ்வாமிநாம் பகவத்ப்ரீதிஹேதவே நிதா ஸ்வேஸ்வர்யாணா" இத்யாதிபி ப்ரமாணைஸ்ஸர்வை ருமந்தே ப்ரஸ்தா ஸம் ஸ்மரந்ப்ரஸ்திதவிவாஹாதயஸ்ஸம்ஸ்காராணாம் ப்ரயோகக்ருதோபய நாஸ் தேவதாந்தரவர்ஜநவச்சமந்த்ராணாம் நிஷ்ப்ரத்யூஹீகாநாம்

ரூ॥ விதாநாந்தர்களான ஸம்ஹிதாவிசேஷங்களில் ப்ரதிநியதமாகச் சொல்லும் ஶ்ருதி விசேஷங்களைக் கொண்டு க்ரியாவிசேஷங்களை நிஷேதிக்க வொண்ணாது. அதிகாராதிகளுக்கநாராதமாக வசாவிதபவாஸ

ஸா. டீ॥ அதில் க்ரமவிதாநமென்றுஒருவிதாநமென்றபடி. இப்படிக் க்ரமவிதாநாந்தர்களானேத்யாதிநா விதாநத்வஹேதுமுண்டானதாகச் சொன்னதுகூடுமோ, ஶாஸ்த்ரஶாஸ்த்ரீ ஸர்வாதிகாரிஸாதாரணமாய் வர்ணாப்ரமன்றோ, அதிகாரிபேத நியத ப்ரதிவிதவிதாநாந்தரமானாலும் விதாநாந்தரத்தில் சொன்ன மந்த்ராதிகள் அந்யவிதாநிகளுக்கும் நாநாவேதாந்தஸம்வாத ந்யாயத்தாலே உபஜீவ்யங்களாகையாலே க்ரமவிதாந ஸம்ஹிதாவிசேஷோக்த ஸமஸ்த மந்த்ராதிகள் ஸர்வவிதாநிகளுக்கும் விநியோகங்களாகையால் க்ஷீரஹோமாதிமந்த்ரவத் ப்ரத்யக்ஷாநுஷ்டாநம் ஶாஸ்த்ரைகாந்த்யவிரோதமாகாதோ, க்ரமவிதாநோக்த ஸமஸ்த மந்த்ராதிகள் ப்ரதிநியதாதிகாரங்களாகில் க்ஷீரஹோமாதிவத்வ வைதிகதேவதாந்தர மந்த்ர ஸாம்யாநாம் அரோக்ஷவாஸ ரஹிதாக்ரம விதாந ஸம்ஹிதா விசேஷநிஷ்டருக்கு மோக்ஷஹேதுகாஷாயஹாநியே ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அதிகாராதிகளுக்கிதி) ஶ்ரீபாஞ்சராத்ர

ஸா. கூ॥ பாஞ்சராத்ரஸம்ஹிதைகளிலே, "ஶாஸ்த்ரமேகமேவைகாயோதீர்ணம் ஸாத்வதம் பாஞ்சராத்ரம் க்ரமவஶாக்தஸ்ய காயதேர்ஹிதே ஶாஸ்த்ரம்" இத்யாதிஷூக்தே ஸர்வவேதவ்யதிகாரிவிஷயத்வேந அதத்தவேஷாம் ஶாஸ்த்ரதாநாதித், நித்யநைமித்திகாநாம் பாஞ்சராத்ரஸம்ஸத்ருதஹ. (ஆனபின்பு இத்யாதிநா) நவைவம் பாஞ்சராத்ரக்ஷ்யமாணஶாஸ்த்ரநிஜவிதாநத ஶ்ருதஸ்ம்ருதிகாரகோஷ்டீதாநவிதா ஸாத்யகாரோபேவ ஶ்ரீபாஞ்சராத்ராயிகாரணே ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரஸ்ய ஸதத்த்வம் மந்த்ரகூஸ்ரோதயக்ஷ ஸர்வஸம்ப்ரதாயவிதாந ப்ரஸம்ஹிதாத் "க்ரமஶாஸ்த்ரஸம்ஹிதவிதாநம் ஸாமோமோக்ஷகஸமபத்தம் | மந்த்ரவிதாந ஸம்ஜ்ஞம்ஹி விஜிமோக்ஷபதம் ந்ருணாம் ॥ தந்த்ரவிதாந ஸாஜ்ஞம்ஹி ஶதாவர்கஸமபத்தம் | தந்த்ராந்தர விதாநம் ஶதாவர்கஸமபத்தம் ॥ நாநேந்த்ரவிதாக்ஷயே பக்ஷாதாஷ்கா ஶ்ருத விதிம்ஸவா | தஸ்யாக்ஷேத்ராணி காவீத தாஷ்டபேடுபரோஷ்டிநஃ" இத்யாதி ஶ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸம்ஸாநாத்யம்ஶ்ரேஷ்ட பஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரவிஶ்வஸ்ய தத்தர்ஹாவிதநாதீநாம் நித்யநைமித்திகாவிரோதிஸ்ய ததக்ஷவிதாநநிஷ்டாநாம் ஸர்வாஶ்ரம ப்ரஸ்பஷ்டவிஶ்ய பாதோக்ஷவர்ணவைஶ்வப்ரஸாதநோ பரிவாதநாந்தவிதாநத இத்யுபியந்தாஹ (அதிகாராதீத்யாதிநா) உக்தாநுஷ்டாநம்ஸ்ஜ்ஞாயோ

ஶரீராத்ரமும் விஹக்தமாய்நிற்கும்நிலையும்வ்யவநவிரோதமில்லாதவிடத்தில் “அநந்த்யஸித்தோதாஹ்ருதம்” என்கிறந்யாயம் நடக்கும்படியும் நாலா ஶ்ருதிஇலும் ஸ்வஹிதெதஷ்யும் தேஶகாலஹமுமு ண்டென்று ஶாஸ்த்ரங்களிலே ஸமர்த்தித்தாற்போலே ஆஸநஸிஜாதிகள் நாலிலும் ஸாங்கோபாங்கநவாயமும் தேஶநியாத்தியுமு ண்டென்றும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸம்ஹிதையிலே யுபபாதித்தோம். இச்ஶா

ஸா. டீ||ரஸெக்ஷயில் “ஸகாமஶநாதிஸிஜாதிஷு தத்தாஷ்க்ஷவத்ஸ்யதெ” இதி ஸங்க்ஷேபவாத்ய தேஶஹோதவ்யாஸியாநாக “ஆஸநஸ்ய ஹிஸிஜாம் தம் ஸக்ருநெக்ஷ்கமவுஷம் | ஶந்த ஸம்ஜ்ஞம்ஹி ஸிஜாம்தம் ஸிஷிதேஶக்ஷமவுஷம் || தந்த்ர ஸம்ஜ்ஞம்ஹிஸிஜாஜம்ச தாஸ்ப்ரஷ்மவுஷம்| தா த்ரம்தரஞ்ஷ ஸிஜாம்தம் வரம்விதாஸ்மேமவுஷம்” இதிஸ்ரீஹயஶீர்ஷ ஸம்ஹிதாயாமியாநாக “ப்ருதக்ஷிண ப்ரணாமாதிராஜாநுத்ர கேஷம்| விஹிதம் நாஸநம் காயநீராஜநார்த்தமயாஷஹம்” இதிவா ஷேஸியாநாக, “தம்த்ரம் தேஶேந கதவ்யம்ஸ்ஷணாதிஷு நா ரத| ஸதம்த்ரம் ஸம்ஶாரஷ்யம் தத்தெ தேஶவ காரயேக || ஸநக்தாம் ஶாஸ்ய தம்த்ரஷு நிரீக்ஷ்யாந்த்ய யோஜயேக| விஶேஷாம்ஶுச்ஷாநி தேஶுஷ்வ நுயாராஷ்ட்ர நாஶக்ருத்” இதி நாரதீயேஸியாநாத்து “ஹோ மாநாஞ்ச விப்ராஸம் ஶந்தாநாஞ்ச ஹோமகே | ய்யாநாநாஞ்ச வஷ்ணாம் தேவதாநாம் தஸ்யைவ || ஸஶேஷாஷெவஶீநாம் வ்யத்யாஸம் நஸம்ஶய:” இதிபாரமேஶ்வரேஸியாநாத்து “த்தஸிஜாம் தஸாம்கயம் நாஸத்த்வம் க்ருதாத்மபி: | யதுக்ஷிதம் ஶோகே ஷஷ்யஸிஜா விரோயிதக || ப்ரதிஷ்டாஹ்யேயாதேர்யநம் விருஸம் ஸஞ்ஜேஜக் பாயு:” இதய்ஸியாநாதேஷ்வத்யாதி ப்ரகாரேண பஹு ப்ரேணாபவாதந பஷ்வம்ஸம்ஸ்வஸ்ராவிதமென்றபடி. ஶாஸ்த்ரகா திகளிலே இதியத்ரஹெயாக்த: ஆஸநம்தர விஹிதயோஷவம்ஶ தேஶகஸ்வ ஸ்வவிஹிதயோம்ஶக ப்ரஹவித்யாஷ்யமும் தத்வஶோக்ஷ முமுபபாதிதமானாப்போலே தத்ஸிஜாதிகளுக்கும் தத்ஸிஜாதேஶாக்த ஸம்ப்ரகமஶகஶோகஷாவாயாஷயமும் தத்தவாஹமும்ஸமர்த்திக்கக் குறையில்லை என்று கருத்து. ஆதிஶப்தேந ஸ்ரீகீதாஹாஷ்யாதி ஸம்க்ர ஹ:. இனிமேல் ஸாங்கயத்தில் நிஷேயாத பன்றிக்கே ப்ரத்யவாய ப்ராயஶ்சித்தாவதேஶமும் விரோயிக்கு மென்றவுமருளிச்செய்கிறார். (இச்ஶாஸ்த்ரங்களிலிதி) “ஶாஸ்த்ரஜ்ஞக்ரியாதீநாம்ஸ்ஸித்தீநாம ஹவநஸ்ய

ஸா. கா||“ஸ்வகம்கஸ்வெபிந்ஜயஶ்நக்ஷாநெக ... ஜ்ஞாநாஷ யவாஸொஹாத்ரமெநவதிதோஹவெக||ஸ்வயதெஷ ... ஹ்யேயம் ரஷ்யஹ்யாக்தேவஸெக |ஹணஹத்யாஸம்தஸ்ய ஸ்வப்ரஹ்யஸ்யாவ

சாஸ்த்ரங்களில் வ்யவஸ்திதமாக விதித்தபடியொழிய ஸ்வதந்த்ரமாகக் கல்-
பித்த சாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டு ஸமயபேதங்களையும் அனுஷ்டித்தால் ப்ரா-
யச்சித்தாதிகளும்பரக்கச் சொல்லப்பட்டது. ஆனபின்பு சேஷபூதனானவும்
ஸ்வாமிக்கு ஆராதநமாக ஶாஸ்த்ரஞ்சொன்ன கட்டளையன்றிக்கே
கைங்கர்யம்பண்ண விரகில்லை. இப்படி ப்ரபந்நனுக்கும் ஶாஸ்த்ர-
வஶ்யனாய் ஶாஸ்த்ரோக்தகைங்கர்யமே பண்ணவேண்டுகையாலே விதி-
ஶேஷமூஹநவசனமும் விஹித நிஷித்த த்யாகவசனமும், வர்ணா-
ஶ்ரம தர்மங்கள் ஔபாதிகங்களாகையாலே ஶரீரத்யாகம் பிற-
ந்தவனுக்கு த்யாஜ்யங்களென்கிற வசனமும், இவைசெய்யவுமாம் தவி-
ரவுமாமென்கிற வசனமும், இவை தவிர்ந்தாலுமுகப்பிழக்குமத்தனையே

ஸா-நீ|| ஸ்வ|சேஷிகஸ்ய ஆஜ்ஞாதஸ்ய யதாவதுபாஸநம் க்ஷோபவ
யாவத் காலந்தாநந்தரஸ்ய ஸுத்ருஶ்யா| விஹிதே தத்தே ஸ்வாதந்த்ர்யா-
ஜ்ஞாதீஸ்ரஷ்ட்ய நயேத்க்ஷிஸ்|| ... ப்ரபத்திதாஸ்ய நிஷேதோ ப்ராக்
ப்ரகாரத:" இதி ஸாரஶேஷரக்ஷணம் ப்ரோக்தமென்றுகருத்து. இப்படி
ப்ரபந்நனுக்கான ஶேஷவ்ருத்தி ஶாஸ்த்ரவஶ்யதா ஸ்வாபதத்தை நிகமிக்கி
றார். (ஆனபின்புஇதி) இப்படியானாலும் ஸமஸ்த வசனமும் கதிமாத்ர
பாயபூ ஸம்ஹ்ருஷ்தமானப்போலே ஸ்வரூபத்யாகாதி வசனமும் கதி
பூயாவாயஸம்ஹ்ருஷ்தமானபடியாலே அது உபாதேயமன்றென்கை
கூடுமோ, ஸமஸ்தவசனமும் ஸர்வேஶ்வரர்சொல்லுகிறஸமயபேதத்யாக
ப்ரதிபாதகமாகையாலேஶாஸ்த்ரஸம்பந்தாபவிரோதமும் காம்யமன்றோ
வென்ற உக்த்யுக்தியினாலேதானே உக்தாநுஷ்டிதாநி ஸமயவசனங்களு
மநுபாதேயங்களென்றருளிச்செய்கிறார். (இப்படிப்ரபந்நனுக்கிதி)
இப்படி உக்தப்ரகாரேண ஸமஸ்தஶாஸ்த்ரோக்தமாஷ்ட்ரகாராதிஸம்ப்ரதா

ஸா-கா|| சோதக" இத்யாதிநைவம்ப்ரத்யாயஸமஸ்த...
க்ஷம்ஶாஸ்த்ராநுஷ்டானமேவ கைங்கர்யமாகாயத்யாஹ(இச்ஶா
ஸ்த்ரங்களிதி) ஏவம்ப்ரபந்நாநாம் ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வஸம்பந்தஸாதிஸ
ஹ(இப்படிப்ரபந்நனுக்குமித்யாதிநா) (விதிஶேஷமூஹநவசனமும்
விஹிதநிஷித்த த்யாகவசனமுமிதி) "தேஹாவிஶாயிகாரஸாரப்ரஸாஜா
நாஶ்ருதிநாசோதிதா| பகவதாநப்ரபந்நேநாப்யநுஷ்டேயா ஸதாவ்ரதா:"
இத்யுக்த ஶாஸ்த்ரவஶ்யதாஸாவ் ப்ரயோஜகம். விஹிதாநநுஷ்டாநம்
நிஷித்தாநுஷ்டாநஞ்ச த்யாஜ்ய வசநம். ததா "ஸர்வகர்மாணி" இத்யாத
ஹ்ய "ந்யாஸ ஸ்வகார்யெஸ்வாஹா நக்ஷத்ரமேவாயஸே" ஸ்லோக| ஸ்ரா
தானம் ந... த கதாவிருத்தவஸ்வரா:|| நாத்யேதைவம்தஸ்யாயுக்
நாத்யாய ந...ஶேஷிகூதகத்ஸிதாநிஷேதநாநுஷ்டானம் ததர்வா||
ஜ்யாவஸ்ரா ... ப்ராயஶ்சித்தா ஸ்வயம் ஸேவிதம்| அஷ்டாத்தூ

௨௯ ॥ வேறொரு ப்ராப்யமில்லையென்கிற பக்ஷமும் இவை யதா ஸ்தியாதபோது லோகவிரோதமே ப்ராப்யமென்கிற பக்ஷமும் மற்றுமிப்படிகளிலுள்ள பக்ஷங்களெல்லாம் ஸம்ப்ரதாயாநுக்ருஹீத ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயவிருத்தங்களானபடியாலே ஸர்வஜ்ஞர்க்கநாதரணீயங்கள். ஸம்ப்ரதாய ஶுத்தர்க்குப்பண்டுள்ளவை சிலவற்றை நிஷேதித்து புதிதாக சிலவற்றை விதிக்குமாப்போலே ஶாஸ்த்ர க்ஷமடியாகச் சிலவற்றை நிஷேதித்துச் சிலவற்றைப் பூர்வபக்ஷமாக

ஸா-டீ ॥ யோக்யியாலேயென்றபடி. (ஸர்வஜ்ஞர்க்கிதி) ஸூக்ஷ்மபக்ஷஸமர்த்தகந்யாயாநுக்ருஹீதஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயாநுகுணமாகையாலே பக்ஷாந்தரங்கள் தத்விருத்தங்களாகையாலே ஸர்வஜ்ஞருக்கு அநாதரணீயங்கள். தத்பக்ஷநிஷ்டர் கேவலதர்க்கநிஷ்டரென்று கருத்து. (விதிநிஷேதேதி) விதிநிஷேதரூபமான பக்ஷமும் பூர்வபக்ஷ ஸமாதாநபக்ஷமுமென்றபடி. விஹிதநிஷித்தமான பக்ஷமும் விஹிதநிஷித்தயோரன்யதரமான பக்ஷமுமென்றபடி. புடைப்ரகாரமென்றபடி, ஆனாலும் ப்ரவர்த்தகருக்கு ப்ரவ்ருத்திஶாஸ்த்ரங்களிலே சிலவைதிகபக்ஷங்களை நிஷேதித்து பூர்வபக்ஷமாக சிலஸித்தாந்தங்களை விதிக்கக்காண்கையால் ஸம்ப்ரதாயவிருத்தமுங்கூடாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸம்ப்ரதாயேதி) வைஶேஷிகவிதிநிஷேதம் ஶாஸ்த்ரவிதிப்ராதேஶிக பாதகமன்று, அந்யதா ஸா

ஸா-கா ॥ ஹஸ்வம்வா ஶதஶேஷாத்மகம்தநவா ॥ ஷஷ்டாவிம்ஶதிவேதயஜ வேதாந்த்யவர்ஜிகாதிஜ: । ஜ்ஞாநந்தஜ்ஞவேதஸஹஸ்ராயாவஜ்ஜீவம்திஜோத்தம: ॥ தாநக்ஷணிகத்யாக்ஷஶ்ரௌதஸ்மார்த்தம்ஸதாஜவேத ॥ ஆசாராக்ஷர தத்வஜ்ஞ ஶ்ருதவேதச விஶாமவித் । ஜ்ஞாந ப்ரஞ்சாருஜ்ஞ ஸ்வதர்மஶாமவதத்வஜ்ஞ: ''இத்யாதௌ ப்ரவணாநாம் த்யாஜ்யதயா கர்த்தவ்யதயாச க்ரியாவிஶேஷாணாம் ப்ரதிபாதநாத் விஶேஷவிஷய ஶாஸ்த்ர நிவ்ருத்திந்யாயேந ஸூத்ர நிவ்ருத்திஸ்யா தேவேத்யத் ஶாஸ்த்ரதோவ்யவஸ்தித: ப்ராப்தஸ்ய கர்ணாத்யாநிஷேதா ஹாவேநஹி வசநவிரோதே ந்யாய: ப்ரவர்த்தத இதிந்யாயாத் நிவ்ருத்திஶ்ஸ்யா தேவேதி பொருளாகும். (ஸம்ப்ரதாயஶுத்தர்க்கு இத்யாதிநா) நவேவம்ஸ்ம்ருதௌ ஹோத்ரகாநாதேவிஹிதத்யாஜ்யஸ்ய தத்ராக்தம்த்ராணாதேவிஹித்யாஜ்யஸ்ய ஸ்வாத்ஸ்யம்கர்மவிஷயத்வஸ்தாநாதேநவ்ருத்திகம் । காயகர்மதோஷாக்ஷரஸ்வேநவிதீஹா ஶவதோத்த:'' இத்யாதிநாதேமுஷேதே ஷண்யஸ்யாவதிவிதாயகஶாஸ்த்ராணாம் ஸாநுஷ்டாநலக்ஷணாப்ராமாண்யம்ஸித்தம்''ஸ்வத்ருஹோவிதாதோ நய:வரஹோத்ரகாராவிரோதி ஹோத்ஸஹோத்ரவ ஸத்வஸ்யாத்யாவதாநத:'' இத்யாதேஸ்யாநுகுண்யநாயிகாநி விஶேஷ ஸாஸ்தித்யாநுஷ்டாந ஸம்ஹவாத் நாப்ராமா

தி|| விதித்தாலும் "ஸங்க்ராஹீ நாஶம் விதித்தநம் ஸ்வர்க்க ஸம்ப்ளவ" த்யாதிகளாலே அவஶ்ய கர்த்தவ்யங்களாகச் சொல்லப்பட்ட கர்மங்களை விடவொண்ணாது. யதோக்த ஶாஸ்த்ர தேஹங்களிற்போலே ஸ்ம்ருதி ஸம்ஹிதா தேஹங்களிலும் இதிஹாஸ புராணங்களிலுஞ்சொல்லும் ஸம்ப்ரதாய தேஹங்கள் அவ்வோ ஶாஸ்த்ரங்களிலே யிழிந்தவர்களநுஷ்டிக்கக் கடவர்கள். "தேவதாந்தர ஸம்ஸ்ருஷ்டம்" என்றும் "தேவஸ்தாந ப்ரணாஶநம்" என்றுமிப்படைகளிலே

ஸா-நீ || ஶாந்த்யதிஷ்ட ஶாஸ்த்ரகரணாதி யதோக்த ஸ்வாநுஷ்டானம் ப்ரஸஜிக்குமென்று கருத்து. ப்ரஸங்க்ர ஹாஸநாதிகளாவஶ்யகமானாலும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸம்ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிஸம்ஹிதா விஶேஷாதிவிஹித ப்ரஸங்க்ர ஹாஸநாதி தேஹத்தை ப்ரபந்நநுஷ்டிக்கலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (யதோக்தஶாஸ்த்ரேதி) ஶ்ரோதஸ்ம்ருதிகளிலும் ஶுத்ஸம்ஹிதைகளிலும் விஹிதாசார வஶாதி யதோக்ததேஹங்களைப்போலே என்றபடி. (உபாஸந தேஹங்களேதி) உபாஸநப்ரகார தேஹங்கள் என்றபடி. (இழிந்தவர்களிதி) வைகல்பிகங்களிலே ப்ரத்யேகாசார ப்ரதிஷ்டமே வ்யவஸ்தாபகமென்று கருத்து. இப்படி ப்ரபந்ந ஶாஸ்த்ரத்தில் "தேவதாந்தர ஸம்ஸ்ருஷ்டம்" "தேவஸ்தாந ப்ரணாஶந" மென்று யதோக்தஶாஸ்த்ராதிகளிலே சொல்லுகிற தேவதாந்தர நமஸ்காராதிகளும் ப்ரபந்நனுக்கு ப்ரஸஜியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (தேவ

ஸா-கா || ந்த்ர ப்ரஸங்கத்வாத். (யதோக்தஶாஸ்த்ராதிநா) நமேவம் ஸதி ஶூத்ரஸம்ஹிதாதிநா "அஸ்ப்ருஷ்டம் வைஷ்ணவாநாம் ஸுஸ்தோமம்" தேதாந்தரஸம்ஹிதாநாம ஸாம்ய தத்வேயித்ய த்ரைவர்ணிகாநா விஹிதஸ்ய ஹிதஸ்ய தத்தே ப: "தேவதாந்தர ஸம்ஸ்ருஷ்டம்" த்யாதிஷு ப்ரபந்ந தேவதாஹிதாநர்த்தகாவஶ்யக தேவதாந்தரஸ்ய ப்ரஸம்ஹந்த்ய ஶாஸ்த்ராரேகாந்த்ய ஸம்ப்ரஸம்ப ஜந்தோ ஸாதாந்தஸ்ய தேவதாஶப்தஸ்ய விஶேஷ வாசிப்ராகரணிக ஸம்ஹிதாதி வயஸ்யாந்யந்யகாநகோவிவிரோதாத் (தேவதாந்த்ராதிநா) நநு ஸம்ப்ரதாய ஸங்க்ராஹ விஶிஷ்டஸ்ய ஷோடஶ ரஸ்ய ஐகாந்தி கஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஸம்ப்ரதாய பூஜாக்ஷ ஸ்வஸ்ய காம்யஸ்ய ஜபாவஶ்யகாநத்யநைமித்திகாநுஷ்டாநஸ்ய காம்யேஷ்டஸ்ய த்யந்த ஶுத்தஸ்தாநாந வஶ்யகாம ஸர்வ ஜபக்ரத்வக வநாதேவஸிஷ்ட: "ஸங்க்ராஹீ நாஶம்விதித்தம், "ஸ்வர்க்க ஸம்ப்ளவ ஶ்ரேநீ" த்யாதிநாவிரோதப்ரஸம் ஹாரஶ்ச ந்யாயாநுக்ரஹாத் ஸம்ப்ரதாயாநுஷண்யாத் "அஸ்தோத்ர நஸங்கோந" நேத்யாதிவக்தவ்யஸ்ய காரஸ்யாசாராநுஷண்யாத் ஶுத்தஸ்தாநாம் விஶேஷவகாம ப்ரகாஶ தநவஶ்ய ஸங்க்ரா

ஸம்ஹிதா - ஸாங்க்ய யோக பாஞ்சராத்ர வேத பாசுபத ஸ்ரீவைஷ்ணவ வேதாந்த ஸம்ஹிதா

ஜைமிநீயாதி ஸ்ம்ருதிகளிற் சொன்னவர்ணாச்ரமாசாரங்களைக் காட்டிலும் ஸ்மார்த்தவாக்யத்தாலே பகவதிஷயத்திலே நியதம். ஆகையால் ஒரு ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் விரோதமில்லை. “தஸ்மாதஷ்டாக்ஷரம் ஜ்ஞேயம் ஜ்ஞாநமேதத்விசிஷ்டகம் । ஸர்வாகாரேஷு ஜந்துஷு ஸததம் ஸாத்த்விகை: ஸேவ்யம்” என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவ பாஞ்சராத்ரங்களிற் சொன்னதுவும் “அயதி

ஸா - நீ ॥ தாநீதி) ஏகாந்திநாம் வாஸியாநப் ஸ்ரீவைஷ்ணவவிஷயத்திலும் ஐகாந்த்யவாஸத்தில் வர்த்திக்கிறப்போலே ஸாத்த்விகர்களுக்கு தேவதாந்தரஸம்பந்தாதி வியாநமும் பகவத்விஷயத்தில் தேவதாந்தர ஸஜாதீய நிஷேதமாகையாலே பகவதந்தர்யாமித்வாதிகளிலே வர்த்திக்கையாலே அஹிம்ஸாதி ஸகலஸாமாந்ய விசேஷமல்லாமையாலே அந்யாதி ஶ்ருஷ்ட்யாதி தேவதாந்தராதி ஸம்பந்தாதி ப்ரஸங்கமில்லை என்றுகருத்து. இப்படியாகில் பகவத்விஷயத்தில் ஸாத்த்விகஶாஸ்த்ரோக்தத்தாலே விரோதமில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகைபாதிதி) ஸாத்த்விகஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் ஸம்ஷேபமாகவுஞ்சொன்னாலும் ஸர்வார்த்தங்கள் விரோதமில்லாமையாலே ஸர்வேச்வர ப்ரதிபாதகத்தில் பகவத்விஷய விசேஷங்களுக்கு ஏகாந்தமாயிருந்த விரோதம் போலே ஒருஶாஸ்த்ரவிரோத மில்லைஎன்றுகருத்து. ஆனாலும் பகவத்துக்கு ஸமஸ்தவாஸநாதியுஞ்சொன்னதுகூடுமோ, “தஸ்மாதஷ்டாக்ஷரம் ஜ்ஞேயம் ஜ்ஞாநமேதத்விசிஷ்டகம் । ஸர்வாகாரேஷு ஜந்துஷு ஸததம் ஸாத்த்விகை: ஸேவ்யம் ॥ அயதேயம் ஸர்வேந ஸததம் ஸேவ்ய வக்தா” இத்யாதிகளிலே தர்க்கத்திலும் ஸர்வகாரணத்திலும் ஸம்பந்த ஜ்ஞாநாதி வியாநம் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (தஸ்மாதிதி)

ஸா - கா ॥ ஏகாந்திஸ்வீகார்யத்யாஹ. (தஸ்மாதஷ்டாக்ஷரமித்யாதிநா) ப்ரபந்நஸ்ய அநந்யோபாயத்வம் அநந்யப்ரயோஜநத்வம் அநந்யதைவதத்வம் இத்யாதி நித்யநைமித்திக ஸ்வரூபாதி நித்யம் “யஜேத ஸர்வம் யஜ்ஞேசம் வாஸுதேவம் ஸநாதநம், ஸர்வதேவமயம் ஸர்வம் ஸர்வதேவாத்மகம் ஹரிம்; “தேவதாந்தர நாராயணம் ப்ரணம்ய நாராயணம் பராயணம் | ஸர்வாத்மநாஸ்ரயம் ஶரண்யம் நாராயணம் லோகநாதம் பரம் ப்ரபத்யே” இத்யாதிவத் விசிஷ்ய நிவர்த்யா ஸர்வேச்வரஸ்ய ஸாதநத்வஞ்ச ப்ரதிபாத்ய பரிஹாரம் ப்ரபத்தவ்யவஸாயிகாரோக்தா, “கேசவார்ப்பணரூபேயஸ்ய நிஷ்டி ஸர்வகர்ம | அஸ்யாஹமேவ மோக்ஷம் தர்ச்யஸ்தம் ஸர்வம்ஹிதம் ॥ யோ ஜநார்த்தநம் ஸர்வஸ்ய ஶர்மண: கேசவார்ப்பணம் | ஸ்ரீ ஸ்யாதி நாராயண ஸர்வகர்மவிஷ ஜாயதே” இத்யாதிஷு ப்ரகாரமாத்ர திபாதம் “ததேவேதம், ததேவ ரஹஸ்யம், இத்யேதத்யாவா நாத

ச॥ஸ்வோத்தாநாஸ்யாதேந ஸஹஸா ஸர்வதேவம் வக்ஷ்யா'' என்று ஶாஸ்த்ரத்திலருளிச் செய்ததுவும் மற்றுமிப்படிகளிலுள்ளவையெல்லாம் ப்ராரப்தகர்மங்களான நித்யநைமித்திகங்களுக்கு விரோதம் வாராதபடி அவற்றுக்குப்போக்கி மிக்க காலத்திலேயாகக்கடவது. "ஶ்ருதஸ்ம்ருதி ஶேஷாணி காலேஷு ஜபேத்ஸதா'' என்று நாரதாதிகளுஞ்சொன்னார்கள். "ஹேதுநாந்தரிதநோத்யாநாத்யேநாப்யம் காலேஷு க்ஷிபேத்'' என்று வங்கிபுரத்து நம்பியுமருளிச்செய்தார். பாஷ்யகாரர்க்கு நித்யதைவம் யாவதிலும் வருந்தி எழுந்திருந்து ஸாங்க்யகாலத்திலேஜபாஜ்வலீயக்ஷேபம்பண்ணிய

ஸா.டீ॥(மற்றுமிப்படிகளிலிதி)"மாஸேஷு ஸர்வநாஜபே"இத்யாதிகளிலுமென்றபடி.(ப்ராரப்தேதி) ஸாத்விகத்யாகம் பூர்வகமாகக்ருதஸூத்ரநாதிகளிதவம்க்ஷாதம் ஶ்ரேயாகையாலேப்ராரப்தகர்மநித்யநைமித்திகாவிரோத காலத்திலேயாகக்கடவது என்றுகருத்து. இந்தஜபநியோகமென்றுகில்" ஸதகஜாதுயாஸநஸஹஸ்ரநாம ஸம்வதீ'' இத்யாதிஶாஸ்த்ரநிஷேதஸாமர்த்ய ப்ராரப்தகர்மங்களானேதி விஶேஷணவாசகமும் ப்ராப்தமாக ப்ரஸங்கிக்கும் இந்தஸத்யநிஷேதமன்றிக்கே வசநத்தாலும் ப்ரஶஸ்தமாகவிதமென்றருளிச்செய்கிறார். (ஶ்ருதேதி) ஆனாலும் ந்யாயத்தாலும் வசநத்தாலும் ஜபவசநத்திற்கு ப்ராவல்யங்கூடினாலும் ஶாஸ்த்ரத்திலே "ஸஹஸ்ரதேவம்வக்ஷ்ய''என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்கையாலே ஸம்ப்ரதாயவிரோதம்ப்ரஸங்கியாதோவென்றதற்கு ஸமாதிஸ்பஷ்டமாக வங்கிபுரத்து நம்பிவிவரிஷ்யாமீத்யோதாத்யஶிஷ்யம் நிஷேதயமென்று சொல்லுகையாலேபாஷ்யகாரோக்தியும் நித்யநைமித்திகாநுஷ்டாந காலமவ்யவதாநவிஷயமென்றருளிச்செய்கிறார். (ஹேதுநேத்யாதிநாவிதி)ஸ்ரீபாஷ்யகாரோக்தி விரோதே தத்விஷயாநுக்தியமாகஸ்யம்விஷயமென்றருளிச்செய்கிறார். (பாஷ்யகாரரிதி) உக்தாநுஷ்டாநமெய்யாகையாலே அநுஷ்டாநவிரோதே உக்தாந்யோ விஷயமென்றுகருத்து. (அதிஶேஷமென்றேயிதி) ஶாஸ்த்ரஶேஷயாகையால் தந்நம்பண்ணவேண்டியிருக்க ஜபாநீ நாநாவிஷயம் அந்யாநந்யகாலே ஶேஷாதமென்றபடி. (வருந்தி)ப்ரயாஸப்பட்டு,இப்படி தேவதாந்தர ஸம்பந்தயுக்தமும் ஶாஸ்த்ரவிரோதம் ஹேதுமாகையால் தத்வஜ்ஞயதும் த்யாஜ்யமென்கிற பக்ஷத்தை ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயாதி விரோதத்தாலே

ஸா.ஸா॥நியதோ'த்ருதைவாஜீவ்யாதிவிஶேஷேநே்த்ரதிதேவஸம்ஸ்ரிதம் நியதோஸ்ந்யா நாத்ரம் ப்ரதிவிஷேதரோக்ஷஶிவவு ஸித்திபஃ இத்யாநுக்ஷம் ஜ்ஞாநயஷ்டியோ "வைதிகாநாஞ்ச ஸ்வயம் ஹேநாநாராதியோநாநாம் வைதிகதாந்த்ரிகம் தாந்த்ரிகம் வைஶ்யம்பருதாணா வைதிகதாந்த்ரிகஞ்சவை

த௦ ॥ ருளினார். ஆகையால் வர்ணாஶ்ரமதர்மங்கள் ஔபாயிகங்க ளென்ற ப்ரதிஜ்ஞைக்கு ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யநுஷ்டாநாதி விரோதம், இப்படி ப்ரதிஜ்ஞை க்கில் தேஹஸம்பந்தி யாவஜ்ஜீவௌபாயிகளை யொழிய ஸாமாந்யகரண தீர்த்த ஸேவாதி விஶேஷ நைமித்திகங்களும நுஷ்டிக்க வேண்டு மையால் அவையுமெல்லாம் ஔபாயிகங்களாய் த்யாஜ்யங்களாம். அவையநுஷ்டிக்க வாசைப்படில் அவற்றுக்கு யோக்யதா பாதகங் களான வாஹாரஸம்ஸ்காராதிகளையும் விடவொண்ணாது. ஆனபின்பு ॥ * ॥ ஆஹாரஶுத்தௌ ஸத்த்வஶுத்தி ரித்யாதி நியமஶைத்ல்யம் । கா-ய-ர்

ஸா. தீ ॥ நிராகரித்த தத்வஸங்க்ஷேப வ்யஸ்தயோக்யங்களையும்பரி ஹரித்து வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை ஸ்வரூபப்ராப்யோபாயங்களாயிகமா கையாலே ஸ்வஸ்வரூபவ்யங்க்யமல்லாமையால் த்யாஜ்யமென்கிற ப்ராஜ் ஞபக்ஷத்தில் ஸித்தாந்தமொக்ஷ ந்யாயத்தாலே அநுஷ்டாநவிரோ தாதி தூஷணமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) ஆகையால் ஸ்ரீஹா ஷ்யகாரர் ஸ்வவ்யூஹாநம் செய்தருளுகையால் அநுஷ்டாநாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருத ஜதி உக்திவிரோதம் ஸம்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்ய நுஷ்டாநாதி விரோதஸ்வாரஸ்யம் ப்ரஜ்ஞைக்கில் பாதகமருளிச் செய்கிறார். (இப்படிஜதி) இந்தபாதகத்திற்கு ஸாதநமே வர்ணா ஶ்ரமதர்மத்திற்கும் ஸாதநமென்றருளிச்செய்கிறார். (அவையுமிதி) (யோக்யதேதி)ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞயோ ரநுஷ்டாநே யாக்ஷ்யவிஶேஷவி ஶகரணே அநந்தாதிதாபாதகதயா ஆஜ்ஞாயா ஏவப்ராநுஷ்டேய தையென்றுகருத்து. (ஆஹாரேதி) ஶௌசாதிக ஸதாசாரம் ஸந்த்யோபாஸநாதி க்ரியாஸம்ஸ்காரம் ஶ்ருதிஶப்தே ஸாத்ராதயோ ஸத்ஸங்கே இப்படி அநுஜ்ஞாதியோக்ய தாபாதகங்களான நித்யநைமித்திகங்களனுஷ்டே யங்களென்றது கூடுமோ, ப்ரபந்நாநுஷ்டாநம்ஶக்யமன்றோ. ஆஶ்ரம தாரஸ்ரருக்கும் யோக்யதாபாதகஸாதநாதிகநுஷ்டேயமாகவு ஸம் ஹியாதோ, ஸ்வதர்மாதாஸ்ய காஷ்யத்ருமம் ஸம்பவஸ்ய ணநமாகையாலே நைமித்திகவேதாநுஷ்டேயமாக வு ஸம்ஹியாதோ, ஜத்யாதிஶம் ஶங்கை பரிஹரித்துக்கொண்டுஉக்தாதத்தைகாரிகையாலேஸம்ஹ ஹிக்கிறார்(ஆனபின்புஜத்யாதிநா)வர்ணாஶ்ரமதர்மம்அவஶ்யாநுஷ்டேய மானபின்புஎன்றபடி.(ஆஹாரேதி)ஆஹாரநியமம்,'ஜாத்யாஶ்ரயநிமித்தா

ஸா. கா ॥ த்யக்தஸ்வஜாத்யநுஷ்டாநஸ்ய நியமம், "நஷ்டோஷ்டோஹரிம் வஶேத்"இத்யுக்தம், காஷ்டநியமக்ஷவிஸ்தாரணாயஶ்ரயநுக்தியமாணம்ஸ வும்கேவலம்ஸம்பவநிமித்யநுஸந்தேயே த்யாஹ(ஆகையாலி த்யாதிநா) ஸகலம் ப்ரமாணாக தகாராத்ரம் ஶாஸ்த்ரீயாபரித்யாஜ்ய கபௌரக்ஷா தத்த்வாதாத்மயோவிஷ்ணுஹாரா வு ஶம்ஸாஹூககஸ்வாத்

S. Rengachariar
SATHAVADHANI,
SRIRANGAM.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸா-நீ ஸா-கா வ்ருத்த்யா ஸஹித ஸ்ரீபாஷ்ய ஹஸ்தஸ்த்யஸாரம்.

ஸூத்ரஸநீ || ஸவஜ்ஞாதேயம் ப்ரதேயாயஹஸ்தஜந்மாதிவிகந்ம் | ஸாஸ்த்ரஸ்ய ஸாஸ்த்ரார்த்த ஜ்ஞேயம் ந த ஸூக்ஷ்மத்தி ஜ்ஞேய || ஸதஸவஷ்மி ஸாஸ்த்ர ஷா ததஜ்ஞாதெத்வ ஞமிப்ஸா: | யபேத்வ்யபஸாஸ்யாஸாஸவிஷ ராஜ்யம் || ஸஜ்ஞாத்ர்யந்தஸ்ஸாமெனெவஷாம் வ்ருத்திரநெவத்திஹாஸி ரம் | விஸேஷவியிவிஷஞ்ஞ தஸ்வஸாத்தத்யாஜேதெத || தெஸகாரஸ்தி ஸாயாதி விஸேஷேஷ வ்யவஸ்திதா: | நயபோ: வ ரஸ்தீபஹதி காயாதி விஸேஷேஷ வ்யவஸ்திதா: | நயபேரா: வ ரஸ்திபஹசி தெஸகாராஜ்ஞாரிஷ || கெவிதத்தஷவாவத்ரந தாஜ்யதிரூஹண

ஸா.நீ || உவிதஜ்ஞ நஉவிதஸேநம் ஞாநாஹரோஸக்தீதஸ்ய: ஆ கையால காரணத்தில் ஜ்ஞநாநவேவாயகம் வருகையாலும் காரணத்தில் வதிவிதி தஸ்ஹண்நாஹவ வ்யஸ்ராதிஸோஹம் ஸிஜிக்கையாலும் ஸாஸ்த்ரப்ரமேயம் தஸ்ய பிவஸ்துமநஷேயமென்று கருத்து. ஜாத்யாதிநிய மேயத ஜத்தஜ் பவஷம் “யஸ்ஸமீக்ஷ்யம் ஹஹவஸஹஸ்ரம் திஷா ஞம் ஸ்வவம்தயா | வீக்ஷதெ ஜாதிஸாபாநாஸ ஸயாதிநாகம்நா:” ஜதிஹவத விஷயெ ஜாதிரிரவணஸ்ய நாகஸெஹ தஜெஸாகே நித்ய தத்ஹ. (ஸவஜ்ஞாதேயமிதி) ஸவஜ்ஞாதேயம் ஸதஜந்மாதி விகந பேவ ஜாத்யாதிவிகநபோநயாய. ஸாஸ்த்ரஸ்யவஸ்யாதேயம் தஸ்ஜாத்ர் தி விகநந்தஜ்ஞவிதவி நஷேதஸ்தீதஸ்ய:. ஸவம் வ்யவஸ்யயாம் வ பரணபஹ. (ஸதஸவஹிதி) ஸதஸவஹி ஸாஸ்த்ரஸ்யவஸ்யாதேயம் ஜாத்ராதி விகநஸ்ய தெஸஷகாதெவஹி ஸாஸ்த்ரேஷ பாராணாதிஷ யபேவ்யயாதயம் ஜாதிவ்யவந பவேபேவ ஞமிப்ஸா:' தெஷாம் வ்ருத்திரவி ஸஸஜாத்ரந ஹமெனவ தத்ததஞமிபெத த்ர ஹ. (ஸஜாத்ரந்ஹமெனதி) (வெனதிஹாஸி) உதிஹாஸெஸ்ர வ்ருத்திரவி ஸஜாத்ரநஹண பேம் ஸ விக்யாதி வவநாஸ ஸவகா ரண ஸம்தெஹவ ஸ்ருதி “ஸஷ்யெநாயஹம் ஜாதெநாதா த்வக்ஷபேஜஹெ” இதிவ ஸவாஜ்யநரஸ்ரணாஸபேயரஹாதிஸம்வநம் நக்ஷதத்திதெய்யாத்யெத. நந உவாவ்ரெந விஜ்ஞரஸ்ய ப்ரஹண யபே வ ஹபேயஸம்ஸாரஸ் வணம் விரஜெய்தெதஸ்த்ர ஹ.(விஸே ஷேதி) ஸுகாஸவாணஸ்ததத் வ ஹபேயாந ஸிஷு இதி விஸேஷ வியிவிஷம். தத்விஸேஷவியி வஸாதெத்தவயாஜ்யெத -வாஜ்ஞவா நாம ஸ்வீஸாயாராண்யவஸ்த்தி விஸேஷநியதா யபேஜதிஹாஸ. நந ஸவிஜ்ஞஸநாதெத்ண வ ஹபேய: ஸத்யதாவி ஸஹஜ்யஹா மவிதஸ்யாதித்ய த ஹ. (தெஸேதி) தெஸவிஸேஷ வ்யவஸ்திதா:

ஸா.கா || வ்ருத்தியபேஸாதஹாரணபஹ. (ஸவஜ்ஞாதேயமித்யா தி நா) (விஸேஷவியிவிஷமிதி) ஸஸாரவாக்யாதி ஸிஷம்ஸாஸவிஸே ஷாதிரிதஸ்ய:. தத்ரஜ்யஷ ரக்ஷத்தஸ்யெத (தெஸகாரஇதித்யாதிநா)

[illegible]

௪௦|| வேதாந்தக்ருண்ணிஷ்டைஹி: || ஜாயேர்யாநிமேஹந்நி ஸ்வஞ்ஜலி த்வதி ஷக்ஜிதாஃ । காநி க்ருதஞ்ஞகாநீவ விநஷ்யந்தி ஷடேகே. || ஷவ பா ஷிஷ்ட வஸ்ரேஜாக்தியாகிதஞ்ஞானியந்தே | ஸக்துலேஷாஷிவஸ்ரேஜாக்தி ரேவவேவ நியந்தாம் || * || இந்த்ரியங்களெல்லாம்ஸம்வத்வி ஷந்ஷிஷ்டா நஷ்டாநவாமாமையாலும்விஷங்கள். ஆகையால்தன்வஸ்வாஸ்ரேஷ்டி களுக்கடைத்தநியங்களோடேஸஹவஞ்ஜயும்பண்ணுங்கவுமேஷே காணிங்விரா+ஷமன்று. || * || ஸாக்ஷாஷ்டுவதாவெவ க்ருதாஜெக்ஷு யக்ஷுஷா | ஸாஷ்கஷவிஷாமெந்திய ஷஸ்ரீநியந்தே || க்ருதக்ரு

ஸா-நீ||யங்களுக்குஷகஷ்ஹிகளான சிலவிஷிஷ்டா [illegible] ஷாநமில்லாஸ்ம யால்வுத்தி ஹகஷியாதிஷம்வநமெ ஷநஷ்டாஷ [illegible] மாகையாலும் உக்த நியா நஷ்டா நாஷிக்குமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இந்த்ரியங்க ளெல்லாமித்தி) (ஸம்வத்தி) ஸவ்ஸம்வத்தி வஷ ஸ்ரீயா நா யஷ ஸ்ரீஷாஷ்யகார ஸ்ரீவத்ஸாங்கஷ்ரஷி ஷிஷ்டாவாரஷேக்ஷ்யா ஷ்வஷாஷஷ்தி வஷ ஷிஷ்டஷா ஷெக்கஷெஷ்ஷஷ்ஷாரா நஷ்ஷண மென்றுகருத்து. (வாஷ்வரோயாலுமித்தி) ஷஷ்ஷீதிஷாஷமே வயஷ்ஷ ஷ் ஷஷாவி ஷிஷ்டாவாரமும் மிந்த்ரியத்தில் வஷணமுண்டென்றுக ருத்து. இனிவஷ்ஷாஷ்ஷபஷ்ஷளாஷிக மானுலும் வாஷ்வேகாஷிக்கு ஷவஷ்கஷ்ஷ்ஷமென்று நிமதிக்கிறார். (ஆகையாலித்தி) ஆனாலும நந்த் வ யொஜநம் உக்தீ ஷஷெகாஷ்ஷஷஷஷ்ஷிதிஷெஷிக்கவேணுமோ? வ யொஜநாஷாஷ்ஷ ஷெகாஷ்ஷம் ஷ்ஷாஷ்ஷணநமாகையாலே ஷெகாஷ்ஷமாகையால்ஷெஷ்ஷ்ஷமன்றிக்கே சொல்லவேண்டியிருக்க கநந்த் வ யொஜநம் என்று விஷெஷிக்கை கநவ்ஷவஷன்றோவெ, ன்ற ஸஹவஷெகாஷ்யமே விஷயமென்று விஷாரம் பண்ணி ஸார வெகாஷ்ஷயஷ்யதயா கநந்த்வ யொஜநம் என்றுசொன்னதுஎன் றருளிச்செய்கிறார். (ஸாக்ஷாதித்தி) உக்தீவதாவெவ ஸாக்ஷாக்ஷ க்ருதம் ஷெகாஷ்ஷ ஸாஷ்கஷவிஷாமெந கஷ்ஷஷ நிஷ்யெந விஷயம் ஷ ஷ்ஷீநியதே ஷவதாம்தமவெகாஷ்ஷஷ்ஷதா ஷஷாக்ஷதயா ஷக

ஸா.கா || நாவெஷாக்தியாநாம ஷாஷ்ஷாயா வ ஷ்ஷஷிஷ்டாஷாஷஷிஷம் ஷஷ்ஷ உக்ஷெத ஷிஷ்ஷத்தஷ்ஷாஷ்ஷ ஷெஷிதஷெவ ஷெக்ஷஷ்ஷஷ ஷெஷ்ஷாமவஷெத்காயஷ்ஷிதஞ்ஞ. (இந்த்ரியங்களித்யாதிநா) ஷவ ஷஷ்ஷஷெகாஷிக்கதஷெகாஷெஷ் ஷிதாக்கதஷெகாஷ்ஷாஷெஷெ கஷண்ஷ் ஷஷஷ்ஷஷவெ ஷஷஷஷெநஷ்ஷாவயஷ் வாஷெகாஷி க்ருதஷ்ஷ ஷஷவஷிஷிஷ்ஷ ஸ்ரீ திவிஷ்ஷஷாக்ஷ ஷாக்கதஷ்ஷதஷ ஷாவம் த த்ஷவி வஷவஷ்ஷஷ்ஷ ஷாஷ்ஷ ஷஷ்ஷ த்ஷமஷஷ்ஷஷஷஷ்ஷாஷ. (ஸாக்ஷாதித்யாதிநா)கஷ்ஷ ஷஷீஷம். ஷவஷெஷாஷெக்ஷ் விஷெஷஷ்ஷஷ

ஶம்॥ த்யஸ்ய கைங்கர்யபதந ந்யஸ்ய யோஜநம் । ஶேஷாதிரக்ஷணாய ச வாதஶஸாரம் ஸ ஶக்ஷதே ॥ ஸம்ஸாரஸ்ய ஸாரஸீஶ்ய தஞ் ரோயாஸ்ய ஶேவா । ஸ யோஜநாதாராஸ்ய வா கைங்கர்யம் ஜஷ்யதே ॥ * ॥ ஸாஶ்ரோஶகாஞ்ஜிகளல்லாதார் பண்ணும் கைங்கர்யத்தை ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளாலே கைக்கொள்ளுமென்னுமிடத்தையும், ஸாஶ்ரோஶகாஞ்ஜிகள் பண்ணும் கைங்கர்யத்தைத் திருமுடியாலே கைக்கொள்ளுமென்னுமிடத்தையும் "தஸ்ஸவந்தேவதே வஸ்ய ஶரணாவஸ்திஷ்டதே" என்றும், "யா: க்ரியாஸ்ஸம்ப்ரயுக்தா ஸ்யுரேகாந்தகதபுத்திபி: । தாஸ்ஸர்வாஶ்ஶிரஸா தேவ: ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வை ஸ்வயம்" என்றும் ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவானருளிச்செய்தான். இப்படி யிவன் பகவதாஜ்ஞையாலே யநுஷ்டிக்கிற நித்யநைமித்திகங்களும் பகவதநுஜ்ஞையாலே இவனுக்குப் ப்ரயோஜநமாக வநுஷ்டிக்கிற வேற்றமான கைங்கர்யங்களும் இப்ப்ரபத்தியோடு துவக்கற்று நின்றகிலே "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்கிற வியாநத்தாலே ஸித்தமாயிற்று. ॥ * ॥ அதஶ்ஶக்யாநி ஸர்வாணி நப்ரவர்த்யஶாஸ்த்ரோக்த ।

ஸா-நீ ॥ ப்ரபத்திஶ்ஶர்வ:ஸாரஶக்ஷணஶா ஹ (க்ருதக்ருத்யஸ்ய ப்ரவிஷ்டம்.கஜ்ஞக்ஷணஶாஹ.(ஸம்ஸாரஸ்யமி தி)(கஜ்ஜ:)அஸாரமித்யர்த:.(ஸாரஸீஶ்யாஸ்யேதி) ஶஸிவாராஜிகஷீத்யர்த:.(தஞ்ரோயாஸ்யம்) தஸ்யஸாஸ்யஶ பவகஜை கைங்கர்யநிரோயாஸ்யேத்யர்த:. ஆனாலுமிவியமென்று நினைக்கக்கூடுமோ, கைங்கர்யமான பகவஸ்ஸ்ரீ திவ்யகாரேவே யாகையாலே ஸாராஸாரவிஸாரங்கூடாதே, கின்ஸ ப்ரயோஜநாந்தராத்கை கைங்கர்யந்தான் ஸாரமென்று நிஶ்சயிக்கலாகாதோ, அதிஶயிதபகவஜ் ப்ரீதிஸாதநம் ஸாரமென்கிலதற்கு ப்ரமாணமுண்டோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸாஶ்ரோஶகாஞ்ஜிகளிதி) ஸாஶ்ரோஶகாஞ்ஜிகள், ப்ரயோஜநாந்தராஶி ஸம்பந்தியில்லாதாரென்றபடி. திருமுடிகளாலே கைக்கொள்ளுகிறதுவும் திருவடிகளாலே கைக்கொள்ளுகிறதுவும் ப்ரீதிதாரதம்யத்தாலே இறே என்று கருத்து. (வேதவ்யாஸேதி) அத ஏவ நவமோக்ஷணேந தத்ஸ்திரோஶாநாநதமணீயஸ்தோற்றுகிறது. ஜயதாவ்யவஸ்தாந ஸம்ஶ்ருதிகைங்கர்யவிஷயத்தைஉபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படிஜ தி) (ஏற்றமான) ப்ரதிஷ்டமான என்றபடி. பரித்யஜ்யென்கிறது யதேஷ்டவிநியோகவிஷயமாகில் ப்ரபத்திக்கு ஸ்வநியோகவிஷயமாகில் ஸித்தாலும் அதிகாரிக்கு ஸாத்யஸர்வ கைங்கர்யாதிஶ அதஸ்யமாகையால் அநுஷ்டாநத்தில் வைஷம்யவிஶியாமையாலே விதிவை யர்த்யம் ப்ரஸங்கியாகோவென்று ஸாரவ்ருத்தியி ஸமிதாநு

ச-ஹி‖சுஶகெஷ்டிஷ-வஸாசய-ஜ்ஞம்.நதநகய-ஜ்ஞஸஸாஜ-ஜெகு ‖ * ‖ இந்த யோஜனையில் அயிகாரமானவர்களின்றும் பெர்க்கியாதேகொள்ளென்று தேற்றுவிக்கிற வாக்யத்தாலே ஸூசிதம். அநுவாதபக்ஷத்தில் தன்னஶக்தியாலே கழிந்தவையொழிய ஶக்யமாய்ச்செய்கிற வர்ஜநாநுவாகநாதிகளும் ப்ரவ்ருத்தியில் துவக்கொண்டதென்னுமிடம் வசகஶபூத்திலே விவக்ஷிதமாகக்கடவது. இப்பக்ஷத்தில் "ஶாஸ்ஸ:" என்கிற

ஸா-நீ ‖ ஷாநமெவஷச்ய ஶவவாதிக்கிறார் (அதஶ்ஶக்யாநீதி) நெர வெக்ஷவியி இல்லையாகில்விஷ்யாஞாநந்யாயத்தாலேஅம்மஸம் ப்ரஸம்ஶிக்கையால் ப்ரவ்ருத்யஸித்திஸம்கல்ப்யகதல்வ்யம்ஸ்யாதென்றுஅநஷ்டாந வெவஷச்யமென்று கருத்து. (அஶகெ்யஷ-வெதி) காச்யகசஙகளில் அஶக்யம்ஷேஷ ஸாசய-ஜ்ஞஸம்வாதநம்போலே அம்ஸபக்ஷத்தில் அஶக்யங்களில் ஸாசய-ஜ்ஞம் ஸம்வாதநீயம் நெரவெக்ஷ்யபக்ஷத்தில் ப்ரவ்ருத்யஸஶகெஷ- ஸாசய-ஜ்ஞ நஸம்வாதநீயமென்றபடி. இந்த நெரவெக்ஷ்யவியியிலாகிஞநாதிரஹெயிகாரவாவக ஶஷ்ட மில்லாமையாலே உரசெஶ்ரகத்திலயிகாராநாஸம் ப்ரஸம்ஶியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (.இந்த யோஜனையிலிதி) இப்படியாகில் பூவஞ்சொன்னவநுவாதபக்ஷத்தில் பரித்யஜ்ய என்கிறபதம்அயிகாரபரமாகையால் நெரவெக்ஷ்ய (விதி) ஸித்தி எங்ஙனே அநுவாதஸாசய-ஜ்ஞத்தாலே அஶக்யநெரவெக்ஷ்யம்ஸித்தமென்றிலாகிலும்ஶக்ய நெரவெக்ஷ்யம் ஸித்திக்கவில்லையேஎன்றவருளிச்செய்கிறார்(அநுவாத பக்ஷத்திலிதி) அநுவாதபக்ஷத்தில் பரித்யஜ்யபதம் அயிகாரிபர மாகையால் ஶாஸ்ஸ: என்கிற வாக்யம் அயிகாரபரமென்றுபஹிவஞ்சொல்லுகையால் பௌநருக்த்ய வாராதோ? ஶாஸ்ஸ: என்கிறது பரித்யஜ்யபதோக்தாயிகார வ்யக்தீகரணாசயமாகையாலே பௌநருக்த்ய தோஷமில்லைஎன்றில் அந்த வ்யக்தீகரணத்திர்க்கு ப்ரயோஜநாதிஶய முண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்பக்ஷத்திலிதி) அயிகாரவ்யக்தீ கரணரூபென ஶாஸ்ஸ: என்கிற வாக்யோபாத்தகாஜ்ஞ நெஹஸ்ய பெஹாவகைமென்று கருத்து. நெரவெக்ஷ்யவிதிப்ரகாரமாஹெ

ஸா-கா‖தித்யத்ர ாஹ. (அதஊத்யாஹ) அநந்யஶரணஷஹாநந்யஸா ஸஹ்கவஷஸிநிவ்ருத்திர்ஹெஜித்யஸ-ஶ. நஸூநி பக்ஷவியிநிரபெக்ஷ யோஜ்ய ஹஹெதாயிகாரிகாத்ரபதவ்யத்யகாம்க்ஷாயாஶாஹ. (இந்தயோஜனையிலித்யாஹ) நவெவம் தஹெ த்யாமாநுவாதபக்ஷ "ஸவஸ்யஶாஸ்நுபரித்யஜ்ய" த்யஸ்யாயிகாரி பரவாக ஶாஸ்ஸஜ த்யஸ்யநெரஸ்யக்ய ப்ரஸம்ஶா நெரவெக்ஷ்ய பொயாஸித்தி ஷ்டத்ய ாஹ(அநுவாதபக்ஷத்திலித்யாஹ)வசகஶஷ்டநநெரவெ

உ௭ ‖ வாக்யம் "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்று உக்தமான அதிகாரத்தை ஸ்பஷ்டமாக்கிக்கொண்டு மேலுள்ள நிஷ்கர்ஷாதிகளை முன்னிட்டு உத்தர வாக்யத்தி லிருக்கக்கடவபடியையெல்லா முபபாதிக்கிறது. [illegible] வாக்யத்துக்கு ப்ரமாணவிரோதம்வாராதபடி பின்னும் சிலமதிகளுண்டு. ‖ * ‖ [illegible] ‖ [illegible]

[illegible] ‖ [illegible] தமாகையாலே "[illegible]" [illegible] என்று [illegible] வாக்யத்தில் [illegible] என்று உபதேசிக்கிறார் [illegible] காரங்களென்றபடி. [illegible] காரிகா [illegible] யத்தாலே [illegible] (ப்ரமாணம்) [illegible] விவக்ஷிதமித்யர்த்த:. [illegible]

[illegible] ‖ [illegible] (நிஷ்கர்ஷாதி) [illegible] உத்யர்த்த:. [illegible] என்கிற உபஸம்ஹாரத்தாலே பாதகங்களைவிடுமாப்போலே [illegible] மறுவலிடாமலடையவேணுமென்கிறது [illegible]

ஜம்‖ [illegible] ‖ [illegible] ‖ * ‖ ஸம்ஸ்க்ருதத்தி லே ப்ரவ்ருத்தியைத்தவிரென்கையும், தனக்கு [illegible]ங்களாய்க் கழிந்துநிற்

ஸா. தீ‖ [illegible] (ஸ்வ[illegible]) [illegible] தனக்கு [illegible]ங்களா [illegible] (ஸர்வதர்மாந் [illegible]) [illegible] த்ருதீயம் [illegible] (ஸ்வ[illegible]) [illegible] விரோத்யோ[illegible].(ஸத்ர) [illegible] உபாயா[illegible] [illegible] இப்படி [illegible]த்தில் யோஜநாத்ரயஞ்சொன்னது கூடுமோ, [illegible] என் கிறதன்றோ [illegible] ஸம்ஸ்க்ருதத்திலாபாஸமும் [illegible]யும் [illegible] நிவ்ருத்தமாகையாலே நிவ்ருத்தி விதிக்கவேண்டாவோ [illegible] தான் விதேயையோ [illegible] [illegible]தான் [illegible]மோவென்றவுக்கு [illegible]த்தை விவரிக்கிறார் (ஸம்ஸ்க்ருதத்திலே [illegible]) (தவிர்) [illegible] என்றபடி. இது

ஸா. கா ‖ [illegible].([illegible]) [illegible]

ஜா||கிற வர்த்திலேயதிகாரமுண்டானவனை இதுவேண்டாவென்கையும் விகல்பித்த வுபாயாந்தரங்களிலே ஒன்றை யிங்கேகூட்டில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ர ந்யாயத்தாலே விரோதிக்குமென்று கழிக்கையும் வியவஸ்தாகாரங்கள் || * || ஸ்வதந்த்ரோபாய காரகங்களாகின ந்யாஸவித்யா | ஸந்நிதானே ப்ரமாணாந்தரேணாஸ்யாதிகாரணம் || ஏகஸ்ய ப்ரபத்தேஸ்து ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாயஸம்பவம் | ஸம்பத்ஸ்யமானஸ்யாந்யோந்யா ஸாபேக்ஷ்யா ஸாத்யஸாதன

ஸா-நீ || வ்யவஸ்தாகாரங்களும். தனக்கிதராதிவேண்டாமித்யர்த்தம் த்விதீய காரிகார்த்தம். வ்யவஸ்தாகாரிகையில் ந்யாஸவித்யைவ ப்ரஸ்துதமென்றும் த்விதீயகாரிகையில் ஸ்வாதந்த்ர்யேண ஸாத்யஸாதனம் ததர்த்தாதீனமாய்த் தாரதம்ய நிரபேக்ஷமாவதென்று கருத்து. விகல்பாதி த்ருதீய காரிகார்த்தம் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாய ஸம்பவத்வாத் தஸ்ய ததர்த்தமென்று கருத்து. மூன்று யோஜனையும் ஸம்பந்தம் என்கிற வியவஸ்தாகாரகமென்று கருத்து. இப்படி நானாவிதமாக வர்த்திக்கும் வாக்யத்திற்கு ஸமன்வயம் பண்ணினதுகூடுமோ; இந்தவர்த்தங்களெல்லாம் ஸாக்ஷாத் ந்யாஸவித்யைகளோவென்ற உக்தார்த்தங்களைக் காரிகையாலே ஸங்க்ரஹியாநின்றுகொண்டு இதுகளை ஸாக்ஷாத் ந்யாஸவித்யைகளென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரோபாய இத்யாதினா) ஸ்பஷ்டம். ஸாத்யஸம்பந்தா என்கையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யாதியோஜனா ஸாத்யஸாதனமென்றென்றும் கருத்து. ஸம்யக்ப்ரதிபத்த்யர்த்தத்திற்கு ஸ்வதந்த்ரஸாத்யஸாதனமாகலாகாதோ, அப்போது

ஸா-கா || ஸம்ஜ்ஞார்த்தம். (ஸ்வப்ரதிஷ்டேத்யாதி) "விகல்போऽவிஶிஷ்டபலத்வாத்" இதி ந்யாயேன ஸாதனநிரபேக்ஷ தயா விகல்பியோபாஸ யோகநிஷ்டானம் விஶிஷ்டாஹாவ்ய தேவதாத்ஸ்வரூப நிவர்த்தகவிஶேஷ விதானாம் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யோபாயாந்தராந்தர்பாவஸ்தாவந ஸாரார் த்ராஸம்பத்ஸ்ய [illegible] நிரபேக்ஷ்ய ஸாபேக்ஷம் வேத்யர்த்தம். "ஸாத்ய ஸாதனம் [illegible] ஸம்பந்தி ஸ்வஸித்தி" இத்யாதிதிஸா வ்ரீ. ஸர்வம் "ஸம்ப[illegible]ஸாதி[illegible]ஸித்தே" த்யஸ்ய ஜயதாஸ்ய வேதே நோக்தா ந்யா[illegible]யா நாய ஶ்லோகார்த்தம் ஸம்க்ருஹ்ய தர்ஶயதி. (ஸ்வதந்த்ரேத்யாதினா) நநுவேதி தேவதாந்தராராயண காஸ்தி ஸமஸ்தாராய நாதீனானு வ்யவஸ்தேயஸ்யாங்கத்வஸ்யாக "ஸம்பத்ஸ்யமானஸ்ய" த்யஸ்ய தவிதிஸ்வ வ்யாமாராதவி ரோதா ஸாவாத்ர தஸேவ விஷயம் கிஞ்சித் ஸ்ருதௌ தாத்பர்ய த்ராமஸ்யாங்கத்வ வஞ்சனாபாரண தயா "நாந்யம்தேவம் நவேக்ஷேத" இத்யாதி விதிஸ்யாத் வியாந தேவதாந்தரத்ராங்கத்வவஞ்சிதம்.

3-மு|| உத்தர:|| தேவதாந்தரபஜநாதித்யாக: ஸர்வோபாயஸாதாரண: உபாஸகே விதாநேந்த்ரியா நிஷேதா நவிசேஷிகா || * || "உபாயாபாயஸந்த்யாகீ" த்யாதிகளிற்சொன்னவுபாயத்யாகமுமிப்ப்ரகாரங்களிலே நிஷேதார்ஹம்.

மூண்டாலுமரிய தனின் முயலவேண்டா
முன்னமதிலாசைதனை விடுகைதிண்மை

ஸா-தீ|| ப்ரமாணாந்தரவிரோதமில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார் (தேவதாந்தரேதி) (ஸஹ) ஸகிஞ்சந ப்ரதிஸாமாந்ய ப்ரபத்திவிஷய(ஸா) தேவதாந்தரபஜநாத்யாகோக்தி: (நவிசேஷிகா) நப்ராபதிகா நப்ரயோஜநவதீத்யர்த்த:. இப்படி இங்கு "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்கிற வாக்யத்திற்கு பொருள் சொன்னது கூடுமோ, ப்ரகரணாந்தரத்திலே "உபாயாபாய ஸந்த்யாகீ" த்யாதௌ உபாயாபாய த்யாக ப்ரஸங்க ப்ரகரணவசனமிஷ்டஸாதனத்வஸாமாந்யோபாய த்யாகவிதி ஸமீசீநமாகத்தாலே உபாயத்யாகமப்பற்றும் ஸாதனத்யாகமாமென்று சொல்லவேண்டுகையாலே தத்ஸமானந்யாயத்தால் இங்கும் ஸர்வஸாதனத்யாகபரமென்று சொல்லவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (உபாயேதி) ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்த்ரே லக்ஷ்ம்யா ப்ரோக்தா பகவாந்ப்ரதி "உபாயஸ்யாப்யுபாயத்வத்யாகஸ்து "உபாயாபாயஸந்த்யாகீ மத்யமாம் வ்ருத்திமாஸ்தித: | ஸாத்விகோ யோ ப்ரபந்நஸ்ஸ சாதகோ ப்ரஹ்மவாதிநாம் || ஷடங்கஸமாயுக்தஸ்ஸ ப்ரபத்தேர்" இத்யாதிவென்றபடி. "உபாயாபாயஸந்த்யாகீ" த்யாதிகளிலும் அபாயத்யாகம் ஸாதனத்யாகமானாலும் ப்ரமாணாந்தரவிரோதாபத்தே: அபாயத்யாக ஸம்ஸாரஹேது உபாயத்யாகமும்உக்த ப்ரகாரேணைவ நிஷேதார்ஹமென்று கருத்து. இப்படி "ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்றுஸக்ருத் ஸ்வர்த்தவாக்யத்திற்கு அநேகார்த்தபரத்வஞ்சொன்னது கூடுமோ, ஏகத்துக்கு ஒரு ப்ரகரணத்திலே ஏகார்த்தத்திலேதானே தாத்பர்யம் காணவில்லையோ அநேகார்த்தபரமான வாக்யமெதுவும் ப்ரஸித்தமாதோவென்ற ஒரு ப்ரகரணத்திலே அநேகவாக்யங்களில் தாத்பர்யநியதமானாலும் ஸர்வார்த்தவாக்யத்தில் ப்ரமாணாந்தராநுஸாரேண "ப்ரகரணாந்தராநுஸாரேணைவ விவக்ஷித" இதிவத் அநேகார்த்தபரத்வம் கூடுமென்றும் விசேஷார்த்த ப்ரதிபாதகவாக்யஸமேதமில்லை என்றும் திருவுள்ளம்பற்றி ஒருபாட்டாலே ஸர்வதர்மத்யாகபரஸ்ய வாக்யத்வாங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (மூண்டாலுமிதி) (அரியத

ஸா-கா||(தேவதாந்தரேத்யாதிநா) 'ஸர்வதர்மா' நித்யத்ர தாத்பர்யவிஷய நாநாதேவதாநிஷேத(உபாயேத்யாதிநா) ப்ரபத்தேர்தேவநைவதாத்பர்ய நாதீக்ஷ்யத்தரார்த்தநிஷேதாய யதாதோஷஸம்ப்ருஹ்யதே.

௨௯ || வேண்டாது சரணநெறி வேறோர்கூட்டு
வேண்டிலயனத்திரம்போல் வெள்கிநிற்கும்
நீண்டாகுநிறைமதியோர் நெறியிற்கூடா
நின்றனிமை துணையாகவென் றன் பாதம்

ஸா-தீ|| (நில்) ஸுலக்ஷ்த்தில் (மூண்டாலும்) ப்ரபத்தேருபாயாந்தரஸாபேக்ஷ்யம் வந்தித்தாலும் (முயலவேண்டா) விதியாதி ஸவ்யதிவேண்டா இத்தால ஸக்ருத்கரணஞ்சொல்லப்பட்டது. (முன்னம்) பூர்வம் (அதில்) ஸுலக்ஷ்த்தில். (ஆசைதனை) ஆசையை விடுகை ப்ரபத்தேஃ பூர்வமேவ விஹிதமாதம் (திண்மை) த்ருடமென்றபடி. இத்தால் தத்ஸாத்யாஸ்ஸக்தஞ்சொல்லப்பட்டது. (சரணநெறி) ஶரணாகதிமார்க்கம். (வேறோர்கூட்டு) ஆநுகூல்யாதிரிக்த பரிகர ஸமுஸம்ஸர்க்கத்தை (வேண்டாது) அபேக்ஷியாது. "ஏநம் மஹாவோ யதோணா"மென்கிறவசநஞ்சொல்லிற்று. ஸ்வரூபத்தேவேண்டில் பரிகராந்தரத்தை அபேக்ஷிக்கில் (அயன்) ப்ரஹ்மா. (அத்திரம்) அஸ்த்ரம். ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே. (வெள்கி) லஜ்ஜித்துநிற்கும் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாய ஸம்வந்தாயமிதம். (நீண்டாகும்) தீர்க்கமாகாநின்ற விரகாநுஸாரத்யான என்றபடி. (நிறை) பரிபூர்ணமான (மதியோர்) புத்தியையுடையார் உபாயாந்தரநிஷ்டரென்றபடி. (நெறியில்) அவர்களுடைய மார்க்கத்திலேஉபாயாந்தரத்திலே (கூடா) கூடாதேயிருக்கிற ஸர்வாதிகாரஞ்சொல்லப்பட்டது. (நின்றனிமை) உன்னுடைய தாழ்ச்சியை ஆகிஞ்சந்யத்தை ஆகிஞ்சந்யாநுஸந்தாந தந்த்ரஸமய மவ

ஸா-கா|| (மூண்டாலுமித்யாதிநா) (மூண்டாலுமரியதனில்முயலவேண்டா) ப்ரபத்தேருபாயஸ்ய ஸக்ருத் கர்தவ்யத்வம் ஸக்ருத்கரணமித்யுக்தம். (முன்னமதிலாசைதனைவிடுகைதிண்மை) பூர்வமேவ ஸாத்யாந்தராபேக்ஷாத்யாகஸ்யாவஶ்யகத்வம். தேந தத்ஸாத்யஸக்தமித்யுக்தம் (வேண்டாது சரணநெறிவேறோர்கூட்டு) ஸாதநாந்தர உபாயஸஹகார்யநபேக்ஷேதி. தேந "ஏநம் மஹாவோ யதோணா"மித்யுக்தம் வேதநாபேக்ஷாப்யுக்தம். (வேண்டிலயனத்திரம் போல் வெள்கிநிற்கும்) அபேக்ஷிதமிதி ஹிம்ஸோபாயாந்தர ஸம்ஸ்ரித்யநுஷ்டாநே ஆஞ்ஜநேய பந்தக ப்ரஹ்மாஸ்த்ரவத் ஸ்வயமகார்யகரமிதி. தேந ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாய ஸம்வந்தமித்யுக்தம் (நீண்டாகு நிறைமதியோர்நெறியிற் கூடாநின்) ஶக்திவிரகாநு நிவ்ருத்தௌ ஶக்தியோமாநுஷ்டாநோவிக்ஞாநாதி ஸாதநோபாயஸமேத ஶக்தியோமே ஸ்வஸ்யாஶக்த்யா ப்ரவ்ருத்தி பரிநிவ்ருத்த தவ (தனிமைதுணையாகவென்றன் பாதம்பூண்டால்)ஆகிஞ்சந்ய பராக்ஷர

[illegible] பூண்டாலுன் பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பே
னென்றபுண்ணியனார்புகழனைத்தும்புகழுவோமே. (சஎ)

இங்கு "[illegible]" என்கிற பதங்களுக்கு அடைவே [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]த்தை. (துணையாக)[illegible]மாகக் கொண்டு" [illegible]" என்கிற[illegible]ஞ்சொல்லப்பட்டது. "[illegible]" மென்கிற காரிகையில்சொன்ன[illegible]ங்களை இங்கு [illegible]மாக [illegible]யிக்கையாலே [illegible]ங்களும் [illegible] விவக்ஷிதங்களென்று கருத்து. (என்தன்பாதம்) என்னுடைய [illegible]த்தை (பூண்டால்) [illegible]மாக வடைந்தால். "[illegible] [illegible]" இதின[illegible]ஞ்சொல்லிற்று. (உன்பிழைகளெல்லாம்) உன்பாபமெல்லாம் (பொருப்பேன்) க்ஷமிப்பேன் (என்ற) "[illegible]" என்றுசொல்லாநிற்கிற (புண்ணியனார்) "[illegible]" மென்றுசொல்லப்பட்ட ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய (அனைத்தும்) [illegible]மான (புகழ்) கீர்த்தியை "[illegible]" என்கிற கீர்த்தியை என்றபடி. [illegible]ங்களையும் (புகழ்வோம்) [illegible]. எ என்று [illegible] ॥

இங்கு [illegible]த்தை விட்டு "[illegible] [illegible]" என்று [illegible] கூடுமோ; உத்தரார்த்தத்தில் [illegible] மென்று [illegible]மாகையாலே இங்கும [illegible] என்று [illegible] மென்றில் உத்தரார்த்தத்திலேதான் [illegible] கூடுமோ; இரண்டிடத்திலும [illegible]னைக்குறித்து சொல்லுகையாலே [illegible]த்தில் [illegible]மென்றில் "[illegible] [illegible]" [illegible]களைப்போலே இங்கும் [illegible] கூடாதோ வென்றவிரண்டிடத்திலும் [illegible] மென்கிற[illegible]த்தாலேயருளிச்செய்கிறார் (இங்குஉதி) (இங்கு) [illegible]த்திலே (அடைவே) [illegible] என்றபடி. [illegible]

[illegible] ॥ [illegible] "[illegible]" [illegible] (உன்பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பேனென்ற) [illegible]. (புண்ணியனார்) "[illegible]" [illegible] (புகழனைத்தும் புகழுவோமே) [illegible]. [illegible]. (இங்கு[illegible]) ([illegible]) "[illegible]" [illegible] "[illegible]

ஶ்ரீ|| ரஹஸ்யத்திலும் பரமோத்தமஸ்ய திவாக நவ கரணத்திலும்

ஸா.நீ|| ஸ்யத்திலும் "ப்ரஹ்மணி ஸ்தாப்ய தீதா நீ" த்யாதிவதாரஹஸ்ய கரணத்திலுமென்றபடி (பரமோத்தமேதி) 'அவிளம்பமோக்ஷ ஜோக" உதாஹ்ருதத்திலேயென்றபடி. "ஊஹ"மென்கிற பதத்திலே அவதாரஹிதை தோற்றுகையாலேவாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வஸாவஜ்ஞத்வாதிநே காகாரஸ்ய த்வ உண்டானாலும் ப்ரபத்த்யாஜித்திலே குண பணாஞ்ஜம் ஸௌலப்யமேவாபேக்ஷிதமாகையாலே அதிலுமுத்தராஜித்தில் "மோக்ஷயி ஷ்யாமி" என்று ரக்ஷணோபயோக்தமாகையாலேபரத்வத்திலும் தாத்பர்ய மென்றபடி. அவதாரரஹஸ்ய ப்ரகரணத்திலே என்று சொன்னதுகூடுமோ, அவ்விடத்தில் "குத்வராயா" என்கையாலே அவதாரத்திற்கவ த்யம் பாகுதஜநநகோணாஜித்மும் சொல்லுகையாலே ஸௌலப்யம் ஸித்திக்குமோ? ஸித்தித்தாலும் அவதார பாகுதாய தயாவகாஜகாந்தாலுகமாட்டுமோ, என்னதகவ க

ஸா-கா || ஷளமொகே" உதாஹளவைத்யஜ:. நந"ப்ரஹ்மணிஸ்தாப்ய தீதாநிஜந்மாநிதவசாஜந | தாந்யஹம்வேதஸர்வாணி நத்வம்வே த்தபரந்தப || அஜோ(அ)பிஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஶ்வரோ(அ)பிஸந் | ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா || யதாயதாஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பாரத "அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம்ஸ்ருஜாம்யஹம், "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாயசதுஷ்க்ருதாம் | தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகேயுகே || ஜந்மகர்மசமே திவ்யம் ஏவம் யோவேத்திதத்த்வத: | த்யக்த்வாதேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந" இத்யத்ர ஸௌலப்யஸ்யாநுக்தேரிதி. நாபி ஸர்வே ஶ்வரஸ்ய அஸ்ஸநாதி ப்ரக்ஷாவிஷய தேஹ பரிக்ரஹாதிநா அஸ்மதீய ஸஜாதீயதாங்கோசரத்வம் ப்ரஹ்மாஸ்மாதி ரூபகத்வ ஸாதர்ம்யோபாநாஹவ ர்ஹத்ர ஸுபரிஷம்ஸ்பர்ஶ ஸ்வைஸ்யத்வம்ஸம்பவாதி அவதாரஹேதி ஸ்யாதேவ கஶ்சநாபேக்ஷ: அஜோதவதார ரஹஸ்யதிவா தகே ஸௌலப்யஸ்தீத்யோகாத் தத்ஸௌலப்யஸ்திவாதநே க்ருதநமிதித்ய ஜந்மா தவவேதி ஜீவஜந்தாத்மஜந்மவதக்ஷாத்ர ஜந்மஸ்ய த்யஸ்ய வேதஸர்வாணீதிஸார்வஜ்ஞ்யஸ்ய அவ்யயாத்மேத்யஜ ஸ்வஸ்வாமிஸ்ய ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாயேதி ப்ரகாஶகஸ்ய ஆத்மாயயேதி ஸௌஶீல்யாத் ஸத்யஸங்கல்பஸ்ய யதாயதாஹீதி தர்மக்லாநஸ்ய ஸ்வாதிதஸ்ய பரித்ராணாயேதி ஸாதுரக்ஷாதிகஸ்ய ஜந்மகர்ம வேதி ஶ்லோகே ஶ்லோகத்தஷ்டபாதித்தாநஸ்ய ஸாதநஸ்வஹே தாகஸ்ய மோக்ஷாவதாராதி தாத்பர்ய வ்யக்த: அவதாரரஹஸ்ய ஸ்ய ஸௌலப்யவாசக ஶப்தாபாவாத் [illegible] ஸ்ய ப்ராதுர்பாவ ஸம்பா

சொல்லுகிறபடியே ஸௌஹார்த்தத்திலும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலும் ப்ரயோஜநநோக்கு. || * || அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வம் அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவதா | ஶுத்தஸத்த்வமயத்வஞ்ச ஸ்வேச்சாமாத்ரநிதாநதா || தர்மக்லாநௌ ஸமுதய: ஸாதுஸம்ரக்ஷணார்த்ததா | இதி ஜந்மரஹஸ்யம் யோ வேத்தி நாஸ்ய புநர்பவ: || * || இவ்வவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம் ஸம்ஸாரக ப்ரவ்ருத்திநி-

---

ஸா-நீ || ரணவிஸ்தாரத்தையருளிச்செய்கிறார் (அவதாரஸ்யேதி) அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வம் பாரமார்த்திகத்வம் மித்யாத்வே தஜ்ஜ்ஞாநாத்புநர்ஜந்மாபாவோக்தே: நஹி மித்யாஜ்ஞாநம் பந்தநிவர்த்தகம் த்ருஷ்டாந்தி ஜந்மநீத்யுக்தேஶ்ச அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவதா அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவத்வம் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகம் யஸ்ய ஸ: அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவ: தத்த்வம் "அஜோऽபிஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஶ்வரோऽபி ஸந் ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய" இத்யுக்தே: அத்ர ப்ரக்ருதி: ஸ்வபாவ: ஶுத்தஸத்த்வமயத்வம் ப்ரஜஹாதிப்ராக்ருதஸத்த்வ ஸம்ஸர்க்கம் "ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம்" இத்யுக்தேர்நித்யஸூரிதம் ஸ்வேச்சாமாத்ர நிதாநதா அவதாரஸ்ய ஸங்கல்பமாத்ரஹேதுகத்வம் ததுக்தம் கர்மாயத்த காரணஸ்ய காரணவாக்யாநம் ஜ்ஞாநஶக்திவைகல்யம் ஸ்வாதந்த்ர்யேண ஸாதுக்ஷேமஜ்ஞாநவாக்யாத் யதார்த்ததிகாரண வ்யாவதாரஸ்யகாரணம் நகர்மவிபாககாரணம் "யதாயதாஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பாரத | அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம்" இத்யுக்தே: ஸாது ஸம்ரக்ஷணார்த்ததா ஸாதுஸம்ரக்ஷணமேவ ப்ரயோஜநம் துஷ்க்ருதிநாஶநம் தத்ப்ரஸங்காந்நாந்தரீயகமிதி பாவ: ப்ரயோஜநம் "பரித்ராணாய ஸாதூநா" மித்யுக்தே: இத்யுக்தப்ரகாரம் ஜந்மரஹஸ்யம் யோ வேத்தி தஸ்ய நாஸ்தி புநர்ஜந்மேதி நாஸ்தீத்யந்வய: "ஜந்மகர்மசமேதிவ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத: | த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோऽர்ஜுந" இத்யுக்தேரிதி பாவ: இப்படி அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநமாகில் அங்கு அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாதநமென்று சொல்லுகிறது சேருமோ? அப்போது பக்திப்ரபத்திகளுக்கு ப்ரதிஷேதம் ப்ராப்தமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநமிதி) பக்தியோகவிரோதிபாபநாஶகமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. இப்படி அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம் பக்தியோகப்ரகரணத்தில் ஸாக்ஷாதுபாயமாகையால் ஸௌலப்யப்ரமல்லாமையாலே தத்வக்ஷ

ஸா-கா || அவதாரரஹஸ்யாநுஸந்தாநஸ்ய பக்த்யுபயோகம் தர்ஶயதி ப்ரபத்த்யுபயோகம். (அவதாரஸ்யேத்யாதிநா) ஶாஸ்த்ரம் ஸர்வேயோ: பரஸௌஹ்ருதயோ: அநுஸந்தேயத்வோக்தே: கிம் வக்தவ்யமித்யத ஆஹ பணிபக்ஷிப்ராப்யாந்ய ஜ்ஞாநம் ஸஹதத்ஹி ப்ரயோஜநம்.

௨௯ || நிஷ்டனுக்கு ப்ராப்யப்ராபகம், ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்ட
னுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யனுடைய ஸௌஹார்த்தத்தைக்காட்டும். இவ்வாகாரங்க
ளிரண்டில் விசிஷ்டமான ஸௌஹார்த்தமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமுமொன்றுக்கொன்
று துணையாயிருக்கும். ||*|| ஸ்வதந்த்ர ஸ்யாபி தேவஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யம் யோக
க்ஷேமஸ்ய தத் | ஸ்வதந்த்ராஸ் ஸமஸ்தாஸ் ஸாமர்த்யாச்ச ஸர்வதீ ||
ஸ்வதந்த்ரே சைவ ஸாமாந்யம் விசேஷ்யஸ்யைவ ப்ரபத்ய ஸம்பத: | உபாய

ஸா - டீ || ‘நாதத்தே ஸேநை: என்கிறது ப்ரபத்த்யுபாயத்வஸௌஹார்த்த
மாமென்கிறது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரேதி) ஸ்வ
தந்த்ரம்ஸௌஹார்த்தமாத்ரமாகையாலே காரணீபூதஸௌஹார்த்தவத்துக்கமெ
ன்றபடி. உபயஸாதாரணமானவிப்ரகாரணம்ப்ர உபவிஷயத்தில் ப்ர
யோஜநாபாவமில்லாமையாலே ஸௌஹார்த்தவத்ஸ்வநிஷ்டவ ப்ரத்யாவ
யாக்கமென்றுகருத்து. இப்படி ‘ஸேநை’என்கிறவிடத்தில் ஸௌஹார்த்தம் தாத
ஸ்யவிஷயமென்றுசொன்னதுகூடுமோ? ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையாகில்ஸம
ப்ரதாநாஸக்தனைகையாலேஸ்ரயணமே கூடாதே தத்ஸ்வஹ்ஞன ஸ்வதந்
த்ரனுபக்கல் வைசம்யம் ஸ்வப்நமாக விசிக்குமோ? ஆகையால்இரண்
டுமிரண்டிடத்திலபேக்ஷிதமாகையாலேஒன்றொன்றிலே ப்ராயாந்யம
நோக்கென்கிறது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாகாரங்க
ளிரண்டிலிதி) (துணையாயிதி) ஸஹகாரியாஎன்றபடி. ஸௌஹார்த்தமில்
லாவிட்டாலும் ஸ்வதந்த்ரனுக்கு ஸமஸ்தகர்மங்கூடுகையாலே ஸமப்
தாநத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யத்திற்கு ஸௌஹார்த்தம் துணையாருபோவென்றபர
ஸ்பரஸஹகாரித்வத்தை ஸ்பஷ்டமாகஉபபாதிக்கிறார். ஸ்வதந்த்ரஸ்யாபி
த்யாதிகாரிகாத்யத்தாலே ஸ்வதந்த்ரஸ்யாபி தத்யஸ்வைவ ஸ்ரய
ணம் நஸிஷ்யத: ஸௌஹார்த்தாஸ்ரயணே ப்ரதாநகாரணம் ஸ்வா
தந்த்ர்யம் ஸஹகாரீத்யர்த்த:. யத்யபி ஸமஸ்த: ப்ரஸித்தாஸ்ரித: ச
ஸ்யாஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸமஸ்த ஸிஷ்யஸ் தத: ஸமப்ரதாநே ஸ்வாதந்
த்ர்யம் ப்ரதாநகாரணம் ஸ்வதந்த்ரஸ்யாப்யாஸ்ரயணாஹாவே ஸமப்ர
தாஹாவாஸ் தத்ஸ்யம் ஸௌஹார்த்தமபி ஸஹகாரீத்யர்த்த:. யதா ஸ்வத
ந்த்ரஸ்யாபி தத்ஸ்வைவ ஸ்ரயணாஹாவாஸ் ஸ்ரயணம்ப்ரதி ப்ர
தாநகாரணம் ஸௌஹார்த்தமிதி வக்தவ்யாத்யர்த்த:. ஸ்ரயணே ஸ்வா
தந்த்ர்யஸ்ய ஸஹகாரித்வமாஹ. (ஸ்வதந்த்ராதிதி) ஸமஸ்தஸ்யாப்
யாஸ்ரயணம் பவதி ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸித்தஞ்ச தத்ஸ்வீகரோ
தி ஸ்வாதந்த்ர்யேண ஸ்ரயணம் ஸாத்யங்கரோதி ஏவஞ்ச ஸௌஹார்த்
தாஸ்ரயணஸ்ய ப்ரதிஷ்டாபகஸ்ய ப்ரதாநம் ஸ்வாதந்த்ர்யேண ஸ்வாதீ
கர்த்தவ்யாதகதயா ஸஹகாரீதி தாத்பர்யம். ஏவம் ஸமே ஸ்வாதந்

ஸா:டீ || (இவ்வாகாரங்களிதி) ப்ராக்ஸௌஹார்த்தவத்தாஹார்த்தே

அஸ || ஸைவாஸ்ய பித்ருத்வம் ஶோகநீதித: || * || ஆகையாலே ஜெவம ஸம்ஹமான த்ருணாதிகளைப்போலன்றிக்கே ஸ்வாமியுமாய் தை ஜூமான ஶரீரத்தைப்போலுமன்றிக்கே ஸம்ஹனுமாய் பரனுமான ஸர்வன் ஶரண்யனுமாய் ப்ராப்யனுமாகிறான். இவ்விரண்டுக்ஷ ஊத்திலும் ஸவ-ரக்ஷகனான ஸவ-ஶேஷி ரக்ஷணத்துக்கவஸரம்பார்த்து நிற்கிறநிலையுந்தோற்றுகிறது. இப்படி அவஸரப்ரதீக்ஷனை வீஶு

ஸா•நீ || த்ருஷ்ணா ப்ராயாந்ராஸனஹஸ்ய ஸஹகாரிகஞாஹ(ஸ்வ தந்த்ர இதி)ஸ்வதந்த்ர ஜெகஷ்யர்ஹவஷமஹஸி ஜெச: கூதஃ ஜெஷ ரஷ ஸஜத: ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய உஹயோரஸ்மாகாஸ ஜெஷுயாஷிஷ் தள விரோயாஹவாஸ ஜெகஸ்ய ரஷ்வஹஷ்ஷ்வ நிஷ்ாதக காஸ ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ரக்ருதஹவ ஊாஜெந ப்ரயாநம் காரணம் ஸ்வ ரஷ: நிஷ்ாதககாஸ யஹ்வி ஸ்வதந்த்ர ஜெகஸ்யம் ஸிஜெஸ்க தஸ்ய ஊஷுஹஜெஷ ஊஷ்டுஜெஷ ராஜ்ஞஹ்ந்த்ஜெஷ்வ ஜெகஸ்யம் ஊஹ்ரஷ்யஸ்ராஸ ஊதஃ நிஷ்ஜெகஸ்யஹ்ரஷ்த்தாவாஷககாஸ ஸனஹஸ்ய ஸஜெ ஸஹகாரிகாரணத்திஸ்ய: ஆனாலும் ஸனஹ ஸ்யமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமுமிருந்தாலும் காஜெக்ருபாதிஜெதாஷ்யுக்தமாகில் ஶரண்யனையும் ப்ராப்யனையும் கூடுமோவென்கிற ஶங்கைகளை பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலேஇதி) (ஸ்வாமியுமாயிதி) (நிர்தோஷனுமாய்) ஶரணவானுயுமென்றபடி. ஆனாலும் க்ருஷ்ணாவதாரவாக்யங்களாலும் அவதாரஹஸ்ய ஜெநஜெவநஸனஹஸ்யமும் பரக்வமும் தோற்றலாயிருக்க 'ஶஜெஹ'மென்று ஸ்வஹ்வ ஜெபாமநிவ்ருஹ்முண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விரண்டுஇதி) ஶரண்யனைப்ராப்யகாரகன் ஜ்ஞகமாகையாலே 'ஶஜெஹ'மென்றே சொல்லவேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் 'ஶ'மென்று ஒருவநம்போராதோ 'ஶஜெஹ' என்கிற வநந்தான் உத்தாரகாரகஜ்ஞகமாகமாட்டுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படித்யாதிவாக்ய உபத்தாலே) ஆனாலும் ஶமென்று வசநத்தாலே வசக்ஸ்ம் ஸிஜ மாகையாலே வசஸ்வும் ஜெநாஜெவஸ்யாபனன்றோ, ஆகையால்

ஸர்•கா || வநாஸ்யஸவஸரப்ரதீக்ஷகஞாநஸஜெயதித்யாஹ (இவ் விரண்டித்யாதிநா) ஶஜெஹம் ஶப்யோ ரவஸரப்ரதீக்ஷகம் ப்ரதீயத ஊத்யுக்தம் தத்ர ஶரண்யாவஸரப்ரதீக்ஷகாவஸ்ய ஶஹிஜெவஸ்ய ஶரண்யஸ்வைஷு ஜெக ஶதித்த்ர ப்ரதீயதே. ஹெஷுவ ஊாநாவஸரப்ரதீக்ஷகாவஸ்ய ஸக்ஷாகம் ஹெஷஸஜெஷகஹதித்த்ர ப்ரதீயதேதஇதி விஷ்ய ஊஶயதி. (இப்படித்யாதிநா) வாக்யஜெந அய "ஸவ யஜெநாநுவாரித்ஜெஜ்" த்யஸ்ராந்வாஷக்ஷஜெகஶவஸ்ய ஸாம்ஶஹ

ச ॥ ரன் "ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" என்கிறபடியே என்றோ நம்மையிவர்கள் அபேக்ஷிப்பதென்கிற ஸாபேக்ஷதையாலே ஸஹிதனாய் நிற்கிற நிலை "ஏகம்" என்கிற பதத்திலே ஸூசிதம். என்று நாமிவர்களை அழுக்குக்கழற்றின வாஸாரணத்தைப்போலே பரிக்ரஹிப்பதென்கிற ஸாபேக்ஷதையாலே ஸஹாயனாய்த் தன்பேறாக ஸஹங்கொடுக்க நிற்கிற நிலை "மாம்" என்கிறபதத்திலே காட்டப்படுகிறது. இப்படி ஸர்வஜ்ஞனான ஸ்வீகாரிக்கு யதாவிதி ரக்ஷாபேக்ஷா ப்ரபத்திரூபாதுஸந்தாநத்தையொழிய வேறொன்றுமபேக்ஷையில்லாத ஸித்தோபாயத்தை "ஏகம்" என்று காட்டி அதினுடைய ஸ்வீகாரமாத்ரமான ஸாத்யோபாயத்தை "ஶரணம் வ்ரஜ" என்று விதியாலே காட்டுகிறது. இப்படி விதிக்கிற ப்ரபத்திரூபவிதைக்கு ஶரண்யஸாந்நித்யமாகவொழி தலத்தாலே

ஸா.நீ ॥ "ஶரணம் வ்ரஜ" என்று உபாயவிதாநங்கூடுமோ, "ஶ்ருத்வா நம் ஸித்தி ஸாக்ஷிவே" த்யாதிவிதிபலத்தாலே ஸாகஸ்யம் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி நிரபேக்ஷமாமென்றில் அப்போது "ஶரணம் வ்ரஜ ஏகம்" என்று விதிமுன்னே ஶ்ரவிக்கவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) விதேயமான ஶரணாகதிக்கும் ஸ்வீகாரமான ஶரண்யன் ப்ரயோஜநையாலே "ஏகம்" என்று ப்ரதிபாதநங்கூடுமென்று கருத்து. "ஏகம் ஶரணம்" என்றும் ப்ராப்யனே உபாயமென்று தோற்றுகையாலே ப்ராப்திக்கு உபாயாந்தரமே இல்லாமையாலே ஸாத்யோபாயத்தை "ஶரணம் வ்ரஜ" வென்கிறவிதியாலே காட்டுகிறதென்று சொன்னது கூடுமோ? ஸக்தியொமவமொன்றுமேயன்றோ ஸாத்யோபாயமென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிவிதிக்கிறவிதி) ஸகிதமாகஸாத்யோபாயாந்தரம் உண்டாவிதமென்று கருத்து. இப்படியாகில் ஏகம் ஶரணமென்று ப்ராப்யனுக்குபாயத்வஞ் சொல்லுகிறது கூடுமோ வென்றவருளிச்

ஸா.கா ॥ ந்யாஸவ்ருத்திநிரபேக்ஷ்யமாத்ராவஶ்யகவித்யாபவிதவ்ய ஶரணம் வ்ரஜேத்யஸ்ய ஸாத்யோபாயபரத்வம் ப்ரதிபத்ய ப்ராதிநிதிகவித்யாகாங்க்ஷாம் பூரயதி (இப்படிசக்திநேத்யாதிநா) ந்யாஸ வஶாநாம் ஸமவதியோபாயே ஸகலஸித்தஸாத்ய ஸாதிக்யஸாத்ய நபேக்ஷிதத்வாத் ஸாத்யஸாத்யோபாயத்வம் கல்ப்யதே இதி. (இப்படி விதிக்கிறேத்யாதி) "ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காமோ யஜேத" "ஸத்ரமாஸீரந்" த்யாதிவத் "தேந தேநாப்யதே தத்தந்யாஸேநைவ" இதி ஸாக்ஷாத்வாஸதாக ஸாத்யோபாயாந்தரஸ்ய ஸ்யதாவாசீநே ப்ரஸாதக்ஷணம் ஸமஸ்தேதிஹாஸாஸ்ப. ஸமஸ்தஸக்தியோமவஶ ஸாந்யாஸஸ்யாபி விதாகாரவஸ்யாங் கொவெத்யா ப்ராப்ய அகாங்க்ஷாயாம் வேத்யாகாரவிஶேஷம் ததா வயாஸமர்ப்பணம்

உ௰ ||வருகிறவுபாயஸ்வஸக்தியோகத்வம்-து இதுலேவ்யவஸாயத்தை விஸூரன்மோக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயம். இவ்விதைக்கு விஸேஷித்து வெறுப்பாகாரம்நிரபேக்ஷோபாயத்வம். இதுக்குபயுக்தாகாரங்களெல்லாம்"ஸரணம்" என்கிறபதங்களிலேவிவக்ஷிதங்கள்."ஸஷநாராயண ஸ்ரீஸா" இத்யாதிகளிலே நிர்திஷ்டப்ரகாரனை ஸரணமென்றுச்சொல்லுகிற "ஸரம்" என்கிற பதத்தாலே திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் ப்ரகா

ஸா.ஸ்ரீ || செய்கிறார் (இதுலேஜதி) ஸரணமென்கிறவிது ஸாக்ஷாது பாயஸ்வரூபமாகையால் விதிவாக்யம் வரம்வரயோபாயவிஷயமாகையாலேவிரோதமில்லையென்றுகருத்து. ஆனால்ஸக்தியோகமும் ப்ரபதநதயா வரம்வரயோபாயமாகையாலே ஸம்ஸாரது ப்ரபத்தியைக் கொண்டு இரண்டதிகாரிகளுக்கும் ஸாக்ஷாதுபாய மாகையால்"ஸரணம் வ்ரஜ' ஸரணம் ப்ரபத்யே" இத்யாதி ப்ரபத்திகரணங்களிலே விஸிஷ்டம்.ஸம்ஸாரனுக்கு உபாயஞ்சொல்லுகிறது கூடுமோ? ஆகையால் ப்ரபத்திக்கு ஸக்திதயோபாயமில்லை என்றவேண்டாவோ,வொழித ஸ்வத்தாலே வருகிற உபாயம் ஸக்திதயோமென்கையாலே உபாயத்திலே வெஷம்ஞ்சொல்ல வேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்விதைக்கிதி) அயிகாரபுரஸ்ஸரத்திலே ஸக்தியோகஸ் யாபாஸமோக்ஷ ஜநகப்ரஸாதஹேதுஃ. தாபஸ ப்ரஸாதம்ப்ரதி அகிஞ்சந விஷயே உபாயாம்தரஸூாநாபத்த்யபரபயப்ரபஸ்ஸர ஸூஹாவஸவ ஹேதுஃ ப்ரபத்திஸ்து தாபஸஸூஹாவவிஸேஷஜநிகேதி வெஷம்யாதகிஞ்சநம் ப்ரதி ஸம்ஸாரவஸவ உபாய தத்வப்ரதே என்று கருத்து. இப்படி ஆஸ்ரயணோபயுக்தாகாரஜாதம் ஸரமென்கிற பதத்திலே தோற்றினாலும் த்வயத்தில்ப்போலே உபாயஸ்வோபயுக்தாகாரந்தோற்றவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கிதி) உபாயஸ்வோபயுக்தவாக ஸஹ்யாதிநகாகாரம் ஸரமென்கிறபதத்திலே விவக்ஷிதமாகக்கூடுமோ நாராயணபதவஸ ஸரமென்கிற பதத்திற்கு வாத்ஸல்யாதி வ்ஞஸ்வம் எங்ஙனே என்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸஷ நாராயண இத்யாதிநா) "ஸஷ நாராயணஃஸ்ரீமாநுக்ஷீரார்ணவநிகேதநஃ | நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்யஹ்யாகதோ மதுராம்புரீம்" என்று ஸ்ரீமந்நாராயணனே

ஸா.கா || ஸரமேகித்யத்ர விவக்ஷிதஸ்வமாஹ (இவ்விதெஜ்க்கித்யாதிநா) நிரபேக்ஷாகஸ்வோபயுக்தா குணாஃ கே தேஷாம் ஸரதிவசநாத் ப்ரம்ப்ரதீதிராகாம்க்ஷாயாம் ஸரத்வஸ்ய நாராயணவிஷயஸ்வஸ்ய ப்ர ஸரணிகஸ்வாக அயர்யஸாரஸ்யாதவேக்ஷிதஸ்வாது ப்ரதீதிரிதிஸம்பந்து ஸம்மந்த்ரத்வயயோஃ ப்ரதிவஹேஷ்டகுணவிஷ்டதஉபாயயுக்தாநுவி ஸிஷ்யாஹ (ஸஷநாராயணஇத்யாதிநா) பரஸ்வஸஸ்யஹ்யஸஸ்ய

ஜீ॥ ஶ்ரீமானஸம்ரக்ஷகத்வமும் ஸம்போக்யத்வமும் ப்ரியபதித்வமும் நாராயணத்வமும் இவற்றாலாக ஸ்பஷ்டமாய் ப்ரகாஶஸௌலப்யங்களுக்குறுப்பாய் வருகிற ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வாதிகளும் ப்ரேமகாரணமான ஸௌசீல்ய வாத்ஸல்யாதிகளும் உபயத்தில் அதியநாம் தடைத்தாமிலே தோற்றின ஶேஷாஶ்ரயமாய் ப்ரகாஶஸௌலப்ய வ்யஞ்ஜகமான பார்த்தஸாரதியினுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹ விஶேஷமுங்காட்டப்படுகிறது. இங்கே “நிகரில் புகழாய்” இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யரூபமான விஶேஷணசதுஷ்டயமும் அடியிலே ஸ்வாநுஷங்காதிகளாலே கலங்கின அர்ஜுநனை நிர்வ்யபியாமையாலும் “ஶக்தி: பாதாம் நாநஞ்ச” என்றுதானே யருளிச்செய்கையாலும் “ஸேநயோருபயோ, ரதம் ஸ்தாபய மேச்யுத” என்னும்படி நின்று ஸாரத்யாதிகளைப் பண்ணுகையாலும் காணவேணு மென்ன ஸர்வேஶ்வரத்வத்தைக் காட்டிமீண்டும் பழைய ஸௌலப்யவிக்ரஹத்தைக்காட்டவேணுமென்னவப்போதே ஸாரத்யவேஷத்தைத் தோற்றி நிற்கை

ஸா. தீ॥ நிர்விஶேஷக்ருஷ்ணாவதாரவிஷயமானபோதெங்கிற பதம் ஸர்வாகாரஸம்பூர்ணமாகக் குறையில்லை என்றபடி. (திருமந்த்ரத்திலேயும்) மந்த்ரவ்யாக்யாநமான த்வயத்திற்கும் வ்யாக்யாநமான சரமஶ்லோகமான போமென்கிற பதம் தடாகாரஸம்பூர்ணமென்று கருத்து. போமென்கிற பதத்திலே காட்டப்படுகிறபோதுமன்றிக்கே ஸ்வ காரணபூர்வமாக ஸங்க்ரஹித்துவைத்தகுணஜாதம் வ்யஞ்ஜிதமுமாமென்றருளிச்செய்கிறார். (இங்கேஇதி) யதா “நிகரில்புகழாய்” என்கிறபாட்டிலேவாத்ஸல்யாதிகுண சதுஷ்டயத்தை யாஶ்ரயணோபயுக்தமென்று ஆழ்வாரருளிச்செய்கையாலே அக்குணசதுஷ்டயமும் நாராயணபதத்திற்போலே “போ” மென்கிறவிடத்தில்ஸாரத்யவேஷ ப்ரகாஶிக்கிறவளவன்றிக்கேவிஶிஷ்ய தோற்றவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இங்கேஇதி)இப்படி ஆஶ்ரயணத்திற்கும்ரக்ஷணத்திற்குமுபயுக்தாநேககுணமுண்டாகில்

ஸா.கா॥ வாத்ஸல்யாதீநாம் ஸ்வ ஶரணிகத்வாது போதிதஸ்ய ததிஶிஷ்டவிஷயகப்ரபத்திஹேதுபூததேஷ்விஜ்ஞாநஶக்திகாருண்யாநாமிதி ஸ்வ ஶரணபோ (இங்கே“நிகரில்புகழா”யித்யாதிநா) நிகரில்புகழாயிதி வாத்ஸல்யோக்தம். உலகமூன்றுடையாயிதி ஸ்வாமித்வோக்தம். என்னையாள்வனேஇதி ஸௌசீல்யோக்தம். திருவேங்கடத்தானேஇதி ஸௌலப்யோக்தம். (க்ஷாந்த்யாதி) யதா அதிப்ரஶ்ரு வக்ஷ்யே ஸத்யாதரகாரணேநாதிவாத்ஸல்யம் ஜ்ஞாயதே ஸர்வஜ்ஞநாபேக்ஷிதாநாம் க்ருஷ்ணநாத்ர ஶரணாநுஷ்டாநஸ்ய ஸ்வ ஶீதத்வாமாத்ஸல்யாதயம் ஸ்வ ரகாரணிகம் ஶ ஶிஷ்யம் விவக்ஷிதம் யோக்யாஸத்யம். ஜ்ஞாநஶக்தி...

௨௦ ॥ யாலும் வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. உக்தமான ஶரண்யகுணங்களில் ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணத்துக்கு ப்ரயோஜகங்கள் "ஸர்வஜ்ஞோபி ஹி விஶ்வேஶ: ஸதா காருணிகோபி ஸந்" என்று லக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலும் "ஸ்வஜ்ஞாநஶக்திகாருண்யாஸு ஸதீஷு" என்கிற வக்ஷ்யமாணவாக்யத்திலும் ஸங்க்ருஹிக்கப்பட்டன. இவை மூன்றிலும் ஜ்ஞாநஶக்திகள் நிக்ரஹாநுக்ரஹஸாதாரணங்கள். ஸ்வாதந்த்ர்யமும் பந்தகாரணமாக்குகைக்கும் மோக்ஷகாரணமாக்குகைக்கும் பொதுவாகையாலே ஜ்ஞாநஶக்திகளை ரக்ஷணைகாந்தங்களாக நியமிக்கமாட்டாது. காருண்யமும் இதின் கவடிகளான ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதிகளும் அநுக்ரஹத்துக்கேகா-

---

ஸா.டீ ॥ "ஸர்வஜ்ஞோபி ஹி விஶ்வேஶ:" என்கிற ப்ரமாணத்திலும் "ஸ்வஜ்ஞாநஶக்திகாருண்யாஸு ஸதீஷு" என்கிற வக்ஷ்யமாணஶ்லோகத்திலும் குணத்ரயமே ரக்ஷணோபயோகியென்று சொல்லுகிறது விரோதியன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஜ்ஞோபீதி) ப்ரயோஜக குணாபிப்ராயம் ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயமென்றுகருத்து. இவைமூன்றுமாஶ்ரிதரக்ஷணத்திற்கு ப்ரயோஜகமென்று சொல்லக்கூடுமோ, ஜ்ஞாநஶக்திகள் நிக்ரஹகாரணங்களன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவை இதி) ஜ்ஞாநஶக்திகளநுக்ரஹத்திற்கும அபேக்ஷிதங்களாகையாலே விரோதமில்லை என்றுகருத்து. ஜ்ஞாநஶக்திகள் நிக்ரஹாநுக்ரஹஸாதாரணங்களென்றது கூடுமோ, ஸ்வாதந்த்ர்யஸஹக்ருத ஜ்ஞாநஶக்திகள் அநுக்ரஹைகாந்தங்களன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வாதந்த்ர்யமுமிதி) (மோக்ஷேதி) மோக்ஷஹேதுவேதநக்ருதாதிஶயஸாக்ஷேபகத்வம் ஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலே பொதுவென்றுகருத்து. ஜ்ஞாநஶக்திகள் நிக்ரஹாநுக்ரஹஸாதாரணங்களென்றால் காருண்யமொன்றுமே அநுக்ரஹாஸாதாரணமென்று ஸித்திக்கையாலதுவுமுண்டோ "ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதிகளும் அநுக்ரஹாஸாதாரணங்களன்றோ ஆகையாலே ரக்ஷணோபயோகிப்ரயோஜகம் மூன்றென்று நிஷ்கர்ஷிக்கக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (காருண்யமுமிதி) (கவடிகள்) ஶேஷங்கள் ஸௌஶீல்யாதிகள் காருண்யாநுபந்திகளாகையாலே விரோதமில்லையென்றுகருத்து. இப்படி ஜ்ஞாநஶக்திகாருண்யம் மூன்றும் ரக்ஷணத்திற்கு ப்ரயோஜகமாகில் ஆழ்வார்கள் பூர்வாசார்யர்களெல்லாரும் ரக்ஷணோபயோகமான ஸம்பந்தத்தையும் ஸர்வஜ்ஞாதிகுணங்களையும் விட்டுக்ருபாமாத்ரத்தைத் தஞ்சமாகப்பற்றி காருண்யைகாந்திகளாகப்பேசுகைக்கு நிதா-

---

ஸா.கா ॥ காருண்யேவாநுக்ரஹைகாந்த்யமிதி ஸோபபத்திகம் ப்ர[illegible] [illegible] ஸம்ப்ரதாயிகத்வேத்யாஹ. (இவைமூன்றிலுமிதி) [illegible] [illegible] த்ராயீ நாதேந ஸோபபத்திக: ப்ர[illegible]பஸ்ய ஸ:.

உ௰|| ஜங்கள். இப்படியிக்காருண்யத்தினுடையவாசியைக்கண்டவரெவ-ர்கள் "வொஹஜெநெவெஹ நாவுநாஜ ஸூதளநவ | ஸாஉயஷ்வாநுகூவாஉாத உநொவூத்தி: வஸீஜெஉ" என்றும் "நின்னருளேபுரிந்திருந்தே"னென்றும், "துணியேனினிநின்னருளல்லதெனக்" கென்றும் "உன்னருளேபார்ப்பனடியே"னென்றும், "திருமாமகளைப் பெற்று மென்னெஞ்சங்கோயில் கொண்டபேரருளாள"னென்றும். "நின்றிருவருளாலன்றிக்காப்பரி"தென்றும், "நின்றிருவருளும்பங்கயத் தாள்திருவருளு"மென்றும் "ஆவாவென்றருள்செய்"தென்றும் "கூவயாகெவஉாத்ஸாகூ" என்றும்; "கூஸ்ரீஹதெஷாஉவி தாவகீ

ஸா. நீ|| நமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஉதி)(வாசியைஉதி)ரக்ஷணைகாஷிகூவத்தைஎன்றபடி. ஆகையாலேஇதுவே நிஜாநமென்றுகருத்து. (நின்னருளே)தெவரீர்கூவெயேதஞ்சமென்று புரிந்து விஶ்வஸித்துஇருந்தேனென்றபடி (துணியேனிதி)(இனி)உதஃவாம்(நின்னருளல்லது) ஹமவஸ்கூவெயை விட்டு எனக்குத்துணியேன் விஶ்வாஸத்தாலே என்னவு யொஜநமென்றபடி. (உனதருளேஉதி) உன்கூவெயை(தஞ்சமென்றுஅடியேன்பார்ப்பன்)(திருமாமகளேஉதி)திருமாமகளைப்பெற்றும் பெரியபிராட்டியாரை அடைந்திருக்கச்செய்தேயும் ஸவெஹாக்ஷூஷ்ணுயிருக்கச்செய்தேயும்ஸவிஹாரணாஸஹம் (என்னெஞ்சம்) உஹ்தம் (கோயில்கொண்ட)ஸூாநமாகக்கொண்டே பேரருளாளன் உஷாகூவாவானே உஹ்தவிஹாரணாவிதஉஹாகூவாவானென்றபடி. (நின்றிருவருளாலிதி) (நின்றிருவருளாலன்றி)கூவகூவயாவிநா (காப்பரிது) ரக்ஷைவஷ்வெடியாகையாலென்றபடி. (நின்திருவிதி)(நின் திருவருளும்)ஹமவக்கூவெயையும் (பங்கயத்தாள்திருவருளும்) வ கஜவாவிநியான பெரியபிராட்டியார் கூவெயையும் கொண்டிதூ தாதாரயம். (ஆவாவிதி) நிதூகெஃகயஷ்யொஹாஹமயாஜிதிகூவெபண்ணிஎன்றபடி(கூவயாகெவஉா)கூவெயெவ. (ஞூதஸாதூ

ஸா. கா|| கூவாஉாத உநொவூத்தி. (நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன்) கூகூவா உஃவொவெக்ஷஉாணொவஹீதஃ. (துணியேனினிநின்னருளல்லதெனக்கு) கூவகூவாஉஜெரண கிஃவிஜவி உஉாதூாரகஃ நாஷ்வஸூாஜி. (உன்னருளே பார்ப்பனடியேன்) உஉாதூாரகூவெந கூவகூவாஉவாஷ்வஸூாஜி. (திருமாமகளிதூாஜி) ஸவெஹாகூக்ஷாஃ ஸ்ரீயஃ ஹஷிாவி கதிநீயஉஜயா நிதூவாஸஹூகூவெந ஸ்ூகூதவதொ நிரவயிககூவாவதஃ. (உன் திருவருளாலிதூாஜி) கூகூவாவூதிரிக்தெந உஷக்ஷணஉஸாஷ்ஃ. (நின்றிருவருளுமிதூாஜி) கூவகூவூாஃ ஐக்ஷீகூவாஜ (ஆவாவென்றருள்செய்து) ஹாஹாஹஹெதி கூவாஃ

யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேததகர்ஹிதம்'' என்றும் இப்படி காலங்களிலே இக்க்ருபா குணத்தைத் தஞ்சமாக அத்யவஸாயித்து ஸம்பந்தத்தையும் குணாந்தரங்களையும் காருண்யத்துக்குச் சொல்லிற்றுச்செய்வாராக்கித்தாங்கள் காருண்யைகாந்திகளாய்ப்போந்தார்கள். பிராட்டியும் குணாந்தரங்களிருக்க ''வ்யாஹ்ருதாநி ... க்ருபயா ... '' என்றருளிச்செய்தாள். மந்த்ரத்திலும ''ஸ்நேஹமேவ ...யயா'' என்கையாலே இக்க்ருபையின் ப்ராதாந்யம் விவக்ஷிதம். இப்படி ... த்ராணத்துக்கு ப்ரதாநமாயும் பரிகரமாயுமுள்ள ஸ...ளாலும் விஶிஷ்டனான தன்னை ஸந்நிதியிலே 'ஓம்' என்று நிர்தேசித்தருளினான். 'ஓம்' என்கிற பதத்திலே ஸகலபதாந்... ம்பம் தோற்றுநிற்க பின்பும் ஸகலரூபம் ''தன்னைத்தந்த

ஸா.ஸ்ரீ|| ...ப்ராத்ரு...'' என்றபடி (க்ருபேதி) (தேஷாமேவ) ... ...ரந்தர்கதனாய்... (த்யாகஸ்ய) ... க்ருபா... யத்ர ... ஸம்ப்ருதம் ... ... (சேஷ ...) ஸம்பந்தத்தையும் ஸ்வாமிஸம்பந்தத்தையும் (குணா...) ... குணங்களையும் என்றபடி (சொல்லிற்றுச் செய்வாராக்கி) காருண்ய பரதந்த்ரங்களாகப்பண்ணி என்றபடி. ...ர்கள் தான் க்ருபையைத்தஞ்சமென்று அறிகைக்கு ப்ரமாணமேதென்ன அருளிச்செய்கிறார். (பிராட்டியுமிதி) ஸ்வவசநங்களும் ப்ரமாணமென்றருளிச்செய்கிறார். (மந்த்ரத்திலுமிதி) மந்த்ரத்தில் ''ஸ்நேஹமேவ...யயா'' என்கிறது ஸமாசாரமென்று கருத்து. (ப்ராதாந்யமிதி) ஜ்ஞானஶக்தி காருணைகள் மூன்றிலுமென்றபடி. ஆனாலும் ஶரணமென்கிற பதம் ஸஹ ...வாசியாகையாலே ஸகாலஸகுணங்களை சொல்லவத்தோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு உப ஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படி இதி) (ப்ரதாநமாயுமிதி) (காருண்யமும் பரிகரமாயுமிதி) ...ங்களும் சொல்லிற்று. (ஸந்நிதியிலே இதி) ''ஶம் ...'' என்று சொல்லாயிருந்தாலும் ஸந்நிதியில் ஸவிஷயத்தின் ... ஸ்வரூபமென்று கருத்து. இனி ஸக லமென்று சொல்லவேணுமோ ''ஓம் ப்ராணம் ...'' என்கிறதேயமை

ஸா.கா || க்ருபேதி ... (தேஷாமேவேதி) ...ஜ்ஞானஶக்தி ...நாம் ...த்யம். ஸகலம் ஓமிதி பதஸ்ய ஜ்ஞானஶக்தி காருணா ...ஸ்ய ...குண விஶிஷ்ட ... ஸகல ... ஸ்ய ... ப்ரதிஷ்டா... (ஓமித்யாதிநா). (தன்னை இத்யாதி)...

ஸ்தி॥ கற்பக"மென்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனவன் தானே ஸர்வஜ்ஞனபடி-யாலே உபாயஸ்வீகாரத்தைச்சொல்லுகிறதென்றும் யோஜிப்பர்கள் இதுக்கு "மாமேகம் சரணம்" என்கிற ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்தி ப்ரமாணம். அவதாரமுண்டாயிருக்க அந்யசப்தங்கிடந்தாலிதுக்கு வ்யாவர்த்யமொழிய வேறேபொருள் கொள்ளுகையுசிதமிறே. இங்ஙன

ஸூ. நீ॥ யாதோ, அந்யஸம்சொல்லுகைக்காக ஏவகாரமென்றுசொல்லவேணு மென்றில் "மாம்" என்கிற ஏகவசநத்தாலேதானே அந்யஸம்வ்ருத்தியாதோ வென்றவசங்கையைப்பருளிச்செய்கிறார். (அதேதி) (தன்னை உத்) (தன்னை) ஸ்வாதந்த்ர்யத்தந்த ஸ்வபக்ஷமென்றபடி. அந்யஸம்பந்தமபார தார்ஹ்யநிகாயாகமாகையாலே ஔசித்யத்தாலே இங்கு அந்ய-ஸம்பத்திற்கு உபாயஸ்வீகாரத்துக்கும் கூடுமோவென்றவருளிச் செய்கிறார். (இதுக்கிதி) ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்திப்ரமாண்யா-யத்தாலே உபாயஸ்வீகாரத்துக்கும் கூடுமென்று கருத்து. "மாமே-கமேவ சரண"மென்கிறவிடத்திலே தான் அந்யஸம்பந்தத்திற்கு வ்யா-பாரமாம்விநா உபாயஸ்வீகாரத்துக்கும் நிஷேதிக்கிறதென்ற-வருளிச்செய்கிறார். (அவதாரமிதி) ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்திப்ரமா-ணத்தாலே.இப்படி ஸ்வயம் கூடுமோ ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்திலே வகாரமிருக்கையா லவதாரணாதிரிக்தோபாயஸ்வீகாரத்துக்கும் சொன்னலுமிங்கு ததுபயத்துக்கும் நியமிக்கக்கூடுமோ ஸ்வஸித்தாந்தத்திற்-கும் "தமேவ சரணம்கச்ச", "மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே" இத்யாதிவாக்யாதார ப்ரமாணமும் தாத்பர்யமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இ-ங்ஙனன்றிக்கேஉதி) ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யப்ரஸக்தியில்லாதேயிருக்க ஸ்வஸ்வாத

ஸூ. கா॥ ஸ்வபக்ஷஸ்யவ்யாவ்ருத்திர்ப்ர-தேசேஷ ஸ்வாதந்த்ர்யதாஷ்டார்த்தம் ஸம்பந்தத்தைச் சேர்த்துப்ரயோஜனத்ததோ ஸ்வீகாரக்ஷத்யம். ஸஹாயாந்தர நிவ்ருத்திப்ரதிபத்திபாயக "மாமேகம்சரண மாச்ரயேத் ஸஹாயமநபேக்ஷ்ய ஸ்வத: ஸர்வஸம்பந்தேநாஸ்யாந்யஸ்ய வ்யாவ்ருத்த்யர்த்தம்" இதி ச்லோகே ஸ்வீகருதைகத்வோபாயஸ்வரூபயோ: ஸஹாயாந்தரோபாயத்வ ப்ராப்தாஸ்வரூபயோ: மாமேகமேவேத்யவதாரணம் அந்யவ்யாவ்ருத்திப்ரயோஜனம் த்வயம். (இதுக்குமாமித்யாதிநா) (வேறேபொருள்கொள்ளுகை) வ்யவஹாரநிஷேதோபாயஸ்வீகாரோபாயாந்தரங்களிலே. ஸ்வப்ரஸ்வாதந்த்ர்யப்ரதிபக்ஷபரித்யாக ப்ரஸக்தி மாமேவேத்யுக்தம் அந்ய ஸஹாய நிவ்ருத்திக்கு ப்ரஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்திப்ரதிஷேதோபாயாந்தர மாமேகமேவேத்யுக்தம் அவதாரணமுபாயநிவ்ருத்த்யர்த்தமாகவுமாம் ப்ரஸக்தப்ரதிஷேத: ப்ரமாணப்ரதிபத்தி ஸ்வரூபம் ததர்த்தமே அவதாரணம். (இங்ஙனன்றிக்கேஉக்ததிநா) (ஸ்வ

ஆவ்ருத்திக்கே "ஸக்ருத்ப்ரயோகவசநம்" என்கிறபடியே ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமா
னவேதஶாஸ்த்ரமிங்கு கேவலமுபாயமாய் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய"
"த்வமேவஶரணம் மம" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வயஶரணாகதியாய் ஶர
ண்யஸந்நிதாவநுஷ்டித்தாலே ஸம்ஸாரதம்பத்யாதிகளை நிவர்த்திப்பிக்கிற
தென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். எங்ஙனேயென்னில் ஸ்வரக்ஷைக்குபாயாந்
தரங்களான வஶீகரணங்களை ஶாஸ்த்ரநியுக்தனான தானநுஷ்டிக்கையாலே
ரக்ஷையிலே தனக்கும் கர்த்ருத்வந்தோற்றி ஸ்வரக்ஷாவ்யாபாரத்தை
ஶரண்யனோடொக்கத்தன்னையு முபாயமாக வெண்ணப்புக இப்படி
ப்ரஸக்தமானவுபாயத்வத்தைக் கழிக்கிறது ஸாங்கஶப்தம். அது கழிந்த
படி யென்னென்னில்; "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத்" என்கிறபடியே
ஜீவனுக்கு கர்த்ருத்வம் ஶாஸ்த்ரீயமேயாகிலும் இது பராதீநமு
மாய் ஸர்வவிஷயமுமாய் ப்ரதிஷித்ரமுமா யிருக்கும். ஆகை
யால் இவன் தானுபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணிற்றும் "வாச தவ வஶா

ஸா-நீ॥ ஜ்ஞாநநிஷேதபரத்வம் கூடுமோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்
செய்கிறார். (எங்ஙனேயென்றிஷித்யாதிநா) இப்படிக்கர்த்ருத்வேந உபாய
த்வம் ப்ரஸக்தமானாலது ஸாங்கஶப்தத்தால் கழிகைகூடுமோவென்று ஶங்
கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அது இதி) பராதீநத்வாதிகளிருந்
தாலும் கர்த்ருத்வேந உபாயத்வமிருக்கையாலே உபாயத்வத்தை
க்கழிக்கக்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) இந்த
பக்ஷத்தில் ஸ்வதந்த்ரோபாயாந்தரநிரபேக்ஷப்ரபத்த்யுபாயத்வம் ஸாங்க
ஶப்தார்த்தமென்று விவக்ஷிக்கையாலே ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வத்தைக்கழிக்

ஸா-கா॥ (ஸ்வாதந்த்ர்யாதீதி) உபாயாநுஷ்டாநே ஸ்வஸ்ய ப்ராதாந்யேநோபா
யத்வாதிப்ரமநிவ்ருத்த்யர்த்த:. உபாயாநுஷ்டாநே பாரதந்த்ர்யேண ப்ராதேஶஷ்ட:
ப்ராதாந்யேநோபாயத்வாதிப்ரமஶங்காநிவ்ருத்த்யர்த்த:. நநு உபாயத்வஸ்ய ப்ராஸங்கிகா
நுஷ்டாதர்த்ருத்வஸக்த்யா த்வஸ்யதேஶகத்வப்ரஸக்திருத்த தஸ்ய ஜீவே
ப்ரஸக்திருச்யதி. (எங்ஙனேயென்னிலித்யாதிநா) நநு ஸ்வஸ்வேஹி
"ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காமோ யஜேத" "முமுக்ஷுர்வை ஶரண
மஹம் ப்ரபத்யே" "காமாக்நீ காமாரோக்ய நாஸ்தி" "யேநயேந யா
தாமதி தேந தேந ஸஹமதி" இத்யாதிஶப்தைஶ்ஶாஸ்த்ரோபதேஶேண
ப்ரயோஜநஸ்ய கர்த்ருத்வஸ்ய நிவர்த்யகோபாயத்வஸ்ய தத்ஸ்தா
ந:. (அது கழிந்தபடி இத்யாதி) யக்கிம்வித் கர்த்ருத்வேபி ஸர்வநியந்
தத்ஸ்வகர்த்ருத்வேஶ்வரஸ்ய ஸகதீதி ப்ரஸ்தாநிகத்வாத் உபாயாநுஷ்டாந
ஸ்யாஸ்யவதேகஸாத்யத்வாத் அநுஷ்டாதுருபாயத்வஶங்காநிராஸ
தேஶகஸம்பந்தஜத்யர்த்த:. ஸர்வஸ்யேஶஸ்ய கர்த்ருப்ராயாந்
தரோபாயந்த்வாதிஶக்தாநா ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ப்ரயோஜநாயக

ஶ்ரவ்ய ஸாதநஸ்ய தேஶகாலநியதிர்வோஹிதேநார்தியாக" என்று சொல்லுகிறபடியே அவன் இச்சாதீனமாக வருகையால் அவனாலே ப்ரேரிதனாய் அவன் ஸஹகரியாதபோது நீட்டமுடக்கமாட்டாதே அவன் கொடுத்த கரணகளேபரங்களைக்கொண்டு அவன்காட்டினவுபாயத்தை அவன் துணைசெய்ய வநுஷ்டித்து அவன் கொடுக்கப்புகுகிற ஃபலத்துக்கு யாசகம்போலே பண்ணுந்திருக்கிறவிவனை ஸ்வாதீநஸ்வவிஷயாபுத்திமத்ஸத்வமுடையவனோடே தாதாத்ம்யமாக விரண்டாம் விஶேஷணமாகவெண்ணுகை விவேகியான ஶாஶ்வதக்ருதிமன்றென்று ஸங்க்ஷேபத்தாலேசொல்லிற்றாயிற்று. இக்கட்டளையிலே ஸ்வாதந்த்ர்யமான ப்ரவ்ருத்தியையும் விஶேஷணத்தோடொருகோர்வையாக வெண்ணுமைக்காக ஸங்க்ஷேபமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். அதெங்ஙனேயென்னில்; இப்ப்ரவ்ருத்தியும்ஶக்தியேபோலே ப்ரஸாதநமாக

ஸா-நீ||கிரது ஸங்க்ஷேபமென்றுகருத்து (விவேகியானஶாஶ்வதக்ருதி) ஸ்வதந்த்ரஸ்வாதந்த்ர்யமாகில் ஸ்வஸ்ய ஜ்ஞாதிரேஷாஶேஷஸாய நிகதத்த்வப்ரயோகவாயஸ பாஷிஷ விரோதிநீயன்று இங்கு ஃபலவிரோதிநீஎன்று கருத்து. இப்படி ப்ரவ்ருத்தநஷோதாவுக்கு விஶேஷாய தாதாத்ம்யாபாயஸ வ்யவஸ்தாபகமாக ஶேஷமென்றால் ஸாமாந்யத்திற்கு விஶேஷாய தாதாத்ம்யாபாயஸா நஸஞ்சாரந ப்ரஸம்ஶியாதோவென்ற ஸங்க்ஷேபத்திற்கு ஸமாதாநமருளிச்செய்கிறார். (இக்கட்டளையிலேஇதி) (ஒருகோர்வையாக) தாதாத்ம்யமாக என்றபடி விஶேஷணத்தோடே ஒருகோர்வையாகஎன்னுகை ப்ரஸக்தமோ ப்ரஸக்தமானாலும் தனிவதந்நந்தான் கூடுமோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெங்ஙனேஇதி) (ப்ரஸாதனேதி)ஸநேந

ஸா.கா||வ்யவஸ்தாபகஸ்ஸாஹ.(இக்கட்டளையிலேஇத்யாதிநா)நநு ஶக்தியோமநோவ்யாபாராநுகூலத்யாவிஹிதஸாஸ ஸாதநஸ்யஸந்த்ர ஸாதநஸ்ய ஶாஸ்த்ரவ்யாபாரஸவஸ ஶேஷவ்யாபாரஸஶேஷ்யவிஷயாதி தத்ஸங்க்ஷேபந தத்ஸ்வதந்த்ரநஶநாஹிதத்த்வ ஸாதநஸ்ய ஸ ஶவஸப்ரஸ்தாய விஹிதகேவலி ஶக்திவிஷயே ஶக்தியோஶம் நிர்வர்த்ய ஸத்யோத்தம்ஹிதகார்யாணாம்விஶிஷ்டாஹஸ்கா ப்ரஶவாஶா ஷாஸநதா ஶஶவதா ஶக்த்யஶக்தேந ஸாதநஸ்ய க்ருதே ஶக்த்யந்தம்ஹிதகார்யாணாம் தாதாத்ம்யம் காரணாம் ஸ்வயமேவோக்தஸ்ய பாஶவாஶாஷாஸநப்ரஸாதநாதேவ ஶஶவத் உபாயாநுஷ்டாந நிவேஶ ஹேதாஹைதோபாயஸ்வரூபணாதகே ஸாதநஸ்யாபோ ஸாக்ஷாத்வத் யக்ஷ்வாஶிரநாவிசேதி தத்வ்யவஸ்தாபகஸ்ய ஶேஷமேவஜ்ஞாதி தந்ஶே வேதந்திப்ரயஹாஹ. (அதெங்ஙனே என்னில்இத்யாதிநா) (என்றுண்ர்

உஎ||விஶிக்கப்பட்டிருந்ததேயாகிலும் ஸஹஜகாருண்யாதிவிஶிஷ்டனான ஸ
ர்வேஶ்வரனுடைய காருண்யஸ்வதந்த்ரமாய் ஸாக்ஷாத்ஸ்வத்துக்கு
ஸஹஜஸார்வஜ்ஞ்யகாருண்யவிஶிஷ்டனான இவன் நினைவே காரணமாம்
படியாய் அவன்தானே அஶக்தாகிஞ்சநனான ப்ரபந்நனுக்கு ஸ்வீகா
ரத்தாலே ஶக்தியோகாதிகளான ஸர்வதர்மோபாயங்களின் ஸ்தானே நின்
று இவ்வாநுகூல்யஸங்கல்பாத்யங்கவத் ப்ரபத்தி வ்யாஜஸாபேக்ஷனாய்
வேறொன்றிலபேக்ஷையில்லாமையால் நிரபேக்ஷோபாயமே இந்
த்ரஸ்விதிக்கு வேஷ்யாகாரமாகக்கொண்டு “த்வமேவோபாயபூ
தோ மேபவ” என்று அபேக்ஷணீயனாயிருக்க, “என்னுணர்வினுள்ளேயி
ருத்தினேனதுவுமவனதின்னருளே” யென்றும், “இசைவித்தென்னையு
ன் தாளிணைக்கீழிருத்துமம்மானே” யென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே உபா
யஸ்வீகாரத்தை இவன்செய்விக்கச்செய்கிற வ்யாஜமாத்ரத்தையவனோடொ
க்கவுபாயமாக வெண்ணுகை யுசிதமன்றென்று ஸங்க்ரஹத்துக்குத்

ஸா-ஸ்வா || உபாயத்வ ஶக்தி சொல்லிற்று. ஸாக்ஷாத்ஸாதநத்வாபாவம்
ஶக்திதார்ட்யமாகையாலே ப்ரபத்தியிலே ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஜநகத்வ ஸாதநம்
ப்ரதி ஶக்திதார்ட்யோபாயத்வபங்கிபண்ண ப்ரஸம்ஶியாதோவென்ற
வருளிச்செய்கிறார். (அவன்தானே இதி) (என்னுணர்வி இதி) என்னுணர்
வினுள்ளே என் என்னுடைய உணர்வினுள்ளே “த்வமேவோபாயபூ
தோ மேபவ” இதி பங்க்தியிலே. (இருத்தினேன்) விஷயதயா ஸ்தாபித்
தேன். (அதுவும்) அபேக்ஷோபாயத்வபங்க்தியும் (அவனது) அவனுடைய
(இன்) ஶோப்யமான (அருளே) க்ருபையே க்ருபைகஸாத்ய
என்றபடி. (இசைவித்திதி) (இசைவித்து) விஶ்வஸிப்பித்து (என்னை) என்
ஆத்மாவையுமென் ஸத்தையுமென்றபடி. (உன்தாளிணைக்கீழ்) தேவரீர்
திருவடிஸம்பந்தத்தின் கீழே (இருத்தும்) ப்ரதிஷ்டிதமாகப்பண்ணும் (அம்
மானே) ஸ்வாமிந் என்றபடி. ஆனாலுமிங்கு ஸந்ந்யாஸாபேக்ஷ்யோ
பாயாநம் கூடுமோ, ஸந்ந்யாஸப்ரபத்தியாவது ஸம்பந்த
ஜ்ஞாநமாத்ரம் விஶேஷோபாயப்ரவ்ருத்திமாத்ரம்வா, அநுஷ்டிதமாத்ரம்வா,
தேவதாந்தரத்யாகமாத்ரம்வா, விதிஸந்ந்யாஸம்வா, அதிகாரிவிஶேஷணம்வா,
இதர ஸர்வஸந்ந்யாஸரூபமென்று சிலஸாத்யவாதிகொக்தி விரோதி

ஸா:வி || (இத்யாதி) ஆத்மாநாத்மஸ்வரூபம் ஹ்ருதயஸ்திதம் ஹ்ருதயே ஸ்வஸ்வஸ்தா
பிதவாந் தத்விஶேஷரூபமேவ தஸ்யார்த:. (இசைவித்தித்யாதி) ஸ்வா
மிந் த்வமேவ ஶ்ரீஹ்ருதயஸ்ய ஸ்வசரணாரவிந்தயுகஸம்ஶ்ரயஸ்தா
நே வேஶிதவாநித்யர்த:. உக்தப்ரகாரம் ப்ரபந்நஸ்ய ப்ரயோஜநோபா
யத்வாஸாவதோஷிதே ப்ரபத்தேர்வ்யாஜத்வாதி ஸம்பந்தஜ்ஞாந

ரதி|| தாத்பர்யம். இப்படி விஶ்வாஸத்தைப்பற்ற ஸாத்யாவஸாயம் வ்யாஜமாத்ரமாய் இது ஸ்வயாநமன்றிக்கே நிற்கிற நிலையைப்பற்ற; ஸம்பந்தஜ்ஞாநமாத்ரம், விஶ்வாஸஸ்திவத்திமாத்ரம், அநிவாரணமாத்ரம், அநுமதிமாத்ரம், அபித்யாவருத்திமாத்ரம், சேதநக்ருத்யம், ஸித்தஸாத்யாநம் அதிகாரிவிஶேஷணம் என்றிப்படிகளிலே அதிவாதம் பண்ணினார்கள். இவ்வநுவசோக்தியைக்கொண்டு இவைதானே யதார்த்தமென்றறுதியிடவொண்ணாது. இவையெல்லாம் "ஶரணம்வ்ரஜ" என்கிறவிதிக்கு விரோதங்களாம். அதிவ்யவஸாதிதோஷங்களுமுண்டு. அதெங்ஙனேயென்னில்; ஸம்பந்தஜ்ஞாநமாத்ரமென்றாலும் விஶ்வாஸ

ஸா-நி|| யாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஇதி) ஸாம்ஸ்ரயிகோக்தவிஶ்வாஸஸ்யாநாஸ்வாயேணாதிவாதாஶ்சேவ என்றபடி. அதிவாதமென்று சொன்னதுகூடுமோ, இவ்வனுஷ்டாநஸம்பந்தஜ்ஞாநாதிகளே மோக்ஷஸாதநமென்று தோற்றுகிறதே என்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வநுவசோக்தியைஇதி) விஶ்வாஸஸ்யாநாஸ்விஸ்ரயையான யுக்தியைக்கொண்டு என்றபடி. அறுதியிடவொண்ணாதென்கைக்கு நியாமகமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவையெல்லாமிதி) விரோதிஸ்ஸமாதிகளை யுபபாதிக்குறார். (அதெங்ஙனேஇத்யாதிநா) சிலவக்ஷத்தில் ஸவ்யூஹோக்திஸம்ப்ரதாயாதிஸ்ஸமுமென்றபடி ஸம்பந்தஜ்ஞாநமாத்ரமென்றதுவும் விஶ்வாஸஸ்திவத்திமாத்ரமென்றதுவும் வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமாத்ரபரமோ, அநுவ்யஜ்ஞாநபரமோ,

---

ஸா-கா|| ஸ்வாத்யாகாராஉக்தாஇத்யாஹ. (இப்படிவிஶேஷத்யாதிநா)யதாஸம் பந்தஜ்ஞாநாதீநாம் ஸமவஸ்த்ரவ்யாஸ்த்ர ஸ்யாநோபாயத்வஞாபித்யாஸாந்யாஸஸ்யாபீத்யர்த்த:. ஸம்பந்தஜ்ஞாநஶப்தேந ஸ்வரூபஸாமாந்யாநாம் ஸமஸ்தஸ்ருஷ்டாநுஸந்தாநாத்மக ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் விவக்ஷிதமிதிவிஶ்வாஸஸ்திவத்திஶப்தேந விஶ்வாஸஸ்ய ஸமஸ்த: நிரபேக்ஷரக்ஷகத்வேந ஸ்திவத்திர்விவக்ஷிதா அநிவாரணஶப்தேந ஸாந்யாஸம் க்ருத்வா தந்நஸாம் ஸ்வரக்ஷணஸமர்த்ஸ்வவ்யாபாரோபரதிர்யதாரணஸ்ய நிவாரணஸ்ய ப்ரவ்ருத்திர்விவக்ஷிதா அநுமத்யா அபித்யாவருத்திஶப்தேநா ரக்ஷாபேக்ஷா விவக்ஷிதா சேதநக்ருத்யஶப்தேநாகிஞ்சிஜ்ஞாநகார்யத்வம் விவக்ஷிதம் ஸித்தஸாத்யாநஶப்தேந "நாஹமாத்மநே ஸம்யக்ஷம் விவக்ஷிதம் அதிகாரிவிஶேஷணஶப்தேந "நாஹம்ஸ்மி ஶரணாகதம் கோபி தீவரஸீ" த்யாத்ரா ஸ்வவ்யவஸாயாஞ்ஶரணவரணஸ்ய கஜம் கோபிதஸீதி த்யாத்ர ஸ்வ ஸாவ்யாஸாயாநுஷ்டாநஸ்ய ப்ரவ்ருத்திர்விவக்ஷிதேத்யபி தாத்பர்யமிதிஸாவ: ரதிஷேதே ஸ்வ்யவ்ருத்திர்விவக்ஷிதேத்யவி தாத்பர்யமிதிஸாவ: ஏவம்ரூபம் தேஷாம் தாத்பர்யேவம்ரூபாவாதவ்ருத்திவஶாத் ஸ்வீகாரே ஸாத்யாவஸாய ஶாஸநாதிகாரே ப்ரயோகஶ்சிந்தநீயம் ஸங்க்ருஹ்யாஹ. (இவ்வநுவசோத்யாதிநா) அதெங்ஙனேயென்னில் த்ராஹ) தாத்பர்யமித்யத்ர ஸம்பந்தஜ்ஞாநவிஶ்வாஸஸ்தி

௨௦ ॥ ப்ரவ்ருத்திவிரோதமென்றாலும் இது வாக்யார்த்தஜ்ஞாநமாகில் விதி
விஷயமாகமாட்டாது. அவிவேகஜ்ஞாநத்தாலே மோக்ஷமென்பார்க்கு
உபாஸநாதிவிதிவிரோதம்போலே ஸாக்ஷாத்காரஸம், தத்வஜ்ஞாநமுடையவனு
க்குப்பின்பு கர்த்தவ்யமான ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநமாகில் ப்ரவ்ருத்தியினுடைய விய
க்ஷணாநுஷ்டாநவாக்யங்கள் சொல்லுகிறபடியே இதின் ஸாமர்த்யம் ஸ்வீ
கரிக்கவேணும். ஸித்தோபாயஸ்வீகாரமென்றபாசுரத்துக்கும் ஸித்தோ
பாயத்தையறிந்து அது தனக்குக்காரியகரமாம்படி பண்ணுகிறவிபி
ப்ரவ்ருத்திரூபநாவசேஷ ஸாத்யஸாதநாதிகாரிக்ருத்யத்திலே
யிறே தாத்பர்யம். அநிவாரணோத்தமென்றது விலக்காதவொத்துமா
னால் ரக்ஷகனை ஈஸ்வரனை இவன் முன்பு ப்ரபத்தியை விலக்கினானாகில்
ஸம்ஸாரத்துடைய ஈஸ்வரஸ்வ ஸங்கல்பிதமாம். அபராதத்தாலே நிக்ர
ஹத்தையுண்டாக்கி விலக்கினானாகில் இவன் பண்ணுகிற ப்ரபத்தி ப்ர
ஸாதநமேயாகவேணும். ஸ்வரக்ஷணாபேக்ஷாவ்யாபாரத்தாலே விலக்கி
னனென்னில்; நிவ்ருத்திவ்யாபாரமான ஸாக்ஷாத்ப்ரயோஜநங்களிலும்
வ்யாபரிக்கையாமதுண்டாயிருக்கிற ஜாக்ரதவஸ்தையில் விலக்காதேயிருக்கும்
போதும் ஈஸ்வரன் மோக்ஷப்ரதாநம்பண்ணப்ப்ரஸங்கிக்கும். அநாதி
ஹேதுவென்றால் அது உபாஸகனுக்கும் துல்யம். அவித்யாவ்ருத்தோ

ஸா-நி॥வென்றுவிகல்பித்து அபக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச்செய்கிறார்.
(இதுவாக்யார்த்தஜ்ஞாநமாகிலித்தி) அவிவேகமானாலும் மோக்ஷஸாதந
மானாலோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவிவேகேதி) த்விதீயபக்ஷத்தில்
தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (தத்வஜ்ஞாநேதி) ஸித்தோபாயஸ்வீகாரம்ப்ர
பத்தியென்கிற பக்ஷத்திற்கு ஸாதநத்திலே பர்யவஸாநமருளிச்
செய்கிறார். (ஸித்தேதி) அநிவாரணோத்தமென்கிற பக்ஷத்தில் முன்பு
பண்ணின ஸ்வரக்ஷணாநிவாரணம் ஸ்வபலத்தாலேயோ அபராதத்தாலே
யோ, ஸ்வரக்ஷணாபேக்ஷா ஸ்வவ்யாபாரத்தாலேயோவென்று த்ரேதாவிக
ல்பித்து தூஷணை தூஷிக்குறார் (விலக்காதவொத்தித்யாதிநா) ஸ்வரக்ஷ
ணாபேக்ஷா ஸ்வவ்யாபாரத்தாலே நிவாரணமென்கிற த்ருதீயபக்ஷத்திலும்
ஸ்வரக்ஷணாபேக்ஷா ஸ்வவ்யாபாரத்தால் விலக்காமை யதாகதஞ்சிதென்கிற
தோ நிவாரணமோக்ஷதமேயிலே விலக்காமை விவக்ஷிதையோவென்
று விகல்பித்து தூஷணை தூஷிக்கறார். (ஸ்வரக்ஷணாபேக்ஷேத்யாதிநா) அநா
திர்த்தோ பக்ஷத்தை தூஷிக்குறார், (அநாதீதிர்தேதி) அவித்யாவ்ருத்தி
பக்ஷத்தை தூஷிக்குறார். (அவிதீதி) வேதாந்தக்ருத்யமென்கிற ப

ஸா-ஸா॥ப்ரவ்ருத்திஸாபேக்ஷயோராவாத [illegible] த்விவாநாயஸ்வீகாரோ பாயக
ப்ரவ்ருத்தி ஸ்வஸ்வீகாரரூபோ தாத்பர்யமேதகம். விலக்காதே
த்யாரோ ப்ரதாநம் பண்ண ப்ரஸங்கிக்குமித்யத்தை அநிவாரண
ஸ்வாபவாதப்ரவ்ருத்திவிவாநாயஸ்வீகாரோ [illegible], அநாதீத்யாரோ

ச|| த்யஜ்ய த்யாகோபதேசத்திலுமுண்டாகையாலே இவ்வளவே ரக்ஷணீய தைக்குறுப்பாகாது. ஸாதநாந்தரத்யாகமென்றால் உபாஸநாதிகளும் மற்றுமுள்ள ஸாதநப்ரவ்ருத்திகளுமெல்லாம் ஸாதநாந்தரத்யாகமாகை யாலே இதுக்கொருவாசி சொல்லவிற்றுகாது. ஸாதநனுக்குத்தானே வருமென்று விவக்ஷிக்கில் உபமேயாதிகள் வேண்டாதொழியும். ஸர்வாநுவ்யாக்ருதிஸ்வஸாத்யாநர்த்தமென்னில்; தந்தாம் ஸாவ்யாந ஸம்பவமாக ப்ரவ்ருத்தி வ்யாபாரம் வேறுபடும். "வ்ரஜ" என்று விதேய மாய் ஸமுதகர்மாதிகளன்றிக்கே யிருக்கிறவித்தை அதிகாரிவிசே ஷணமென்னவொண்ணாது. கர்தவ்யமாக விதிக்கிற ப்ரவ்ருத்தி தனக்கே இப்படி யேதேனுமொரு கண்ணழிவுபண்ணில் உபாஸநாதிகளையும் இப்படி கண்ணழிக்கலாம். அப்போது இச்லோகங்களாலே உபாஸ நாதிகளிற் காட்டில் ப்ரபத்திக்கு வ்யாவ்ருத்திசொல்ல நினைத்து கலக்க

ஸா-நி|| க்ஷத்தில் உபாஸாதிரூபஸாதநகர்த்தவ்யமோ ஸ்வகதப்ரவ்ருத்தி நிஷேதோத்தேசம் ஸாதநகர்த்தவ்யமோ என்று விகல்பித்து முதற்பக்ஷத்திலு த்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஸாதநக்ருத்யமிதி) இதீயபக்ஷத்தைநிரா கரிக்கிறார். (ஸாதநனுக்கிதி) இந்தபக்ஷத்தில் ப்ராதிகூல்யஉபாயாதிவி சேஷப்ரஸங்கமுமுண்டு விதேயஸாத்யாநபக்ஷத்தில் ஸமுதாயவ்யாக்ருதி த்வஸாத்யாநமோ ஸர்வாநுவ்யாக்ருதித்வஸாத்யாநமோ முதற்பக்ஷத்தில் ப்ரவ்ருத்தியிலேவ்யவஸாநம் ஸித்தம் க்ருதார்த்தீயத்தை தூஷிக்கிறார். (ஸர்வாநுவ்யாக்ருதித்வஸாத்யாநேதி) வ்யாபாரஷேஹேதுப்ரவ்ருத்தி ஸேவ ஜாத்யவத்யா நநுஷங்கம் ப்ரஸம்கிக்குமென்றுகருத்து. இனி ப்ரவ்ருத்திக்ஷயிகாரி விசேஷணமென்கிறபக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச் செய்கிறார். (வ்ரஜ இதி) ஸமுதிதஹேதுவிதிஜ்ஞாபக ப்ரவ்ருத்திவிசிஷ்டந யாகம் விதேயஜ்ஞாநஹாநேச்சு நாயிகாரிவிசேஷணம் இதிஸ்ரீஉ க்தாசோநேயோக்தி விரோதமென்றுகருத்து ஸமுதக்ஷத்திற்கும ஸா தாரண தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (கர்தவ்யமாகவிதி) உபாஸநா திகளையும் கண்ணழித்தால் பாயகமுண்டோ வென்றுவருளிச்செய்கிறார்

ஸா-கா|| உருப்பாகாதித்யம் தேநகநாஸ்த்யவித்யாவப்ரவ்ருத்திஸர்வாத ப்ரதிபத்யாஸ்வீகாரநிஷ்டகம். (உருப்பாகாது) உபயாக்ஷநஸ வதீத்யர்த்தஃ. ஸாதநத்யாகத்வ வேண்டாதொழியுமித்யம் தேந ஸாதநக்ருத்யஸர்வாதப்ரதிபத்யாஸ்வீகாரநிஷ்டகம். ஸர்வாநுவ்யாக்ருதத்வ வேறுபடுமித்யனேந விதேயஸாத்யாந ஸர்வாத ப்ரதிபத்யாஸ்வீகாரநிஷ்டகம். வ்ரஜேத்யாஸ்ய ஒண்ணாதித்யம் தேந ஸமாதேயஹேது விதிஜ்ஞாபக ப்ரவ்ருத்திவிசிஷ்டநய யாக விதேயஜ்ஞாநஹாநேச்சு தாத்ருதிஷ்டி நூஸம்சிதம். கர்தவ்யமாக ஜத்யாஸ்யநிலையாகக்கடவது ஜத்யநேநஸாமாநாதிகாரண்யமதிகாரிவி

தவிட்டாது. ஸ்வவிஷயஸ்வீகாரவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு ஸாத்யமாகாநிற்கச்செய்தே இஸ்ஸித்தோபாயம் ஸ்வீகாரத்தாலும் நிரபேக்ஷமென்று ஸாதிக்கவேணுமென்றில்; இது ப்ரஸித்தியாலே ஶுத்ரோபிக மாதல் ஸ்வவசநவிரோதமாகலாம். ஆகையாலீஶ்வரன் ஸ்ரீஸாத்யநீயனுக்கு ஸ்ரீயாதமான ஸித்தோபாயம், பக்திப்ரபத்திகளிரண்டும் ஸ்ரீஸாத்யநங்களாய்க்கொண்டு ஸ்ரீயாதமல்லாத ஸாத்யோபாயங்கள். இவை யிரண்டத்தொன்றிலே யதாதிகாரம் நிலையாகக்கடவது. ஸாபேக்ஷிதஸமுத்துக்குபாயமாக விஹித்த ஸாதநாங்களை யிடையிடவேண்டாதபடி ஸ்ரீப்ரபத்திக்கநந்தரம் ஸர்வஸ்வீகாரம்பண்ணின ஶரணன் தவிர்ந்து நிற்கும் நிலையைப்பற்ற ஸாகஶப்ஸ்யமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். அதெங்

ஸா-நி॥ (அப்போதுஇதி) ஸ்வஸித்தவிரோதிரக்ஷணாபத்திஎன்றுகருத்து "ஶரணம்வ்ரஜ" என்று ஸ்வவிஷயஸ்வீகாரவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு ஸித்தோபாயம் ஸாத்யமென்று ஸாதிக்கிறது. ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரத்தாலும் நிரபேக்ஷமென்று ஸாதிக்கவேணுமென்று ஸாகஶப்ஸ்யம் போதிக்கிறதென்கிறபக்ஷம் நிஷ்க்ருஷ்டதயா ஶ்ராவ்யமன்றோவென்று ஶங்கித்துபரிஹரிக்கிறார். (ஸ்வவிஷயேத்யாதிநா) ஸ்வஸூக்தஃ ஸாபேக்ஷ ஸித்தோபாயேஸாகஶப்ஸ்யம் நிரபேக்ஷத்வஸாதிபரமாகில் "ஸமேநாதம்ஸ்ரீஸாம்தாபாஸீதே" த்யாதிவசந ப்ரஸித்தியிதஸ்யமாகையாலே ஶாக்ஷாஸாதநங்காரவம் ஸ்ரீஸம்ஶிக்கும் நிரபேக்ஷத்வ ஸாதிபரமாகில் "ஶரணம்வ்ரஜே" தி உபாயவிதாயகஸ்வ வசநவிரோதம் வருமென்று கருத்து. ஸ்வஸித்தாந்தத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) இப்படியாகில் ஶாஸ்த்ரஸாத்யோபாய வியாநவிரோதம் வாராதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவைஇரண்டிதி) அதிகாரிபேதேந வ்யவஸ்திதமாகையாலே விரோதமில்லைஎன்றுகருத்து. இனி ஸாகஶப்ஸ்யத்திர்க்குயோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஸாபேக்ஷிதஸமுத்துக்கிதி) யதா நிரபேக்ஷோபாயஸாத்யனவன் செய்விக்கச்செய்கிறவ்யாஜமாத்த்ரத்தை அவனோடொக்க வ்யாபாரமாகவெண்டுகை உசிதமன்னென்று ஸாகஶப்ஸ்யதாத்பர்யமென்றுசொன்னது கூடுமோ? ப்ரயோகாந்த இரண்டுயோஜநையிலும் ஶரண்யஸாந்நாயிகாரணமான ஸாகஶப்ஸ்யத்திர்க்கு ஶரண்யஸ்தாகார விஶேஷபரத்வஞ்சொல்லுகையே யுசிதமாகையாலே ஸாத்யோபாயாதி ஶதோபாயத்வ ஸாதிஸ்ய ஸ்வஸ்ரூபபரத்வம் ஸ்வரஸமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸாபேக்ஷிதஸமுத்துக்கிதி) ஸதத்ராதிஸந்தாநம்

ஸா-கா॥ ஸ்ரீஸாத்யர்ஸநிஷ்டநீஸ்ரீடேசம் ஸாபேக்ஷஸ்யஸ்ய ஸாஸ்ய ஸாதயாரணாகஸம்ஸ்ஸ்ரீக கேவஸ்யவர்தி ஸாதோந்த்ரோபாயாநந்யபரத்வம் வெ [illegible] (ஸாபேக்ஷிதஸமுத்யாதிநா) (நடுவேநிற்பஇத்யாதி) ஸக்திநிவேஷ்ந

௨௦|| ஙனேயென்னில்; ப்ரபத்தியும் பண்ணி அநந்தரம் அதடியாக உபாஸநாதிகளும் அநுஷ்டித்தால் ஸமுதாயோபாயமாகக் கடவதன்ன ஶரண்யன் ஸக்தனாய் விளம்பாக்ஷனல்லாத இவன் திறத்தில் ப்ரபத்திக்கும் தனக்கும் நடுவே நிற்பதொரு சுமைசுமத்தாதே இவன் சுமையைத்தன் குணங்களின்மேலே யேறிட்டு "ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நாயே த்யாநயோகவிவர்ஜிதா: | தேபி ம்ருத்யுமதிக்ரம்ய யாந்தி தத்வைஷ்ணவம் பதம்" என்றும், "ஆறெனக்குநின் பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தாய்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே குணவிஶிஷ்டனான தானே நிரபேக்ஷஸாதநனாய் நிற்கும் நிலையை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு ஶரணமாகவடையென்று இங்கு சொல்லிற்றாயிற்று. இப்படியே அதிகாரிவிஶேஷணமான தன்னை ப்ரபத்தி பண்ணும்போது ஆகிஞ்சந்யஸம்பந்நாதிகளையொழிய வேறொருவதிகாரத்தை இதிலே வித்யாந்தரத்திற்போலே சொரிகிக்கொண்டு அதுவும் ப்ரஸாதநமான உபாயகோடியிலே நிற்கிறதென்றும்

ஸூ-௯|| போலே ப்ரபத்தியும் ஶரணோபாயமாகையாலே ஸ்வஶக்தி விஷயத்தில் தந்த்ராந்தரத்தாலே ஸமுச்சிக்கையால் ஶரணாகதிக்கு உபாயாந்தர ஸாபேக்ஷத்வமென்று ஓராகாரமுண்டோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெங்ஙனேயென்றில் இத்யாதிநா) உபாயாந்தர நிரபேக்ஷமான ப்ரகாரத்திற்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார். (ஶரணம் த்வாம் இதி) (ஆறெனக்கிதி) ஆறு உபாயம் எனக்கு நின் பாதமே ஶரணாக உபாயமாக நிர்வ்யாஜோபாயமாக தந்தொழிந்தாய் என்றபடி. இப்படி ஶரணஶப்தோபாயாந்தர நிரபேக்ஷ்யாநுஸந்தாந பரகேஶவமென்று சொன்னது கூடுமோ, அது ஶரணஶப்த ஸ்வாரஸ்யத்தாலே தானே ஸித்திக்கையாலே ஏகஶப்தத்திற்கு அந்யப்ரயோஜநமோவென்ன ப்ரயோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார். (இப்படியேஉத்) இப்படியே உபாயாந்தர நிரபேக்ஷ்ய ப்ரகாஶநத்திலேயென்றபடி. இப்படி ப்ரபத்தி அதிகாராந்தர நிரபேக்ஷ்யபரமாகில் ஸத்யாநுஷ்டாநம்ப ஸம்பியாதோ, ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாதிகளாலே தந்த்ர

ஸூ-௬௦|| ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநாநந்தரமேவ ஸாத்யோபாயாநுஷ்டாயப்ரபத்த்யம் ப்ரதேயாஷாஸ்யம் காருண்யபரவஶோ ஹ்யதோ ஸாநுஷ்டாநாநபேக்ஷண வத்தாதீதிப்ரமாணதோவகந்தவ்யம். (ஆறெனக்கித்யாதி) ஸர்வோபாயம் ஸாத்யஸாதநத்வக்ஷ ஸாதநா வேஷோபாயகேவ நாத ஜகத்யம். அநந்யகதித்வ ஸங்கல்பாதிரூபம் ஸஞ்ஜ்ஞாகவிஶிஷ்டாதி ந்யாஸாதிஸித்தாய ப்ரவ்ருத்திகதயோபாயாந்தரம் ஶாஸ்த்ரயபரத்வம் வேதத்ராஹ (இப்படியே அதிவிஶேஷணத்யாதிநா) ப்ரபத்தேராஜ்ஞாநாஜ்ஞா ஶேஷகைங்கர்யஸ்ய ஸாத்யாந ஸாநுஷ்டாநாத்தம் ப்ரபத்தேக்ஷிதி

௨௦॥ ஸித்தைக்கவுக்திக்கைக்காக ரக்ஷாபேக்ஷையென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். ஶ்ரீமந்நாராயணனாலே ரக்ஷிக்கும் கர்த்தவ்யாந்தரங்களுமெல்லாம ப்ரபத்திக்குத் துணையன்று, இப்ப்ரபத்தியாலே ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸமர்த்தனாயிருக்கிற நாரொருவனுமே இந்நிரபாயத்துக்குப் ப்ரதிபந்நனாய் நின்றேன், இப்ப்ரபத்தியைப்பற்ற வேறொரு தேவைசெய்யவேண்டா அத்தேவையைத் துணையாகக்கொண்டு உன்னை நான்ரக்ஷிக்கப்புகுகிறேனல்லேனென்று தாத்பர்யம். இத்தால் ஶ்ரீநாரதீயஸம்ஹிதாதிவிஶிஷ்டப்ரபத்தியொழிய ப்ரபத்திபரிகரமென்று பேரிட்டுத்தனக்கு வேறொரு ஸஹகாரிகாரணத்தைக் கூட்டவேண்டாவென்று சொல்லிற்று. "யதோக்தோபாயப்ரகாரேண உபயக்தாகம்" என்றும், "ப்ரபத்திரேவ நிரீக்ஷிதாம் வ்ருணே" என்றும்சொல்லுகிறபடியே ப்ரபத்திக்கபேக்ஷிதமான தெளிவில்லாவிடிலும் யதாஶக்த்யநுஷ்டானத்தாலே காயஞ்செய்கிற விவ்வுபாயத்துக்கு வேறொரு

ஸா-வி ॥ ஷாடமானாலும் பரிகரமேவ ததனுஷ்டானமில்லையென்றில் ஆனாலும்விஶேஷாய விஶேஷணமான ஸாக்ஷாத்ஷம் ப்ரபத்திக்கிதர ஸாபேக்ஷ்யமாகமாட்டாதேயென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீமந்நாராயணேதி) இப்படிவிஶேஷாயத்திற்கு ப்ரபத்திப்ரதிஸாபேக்ஷ்யம் சொன்னாலும் ப்ரபத்திக்கி ஸாபேக்ஷ்யம் சொல்லவில்லையே விஶேஷாபயஸ் ஸாபேக்ஷ்யம் தகலிஸிஎன்றில் ஶ்ரீநாரதீய ஸாபேக்ஷ்யமும் ப்ரஸம்ஸியாதோவென்ற ப்ரபத்திக்காநா ஸம்ஹிதாயாம் ப்ரபத்தி ஸாபேக்ஷ்யம் ஸமிதமென்றருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலிதி) இவ்வர்த்தத்தை கௌதஸ்த்திகந்யாயத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறார். (யதோக்தேதி) இப்படி ப்ரபத்திபரிகராதர ஸாபேக்ஷயாகில்பெருமாள்ஸமுத்ரத்தை ஶரணம் புகும்போது ஸுக்ரீவஸஹிதத்திலும் உபவாஸஶயநாவஸாதி ரூப

ஸா-ஸ்வா॥ த்யுதி ஸ்வயம்ப்ரயோக்தவ்யதயோபநுஷ்டானம் நதா ஸாபேக்ஷஹகாரிக்ரயோஜ்யாம் (ஶ்ரீமந்நாராயணனாலே இத்யாதி) (தேவை) கர்த்தவ்யம். உக்தார்த்தம் கௌதஸ்த்திகந்யாயேநாபபாதயதி (யதோக்தாதிநா) ஶ்ரீநாரதீய ஸம்ஹிதாயாம் ப்ரபத்திவிஷயவிஶேஷ ஜ்ஞானமாபேக்ஷ ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞானத்வாபேக்ஷ ஸத்பாவாத் தத்ரைவாதி ஸம்ஹிதாயாம் ஸம்வத ஶ்ரீநாரதீயஸம்ஹிதாதி ரிக்தாநபேக்ஷ்யம் கௌதஸ்த்திகந்யாயஸித்தமர்த்தம். நந்வேதந்நாரதீயஸம்ஹிதாதிரிக்தாநபேக்ஷ்யம் ராமவத்ஸமுத்ராந்நேஹ ஷ்டிதஶரணாகதிவு திவாரகாஸநஸ்ய ஜாதகவிரோதம். தத்ர ஸாகரஸ்ய ரண திரவாஸனவாதி நியமாநோக்ஷணப்ரதேக்ஷிதத்வ தயோஸ்

ச॥ அதிகாரத்தைத்தேடப் ப்ரஸங்கமில்லையிறே. "தஸ்ய ராமஸ்ய ஸுப்ரீதோ ஸுக்ரீவ: ப்ராஹ ராகவம் | ஸாஹஸம் ஸர்வதோ பத்ரம் ஶரணம் ஶரணாகத: || ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா ஶரணம் கந்துமர்ஹதி" என்று பெருமாள் ஸமுத்ரத்தைப்பற்ற ஶரணாகதிபண்ணின விடத்திலும் "ஸ ராஜா ராகவோ தேவ ஏவமேஷ ஶ்ருதாத்மந: | ஶரண்யம் ஸர்வலோகேஶம் ஸர்வஜ்ஞம் நாராயணம் ஹரிம் || ஸர்வலோகேஶ்வரம் ராமம் ஶரணம் ஶரணாகதா: | ஸ தர்மாத்மா ப்ரஜாநாதோ ராஜா தேவம் நாராயணம் ப்ரபும்" என்று ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்தத்திலே ப்ரஸித்தமான ப்ரகாரங்களுமெல்லாம் ப்ரவ்ருத்திக்கமன்று. இவ்விரண்டிடமும் அதிகாரப்ரதிபாதநபரமாகையாலே அங்கங்கு நியமங்கள் சொல்லப் ப்ராப்தம். இப்படி ஸா-

ஸா-நீ॥மான சிலஸமயமாநஸாதந்த்ர்யஸம்ப்ரதாயப்ரஸித்திமாகவு ப்ரவ்ருத்திக்கிச் சொல்லுகிறது விரோதமேயாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ததஶ்சேதி நா) ப்ரவ்ருத்திக்கிடமன்றாகில் அதிகாரவிஶேஷம் சொல்லுவானேன் என்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விரண்டிதி) அவ்விடம் ப்ரதிபாதநபரமாகையால் ப்ரவ்ருத்திப்ரகாரமல்லாமையாலே விரோதமில்லை என்றுகருத்து. ஆனாலும் ஸாங்கப்ரபத்தி ப்ரவ்ருத்திபரமாகில் அவ்விடத்தில் வாஹநாதிப்ரயாதம் அதிகாரணம் தீர்த்தமாக அவஶ்யம் நாஸ்திகமானாம் தத்ஸங்க்யாதம் யதாஸாத்தம் ப்ரணாமோ ப்ராப்தா வ்ருத்திப்ரதிஷ்டம் மவியிகூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படீதி) இப்படி வசநாக்ஷரங்களை ப்ரதிபாத விதாநஶ்ரவ்ய ப்ரவ்ருத்திக்ருதிஸ்ஸாம ஸாங்க ப்ரபத்தி என்றுகருத்து. இப்படி வசநஸம்ப்ரதாயநாக்க-

ஸா கா॥ ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரதிகூலமானவர்த்திவாதநாநவிரோதஜத்விப்ரதிபத்தி. (தத்ஸாமர்த்யாதி) நந "ப்ரஸீதேதி"தி ஸ்த்ரீஶ்ரூபதிஷ்டயா "நமோஸ்து ராஜ்யநாதேந" இத்யுக்தநமஸ்காரஸ்ய ஸாத்யாஸாத்யவாக்யஸ்ய "அகோவித்யஷ்டஸாங்க்யத்வே ணா ஶோதஸாம்யமேயாவஶ்யமேந தர்மம்: | ஶோதஸ்யம் ப்ரமாணதிஜ்ஞ க்ருஷ்ணப்ரணாமீநவா நஶ்ரவாமே" த்யாதிஷ்வஸ்யாங்கதயைவ நவிஶேஷணாச் ஶ்ரேயோவ்யாக்யாத இத்யுக்த்யா "விநதவிபயஸாத்யே" த்யாதௌ மந்த்ராதி நமஸ்காரேணாங்கப்ரயோக ஸாங்கப்ரணாமஸ்ய ஸாத்யாஸாத்ய ப்ரணாமவிஷயமேவ நியமோக்தாவாஸ்ய ஸாத்யாதிப்ரதிஷ்டமான ப்ரணாமஸ்யத்வ விவக்ஷித இதி ஶ்ரேயோவிரோத இத்யுக்திவ்யாக்யா (இப்படி ஸாங்கமேதத்யாதி) நந "ப்ராத: ஸ்நாத: காலே தேஶோஹாஸநாவஸேயோ நாஸ்திக: | ஸ்வஶக்திவ்ருத்யா

உக்திக்ரமத்தை அந்தத்திலுங்கண்டுகொள்வது. இங்கு ப்ரத்யக்ஷாதிக
ளிற்சொன்ன ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிபரிகரங்களொழிய வேறொரு
நியமங்கள் வேண்டா, ஆகிஞ்சந்யயுக்தரான த்ரௌபதீ காகம் தீ
ராக்ஷஸீ விபீஷண ஸுக்ரீவ முசுகுந்த கஜேந்த்ர தேவ
ஸ்வபாவ த்ரிசங்கு க்ஷத்ரபந்து ப்ரஹ்லாத காக கபோதாதிகள் ப்ர
பந்நராகிறபோது அப்போதை ஆநுகூல்யாதிகளையொழிய வே
றொரு அதிகாரத்வத்தையைச் சொல்லக்கண்டிலோம். க்ஷணகாலஸா
த்யமாய் நிரபேக்ஷமான ப்ரபத்திமாத்ரத்தாலே கடுக அவ்வோ ப்ர
பந்நருக்கு அவ்வோ அபேக்ஷிதஸித்தியுங்கண்டோம். இப்படி ஸா

ஸா-டீ|| ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிபரிகரநிரபேக்ஷமென்றுசொ
ன்னதுகூடுமோ, ஸாதநத்வம் பரிகரஸாதநநிரபேக்ஷமா
மாய்க்கொண்டு ஆநுகூல்யாதிநிரபேக்ஷமும் ப்ரஸங்கியாதோவெ
ன்றவருளிச்செய்கிறார். (இங்கிதி) ப்ரபத்த்யத்யாயத்தில் ப்ராதிகமாக
ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகம் விஹிதமாகையாலேவநகப்ரவ்ருத்தைந
ரபேக்ஷ்யம் தத்வ்யதிரிக்த விஷயதயா வ்யவஸ்தமென்றுகருத்து.
ப்ரபத்த்யத்யாயத்தி லில்லாவிட்டாலும் ப்ரபத்திப்ரகரணாந்தரத்
தில் பரிகராந்தரம் சொல்லித்தாகிலதுவும் ஆவச்யகமாகாதோவென்ற
வருளிச்செய்கிறார். (ஆகிஞ்சந்யேதி) ஸாதநத்வம் ப்ரபத்திக்கு பரிக
ராந்தராபேக்ஷை இல்லாவிட்டாலும் அபிமதபல ஸித்தியில்
பரிகராந்தரந்தான் ஆவ்ருத்திதான் வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கி
றார். (க்ஷணகாலஸாத்யமாயிதி) ஸத்யஸ்ஸஹகாரஸமர்த்தத்தாலே பரிக
ராந்தரவிலம்பாத் ஸித்திவிலம்ப மில்லையென்றுகருத்து. த்ரௌபதீ
ப்ரபத்தியிலிப்படி கூடினாலும் பரமைகாந்திகஷ்டாஸ்ரமவ மோக்ஷார்த்த
ப்ரபத்தியில் ஸாதாரண பரிகராந்தர மில்லையாகில் அபேக்ஷிதகாலத்
திலே ஸித்திகூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஉதி) தா

ஸா-கா || ததஸ்க்ரியாஸ்வத்ரஸமாஸ்ரயம்|| உபவீதம்ப்ரிவாபவஸ்த்ரஸ்வ
வாஞ்சம்விநாக்ருதம்|அபவித்ரகரஸ்யதத்ப்ரஸ்யவிஹலம்பவேத்
த்யாதிஹிரண்யகேநாஸ்கரணே ஸவஸ்த்ரஸ்வ ஆசமநோ பவேஹய்ராசு
ஹாந்ந்யாஸஸ்யாபி தாபேக்ஷிதத்வம் நிரபேக்ஷ்யவாஸ்ய
தஜ்ஞத்வ அபேக்ஷிதம் ஜ்ஞாநாநந்தாதிநந்தஷ்டாநேபேக்ஷ
க்ஷிதப்ரவ்ருத்தபாவாந்நாந்தள த்ரௌபதீ ஸ்வாஸ் நதபேக்ஷித
தி மோக்ஷார்த்தப்ரபந்நேபி நிரபேக்ஷ்யாவஸ்த ஸங்கே
தாஸ்ரியணாஹ (இங்கு ப்ரபத்த்யத்யாயாதீதி) த்ரௌபதீ ராஜஸ்யே
வ ப்ரபந்நா. தயஞ் ஸ்வயம்வரம்ஷேஷவர்ந்ப பந்நா. ராக்ஷஸீ த்ரிஜ
டாஸ்ரோத்கதா ஞா நீ ஸே வ ப வ ஞ ர வி பீ ஷ ண ஃ ஆ
ஹுஸேவ ப வஹ. க்ஷ தபஸ்ஸாராஜாஸெ த 'ஆஹுஸேவ க்ருஷ்ண

௨௰ || க்ஷாயோபவ்ருத்தியிலும் இவன் கோலின கார்யத்திலே வைகல்யத்துக்குக் குறையில்லை. இது "கோஸாங்கி" என்கிறவாக்யத்துக்கும் தாத்பர்யம். "வரிஷ்ணு" என்கிறவிடத்திலே வரிகாரணாபேக்ஷைசொன்னபொருளிலே ஸாகல்யத்திலே த்வயோர்ஜுநநிஷ்க்ரீகாணாயுமாகக் கடவது. இதுக்கு அயோகஜாம் விவக்ஷிதமாகவுமாம். ஸாகல்யத்துக் கிது பொருளாலும் "வரிஷ்ணு" என்கிற விதுக்கங்கு சொன்னவ

ஸாதி||ஞ்ஞாயத்தாலேஎன்றுகருத்து. நஷ்டாஸ்யப்ரவ்ருத்தியில்ஸமயவி திரோகஹேதுபுண்யவாரநஸம்நத்தாலே வைகல்யமுண்டானாலும் ஸதீம் தியபேக்ஷாஸம் ப்ரவ்ருத்தில் ஸாமாதர வரிகாரணாமில்லாவிட் டாலும் ஸ்வஸ்யம் வைகல்யமுண்டென்கைக்கு ப்ரோணமுண்டோவென் றவருளிச்செய்கிறார். (இதுஐதி) "கோஸாங்கி" என்கிறதுஸவப்ரகார ரோகநிஷேதமாகையாலேவரிகாரணஹாவ வைகல்யம்பாத்ய யாதுபோகமும்நிவர்த்யமென்றுகருத்து. இப்படி ஸாகல்யத்திற்கு வரிகாரணாபேக்ஷைத்தின் தாத்பர்யமாகில் ஸாவகும் "ஸவ யதாந வரிஷ்ணு" என்கிறதற்கு பேக்ஷை வியவாரவம் சொன்னபடியாலே ஸாநாத்யம் ப்ரஸம்ஸியாதோவென் றவருளிச் செய்கிறார். (வரிஷ்ணுதி) ஸயிகாரோக்யில்லாமையாலே ஸீ காணங்கூடுமோவென் றவருளிச்செய்கிறார். (இதுக்கிதி) ஸாகல்யத்திற் க்கு பேக்ஷைராஸங்கவசத்தில் "வரிஷ்ணு" வென்கிறதுக்கு ஸாநாத்யம்ப்ர ஸம்ஸியாதோவென் றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாகல்யத்து க்கிதி) இப்படி ஸாகல்யத்துக்கு ப்ரவ்ருத்தியில் உபாயஞாநமும்

ஸஉ-கா || ப்ர வசநம், ஸாவகாஸ்ஸ்ஸாபோத்திதவசப்ரவசநம், மஜ்ஜ ஜேஷ்ட யாத்யவோவ ப்ரவசநம், வாஸ்வாஸ்ய ஸாகல்யேயநாதா ஸ்ரீநீவோவ ப்ரவநாம், ஜவாஸ்ய யஜ்ஞஹம ஸ்ரூஷணாஸ்யமதா ஸ்ருதேவ விஷ்ணும் ஸாரணம் மதம். ஸாவஸ்ய ஸாவஹிருத வாவ ஸாரணம் மதம், ஸ்ரீஸம்கால்ஸாநப்ரவள விஸ்ராஜிதும் ஸாரணம் மதள, கிராதம் கபோதம் ஸாரணம் மதம், காகம் ராவலம் ஸாரணம் மதம் கபோதஸ்யபிம் ஸாரணம் மதம், ஸலாவாதிஸர்வாஸும். ஸஷாம் ஸாரணாமதிப்ராவகப்ரகாமேஷ்ட ந கொவி யஜுஸ்த்ரநக்ஷித்த தயா ஸ்ரூயத ஐதீயும். ஸாகல்யேஹிவாயாஞாநம் மாநயவ் வேஷ்டகம் போகநிவதீநாதவிஷய தீதிராஹ (இது "கோஸாங்கி" ஐதீதா) ஸாவஜஹி "ஸகம் மஹாவோ யஜுாணா" இதி பேக்ஷை வைாயகதயோக்தநதீமஸ்வேநவளநாதாத்யம்ஸாதீத் தாஹ (வரிஷ்ணுஜ்ஞ தாதி) (இதுக்கஸாஸ்ராதிதி) "ப்ரவ்ருத்வேஷு ஸர்வாவகஸ்வம் ஸ்வப்ராயாந்திவாரணம் | ப்ரவசிதவ்யஜார்த்தக

[illegible] || [illegible] களைக்கொள்ளவுமாம். [illegible] நாதிகளானவம்சிகளையும் இவற்றின் [illegible] களான [illegible] களையுங் கழிக்கிற விப்பொருள்களில் இவ்வேகஸ்வம் [illegible] விசேஷித்தபடியென்னென்னில்; [illegible] பக்கலிலே இவை [illegible] கொண்டு [illegible] துவக்கற்றமை காட்டுகைக்காக. “[illegible]” என்கிறது “[illegible]” என்கிறதிற்றில் [illegible] த்தையும் “[illegible]” என்கிற மேலில் [illegible] த்தையும் பார்த்

ஸா - [illegible] || [illegible] மென்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது [illegible] கூடாதே, [illegible] மென்றில் அப்போது [illegible] களிலும் [illegible] வென்று [illegible] கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) ([illegible]) அது உபாயாந்தர [illegible] மென்றபடி. விஷயமான [illegible] வேன்று விசேஷிக்கையாலே [illegible] உபாயாந்தர [illegible] மென்று கருத்து. [illegible] த்துக்கு [illegible] மாக ஒருஅதிசயம் சொல்லாநின்றுகொண்டு [illegible] மருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) [illegible]

ஸா - [illegible] || [illegible] “[illegible]” [illegible] (அங்கு சொன்னவ [illegible] களை [illegible]) “[illegible]” [illegible] | [illegible] | [illegible] | [illegible] ” [illegible] ([illegible]) ([illegible]) [illegible]

த்ம|| திவ்யதேஶஸம்பந்தஸம்பந்தத்துக்குப் ப்ரதிஸம்பந்தியாய் நிற்கிறதென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். அப்போது "ஸாக்ஷாத்தேந ஶாஸ்த்ரேஷு யேந யேநைஷ தேவேந | ஸ ஸ த்வத்ப்ராப்தீதி சரமஶ்லோகஸங்க்ரஹ:". இத்தாலே என்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்; "யதோ³க்தகாரி காலேந நஶ்யந்த்யப்ராப்தபோ⁴ரா: | ஸாக்ஷாத் யஸ்ய ப்ரபந்நஸ்ய யோகேந ஸக்திக: || ப்ரபத்த்யைவாஸ்யாஸ் யதா²நாஸக்தேயதி: | தேந தேநாப்யதே தத் யத்³யத் ஸேவேத ஸாதநே || ஸாத்⁴யாத்வ தேநைவ ஸாத்⁴யதே ப்ராப்யதே த⁴ர்ம:" என்கிறகட்டளையிலே தனக்கபிமதங்களாயிருப்பதே தேனுமொரு பலங்களைப்பற்ற அவற்றுக்கநுகுணமாகத் தனித்தனியே ஶாஸ்த்ரங்களாலே விதிக்கப்பட்ட உபாயங்களில் ஜ்ஞாநாபாவத்தாலேயாதல் ஜ்ஞாநமுண்டாயிருக்க ஶக்த்யபாவத்தாலேயாதல் இவையிரண்டு முண்டாயிருக்க விளம்பாஸஹத்வத்தாலேயாதல் ஶோகித்த அதிகாரியைப்பற்ற அவ்வுபாயங்களொன்றிலும் நீ யலையவேண்டா, அவை தனித்தனியே தரும் பலங்களுக்கெல்லாம் ப்ரபத்திவஶீக்ருதனான நானொருவனுமே யமையுமென்று சொல்லிற்றாயிற்று. பலவிஷயங்கள் தரவல்ல ஶரணாகதிதையெல்

ஸார-தீ || விஜயுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸாக்ஷாத்தேணேதி) "ஸஸத்வத்ப்ராப்தி" இலவோபாயாபேக்ஷாவிவக்ஷிதமாகில்லாயிதமன்றோ, தத்தத்ஸாத்யஸாதநாந்தரவைக்ல்யவிவக்ஷிதமாகில்ஸர்வஶக்திவ ஸாமம் வாருதோ, ககிமநவிஷயத்தில் மாருதா ஸாத்யஸாதநாந்தரவைக்ல்யவிவக்ஷிதமென்றில் உபாயாந்தர ஶக்தரான நாயநாதி ப்ரஹ்ருதிகளுக்கு ஶோகாபாவம் ப்ரஸங்கியாதோ வென்கிறவபிப்ராயத்தாலே ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலிதி) இப்படியர்கில் ந்யாஸமே ஸர்வஸாதநப்ரதிகோடியாகதோற்றுகையாலே ஏகஶப்தவிஶேஷித விஷயோபாயத்திற்கு ஸர்வஸாத

ஸார-கா||ப்ரபத்தி: ஸாத (ஸர்வஸாதநாந்தராணி) ஜ்யோதிஷ்டோமாதீநாம் ஸாத்யபாதிதஸர்வ ஸாமராஜ்யாதிபலாநாமேவ ஸாதகன்வ்ஸாதநாந்தரஸமூர்: ஏகமேவாநேகஸாதநாந்தரஸாம் ஸம்பந்நம் "கார்ஶ்யாஸாதிஸாத்யஜனகஸ்வாதநாபூர்வ ஶோஹாது ஊ்மோதாந்தராதி கார்யஷ்யாபவாஶி: கண்ணநாஸாக்ஷிபோஹாது | யோ ஜ்யோதக்துவிஷ்ணு ஸ்ருதிவிக்ருதிஜாவாயயஸ்லகிதஸ்ரோக்தாம் ஸ்தோத்ரமாநவோஷாது ப்ரஶயதிவயம் விதநோகநிஶாயாம் || ஷண்ணாமித்தம் ஸாதநம்வா ஶோஹாநம்வாஷிவேந்தும்| நாஸ்தி ஹேஷஜ்ஞநூந்த் நாராயண ஸாயநா" இத்யாத்யுக்தவிஷய ஸாதநாந்தரநிரஸ்தி (பலவிஷயங்களித்யாதிநா) நேகபலோஸம்பந்தவபரஸ்யாப

ரமிலாம். இஸ்ஸர்வௌஷதமொன்றுமே தாவற்றாகையாலே நீ ஔஷதாந்தரங்களுக்கலமாவாதே யிந்த ஔஷதமொன்றையுமே யுபஜீவிக்கவமையும், இதுவுனக்கிந்த ஔஷதங்களாலே கழிக்கப்படும் வ்யாதிகளெல்லாத்தையுங் கழிக்கும், உனக்குப் பின்பு ஸர்வதோஷங்களையும் ஸஹிக்கலாம், நீ ஆரோக்யத்தையும் தோஷங்களையுமிழக்கிறோமென்று வெறுக்க வேண்டாவென்று சொல்லுமாப்போலே யிருக்கிறது இச் சரமஶ்லோகம். ஸர்வஶப்தஸம்பந்தியான வேதஶப்தம் ஸாதனாந்தரவ்யவதாநத்தாலே ஶரணத்தை விஶேஷித்துக்கொண்டு நின்றும். "த்யாஜ்யமேவ" என்கிறபடியே வ்யுத்பத்தியொன்றுமே ஸர்வோபாயாந்தரஸாதநத்திலும் விதிக்கப்படுகிற தென்று தோன்றும். இத்தால் ஸ்ரீவசநாதிகளும் இப் ஸமஸ்தவ்யுத்பத்தி பண்ணலாமென்றதாயிற்று.

ஸா-நீ|| வ்யுத்பத்தி கொடுக்கக் கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (பலவித்) (அலமாவாதே) ஶக்த்ராஸோகியாதேயென்றபடி. ஔஷதயோகவஜீவநம் போலே ஶரணவரணம், பலஔஷதம்போலே ஸகிராதிபோக்யவாகாரம் ஶரம் ஸகலௌஷதஸாதநஸ்ய ஶரண்யமென்றபடி. இப்படியாகில் "வேதநவேதநாவ்யதிரிக்த த்யாகவேதநஶோகநாஶகம்" என்று ந்யாஸத்திற்கு ஸர்வஸாத்யஸாதநங்கள் சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஶப்தஸம்) ஶரணத்து ஸாக்ஷாத் ஸர்வ ஸாத்யஸாதநஞ்ஞுமே ஸர்வஸாத்ய ஸாம்ய ஸாமாந்யதயா விவக்ஷித்வ வேஷத்தாலே ந்யாஸம் ஸர்வஸாத்யஸாதநமென்று வ்யாக்யாநஞ்சொல்லுகிறது ஶரணத்துடைய ஸர்வஸாத்யஸாதநத்வம் நிஷேதகமாக யன்றிக்கே வ்யுத்பத்திஸாக்ஷ்யமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வஸாத்யஸாதநதயா ஸமஸ்தவ்யுத்பத்தியாநங்கூடுமோ, ஐதர வ்யாஷாமேஷுக்களுக்கு வ்யுத்பாதனம் ஶ்ருதிகளிலே தந்த்ரஸ்ரீதத்வ தேவதாந்தரஸமாஶ்ரயணம் சொல்லுகையாலே ஸமஸ்தவ்யுத்பத்திக்கது கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இத்தால்வித்) தேவதாந்தரஸ்ரய

ஸா-கா|| ந்யஸ்ய ஸர்வஸாதௌஷ்யஹேதுபாவேஷ்வஹாநந்யாஸஸ்ய ஸர்வ ஸ்வஸாதநத்வவிவக்ஷ்யாதிஹித்த ஹாநந்யாஸவ்யஸநஸ்ய ஸர்வ ஸாஷ்டாங்கவேஷம் ப்ரஸாதாக்ஷஹாநந்யாஸஸ்ய ஸர்வஸாத்யஸாதநத்வ விஶேஷ்யவேதக்ஷ (ஸர்வஶப்தேத்யாதிநா) ஸர்வஶப்தவிஶேஷந தேஹேத ஶரணாகதி வியாயகே ஸ்வீர ஶ்ரோகே ஶரணஸமவேத ஸர்வஸாத்யஸாதநத்வேஷ்யநம் ஸர்வஶ்ருதித்த "ஸக்த்ஞாநாதிவ ஸம் ஸரிவரண ஶரணாதி" த்யாதிபேத்தீக்ஷாதி ஸமாஶ்ரயாவேக்ஷ்யாவேவ ஸக்ஸம் தேவதாந்தரஸ்ரயவ்யாவ்ருத்திஸமஸ்தவ்யுத்பத்தி பதாம். (இத்தால் ஸ்ரீவசநாதி) ஶ்வம் ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸர்வஸாத்யஸாதந

௨௯|| அப்போது "ஸ்வயமேவ ப்ராப்யதே ஶ்லோகஸ்ய தத்ஸ்மரணோபாஸ்ரயம் | நாஜ்ஞாநாந்யயாதிக்யம் ததைவைஷாய ஶ்ருதி: || ஸர்வாம்ப்ராஹ்மணாதாரமா ஜிஹ்வாம் ப்ராப்ய | நாமஸ்மர்த்த்யுஜ்ஜ்வலேநாதிஸ்த்ர்யோராயாதிஶோ" உக்த்யாதிகளிற்படியே வித்யைகளில் விசேஷணமாய்ப் புகும ஸவொழிய மற்றும் ஸர்வாவஸ்தையிலும் தேவதாந்தர ஸம்பந்தமற்றிருக்கை யூகிதம். மோக்ஷத்துக்குபாயாந்தரங்களாய் உபாயவிரோதிகளைக் கழிக்கவேண்டுவார்க்கும் இப்ப்ரபத்திபண்ணலாம். ப்ராப்திவிரோதியைக் கழிக்கவேண்டுவார்க்கு மிப்ப்ரபத்திதானே யமையுமென்று ப்ரபத்தியினுடைய ஸகலாதிகாரஸாதாரணத்வமிங்கே சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ப்ரபத்தி உபாயவிரோதியைக் கழிக்குங்கட்டளையை ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்தில் பக்தியோஜனையிலே யருளிச்செய்தார், ப்ராப்திவிரோதியை

ஸா-நீ||ணமேகத்வமென்று நிவர்த்திக்கில்லையென்று கருத்து. இப்படியாகில் த்ரிவர்க்காதிகளுக்கும் ஸர்வஸ்வப்ரபத்திபோலே ஸர்வஸ்வர்களுக்கும் ப்ரயோஜநாந்தரோபாயம் தேவதாந்தரஸம்பந்தம் கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அப்போதுக்தி) வித்யைகளிலும் ஸ்ரீநஷ்டிதேவதாந்தரம் ப்ரஸம்பந்தமோவென்றதிதேவதி இப்படி ஸகலஸாதாரணம் ப்ரபத்தியென்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று மோக்ஷமாத்ரஸம்பந்தம் கூடுமோவென்றவது ஸர்வமோக்ஷணமென்கிற வ்யவஸாயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார். (மோக்ஷத்துக்கிதி) இப்படி ஸர்வஸாதாரண்யமுண்டாகில் ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்தில் சொல்லவேண்டாவோ அங்கும் பக்தியோஜனையில் சொல்லித்தென்னில் அங்கு உபாயவிரோதிநிவர்த்தகத்வம் சொல்லித்தன்றிக்கே ப்ராப்திவிரோதிநிவர்த்தகத்வஞ்சொல்லவில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (இதிவித்யாதிநா) இப்படியாகிலிரண்டிடத்திலும் இரண்டாகாரஞ் சொ

ஸா-கா || ஶாஸ்த்ரார்த்தஸாராயணந்தோஷாதிநிர்வாஹஸாதநஸாதாரணம். (மோக்ஷாதிஷ்டத்துக்கு உக்த்யாதிநா) ஸர்வஸாதநஸாதாரணஸாதநம் ஸர்வ ஸாமர்த்த்யாயிகமாம். (இதில் ப்ரபத்த்யாதிநா) நநு ஸாஷ்யகாரோபி மோக்ஷஸாதநஸாதநஸாதநமேவாஜ்ஞாபிதவாம் ஸர்வ ஸாதநஸாதநஜ்ஞாநம் கிம் ஶாஸ்த்ரீதி வெஷயிகதாஸா ஷஷ்ட்ய ஸக்திஸாதநமோக்ஷம் ஸமர்த்யஸ்ய ஸாதந மோக்ஷஸாதநமோக்ஷம் ப்ராப்திவிரோதிஸ்வஸ்ருஷ்டி "யஷ்டிநகாமோகதி நந்" தத்ராஷ்டி, "தேநதேநாப்நோதி தத்தத்ப்ராப்தமேவ" த்ரா, ஷீஷ ஷடீந் ஷிஷஷ் ஷாஷ ஸாதந ஷஷ்டிஷ ஸஷ்டிபாந் ஷாஷரணமோக்ஷாஷாஷ்டிகாமோ ப்ரபந்நாஷிகாஷி

[illegible] ॥ க்கழிக்குங்கட்டளையை [illegible]த்திலேயருளிச்செய்தார். இவையிரண்டி டத்திலுமொன்றை [illegible]த்துஒன்றையருளிச்செய்தபடியன்று. இரண் டிடமும் [illegible] வத்துக்கு [illegible] [illegible]ணவம் [illegible]த்தில் [illegible] வெளிக்கின்றவஸ்[illegible]மாயும் நிற்குமாப்போலேஇப் [illegible] விசேஷத்திலே [illegible] முமாய் [illegible]த்திலே [illegible] முமாயிருக்கைவசனபலத்தாலேஸித்தம். இப்படி நியதாயிகாரமாக [illegible] வ்யக்திகள் விகல்பித்து நிற்கிற நிலை "[illegible]" இத்யாதிகளிலே [illegible]

ஸா-டீ॥ல்லவேண்டாவோ, [illegible]காரஞ்சொல்லுகையாலே [illegible] [illegible] [illegible] யாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இரண்டிடத்தி லுமிதி) [illegible] மன்றாகில் [illegible] க்கு நிவ-[illegible] தென்னவருளிச்செய்கிறார். (இரண்டிடமுமிதி) [illegible] திவஹமாகையாலே [illegible] [illegible] என்று கருத்து. இ ப்படியாகில் [illegible]க்கு [illegible]மும் [illegible]மும் [illegible]க்கை யாலே விரோயம் [illegible] யாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். ([illegible] தி)([illegible])"[illegible]" [illegible] வசனஸித்தமென்றபடி. "[illegible]" என்கிறவசன [illegible] [illegible]மாகையாலே [illegible]ணவத்தில் போலேஸ்வா [illegible] வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஇதி) [illegible]த்தாலே "[illegible]" இத்யாதி [illegible]. "[illegible]" இத்யாதிவசனத்தாலே [illegible] [illegible] சொல்லில் "[illegible]" இத்யாதிவசனத் தாலே [illegible]களுக்கும் [illegible]

ஸா-கா॥விரோய [illegible]. (இவைஇரண்டிடத்திலுமிதி) [illegible]. ([illegible]) [illegible]" [illegible]. (இப் படி [illegible] [illegible] "[illegible] [illegible], [illegible] [illegible]" [illegible]விரோயாக [illegible]

த௦||விசம். ஆகையால் "ஸர்வஜ்ஞேந ஸர்வேச்வரேண ஸர்வஶக்திநா ... | ப்ரமாணாந்தரவிரோதாச் சாஸ்த்ரவாக்யஹேதவ:" இத்யாதிகளிலே ஸாக்ஷாத்வசனத்தோடேகூட ஸம்ப்ரதாயங்களை யெடுத்ததுவும் அவற்றினுடைய ப்ராமாண்யாதிசயந் தோற்றுகைக்காகவத்தனை. || * || ப்ரபத்தேர்ஹி ப்ராபகத்வம் ஸ்வப்ராமாண்யநிவாரணம் | ப்ரபத்த்யுபாஜாதகம் சேஷநாமேயாநய: || ... ஸர்வஸாக்ஷி ஹிதா | ...

ஸா-நி||கம்ப ஸம்ஶயாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) ஶக்திப்ரவ்ருத்திகள்விஷயே தாவாயதயாவ விஶங்களாகையாலென்றபடி இங்கு "ஶக்தோ வாயோ வா" என்று வசனத்தை ப்ரதமமெடுத்து அதில் ஶக்த்யாதிகளில்லையாகில் ப்ரவர்த்தேத என்று வ்யவஸ்திதவிஷயதாவாயகந் தோற்றுகையாலேயும் "நாந்யதா ஸாதயேத்" என்று அநந்யதாஸித்தியாலும் ஸாக்ஷாத்வசனம் கூடாது "ஸர்வஜ்ஞேந" இத்யாதிவசனத்தில் ஸர்வஜ்ஞாதிகளை முன்னே எடுத்து "ஶக்தோ வாயோ வா" என்று வசனத்தை அநந்தரமெடுக்கையாலும் அந்யநிஷேத மில்லாமையாலும் ஸர்வஜ்ஞாதிஸ்தாநமென்றுகருத்து. இப்படிவிஸ்தரேண உபபாதித்த ஸம்ப்ரதாயத்தை ஸங்க்ஷேபமாக ஸம்ப்ரதாயமாக ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (ப்ரபத்தேர்ஹி ப்ராபகத்வமிதி)(ப்ரவ்ருத்தி) உத்தரார்த்த ஸம்ப்ரதாயம். ப்ரபத்த்யுபாஜாதகம், விஶேஷ ... வாயதாமுக்திவ்யாபகஸாதகமாவ:, ஶக்த்யாதிஹீந ... ஶக்த்யாதி ... ஸம்ப்ரதாய ... ஸர்வஸாக்ஷி ஹிதா ... "ஸாலோக்யம் ஶரணம் வ்ரஜ" இதி ஶரண்யத்வேந ... | வ ஜ ஶ்ரீ ய

ஸா-கா|| ஶஸ்த்ரவதேவத்ராஹ. (ஆகையாலித்யாதிநா) ... ப்ராமாண்யவிஶேஷம். "ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நாய ஶங்கவிமுக்தா: | ... " இத்யாதிநா ... "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" 'மாம்' என்கிற பதத்தில் ... (ப்ராபகத்வேத்யாதிநா) ... ஶரண்யாநுவ்ருத்தி: ... ஶரண்யத்வம்.

தவக்ஷேஷ்ணு ஜரா || கெவி தெஹகஸ்ருணபஷு ஸெதாநேஸ்ஸ்
வ ெத | வீப்தநஷ்டி தயாஹீஸ்ரீ ஶ-ணஸிரு ஹாவக ஷ்ருஹம் ||
ஸாவ-ஹுதா நாஸ்யஸரவ-தஃவிரியா | ஸஶீருதக நண்தீக்ஷர
யாம் ஸஹயஃவரீஸுதா || வதம் ஜமதவாதா ந திக்யாெதவி
வ உாண தஃ | யயாவெகுதவெவஷ்டி்ரும் தயாத்ராவீ ஹலிஷ்யதி ||

ஸா-நி || உவாயகவெவஸம்ஸவதீதிவரெஷாஜதநவததி (கெவீதிதி) திராகரொதி. (வீப்தநஷ்டீதி) (தயாவீ) ஶாரணெதாஸஜகவெதிக ணஸிரு ஹாவிஷ்டி ஸெவு உவாயகம் நத நிவியெஷவு தயா ஸ்ரீரவி ஶணஸிரு ஹாவக ஷ்ருஹம் (வீப்தநஷ்டி) விரெஷணதயா உவா யஹதாவதஜதுஸஃ. நகெவம் விரெஷணதயா தவஸ்ரு உவாயகம் கவிதஹ ஸரவதஜவதவ்ராவீ ஶரண்ணாகாபகெவநா வாயகதித்ராஹ. (ஶரண்ணீதி) தவி ஸெவாஜ்யெஷாஷவ ஸம ஜதுத்ராஹ. (ஜயாஸரவதஃவியெதி) வதீகாரசெவாஜ்யெ ஷஜதிஹாவ. வதீகெ ஷ்ராதம்த்ராஹாவாக கயசவாயகதித்தி ருஹ. (ஸம்ஶாவதி) யாமாஜா ஜம்வெதுராஸுதாக்த ஸம்ஶாதுராணஸம்கவெஷ்வி "ஷ்ருஹ் ஸஹ ஹராஷீகெஶஃ, "ஜயம் வீதா ஃஸதா ஸஹயஃவரீதவ" ஜத்ராஜிவ ஃரணெந ஸஹாஸீ நீதுஸஃ. நத "ஃரணேகம் ஶரண" மிதி வதகவெஸ்யவாயகாதள கயதிதாாநயஜதுத்ராஹ. (வதகதி) "ஸதெவஸெஃதீஷுஃரு தூஸீ தெகஶவ" த்ராஜலவதகவெஸ்ராவா தாநகோதாவவியவாவெகுதஸதிக்ருதிவ விவெஷ்டிரும் ஶவ ஃஷ்ஷண உவாதாநகெ விகாஶி

ஸா-கா || வ்யாவதிகதஸ்யாதித்து வஹவீஃதுஃரணெஃ ஷ்ருராஜ வாய கொத்ரஶரண்ணஸவிஸ்ஸ்ஶிஷ்டி ஸெவுவஶரண்ணாஸஶி ஷெராவாதாநகவுராவகெ "ஸதெவஸெஃதுஜஃரு தூஸீ தெகஶவ ஸிதீய" திவாகெஷ்ணி தஸெஸுகரணஷஸு விதவிதுரவதகவாஹா வுவதஸெவு ஶணஸிருஹாதிவுராவதகவாஹாவவு ஷ்ருஹீவுரவ தகவாஹாவாதீஸீஷ்டி ஹவ ஶரண்ணஜதுவிவருயஹாஹ. (கெவி கித்ராதி) விவெகுதவெவஷ்டி்ரும் ஸவுதவிவிவெவஷ்டிதித்ரு ஸஃ. நத "ஃரம் ஷ்ருஹ் ஶரணம் ஹரிம், ஃரகெம் ஶரணம் வ்ரஜ" த்ரா திஸீஃ வ வதுவெதுகெத்ர கெஃ கயம் ஷ்ருஹீவெவிஷ்டீஃவுதஜது து ஃதவெஸம்விதிகாதிஃரதுவெதிய ஃ வநரொதநிஃரணெகணாதி துநெதிநவாகுரண வரஃவாஶாஷிஃஸுராயீத ஸவஜவீ ஸம வவஸம்வஜஃஜத்ராதிஷ ஹரவதவதகவெஸுவெரவாஸுகெவாகா வவீஸதுகாதிஸுரவதிவகஶணநாஃவுவாஸுகஃவா ஸுஹெதாவஹகாஹாவஜீ யயாதயா ஶி யொவீ ஷுவதிரவு

[illegible]

கஏஅ ஸா.நீ ஸா.கா ப்ராப்யப்ராபகஸஹித ஸ்ரீதேஶிகஸம்ப்ரதாயஸார

தம்॥ நாராயண நயம் ஸம்ஸாரார்ணவதாரணம் | உபாயாந்தரஶூந்யஸ்ய தேஷ்
ஸாக்ஷாத்காரஹேதோஃ ஶாஸ்த்ரஸ்ய ॥ உபாயோபேய ரூபேண த்வயோக்தோ ஸ்ரீ
ஸம்பந்தா | இஷ்டாப ஶேஷிணாவேவ ஶேஷவ்ருத்திபரோதிதா ॥
உபேதாநாம் பராந்கஶ்ருதிஸ்வீக்ருதம் ஸாரதம் | பத்நீவிஶிஷ்
டபேவகம் பு பதிவ்யபதேஶிதம் ॥ * * * *

இங்குற்றை ஶரணஶப்தத்துக்கும் உபாயிகாரத்தின் பொரு

ஸா.நீ॥ ஶரண்யாஶநார்தே பக்ஷ॥ யாஶாவம்ப்ருஸாதேநேநோபாஸாரம்ஹி
ஹ்ருதேணாபஸம் | நிஸ்தாரண்யமிரக்ஷணேதிஸ்பாரஞ்ஞீக்ருஷ்யர்ஃ. நமேகபஸம் ஶா
நபஸ்பாரஷீதிவ்ருஹ்பதிஸ்ய ஶப்யூபதாஸிக்ருஹ. (உபாயதாஸிதி)
"வ்ருக்ஷகஶாபஸாரபேஶஸம்அபேநஶரணம்கதஃ | ஶப்தாகஶிராவ்ய
ஶுஸாபாஜ்யம் ஸமஹ்ருதீ" க்ருஹ்பிநக்ருஷ்யர்ஃ. கிமேஹிபடுபமேநேப
பதிகாரண ஶம்த்ருவணப அபே உபாயஸ்ய ஶாக்திக்ருஹ. (உபாயேதி)
உபாயகாரஹாமேவ உபேயஸ்ஶேவி நஸ்யாஹிதிஹாவஃ. (அபேவி) அபா
வ்ருஷம்தே பிக்ருஷ்யர்ஃ. ஶேஷிணீ அம்மே ஶேஷவ்ருத்திபரோதிதா
தயோஷ்வாயோபேய ரூபேராப ஸ்ரீஸம்பந்தேக்ருஷ்யர்ஃ. (உபஸம
ஹார்தி) (கதஜதி)ஶ்ருதிஃ, "ஸம்ஹ்ருதம் ஹாஸாம், காஶவகஸாஶ்ருதஹா
ஷாநாஸாநேநா ஜேககஶ்ருதம் ஜயாதா, ஶ்ரியம் வஸாநா கஶ்ருதகவ
ஶாய" ஹிக்ருஹ்காக. ஸ்ருதிஃவிஶாக்திமஜாயிநீக்ருஹ்காஶேஷம்ஸ்ஷம்.
இங்கு ஶரணஶப்தம் க்ருஹவாசமோ, ரக்ஷகவாசமோ, ஆத்யபக்ஷத்தில்
பாயிதாஷுகஸாப்யஸம்ஹிக்கும், த்விதீய பக்ஷத்தில் ரக்ஷகத்வஸேவுா
ப்ரகாரி பாராயணமாகையாலே ககிஞ்சந்ய திகஜாவதேஶம் நீஷ்ஜ
ப்ரயோஜனம். இனி உபாயவாசமென்றில் ரக்ஷகே பரோ ப்ஹணீகபே
தந பாராயணோபாயஸ்யேந நிஜாராபாவவாரம் ப ஸம்ஹி

ஸா.நீ॥ஸமக்ஷாபார நிபுராணஜாயிநீ॥பாஶம்பரம் ப்ராகஷுயிதா ப்ரப
தேஹ்ஹிய தஶ்ரீய" ஹிக்ருஹ்ஷிஸ்ரம்தீக்ருஷ்யர்ஃ. (தாவஹாபகுபதா
ஶ்ருதி) "ஜக்ஷீஞாஶாம் ஸாரபேஶ அபேந ஶரணம் கதஃ | ஶப்தா
கஶிராவ்ய ஶுஸாயாஜ்யம்ஸஹ்ருதீ" க்ருஹ்ஷிக்ருஷ்யர்ஃ. அபேஶ்ரு
தாபேயவிஶேஷணஸ்வஜாபாயவிஶேஷணஸ்யாவி தமேத்ரவ
ஶ்ருதஸ்யாமேவாபபாயாவஶ்ருஶம்கதுவ்யகாஶு தஅப்வஜேஜ
ககஶயக்ஷிதி ஜஶயந் வணகஶப்தஸ்ய ஶரணஃபேவஶிஷ்யவாரக
நிஶஶயதி. (உபாயேக்ருஹ்நா) "ஶ்ரியம்ஜேகே ஜேவஜாஷாஶாஜா
ரம் "காஶவகஸாஶ்ருதஹாஷாநாஸாநாஜேகஶ்ருதஜயாதா, ரம்
ஶாநாஜேவீ ஹாவதஸ்யாயிபதீ, ஶ்ரியம்வஸாநா கஶ்ருதகஶாய" ஹி
க்ருஹ்ஶ்ருதிஶப்தாக்ருஷ்யர்ஃ. (ஸவகாஶப்ருஜாதிக்ருஹ்) பகுபேஶவா
தஃ ஸ்ருதிஶப்தாக்ருஷ்யர்ஃ கய ஶரணஶப்தாக்ருஷ்யஶாஹ. (இங்குற்றைஜ

ஸம்பாதித்துக்கொள்வது. இந்த ஶரணவரணம் ஸர்வஜநங்களைக்குறித்து உபதேஶிக்கப்பட்டதேயாகிலும் "ஸநாதநாஶ்ரித விஶேஷாஶேஷ லோகஶரண்ய" என்கிறபடியே ஸர்வவிஷயமென்னுமிடம் ஶ்வேதாஶ்வதர ஶ்ருதிஸித்தம். "க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம், ஶரண்யம் ஶரணம் ஜக்மு:, யோகே யோகவிதாம் நேதா, ஸர்வதம் ஸாயநம் ஸதாம்" இத்யாதிகளிலும் ஸங்கோசமில்லாமையாலே ஸர்வவிஷய

ஸா-டீ|| யாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இங்கு உக்தி) ஶரணஶப்தோபாயத்வபரமாய்க்கொண்டு உபாயாந்தராஶக்தாநாமநந்யகதிகாநாம் ஸர்வாதிகாரத்திலே ஸர்வஜ்ஞமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வஜநங்களைக்குறித்து "ஶரணம் வ்ரஜ" என்றுபதேஶித்தால் இதரர்களைக்குறித்து ஶரணமன்றென்று வ்யவஸ்தையாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இந்த உக்தி) ஸர்வஶப்தப்ரயோகத்தாலே ஸர்வஶரண்யத்வம் ஸித்தமாகையாலே ஸர்வஜநம் ப்ரத்யுபதேஶோ பலக்ஷணமென்று கருத்து. (ஶ்வேதா) "ஸர்வஸ்ய ஶரணம் ஸுஹ்ருத்" "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே" இத்யாதி ஶ்ருதியிலே என்றபடி. ஆனாலும் "க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம், ஶரண்யம் ஶரணம் ஜக்மு:" இத்யாதிகள் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலேதானே ஸர்வஶப்தமன்றிக்கே கதிப்ரயவிஷய ஶரண்யத்வஞ்சொன்னால் தத்காலமாத்ர இங்கும் ஸர்வவிஷயமென்பது ஸித்தியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (க்ருஷ்ணம் இதி) ஸர்வஶக்தித்வ ஸம்பந்தம் வாருமைக்காக "யோகே யோகவிதாம் நே

ஸா-கா|| த்யாதிநா "நக்ஷத்ரம் ஸர்வம் ப்ரஹ்மணஸ்தவ நயேதே" த்யாதிஷ்வதிகாரி விஶேஷவிஹிதாஷ்டவைஷ்ணவநயக்வாதிவதத்ராதிகாரிவிஶேஷம் ப்ரதிவிஹிதக்வாக்ஶரணவரணஸ்ய ஸர்வாதிகாரகத்வஸ்யாதித்யுத்ராஹ. (இந்த ஶரணவரணமித்யாதி) "ஶக்யம் ஸம்யோமராஜௌ வேதாநாவ்யாவிஶேஷாக ஸர்வவேதாம் சக்ரத்யஜோதநாதவிஶேஷா" இத்யர்த்தக்ஷ காமேந ஶோகாவ்யயஸம்யோமஸ்ய வேதாங்கார ரஹிதநிரபேக்ஷாகக்வாவ்யரஹிதஸ்ய ஶரணவரணமித்யாவ்யாயஶ்ராவிஶேஷேண "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே ஸர்வஸ்ய ஶரணம் ஸுஹ்ருதி" தி ஶ்வேதாஶ்வதராதீநாக்ஷ ஶரணவரணம் ப்ரதி ஜ்ஞாநேநைகாந்தமாத்ர ஶ்வேதகே தாரம் ப்ரத்யுபதிஷ்டமதிநாதிவஸ்யாதிகாரஸ்பஷ்டமவகதமவேதி ஹாவ:. "ஸநளவாயிகதிதேச ஶரணம் ஸந்தோஶோ ஶ்ரீஷ்ஷிஹி:" இத்யுக்த்யாயாக ஸ்ம்ருதிஷ்வநநாயிகநிதேஶாஶ்ச ஸர்வாதிகாரத்வம் ப்ரதிபாதயந்தாஹ. (க்ருஷ்ணம் தர்மமித்யாதி) யதுவம்ஶஸமுத்பந்நாநாம் ரக்ஷகத்வம் வ்யதிரிக்த ரக்ஷகத்வம் ஶிரோபாயக்த்வம் வ்யதிரிக்த [illegible] ஶரணத்வம் [illegible]

உசிதம் விவக்ஷிதம். இப்படியிவன் ஶரணமாகவரணீயனும்போதைக்கு தான் அநந்ய ஶரணனாகையே வேண்டுவது. "வ்ரஜ" என்கிற ஶப்தமும் "ப்ரபத்யே" என்கிற விடத்திலநுதியிட்ட வசனீகாரார்த்த நிக்ஷேபத்தையே சொல்லுகிறது. அவ்விடமநுஷ்டாதாவினுடையவநந்யஸாதநமான படியாலே உக்தமாயிற்று; இவ்விடம் "ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதி மாம்" என்றபிமதனான அர்ஜுனனைக் குறித்து விதிக்கிறதாகையாலே உக்தமாயிற்று. இவ்வாநந்யத்ய ஸம்க்ஷேபதாக்ஷரங்களுமிங்கே ஸூசிதமான படியை அபயத்திற்போலே உசிதவசனங்களிலே கண்டுகொள்வது. "ஸர்வகர்தா ஶரணாகதாய" என்கிற நிர்ணயத்துக்கு உபாஸ

ஸா-நீ|| தே" இதி ப்ரமாணவசனம் அங்குமஸங்கோசமில்லாமையாலே 'அநந்யாயிக நிக்ஷேப ரஹஸ்ய ஸங்கோச மோக்ஷஸித்தி' ரிதி ந்யாயாதஸர்வ விஷயமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வவிஷயமென்று சொன்னது கூடுமோ, பக்தியோக நிஷ்டனைக் குறித்து உபாயாந்தரஸ்தாநாவனுக்ஷ... வ்யக்ஷமில்லையே என்றருளிச்செய்கிறார். (இப்படி இதி) ஸர்வவிஷயகோக்திக்கு ப்ரத்யவணிதகாதி நியமமில்லை என்று கருத்து. ஆனாலும் "வ்ரஜ" என்கிற வசனம் நாஸ்திக மாகையாலே அநந்ததமன்றோ, ஶுநவாவியாகில் உபவிசரணக்ஷ்ந் தான் கூடுமோவென்றருளிச்செய்கிறார். (வ்ரஜ இதி) இப்படி அபவிவக்ஷிதாஸ்துக்கசொன்னால் அபவக உக்தப்ராஸஷம் ப்ரஸம்கியாதோவென்றருளிச்செய்கிறார். (அவ்விடமித்யாதிவாக்ய அபயத்தாலே) ஆனாலும் அபவக ஸாமர்த்யவணவாரணம் வாரமேஶ்யத்திற்குக் கூடுமோ, ஆநந்தக்யஸங்க்ஷாதிவாவகஶப்தமில்லையேஎன்றருளிச்செய்கிறார். (இவ்வாநந்தக்ய இதி) 'ஏகம்' மென்கிற

ஸா-கா|| வதேதஸர்வாயிகாரகவதிதிஹாவ:. டதெஸந்தஹிபுஸாநா ஸெவி உபகாக்ஷவசேவாயிகாரஸ்யாக் தயாவதஷயிகாரகவக்தியோ மெந தாவ்யவிகஷூக்ஷம்ஸ்யாக ந்யாயாக்ஷம் ஶாரஸவாவிகஷநாவவத்ரிதாத் ரஸ்ஸாயாரணாஸாநாஸாஹ. (இப்படித்யாதிநா) அநந்யஶரண: அநந்யாவாய: அகிஞ்சநஇத்யர்த்த:. ஆகிம்விந்யயிகாரிவிகஷூ ஶப்தஶூதஇதிஹாவ:. அய "வ்ரஜ" இதிவசஸ்ய அயஷவவப்யஇதி வசாயநிதிஶநு உபயோஷ்வபஸாயாரணோப்யாஸயோமேஸ்யஸோதவ்யாரஷாம்தக்ஸ்யநிசாநநேப்யாஹ. ('வ்ரஜ' என்கிறவித்யாதிநா) (உசிதவசனங்களிலேஇதி) ப்ரயோவாதெ வ்ராதிகவெயு வஜநநாநாக்ஷ்யஸம்க்ஷம் மக்யஷதயா பாஶ்யெஷ ப்ரஜதிவதெ மோஹாவிஶ்ராஸம் ஶரண ஶப்தாவஶூஷெ தஸ்யப்ரஸ்ரக்வாரணம் "ஏகம்" இத்யத்ராஸ்கிஞ்சநாநந்யஸாநாத்வக எந...ஞாவமிஹதிதிஹாவ:. அயஶரணவரணெ வநாஜாரவி

ஊ௵ || நத்திற்போல் இங்காவ்ருத்திவேண்டும்படி ப்ரயோஜநமில்லை. இவ்வ ர்த்தம் "ஸக்ருதேவ ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த" இத்யாதிவசநத்தாலும் ஸித்தம். இப்படிப்ரதிபாதநம்பண்ணுமவனுக்கு ஸ்வாமிவிஷயமாக விசேஷமொழிய ஸமவிலம்பத்துக்குஹேது வில்லை- ஆகையாலே இந்யாஸவிதிக்கு வ்யாபாரநிவ்ருத்திகரணம்

ஸா-நீ||வசநங்களிலேயென்றபடி. ஆனாலுமிக்குஸக்ருத்கரணம் ஸஜ என்று விசிஷ்ய நிர்தேசிக்கவேண்டாவோ, சுருதியோபவாஸநவதஸக்ருத்தநு ஷ்டாநமே ஸம்பவியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸக்ருதித்)இப்படி ந்யாயதஸக்ருத்கரணம்ஸித்தித்தால் "ஸக்ருதேவஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த"இத்யாதி களிலே ஸக்ருத்கரணம் ஸர்வத்ர ஸம்பவமாகவும்ஸம்பவியாதோ வென்றவருளிச் செய்கிறார். (இவ்வர்த்தமித்) ந்யாஸவிஷயே ஸாமாந்யார்த்தம் வ்யாநக்தி வ ண மென் று கருத்து. ஆனாலும் யாவ தாயுஷம் ஸக்ருத்தஸக்ருதநுஷ்டாநம் ஹேதுஹேது வென்று சொல்லவேண்டாவோ, ஸக்ருதநுஷ்டாநத்தும் ஹேதுஹேதுவா கில் உத்தரக்ஷண ஸமஹேதும் ப்ரஸம்பியாதோவென்றவருளிச்செய் கிறார். (இப்படிஇதி)இப்படி ப்ரதிபாதநமான விலம்ப ஸஹ ஹேதுக்கியொரு ஹேதுவாக அதிசயமில்லாமையாலே ப்ரவ்ருத்திக்குஹேது வெகுபா அதிசயமேதென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலேஇதி) (ஆகையாலே) ப்ரதிபாதநமவிநா விலம்பஹேது இல்லாமையாலே என்றபடி. ப்ரதிபாதநாநந்தரம்வ்யாபாரநிவ்ருத்திகரணமே அதிசய மென்றுகருத்து. (வ்யாபாரநிவ்ருத்திகரணமிதி) ஸவாயிகாரகஸ ஸக்ருதநுஷ்டாநமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ப்ரவ்ருத்திஎன்று ஒருவ்யாபாரத்தை "வ்ரஜ"வென்று கர்தவ்யமாக விதிக்கக் கூடுமோ,

ஸா-கா|| ஶரணாகதிஸக்ருதம் கர்தவ்யம்.(ஸக்ருத்கரணம் இத்யாதி நா) (உபாஸநத்தில்போலேஇதி) "ஆவ்ருத்திரஸக்ருதுபதேஶாத்" ப்ராயணாந்தமோங்காரமேவ ப்ரத்யாதிகர்தவ்யம். ஸக்ருதேவ ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த: க்ருதோயம்தாரயேந்நரம்"இத்யாதி ஸ்வவநாயேத்யாதி ஶ்லோகங்கள். "உபாய ஸக்ருத்வ்யாபாரநிவ்ருத்திர்வயநாஶ | ஸாத்யஸக்ருத்ஸாத்யஸ்ய வ்யாபாரநிவ்ருத்திரேவ"இத்யாதிகர்த்தவ்யமஸக்ருதா. (இப்படி இதிஹாஸபுராணாதிநா) "ஆஜ்ஞா ஸந்தாநமேவாய ஶாஸ்த்ரஸஞ்சிதம் | ஸம்ஸாரத்யாகமேவைஷ ஸகலம்ஸர்வம் ஜ்ஞேயம் || ஸக்ருத்தஸ்மிந் ஸத்ய வாதஞ்ச ஸத்யஹிதம் | ஸ்வரக்ஷணேவ ப்ரஸக்தஸ்ய கௌஷஹ ஹாக || நாஹம்ஜ ஸம்ததிஸாம நாஸ்த்யஸ்யஸ்ய உபாய" இதி வேதநாநாவிதம்தவார்த்தம்

[illegible]விஷயமாகிறது. இவ்விடத்திலே சிலர் ஸ்வதந்த்ரனைக்குறித்தன்றே வொன்றை விதிப்பது, அத்யந்தபரதந்த்ரனாக சாஸ்த்ரங்களி லும் உபப்ருஹ்மணாதிகளிலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட அதிகாரியைக்குறித்து "யஜ" என்றொரு கர்த்தவ்யத்தை விதிக்கும்படி யென்னென்று சொல்லுவர்கள், இது பாரதந்த்ர்யகாஷ்டையைப் பராமர்சியாமற் சொன்னபடி. எங்ஙனேயென்னில்; "கர்த்தா சாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத்," "பராத்து தச்ச்ருதே:" என்று வேதாந்தத்திலறுதியிட்டபடியே யிவனுக்கு பகவததீந கர்த்ருத்வமுண்டாகையாலே இவனைப்பற்றவிதிக்கக்குறையில்லை. அசித்துக்கள் ஶப்தாதிகளை யீஸ்வரனுண்டாக்கச் சுமக்கிறாப்போலே இவ்வளவு ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யெடுத்துச்சுமக்கையு மிவனுக்கு பகவத்பாரதந்த்ர்யகாஷ்டையிருந்தபடி. இவனுக்கொருவழியாலும் கர்த்ருத்வமில்லையென்னில்; ப்ரக்ருதிவிக்ருத்யாதிகளுக்கு கர்த்ருத்வஞ் சொல்லுகிற

ஸா.டீ|| இதெல்லாம் அத்யந்தபாரதந்த்ர்யத்தையாலே "ஸ்வதந்த்ர: கர்த்தா" வென்று வ்யாகரணமுக்தகர்த்ருத்வங்கூடாதேயென்று பூர்வபக்ஷத்தைய நுவதிக்கிறார். (இவ்விடத்திலித்யாதிநா) இந்தபக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார். (இதுஇதி) பாரதந்த்ர்யகாஷ்டை என்றது கூடுமோ, கர்த்ருத்வமுண்டாகில் பாரதந்த்ர்யமே கூடாதேயென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார். (எங்ஙனேயென்றித்யாதிநா) கர்த்ருத்வமுண்டாகில் பாரதந்த்ர்யஸ்வரூ பம்விரோதியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (அசித்துக்களிதி) இப்படி பராயத்தகர்த்ருத்வம் சொன்னது சேருமோ, அஹங்கார விமூடாத்மா கர்த்தாஹமிதி மந்யதே" இத்யாதி ப்ரமாணத்தாலே கர்த்ருத்வமில்லை என்றுதல் "அதிஷ்டாநம் ததா கர்த்தா" இத்யாதிப்ரமாணாநுஸாரத்தாலே ஸ்வாதீநகர்த்ருத்வமுண்டென்றுதல் கொள்ளலாகாதோ வென்றவிரண்டு பக்ஷத்தையும் நிராகரிக்கிறார். (இவனுக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே)

ஸா.கா|| [illegible] ஶங்காபூர்வகபரிஹார:. (இவ்விடத்திலே சிலரித்யாதிநா) [illegible] இத்யாதிஶேஷ:. யதாஹி உபப்ருஹ்மணாதீத்யாதிப்ரமாணை:. (பாரதந்த்ர்யகாஷ்டேதி) வேதாந்தேஷு பகவத்பாரதந்த்ர்யகாஷ்டா[illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யேண [illegible] [illegible] [illegible] கர்த்ருத்வஸ்வீகாரே "ஸ்வதந்த்ர: கர்த்தா" கர்த்ருத்வஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய [illegible] பாரதந்த்ர்ய [illegible] [illegible] [illegible]. (அசித்துக் களித்யாதி) [illegible] விதிகர்த்ருத்வாங்கீகாரே [illegible]. (இவனுக்குஇத்யாதிநா) ப்ரக்ருதே: கர்த்ருத்வ [illegible]

ஜ்ஒ||ஸிஃாஂதகாஜ்மாம், கத்ருகும் ஷாயீநமென்னில்; ஸங்ராத்நிய ஜாவொருவனென்கிற வஸ்துக்கிடையாமையாலே நிரீஶ்வர ஸிஃாஂதப் படியாம். ஶாஂஶ்வாயீநமாக வருமக கத்ருகுந்தானும் ஜ்ஞாத்ருகுசாத்ரு மென்னில்; வாஷாஸ்துஸஂவாதநாஷியும் தஷவாயவ்ருவ்ருத்தி யுந்தவிறப்ப்ரஸஂகிக்கும். ஜ்ஞாநமும் அதினவஸ்தாவிஶேஷமானவிச்சை யுமே யுள்ளது, வெருருவ்ராவாரமில்லை யென்னிலும்; தரூஷாதரூ

ஸா-கீ||வகருதிகத்ருகும்ஸாஂவ்ருத்தம்கத்ருவிதராகத்கும்சோயாவாதி த்தமென்றபடி. ஆதிவதெநவளஃத்தஸஂஹ்ஶஹஂஎன்றபடி. இனிஹஹவத யீநகத்ருகும் வ்ராவாராஶ்யகுரவேமாகில் கவெதநஸாயார ணூஂவ்ருஸஂகிக்கும், வ்யத்நாஶ்யகுராவெமாகில் ஜ்ஞாத்ருகுசாத்ரா வவேஷயிலே ஜாநாதி என்று கத்ருதிதெஶம் விரோயியாதோ ஜத்ராதிஶஂகெயிலே கத்ருகுவெஶாயநம் பண்ணுகிறார். (கத்ரு கூந்தானுதித்ராதிநா) ஒன்றைத்தாநாத்ாதிக்குப்பொழுது வ்யத்நாஶ்யகும்மான கத்ருகுதித்ஂதெந யஃா இப்படி ஹவதத்ஂதவார தஂத்ரஂமீகரித்து தகாயமான கத்ருகுவெஶம் சொமக்குறு னென்று சொன்னதுகூடுமோ, தவெக்ஷயாகத்ருகுமில்லைஎன்றுதல் ஹவயீநஸுதஂத கத்ருகுமுண்டென்றுதல்கொள்ளலாகாதோவெ ன்னவுத்நாஸ்துத்திர்க்குவாயகமருளிச்செய்கிறார். (இவனுக்கித்ராதி) வா க்யத்தாலேகத்ருகுமில்லைஎன்றுல்வ்யருத்ரவிதராதிகத்ருகுவஶி ஃாஂதகாஜ்மாமென்று சொன்னதுகூடுமோ, ஹவஸிஃாஂதத்திலே யும்“தநயஶீவஸாவெஶஂ” என்று வ்யருத்ராதவெதநத்திர்க்கும் கத்ருகும் சொல்லவில்லையோ வ்யத்நாஶ்யகு ராவெகத்ருகும் வெதவெநகாஂதாத்ரியாஶ்யகுராவகத்ருகும் வ்யரு த்ராதிஸாயாரணமென்றில் ஆனாலும் வெதவெநகாஂதமாக கத்ரு கும் வேணுமாகில் ஜ்ஞாநாஶ்யகுஂவா ஜ்ஞாநவெவதகவிஶேஷாஶ்ய குஂவாகத்ருகுமென்றுசொல்லலாகாதோ,கதிரித்நய த்நஂமீகரிக்கவே ணுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஶாஂஶ்வாயீநயாகவித்ராதிமுன் வாகுத்தாலே) இப்படியாகில் ஜ்ஞாநாதிரிக்தூஹாவ்யத்நங்களில்லைஎன்

ஸா-கா || கவிதராயாஂகத்ருகுஜாயிநஃஸாஂவ்ராஶெதக்ஷெஶிஹிஃ கத்ருகெவநாக்நா ஹூஂகாராதிஶஷாஸ்துஃ. கத்ருகுவஶஜ்ஞாநாஶ்யகு ராவெகெவ ஜவ்ராஶ்யகுராவெகெவ வாவெக்ஷவெவக்ஷணூஂவிஷெ ஷிதிதவெயவ கிஷுஷ்ராதித்ராஶாகு தபொரவி வக்ஷயொஃ கவெநக ஷொஷதஷகுாகஂ வெஶாக்ஷஂ ஹவயீநயத்நவகுவெவ கத்ருகு திதிவதந வ்யஸஂமாதிவா யத்நயொஃ ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷகுஜாநம். (ஶாஂஶ்வாயீநதித்ராதிநா) (வெதாஸ்துஸஂஹ்ஶஹஂத்திவிதி) விஷயஜ்ஞா

கூ || ஷாஸ்த்ரங்களானவொருவராயத்களையும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான வொக்ஷங்களையுமநுஷ்டிக்க விரவில்லை. ஆகையால் ஜ்ஞாநவிஷேஷ்ய வ்யத்நங்கள் மூன்றும் ஜ்ஞாநவுக்குண்டு, இந்நில்விஷேஷ்ய வ்யத்நங்கள் ஜ்ஞாநத்தினுடைய வஸ்வாவிஷேஷங்களென்னுமிடத்தை வேதாஸ்த்ர ஸம்ஹத்தி லருளிச்செய்த ஸாவவ யுக்தியாலே கண்டு கொள்வது. க்ரியாஸ்ரயத்வ ரூபமான கர்த்ருத்வம் வேதநாவேதநஸாயார

ஸா.நீ|| இற ஹவகவிஸாம் தஹாநிவாராநேதாவென் றவருளிச்செய்கிருர். (இதிசேதி) இப்படிவாத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநவிஷேஷ்யாவ்யத்நாஸ்ரயத்வரூபம் கர்த்ருத்வமென்றில் "ஜநயதீம்" என்றும் "ரமோப்யுத்" என்றும்வொ கவேதங்களிலே சவேதநகர்த்ருத்வநிஷேத்ரூபத்திர்க்கு மதிரதென்ற வருளிச்செய்கிருர். (க்ரியாஸ்ரயமாநேதி) வாக்யத்தாலேஇப் படிவ்யத்நம்பாவிவரிணாமமென்றுல்வ்யத்நம்ப்ரவத்வமன்றே, ஜ்ஞாநா திரிக்தமணமென்றில் கதிரிக்தமணங்காநம்நீகாரா நவம்ஸவமன் ரே, ஜாதிவிஷேஷமென்றில் கவஸிஸாம்தமன்ரேவென்னவருளிச்செ

ஸா.கா|| நாகிஸாவேதாபேகஸ்யஸாயாரணாநிதாநிவவிஷயவிஷே ஷாயீநவிஷேஷாணி தயாஸவதி யேநவிஷயவிஷேஷணவிஷேஷிதம் ஜ்ஞாநம் ஸாவேஸ்ய ஜநகஜித்யஹிதம் தஜிஷயஜ்ஞாநமேவ ஸாவம் த ஜிதமே கிம்வுநாஸ்த்ரோதரம் நோவுமஹ்யேத தேமேநவ ஸாவிஷ வ்யவஹாரொவவேத்தமேஷ்த்யாகர்த்ரீத்யா யத்நாநேவர்பாகவர்பமெய்வ ஸ்ரவ ஜ்ஞாநாக வேஹாநாவமஹாக பாஸ்ரீவ்யாஸ்த்ரநாம ஷ ணாநநாதாநாம தநவஸாம்தரவிஷேஷாணாம வநாமந்ரம்தராணாம ஸ்வநாமவி "கவிநாமீவாகரோயாஸ்தாக நாஸ்தீ யத்ந வமெஹாந்த்ரய ஸ்ய வாராஷஸ்ய யமேவாஸ்ய பஹிரூ ஸம்வேதநாஸ்யஹாரதி வ ஜ்ஞாயாதிவோநாஷிவோக" இத்யாதிஸ்ருதிஹிதிஷ்டத்ய பாதிமாந நவ வெஹார்ஷித்யாவாவமநஸ்ய யர்ஹவீத ஜ்ஞாநமேவேவ கர்த்தி காரேதகாவஸ்யாவஸ்ரீகாரா விகத்ரத்வமேவ வயகவ பேராகஙாஷிவக ஸாவஸ்வதாவேஸ்வாஸ்வரேஷகவ யத்நஸாவஸ்யாஸ்ரீகாரே வட்நாநாநதி வஜ்ஞாநாநதி வ்யவஹாரோவவேத்தவக ஸாவேஷிதாவேஷ்தி ஜவதிமேவ்ஷிவ யதநஜத்யாதிவ்யவஹாராரணாவேஷ்வெவமேரோகநி ஷ்கர்ஷிகாவஸ்ரக பாயகயமவதாவமஹாமேதாஸவாகயதிஷ்கவு நாமேதாவாயஹ்கவு நதிதிந்யயேநோவமாகவதாஸ்த்ரோதாகவு மேநமனர்வாஷ்யத்நாதமோ ஜ்ஞாநாவஸ்ரவிஷேஷாவமேதஸ்ய்ர். வஸ வாதஹிநரமோஹ்ஷீத்யாதிஷூ வ்யதிவேஷாம்கர்த்ருத்வம்வ்யாஹமேந் மேதத்யாஹ(க்ரியாஸ்ரயமேவத்யாதி)நவேவம்தஹிஜாநாதிஸாவ்ய தி ஸவிதீத்யாதிஹிகேதரிவிஷிதவ்யத்யாமெஷேஸ்ரதநாஷியாநம்

ச॥ ணம், வ்யக்தாஶ்ரயத்வாரம்பமான கர்த்ருத்வம் ப்ரதிபந்நகாலம். வ்யக்தமாவது; ஶரீராதிப்ரேரண ஹேதுவான இச்சாவிஶேஷம். ஜ்ஞாநமாத்ரத்துக்காஶ்ரயமான போதும் ஸாமாந்யத்துக் காஶ்ரயமான போதும் க்ரியாஶ்ரயத்வமாத்ரமான ஸாமாந்ய கர்த்ருத்வமேயுள்ளது. ஒன்றைத்தன் இச்சையாலே யத்நிக்கும்போது வ்யக்தாஶ்ரயத்வாரம்பமான கர்த்ருத்வம். இப்படிப்பட்ட கர்த்ருத்வம் மோக்ஷதஶையிலே யென்னையுமொழிகமன்று, அங்கும் ஸ்வதந்த்ரிகளென்றருளு

ஸா-தீ॥ய்கிறார். (வ்யக்தமாவது இதி) ஸாக்ஷாச்சரீராதிப்ரேரண ஹேதுவான ஸ்வாபாவிகேச்சாவ்யக்தியென்று கருத்து. இப்படி ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநாதி ஆஶ்ரயத்வம் கர்த்ருத்வமென்றால் ஜ்ஞாநஸாமாந்யங்களிலே ஜ்ஞாநாதி ஸாதாரண்யாதி கர்த்ருத்வத்திற்கு மதிஎதென்றவருளிச் செய்கிறார். (ஜ்ஞாநமாத்ரத்துக்கிதி) ததாஶ்ரயமாத்ர நிர்தேஶமென்று கருத்து. இனி வ்யக்தாஶ்ரயத்வாரம்ப கர்த்ருத்வமெந்தகாலத்திலே என்றவருளிச்செய்கிறார். (ஒன்றைஇதி) இப்படியாத்மாவுக்கு விலக்ஷண கர்த்ருத்வமுண்டானாலும் உபாயகர்த்ருத்வம் ஸ்வாரம்பவிராமமாகையாலே மோக்ஷதஶையில் கர்த்ருத்வம் ஸ்வாரம்பாநுகுணமாகையால் மோக்ஷதஶையிலேயே கர்த்ருத்வம் ப்ராமாணிகமாகையால் "வ்ரஜ" என்றுபதேஶார்த்யா உபாயவிதிக்கூடுமோவென்கிற மதத்தை நிராகரிக்கிறார். (இப்படிப்பட்டேதி) விஷயத்தில் வ்யாபகமருளிச்செய்கிறார். (அங்குமிதி) உபாயகர்த்ருத்வம் ஸ்வாரம்பவிராமமென்றால் மோக்ஷஸ்யாபி ப்ரத்யுபாயதயா தத்கர்த்ருத்வமில்லையாக ப்ரஸங்கிக்குமென்று கருத்து. இப்படி கர்த்ருத்வம் ஸ்வாபாவிகமாகில் ஈஶ்வரர்க்கு கர்த்ருத்வாதிகஞ்சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரத்துக்கு மதி எதெ

ஸா-கா॥ நநு ப்ரத்யேகமாத்மீயத்யாஶ்ரயபாவாதித்யத்ர ஜ்ஞாந க்ரியாஶ்ரயத்வமாத்ரம் கர்த்ருத்வம் ப்ரத்யுத கரணாதீதி ஸாங்க்யோக்தம் கிமிஷ்யதே இதி ததாயத்தாஶ்ரயத்வாதிவிஹாராநாஹ. (ஜ்ஞாநமாத்ரத்துக்கித்யாதிநா) நநு வேதவித்யாநந்தாஹம்ஶேஷதயைவாநுஸந்தேயதத்ஸ்வ) பாஷிவேதவ்ய ப்ரவ்ருத்தி: மோக்ஷதஶாயாம் தத்ர வாஸ்ய கர்த்ருத்வம் நாஸ்தீத்யத நிஹ நிவ்ருத்த்யர்த்த உபாயாநுஷ்டாநஸ்யாபி ஸ்வதந்த்ரமிதகவாக் தத்ராபி கர்த்ருத்வமஸ்தீத்யாஹ (இப்படிப்பட்டேத்யாதிநா) நநு "நிவேதய மாம் கேசிதேகாந்தஸ்மிதிஜ்ஞாந் | ப்ரஹ்மோதயஞ் ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஷம் ஸாக்ஷாத் மஹாபுருஷமந் ॥ ப்ரத்யக்ஷ விஷ்வம்ஜநமப்ரஜ்ஞா ஞாநநிஷ்டைஷ்ணவி | ஸம்ஸ்ருஷ்டிமாஸ்ருஷ்டி யாவேயம் ஜகத் ஜகதிய ஜகதது॥ ஸர்வாணி பூதாநி ஸதாஸக்தியாவேஷ ஸாக்ஷாத் ஸாஷ்டாங்கம் | நவ

ஜன]] ப்ரயோஜநத்தை யாசேஷித்துவாயாநாஷாநம் பண்ணிறாயிறே யிருப்பது. ஆனபின்பு சுத்தக்ஷேத்ரத்தில் வ்யவஹாரமான வாக்யமே ப்ராஜ்யம். அதெதென்னில்; ஈச்வரன் கொடுத்த ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளையும் கரணகளேபராதிகளையுங்கொண்டு அவன் ப்ராக்ஞனுமாய் யாரகனுமாய் ஹவியுமாய்க்கொண்டு ஸஹகரிக்கப் ப்ரவர்த்திக்கிற தன்னையிதுக்கு விபரீதமாகவநுஸந்தித்திருக்கையும் இவ்வநுஸந்தாநத்தில் திருத்தமுண்டேயாகிலும் இதிலே ப்ரயோஜநாந்தரத்தை யிடுக்கியநுஷ்டிக்கையும் வ்யவகம். ஸத்வப்ரவ்ருத்திகள்தானும் ப்ரயோஜநாந்தரபரனுக்கு வ்யவகமாயிறே யிருப்பது. ஆகையால் ஸ்வாஸா

ஸா-ஸ்ரீ]]ன் றவருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதி) ஆனாலும்வாகாரவமான க்ஷேத்ரத்தில் இரண்டுமுண்டோ வென்றுஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெதென்னிலிதி) (இடுக்கி) கூட்டியென்றபடி. இப்படியாகில் ஸத்வப்ரவ்ருத்திக்ஷேத்ரத்தில் ஸோகஹேதுதயா வ்யவகாகாரமில்லாமையாலே க்ஷேத்ரத்யாஜ்யதமாக ப்ரஸம்சியாதோவென்று வருளிச்செய்கிறார். (ஸத்வ்ருத்தி) கௌகலபுத்தக்ஷேத்ர ஸந்நிதாநத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) யதா ஸஸ்வதேசேயில் க்ஷேத்ரம் வ்யவகாகார ரஹிதமாகையாலே யதுவே ப்ராமாணிகம் உபாய த்வதேசேயில் க்ஷேத்ரம் வ்யவகாகாரஸம் மாகையாலே விரோதமன்றோ வென்கிற ஶங்கையை பரிஹரித்துகொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) ஸநாதநப்ரயோஜநனுக்கு க்ஷேத்ரம் வ்யவகாகாரஸம்ரமல்லாமையாலே ஸ்வதேசஸாதநமாகையால் விரோதமன்றென்று கருத்து. ஆனாலுமுபாயதேசேயில் க்ஷேத்ரத்தில் வ்யவகாகாரம் த்யாஜ்யமென்றுசொன்னதுகூடுமோ, ஸர்வேஷாம் ப்ரகாரேண உபாய த்வதேசேயில் க்ஷேத்ரம் வ்யவகாகாரஸம் மாகையாலே த்யாஜ்யதை கூடுமென்றில் அப்போது ஸ்வதேசேயிலும் க்ஷேத்ரம் வ்யவகாகாரஸம் மாக ப்ரஸம்சியாதோ, உபதேசேயில் ஹேதுவில்லாமையாலே

ஸா-கா]] [illegible]

உ௦||விகல்பகைங்கர்யப்ரார்த்தியாய் அநந்ய ப்ரயோஜநனாயிருக்குமவனுக்கும் ஸாதநதசையில் கைங்கர்யம்போலே உபாயதசையில் கைங்கர்யமும் விரோதமன்று. ஸாதநதசையில் விஹிதவிதி கைங்கர்யங்களும் கேவலஶ்ரீஶ்வராஜ்ஞை விதியோடே பொருந்தின ஸ்வரூபமாயாலேயாயிருக்கும். ஸம்ஸாரதசையிலுள்ள கைங்கர்யமெல்லாம் கர்மாநுரூபமாக ஈஶ்வரன் பரிணமிப்பித்த ஸத்வாரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களையுபாயியாகக்கொண்டு ஸாத்யமாயிருக்கும். இதில் ரஜஸ்ஸாலும் தமஸ்ஸாலும் ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தமான ஸத்த்வத்தாலும் வரும் கைங்கர்யம் ஸாதகம். ஶுத்தஸத்வ ப்ரவ்ருத்தியிலே ஸம்மதத்தைப்புணர்க்கும் ப்ரக்ருஷ்டஸத்வவிஶேஷமடியாக வரும் கைங்கர்யம் மோக்ஷகாரணம். இக்ஸாதநத்ரயத்தோடு துவக்கற்றிருக்கும் ஶேஷதசையில் கைங்கர்யம்

ஸா-நீ||ஸாதகாகாரதிஶமன்னென்னிலந்த ஹேதுவென்றவருளிச்செய்கிறார்.(ஸாதநதெசையிலித்யாதிவாக்யத்தாலே)கேவலமென்றது க்ரியாவிசேஷத்தை சொல்லுகிறது. இப்படியாகில் அநந்ய ப்ரயோஜநனுக்கு உபாயதசையில் கைங்கர்யம் ஸாதநமாதலால் தயாஸாதகஸாதனாக விரோதமன்றென்று சொன்னதுகூடுமோ, ப்ரக்ருதரஜஸ்தமஸ்ஸம்பந்த ப்ரயோஜநமாகையாலே ஸாதகதயா விரோதமன்றோவென்ற ஸாதகாகார ப்ரயோஜநகாரங்களை அருளிச்செய்கிறார். (இதிலித்யாதிவாக்யத்தாலே) (இதில்) ஸாத்யமான கைங்கர்யத்தில். இப்படி ஸாதநதெசையில் கைங்கர்யம் ஸாதகமாகாவிட்டாலும் மோக்ஷகாரணமாக ப்ரஸம்பியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இக்ஸாதநேதி)ஸாதநத்ரயஸம்பந்த ப்ரக்ருஷ்டஸத்வப்ரயுக்தகைங்கர்யமே மோக்ஷகாரணமென்றுகருத்து. இப்படியாகில் "நகைங்கர்யஸாத்யாணிமோக்ஷஸ்ய ஸத்ஜாதிப்ரஹ்மாணி" என்றும் "கைங்கர்யவிஶாராத்ராவாஸாஷி" என்றும்கைங்கர்யவிஷயவிஶேஷங்களுக்குமதிலென்றவருளிச்

ஸா-கா||ப்ரநாஷ்டாஸ்ஸக்ஷாந்தராவிகைங்கர்யம் ஸாதகரதவிவ தித்யாஜ்யஸேவ ஸ்ஸ்வாத்யா ஶேஷ கைங்கர்யஸ்ய காரணம் தஸ்யாநு . ஸத்ரக்கைங்கர்யஸ்ய கர்மஸ்வஸ்வ ப்ரஸ்தாவாயிகஸேஷ வித்ரய த்யாஜ்யாம்ஸாதிரேவ தஸ்யாபதி (ஸாதநசையிலித்யாதிநா) (ஸம்மத்தைப்புணர்க்கும்) ஸம்மாகாவ்யாநு. ஏவஞ்ச "ப்ரக்ருதேர்க்ரியமாணாநி ஸாத்ரிணாநி கர்மாணி தந்த்ரஶ: | அஹங்காரவிமூடாத்மா கர்தாஹமிதி மந்யதே "நாநயம் ஸாதநஸ்யம் கர்மாணம் யதா உதாஸீநவத் ப்ரவ்ருத்தி"காயகாரணகர்த்ருத்வே ஹேதுப்ரக்ருதிருச்யதே" இத்யாதி. கைங்கர்யநிஷயவாக்யாநாம் "ஏஷஹ்யேவாஸ்துகாராமி" த்யாதயஸ்து "விஶேஷாகர்த்ரா விஜ்ஞாநாத்ராவாஸாஷ்டி "விஜ்ஞாநமயஞ்ச தத்ர

௩௦ || இப்படியிருக்கையால் ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வமில்லையென்கிறவாக்யங்களுக்கும் கர்த்ருத்வமுண்டென்கிறவாக்யங்களுக்கும் விஷயவ்யவஸ்தையுண்டாகையாலே விரோதமில்லை. அதெங்ஙனேயென்னில்; கர்த்ருத்வமில்லையென்கிற வாக்யங்கள் ஸம்ஸாராவஸ்தையிலும் ஸத்வாதிகுணங்களாலே வரும் கர்த்ருத்வத்தை நிஷேதிக்கிறதென்று நினைக்கவாகாதென்கிறன, கர்த்ருத்வமுண்டென்கிறவாக்யங்கள் ஸம்ஸாரதசையிலும் விஹிதங்களான விஹித வ்யாபாரங்களுக்குமிவனே கர்த்தாவென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறன. இந்த விஷயத்தை "ஸரீரவாஞ்ஜ்வநாதிபு" என்று தொடங்கி

ஸா.டீ|| செய்கிறார். (இப்படியிருக்கையாலிதி) ஹ ஹணா ஹ ஹணாதிவிதி நிஷேதமன்றிக்கேவிதிபரம் ஆனகர்த்ருத்வபரமான ஸாஸ்த்ரத்தில் விஹிதநிஷேதங்களுக்கு விஷயவ்யவஸ்தை கூடுமோவென்று ஸங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெங்ஙனேயென்னிலித்யாதிநா) (நினைக்கலாகாதிதி) நிஷேதவாக்யம் விதிவாக்ய கர்த்ருத்வ ஸாமாந்ய நிஷேதபரமல்லாமையாலும் 'ஸாத்த்வதத்வாதி' த்யாதிநா ஸாபேக்ஷமென்று சொல்லுகையாலேதானே நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வநிஷேதபரமாகையாலும் வ்யவஸ்தையாய்க்கொண்டு நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வ நிஷேதபரமென்றுகருத்து. இப்படி ஜீவனுக்கு ஸாபேக்ஷகர்த்ருத்வம் முதலான விஷயத்தில் வ்யவஸ்தை காட்டுகிறார். (இந்த விஷயத்தை இதி) யதா ஜீவனுக்கு ஸாபேக்ஷ கர்த்ருத்வமும் ஈஸ்வரனுக்கு நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வமும் சொன்னது கூடுமோ, ஜீவகர்த்ருத்வ கார்யங்களிலே ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ப்ரயோஜனத்தில் வ்யவஸ்தையுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இந்த விஷயத்தை இதி) கீதையிலே "தைவம் சைவாத்ர பஞ்சமம்" என்று தெய்வத்துக்கன்றோ பஞ்சமமென்று காரணத்வம் ப்ராதாந்யம்

ஸா.கா|| "தாஸ்வதே ஸ்தாம்ஸ்ச ஸர்வத்ராம் ஸ்ரிஸ்ரியே ஸவிதா வாஸ்மோவஸ் தாஸ்வ ஹூவிணி" த்யாதி கர்த்ருத்வவிதிவா க்யாநாம் ஜீவேஷூ ஸர்வஸ் ஸ்வாமித்வாயீந கர்த்ருத்வாயீந கர்த்ருஸ் ... ... கர்த்ருத்வாஸ்ரயத்வ விதாயகத்வ விரோதா நாஸ்திதாத (இப்படி இருக்கையாலித்யாதிநா) ஸந்தர்ஸிதம் "ஸரீரவாங்மநோபிர்யத் கர்ம ப்ராரபதே நர: | ந்யாய்யம் வா விபரீதம் வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவ: | அதிஷ்டாநம் ததா கர்த்தா கரணம் ச ப்ருதக்விதம் | விவிதாஸ்ச ப்ருதக்சேஷ்டா தைவம் சைவாத்ர பஞ்சமம் | தத்ரைவம் ஸதி கர்த்தாரமாத்மாநம் கேவலம் து ய: | பஸ்யத்யக்ருதபுத்தித்வாந்ந ஸ பஸ்யதி துர்மதி:" இதி கீதாவாக்யார்த்தோ நுஸந்தேய: (இந்த விஷயத்தை இதி

ஹ|| நீதாவாயத்தின்றுனே ஏறுதியிட்டான். அவ்விடத்தில் "தைவம் தைவாத் வஸ்ஸம்" என்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தைச் சொல்லுகிறது. இவன் ஜீவனைப் பொருகாரியத்தில் ப்ரவர்த்திப்பிக்கும்போது இக்காரியத்தைப் பற்ற காரயிதாவென்று சொல்லப்படும், தானே ப்ரவர்த்திக்கும் ஸ்வ ப்ரயோஜநாதிகளிலும் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளிலும் கர்த்தாவென்று சொல்லப்படும், ஒன்றிலே ப்ரவ்ருத்தனை வேதநனை விலக்காதவளவில் உதாஸீநன், அப்போதிசைந்திருக்கையாலே அநுமந்தா, இளந்தலைசுமக்குமவனுக்கு ப்ரவணன் பெருந்தலைசுமக்குமாப்போலேகூடப் ப்ரவர்த்திக்கையாலே ஸஹகாரி. ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் தைவநிஷ்ட்யாதி வைஷம்யம் ஜீவ கர்மவிசேஷாபாயிகமாகையாலே "சாதுர்வர்ண்யம் மயா ஸ்ருஷ்டம் குணகர்மவிபாகஶ: | தஸ்ய கர்த்தாரமபி மாம் வித்த்யகர்த்தாரமவ்யயம்"

ஸா.நீ||தோற்றுகிறது, ஸம்ஹாரனுக்குத்தோற்றவில்லையே என்றருளிச் செய்கிறார் (அவ்விடத்திலிதி) இப்படி ஸம்ஹாரவ்யாபாரகர்த்தாவென்று சொன்னதுகூடுமோ, உதாஸீநனென்றும் அநுமந்தாவென்றும் ஸம்ஹாரணமாகச்சொல்லுகையாகில் கர்த்ருத்வமேகூடாதே, என்றில் இனி ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரத்திலே ஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வம் ப்ரஸித்தமாகையாலே கர்த்ருத்வங்கூடுமென்றிலப்போது காரயிதாவென்றும் உதாஸீநனென்றுஞ்சொல்லுகிறது விருத்தமாகாதோவென்ற கர்த்ருத்வாதிகாரங்களை விரோதமில்லாமல் பிந்நவிஷயங்களாக விவேசிக்கிறார். (இவனிதி) இப்படியானாலுமேகவிஷயத்திலேதானே "தஸ்ய கர்த்தாரமபி மாம் வித்த்யகர்த்தாரமவ்யய"மென்றுஞ்சொல்லுகிறது சேருமோவென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளிலிதி) கர்த்ருத்வவசநம் ஸாக்ஷாத் காரயிதாவென்றும் அகர்த்ருத்வவசநம் உபாதிநிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வாபாவமென்றும் ஏகவிஷயத்திலும் வ்யவஸ்தை சொல்லலாமென்றுகருத்து. (குணகர்மவிபாகஶ இதி) குணைஸ்ஸ்வாதிகை:

ஸா.கா||தி) கர்த்ருத்வஸ்யாத்மஸ்வாதீநத்வம் ... (அவ்விடத்திலிதி) ஸர்வஜீவகர்த்ருத்வ விதிநிஷேதயோர் விஷயவ்யவஸ்தா ... ஸம்ஹாரகர்த்ருத்வம் ... கர்த்ருத்வ விதி நிஷேதயோர் விஷயவ்யவஸ்தா காரயித்ருத்வ உதாஸீநத்வ அநுமந்த்ருத்வ ஸஹகாரித்வ ... ஸ்வாதீந ஜீவகர்த்ருத்வ ... (இவன் ஜீவனை இதி) (இளந்தலை) ... (பெருந்தலை) ... திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் ...

ஈஶ்வரனுக்குக் கர்த்ருத்வநிஷேதம் பண்ணுகிறது. இப்படி ஸர்வ விஷய ஸாதாரண கர்த்ருத்வமுடைய ஈஶ்வரனடியாக ஜீவனுக்கு ஸர்வ ஶக்தியுமான விஸ்ருஷ்டியுடையதாயுமான நியோஜ்ய நியோக்த்ருத்வம் ஸித்தமாகையாலே இங்கு 'ஸ்வ ஜ' என்று விசிக்கக் குறையில்லை. இப்படி ஶாஸ்த்ராதிகள் போலே ஶரணாகதியுமும் கர்த்தவ்யமாக விதிக்கப்படுகையால் "தன்னால் வரும் நன்மை விலைப்பால் போலே, ஈஶ்வரனால் வரும் நன்மை முலைப்பால் போலே" என்று பிள்ளான் வார்த்தைக்கு ஶக்தியுபவத்த்ராதிகளெல்லாம் அவனாலே வருகிறதென்று நினைக்கவேணுமென்று தன்னு

ஸா. நீ॥ கர்த்ருத்வ உபாயம் ஈஶ்வரஜீவயோஸ் ஸ்ருஷ்டமென்றபடி. இப்படியானால் ஈஶ்வரனும் கர்த்ருத்வ உபாயம் ஸாபேக்ஷ கர்த்தாவாகையாலே ப்ராதாந கர்த்ருத்வம் தன்னதாகையால் ஜீவனுக்கு ப்ராதாந கர்த்ருத்வம் விஸ்ருஷ்டி சொன்னது கூடுமோ வென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியா நின்றுகொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படி உக்தி) (ஸர்வோக்தி) ஸர்வ விஷய ஸாதாரண கர்த்ருத்வ ஈஶ்வரனுக்கு கர்மாதி நிரபேக்ஷமாகையாலே ஜீவனுக்கு ஸாதாரண கர்த்ருத்வ ஶக்தி ஸமவாயிநியாகையாலே ஈஶ்வரனுக்கு ப்ராதாந கர்த்ருத்வமும் ஜீவனுக்கு ப்ராதாந கர்த்ருத்வமுமென்கிற வைஷம்யம் கூடுமென்று கருத்து. இப்படி ஜீவனுக்குக் கர்த்ருத்வமுண்டாகில் தன்னால் வரும் நன்மை விலைப்பால் போலே என்றும் ஈஶ்வரனால் வரும் நன்மை முலைப்பால் போலே என்றும் அப்பிள்ளான் வாக்யத்திலே ஸ்வ கர்த்ருத்வ நிவ்ருத்தி தோற்றுகையாலே ஜீவனுக்கு கர்த்ருத்வம் பராதீநமென்றென்று சொல்லவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி உக்தி) இப்படி வர்த்திவாக்யத்திலே ஶக்தியுபவத்த்ராதிகளெல்லாமென்று

ஸா. கா॥ ஸ்வதேவா நுஸாவ்ருத்திஸ்த்ய க்தோக்ஷேகார்யா ஶக்திவிஶேஷா ஸர்வஸாதாரணஸ்ய ஸர்வஸாதாரண தத்வஸாதநவிஶிஷ்டஸ்ய ஸ்வாஸ்த்ர ஸாதநத்வாய ஜீவஸ்ய கர்த்ருத்வ ஸித்தித்வ ப்ரதிபத்த்யர்த்த ஸர்வோபகார நாம விஹிதாவதார நிஷேத ஸம்ஸார நிவர்த்தக ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸார்த்தகத்வாய ஸாதாரண ஶக்தி வ்ருத்தேஶ்ச ஸர்வாவஸ்தா ஸ்வேஶ்வர ஸ்வாத்ம ஸாக்ஷி தேஷ்ட ஸம்பந்ந ஸர்வ ஸாதாரண மஹதாஶ்ரயஸ்த்வ ஸ்வாதீந ஸாதாரண ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய ஶாஸ்த்ரீய விதி நிஷேத நகர்த்ருத்வாஸித்திரிதம். (இப்படி ஶாஸ்த்ராதி ந) கர்த்ருத்வ ஸ்வேச்சா விஹிதோபாய வஸ்த்ரோபாய ஸாதந ஸ்வீகாரே தந்நிமித்த ஜீவாநாம் ஸ்வாதிஷ்டந ஸம்பந்த கர்த்ருத்வ ப்ரதீதி: ஸர்வ ஸர்வஸாதாரண ஸ்வதந்த்ர ஸாதநாஸ்த்ர ஸ்வாத்ம ஹேதுஸாத நஸ்வரூபஸ்வ ஸாமர்த்ய நிர்வாஹ: நநு ஸர்வாந்த ராத்மா நிரீக்ஷ கதி ஸர்வாந்த ஶக்தி—

ஜாதீயை ப்ராயஶ்சித்தத்திலே தாத்பர்யம். ||*|| அந்யவிஶ்வாஸவி
ச்சேதம் ஶக்த்யுபாயநிஷேதநம் | ஸர்வஶப்தோக்ஷிப்தவிஶ்வாஸ ஸாபேக்ஷ
ஸ்வேப்ஸிதம் || இத்யேவமாஹ தாத்பர்யம் தச்சப்த ப்ரயோஜநம் |

ஸா. தீ || ஶக்த்யுபாயத்துக்கு உபாயத்வம் சொன்னது கூடுமோ, ப்ரயாஸத்தாலே ஶக்திக்கும் உபாயத்வமுண்டென்னில் ஶக்திரூபோபாய ப்ரயோகம் ஸர்வத்ர விஶ்வாஸ விச்சேதத்தாலே ஸஹ்யஸவிஶமாகையாலே அதுக்கு உபாயத்வமே இல்லையே, கின்னு ஶக்தியோகம் "அஹமேகோகீர்த்தி" என்று அஹங்காரமாக ஶப்தமாகையாலே இத்யேவமாதி வடமொழி ஸம்ஸாரஜுவஷ் ஷஷ்டமன்றோவென்றவிக்ஷித்தியத்தையு மிந்தவிரண்டு ஶங்கையையும் ஒருகாரிகையாலே நிராகரிக்கிறார். (அந்யேதி) (அந்யவிஶ்வாஸவிச்சேதம்) ஸர்வதர்மவிஶ்வாஸவிச்சேதம். ஶாஸ்த்ரோபாயம் ப்ரயாஸ ஸாத்யமஸக்ஷூ ஸாதே விஷாதீ ஶாஸ்த்ரோபாயாந் ஸேவ்யேதேதி ஜாதீ ஜதே விஶ்வாஸ தத்ர ப்ரயோ ஜாதி தத்ராஷர ரூபேண விஶ்வாஸோ ஹ்யேவதி ஸாஸ:. ஶக்த்யுபாய விஷயம் வசநம் வாதீ (ஸர்வஶப்தோக்ஷ) ஸர்வஶப்தோக்ஷிப்தவிஶ்வாஸாபேக்ஷிதம் ஜாதீயஃ. (ஸ்வேப்ஸிதஃ) ஸ்வ காரஸ்வேப்ஸிதஃ ப்ரயோஜநதி யாவத் ஶக்திவ்யாஸம் ஸர்வஶக்திவிஶ்வாஸாபேக்ஷிதிவஃ அஸ்தோஹ்யாத்ராதி விஶ்வாஸ விச்சேதம் ஜாதிவேஷ்டாதிவ்யாஸம் கீதேந விஶ்வாஸவிச்சேதம் ஸர்வதிவ்யாஸத்தி ஸம்ஶேஷேந ஸர்வஶப்தோக்ஷிப்த அவிஶ்வாஸஸா பேக்ஷ ஜாதீயஃ. இத்யேவமாஹ தாத்பர்யம் தச்சப்த ப்ரயோஜநம் உபாயாந்தரஸ்ய தந்வேதேகோ ஸஹாகாராஸ்யஸ்யாபேக்ஷத்த ஸ்வதர்மாவலம்பாதி ஸர்வதாவுபாயம் நஸ்யாதிதிஶாஸ:.

ஸா. ஸ்வா || ஶக்தயாரோபஶ்ச ஜதே" இதிராஸிதூதிஶ்ரமான ஶாஸ்த்ர ஸ்ரோஹ்யகூலஸாஸக்தீஸ்யஶாபஹம் போலே அஹங்காரதூஷிதமான உபாயாரூ" இதி ஸாஸஷ்த்ரவிஷயம் ஸர்வஸ்வரூப ஸாஜ்யோபாயஸ்யாஹம் காரஸஹ்யே தஸ்ய ஜ்ஞஸ்ய விஶ்வஷ்யோக்தி: ஸாமாதேந்ர்யோக்த ரஸி தஸ்வரூபாந்தரோவித ஜேதேஷ்யிதி யஜ்ஞாஹ. (இத்யேவ மஹதீதி) நந ராஸநஜாமாயஸ்ய நக்ஷோ ஜந்தோ யஸ்ய நாமாதியஃ அஹங்காரம் ஸ்வஜ ஸமாஸேஸ்யஸ்வ ஸ்வ நஷீத ஸர நஸ்ரவஸ்யாவலம்பாஸ்யஸ்ய ஸர்வதோ ஸ்வாவாயஸ்யோரூஸா ணவ்வேஸம் தஸ்ய ஸ்வரூபம் சைதந்யதத்த்வம் ஜாயாஸ் ஸ்யா வ்யோபாயஸ்யா நவேக்ஷயா நாவேதிக்தி: ஸாஷ்ஸ்யஸ்தாஸ் ஸ தஸ்யா ஸ்வாய நிதாவதிஜஜதி, யாஸா நாமாதியஃ "ஜநிக்ஷா ஹம்வஸ்ய தேஜதீ" தந்ராஜோக்ஷா "விதாமஹம் நாயஸ்ஸிநம் விஜேஷாக்யு வ்யலீஜே" தாஜ்ஞ: காஷ்த யேவி காரணத்ய நிஷிதாதிவாவக்ஷ யஸ்யஸ்பூர்ணம் ஸமவக்ஷ்யேவ "ஸாவக்யேவகேஷ்வா ஸதேஸா ஜதாய

௨௭॥ அஹங்காராத்வயேந ஸ்வாகந்த்ர்யத்ராணவிஹத்வக ॥*॥ ஆகையால் "ப்ருவிக்ஷீத்ருஷ்டிம் தயிதே" த்யாதிகள் முன்பு தாம்பண்ணின ப்ரபத்திக்கு க்ஷமைகொள்ளுகிறபடியென்று சிலர் சொல்லுமதுவும்ஸஹங்கார ஸம்ப்ராதிஸங்கையைப்பற்றவாமத்தனை, அல்லது யதாஸாஸ்த்ரமநுஷ்டித்த ப்ரபத்திப்ராயமாய் அதுக்கு க்ஷமை கொள்ளுகிறபடியன்று. அப்படியாகில் "விதாஹோ நாயதேந விஜாநாஷ்வ ஸீத" என்கிற பராவ்ராதயப்ரவர்த்தகாதிகளும் தாஞ்செய்கிறதாகையாலே இதுக்கு க்ஷமை கொள்ளவேண்டிய நவஸ்யாம். இது ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திக்ஷமைக்காகில் இதுபோலே முன்பு பண்ணின ப்ரபதநமும் ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திக

ஸா-நீ॥ ஆனாலும் "ப்ரஜ்"வென்று ப்ரபத்திராமரேவவயவியாநங்கடுமோ "ப்ருவீக்ஷீத்ருஷ்டிஜயிகா" என்று ஆளவந்தார் தாமநுஷ்டித்த ப்ரபத்தியைப்ராயமாக நினைத்து க்ஷாமணம்பண்ணுகையாலே ப்ரபத்திப்ராயமேயன்றென்று சிலர் சொல்லவில்லையோவென்றவிர்த்தத்தையும் உக்த்யாந்த்ரர் நிராகரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி)(ஆகையால்) அஹங்காரமிஸ்ரத்வம் ஹத்வத்வப்ரபத்தியிலும் தோஷமாகையாலேஎன்றபடி. அஹங்காரமன்றிக்கே யதாஸாஸ்த்ரமானாலும் ஸ்வயஞ்செய்கையாலே அபராதமாமென்ற பாயமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியாகிலிதி) பூர்வாசார்யர்களும் பரிவ்ருத்தநுஷ்டித ப்ரபதநத்திற்கும் க்ஷாமணாரம்பமாய்க்கொண்டு ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகமாகையாலே யதநவஸ்தா இல்லையேஎன்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுஇதி)(முன்பிதி) பரிவ்ருத்தநுஷ்டித ப்ரபதநம் ஸஹேது

ஸா.கா॥ தத்ஸம்ப்ரதாய ஸித்தம் ஹவித்தா நா"தி த்யாக்த்ய காரணா நாஹ்ய நஞ்சஸுபாஸம் ப்ரயிதாநாம் ஹமவதாஸ ப்ரணாமாசார்யோத்யாரண்யேவ, கதஞ்சித் தேவநேஹங்காராதி பரிஹரணீயத்வ ஜ்ஞாபநேவ தாத்பர்யேண தத்ஷீக்ஷிதீ ஸம்ப்ரயது ஸ்வதாத்பர்ய ந்மீகாரேண ஸாந்த்ரஸாந்நிஸ்வாபராதக்ஷாமணாஸ்மிந்நிவாக்ஷ ஆசார்யோக்த ப்ராணாபரிவாதரூபாக்ஷமைண கதஞ்சிதாவ்ராவாப்ய யக்ஷமணாஸ்ம க்ஷாமணாநாம் கதஞ்சித்யா தஸ்ய தஸ்யாவி தமேதந்தவஸ்தாநாந்த்ரிஹாராணாம் ப்ருவீதே தத்வம் ராவ்யாவ ராயக்ஷாமணஸ்ய ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தகக்ஷாஸ்த்ராணப் "ப்ர யஸ்தித்வ ஸஹேதா ஸவம் பாவ ஸமாரூதவே" இத்யாதிஷு ஸவம் பாவ ப்ராயஸ்தித்வேநாநுஸந்தேயஸ்ய ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திககாம்ஸீகாரஸ்ய யுக்தகாக்ஷணாசார்யரக்ஷாணவசேநக்ஷப்ரஸாதநஸ்யாகதந்த்ரக்ஷம் வக்ஷு பூர்வாசார்யோக்தஸ்ய ப்ரயோஜநப் ரஸாத்ஸ்வகம் ஸாஸ்த்ரஸம்பத்தாக கதஞ்சித்க்ஷமஸ்யாநம் நிஷேதி. (ஆகையால் ப்ருவீக்ஷீ த்யாதிநா) ஏவம் ப்ராயஸ்சித்தக்ஷமஸ்யாநாக கதஞ்சித்காஹ்ய

ஈஶ॥மென்னலாம். இங்கு சொல்லும் கூதகஙகளாலே வஸவர்கள் பண்ணின ப்ரவத்தியுமவராயமாயறுகையாலே வஸவர்களைமுன்னிடவு வொண்ணுதொழியும். ஆகையால் இஸ்ஸ்தோத்ரத்தில் ஶூதுஜங்களில் பண்ணினவாவாய வாஸாரம் இங்கருளிச்செய்கிற ப்ரவத்திக்கவெகஷிதமாயாதல் வெகஸ்ய வரிஹாராஸமாயாத ஸவயாக்கமாய் வந்ததித்தனை. இவ்வாவாய வாஸாரத்திற்போலே ப்ரவத்த்யாதிகளிலும் வராயீநகதந்த்ரகம்ஷொஷமன்று. இப்படிவராயீநகதந்த்ரகம் ப்ராமாணிகமாகையாலே ஶுத்தாவுக்கு கதந்த்ரகமில்லாமையாலேஸ்வா

ஸா-கூ ॥ வாவத்துக்கும் தனக்கும் கூஷாவணமாய்க்கொண்டு ஸ்வநிவர்த்தகமாமென்றுகருத்து.ப்ரவேஶவாயகாஸாமருளிச்செய்கிறார். (இங்குஐதி)(அறுகையாலே)தீருகையாலே கவராயிகளைமுன்னிடக்கூடாதேஎன்றபடி. இப்படியாகில் ஸ்தோத்ரத்திலாவாய வாஸாரம் நிஷ்வமாகவு ஸம்ஶியாதோ, அஹங்காரஶிரவ வதநாஸவாவராய கூஷாவணாஸமென்னில் “வெவீஈஉ ப்ரத்தஶவிஷயிஷா” என்றுவாஸமே தஸகூஷாவணமாகையாலே யதுவஸமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) (ஆகையால்) அஹங்காரஸஶஸஹிதவ வதநம் ஶாஸ்த்ரீயமாகையாலே என்றபடி. (அவெகஷிதமிதி) ஶூவாயநாஜ்ஞயா கூயா” ஹிதவாயவாஸாரம் ப்ரவத்திக்கு அவெகஷிதமிறே (வெகஸெஸ்ஸ்யதி) “ஶாரா வகாஶயெஜீஶாநுஜெ யதேந ஶெவ யெக | அவகாஶ ப்ரகாஶாஹ்ராங்கீ யெதே ஸவதா யஷீ” ஐத்யா உக்த ப்ரகாரேண ப்ரவத்த்யவயாக்க ஜ்ஞாநவெகஸ்ய வரிஹாராஸமென்றபடி. யதா தஸகாஷீநவர திகஸ்ய வஜநரஸவாம வெகஸ்ய வரிஹாராஸமென்றபடி. ஶப்ரத்தஶவிஷயிஷாஎன்றதிறே.இவ்வாவாய வாஸாரம் ப்ரவத்தியில் வராயீநகதந்த்ரகவாஸவ ஷொஷவரிஹாராஸமென்றுதான்சொல்லலாகாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வாவாயெதி) வராயீநகதந்த்ரகம் ஷொஷமல்லாமையாலே தஸவரிஹாராஸமென்னவொண்ணுதென்றுகருத்து. இனி ஶுத்தாவுக்கு கதந்த்ரகமில்லாமையாலே தஸப்ரயாக்கவாவம் வெவியாதென்கிற வகூம் கதந்த்ரகவஸஶஸநத்தாலேநிரஸ்தப்ராயமானாலும்விஶெஷவசநஸமாகதஸவெகூநிராஸத்தையநுவதிக்கிறார்.(இப்படிஐதி)ஶாஶக்ஷவுக்கு “வாணிதஂ

ஸா-கா ॥ ஶஶுஹாவெகவெகஷஶுநிரஸஐதஹ. (இப்படிவராயீநேதரிநா)நந “தஸ்வாகஸ்ரஹணஃவாஂவிதஂநிவிஶஹ்பாவெநதீஷாவெ”ஹிதி பாவெநஸ்யெதவிஶயாநாஸ அதீதாயாபாஸ்ஸ்வய யாஃ வநராமதஸாஹவாஸ அநயாநவவத்ரா பொஸ்ஸாஹ

[illegible] வந்தெனிந்தவனை [illegible] கவொண்ணாதபடியாயிருக்கிறதென்கிறவக்ஷ
மும் [illegible]ம். [illegible]க்குச்சொன்னபோதும்ப்ராப்ய[illegible]ங்களான
[illegible]ராதிகளன்று [illegible]மென்னுமிடம் "[illegible]
[illegible]" என்கிற ஸூத்ரத்திலே [illegible]தம். "[illegible]
[illegible]" இத்யாதிவசனங்கள் [illegible]

[illegible] என்று காரணமாய்ச்சொல்லவில்
லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]வக்கி தி) பின்னையேதென்ற
வருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) "[illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]" இத்யாதிகளிலே
[illegible]வுக்கு [illegible]ம் [illegible]தென்று சொல்லவில்லையோவென்
றவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) "[illegible]" என்று

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ([illegible]வக்கி த்யாதி நா) "[illegible]
[illegible] ।[illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible]" இத்யாதிஷு [illegible]
[illegible]
[illegible] இதி ஸூத்ர
[illegible]. [illegible] "[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] ॥
[illegible]" இத்யாதி[illegible]
[illegible] "[illegible]
"[illegible] । [illegible] ।
"[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]" [illegible] "[illegible]
[illegible]" [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]([illegible]) ([illegible])[illegible]

ரவ॥வெபூாத்ராவவிஷயங்களன்றென்னுமிடம்வஹாஸாஷுவிரோயம் வாராமைக்காக ஸாஷ்யாதிகளிலே ஸுரக்ஷிக்கப்பட்டது. "ஸஙாவி" என்றதுவும் யரயாஜாதிவிஷயம். ॥ * ॥ உவஸங்ஷுளஷய நாயா ஷ தராவஸ்யரேஷநம் । ககந்ஷா திவெபூாய ஸாதிஷுஷ்திஸெத ஸாநிதா । * ॥ ரவாதிகளும் "ஜீவிதாதய ரசாவணோ யொணர்தியஜு ஷுதஃ । ஞுகாஸஜவவெஜுந நஸவாவெநஸிவப்யெத, வ ாணஸாஸய ரவவெணோ யொணரத்தியதஷுதஃ । ஸிவபெத நஸவாவெம வஜவத

ஸா-நீ ॥ வாஜீவஸிவபூவாவம்ஷெயாதென்று சொல்லவில்லையோவெ ன்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸஙாவீதி) ஐஷாநீஙவஸஙுளஷயரேதுாகா ஷீநாவஸ்யநாஸகயாகுறுப்போலே ஷுவஷநமுடஉதராவஜீவஸிவபூ வாவநாஸகமாகலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (உவஸங்ஷதி) (உவஸஙுளஷயஷாயாக)வ வத்ரா (உதராவஸ்யரேஷநம்) வஜீ வஷுவெபூத்ராவரேஷநம் (கநந்ஷ வாதவெபூாய ஸாதிஷுஷ்திஸ வெதஃ)"ஐவெஷவெஷாவெகஷிஷுவஷாலஞ்"கவாயஸம்ஷுவெ ஸஷ்ஃவ ாயஷுதாஸாரவவிரா"திதராதிஷ்ி(ஸாதம்)ஸஜுதிதஸ்யூஃ. நஹி வவந விரோயெநாயஃ ஷுவதீகெத என்றுகருத்து. இப்படியாகில் "ஸிவபெத நஸவாவெந வஜவதிலாம்ஸஸா" என்று வாஜீவஷு வபூாவம்ஷெயாதென்கிற ரவாதிவஷநத்துக்கு கதியேதென்றவருளி ச்செய்கிறார். (ரவாதிகளுமிதி) (நியமித்தார்கள்) ஷெஸகாஷவெஷரே கருதிவாவவிஷயதயா வ்யவஷுாவித்தார்களென்கை. இந்தரவாதிவஷந ரவ வஷவிஷயமாகையாலே இத்தைவ வஷவிஷயத்திலே ஸஷரிப்

ஸா-கா ॥ தஸ்யூஃ(ஸாஷ்யாதீதி)"நமெஷ்கஸம"திதராதிமீதாஸ்ரோ கஸாஷ்யாதிராதிஸவ்யஸ்யூஃ. ஸஙாவீதித்ருதஹ யரயாஜவஷுகாரணா ஜரயாஜ ஸகொதெதத்கஷுரஷிதாஸ (ஸஙாவீதி) ஸாஸா ஸஸ்ய வாஜீவஷுவெபூத்ராவாஸ்ரேஷஷெதாஸவம் கவஸ்யஸஹள ஷயநாயாக ஸவிஷ்யதீதத் "நஹி வவ நவிரோயெநாயஃ வ வதஷு தஐதிநாயாக" நாயஸவவாயிதஐதாஸ (உவஸங்ஷுதா தி) ஒளஷயவிஸெஷாயயாஸகதிதரவஸ்யரவிவிநாஸ்யவ்யாயிரவி நா ஸயெக,ஸவம்ஸாநாவெஸாவ்யதுாவாஸ்ரேஷரவ்யாவாஷ்யரேகு ரவ்யஸ்வாஷயதீதெதகஷு ராணாஜராவாயஷு திரோயாஸ்செத ஷுாவகஙாஷ்ராநாவயராஹிதெதஃ ஸாதிஷுஷ்திஸெவெவபூாயிதரி தஸ்யூஃ. வாஜீவஷுவெபூத்ராவாஷெவாம்மீகாரே ஞுவஷநஷி தாநாரஷெவஸ்ய கிவஜந்நாயவிஷ்யா தகஷு ாவகஷவநஷெ யஸ்யூா ஸ்யாதிதவி நவெஸாம்மீகாபூ ஜதாஸ (ரநாதிகளுமிதா தீநா) யதா ஷெஷாத்ரா வாஜீவஷுவெபூத்ராவஷெஷுாஷா ஞுவஷ்

மாமிவாம்ஸஸா" என்று நியமித்தார்கள். இது ப்ரஹ்லாதக்கும் அக்ஷூரத்து மென்னுமிடம் "ஸஹாஸா பூஜ்யதா ப்ரணாமத்யை தர்ஸநாத" என்கிறவசநத்திலே ஸ்பஷ்டமாகவே ஸாயிதமாயிற்று. ஆகை யால் கர்த்தவ்யமாநவுக்கில்லை யென்றுதல் வாரதம்ய ஜ்ஞாநமா த்தைக்கொண்டாதல் ப்ரஹ்மவேதாவமொருபடிக்கும் வேதி யாதென்கையுமித்தைப்பற்ற ப்ரணாவ்ய வந்நம் வேண்டாவென்கையும் ப்ராப்தமாம். இவ்விடத்திலேசிலர் "வ்ரஜ" த்யாதிவிதிகளை யநந் யபரங்களாக்கி "யொ ந்யா ஸஜ்ஜா ந மந்யாவ்ரதிவத்யேத | கிமேதநக்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா, யதோவேதி ஸ்வேதா ராஜா யதாவேத ஸ்ம்ருதி ஸ்ருதம் | தேநவேதவிதாவேஸ்த மாம்ஸம் மம் காரணம், க்ருத்யாஸம் ஸுரோஸூரம் ஸ்வஹாவஸ ஸ்தாஸ்யோ" த்யாதிகளில் தாத்பர்யமதிகளையும் பராமர்யாதே இவ

ஸா-நீ|| பிக்கப்பேறுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இதுஇதி) ஆனாலும் அவைகளைப்போலேயன்றிக்கேஸ்ருதிஸ்ம்ருதிஸாரணமாய்ப்ராமாண ஜ்ஞாந நிஷ்டரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்சொல்லுமிந்தஸரணியை நிரஸிக்கக்கூடுமோவெ ன்றவருளிச்செய்கிறார். (பாரதம்யேத்தி) பாரதம்யத்துக்கு நியோஜ யோஜ்யமில்லாமையாலே பாபம்ஞேயமாதென்று கருத்து. ஸம்ஸா ஸாரயாநுமுக்தமைகஸ்தம்யதயா ஸ்ரீஸாஸ்த்ரகாரவிஷயமல்லா மையாலே நிராகரணீயமென்றுகருத்து. ஆனாலும் "வ்ரஜ" வென்று உபாயவிதி சொன்னது கூடுமோ, ஸாஹ்ஜந்யமும்ஸ ஜ்ஞாநமாத்ரம் மோக்ஷஸாயநமன்றோவென்கிற மதத்தை யநுவதித்து நிரஸிக்கிறார். (இவ்விடத்திலேஇத்யாதிநா)(பராமர்ஸ்யாதேஇதி)விசாரியாதேஎன்கை

ஸா-கா|| நஷ்டோ நோஹாஸாவஜ்ஞாவஸ்ஜாதிய மோஹதாஸ்யாஹா ஜ்ஞாநவிஷயாணிகஸ்ஸவேதவஜ்ஞாஸதா நந்தாவதீதா மோமோக்ஷவ்யத் ஸஹவிவிஷயகஸ்வோஸ்ய (ஸநாதிகளுக்குமித்யாதிநா) வ்யாஸாதயோஸ்வ தீத்யாதிஸப்தாலம்ப: ஸவவஜ்ஞாதோநாகர்த்தவ்யதா ஸ்வஸ்வாவேஜ்ஞா நவக்த்ரா உத்தாரவாமோமாம்ஸீகாரோ ஷஸ்ராவியாயீகாரகாதித்ய ஷ்யக்ஷ ஸாயிஸச்ஸ்ர ஸம்ப்ரஸ்ய ஸ்யாதித்யாஹ (ஆகையாலித்யாதிநா) ஸஜ ஸ்வைகஸதம் நிரஸ்ய மோக்ஷாயாயா நஷ்டாதாரவஸ்யவைக்ஷிதா ஸம்கார ஸகாரநிவ்ருத்திஸேஷஸ்யோ ஜ்ஞாதவ்யஸ்வாவகஸ்வ நா வர்தவ தீதி ஸாவோமோபாயதோ நாவேக்ஷ்யஸாகாஸநிஷ்ய உபாயா நஷ்டாநாவஸ்யக்ஸம் ஷஸயாநு ஸம்பந்ஜ்ஞாநமேவ மோக்ஷோபாய ஜ த்யாவாயவாகஸ்ய தாத்பர்ய ஷஸ நவாவகஸ்து விஷயஸ ந ஸ்வீகரோபாயஸ்வாஸ்ய ப்ரதிவிதாக்ஷவஸ்தாரண வ்யாஜேந வ்யவஸாயவண நம் நிமயதி (இவ்விடத்திலேசிலரித்யாதிநா)

ஆற்றைக்கொண்டு ஶாஸ்த்ரஜந்ய ஸம்பந்தஜ்ஞாநமொழிய வேறு மோக்ஷோ-
பாயநாபேக்ஷமாயிருப்பதொரு உபாயமில்லையென்பர்கள். இது ஶக்தி
ப்ரபத்த்யாதிவிதிஶாஸ்த்ரவிரோதம். ஶரணவரண ப்ரகாஶக ப்ரமாணங்களாலே
ஸித்தமான ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநத்தை விதிக்கவும் வேண்டா. கேவலஜ்ஞா
நத்தை மோக்ஷஸாதநமாகச்சொல்லுவார்க்கு விதிவிரோதாதிதோஷ
ங்களும் வருமென்று ஸாதித்தோமிறே. ஆனபின்பு ஸர்வவித்யாநிஷ்டரான
முமுக்ஷுக்களுக்கும் பொதுவாய் ஸம்ப்ரதாயப்ராப்தமான ஜீவ
பரமாத்ம ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் ஶாஸ்த்ரத்தாலே பிறந்தவனுக்கு நம்முடைய
ஸ்வாமியாய் நிரதிஶயபோக்யனான ஶ்ரிய:பதியை ப்ராபிக்கைக்கு
விரகேதென்கிற உபாயாகாங்க்ஷை பிறந்தவளவில் இங்கேயவ்வோ
அதிகாரி விஶேஷாநுகுணமாக விதிக்கப்படுகிற ஜ்ஞாநவிஶேஷங்கள்,
பக்திப்ரபத்திகள். அவற்றில் ப்ரபத்தியாவது; "யஸ்மாத்ததேகாந்தத்வா
த்" இத்யாதிகளிற் படியே ஸமர்த்தமான ஸ்வரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம்.
இது ஸம்பந்தாநுஸந்தாநபூர்வகமாகவேணுமென்கைக்காக ஸம்பந்த
ஜ்ஞாநம் ப்ரபத்தியென்று சொன்னார்களத்தனை. இப்ரபத்தியின் ஸ்வரூப
ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபாதிகளை முன்பேபாக்கச்சொன்னோம்.

ஸா-ஸ்வா ॥ தாத்பர்யப்ரகாஶத்தில் ஸம்பந்தஜ்ஞாந ப்ரஶம்ஸைமொ
ழிய ப்ரபத்தி நிஷேதபரமன்றென்று கருத்து. (ஶக்த்யாதீதி) "விஜ்ஞாய
ப்ரஜ்ஞாம் குர்வீத" "ஆத்மாநமேவ லோகமுபாஸீத" "ஶரணம் வ்ரஜ" "ஶரணம்
ப்ரபத்யே" இத்யாதி ஶாஸ்த்ர விரோதமென்றபடி. இந்தஶாஸ்த்ரஜந்ய
ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே விதிவிஷயமானால் விரோதமில்லை என்றவருளிச்
செய்கிறார். (ஶரணேதி) ஆகில் கேவலஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாதநமா
னாலோ வென்றில் அதுபக்ஷே வேதாந்த விதிவிரோதாதி தூஷண
ப்ரஸங்கம் ஸர்வ தூஷிதமென்கிறார். (கேவலேதி) ஸம்பந்தஜ்ஞா
நாபேக்ஷிதமானால் பக்ஷே வேதாந்த ப்ரமாணவிரோதம் ப ஸம்பந்தோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆனபின்பிதி) ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் பக்திப்ரபத்தி
களுக்கு அதிகாரிகோடி நிவிஷ்டதயா உபகாரகமாகையாலே ஸாபேக்ஷ
கமென்றுகருத்து. இஸ்ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே ப்ரபத்தியாகில் விரோதமே
தென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவற்றில் ப்ரபத்தியாவதிதி) ஆநுகூல்ய
"ஆத்மாத்மீயபரந்யாஸ" இத்யாதி ஸங்க்ரஹம். இப்படியாகில் ஸம்ப
ந்தஜ்ஞாநமே ப்ரபத்தியென்று ஸம்ப்ரதாயோக்திக்கு கதியேதென்றவருளிச்
செய்கிறார். (இது இதி) ஸமர்த்தமான ஸ்வரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம் ப்ரபத்தி
யாகில் ஸமர்ப்பிக்கும்படியணம் பண்ணவேண்டாவோ வென்னவருளிச்
செய்கிறார்.)(இப்ரபத்தியிதி) இப்படி ஸகலஶாஸ்த்ரத்துக்குமநு
கூலமாய் விவக்ஷிதமோ, ப்ரகரணோக்த யுக்தமாகிலன்றோ ஶங்கை

௨௦ ॥

சாதனமுநற்பயனுநானேயாவன்
சாதகனுமென்வசமாயென்னைப்பற்றுஞ்
சாதனமுஞ்சரணநெறியன்றுமக்குச்
சாதனங்களிங்கிலைக்கோரிடையினில்லா
வேதனைசேர்வேறங்கமிதனில்வேண்டா

ஸா-டீ॥ காம்யத்விவக்ஷுகூடவதென்னசிலவஸ்துக்ளியையானஶரண
வரணத்திலும்சிலவஸ்துக்ஶோகநிவர்த்தியிலுமுபயுக்தமென்று கஷி
வ்யாயத்தாலே ஸகலஶாஸ்த்ரார்த்தங்களை ஒருபாட்டாலே ஸங்க்ரஹியா
நின்றுகொண்டு ஸகலவாக்யமாகவநயித்து சரமஶ்லோகார்த்தத்தையருளி
ச்செய்கிறார்.(சாதனமுமிதி)(சாதனமும்)ஸாதநமும். (நற்பயனும்)நல்
லபலமும் (நானேயாவன்)அஹமேவஹேயம்இத்தால்ப்ராப்யப்ராப்ய
க்யாவக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.(சாதகனும்)ஸாதகனும்(என்வசமாய்)
என்னுடையவஶீநமாய். ஸ்வாதந்த்ர்யமன்றிக்கே(என்னைப்பற்றும்)சரண
மாகவுடையும்.இத்தால் ஸ்வவ்யாபார நிவாரணஞ்சொல்லித்து (சரண
நெறி)ஶரணாகதிஉமக்கு.(சாதனமுமன்று)ஸாதநமுமன்று, வ்யாஜமா
த்ரமென்றபடி.இத்தால்ப்ரபத்தேர்வ்யாஜமாத்ரத்வஞ்சொல்லித்து. (சாத
னங்கள்)ஸாதநங்கள்ஸக்ர்யாதிகள்(இங்கிலைக்கு)ஶரணாகதிக்கு(ஓரிடை
யில்நில்லா)தானும்அங்கமாய்ஸஹகாரிஸ்தானத்திலே(நில்லா)நில்லாது.அங்க
பஞ்சகவ்யதிரிக்தஶோகாரோஹமென்றதாயிற்றுஇத்தால்அந்யாபா
பேக்ஷநயஞ்சொல்லித்து. (வேதனைசேர்) வேதனை துக்கம் சேர்ந்த
துக்கஸாத்யங்களான (வேறங்கம்) அநந்யஶேஷத்ர்யாதி பிதாமஹங்
கள்.(இதினில்)ஶரணாகதியில்.(வேண்டா)அநபேக்ஷிதங்கள். இத்தால்

ஸா-கா॥ இதியதார்த்தாஸ்ஸ்லோகோபரிதாஶீநாநுஸந்தாநாநுஸந்தாநாத்ர
ஸ்வாயாஸம்ஹருதி (சாதனமுமித்யாதிநா) (சாதனமுநற்பயனும்
நானேயாவன்) ஸாதநம் தஸ்ய ஸாமர்த்யம் ஹ்யேவ. அநேந
ப்ராப்யப்ராபகவாக்யார்த்தம். (சாதகனுமென்வசமாயென்னைப்ப
ற்றும்) ஸாதகஸ்து ஆஸ்ரயநவஶம் ப்ரபத்தி ஶரணாகதாநுஷ்டா
நமேவ தேவ) ப்ராப்யாநுஷ்டாநம். அநேந ஸ்வவ்யாபாரா
நிவாரணமுக்தம். (சாதனமுஞ்சரணநெறியன்றுமக்கு) யா
ஷாகம் ஸாதநஸ்ய ஸ்ரீதாயாஸ் நிஷேதேஸ்யமுக்தம். அநேந
வ்யஜத்வமாத்ரஜாத்ரமுக்தம். (சாதனங்களிங்கிலைக்கோ ரிடையில்
லா) ஸாதநாந்தராணாம் ப்ரபத்யங்கத்வஸாதநாநுஷ்டாநஸ்ய ஸஹ
காரித்வநிஷேதஶ. அநேந அநந்யாபேக்ஷநத்வமுக்தம்.(வே
தனைசேர்வேறங்கமிதனில்வேண்டா) ஸஹாயாஸஸாத்யாநாம்
ஸ்வாதந்த்ரிய ஶரணாகதௌ நிஷேதஹ் தஸ்யாநபேக்ஷிதாதி

உ௦ || வேறெல்லா நிற்குமிலை நானே நிற்பன்
ஆதனுமா நாதனுமா மென்னைப் பற்றிச்
சோகந் தீரெனவுரைத்தான் சூழ்கின்றானே. (௪௮)

ஸா-நீ || தத்தைஶ்வர்யஸம்பந்நஞ்சொல்லித்து. இதுவும் ஶோகநிவ்ருத்தியிலேயுபயோக்தமென்று கருத்து (வேறெல்லாம்) ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திலக்ஷணஸாதநங்களெல்லாம். (நிற்குமிலை) த்யக்தவ்யதயா ஸாதநதா ஸாதநத்வ ஸ்வஹஸ்தத்திலேயென்கை (நானே நிற்பன்) "ஸர்வஸாக்ஷ்யஹம் ஜ்ஞாதா" என்கிறவர்த்தஞ்சொல்லித்து. இதுவும் உபாயத்திலும் ஶோகநிவ்ருத்தியிலுமுபயோக்தமென்று கருத்து. (ஆதனுமா) ஸௌலப்யாதி யுக்தனை (நாதனுமாம்) ஸர்வஸ்வாமியான (என்னைப் பற்றி) உபாயமாகப்பற்றி (சோகந்தீரென) "மாஶுச:" என்று (உரைத்தான்) சொல்லாநின்ற ஶ்ரீக்ருஷ்ணன் (சூழ்கின்றானே) ஸ்வயமேவ நம்மை வளைந்தானே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநாய ஸ்வயமேவ ப்ரவ்ருத்தனானானென்கை.

இப்படி பரிவாரஜாம் வியாபகமாகில் வியாகரணாநுஷ்டாநமாகையாலே கநுஷ்டாநகாரணஸஹித அபவர்க்காநுஷ்டானம் தானே ஸாரஶ்லோகவ்யாக்யானம் பண்ண வேண்டாவோ? ஸாரஶ்லோகம் அபவிவரணமாகையாலே யநுஸந்தாநவ்யாப்யமென்றில் "ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்கிற சரமத்தில்காட்டில் ரயிகாரம் ஸாரஶ்லோகத்திலே சொல்லாமையாலே வ்யாக்யானாபேக்ஷஞ் சொல்லக்கூடுமோ? அபத்தில் "நாராயணாய" என்று பதார்த்தத்திலே சொல்லப்பட்ட விஶிஷ்டப்ரவ்ருத்தி சொல்லாமையாலேயும் வ்யாக்யாநாபேக்ஷை யுண்டன்றோ? ஸாரஶ்லோகம் அபவ்யாக்யாநமாகில் உத்தரார்த்தந்தான் பரிவர்த்திதமாசலாகாதோவென்ற பரிவாரஜாம்ஸர்வவேணுவ்யாக்யாநமென்றுமுத்தரார்த்தமுத்தர

ஸா-கா || ஸா தேந ஸ்வம்மேஶ்வர்யஸம்பந்நமுக்தம். (வேறெல்லாம் நிற்குமிலை நானே நிற்பன்) ஸர்வோபாயாநாம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் வதந்தி. ஸர்வஸர்வஸ்ரீக்ருஷ்ண ஸ்வயமேவ ஜ்ஞாதிஷ்டாதிதத்தகஸம ஸாயநாநுஷ்டாநவ்யவஹிதம் தத்தகஸமாகாரிதவ்யம். ஸர்வே தேந ஸர்வஸாக்ஷிஜ்ஞதோக்தா. ஸர்வதேவோ ஸௌலப்யாதிரா உக்தம். கரதிகர ஶௌர்யாதிஹ (ஆதனுமித்யாதிநா) (ஆதனுமா நாதனுமா மென்னைப் பற்றி) ஸர்வேஶ்வரம் ஸர்வஸ்வாமிநம் க்ருஷ்ணம் ஸர்வஶ்வாமிநம் கரவணம் ஶரணம் ப்ரபத்ய. ஸமேத ஶரணம் வ்ரஜேதி ஸர்வஶாஸ்த்ரம். விஶேஷ ஸமஸ்யோபாகாங்க்ஷாயாம் (சோகந்தீரென உரைத்தான் சூழ்கின்றானே) மாஶுச இதி வதந் க்ருஷ்ண: ஸ்வயமேவாஸ்மாந் ஸ்வஸேவாய ஸ்வகாரணாய ஸ்வீகரோதீத்யர்த்த:.

௭௦ ‖ இப்படி பூர்வார்த்தத்தாலே ஓரதிகாரிவிஶேஷத்துக்கு அயத்தில் பூர்வவர்ணத்திலே யநந்யஸாத்யமாய் ஸர்வோபாயங்களுக்குமுள்ள ப்ரபாவத்தையும் அவற்றுக்கில்லாத ஸ்வஸாத்யாரம்பண ஸ்வபாவத்தையுமுடைத்தான ஸ்வீகார்யோபாயவிஶேஷத்தை அதிகாரபேதாபேக்ஷயாதி விவரணபூர்வகமாகவிதித்து உத்தரார்த்தத்தாலே அயத்திலுத்தரவர்ணத்தில் ஸமஸ்தத்தை நிஶ்ஶேஷ ஸம்க்ஷிப்தா நிஷ்ட நிவ்ருத்தி விவரணமுகத்தாலே யருளிச்செய்கிறான். இங்கு பூர்வார்த்தத்தாலே அதிகாரிக்ருத்யத்தை யருளிச்செய்தான், உத்தரார்த்தத்தாலே ஶரண்யனுடைய ஸ்வீகாரானுகுணமான தன்க்ருத்யத்தையருளிச்செய்து க்ருதக்ருத்யனானவனைத்

ஸா-ஸ்வா‖ வர்ணவ்யாஸநமென்றும் ஸாதியாகின்றுகொண்டு ஸம்மதியருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஇதி) (பேதாபேக்ஷ்யதி) அநந்ஶப்தத்தாலே பேதாபேக்ஷாதிகளும் பரித்யஜ்யாதிலே ஶக்தியாதிகாரமுமென்றபடி. ஆனாலும் பூர்வார்த்தம் ஶப்தபர்யாஷயிருக்கிறாப்போலே "த்வக்ஷ்யாமிஷ்யஸி" என்று உத்தரார்த்தத்திலும் ஶப்தபர்யாஷன் ஸ்ரவிக்கவேண்டாவோ பூர்வார்த்தமதிகாரிக்ருத்யபரமாகையாலும் உத்தரார்த்தம் ஸ்வக்ருத்யபரமாகையாலும் ஶப்தஶோத்ரபர்யாஷ ஸ்ரவணங்கூடுமென்னில் அப்போது "ஶாஶ்வதஃ" என்று ஶப்தபர்யாஷ ஸ்ரவணம் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி) "ஶாஶ்வதஃ" என்கிறவம்ஶம் ஸித்தவத்வேதநீ தேற்றுகிறதாகையாலே ஶப்தமாயிற்றென்று கருத்து. இங்கு அஹமென்கிற பதத்திற்கு பூர்வம் பர்யாஷோத்த ஸ்வாரஸ்யாத்த பரத்வத்திலே தாத்பர்யஞ்சொன்னதுகூடுமோ? இங்கு அஹம்ஶப்தம் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற க்ரியாபதாபேக்ஷிதகர்த்ருபரமாகையாலே அந்யாஸாதந பரத்வத்திலே

ஸா-வி ‖ அஶோத்தரார்த்தம் ஸர்வம் தஸ்ய பூர்வார்த்த ஸத்திராஹ. (இப்படி பூர்வார்த்தத்தாலே இத்யாதிநா) (ஸர்வோபாயங்களுக்குமுள்ள ப்ரபாவத்தையுமிதி) ஜ்யோதிஷ்டோமாதி ஶ்ரேயஸ்ஸாதநாநாம் ஸ்வஸாதநாந்தரநிரபேக்ஷத்வ ஸ்வஸ்வஸாதநகத்வ ப்ரபாவஃ ஶோபஸ்வீக்ருதி ஸாபேக்ஷநாத் (ஸ்வஸாத்யாரம்பண ஸ்வபாவத்தையுமிதி) நித்யநைமித்திகாதிபேதாபேக்ஷ்யப்ரபத்திஸஹகாரிஸ்வஸாத்யாரம்பண ஸ்வபாவஃ ஶோஷதி ப்ரயோஜநாத். ப்ரபத்த்யுஜ்ஜீவநகாதி பேதாபேக்ஷாதீநாம்யதிபந்தகம். ஏவம் பூர்வார்த்தவிஹிதோபாயஸாத்ய ஸமர்த்தநரூபக்ருத்யஸ்ய தேந ஸம்மதிரூபா ஸ்வஸ்ய ஸாமர்த்யம்ஸாய நதிதி வக்தவ்யதயா பூர்வோத்தரார்த்தயோ பேதாப்ரீத்யம்ஶாம் பூர்வோத்தரவிபாகேஷ்வப்ரபத்தே நந்தவரிஹாரதி (இங்குபூர்வார்

ஸு||தேற்றுகிறான். இவ்விடத்தில் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவுத்தமத்தாலே
நானென்று தோற்றுகிறக, மிகுதியான "அஹம்" என்கிற பதம் அந்ய
வ்யாவ்ருத்தியாலே ஸர்வபாப விமோசநத்துக்குறுப்பான அகடிதக
டநாஸாமர்த்த்யாதிகளை விவக்ஷித்து ஸப்ரயோஜநமாகிறது. அபராதம்பண்
ணினவனை விலங்கிட்டுவைத்த ஸர்வாதிகாரியான நானொருவ்யாஜத்
தாலேயுத்ருஷ்டகாருண்யத்தாலபராதத்தைப்பொறுத்து விடும்போது
விலக்கவல்லாரில்லை வேறொருவனாலே இவனை பாதுகாக்கவொண்ணு

ஸா-நீ|| தாத்பர்யங்கூடாதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி)
இப்படி அஹம்ஶப்தார்த்தமாகில் அகடிதகடநாஸக்தனான நான் ஸர்
வாவஸ்தையிலும் மோசநம்பண்ணிவைக்கிறேனென்று அர்த்
தமாகையாலிவனுக்கு ஸமஸ்த பாபத்தானே மோக்ஷம் ப்ரஸ
ங்கியாதோ? அகடிதகடநாஶக்தி ப்ரதிபந்தகையாலே ப்ரதிபந்
மோக்ஷமில்லை என்றால் அப்போது அகடிதகடநாஶக்த்யையும் ப்ர
ஸங்கியாதோ? உத்தரார்த்தத்திலும் பாபாஷ்டகமொரஸ்பரஸ்ப ப்ரதிபந்தக
முண்டாகில் மோக்ஷாபாவம் ப்ரஸங்கியாதோ, ஸர்வஜ்ஞ ஸக்தி
அந்யர்களுக்குமுண்டாகில் ஸர்வஜ்ஞனுக்கதிஶயந்தானுண்டோவென்றவ
ருளிச்செய்கிறார் (அபராதமிதி) காருண்யாதிஸஹக்ருதையா
ன ஶக்தி மோக்ஷமோசநத்திற்கு ப்ரதிபந்தகமான அபராதம் தனி
வர்த்தமானஶக்தி ப்ரதிபந்தகமான காருண்யஸஹக்ருதமேபோர்
க்ஷமோசநே பாபாஷ்டகமொரு ப்ரதிபந்தகம் அநேகஷா
மேதாத்ருஶ ஶக்த்யாஸ்ரயாகடிதகடநாஶக்தி ஶப்தார்த்தமென்று கரு
த்து. அந்யாஸாதாரணமான விவக்ஷாஸத்திற்கு ப்ரமாணாபா
மன்றிக்கே தாத்பர்யஞ்சொன்னது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார்
(இவ்வர்த்தமிதி) (இவ்வர்த்தம்) ஸமஸ்த வஸ்து பாபமோக்ஷமோசநம்
மென்றபடி. ப்ரமாண பலாத்ஸ்வாபாவிகார்த்தஸாமர்த்திய நிஷ்கர்ஷ:. ஆனு
லும ஸர்வஸாமர்த்த்யத்தாலே இவ்வஹம்பதத்திற்கு அகடிதகடநாஶக்தி
யிலே தாத்பர்யஞ்சொன்னது கூடுமோ, அது நிக்ரஹத்துக்கும்

ஸா-கா||மேல்பத்யாதிநா) ஸ்யாஸ்ய ஸர்வஸ்வகாரணஜ்ஞாநவிதுநியமேந
ஸ்வஹாஸர்வணாநதோஸஹவிஸ நியமாதிஶ்ருதிஷ்வநிகாரணமேவா
வியிதஸ்யநாதாந்தத்தி ஸாமோக்ஷமேவ மோக்ஷஸம்ஹவாது நமேவபரீ
த்வப்ரஸம்ஹதி ஸாவ:. அயா ஹிதி வைதஸ்ய ஸமஸ்தமோக்ஷஸாஸ்ய பாப
நிவ்ருத்தி: கதரம் ஜ்ஞாயமேதாத்வைரணமேஷண வைநாக்ஷத்
ஸங்காரேநமேஷ வரிஹாரஸ்யாமோஹ (இவ்விடத்திலித்யாதிநா) ஸஹ
ஜகாருண்யாதி ஸ்ருத்யாதீத்யாதிஶப்தார்த்த:. கிம்வா அகடிதகடநா
நிவ்ருத்திக்ரததத்ராஹ (அபராதமித்யாதி) அந்யா மோக்ஷமிதி

ரத்ரமென்றுமிங்குத்தாத்பர்யம். இவ்வர்த்தம் "ஶோகமோஹபயாபநுவிஷ்ணோ:,
"தேஶவ: வாஸிதா: வஶ்யம் யமேண ஸ்வீயயா | தேஜோநவமோ
வநீயாவஸ்து நாமோநோஜ்ஜ்வலயிதாம்ஸு:" இத்யாதிகளிலே வ்யக்தம்.
இவ்வர்த்தம் என்கிற பக்ஷத்தில் ஸஹஜ காருண்யாதிகள் பேரணியாய்
ப்ரவ்ருத்தியடியாகவந்த ப்ரஸாதவிஶேஷமிளவணியாய் நிராகாங்க்ஷமான
ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸர்வவிரோதிநிராகரணக்ஷமமாக முன்னேநிற்கிறது.
அதெங்ஙனே யென்னில்; ஸஹஜகாருண்யம் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக்கொண்டு
கந்தவ்யாபாரங்களை யநாதரிக்கும்படியான ப்ரஸாதத்தை யுண்டாக்

ஸா-தீ|| ஸாயுதாரணமன்றோ. ஸஹஜகாருண்யஸஹக்ருதஸ்வாதந்த்ர்யமே
நாஸ்த்யஸாதாரணமென்றில்லஸ்வத்தீக்ஷை ப்ரஸம்பவாரூதோவென்ற
ருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தி) (பேரணி) ராஜாவின் ஊர்ஜவைபவம். (இ
ளவணி) ஊஸ்வதிர்வைபவம். ப்ரவ்ருத்திஜநிதப்ரஸாதவிஶேஷமும் ஸஹ
ஜகாருண்யமும் ப்ரதாநமாகவும் தத்ஸஹக்ருதஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ர
தாநமாகவும் ஸம்ப்ரதாயத்திலே ஸர்வஸ்வபாவத்தாலே தோற்றுகிறபடி
யாலே ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ராதாந்யமாய் ஸஹஜகாருண்யாதிகளை பேரணி
என்றும் ப்ரஸாதவிஶேஷமிளவணி என்றும் சொல்லுகிறதென்று
கருத்து. ஸஹஜகாருண்யம் பேரணி என்றும் ப்ரஸாதவிஶேஷமி
ளவணி என்றுஞ்சொல்லுகைக்கு நிதாநமுண்டோவென்று ஶங்கித்து
உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (அதெங்ஙனேயென்னில் இத்யாதிநா) ஸஹஜ கா

ஸா-ஸ்வா|| ப்ரஶாஸநம் (ஶோகமோஹ இத்யாதிநா) நநு நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்
ய்ஸ்ய பகவதி ப்ரஸாதக்ஷாந்த்யா நிவர்த்யஸாதாரணேநாத்ரா
நாஸம்பவம் கதம் இத்யத ஸஹஜகாருண்யாதிஸஹக்ருதஸ்வாதந்த்ர்ய
காருண்யாத்யம் விஶிஷ்டஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய அஸாதாரணத்வம் நாஸம்பவ
மங்கீகர்தவ்யமிதி ப்ரஸாதயதி (இவ்வர்த்தி இத்யாதிநா) (பேர
ணி) ஶத்ருஹிரவிஷ்யா யப்யகாஸேநா (இளவணி) ப்ரதிம்ரு
தா ஶத்ருஸைந்யம் மதாகந்தோ ஸேநா. ஸ்வதோ மஹா ஶத்ருநி
ஸாஹஸாம் ப்ராரப்தாணாம் ப்ராப்திஶேஷா ப்ரவ்ருத்தி ப்ரஸாத ப்ரஸாத
ணாஶாவோ யதா ஸம்பந்தே ஏவம் ஸஹஜகாருண்யப்ரஸாதவி
ஶேஷாப்யாம் ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய கிங்கியத்தத்வ கார்யவிஶேஷநிய
தத்வம் க்ரியதஇத்யாஹ. (அதெங்ஙனேயென்னில் இத்யாதிநா) யதா ஸ
ஹஜகாருண்யஸ்யவா, ப்ரஸாதவிஶேஷஸ்யவா, ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்யவா,
விரோதிநிவர்த்தகத்வம் வாச்யம் ஶாஸ்த்ராதிஷு நிஷ்காரணப்ரஸா
தாநுபூர்வஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய வாசகஸ்ய ஸ்வதந்த்ர காருண்யப்ரஸாத
யோரபி ஸம்விதகாரகத்வாது விஶிஷ்டஸ்யைவ கார்யகரத்வம் தத்ஸார்த
யோர்ப்ரகாரதாஹ. (அதெங்ஙனேயென்னில் இத்யாதிநா) ஸர்வா பக்ஷ

டீ|| கிறது. இப்படி ஸாத்யவிஶேஷங்களாலே ப்ரபத்தி ஸாத்யமாய்க் கொண்டு நிராகாங்க்ஷ ஸாதநத்வத்தை ஸூசிப்பதுடைய ஸர்வவிரோதி நிராகரணத்துக்குறுப்பாக்கிறது. இப்படி ஸர்வபாபவிமோசநத்துக்கவே க்ஷிப்ரமான ஸர்வேஶ்வரத்திலும் விஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிரபேக்ஷ ஸ்வதந்த்ரமான ஸங்கல்பத்திலே தாத்பர்யம் ஸித்தம். 'மாம்' என்றது "ஸர்வேஶ்வரம்" முதலானவுபதேஶவாக்யங்களையாலே விஶிஷ்டஸ்வாதந்த்ர்யவிஶேஷம்பிறந்து ஸ்வஶ்ரயபூர்வ ஸாக்ஷாத்காரங்களினுடைய ஸம்ஸாரஸ்வாமித்வதோஷங்களிற்தெளிந்து கேவலாத்ம ஸ்வமான ஸம்ஶ்லேஷாநுபவத்தைப் பெறவேணுமென்றதிவிஷ்ணுய்

ஸா. டீ|| ப்ரபத்தியில்லாவிட்டாலும் ஸ்வதந்த்ரத்தாலே ஸநகாதியாயி ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளெல்லா ஸாதகங்கூடாதென்றுகருத்து (உறுப்பாக்கிறது) ஸாத்ய ப்ராரணகாரணமாக்குகிறது. ஆனாலும் ஸங்கல்பத்திலே ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸித்தித்தாலும் உதார நிரபேக்ஷ ஸர்வஜ்ஞத்வஸித்தி கூடுமோ? ததாவகாஶமில்லையே என்ற "ஸேநைவ ஶோகமீயா" இத்யாதி ப்ரமாண ஸாரத்தாலே ஶேஷாப்ராப்தியாக ஸாதநம் ஸித்தமென்கிறார் (இப்படி இதி) ஆனாலும் ஸங்கல்பத்திலே ரக்ஷணாபேக்ஷ ஸர்வாகாரம் விவக்ஷிதமென்று சொன்னது கூடுமோ, 'மாம்' என்கிற பதம் கேவலஸங்கல்பவிஶேஷவாசியாகையாலே தத்வ திகொடியான ஸங்கல்பத்திற்கும் ஸாதநத்வ பாரஞ்சொல்லவேண்டாவோ, ஸந்த்யா பேரெபரம் ப்ரஸாதியாதோவென்றவர்க்கும் ரக்ஷகோபாய ஸர்வாகாரம் விவக்ஷிதம் ஸந்த்யா உபாயாந்தரஸாத்ய விஶேஷ க்ஷேமயிகாரிக்கும் ஸ்ம்ருத்யாசோகம் ப்ரஸாதிக்குமென்கிறவபிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் ("மாம்" என்றது இதி) யதா மாம் என்று ஸந்நிதாநம் ஸ்வ தி ஶேஷப்ரகாஶஞ் சொல்லுகையாலே ஸ்வஶோகிகளுக்கது ஸாத்யமன்றோ "மாம்" என்று ஸர்வஶேஷஸிதோபலக்ஷணமென்றில் ஸர்வஶக்தி ப்ரஸாதியாதோ, இனி க்ருதோபாயபரமென்றில் உபாயாந்தரநிஷ்டனுக்கும் ஸம்பந்த ஶோகம் ப ஸாதியாதோ. ப்ரபத்திநிஷ்டபரமென்றில் ஸத்த்வஶுத்யாயஸ்யந்தோபதேஶவ ஸங்கல்பம் ப்ரஸாதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் ('மாம்' என்றது இதி)

ஸா-கா|| ஶோகாபநோதஸர்வாகாரவிஶிஷ்டபரஸம்பந்தைஶ்வர்ய ஶக்த்யேப்ஸிதஸம்ஶய நிக்ருஷ்டிவ ப்ரஸாதம். (இப்படிஸர்வஜ்ஞாதிநா) ஸங்கல்பஸாத்ய நிஷ்டநிவர்த்தகோபாயக்த ஸர்வாகாரவத் பரமாத்ம கா "மாம்" பதஸாத்யவிஶிஷ்டவிதிவிஶேஷ ஸாக்ஷாத்காரஸம்ஶயநாஶக பரம ஸாக்ஷாத்காரஸம்பந்த ஶோகாநாஶ ஸந்த்யாஸாங்க க்ருத க்ருத்ய நிஷ்ப்ரபாதி விஶிஷ்ட பரமாத்மா. ('மாம்' என்கிறது

ணீ இதுக்கு வ்யஷ மான ... ரோவாயாஙாரத்திற்றுவக்கற்றுவ்யாவ்
ணு ... விரோயி நிராகரணக்ஷணை வென்பக்கலிலே ஹாநிர
... ண்ணி க்ருதக்ருத்யக்கோலின ... த்தைப்பற்ற இனி
... யொரு கர்த்தவ்யாஙாரத்தில் ப்ராப்தியில்லாத வுன்னையென்றபடி, *

இப்படி ... ணை ... னையும் ... யவன்
பக்கலிலே ... ணை ... வையுஞ்சொல்லி, மேல் "ஸவ
பக்கலிலே ... என்று ... களைச்சொல்லுகிறது. ... வது;
... " என்று ... களைச்சொல்லுகிறது. ... வது;
... மானவ ... ம். ... மாவது; ...
... த்தியும். இங்கு ... வைப்பற்ற
... யும் ... நிவ்ருத்தியும். இங்கு ... ம் ... வைப்பற்ற
... ங்களான ... ங்களையுஞ் சொல்லுகிறது.
"... " என்கையாலே
... களும் ... வுக்கு ... மாகையால் இவனுக்கு ...

ஸூ-நீ || ... மென்றுகருத்
து. இங்கு "ஸவ ... " என்றுபிற்படச்சொல்லவேணுமோ, ஸ
... நிவ்ருத்தியுண்டானாலும் ...
ண்டாகில் ... கூடுமோவென்ற ... மருளி
ச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) ...
ரணமாகையாலே ... மில்லைஎன்று கருத்து. இப்படி ... ம்
... மென்றுசொன்னதுகூடுமோ, அது ...
... யான்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (... மாவதுஇதி) ...
... இப்படி ...
... ம் ... மாகில் ...
... என்றவருளி
ச்செய்கிறார் (... மாவதுஇதி) ஆனாலுமிப்படி ...
கூடுமோ, அப்போது ... யாமையாலே ...
க்ஷம் விலம்பியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி) ...
... வாகையாலேயவற்றை
... வான ... த்தோடே சேர்க்கை கூடுமோவென்றவருளிச்
செய்கிறார் (... இதி) ஆனாலும் ...
... மாகையாலே ... மில்லாமையால் ... மில்

ஸூ-கா || ...
...
...
...
...

ஐ௦||ஹேது-வோடு நரகஹேது-வோடுவாசியில்லை. ஆகையாலேயிறே ஐ-ஐ-க்ஷு-வுக்கு பாபங்களை விடச்சொல்லுகிறபோலே "தைர்வஷ்டி காம ஸ்ருஜஸ்ஐ-ராநு" என்று விதிக்கிறது. "இருவல்வினைகளுஞ்சரித்" தென்கிறபடியே ஸு-க்ருதது-ஷ்க்ருதங்களிரண்டும் ஐ-ஐ-க்ஷு-வுக்கு நிராகரணீயங்களாகவிறே ஶ்ரு-திஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகிறது. இப்படி பு-ண்யபாபரூபமானபந்தகாரணத்தை பாபஶப்தத்தாலேசொல்லி பஹு-வசநத்தாலே பு-ண்யபாபங்களினுடைய பாஹுள்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது. இனிஸர்வஶப்தத்தாலேவிஶேஷிக்கிறதென்னென்னில்;

ஸா.தீ|| லாதபு-ண்யத்திற்கு பாபத்வஞ்சொன்னது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேஐதி) ஐ-ஐ-க்ஷு-வைக்குறித்து நிஷித்தமாகையால் பாபத்வஞ்சொல்லலாமென்றுகருத்து. ஆனாலும் பூர்வார்த்தத்திலே பண்ணின ஸுக்ருதத்தை பாபமென்று சொல்லி உபாயநிவர்த்தி ஆக சொல்லுகைக்கு நிதாநமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இருஐதி) இரண்டு வல் பஹிஷ்டமான (வினை) பு-ண்யபாபரூபமான இரண்டுபாபமுமென்றபடி. (சரித்து) போக்கி என்கை. நிராகரணீயத்வமென்றுகருத்து. ஸ்ரு-திவேத்யஸ்ய பாபஶப்த வ்ருத்தி நிமித்தமென்றுகருத்து. தேநஶ்ரு-திவேத்யஸ்ய பாபஶப்தவ்ருத்தி நிமித்தயதா கநிஷ்டஜநகதேந ஶாஸ்த்ரவேத்யஸ்ய பாபஶப்தவ்ருத்திநிமித்தமென்றுசொன்னதுகூடுமோ, நிஷித்தமன்றோ நிமித்தம் ஐ-ஐ-க்ஷு-வைப் பற்றஸாம்ஸாரிகபு-ண்யத்திற்கும்பாபஸாதஷ்யம்நிஷித்தம் நிமித்தமென்று சொல்லக்கூடாதென்றில் அங்கும் "தைர்வஷ்டிகாம ஸ்ருஜஸ்ஐ-ராநு" என்று நிஷித்தமில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேஐதி) (ஆகையாலே) நரகஜநகமாகையாலே என்றபடி. நரகஜநகஸாதவ நிஷித்தமுண்டாகையால்உபஜீவ்யஸாதநிஷ்டஸம்ஸகத்வமேபாபஶப்தவ்ருத்திநிமித்தமென்று கருத்து. (இருவல்வினைஐதி) ஆகையாலேயிறே ஐத்யநுஷ்டம்ஶ: தயாச நிராகரணீயத்வா த்யாஜ்யத்வநிமித்தம், கிந்து ததுபயோபஜீவ்யாநிஷ்டஸம்ஸர்கித்வம்பாபஶப்தவ்ருத்திநிமித்தம், கிந்து தது-பயோபஜீவ்யாநிஷ்டஸம்ஹிதத்வம்பாபஶப்தவ்ருத்திநிமித்தமென்று கருத்து. ஆனாலும் "பாபாகத்வம் பாபஶப்தவ்ருத்திநிமித்தமென்று கருத்து. ஆனாலும் "பாபாநாம் பாபஶப்தவ்ருத்திநிமித்தமென்று கருத்து. ஆனாலும் "பாபாநாம் வா" என்றுசொல்லலாயிருக்கபஹு-வசநம்வேணுமோ, மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றுசொல்லலாயிருக்கபஹு-வசநம்வேணுமோ, பாபபஹு-த்வபரம் பஹு-வசநமென்றில்ஸர்வஶப்தத்தாலேதானே ஸகலபாபஸித்தியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஐதி) வசநமயது ஸித்தியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஐதி) பாபாநாம் பஹு-த்வாதிகள் ப்ரஸித்திக்கையாலே ப்ரஶமத்தில் கர்மாபாயாநளவித்யாதிகள் ப்ரஸித்திக்கையாலே பஹு-வசநமேயாவஶ்யகமென்று கருத்து. இப்படி பஹு-வசநம் பஹு-வசநமேயாவஶ்யகமென்று கருத்து. இப்படி பஹு-வசநம் ஸர்வஶப்தவையர்த்யம் ப்ராப்தம் ஸர்வஶப்தவையர்த்யம் ப்ரஸக்தமாகில் ஸர்வஶப்தவையர்த்யம் பு-ண்யபாபாநாம் த்ராஹித்யமாகில் ஸர்வஶப்தவையர்த்யம் ப்ர பு-ண்யபாபாநாம் த்ராஹித்யமாகில் (இனிஐத்யாதிநா) ஶங்கியாதோவென்றுஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இனிஐத்யாதிநா)

ஸா-கா|| ஸர்வாதித்யாமாங்க்ய ததஸ்யாஸர்வதோஷ. (இனிஸர்வேத்யாதிநா)

௨௰||ப்ரவ்ருத்திவிரோதியான கர்மத்துக்குக் காரணமாயும் கார்யமாயும் வரு
கிற அவித்யையையும் விபரீதவாஸனையையும் விபரீதருசியையும் ஸூ
க்ஷ்மாசேதன ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையும் பரமாத்மாவிலே சேர்க்
கைக்காக. இப்படி "ஸர்வாபேக்ஷ:" என்கிற விரோதிவர்க்கத்தை
யெல்லாம் "ஏகேநாவாப்யதே" என்று தொடங்கி மூன்று வகுக்கை

ஸா-தீ||(விரோதிக்கிறதென்னென்னிலிதி) ஸர்வஶப்தவிஶேஷணம்கர்
மக்ரமென்றபடி.(காரணமாயுமிதி)அவித்யயா கர்மணா வாஸனாருச்யவித்யா
என்று கர்மத்திற்கு காரணமாயும் கார்யமாயும் அவித்யை இருக்கும்.
யதா கர்மத்திற்குகாரணம் அவித்யை வாஸனாருச்யாதிகள் கார்யங்
களென்று யதாஸம்பவம் அந்வயமாகவுமாம். விபரீதவாஸனா ஶப்தா
ர்த்தவிஷயவாஸனா. விபரீதருசி: தத்விஷயருசி:. ஸூக்ஷ்மாசேதன
ப்ரக்ருதி: ஸூக்ஷ்மஶரீரம் ஸ்தூலாசேதனப்ரக்ருதி: ஸ்தூலஶரீரம்
இப்படி விபரீதவாஸனாருச்யாதிகளும் ஸர்வஶப்தார்த்தமென்
று சொன்னது கூடுமோ, அவிவரணமத்யத்திலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி
ப்ரார்த்தனாப்ரகரணத்திலே ஶ்ரீபாஷ்யகாரர் அக்ருத்யகரணக்ருத்யா
கரணாதிகளை மாத்ரம் நிவர்த்யமாகச்சொல்லுகிறது விரோதியாதோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ஸர்வாபேக்ஷ இதி) கர்மவிப
ரீதஜ்ஞானப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் ஶப்தம் "அநாதிகாலப்ரவ்ருத்த" இத்
யநந்த "ஸ்வவிஷயாயாஶ்ச போக்யபுத்தேர்ஜநநீம்" இத்யநந்த வாஸ
நாருசிகள் ஆதிஶப்தார்த்தமென்று கருத்து. இப்படி மத்யத்திலே "அக்ர

ஸா-கா||(காரணமாயும்கார்யமாயுமிதி)அவித்யாகர்மவாஸனாருசிப்ர
க்ருதிஸம்பந்தானாம் பீஜாங்குரந்யாயேந பரஸ்பரம் கார்யகார
ணபாவ இதிபாவ:. ஸர்வாபேக்ஷஸ்ய ஸ்தோத்ரஸ்ய காரணம் ஸாக்ஷ்யா
காரேணாவஸ்திதாவணிகதஸூத்ராணி. (இப்படி "ஸர்வேத்யாதிநா")
(மூன்று வகுக்கைகொள்ளலாமிதி) "ஏகேநாவாப்யதே" அநாதிகாலப்ர
வ்ருத்தாக்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண பகவதபசாரபாகவதாபசார
அஸஹ்யாபசாரரூபநாநாவிதாநந்தாபசாரான் ஆரப்தகார்யாந்
அநாரப்தகார்யாந் க்ருதாந் க்ரியமாணாந் கரிஷ்யமாணாம்ஶ்ச ஸர்வாந
ஶேஷத: க்ஷமஸ்வ. அநாதிகாலப்ரவ்ருத்தம் விபரீதஜ்ஞாநமாத்மவிஷயம்
க்ருத்ஸ்நஜகத்விஷயம் ச விபரீதவ்ருத்தம் சாஶேஷவிஷயமத்யாபி வர்த்த
மானம் வர்த்திஷ்யமாணம் ச ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ. மதீயாநாதிகர்மப்ரவாஹ
ப்ரவ்ருத்தாம் பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரீம் விபரீதஜ்ஞாநஜநநீம் ஸ்வ
விஷயாயாஶ்ச போக்யபுத்தேர்ஜநநீம் தேஹேந்த்ரியத்வேந போக்ய
த்வேந ஸூக்ஷ்மரூபேண சாவஸ்திதாம் தைவீம் குணமயீம் மாயாம் தாஸ
பூதம் ஶரணாகதோஸ்மி தவாஸ்மி தாஸ இதி வக்தாரம் மாம் தாரய

ததி॥யாலே ஶாஸ்த்ரீயமாகவும் ஆப்தமாகவும் அருளிச்செய்தார். 'க்ஷமயித்வாதிகா ராந் ஸ்வாந் ஸ்வஸ்வாமிநே நமஸ்யந்| வேதவேத்யத் ஶோகமேகம் ஸம்ஸார ஸாகரநாஶ:'' என்றும், ''பாவகாதிகாரவஸ்து ஶ்ரீராமாதிகாரிணாம்'' என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே சிலர்க்கதிகாரஸமாபத்திலே ஶோகமா யிருந்து; அதிகாரிகளல்லாதார்க்கும் ''ஸ்வஸ்வரூபகாயேந ஸர்வதா ஸர்வேஷ்வபி'' என்கிறபடியே ப்ராரப்தகர்மஹாமாவஸாநத் திலேயாயிருந்தது. இப்படியிருக்க விவ்விடத்தில் ஶரணாகதியைத்தை க்ஷேபிக்கையாவதென்னென்னில்; ஸமஸ்தாந ப்ரவ்ருத்தமான கர்மத்தி லும் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவதாந் ஸித்திகளுக்காரம்பகமான ஸம்ஶயம் இஸ்வத்தந்த்ரப்ரவ்ருத்திநிஷ்டனுக்கநிஷ்டமாய் அத்தையும்பற்றவிவன் ஶோகி க்கில் அவ்வம்ஶத்தையும் ஸர்வஜ்ஞன் க்ஷமிக்கும், அப்போதே ஶோகம் பெற்றன்றி யமிக்கமாட்டாத வாத்ஸல்யமுடையார்க்கு அக்ஷண

ஸா. நீ॥ ப்ரபத்யநந்தரம்'' என்று ப்ரபத்யவாக்யத்திர்க்குக்ஷமாபணரூபம் நங்கூடுமோ, ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் ப்ராரப்தம் அநுபவித்தேயன்றோ முன்றோவென்னுமம்ஶத்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (க்ஷமயித்வேத்யாதி நா) ஆனாலும் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவதாநுஷ்டாநமிதாம்ஶங்கழிந்தாலும்க்ருத ஸ்வப்ராரப்தம் கழியாமையாலே ''ப்ரபத்யநந்தரம் நமோஷ்டம் க்ஷமஸ்வ'' என்றுரூபமுந்நத கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அப்

ஸா-கா॥ தேவம் ப்ரபந்ந வாக்யத் பந்நேத்யம். (ஶாஸ்த்ரமாகவு மாப்தமாகவுமிதி) க்ஷிப்ரகர்மாஸநாராதிவ க்ருதி ஸாம்பரேஷு விரோதிஷு கர்மஸு அதி விரோதிப்ய யத்ஸாத்ணிகயாகணோக்தம் இதி தீபவத்ணிகயா விவரீதஜ்ஞாநரஹோவா ஸதித்ர கணோக்தா த்ருதீயயா தந்தேஹம்ஸ்யாதி ரஹோவ க்ருதிஸாம்பரேஷு. வாஸநா நாமேஜாதீய கர்மஜநிதப்ரவாஹகாநாம் தத்பக்ஷே பரவிஷ்டம் ஸஜாதீயகர்மாந்தரேஷு. கர்மதோஷாஸமாதேவ தத்காரணேஷ்வேவ வாஸநாநாதேவ ப்ராரப்தகர்ம த்ரிலிவாம். நகாரப்ரகாயாதித்யாதிநா ப்ராரப்தநாம் நிஶ்ஶேஷ நிவ்ருத்திவ் ரூபமுந்நதமம் அதிகாரிவர்கநீஷு ப்ராரப்த நிவ்ருத்தேஷு தம்ஸ்ய நாஶ தத்ர்பிதிக்ஷேவம் ஸமுத்தரஷோதிஷு நா ப்ரபத்யநாமேவ விஸிலேஷுதேஷு ப வதநாம் தேஹாநந்த்ய தேஹபரிநாவேதஸ்ய தத்ரம்ஸ்ய ஹதேஷு ப்ராரப்தநாஸகாமாவேலு ''ஸாஸ்ரஹ்ருதத்ம ஸாஹதீ ப்ராரப்தஸ்ரமி ஹவ்யஸ்'' த்ராதிவ் ஶா ணாக ஹாந்த்ரஸ்ய ப்ராரப்தஹநஸ்யாய ப்ரபந்நமோக்ஷந்திதாநம் ஸ்வேதஷம் நிவத்ககேவமவ தேஷு க்ருதப்ரபந்நே தஜாநீதேவ ஸவாவநிவ்ருதேஷு தஸ்மாநம் நாநாவலம்பநீ த்ரஹ (க்ஷமயித்வேத்யாதிநா) க்ஷணிகவ்யவதாந வஸ்வேதரதா

ஜ்ஞாநத்திலே ப்ராரப்தகார்யமான கர்மத்தை நிஶ்ஶேஷமாக க்ஷபிக்கும், ஆகை
யால் ப்ராரப்தகார்யத்தை க்ஷபிக்கவேணுமென்று அபேக்ஷிக்கக்குறையில்லை.
இவ்விடத்தில் ப்ரவ்ருத்திகாலத்துக்கு முன்புள்ளவற்றை “க்ருதாநி”
என்றெடுத்துப்பின்புள்ளவற்றை “கரிஷ்யமாணாநி” என்றுசொல்லா
நின்றது; ப்ரவ்ருத்திகாலத்திலே பண்ணுவன சிலபாபங்கள் காண்கிறி
லோம், இப்படியிருக்க க்ரியமாணங்களை க்ஷபிக்கையாவதென்னென்னில்;
“ப்ராரப்தாபரிஸமாப்தத்வம் வர்த்தமாநத்வம்” என்கிற க்ரியையாலே ப்ரவ்
ருத்திக்குமுன்பே துடங்கிப் பின்பே தலைக்கட்டவேண்டும்படி விரகாமு
ஸாத்யமாயிருக்குமவற்றையும் தத்க்ஷணத்தில் பாபாதிகளையும்
இங்கு க்ரியமாணங்களென்கிறது. கரிஷ்யமாணங்களாவன பின்புதுட
ங்குமவை. இப்படி க்ரியமாணைகதேஶங்களையும் கரிஷ்யமாணங்
களையுமுள்ள வ்ருத்தாந்தத்தில் பாஹிர்பூதங்களல்லாதவை ஸம்ஶ்ரயன்

ஸ்ரு-டீ॥ போக்தஜதி) ஆனாலும் “க்ரியமாணா”வென்று ப்ராயத்தைக்கூடு
மோ, ப்ரவ்ருத்திகாலத்திலே க்ரியமாணாவஸாநம் ஸ்ருஹமன்றோவென்று ஶ
ங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலி த்யாதிநா) (பாபாதிகேதி)
தத்காலீநம் பாதிக்கத்யஜாநம்பட்டக்கையாலே பாஹிர்ப்பாவாக்யமில்
லாமையாலே பாபாதிகையென்று நிர்தேஶம். ப்ராரப்தாபரிஸமாப்த
மாகிறதுவும் கரிஷ்யமாணமாகையாலே யத்தை “க்ரியமாணா”வென்று
வ்யபதேஶிக்கக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (கரிஷ்யமாண
ங்களாவனேதி) ஆனாலும் “க்ரியமாணாநுகரிஷ்யமாணாம்ஶ ஸம்பாத
ஶேஷதக்ஷேபஸ்” என்று ப்ராயத்தைக்கூடுமோ, க்ரியமாணைகதேஶ
ராஶிவ்ருத்தாந்தமும் கரிஷ்யமாணவாபமும் ப்ராயஶ்சித்தநாஶ்யமன்
றோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி க்ரியமாணேதி) பாஹிர்ப்
பூதவ்ருத்தாந்தம் க்ஷேபவிஷயமன்றாகிலது ஶோத்யமாகாதோ,

ஸ்ரு-கா॥ நநுஸ்ருதாநாம் ஸந்தேஹாநாம் க்ருதேஷு கரிஷ்யமாணேஷு
சாந்தர்பாவாத் ஸங்கல்பாநந்தரம் பாபாபஶ்யாத் க்ரியமா
ணாவிஶேஷ: தத்க்ஷணப்ராரப்தநாஶயோக்யத்வம் அபேக்ஷிதவ
ஸாநந்தரேஷ்யமாணஷ்டாநஸமயே ஶேஷ்யவிரக்த்யா ப்ரவ்ருத்த
வ்யாஸக்தஸ்ய யாவஸ்யாவிப்ரத்யாயபரிஹாராஸம்பவ ஸம்ப
நீயத்வாச் “ப்ராரப்தாபரிஸமாப்தவர்த்தமாந”இதி ந்யாயேநதாத்ரு
ஶாநாம் க்ரியமாணத்வாபவத்தே: ப்ரவ்ருத்த்யநுஷ்டாநஸமகாலே ஸ
த்யாதிஶேவேந ஹமவகூஹாமவதாவஹாராதே: க்ரியமாணத்வாப
த்தேஶ்ச ப்ரயோக் தத்ப்ராயஶ்சித்தபவத்யதவதவேதி வசநு கரிஷ்ய
மாணாநாம் க்ரியமாணைஹ்ய வ்யாவ்ருத்தி: தேஷாம் பாஹிர்பவா
பாஹிர்ப்பவக்யோ: க்ஷேபகாரணம். (இவ்விடத்தில் ப்ரவத்

ரூ||க்ஷமிக்கப்ரேக்ஷியாதேபோம். ப்ராதிகூல்யங்களான வைஷ்ணவனுக்கு "வ்யவஸ்திதமிய ஸாத்ய ஸ்வரூபமும்" என்கையாலே ப்ரபத்தியாலே ஸமிக்கும். ஸ்வெப்ருமான் ரக்ஷித்தருளினைக்கும்போது பாதகங்களும் விலக்காதென்னும் வார்த்தையும் ப்ராதிகூல்யங்களில் நிஷ்டாம்ஸமாது ப்ராயஸ்சித்தமும் வேண்டாவென்றபடியன்று; ஸ்வமாதனத்தாலே அவன் ப்ரஸன்னனால் ரக்ஷமப்ரார்த்தனாவியென்றபடி. இதுக்கிப்படி ஸ்ரீமான் ப்ரபத்தியர்

ஸா-நீ||வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ப்ராதிகூல்யத்தில்) இங்குக்ஷமிஷ்டரண்மான உத்தரவாக்கியத்திலே என்று ஸாதாரணமாயிருக்க இப்படி க்ரியமாணெக்கலங்களாயும், க்ஷமிஷ்டமாணங்களாயுமென்று நிஷேதத்தாலே "ஸர்வபாவானி ஸர்வ ப்ரஸாதை:" என்கிற வாக்யத்தில் க்ருதாபராதயாநுஸந்தானவிஷயமென்றும், க்ஷமிஷ்டமாணங்கள் ப்ராதிகூல்யமாகில் க்ஷேமவிஷயமென்றும், ப்ராதிகூல்யமாகில் ப்ராயஸ்சித்தநாமமென்றும் தாத்பர்யம். ஸ்வாமி ரக்ஷிக்கும்போது பாதகங்களும் விலக்கன்றென்று ப்ரபந்நர்கள் சொல்லுகையாலே உத்தரவாக்கியத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம் வேண்டாவென்கிற ஶாத்தை நிரஸிக்கிறார் (ஸ்வெப்ருமானிதி) இப்படி ப்ராதிகூல்ய தாவம் ப்ராயஸ்சித்தமாகில் "க்ஷமிஷ்டமாணா நபராதக்ஷ" என்று ப்ராதிகூல்யதாவத்தையும் ப்ராயஸ்சித்த விஷயமாகவ்யாக்யானிக்கக்கூடுமோ; அந்யதா "க்ஷமேஷ்டத்" என்கிறதற்கு ஸாங்கோபம் ஸ்வாமியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கிப்படி ஜதி) இனி ப்ராதிகூல்யதாவத்தில் ப்ராயஸ்சித்தம் வேண்டா.

ஸா-கா||க்ருதாதிநா) நந்தவாவாரெஸ்த்தோபவதாவதெனஷ்க்ரியமாணெ ஸ்வாபாதகாதயோவி நிவிபாதகாதக்ருதீஸ்: ப்ராதிகூல்யதாவாநாம் ப்ராயஸ்சித்தநிவர்த்யவெகாஸ்ரநவெணக்ருத்ய ப்ரபந்நாயாவாக்யம்"நவரு ஸாமவதாயவிஷயம் ஸ்வம் தி"ஷெவம் பாஜுர்யாம விஷ்ணும் ஜெவஷ்ணா"இத்யாதி ப்ரமாணாந்தாணாம்ய நாகவதநாதஸ்வாவெத ஸ்வாபரயஸ்சித்தாநாமந்ஷ்டாவந ப்ராதிகூல்யம் ஸ்வவேஷா ஸமவஸ்ப்ரஸ்வஜ்ஞ்யாதெவெதி தாத்பர்யந்துஸ்து யது ஸ்வாபராயஸ்சித்தாநஷ்டாவநஸ்ரவி க்ருவாகாபர்வநுஸ்பதி (ஸ்வெப்ருமானி க்ருதாதிநா) நந்தாதிநீதெஷம ததெவக்ஷேதாவஸ்ய ஸாதுத வஸ்துஸரீரமதவெவநு ஸ்வஷ்டெநஷா ஸமவெதா ஸெஹமநதெ ஜத்யெவி ப்ராதிகூல்யவாரெஸ்ரநவாக்ஷெ க்ருவயாநாம் ப்ராதிகூல்யவாக்யமஷ்டெவ நவாஸ்வாமிக்ஷாதிஜநகஸ்வக்ஷீதநஸநாவிதிக்ருத "க்ஷமேஷ்டத் ஸ்வத்தோஹா யஸ்க்ருஹ்யாமாணம் நக்ஷ | தாஸாதாவிக்ருஹ்ஸஸ்ஸ்வாபாதி

உம்||கிற ப்ராயஶ்சித்தத்திலே மூட்டுகிறதுவும் க்ஷேமம். (ப்ரியதமையுடம் பிலழுக்கும் வஸ்த்ரத்தினுடைய ஸ்பர்ஶம்போலே ப்ரபந்நனுடைய தோஷமென்கிற வார்த்தையும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸ்மரணமாத்ரத்தாலே ஸர்வேஶ்வரன் கைவிடாதே திருத்துமென்றபடி. இங்ஙனன்றிக்கே புத்திபூர்வோத்தராகமும் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸஹ்யமென்று விவக்ஷிதமாகில் ப்ரபந்நனுக்கிது வேண்டாமல் ஸம்பாத்யமாம். ப்ரக்ருதிவிஶேஷ ஸ்வபாவத்தாலே ஸுப்ரஸித்தர்கள் புத்திபூர்வகமாகவர்த்தாலும் ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணாதார்பக்கலிலும் "தேவஸாயுஜ்யம் விஷ்ணும் யே ப்ரபந்நாஸ் பராயணம் | நதேஷாம் யமலோகஞ்ச நசைவ நரகௌகஸம், பஶ்யந்தி ஸ்வப்நே ... ப்ராதுர்பவதி ... | வாஸுதேவ பராதீநஸ்ய பாபிநோ யாந்தி" இத்யாதிகளிற்படியே நரகாதிகள்வாராதபடிபண்ணி ராஜபுத்ராபராதத்திற்போலே லகுதண்டத்தாலே கண்ணழிக்கிறதுவும் க்ஷேமவிஶேஷம். பாபங்களுக்கு தண்டம்

மூ-டீ || ஸர்வேஶ்வரநுதோஷமோஹ்யனன்றோவென்கிறஶங்கையை நிவர்த்தித்து நிராகரிக்கிறார் (ப்ரியதமையுடம்பிலி) இப்படிபுத்திபூர்வோத்தராகத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணினவனுக்கு தோஷப்ரஸக்தியில்லாவிட்டாலும் ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணாத ப்ரபந்நனுக்கு நரகமுண்டாய் தோஷப்ரஸக்திவாராதோ, அவ்விஷயத்திலும் உபக்லேஶத்தாலே பாபந்தீருமென்னில் அப்போது "க்ஷேமஸ்" என்று க்ஷேமவிஷயகவுங்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதி) நரகஜநக புத்திபூர்வோத்தராகத்திற்கு நரகமில்லை என்றால் ஸ்வல்பமான உபக்லேஶம் வருமென்கை ஸாமஞ்ஜஸமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (பாபங்களுக்கிதி)

மூ-கா || ஸாத்ரிஷ்டோ" த்யாத்ய ... ஸ்வ ... ... மோஹ தாத்பர்ய நநந்தஸ்வஸ்மரணாதேதேஷாம் ... ... ஸ்தவிரோ பயதீத்யத் தாஸ்ய ... ... தயோர்ஜ்ஞ நமபரிக்ஷார்த்த ... ... ப்ரபாய ... ஸ்யஸ) ஸ்வார்த்தா ... ... ஸ்ப்ரவாக்யமுக்தம். (ப்ரியதமையுடம்பிலி ... ...) நநுபா பா நாம் நரகாதி ... ... ஸ்வாதிஷ்டவ ... ... யோத்யம் ப்ரியதமையு ... ... ப்ராயஶ்சித்தாபேக்ஷத்வ ... ... மதம் தாவதேவஸ்வீகாயத்தித்வ உபக்லேஶ நிஷேதபரா நாக்ய"ஜ ... ... தேஷாம் கேஷிதுவப்ஸ்வாஸ்வாத்" த்யாதி விரோதமுபேக்ஷா ப்ராயஶ்சித்தபர ந்யாயாக்ரா உபந்நதரோ ... வ்யஸ்யநாம். (பாபங்களுக்குதண்டாதி) நநுப்ரபந்நஸ்ய தேஷாம் ... ... புத்திபூர்வோத்தராகம்

உ௯|| ஷடவ தூ்வாயங்களும்நாகாதிஷ தூ்வாயங்களுமுண்டாயிருக்கந ாகாதிகளிவனுக்கில்லையென்றுவிஶெஷவசநங்கள் சொன்னால் த்ரூஷ ஷ்ரூத்வாயங்களுக்கு ஸாவகாஶமில்லை. வசநவிரோயத்தில் நூ்யாயம்ஷ யாதா. ஸாவஸாயருமாய் சுநூதாவமுமன்றிக்கே ஷாநஃஷ ததியும் பண்ணுதேயிருப்பார் சில ஷ வஷர்க்கு உபக்ஷேஶங்களாகச் சொன்ன காணஙாதி த்ரூஷஷ தூ்வாயங்கள் காணுதிராநின்றோமென் கை ஶதுவொதூ்ம்; அவர்களுக்கும் ஸவாயாதி தாஈதஶூ்த்துக்கீடாக நாநாவைகா தாவஷ் யாஸவம்; உபாத்தூ்ஜநஶாதூ்ம்; இங்கு ள்ள ஹமவதநாஸவ ஸஸலஙகாவ விஷூதங்கள், ஹமவஹூமவதஶெஙூ கயர்ரவவிஷூதம்; ஹமவதவஷாா ஸாவவஷாவஷாராதிகள், ஶிஷ மஹர்ா வஹிஷ்டாராதிகள்; ஸாக்ரூ ஷவிஶேஷதாஶம், ஸாகஷிகாநாத ாம், ஶவொாய ஹமஙெ்ஞைஶம் என்றிப்புடைகளில் ஏதேனுமொருவஷ ஞெஶாாஷமான ஷ தூ்வாயங்காணலாம், ககூ்ஜதூ்காண கூ்ஜதூ்

ஸா-நீ|| தூஷிரமான நாகநகவாஷத்திற்கு ஈஞமானவஷ்ஞெஶஜந க்ஙா நூ்யாமூமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஷஞெநதி) ஷ ஷஷர் களுக்கு ஸாஜிஷஷவர்ஷாயம் பிறந்து ஷ்யாயஶீதுமில்லாதேயிரு க்க காணஙாதிஷெஙகாஷுடையாலே ஷ தூ்கூவிரோயம் வாருதோ வென்கிற ஶொதூ்த்தையநூஷதீஷ பரிஹரிக்கிறார் (ஸாவஸாயரு மாய் உதூ்ாதிநா) உபாத்தூ்ஜநஶாதூ்திகள் ஷ ஷஷனுடைய ஸா ஜிஷஷெர்தூாாவஷஷமாக ஶாஸஷிஷகளல்லாமையாலே அந்த ஷஷம் வருமென்கைக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ககூ்ஞெதூ்தி) "காஙாஸவதி "காணாஸவதி" என்றுகாணஙாதிதூஷஷமேஶ்ரூதிஷி

ஸா-கா|| ராவதஶர்ஞெவூ்தூ்ாவஷஷெஙாஜ்ஜதவனுஙகாணஙா ஞொதஶர்நாஙமவாதிஞெதூ்கூ்வாகூ்வதிதகூ்தூ்வாதிதிஞொஷா ணாம ஹொமூ்ஙஶெவதூ்ாஶாகாநூஷ்ஷஷ்ஙாதூ்நூஷஷஷஹஷி "தஸூ்யாஃ கீதிர்ஷர்தீஶ் விதூ்ாஷ தீாவ நஶூ்தி | ஜாயதெ ஷகூணஹஷா தரிதூ்ாஃ பாஶாஷாயசா" இதூ்ாதூ்ஞெஷாயாஃ கீதிர்நாஶாதிஷா தாவதுயாஹிவாதாதிஷாவா கஸூ்விகஜூ்ஷா ஶகூ்ஙாஙஶ ஞொாநூ்வயர்தி வரிஹாரதி. (ஸாவஸாயருமா யிதூ்ாதிநா) வஷா நாநாவிஞொஷஞெஶாநாம ஷ்ராணிகஙாக "நஷஷ ஹாமவதா" இதி வாஞெூ்வி "ஞெகஷிதஷஷூவா" இதி ஸாயாாணதிஞொர்ஶாக யஸூ்கஸூ்ாஷூ்ஷஞெஸஸெூ்ாதயஸஷஷ கூவாகாரவ யொமாஷ வஜுஙாதூ்ாதாகராணஷஷஷகூணதிதூ்ாஹ. (ககூ்ஜதூ்காரணெதூ்ாதிநா) நநா ஷ ஷஞெஷா தூ்ஶூ்ஶாநாநாஂ தாவது யாஹிஹதூ்ாதீநாஂ ஸஃஸாரிதீஷ ஷ ாஷுகஶர்ஷைஙஞெவ

உப||க்ரமணாதிரூபங்களான நாநாவிதவாக்யங்களுக் ... நாநாவித த்ருஷ்டாந்தோபாயகாரகமும் ச்ருதிகளிலும் ஸ்ம்ருதி ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களிலும் இதிஹாஸபுராணஸம்ஹிதாஸூத்ராதிகளிலும் ப்ரஸித்தம். ஆகையால் காண்வாத்ருஷ்டக்லேசவிசேஷாதாராதாரண முமுக்ஷண மென்னுமிடம் வாக்யார்த்தத்தில் ஸந்தேஹாதிகளாலே ப்ரஸித்தம். ஸந்தம் ப்ரஸித்தமாய் பாஞ்சராத்ர ஸ்வரூபமான ப்ரக்லேசஜத்தை ப்ராமாண்யவிசேஷமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கவிரகில்லை. இவை யதா ஸம்பவம் உபயவித கத்தாலும் வரும்; ஆகையாலேயிறே பாஞ்சராத்ர ஸ்வாத்ரத்துக்கு ஸாக்ஷிகரஞ்சிப்போருகிறது. இங்ஙனல்லாத

ஸா-நீ|| ஆகையால் ததிராஸ புராணாதி ஸித்தமஸித்தி சொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) "நமோ ஸாமக தாபவிஷயம் ஸூக்தி "ஜகதேகவேதாந்தவிதாநவ்யாஸமுக்தி" என்று ஸாத்த்விகஷ்டாதி நிஷேதத்தாலே ச்ருதிக்கும் உபப்ருஹ்மணாநுஜ்ஞாநமாத்ராதி பாஷ்யத்திலும் தாத்பர்யம். அந்யதா "ஜகதேகவேதாந்தவிதாநவ்யாஸமுக்தி" என்று நிஷேதியாமல் "காஸாஸமுக்தி" த்யாதிநிஷேதமே ஸம்பவிக்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் பாஞ்சராத்ர ஸ்வாத்ரத்திற்கு உபப்ருஹ்மணாநுஜ்ஞாநமாத்ராதிகளஞ்சொன்னது கூடுமோ, அதுஜந்மாந்தரீய ப்ராமாண்யமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸந்தேதி) ஆனால் பாஞ்சராத்ர ஸ்வாத்ரமென்று நிர்ணயந்தான் கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவைஜதி) உக்தார்த்தத்தை ப்ரஷ்டாநுஷ்டாநத்தாலும் ஸமர்த்திக்கிறார் (ஆகையாலேயிறேஜதி) யதா இப்படி கநிஷ்டப்ரமாணமாகில் பாஞ்சராத்ர ஸ்வாத்ரவே பாயகஸ்வநிஸ்யாஸாவாக ஸ வேஷாம்ஸ்வவ்ருத்தி ஸம்பவியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலே இறேஜதி) (ஆகையாலே) பாக்ஷிகபாயகஸ்வ நிஸ்யத்தாலேயும் ப்ராஸூபத்தாலுமென்றபடி. விபக்ஷத்தில் பாயகமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனல்லாதேஜதி) இப்படி பாஞ்சராத்ரவாப்ரமாயம்பிறந்து கநா

ஸா-கா|| பாக்தம், நதா பாஞ்சராத்ர ஸ்வாத்ரவஸ்து ஸ்வதித்ருதத்ர நியாமகா ஸாவாகபாஞ்சராத்ர ஸ்வாத்ரவஸ்துஸ்வவ்ருத்திநிஷ்யந்த உக்தவ் காரா நம்ஸீகாரெ ஜநார்தந ஸாக்ஷிகாநுஷ்டாநவிரோதம், தத்ஸம்ஸத்தவ் ப்ராயச்சித்த விதிவிரோதம், தநாநாவிரோதிப்ரஷ்டாநுஷ்டாநவிரோ தம்ஸந்தத்தஸ்வாநுஷ்டாந ஸம்ஸித்த ஸம்ப்ரதாய விரோதஞ்சாஹ. (ஸந்நஸம்ஸித்தமாயித்யாதிநா) நநு "நிரவயிஷாகரூபதஷாவாக ஸ்வஹோதிர நாமயிநீ யதி ஸ்யாத்தத: | வாரக ஹ்ரி ஜயவெ. நஸம்ஸ தெஹ நிரநாமயயியெரஹ தாவெஹவ்ய"த்யாதிநா நாதவெநெ வெ ஸ்வாத்ரவ நிவ்ருத்த்யர்க்கே: கவராயாநதாநநா ஸாவாரவெ ஹா

உ௯ || போது ஸாந: ப்ரவ்ருத்தி வியாயக ஸாமர்த்யமும் அப்படிக்கிஶிஷ்டாநுஷ்டானமும் ஸம்ப்ரதாயமும் விரோதிக்கும். அவதாரானந்தரமநந்தரம் பிறந்ததில்லையாகில் ஜ்ஞானம்பிறந்ததில்லையாகக் கடவதென்று நஞ்ஜீயர் வார்த்தைக்கும் அநந்தரம் பிறவாதாருடைய ஜ்ஞானமாந்த்யத்திலே தாத்பர்யம். ஸோபாதிகங்களான ஸஹவாஸாதிகளுக்கீடாகவரும் பாஹ்யவைராக்யவாரம் சிலர்க்குப்பிறவாது, சிலர்க்குப்பிறந்தவை அநந்தராவதிகளாலே கழியும். கடின ப்ரக்ருதிகளுக்கநந்தரமும் பிறவாது. ஆகையால் பாஹ்ய வைராக்யராமம் பிறந்தால் அநந்தரனுக்கு ஸாந:ப்ரவ்ருத்தி பண்ணுதபோது உபேக்ஷைஞ் சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ராதிகளின் கட்டளையிலே ஸமாஸ்த்ரவ்யாயத்தாலே தீரும் || * || விவேகிநாம் ப்ரபன்னாநாம் யீவவைராக்யஸ்ய நாஶ்ய: | உஸ்யாநாமநந்தராவதி ஶிக்ஷாகடினசேதஸாம் || * || ஆனபின்பு ஒருப

ஸா-தீ|| தாவதிகளில்லையாகில்ஜ்ஞானமேபிறக்கஇல்லைஎன்றுநஞ்சீயர்சொல்லுகையாலே ப்ரவ்ருத்தியே நிறைவேறவில்லை என்று சொல்லவேண்டாவோவென்றவதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவதாரேதி) இப்படி உபேக்ஷைஞான பாஹ்யவைராக்யராமம் ப்ரபன்னனுக்கு ஸம்ஹாவிதமாகில் சிலப்ரபன்னனுக்கு உத்தாரமில்லாதே போகக்கூடுமோ? அதுக்கு நிதானமுண்டோ, உத்தாரம் பிறந்தாலும் சிலருக்கு உபேக்ஷம் பிறவாமைதான் கூடுமோவென்ற வஸ்துஸ்வபாவத்தை ஸப்ரமாணமாக ஸம்ப்ரதாயம் காட்டுகிறார் (ஸோபாதிகேதி) கடோரப்ரக்ருதிபோவாதி என்றபடி. சிலருக்கு என்று சொன்னவர்த்தத்தை அதிகாரிவிஶேஷ பக்ஷபாதமாரேண காட்டுகிறார் (விவேகிநாமிதி) இப்படி ஸம்ஶயப்ரதிபந்தமில்லையாகில் ஸவிஶேஷவைராக்யப்ரவ்ருத்தி ப்ரஸம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதி)(ஒருபடியாலும்)

ஸா-கா|| ந்யாஸாத்தஜ்ஞானவைபஜாதிதிவேதாந்திரூக்த்யா ஸாஸ்த்ரிய ஶிஷ்டாசாரேஸ்ரீந்யாஸாதிநாசத்யாநுபூதிக்ருத்ய பக்தஜாதம் ஸஹிஷ்ணு ப்ரஹ்மநாதாநுஜ்ஞாதி கதோ வேதாந்தோக்திவதிரேவா நயாஹதித்தித வாக்யாதாநிவ்ருத்தசத்பாவி ஸாந்யா வெ உத்தாரா நாஸ்யம் ஸாவெவ உத்தாரவேதாபி விவேகிநாம் "அநந்தராஸ்ரயஸ்ரீநீதிநாஶத: | ததேவாரண்யாதிவஸ்து நஶ்ரமி ஸ்ரீஸ" ஜ்ஞாத்வா ஸூஷ்ணீந்யாஸ தணிவ்ருத்தம் "கஷ்டமேவ ஶிக்ஷயாவ்யவநய" ஜிதாந்தரக்ஷகாரேண கடிநாநாம் ஶிக்ஷயா தணிவ்ருத்தம் ப்ரஶம்ஸ்யத் அதவேதாந்தாவாநாம் ஶ்ருணீயதேவேத்யாஹ. (அவதாரானந்தரமிதிதாதிநா) (ஸோபாதிகேத்யாதி) ப்ராரப்தகர்மவிஶேஷஸஹக்ருத ஸஹவாஸஸங்காநாம்ஸ்வேண

[illegible]யாலும் ஸமவஜிஶஹம் வாராமைக்காக [illegible] பரிஹரணீயம். ‖ * ‖ ஸ்ரீ [illegible] ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞா [illegible] | [illegible] ‖ * ‖ இப்படி யதாஶக்தி அபசாரங்களைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு போராநின்றால் ப்ரமாதாபசாரமும் அதனுடையாரோடு ஸம்ஸர்க்கமும் போரப் பரிஹரணீயம். ‖ * ‖ ப்ரஹ்ம[illegible] |

ஸா-டீ ‖ [illegible]மாகிலுமென்றபடி. இப்படி ஆஜ்ஞாநு[illegible]த்திற்கு ஸமவ[illegible] நிவ்ருத்தமென்று சொன்னது கூடுமோ, "[illegible]" என்று ஸமவஸ்திதியே [illegible]மென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ [illegible]) ([illegible]) [illegible]. [illegible] என்கை. இப்படி அபசாரங்களும் பரிஹரணீயமாகில் "[illegible]" [illegible]கையிலே ப்ரமாதாபசாரத்திற்கு ப்ராய[illegible] கூடுமோவென்றவது ப்ராய[illegible]மென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஉதி) (போர)மிகவுமென்றபடி. போரப்பரிஹரணீயமென்கைக்கு நிதானமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மவிதி) ப்ரஹ்ம

ஸா-கா ‖ [illegible] பரிஹரணீய[illegible] [illegible] பரிஹாரா[illegible] [illegible] [illegible] (ஸ்ரீ [illegible]) [illegible] (போர) [illegible]. [illegible] பரிஹரணீய[illegible] "[illegible]" [illegible] | [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible] பரிஹரணீய[illegible] [illegible] "[illegible] | [illegible]" [illegible] |

[illegible] * * * *

தன்னினைவில் விலக்கின்றித்தன்னோடண்ணுர்

[illegible] நம்பண்ணிறு லோவென்ற வருளிச்செய்கிறுர் (வொ[illegible]) [illegible] மென்று கருத்து. இப்படி [illegible] என்கிறபடியே [illegible] யார்களோவென்கிறபாகையை [illegible] ண்டு[illegible]த்தைபாட்டாலே[illegible]க்கிறுர் (தன்னினைவிலித்யாதி)

[illegible]

உ௮ || நினைவனைத்துந்தான்விளைத்தும்விலக்குநாதன்
என்னினைவையிப்பவத்திலின்றுமாற்றி
யிணையடிக்கீழடைக்கலமென்றென்னைவைத்து
முன்னினைவால்யான்முயன்றவினையால்வந்த
முனிவயர்ந்து முத்திதரமுன்னேதோன்றி
நன்னினைவாலுமிசையுங்காலமின்றே
நாளையோவென்றுநகைசெய்கின்றானே. (சகூ)

ஸா-டீ ||(தன்னினைவில்) ஸ்வஸங்கல்பத்தில். (விலக்கின்றி) அநந்யதாஸித்திக ப்ரதிபந்தக ரஹிதனாய். (தன்னைநண்ணார்)கிட்டாதவாஶ்ரிதவிரோதிகளுடைய. (நினைவனைத்தும்) க்ருத்ஸ்நநினைவை ஸங்கல்பத்தை. (தான்விளைத்தும்) ஸ்வயமேவ ஜநிப்பித்து (விலக்கும்)விலக்குமவனான(நாதன்)ஸ்வாமீ(இப்பவத்திலென்னினைவை)இந்தவென்ஸம்ஸாரத்திலாசையை(இன்று)யாத்ருச்சிகஸுக்ருதவிசேஷத்தாலே பிறந்தவின்று(மாற்றி)நசிப்பித்து(இணையடிக்கீழ்) இணை த்வந்த்வம் அடி சரணம் கீழ் ஸமீபம் ஸ்வசரணத்வந்த்வஸமீபத்தில். (அடைக்கலமென்றென்னைவைத்து) ரக்ஷ்யவஸ்துவாக வைத்து (முன்னினைவால்) பூர்வபுத்திபூர்வகத்தாலே (யான்முயன்ற வினையால்) நாம்பண்ணின துஷ்க்ருதத்தாலே வந்த (முனிவயர்ந்து) பிறந்தநிக்ரஹத்தை தவிர்ந்து பாபநிக்ரஹமென்றபடி. (முத்திதர) மோக்ஷப்ரதானார்த்தம். (முன்னேதோன்றி) விஷயாந்தரங்களைவதவித்து. (நன்னினைவால்) நல்ல ஜ்ஞானத்தால். (நாமிசையுங்காலம்) அங்கீகரிக்குங்காலம். இன்றோ நாளையோவென்று. (நகை) உபஹாஸம். (செய்கின்றானே

ஸா-கா ||ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதீநத்வ தீக்ஷ்ணத்வாதி, ஸர்வஜ்ஞத்வாதிமோக்ஷப்ரதத்வஸாமர்த்யாதிகம். (தன்னினைவிலித்யாதிநா)(தன்னினைவில்விலக்கின்றி) ஸ்வஸங்கல்பேந அப்ரதிஹதம்(தன்னைநண்ணார்நினைவனைத்தும்)ஸ்வாநாஶ்ரிதாநாம் ஸர்வாந் ஸங்கல்பாந் (தான்விளைத்தும்)ஸ்வயமேவோத்பாத்ய (விலக்குநாதன்) ஸர்வாந் ப்ரதிபந்நாந் விஹதாந் கர்வந் ஸநாதநாந் விதயாஸாந் கர்வந்நித்யர்த்த:. (என்னினைவைஇப்பவத்திலின்றுமாற்றி) இயம்ஸங்கல்பம் க்ஷேத்ர வாஸஸங்கல்பம் ப்ரபந்நாநாம் நிவர்த்யேதி ப்ரபத்த்யாதிஷ்டிதம். (இணையடிக்கீழடைக்கலமென்றென்னைவைத்து)ஸர்வஸ்வம் ஸ்வசரணயோர் ந்யஸ்ய ரக்ஷ்ய வஸ்துஸ்வேந ஸ்வீக்ருத்ய ஸ்வயமேவ நிக்ஷிப்ய.(முன்னினைவால் யான்முயன்றவினையால் வந்தமுனிவயர்ந்து)ப்ராக்ருதம் புத்திபூர்வகம் மயா க்ருதம் நிக்ரஹம் க்ருத்வா ஸ்வேச்சயா ஜாதம் கோபம் விஸ்ம்ருத்ய.(முத்திதரமுன்னேதோன்றி)மோக்ஷம் தாதுமவதாரமேவ ப்ராதுர்பூய: (நன்னினைவாலுமிசை

ரச ॥ "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றது உபக்ரமமானபோது சோகத்துக்குவனென்றபடி. சிலவாவங்களை "நக்ஷாமி" என்கையுமிங்கே "ஸர்வ பாபேப்ய: மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையும் விருத்தமன்றோ; ஆகையாலிது வ்யர்த்தமான மத்தனையன்றோ வென்னில்; இவையிரண்டும்ஸீஜ விஷயமாகையாலே விரோதமில்லை. "நக்ஷாமி" என்றது "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே | அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்றாற்போலே சொல்லுகிற போலியான ப்ரார்த்தாகாரங்களால் க்ஷமியேனென்றபடி. இங்கு ஸர்வபாப வாயஸ்த்தமாயிருப்பதொரு வ்யாயவிசேஷத்தாலே யெல்லாத்தையும் க்ஷமிப்

ஸா-ரீ ॥ ஸ்வயம்வ யோஜநாஸமம்மோக்ஷதாநாஸமம் நாம்முன்னே வந்துநிற்க இவன்இன்றோ நாளையோவென்று கண்ணழிக்கிறானென்றுவ ரிஹஸிக்கிறானென்றபடி. யதா ஸ்வதாஸநாஸம் இன்றோ நாளையோ வென்றுசோஹாஸம்பண்ணிநின்றான் ஸஜ்ஜஷ்டாகாநின்றானென்றபடி.

ப்ரபந்நவிஷயத்தில் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஸவிஷ்யநிர்தேசங்கூடுமோ, ஸத்துவிஷயத்திலன்றோ ஸவிஷ்யநிர்தேசம் ஸாமஞ்ஜஸம், ப்ரபந்நவிஷயத்திலும் ஸவிஷ்யநிர்தேசங்கூடுமாகில் ஸத்தாபேக்ஷயா விசேஷம் ப்ரஸங்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷயிஷ்யாமி என்றது இதி) "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே" என்று ஸ்வயம் சொல்லாநிற்க இங்கு "ஸர்வபாபேப்ய: மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று சொல்லக்கூடுமோவென்று சங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (இலேத்யாதிநா) (போலியான) ஸ்வபாவமான ஸத்யவ்ரதாதிகளால்

ஸா-கா ॥ யுங்காலமின்றோநாளையோவென்று)ஸ்வாதீஷணத்ரயாஹி த்ருந கேவலஸமவைகோத்யாபேக்ஷயா தேஹவியோகாதிகா ரோத்ய ஶ்வோவேதி. (நகைசெய்கின்றானே) ஹஸதி ஸவ்யபிசாரித்வ க்ருத்யஸ்ய பரமைகாந்திநாஹாஸத்ர ஹஸநாவேஜ த்யஸ்ய. மோக்ஷயிஷ்யாமீத்யஸ்ய ஸவிஷ்யத்வஸ்ய ப்ரயோஜநமாஹ ஜகாரே யதாகாலவிநாக்ஷணாஸ்கே க்ருதாநாம்ஸாரஸ்யாவஸ யிகாரோ நஸ்யாதிதி தத்ராவ்ருத்த்யஸம்ப்ரவிஸ்வவேக்ஷாஸகாரம் மோக்ஷணகாஸஜாத்யாஹ (மோக்ஷயிஷ்யாமீத்யாதிநா) ஸர்வபாபமோ க்ஷணவ திஜ்ஞாயா: "தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் | க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு ॥ மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யதமாம் கதிம்" இத்யாதிவ்யாஹதிரோஸங்க்ய ஸ்வரூபம் விஷயவிஸாமஸ்ய ப்ரதர்ஶநேந பரிஹரதி. (சிலவாவங்களைஇத்யாதிநா) போலியான ஸ்வபாவதேந விஸத்ருஶமேதத்

ரூ || பேனென்கிறது. "யதிவாராவணஸ்ஸ்வயம்" என்றிறே ஸரணாகதியை யமிருப்பது. இப்படி வ்யவஸ்திதவிஷயமாகவ வுகங்கள் தானே காட்டுகை யாலே விரோதமில்லாமையாலிது வ்யவஸ்த்ருநோக்த மன்று. இங்ஙனல் லாதபோது ஸக்தி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளைக்ஷாபாயங்களை விதிக்கிற ஸாஸ்த்ர ங்களெல்லாம் வ்யர்த்தங்களாம். இங்கு பாவங்களினின்றும் வி டுவிக்கையாவது; அநாதியான விபரீதாநுஷ்டாநத்தாலே பிறந்த நி க்ரஹாபிப்ராயத்தை யீஸ்வரன் தான்விடுகை. இந்நிக்ரஹ நிவ்ருத்தியா லே நிக்ரஹகார்யங்களான அவித்யாதிகளெல்லாம் நிவ்ருத்தங்களாம்.

ஸா-டீ || க்ஷமோபாயமாகாதவாவத்தை ப்ரவ்ருத்தியாலே க்ஷிப்பனோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (யதிவேதி) உபஸ்த்ருஷ்டவசநத்தை உபஸம்ஹரிக்கி றார் (இப்படிஇதி) விஷயத்தில்வாயகமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனன்றி தி)இங்கு மோக்ஷணமாவது விடுவிக்கை நிஷித்தக்ரியை க்ஷணேந நஸ்வ ரையாகையாலே மோக்ஷணம் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாகையாலேயது சொல்லவே ண்டா, பாவஸம்விஸ்லேஷத்தைச்சொல்லுகிறதென்னில், ஸம்ஸம்ஸர்க யமிப்போது இல்லாமையாலே தத்விஸ்லேஷகயநஸம்மதமன்றோவெ ன்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி) இப்படி நிக்ரஹநிவ்ருத்தியுண்டாரு ஷும் அவித்யாதிப்ரதிபந்தகமிருக்கையாலே நிக்ரஹநிவ்ருத்தி கயநம் வ்யர்த்தமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இந்நிக்ரஹநிவ்ருத்தியாலே இதி) ஸர்வாதாரமே ஸ்வாவமென்கிற வக்ஷத்திலே நிக்ரஹாவித்யாதி

ஸா-கா || ஸர்வ: ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஸக்தேஸ்ஸர்வஸ்யாத்மா ஸாக்ஷாஸ்மாத் வாதிஸ்வதந்த்ர ஸர்வ நிர்வ்யாஹதிப்ரதிஜ்ஞாவ: "ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ:" இத்யாதிஸித்தப்ரதி ஸர்வாபாவநி வத்தக்ஷமஸ்ய ஸர்வாத்மாதிவ்யாஹதிஸ்ஸர்வஸாதநத்வம் ப்ரதிஜ்ஞாந்தரகாரா நிர்தீகாரோ வாயகஸ்யாஹ. (இங்ஙனல்லாதேத்யா தி நா) ப்ரவ்ருத்திவிதி ஸாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரவ்ருத்தி தத்த்வோத்பாதயதயா ஸக்திவிதி ஸாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரவ்ருத்தி நிவர்த்தகாஸ்ஸர்வஸ்ய மோக்ஷஸாஸ்த்ர ஸ்ய ப்ராமாண்ய ஸமர்த்ரஸம். மோக்ஷ ஸாவிஸாதஸ வர்ண்ய வாலாநா ஸம்வந்த்ரந்த்ரிவேஸ ஜீவாநாமா ஸாவாக தஸ்தா ஸர்வத க்ரியாரூப ஜீவாநாம் வ்யவஹாராணாம் ததா ததேவ ஸந்ததயா நிவர்த்திதவிஸ: ஸர்வஸ்ய ஸதாநாதேர் தி நாம் நிவர்த்தநீயஸ்ய ஜீவாநாம் மோக்ஷப்ரமாணவிஸ: மோக்ஷயி ஷ்யாமீதி நிஷேதஸாநாவஸ்ய இத்யத்ர ஜீவாநாவித்யா கர்மவாஸ நாஸமூஹ ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாநாம் தத்காரண ஸர்வஸ்ய ஸர்வஸ்ய நிக்ரஹஸ்ய நிவர்த்தநீயதயா நாம வ்ருத்திப்ரதிபந்தகநிக்ரஹ நி வ்ருத்தி வித்யாநிவ்ருத்தி ஸ்வரூபவஸாத. (இங்குபாவங்களினி

ஜம் || ஸம்ஸாரனுடைய நிக்ரஹநிவ்ருத்தியாவது; "ஜந்மவ்யாதாத:" என்கிறவஸ்தாவிஶேஷம். ஜீவனுக்கவித்யாதிகளுடைய நிவ்ருத்தியாவது; அஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநாதிகள். இவனுக்கிப்படி ப்ராப்யப்ராபகமான ஸம்ஸாரகாரணங்கழியும் ஸித்தமேதென்னில், உபாயவிரோதிகள் முன்பேஸ்வ

ஸா-டீ || நிவ்ருத்தி ஏதென்றுஶங்கித்து பரிஹரிக்கிருர் (ஸம்ஸாரனுக்கிதி)(அவித்யாதேதி) "ஜந்மவ்யாதாத்ராஹம் ஶாஶ்வதமைஶ்வர்யமஶ்நுதே" என்கிறபடியே அவித்யாநிவ்ருத்திரூப ஶாஶ்வதமான ஶரீராவஸாநத்தில் நிக்ரஹாபிஸந்தியை விடக்கடவனென்கிறவபிப்ராயமென்றபடி. இப்படி உனக்கிஷ்டமானபோது ஶக்தனுக்குடவனென்றுசொன்னது கூடுமோ, வித்யாப்ராரம்பதசையில் பாபநாஶஞ்சொல்லுகிறது விரோதியாதோ, அது கதிவ்யவாபநாஶாபிப்ராயமென்றில் அப்போது வித்யா நாஶ்ரிகையல்லாமையாலே நாஶகாஹாவகாஶபயம் நித்யமாகவு ஸம்ஜியாதோ, வித்யாப்ராரம்பத்தில் நிஶ்ஶேஷநாஶமாகில் ஸவாஸநர்களுக்கு முத்ராக்ஷணத்தில் விநிவாதம்வ்ய ஸம்ஜியாதோ; கிஞ்ச ஶரீராவஸாநத்திலே த்விஷத்ஸ்வ ஸுஹ்ருத்ஸ்வம்க்ரமணமும் விரோதியாதோ, ஏதத்ப்ராயேண ஶங்கித்து ஸகல ஶங்காநிராஸம்வரும்படி ஹேதுகரணத்தாலே ஶக்திக்ரமமருளிச்செய்கிருர் (இவனுக்கிதி) கயஜேத விவேகஃ கஜே தாவத்விவிதம் உபாயவிரோதி ப்ராப்திவிரோதி சேதி பேதாத். ப்ராப்திவிரோதிவாவம் தாவத்த்விவிதம் உபாயாநந்தரபாவி தேஹாந்தரபாவி சேதி பாவிபாவி த்விவிதம் பாபாவாபதிஃ பாபவிதி த்விவிதம் ப்ராரப்தமப்ராரப்தமிதி. பாவிபாவி த்விவிதம் ப்ராரப்தமப்ராரப்தமிதி ப்ராரப்தமய்யவி த்விவிதம் ஸஹ்ருத்ஸு மத ஸஹ்ருத்ஸு மதமிதி உத்தரபூர்வ விவிதம் பாபம் பாபம் சேதாகாலேஸஹ்ரு

ஸா-கா || ன்றுமித்யாதிநா) (ஜந்மவ்யாதாதித்யாதி) ஜந்மவ்யாதாத்தேவஸாக்ஷாத்க்ருதயோஸ்யாவஸ்த்ருத்ஸ்வாமி ஸர்வேஶ்வரணவிஹிதத்வேவகரணவிஶாரேஷ ஶரீராக்ஷவிஶிஷ்டாத்ய தாஜ்ஞாமேத்யுக்த ஸ்வாமஸ்வாதஸ்வரூபோ ப்ரதிகாஸஶோ ஜ்ஞாமேத்யுக்தமியம் பரிவர்ணநவாத நித்ய விஶதஜ்ஞாநப்ரபோதநாவிர்பாவாதிஶய ப்ரியஜ்ஞாநஸங்க்ரஹஸ்ய ப்ரஜ்ஞாநவஜ்ஞாநவிர்பாவாதிஶய ப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்தோசிதாஶேஷஶேஷைகரதிரூபநித்யகிங்கரோஹமேவ த்யக்தஸங்கவிஶேஷ ஐத்யஸ்ய ஃ. ஏவம் ஜீவஸ்ய பாபேப்யோ மோக்ஷோராணக ஶாவபாத்ய பாபாவயோ பஶ்யஃஸ்விரக்ஷமாஸ் தஸ்விவ்ருத்தேரவி நாநாவிதகவிதி தத்வ காரமோதாநப்ராஹ. (இவனுக்கிப்படித்யாதிநா) அவஸ்தாமேபாபாத்திமேஷ பாபாநீத்யாதிஶப்தார்த:

௭௦ || ஷெஹ தாக்களாலே கழிந்தால் ப்ராரப்தங்களாய் ப்ராஷ்டவி ரோதிகளாகவல்ல பூர்வ பாவங்கள் உபாயாரம்பத்திலே விஶேஷமாகக்கழியும். உத்தரங்களான பாவங்களில் புத்திபூர்வமல்லாதவையும் தேஶகாலாதி வைகுண்யாதிகளால் வருமவையும் ஒன்றும் ஒட்டியாது. அநாவத்தில் புத்திபூர்வகங்கள் ஸ்வாதிகாராநு குணப்ராயஶ்சித்த விஶேஷத்தாலேயாதல் ஶிக்ஷா ரூபமான ஸாதவி ஶேஷத்தாலேயாதல் தீரும். ப்ரபந்நனுக்கு ப்ராரப்தத்திலிசைந்தகாலத் துக்குள்ளே விஷ்ணுமாம் க்லேஶம் அநுபவத்தாலுமவாந்தர ப்ராயஶ்சித்தத்தாலும் நாஶ்யம். மேலுள்ளதுவும் உபாய மாஹாத்ம்யத்தாலே கழியும். உபயஸாவநாக்ருத்தாலே வந்த புத்திபூர்வ வைகுண்யங்

ஸா-ஸ்ரீ || தமெனதி. பாபம் இவியம் புத்திபூர்வபுத்திபூர்வமிதி புத்திபூர்வம் இவியம் க்ருதக்ருதமாவக்ருதமெனதி உத்தரவைகுண்ய ரவி இவியம் புத்திபூர்வபுத்திபூர்வமிதி புத்திபூர்வகவி இவியம் தேஶகாலாதிமாயமிதி மாயம் இவியம் விப்ர நுமாணம் தநுந்நுமாணமெனதி விதேயாவயாக்கவி இவியம் வ திபஸமாவெ திபஸமமெனதி விதேயாநுவயாக்கஸாக்ருதகவி இவியம் வ திபஸமாவெ திபஸமமெனதி. வாநஸ்புத்திபூர்வ வாவைகுண்யம் இவியம் வ வத்திரவைக்ருதெனதி தோக்ஷாபேக்ஷாக்ருதவி இவியம் வ வத்திரவைபாயாதரமெனதி கெகௌங்கர்யவை ஸாக்ருதகவி இவியம் ஸாக்ஷிகத்ரமலஹிதம் தஜூஹிதமெனதி. ஸா க்ஷிகத்ரமயாக்ஷ இவியம் கைங்கர்யாம் லோகஸங்ர ஹவியி வ்யாக்ஷமெனதி தேஷாம் க்ரமேண நாஶமருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்கி த்யாதிநா) (புத்திபூர்வமல்லாதவை இதி) உபாயாரம்பத்திலே இ த்யந்தஷம்ஶ. ஸ்வாதிகாரெதி ரூபேவிஷயம் ஶிக்ஷேதி கரிநவிஷயம் ப்ராயஶ்சித்த ப்ரபந்நவிஷயே ஶக்தஸ்ய வ்ரதிவஹம் ப்ரதிவஹவ்ராய ஶ்சித்தம் தேவதாதரஸம்பயி ஸமவக்ஸம்பயீதி அயம் ஸூதமெனக ஸமவஇஷயஶேவ ப்ரபந்நஸ்ய ஶக்தவிஷயெதா யொமவைவ என்று கருத்து. (அவாந்தரெதி) ப்ராரப்தபாபாரம்பக பாபநிவ்ருத்த்யர்த்

ஸா-கா || (ஸ்வாதிகாராநுகுணெத்யாதி) வ்ரதிவதோக்த ப்ராயஶ்சித்தா நுஷ்டாநாஶக்தௌ ரஹஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தமித்யர்த்தஃ. (அவாந்தரப்ராய ஶ்சித்தங்களாலேஇதி) பாபாரம்பகபாபப்ராயஶ்சித்தயா பாநீய வ தேநெந ஸமவக் ஸமவதாவாராதி ப்ராயஶ்சித்தஸூசகங்க ப்ரவத நாதிநா வெத்யர்த்தஃ. (உபாயமாஹாத்ம்யத்தாலேஇதி) "ஸாக்ஷ்யத்த்வா வாஹந்தீ ப்ராரப்தஸ்யாகி ஸம்யஸீ" த்யாதெய்யக்ஷப்ரவத்திமாஹாத்ம்ய ஹித்யர்த்தஃ(உபயஸாவநாக்ருத்தாலேஇதி)"ககெயாபாயப்ர ஸக்தாவ

மூ॥ களில் ப்ரதிபந்தகமில்லாதவையும் உபாஸகனுக்கு வித்யாநு ஷ்டாநபூர்வோத்தராகங்களும் ஸம்பந்தத்தாலே கழியும். வித்யைக்கநுபயுக்த ப்ராரப்தபூர்வோத்தராகங்களில் ப்ரதிபந்தகங்களும் வித்யாபயுக்தபூர்வோத்தராகங்களில் அநாரப்த ப்ரதிபந்தகப்ரதிபந்தகாந்தரஹேதுக்களாலே ப்ராயச்சித்தங்களாய்ப் பலங்கொடுக்கப்பெறாதே மிகுதியாய் நின்றவையும் அர்ச்சிராதித்திலே கழியும். இவ்வர்த்தம் ,,ஸுக்ருதது்ஷ்க்ருதே தூநுதே”என்கிற ஸூத்ரத்திலே ப்ரஸித்தம். ஸமவக்ஷ்ரீதிரஸ்த மேஹமாகவநுஷ்டித்த கைங்கர்யரூபஸுக்ருதங்கள் அப்போதே உத்தமங்களாகையாலே யவற்றுக்கு ஶ்லோகஞ்சொல்லவேண்டா, மோக்ஷஸாதனமாயிருக்கையாலே யநுஷ்டிக்குமவையும் தனக்கப்படியே ஸமவஹா ஜ்ஞாநிகளாகையாலேயவையுமிவனுக்கு கைங்கர்யங்களாய் உத்தமங்கள். இவற்றில் அநவதாநத்தாலே ஶாஸ்த்ரவிருத்தமாக வநுஷ்டிதங்களுண்டாகில் அவையுமெல்லாம் “தாநேவ ஸா ரோபஹதாநிக்ஷு” என்கிறபடியே பாபத்வங்களாய் மோக்ஷவி

ஸா-நீ॥ ப்ரபத்தியத்தாலே என்றபடி.(அர்ச்சிராதித்திலேயிதி) வித்யா மாஹாத்ம்யத்தாலேயென்றபடி. ஸூத்ரபாஷ்யாதிகளிலே சொல்லாதேயிருக்கஇப்படி நிர்ணயிக்கப்போமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்த மிதி) ஸூத்ரத்தில் ஸுக்ருதது்ஷ்க்ருதஶப்தமென்றுகருத்து. (மோக்ஷேதி) விஶேஷ்யாஸக்தயா ப்ரஸித்தாயிகாரமிப்ரஸித்திதத்தில் ப்ரவசநம் பண்ணினபின்பு மோக்ஷஸாதனமாகவே ஸித்தப்ராயஶ்சித்தம் பரந்யாஸத்வம்மாகையாலேயென்றபடி.(மோக்ஷவிஷயாதிக்கு விஷயமிதி) அநவதாநத்தாலேயென்றதாகையால் ஶாஸ்த்ரவிருத்தயாஶ்லோ

ஸா-கா॥ ஸாக்ஷாத்ஸ்ரோதநாநாமயோஹ | அதேர் விராதிராஸாத்ய ஸுஹ்ருதே வைஷ்ணவம்பத”மிதி ஶ்ரோத்ரயவாவநாந்யாயேநத்யத்யே:.(வித்யாவயோகேத்யாதி)வித்யாங்கத்வேநகாலாந்தரேஷ்வநுஷ்டிதாநாம் ப்ராரப்தகர்மணாமிவ வித்யாஶக்த்யாவிநாஶநிஷ்டிதாநாம் ஸம்ஸ்காரஸ்ய ஸூக்ஷ்மதாநி நிஷ்பாதகத்வம். உக்தாநாமேவ ஜதி ப்ரதிபந்தகத்வாஜேந ஸாம்ப்ரதாயிகத்வோஹ. (ஸுக்ருதஸ்யாதிநா)ந வேதநவகாரபதயா நாஶவாதித ஸுக்ருதாநாம் நிவர்த்தநீயத்வே அநபி ஸம்ஹித ஸுக்ருதாநாம் நித்யநைமித்திகாநாமபி நிவர்த்தகம் ஸ்யாதி த்யத்ர தேஷாம் உத்தமத்வாதேவ நிவர்த்தநாபேக்ஷத்யாஹ.(ஸம வக்ஷ்ரீதித்யாதிநா)ஸமஸ்தவிகைங்கர்யதயா நுஷ்டீயமாநேஷ்வ கைங்கர்யவிதாநாத் ஸாமாந்யத்ர நதேஷாம் ஞ்லீவத்ய க்ஷாஸ ஸஹ்ருதிப்ரத்திவ காரர உதந்த்ராஹ. (அவற்றிலித்யாதி) நவ

உ௦ || ஷ்டிக்கு விஷயமாம். ஸமாஶ்ரயணமாகப்பண்ணின ப்ரவ்ருத்தி ஜாலங்களும் நிஷ்பலங்களாய்ப்போம். ப்ரபந்நப்ரவ்ருத்திக்கிக்கோலின ப ரத்தைப்பற்ற ப்ரஸக்த ப்ரவ்ருத்திபண்ணுகை அஜ்ஞானவிஶ்வாஸத்தோடே கூட ஸம்பாவித்த ப்ராமாதிக ப்ரவ்ருத்தி நிவாரணத்தாலே கூடாது. ப்ரபந்ந ப்ரவ்ருத்திகள்கூட ஸாக்ஷாத்ஸாதநமென்று நினைத்த ஸ்வஸித்தாந்தவ்யாகு லதையாம். விதாஸாம்ராஜ்யத்தாலே இக்கைங்கர்யங்களுக்கு விநாஶமா வது; ஶரண்யனிவற்றுக்குப்ப்ரஸ்துதமான ப்ரவ்ருத்யநாஹிஸம்ஜ்ஞையைவி டுகை. கர்ஶேஷமாவது; இவ்வாஶ்ரிதர் திறத்தில் இக்கைங்கர்யப்ரவ்ருத்தியநா ஹிஸம்ஜ்ஞையுதியாதொழிகை. இப்படி ஸகலகைங்கர்யங்களுங்கழியாநிற்க ஸா ஷாத்துக்களும் அநிஷ்டத்துக்களுங்கூறிட்டுக்கொள்ளுமவையவையென் னில்; கர்ஶேஷவிநாஶவிஷயங்களும் பாகவதாபசாராநுபந்திங்க

ஸா-டீ || ஷவிஷயமென்று கருத்து. (உபாயாநுஷ்டானையாமிதி) "உ பாயாநுஷ்டாபாயக்ஷேமஸ்வீகாரதைவதஹி" என்கிறபடி, ப்ரபந்நப்ராய ஶ்சித்தம்கர்தவ்யமென்றபடி. இப்படி ஶரணாகதநிவ்ருத்திஶேஷ மென்று சொன்னது கூடுமோ, பாதககல்பமதமாகவே பாபநாஶ நஶேஷம் சொல்லவேண்டாவோவென்கிறவஹிவாயத்தாலே ஶங் கித்து விஷயதாஸாபேக்ஷ இதுவே கதுப்ரமதமென்று அருளிச் செய்கிறார் (விதேதி) (விடுகை இதி) விடுகைக்கநுகுணமான வஹி ப்ராயவிஶேஷம் ஸாவஶேஷாத்ரஶேஷ ஶ்ருதஷ்டம். கர்தவ்யா மாற நினைப்பிட்டுக்கிடக்கிற "பாகவதாபசாரங்களை மாற்றி" என்று வாக்யஶேஷஸாபேக்ஷவிஶேஷ என்று கருத்து. இப்படி

ஸா-கா || ஸாஹிப்ய ப்ரபந்நஸ்ய ஸமாஶ்ரயணம் ஶேஷாஶ்ரயஶ ஸ்யாபாநாநுஷ்டாநகாமதிதஶ்சாஸ. (ஸமாஶ்ரயணமிதி ஶ்ரீ) காநிவிஸ் கைங்கர்யாணி நஶ்யந்தீத்யர்த்தம் காநிவிஸ் நஷ்டாந்யுத்தம் தங் நாஶாஶேஷஸ் காவிதாகாங்க்ஷயாஶாஸ. (விதாஸாம்ராஜ்ய த்யாதி) நந்வஸ்ய ஸகலகர்மணாம்ஸமுச்சேதஸாஷ்யஸாயாஸப்ரதாம் அஹிஸ்தாவகப்ரதா" இத்யாதிவிப்ரயேத்யாஶங்க்ய பரிஹ ரதி (இப்படியல்லவென்றாதிநா) நந்விஷ்டஸ்யாயைவஸ்ஸம்ஶேஷவோ தேக்ஷிதிப்ர வேகைங்கர்யா ப்ரஸித்திப்ஸ விதாஸம் பாகவதாபசா ராநுபந்திவிஶேஷஸ் ப்ராயஶ்சித்தநாஶிதா உத்தராவா ஶேஷாசேத்ய ஸிஜீமிதி வேஷ"ஸமவேவம் விதிவாம்கைங்கர்ய நஷ்டேநகைங்கர்யாணாமிவ்யதே பாவநேகே"த்யாதிஶேஷாவாஶே ஷதிவேஸ்ய ஶரணாகதிப்ர ஸித்யாதவேயவா ஸிஜம்வநாஶேஷவிஷ யதாப்ரதீதேஃ ஜைஜாக்ஷ நிஷ்டஸமக்ஷ்யா விஶேஷா நஶேஷவிஷய ஸங்கத பாவேத்யகேஶ ஸங்கதஸ்ய பாவ்யவிஶேஷஸ்ய விஷம

௨௦ ‖ வில் கர்மாந்தரங்களுடைய திவஸங்களும். இவற்றை யீச்வரனுவாய ரம்பத்திலே ஸாத்யத்துக்கள் பக்கலிலும் சிஷ்டர்க்கள் பக்கலிலும் ஸங்க்ரஹிப்பியாதே கம்திரக்ஷையளவும் பார்த்திருக்க வேண்டுவானேனென்னில்; இவ்வாச்ரிதர் பக்கல் பண்ணின வாநாகாரத்துக்கு மேல்விவ ரீதஞ்செய்யில் இஸ்ஸாக்ருதங்களை ஸங்க்ரஹிப்பியாதொழிகைக்காகவும் ஆச்ரிதர் பக்கலில் பண்ணின வ்யாதிக்ரமத்துக்கு மேல்கூடக்கொள் ளவவஸரங்கொடுக்கைக்காகவு மிவ்வாச்ரிதருடைய வஹிசரீரவிச்லே ஷத்தளவு மிவர்களுடைய ப்ராணங்களை யசல்பிளந்தேறிடா தொழிகிறான். ஸ்வமநோத்யஸாக்ருதம் ஈச்வரனுக்கு வாவமா

ஸா-நீ ‖ ஸாக்ருதங்கள் ஸாத்யத்துக்களிடத்திலே ஸங்க்ரஹிக்குமாகில் ஸ்வமநோத்யஸாக்ருதமும் ஈச்வரனானஸாத்யத்தின் பக்கலிலே ஸங்க்ரஹிக்கவு ஸாமியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வமநோத்

ஸா-கா ‖ வைநாச்லேஷவிஷயதாவு தீர்த்தச்லோகயோருபயிமதேத்ர த்ரா வ்ருத்திகதோரண யாமவது ச்லேஷவையநாநாவவத்தே: வ்யய ஜ நிதேயம். யதாஜமவாநவாஸி வதுவக்கொத்தர வாணாவாவா நாம் விஷ்ணயிமத காமவனவா ச்லேஷம் ஸங்கலயதி உத்தரவாஸிவம் வத் வாணாநாஞ் சரீரவாத காமெ விநாசஸ்வ ஸாஷேர க்த்ரநயோ ராஜயோரவ ஸாச்லேஷ ஸமேந யோயநே விரோ யாஸாவாக னவதஹத்ச்லேஷ விநாசாவித்ரக்த விநாசஸமேந ஸம்ப்ரஹஸம்ஸவாக வ்யமாக்தியத்கெ யதி வேஜ ‘‘உத்தரவம்வரா வயோரச்லேஷவிநாசௌ’’ னவம் விதிவாவம் கர்தச்லிஷ்டதெஜத்ர திஷ்லேஷ வைராத்ராவவிஷயகெஸு வ யோமாவமோக தாவ்ய நயதயோத்தர வாணாநாவே ச்லேஷவ்ராதுள வ திவஜ ஸம வாஸிவதுவக்க வாணாநா ச்லேஷாஸம்ஸவெக சரீரவாதகா ரெ விநாசவெஸ்வ வத்தவ்யவாக வ மமாக்திரித்யேதி விஸரேண நநா விஷ்ணயிமதகாமெ னவெஸ்ரர: கிதிதி ஸாக்ருதசாஸ்ரதெ ஸா ஹ்ரஸா சிஷ்டஸாவ நஸாக்ரமயதிதி ஸங்காதநமேவ்யஹாரதீ (இவற்றை ஸம்ஸ்ரநிதாஷிநா) (அசல் பிளந்தேறுடாதொழிகிறான்)

வ்ருக்ஷவல்லயோரெகதரணாயோஸயோ: வ்ராசெவிநாயமாஸமஸஜ் கஜாவஹாய விநாசித ஹாமயோ: த்ருஸமயோஜநா அசல்பிளந்தேறு டுகைஜதி ஸமஸ்யாயம். தணகரோதித்யம். உத்தவ காரெண ஸம்யோஜநே யமாஸயாத்ர தாமு ஸம்யோமநாவெத்நஜா ராசா [illegible] ஸாராவரகிய வாணாவாவ ஸம்க்ரஹெணவிவ ரகீயகம் நஜ்ஞாயதெ [illegible] ஸவெஜிதிஹாவம். நகெயம் ஸதி வ ஹூவித்தஹாத் வஹூவிதி வாணாஸம்க்ரம வஹூவிஜெர்வி

உ௦ || கையாலேயது ப்ரபந்நாவான ஸாம்ஸாரத்தின்பக்கல் ஸாக்ஷியாது. ஆரேனும்பண்ணின கர்மங்கள் வேறே சிலர்பக்கலிலே ஸம்க்ரமிக்கை யாவதென்னென்னில்; இக்கர்மத்தைப்பற்ற ஶாஸ்த்ரனுக்குவரும் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களோடு ஸமாநமாக விவனுடைய ஸுஹ்ருத்துர்ஹ்ருத்துக்கள் பக்கலிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களுதிக்கை. ஆரேனும்பண்ணின கர்மங்களுக்காரேனும்பக்கலிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்கள் பிறந்தால் திவ்யஸங்க்ரஹம் வாராதோவென்னில்; இதுவும் ப்ரபந்நவிஷயத்தில் அநந்யகுணவ்யதி கரர்க்கு வ்யாபாரவாராஶயான கர்மமடியாக வருகிறதாகையாலே அதிவ்யாப்தியில்லை. ஆகையாலேயிறே உதாஸீநர்பக்கல் ஸுக்ருததுஷ்க்ருதங்களிரண்டும்ஸங்க்ரமிக்குமென்றுதொழிகிறது. ஹஸஸா

ஸா-நீ || (ஸைங்கதி) ப்ரபந்நவிஷயத்தில் க்ரியாஸம்க்ரமம்கூடாதே ஹிதவக்தாக்களுக்குமந்த்ர ஸம்க்ரமேஸஹ்யதமன்றோ, நஷ்டர் ப்ரபந்நங்களுக்கும் ஸாக்ஷிங்கூடுமோவென்கிறவஹிப்ராயத்தாலே ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஆரேனுமிதி) ப்ரபந்நாதிவ்யாஸம்க்ரம ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஆரேனுமித்யாதிநா) உபவாஸாரா வ்யாபாரங்களடியாகவென்கைக்கி நியாமகமெதென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயிறேஇதி) யத்யபிஜிதவை ஸம்க்ரமணம் ஸ்யாத் ததாபி செஷ்டிணஸ்யாயாக்ருத்யாதிதி ஶ்ரூயதே” என்று கருத்து. ஆனாலும் தத்ஸம்பந்தமுண்டானாலும் தத்ஸம்க்ரமணம் கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஹஸஇதி) இப்படி பஹுவிதவிஷயத்தில் ஞாநகர்மாதிகர்மாவாதவ்யாஜத்தாலே மித்ராமித்ரவிஷயத்தில் அநாதஜந்மஸம்சிதாநந்த ஸுக்ருததுஷ்க்ருத தத்ஸம்பந்தநம் பண்ணிவித்து ஶாஸ்த்ரனுக்கு நைரபேக்ஷ்யாதவ்யாவஹமாகாதோ

ஸா.கா || ஜோக்ஷஸ்வ திவ்யசேதஸாஹ (ஸ்வர்காதிவ்யகைங்கர்யா தி) நநந்யாநந்தி தவாணாவாப்யாநிவக்ரியாணாமாமாதாவிநாஶி. ஜோநாத்ர ஸம்க்ரமேநவணேஃ ஶவதோரப்ரக்ரியாஜந்ய ஸுகக்ஷிதி த்யாதிக்ராஶ் ஸுகக்ஷயோரந்த ஸம்க்ரமேநவ வஶ உத்த அதர்மவிஷயதயோதித நிக்ரஹாநுக்ரஹ நிவ்ருத்தி பவேக்ஷம் தத்தத்விஷயநிக்ரஹாநுக்ரஹஹேதுபூத ஸம்க்ரம உக்தஹ (ஆரேனுமித்யாதிநா) நிக்ரஹாநுக்ரஹஸம்க்ரம்ய பரிஹார்ய ஸாநவதாவர்ஜஸ்யாவஸ்யபரிஹரணீயகேவ ஸம்க்ரமணஶ்ருதி வ மரணதிதி ஸம்க்ரமணஸ்ஸைவார்விகநிதாந வ்யதிரேகந: ப்ரபந்நவக்ஷ மாஹ (ஆரேனுமநாஷ்டிதேத்யாதிநா) ஶதேநாஶிஷ்ட விநஷ்டயோ: வாணாவர்த்யோ: ப்ரத்ரிதவ்யாவ்ருத்திவெயஸ்யஶங்காவ பரிஹ்ருதா வெதிதவ்யா. ஶவம் வாமதேஷ்டாகஸ்ய ஜோக்ஷஸாயநவஹ்க

ஶோ||ரஞ்சயிதாத்தாலேயிங்கு ஸம்க்ஷேபாவதாரம். இஸ்ஸர்வதர்மா-
ஷ்க்ருதஸாக்ஷாத்சொல்லுகிற ஶ்ருதியாலே ஶாஸ்த்ரங்களுக்கத்யந்தவி-
யநன ஜாதிவிஷயத்திற் பண்ணின வ்யாபாராவ்யாபாரங்களால்வரும்
ஶ்ரீதிகோவங்களினுடைய தீவ்ரதரமா ஸம்ஹிதமாயிற்று. "ஸர்வபாபே-
ப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறஶ்லோகத்திற்சொன்னயோஜனையில் "ஸ-
ர்வபாபேப்ய:" என்றதுகாரியுடையவவேக்ஷைக்கீடாக ப்ராப்திவி-
ரோதிகளையும் உபாயவிரோதிகளையும் ப்ரதிகூலாநுஷ்டானநிஷேதங்க-
ளையும் ஸங்க்ரஹிக்கிறது. இங்கு ப்ராப்திவிரோதியாவது; ஸர்வேஶ்வரனு-
மிவன்நம்மையநுபவிக்கக்கடவனல்லனென்கிற ஸங்கல்பம். உபா-
யவிரோதியாவது; நம்மையிவன்தெளிந்து வஶீகரிக்கக்கடவனல்லனெ-
ன்கிற ஸங்கல்பம். ப்ரதிகூலாநுஷ்டானநிஷேதமாவது; அவ்வோ ப்ரதி

ஸா-டீ|| வென்றவித்துஸ்விஷயத்திற்காட்டில் ஸ்வதாஸவிஷயவ்யாபாரா-
வ்யாபாரஜந்யநிக்ரஹாநுக்ரஹதீவ்ரதரமம்ஶ்ருதியாலேஸம்ஹிதமாகை-
யாலே ஜாதிவிஷயத்திலத்யந்தஶ்ரீதிராவிஷாதிஶயித ஶரணவரீவா-
ஹமாகையால் தோஷமில்லைஎன்கிறார் (இஸ்ஸர்வதர்மேதி) இப்படி
ப்ராப்திவிரோதி பாபஶப்தவாச்யங்களென்றால் பஞ்சமீஶப்தத்திலே
"ஸர்வபாபேப்ய:" என்று ஸர்வஶப்தங்களுஞ்சொன்ன-
து விரோதியாதோ, ஆகையால் "ஸர்வபாபேப்ய:" என்றதுஸம்-
காஷ்டவிஷயமாகக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வபாபேப்ய இ-
த்யாதி) (அபேக்ஷைக்கீடாகேதி) ஶோக்ஷாபேக்ஷயா ப்ரவ்ருத்தி பண்ணி-
ல் ப்ராப்திவிரோதிகளையும் உபாஸநாத்மகமாக ப்ரவ்ருத்திகாரணத்தி-
லுபாயவிரோதிகளையும் ஸர்வஶப்தம் ஸங்க்ரஹிக்கிறதென்று
கருத்து. ப்ராப்திவிரோதி என்றும் உபாயவிரோதி என்றும் பிரிவு
கூடுமோ, பாபத்வம் ப்ராப்த்யஸாதநத்வமாகையாலே ப்ராப்தி-
விரோதியன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஉத்யாதிநா) இப்ப-
டி ஸர்வபாபமும் நிவர்த்தமானாலும் கவித்யாதிஸம்பந்தமிருக்கையா-
லே ஸர்வபாபநிவ்ருத்தி கூடுமோ, நம்மையடையக்கடவனல்லனென்கி-
ற ஸங்கல்பம் நிவர்த்தமானாலும் கிம்சித்விரோதிஸங்கல்பமுண்டாகில் வி-
ரோதி[illegible]தாவிக்கஸம்பந்தாதிநிவ்ருத்திகூடாதேஎன்றவருளிச்செய்கிறார்

ஸா-கா||வியிவாரகேவல்யஸம்பந்த(ஸர்வபாபேப்ய இத்யாதிநா) தத்-
யிகாயநுக்ரஹணப்ராப்திவிரோதாத்யாதிகம் ஸர்வபாபஶப்தஸம்-
க்ருதாத்ததேஷஶேஷாக்ஷாம் ப்ராப்திவிரோதாத்யாதிகளுக்த்யாகாகாக்ஷாயா-
[illegible](இங்குப்ராப்த்யாதிநா)ஸம்ஸாரதாயாநிக்ரஹநிவ்ருத்திதஸ்ய-
ஹாஷ்யாத்ருதித்திகாணாமேதவாநுஸந்தேயமிதி உபாய-
கவ காரணவைராவி நிஷ்கஷ்டஸம்ப்ரதாயமேத ஹாஷ்யவஶத்வ

ரூ] கர்மகைங்கர்யாநுஷ்டாநங்களாலேவந்த அவ்வோபாயத்யாகமும். உபாயாந்தரங்களைப்பற்ற ஸர்வதர்மங்களும் நிவ்ருத்தங்களானால் தர்மகார்யங்களான சஞ்சலங்கள் நிஷ்ப்ரயோஜநத்வத்தாலே நிவ்ருத்தங்களாம்; பின்பு காரணாபாவத்தாலே கார்யமான ப்ரதிபந்தகங்களொன்றும் வாராது. இது "அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத்" என்கிற ஸூத்ரத்திலே விவக்ஷிதம். இந்தநிஷேதங்களெல்லாம் ஶாஸ்த்ரத்திலே ஸங்க்ரஹ ப்ரகாரத்தோடேகூட விஸ்தரித்து பண்ணின ப்ரஹ்மஸூத்ரத்துக்கு நிலமாயிருக்கும். இப்படி "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யா

ஸா-டீ || (உபாயைகதேஶைஶ்ச) ஸகலவிரோதிஸ்வரூபநிவ்ருத்திகள் கழிகையாலே காரணநிவ்ருத்த்யா கர்மஸம்பந்தாதிகார்யங்களும் கழியுமென்றபடி. ப்ராரப்தாதிகர்மஸம்பந்தம் உண்டாகில் மோக்ஷங்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (பின்பு இதி) இப்படியாகில் அந்தவசநமும் ஸ்வவாக்யத்திலே "தஸ்யதாவதேவ சிரம் யாவந்ந விமோக்ஷ்யே அத ஸம்பத்ஸ்யே" என்று வசநநிவ்ருத்திபோலே கர்மஸம்பந்தாதிநிவ்ருத்தியுஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இது இதி) இப்படி ஸம்ஸாரகாரணம் கழியுங்கால் மேலேதென்றிருப்பதாகில் சொன்னவசநங்கூடுமோ, ஸர்வஶாஸ்த்ராதிவெளிகளொருத்தரும் ஸூத்ரங்களிலே சொல்லவில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்நிஷேதங்களெல்லாமிதி) (ஸங்க்ரஹப்ரகாரத்தோடே இதி) கிடாம்பியாச்சான் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான்ஸங்க்ரஹப்ரகாரத்தோடே என்றபடி. (ப்ரஹ்மஸூத்ரத்துக்கிதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த வரதாசார்ய வாதிஹம்ஸாம்புவாஹாதிகளுக்கென்றபடி. மற்றயவர்களுக்கு நிலமல்லாமையாலே ஸூத்ரங்களிலே அநுக்தியும் விவரிக்கைக்கொக்கியுமென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வஸ்வ ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தி சொன்னாலும் மோக்ஷப்ரகாரத்திலே பாஷாணக்கு மோக்ஷவாக்யம் ப்ரஸாதியாதோ, உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்தியும்சொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தியுண்

ஸா-கா || உக்தவிஷயமாஹ (உபாயைகதேஶைஶ்சபற்றவிதாதி) நநு "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றதுக்கு "ஸர்வதர்மாந் ..." ... ஸர்வபாபேஷ்விதி ... "ஸர்வஜ்ஞ ... ஸர்வஶக்தி" "ஜ்ஞாநாநந்த ... காமரூபீ ... அநுஸஞ்சரந்" "யத் தத்பதம் அநுத்தமம் ..." ... "ஸர்வபாபவிநிர்முக்த ஸர்வபூதாநாம்" ... ஸர்வபாபவிமுக்தஸ்ய ... ஸர்வதர்மோபாதாநாந்தரங்களுக்கு ... நாம் ... உபாயாந்தரநிவ்ருத்தி ... ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்திஷ்ப்ரகாரமென்றுந்றவிதாஸர்வகதவந்

தம்||" என்று காயக்லேசரூபஸர்வதர்மத்யாக பாபநிவ்ருத்தியைச் சொல்ல ஸ்வதஃ ப்ராப்தமான அகிஞ்சநனுக்கு ப்ரபதநாதிகாரஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. "யதாநதீ ப்ரதேசேஷு ஸ்நாநம் ச புண்யதே | தோயேந ஹாணாஞ்சாந ஸாந்நித்யம் ப்ரதீயதே || ப்ரோக்தா ஸ்தாநாஞ்ச ப்ரதேசஞ் ஜலம் | ஸர்வநீயதே வ்ருத்திஸ்த ஸம்ஸ்கரோதி || ததா ஸேய பாத்ய ஸம்ஸ்காரவிதோபாத்யோபாதாநாம் | ப்ரகாஸ்யதே ஜந்யதே நித்யாநயாத்மநோ ஹ்ருதி" என்று ஸ்ரீபௌஷ்கர ஸம்ஹிதையருளிச்செய்தான். ஜ்ஞாநத்ருஷ்டியும் இதினுடைய ஸர்வவிஷயவிகாஸத்துக்கு ஸ்வாபாவிகமாய்த்தானிருப்பயானஶக்தியும் நித்யங்களாகையாலே யவற்றிலாதிகாரஸம்பந்தம் ஸம்பவிக்கும். ஸர்வவிஷயவிகாஸமும் உபாயநிவ்ருத்த்யாதிகளும் ஸங்கல்பாதிகளும் ஜ்ஞாநகார்யங்

ஸா-தி || ப்ரபத்தி காரணமன்றிக்கேயும் ஸ்வதஃ ப்ராப்தி ப்ராப்தி ஸாக்ஷாத்காரமாக ஸம்பவிக்கையாலே அதுவும் சொன்னப்ராயமென்று கருத்து. ப்ரமாண மன்றிக்கே ஸ்வதஃ ப்ராப்தி சொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (யதேதி) ப்ரபதநாதிகாரமென்றும் "ப்ரகாஸ்யதே ஜந்யதே" என்றும் ப்ரபதநத்திலாதிகாரஸம்பந்தம் கூடுமோ? ப்ரபதநம் அகிஞ்சநமில்லாமலிப்போதுண்டாகையாலே அகிஞ்சந் விஜ்ஞாநவிஷயாதிகாரஸம்பந்தம் கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநத்ருஷ்டிமிதி) அகிஞ்சநப்ரபதநாதிகாரஞ்சொன்னது ஜ்ஞாநத்ருஷ்டிஶக்திவிஷயமென்று கருத்து. இப்படியாகில் "ஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வபாவ ஸஹஜ ஜ்ஞாநகார்யவிஷயஃ" என்று ஜ்ஞாநகார்யாதிகளில் ஆதிகாரஸம்பந்தம் கூடுமோ, அதுமன்ன ப்ரயோஜனமென்றில் நிஷ்ப்ரயோஜநமாக மன்ன ப்ரயோஜனங்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவிஷயவிகாஸமுமிதி) இப்படி அகிஞ்சநப்ரபதநா

ஸா-கா|| ப்ரமாணமதத்வாதேகாக்ராதி ப்ரமாணாந்தரவிரோதாத் (இப்படி ஸர்வேத்யாதிநா) ஸர்வதர்மத்யாகநிவ்ருத்த்யநந்தராதி நஸர்வவிஷயஜ்ஞாநஸ்ய நித்யஸ்வாபாவிகாதிகாரமோக்ஷாதிவிஷ்ருத்ய (ஜ்ஞாநத்ருஷ்டிமித்யாதி) ஸ்வாபாவிகமாய்த்தானிருப்பா ஶக்திஃ விஷய ப்ரகாஸந ஶக்திஃ. நசைவம் தஸ்ய ஸர்வாதிகாராதி ஷாமக்ஷேஷ்வாஸ்ரணாதாதிகாரஸம்பந்தயோரநுபபத்தி ஸர்வஸ்வாபாவிகநிரூபணஸ்வாபாவிகதயா யாவதாத்மபாவி நாஶாபாவாந்நித்யஜ்ஞாநஸ்யாதிகாரஸம்பந்தஸ்ய ஔபாதிக த்வாத் (ஸர்வவிஷயேத்யாதிநா) கார்யஸ்ய ஸர்வநிவ்ருத்த்யாதீ உபாய நிவ்ருத்த்யாதிரூபஸம்பந்தஃ. விசாரோத்தாராதிநாத்மாதீ ஸங்கல்பாத்யாதிரூபஸம்பந்தஃ. ஜ்ஞாநகார்யஸ்ய ஸம்பந்தநாதீ

...களும் ...களாயிருக்கவிவை நிவ்ருத்த ... களாகையாலேமேல்முழுக்கநடக்கும்படிதோற்றுகைக்காகவிவ த்தில் "...." இத்யாதிகளாலே ...ம் ... யாகுமாகிறது. ஸாத்யோபாயத்தாலே ... பாதிகமாக ... மான ... களும் நடந்த ... ... க்களுக்குமேலெல்லாம் ... ...மே ... மாகையாலே அதிலுமா... த்துக்கு விரோதமில்லை. ஆகையால் "....." என்னவிவ்வ... ... மாயிற்று. ... த்துக்கு உபாயமென்கும் பொருளானபோது இவ்விஷ...

ஸா-ஸ்ரீ || ... சொன்னதுகூடுமோ; அதாவது ... த்திற்கு ... யன்றே, ... யிலே ... யையும் ... யையும் ... தையாகையாலே இந்த ... த்திலா... ... யாக ... யாதோ, இனி ... ... த்திலே ... விஷயமென்றிலப்போது ... னுக்கு ... ... யாதோ, ... முண்டாகிறதென்றில் ... விரோதியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (...) ... பக்ஷத்தை உபஸம்ஹரி க்கிறார் (ஆகையாலிதி) இப்படி ... யான ... யை ... கையாக்கி ... யான ... நிவ்ருத்தியை ...மென்கிறது ... மோவென்ற ... க்கும் ... மருளிச்செய்கிறார் (...த்துக்கிதி) உபேயமென்னை ... உபாயமாகவுடை என்று கருத்து. இப்படி ... நிவ்ருத்தீ ...

ஸா-கா || ... ... (...) ... (...) (ஸாத்யோபாயத்தாலே ... ... (ஆகையாலித்யாதி) ... ... (...த்துக்கு ...) ... ...

௨௦ ॥ ப்ராவ்ருத்தியுமிச்ச்லோகத்திலே ஸாமான்யமாகச்சொல்லிற்றும். ஆகை யால் "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய" என்று கீழ்ச்லோகத்திலே விசதமாகச் சொன்னவர்த்தம் இங்கு ப்ராவ்ருத்திவிரோதியைக் கழிக்கையாலும் ஸாகல்ய த்தில் விவக்ஷாவிசேஷத்தாலுஞ் சொல்லிற்றும். ஆனபின்பு இதுஸா பேக்ஷமாய்க்கொண்டு கீழ்ச்லோகத்துக்கு சேஷமாகிறதன்று. *

"ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவிவ்வளவால் "ஸர்வ தர்மான்" என்றுசொன்ன ஸமஸ்தப்ராவ்ருத்திஸித்திக்குமோ; ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியுண்டாயே ஸமஸ்தப்ராவ்ருத்தியன்றிக்கே ஸாத்யாந்தரங்களான கைவல்யம் பெருவாருமில்லையோ; ஸமஸ்தப்ராவ்ருத்தியிற்காட் டில்வேறுபட்ட கைவல்யம் "பரமாத்மஸம்ஸ்தாநம் ஸ்வர்ணம் ஸம்ஸாரபந்தநம் | கைவல்யம் ஸமஸ்தம் தத்ப்ராப்ய ஸாதயிஷ்யதி"

ஸா-நீ ॥ ப்ரபத்திமாத்ரம் ஸ்வீகரித்தால் "ஸ்ருஜாமி ஸர்வ" என்கிற கீழ்ச்லோ கத்திலே ஸக்தியோக விஷயியாகையாலேயதற்கு ஸாபேக்ஷதமாக்ஷேப ப்ரபத்திமாய்க்கொண்டு இச்ச்லோகம் பூர்வச்லோகசேஷமாக ப்ரஸங் கியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) பூர்வச்லோ கத்திலே "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய" என்று ஸர்வம் விசதமாக கழிதமாகை யால் இதுக்கு ஸூக்ஷ்மமாகவும் ஸவிசதமாகவும் ஸாதநப்ரபத்திமாய்க் கொண்டு நிரபேக்ஷ பூர்வவாக்யத்துக்கு இது சேஷமன்னென்று கருத்து. ப்ரத்யுத இதுவே ஸாபேக்ஷமாகையாலே நிரபேக்ஷ பூர்வச்லோகத்திற்கு சேஷமென்கை ஸர்வதா ஸம்பந்தமன் ஜோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதி) இனி ஸர்வபாப நி வ்ருத்தி கதநத்தாலே யாதார்த்யமாக ஸமஸ்தப்ராவ்ருத்திரூப இஷ்டஸித்தி சொன்னது கூடுமோ, ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியுண்டானால் கைவல்ய ரூபேஷ்டாந்தரம் ஸித்திக்கவில்லையோவென்று சங்கையை உபக்ஷே பிக்கிறார் (ஸர்வேதி) கைவல்யமென்று மோக்ஷவ்யதிரிக்தமுண் டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேதி) பரஸ்வரூபத்ரூஷ்டி-

ஸா-கா ॥ ஸ்வத்வலிப்ஸயா (ஆனபின்புஇத்யாதி) ந ந ஸர்வாதி ஷ்டநிவ்ருத்தேர்ஸ்ய ஸமஸ்தப்ராவ்ருத்யா ராதநத்வோபாக்ருதாநாமிதா ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தி [illegible] ஸமிஷ்டாநாமவாஸா வாக. நது கைவல்யஸ்ய நாஸ்தி வாச்யம். ப்ரகாணஸம்பந்தாய வி ரோதய்யஸம்பாதித்யாமஜ்ஞ கைவல்ய நாம ப்ரதிப்ராப்த தவமதாநா ஸாவமே தாஸஸ்வபாப்யாபவ நிவ்ருத்தாவஸிஸமவநாஸவவிரோ தி வ்யாவாநாநிவ்ருத்தேஸ்ஷாம் நஸஸ்வ திவாய நிவ்ருத்திரிதி ஸ ர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தே: ஸமிஷ்டாநாமவாப்யாப்ய ஸர்வேதி தயா ஸமஸ்தப்ராவ்ருத்திவாய நசேஷிதிஸ்யாஹ (ஸர்வபாபேப்ய இத்யாதி)

௨௩ ॥ என்று நாரதாதிகளாலே சொல்லப்பட்டதிறே. ஆளவந்தாரும் “ஸௌம்யோபயந்த்ருத்வமுபேக்ஷ்ய ஹ்ருதயஞ்சரணாஸ்தித நாம” என்றும் “ஸம்ஸாரதுக்கவிமோக்ஷணாய” என்றுமருளிச்செய்தார். மந்த்ரத்திலும் “ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்கிறவாக்யமுமாயிற்று. ஸ்ரீகீதாபாஷ்யாதிகளிலுமிவ்வர்த்தம் ப்ரஸம்ஸிதம். ஆகையால் “ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்ற ஸர்வபாபநிவ்ருத்தி கைவல்யத்துக்கும் ஸமர்ப்பிக்கும்போதுவன்றோவென்கை ஶங்காவாக்யம். எங்ஙனே யென்னில்; ஸர்வபாபங்களுங்கழிந்தால் ஸ்வதந்த்ரமான ஸம்பந்நாநுபவத்தை யிழந்துகிடக்கைக்குக் காரணமில்லாமையாலேஅப்போது ஸம்பந்நாநுபவரஹிதமானவாத்மாநுபவம் வழியாது. ஆகையால்

ஸா-நீ ॥ ப்ரஶ்நபூர்வகம் ஸம்பந்தயிக்கிறது. கைவல்யார்த்தம் கைவல்யார்த்தம். ஸர்வேஶ்வரப்ராப்தி ஸம்பந்தாதிஷு த்ரிஷு ப்ரத்யேகம் ஸம்பந்தநீயே. “ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி” இத்யத்ர ப்ரஸ்துதகைவல்யம் என்று கருத்து. இப்பக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார் (ஶங்காவாக்யமிதி) ஶங்காவாக்யத்தை உபபாதிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலித்யாதிநா) ஸர்வபாபக்ஷயபக்ஷத்திலாத்மாநுபவம் வழியாதென்று சொன்னால் பாபங்கழியாதநிலையிலே கைவல்யமென்று சொன்னதாகாதோ, அப்போது ஜராமரணாதி து:கம் ப்ரஸம்ஜிக்கையாலே கைவல்யபாஷாணகல்பத்வம் ப்ரஸம்ஜியாதோ, ஸ்வர்காதிபக்ஷ த்திரயந்தான் கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) (ஆகையால்) ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியில் ஸ்வாத்ம

ஸா-கா ॥ நா) (ஸ்ரீகீதாபாஷ்யாதிகளிலுமிதி) “யஸ்ஸர்வேஷாம் ஸ்வதேஷாம் ந ஸ்வத:ஸித்த்யதி । கர்மக்ஷயஜந்யப்ரத்யக்ஸ்வரூபாவிர்பாவ ரூபத்வாத் இத்யாதிநாம்ப்ராப்யாநந்தத்வம். “ஸௌம்யோக்யாதிகம் ஸம்ஸாரபோ” இத்யாதிரஹஸ்யாதிக்ரந்தேஷு ப்ரஸம்ஜிதம். (ஸர்வபாபங்களுங்கழிந்தாலித்யாதி) ஸர்வஸ்ய பந்தநிவ்ருத்தாவஸ்தாயாம் ஸம்பந்நாநுபவஸங்கோசகாரணாபாவாத் தத்ப்ரஸங்கோ நித்யாநுபவஸ்ய ஶங்கோதிதப்ரஸம்ஸம் “அநாவ்ருத்தி:ஶப்தாத்” இத்யாதி ஸூத்ரபாஷ்யாதிவிரோதப்ரஸம்ஜதி ஹாவ:. ந து கைவல்யஹாவ: கைவல்யமிதி ஸ்வாஸாதிகாராவிஶிஷ்ட ஸ்வாத்மஸ்வரூபமாத்ரநிஷ்டஸ்யைவாயிகம் கைவல்யஶப்தேநைவ வ்யாவர்த்திதகர்மஸம்பந்நாநுபவ ப்ரதிபந்தகஸம்பந்தோ யஸ்ய வ்யாஹத ஐத்ய “ஜராமரணமோக்ஷாய” கைவல்யம் ஸாத்ய”இத்யாதிஷு ஸர்வஸ்ய ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தேரப்யஸம்பந்நாநுபவ ஹேதுத்வே ஸாத்யஸ்ய ப்ரதிபந்தகாந்தர ஸர்வேஷாம் நிவ்ருத்த்யபேக்ஷணீய ப்ரஸம்

௨௦|| அவ்வவஸ்தையில் வைஶத்யமும் ஜாதநிர்வேதங்களும் உண்டாகைக்கீடான கர்மங்கள்கழிந்து ப்ரியதமமான ப்ரஹ்மாநுபவத்துக்குப் ப்ரதிபந்தகமான கர்மங்கழியாதேகிடக்கிற வளவிலே “யமஷ்டாவக்ரம் ஸம்ஸாரம் ப்ரத்யேதாநாமிகம் தத:” என்னும்படி விருப்பதொரு ஸ்வாத்மாநுபவாநந்தவிசேஷம். ஆத்மாநுபூதிரித்யேவ யோ(ம்)ஶோ பகவத்ப்ரியம் ஸ்வாதுகஸ்தகைவல்யஸ்யாயகா:” என்றுசொல்லுகிறபடியே தனக்குஶக்யமாயிருப்பதொருவுபாயவிசேஷத்தாலே ஸித்தவிவ்வநுபவத்தை அவித்யாநுபவத்தோடும் ப்ரஹ்மாநுபவத்தோடுந் துவக்கில்லாதபடியாலே கை

ஸா-நீ || ஆத்மாநுபவம் வழியாயையாலே ஆநந்தவிசேஷித்தகைவல்யமென்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிஸர்வோபாயநிவ்ருத்தியில் கைவல்யங்கூடாதாகில் கைவல்யப்ராப்திக்கூடுமோ, கைவல்யஸாத்யம் ஸர்வோபாயக்ஷயவாரியன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாநுபூதிரிதி) அத கைவல்யாவாயகஶப்தம் ப்ராஸம்கிகம் த்யோவி கர்மயோகாதயஶ்ச. அவிஶேஷேந ப்ரவ்ருத்தியும் ஸ்ராவ்யம். யதா இப்படி ப்ரத்யேகம் கர்மாநாம் ஜாதாக்ஷரணாதிபூர்வமேத கர்மங்கழிந்தவளவிலே கைவல்யம் ஸ்வதந்த்ரமாகில் தந்நிஷ்டதையும் ஶோகவிசேஷமும் ப்ரஸங்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாநுபூதிரிதி) ஆத்மாநந்தாநுபவரூபகைவல்யஸ்ய ஶோகித கர்மஸாத்யதயா ஶக்திவஶ்யநிவ்ருத்தரு ஸ்வதந்த்ரதுஸ்ஸஹஸாதநாந்த ஶக்யவிசேஷ: என்று கருத்து. இப்படி ஸர்வகர்மக்ஷயாஸாவே கைவல்யஶப்த ப்ரவ்ருத்தி கூடுவதென்னனே என்றவருளிச்செய்கிறார் (அவிதீதி) இப்படி ப்ரஹ்மாநுபவராஹித்யேந கைவல்யஶப்தம் ப்ரவ்ருத்தமாகில் “யதா ஸகைவல்யமாப்த” ஜத்யாதிள ஸாக்ஷாத்ஶக்தியிலே கைவல்யஶப்த ப்ரயோகத்திற்கு கதியேதென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மவிதி) ஆத்மாத்மாநுபவத்திலும் ப்ரஹ்மாநுபவத்திலும்கைவல்யஶப்தப்ரவ்ருத்திநிமித்தம் ஸித்தமென்னு கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வகர்மக்ஷயவாரியான ஶக்திஶப்தம் “ஸ்வாத்மாநுபூதிரிதி யாகிய ஶக்திராக்ஷா” என்று கேவலாத்மாநுபவத்திலும் ப்ரயுக்தமாகையாலே கைவல்யத்திலும் ஸர்வகர்மக்ஷயஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கி

ஸா-கா || ஸ்வாத்மதிரிதீத்யாஹ (ஆகையாலித்யாதிநா) ஆநந்தவிசேஷித்தஸ்ய ஸித்தாவித்யேநாபய:. ஸவஞஸ்ப்ராத்மாநுபவேஶோக்ஷஶப்த யோகோஜாராக்ஷரணராஹித்யாதிஸ்வாநுபவநிர்வ்ருத்த த்யோக்திரந்யபரதிவேஸாதாஹாரணமாஹ (ஆத்மேத்யாதிநா) ஆத்மாநுபவஸ்யாபிக வியரீதாமிமாநமேக ஸ்வாஸாமிகாநந்த விரோதி [illegible]ஸ்யாநமாரா ஶோககாரணீஸூதஶக்தியோகாஸ்ஸவா

உபாஸ்யமென்றுபேரிட்டார்கள். ஸமவஸ்தாபத்தியில் கைவல்யஶப்தம்
ஸம்ஸாராவதி நிவ்ருத்தியை நினைக்கிறது. ஶ்ருதோத்தராநுஸவ விஷய
மாக "ஸ்வாத்மாநுஸந்ததிரிதியாகிய உக்திரத்ர'' த்யாதிகளிற்படியா
க்தமான உக்திஶப்தமும் "விமலத்வாஸ்யபக்ஷோ யோஸ்வஸ்ய ஜாதோக்துவஸ்தவ:''
இத்யாதிகளிற்போலே நிவ்ருத்தம். "ஜராமரணமோக்ஷாய'' என்றது
வும் தேவர்களுடைய அமரத்வம்போலே யாபேக்ஷிகம். க்ஷே
மோக்தியங்கமாம் விஷயத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகவுமாம்.
இப்படி விஶேஷ்யஸமாஸாந்தத்தில் உக்திஶப்தமும் நிவ்ரு
த்தம். "மோக்ஷோ விஶ்லிஷ்டபந்தஸ்ய ஜீவஸ்ய ஸ்வரூபஸ்தேக
திக்ர் | கர்மநாஶோ ஸாயுஜ்யம் ஸாயுஜ்யநோத்தமோ
மோக்ஷ உச்யதே'' என்றுநியமிக்கப்பட்டதிறே. இதிற்சொன்னஸாயுஜ்யம்

ஸா-நீ || ஸர்(ஶ்ருதேதி)அங்கு உக்திஶப்தம் ஔபசாரிகமென்று கருத்து. இப்படியாகில் "ஜராமரணமோக்ஷாய'' என்றுநிர்த்திஷ்டஜராமரண மோக்ஷஞ்சொல்லுகையாலேகைவல்யத்திலும்நித்யபவப்ரஸக்தியஞ் சொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஜரேதி) ஶ்ருதேபக்ஷி கவ்யாமமாகில் ஶப்தஸாமர்த்யவிரோதமன்றோவென்றருளிச்செய் கிறார் (க்ஷேமேதி) ஸர்வாபேக்ஷையன்றிக்கேயிருக்கிற விஶேஷ்ய ஸமாஸாதிகளிலே "மோக்ஷம் ஸாலோக்யஸாரூப்யம் ப்ரார்த்த யே ந கதாசந | இச்சாம்யஹம் மஹாபாஹோ ஸாயுஜ்யம் தவ ஸுவ்ரத'' இத்யாதிகளில் உக்திஶப்தம் யோகம்போலே கைவல்யத்திலும் உபசாரமாகலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) ஶப்த தயா நிவ்ருத்யமென்று கருத்து. இப்படி விஶேஷ்யஸமாஸா திகளிலே உக்திஶப்தம் யோகம் ஶப்தமென்கைக்கு நியாமகமு ண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷேதி) ஸதாஎன்று ஸா லோக்யாதிவ்யவச்சேத ஸாயுஜ்யமாத்ரம் மோக்ஷமென்று சொல்லு கையாலே ஸாலோக்யாதிகளில் ஶப்தமென்று கருத்து. ஸாயுஜ்ய மாவது ஐக்யமன்றோ, அது மோக்ஷமென்கை அபஸித்தாந்தமன்றோ, இனி ஸாமஸாம்ய ஸாயுஜ்யமென்றில் விஶேஷாதிஸாயுஜ்யமும் உக்தி யாக ஸங்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகிலிதி) கைவல்ய மும் நித்யமாகையாலேயதுவும் உபசாரமென்று சொல்லவேண்

ஸா-கா || உக்திஶப்தம் யோகம் இதி ஶேஷ: யது "மோக்ஷம் ஸாலோக்ய ஸாரூப்யம்'' இத்யாதாவப்யுக்தமேவேத்யாஹ (க்ஷேமேத்யாதிநா) ஸமவேதாநுஸம்ஹிதஸாலோக்யஸாரூப்யாதீநாம் மோக்ஷஶப்தவா ச்யத்வாபாவேந ஹி மோக்ஷஶப்த உபசாரத்வாதிகாரம் க்ஷாயாம் ஸாயுஜ்யமேவ மோக்ஷஶப்தவாச்யத்வாதி ஸ்பஷ்டயதி (மோக்ஷே

ரம் || ஸாரவேதத்திற்சென்றவனுடைய மோக்ஷஸாதநம். கேவலார்த்த நாஶம் நித்யமன்றென்னுமிடம், ஸாக்ஷாத்மோக்ஷமன்றென்னுமிடம் "ப்ரதாநீய ரஜநா ஸ்தானவதீதே ஶ்ருதா: | தேஷாமேகாகி நஶ்ரேஷ்ட ஸ்வர்கேவா நந்த்யேவதா: || கரோவே ஶரீரேஷ்டம் நிராமய: கர்மகாரிணாம் | யேதாஶிஷ்டாஸ்யோஸ்க்தா: ஸமகாரஹிதே ஏதா: || ஸவேல ஸ்வநயாமாண: ப்ரதிபாஸஸ்த மோக்ஷஸாகஂ" என்கிற வசநத்தாலே ஸித்தம். "ரவேத்ய தாதல ஸ்யாரோமா ஸ்ரீ கேவலாலிதः கயம் | ஜிஜ்ஞாஸா ஸஹ ஸர்வக்ஷம் ஸக்ர ஸத்ரமதிம் ஸ்வ.

ஸ்ா.நீ || டாவோ? ஆஜாரவாரேக்வத்ய பலேஶந்தானுமதில் மண்மென்று சொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (கேவலேதி) வாநீயே த்யஜீநாம் தேஷாம்ஶேஷ ஸகாஷிந உபாயாஸ்ர ப்ரயோஜநாஸ் ரூஷிதா:. ஸதேஷம் ஶ்ருஷ்டிஸ்வபவாரயதீ (தேவேவேதி) (த்யஜதி) த்ஜிஜ்ஞாஸ்யஸ்தேநः தேஷமகாரஸஹிதாரஸ்வி ராக்ஷாஜ ஹமகாரஹிதா: ஸவே தே ஸ்வநயமாண: ஸ்வநம் ஸ்தம் நஷ்டஜதியாவக. யவ்ய: பேஷாஜேதயோக்தா: தேஷா ப தாஷே ப்ரதிபாஸ ஸவ பாரதேஶகாஜேவ மோக்ஷஸாகஂ கநே நஸமவஸ்வராவ்யேரவ மோக்ஷஜத் ஸித்தம். ப்ரமாணாந்தரம் காட்டுகிறார் (ரவேத்யேதி) ஜரோகயாரஷிதः ஶ்ருகா த்தய: பெஸ்வ யஜூஸமரோமாக ரவேத்த ஜிஜ்ஞாஸா: ஸக்தம் ஸஹேத ஸக்ஷஸா ஸ்பிதா ஸக்ஷமதிம் மோக்ஷம் ஸஹேத என்கை. த்தராத நிஷ்டனும் ரகுணகில் த்ரேண ஜ்ஞாநியாமென்கையஸம்மதமன்றோவென்று கருத்து. நம்மாழ்வார் இறுதி கூடாவித்யாதிகளில் நாஶமில்லையென்று சொல்லுகையாலே நித்யமன்றென்று சொன்னதுகூடுமோவென்றவரு

ஸா-கா || ஷ்வித்யாதிநா) கிஞார்த்தநாஶஸ்ய நித்யகா ஸமவஸஹக்திமா ரா மோக்ஷவயஜ்ஞகவா வாசநிகமேவேதி ஜஶயதி (கேவலார்த்த நாஶவதித்யாதிநா) கதா மோக்ஷஶப்தஸ்த்ராரவ்ய ஜதி ஸாவः. (யேதாஶிஷ்டாஜதி) "ஆதேல ஜிஜ்ஞாஸாரஸ்யாத்தீ ஜ்ஞாநீவ" த்யாதேக்தாகி வ்யதிரிக்தநயேஷ்டஸ்யா பஞ்சேவஸ்யா த்ரயாஸாத்யந ஜத்யல:. நந ஸமவஸ்வ ஸாஜ்யஸ்ய ஸாவலே ஜாஃ ஸ்ரீஶடாரிஸூரிஸி: "குருகாநீளா"விதி மாயாயாமர்த்த நாஶவஸ்யாவிநாஶிகேஷ்ட: தத நித்யகாக்ஷிரநவிதேத்யத் தேரவ ஸஹஸ்ர ஶாவேஷக்யகே "அற்றதுபற்றெனில்"தி மாயாயாம் வெஹிகாமஷ்ஷிகேஸ்யயேவராமே ஸத்யார்த்தநாஶவ பேக்ஷ தே நித்யபாராஷாஸ்யமேக்ஷதேவேத்தராவி விரக்தஸ்ய ஸம ஜஶேஷயேத்யாக்தே இறுதி கூடாஜதி விநாஶ ராஹித்ய ரதா

[illegible] "என்கையாலே ஸ்ரீகீதையில் "ஜிஜ்ஞாஸு:" என்கிறவர்க்கு நிஷ்டையும் [illegible] ஆர்த்தியாமென்று கருத்தாயிற்று. "மன்னுறில்" லென்று [illegible] ஸாதனத்தை நித்யமென்கையாலும் இதுக்கு [illegible]யாகச் சொல்லுமதுக்கு ஸாதனம் நித்யமன்றென்னுமிடம் வ்யஞ்ஜிதம். இதுக்கு "இறுகிகூடா" [illegible]களில் நாசமில்லை யென்கிற பாசுரமும் [illegible] விசேஷங்களில் [illegible]போலே "எனையூழி" யென்கிற [illegible]. "யொழிநாஹ

ஸூ. [illegible] செய்கிறார் (மன்னுறிலிதி) "செந்ததுமன்னுறிலத்திர பற்றே" [illegible]. அது கைவல்யத்தை செந்துவிட்டு மன்னுறில் ஸ்திரமான ஸாதனத்தை வேண்டில் அத்து [illegible] என்றபடி. இறை [illegible]. பற்று [illegible] என்கை. [illegible] அத்து எனை என்கிறவிடத்தில் [illegible] என்றபடி. [illegible] அது விஷயஸம்பத்தை அது என்றபடி. [illegible] கைவல்யம் [illegible] கைவல்ய [illegible] வ்யஞ்ஜிதமென்று கருத்து. இப்படியாகில் இறுகிகூடா [illegible]க்கு மதி ஏதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கிதி) இறுகி நாஸங்கூடா [illegible]மாய் (எனையூழி) [illegible] என்றபடி. இது [illegible] மன்றாகில் எனையூழி என்று [illegible] நிஷ்டையாக [illegible]க்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் நித்யமான [illegible] கைவல்ய [illegible]மாகையாலேயதுக்கு [illegible] கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (யொழிநாதிதி) [illegible] கைவல்ய [illegible] என்றபடி. கைவல்ய [illegible]த்தை [illegible]மென்று சொல்லுகையாலே

ஸூ. [illegible] || [illegible] எனையூழி [illegible] (மன்றிலிதி [illegible]) [illegible] கைவல்ய [illegible] (யொழிநாதிதி) [illegible] "[illegible]" [illegible]

ரு || ஶ்ருதம் ஸ்நாநம் ஸர்வதோஷ ஹாரிணாம்” என்று இவ்வர்த்த
ஸ்நாநவிஶேஷமுஞ்சொல்லப்பட்டது. இஸ்நாநவிஶேஷம்
பரமபத மன்றென்னுமிடம் இப்ப்ரகரணந்தன்னிலே “ஸர்வாஸ்தி
ந்ஸ்நாத்வா ஸ்வாத்யாயிநோ யோகிநோ ஹ்யே | தேஷாம் தத்ரஸ்நா
நம் ஶ்ரேயஸ்ஸ்யாத் கிமுத ப்ரய:” என்று ஸம்வத்ஸர த்ரிகாலஜ்ஞை பரமேஶ
காதிக்கு ஸம்ரக்ஷணமான ஸ்நாநாந்தரஞ் சொல்லுகையாலே ஸித்தம்.
ப்ராயஶ்சித்தாதிகளிற் சொன்ன ஸர்வ ஹ்ருதக ஸர்வ ஸ்நாநஸாமாநம்பண்
ணுவார்க்கு ஶாஸ்த்ராதிகளிலே கலிப்ராதிமதியும் ஸ்வஹவ்ராவ்ருத்தியுஞ்
சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் இப்ப்ராயஶ்சித்தநிஷ்டர்க்கு ஸுத்தாத்ம

ஸா-நீ || பரமபதாம் தமஷ்டமாக வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கி
றார் (இஸ்நாநவிஶேஷமிதி) ஸர்வஸர்வஹ்ருத்ராயிதன் என்று விஶேஷிக்கை
யாலே ஸம்ரக்ஷணஸ்நாநமே ஸர்வோத்தாபஸகனுக்கு ஸ்நாநம் ஸர்வ
ஸம்தோஷகாரிகளுக்கு தஶ்ரிஸ்த ஸ்நாநமென்று வ்யக்தமாகிறதென்
று கருத்து. ஆனாலும் கேவலநிஶ்சிதமென்று சொன்னதுகூடுமோ
கேவலப்ராத்தியாய் ஸர்வத்ரநாவானை ப்ராயஶ்சித்தநிஷ்டனுக்கு
கலிப்ராதிமதி சொல்லுகையாலே தத்ராமஷ்டமதனுக்கு பாநரா
வதிஷ் இல்லையென்றுசொல்லுகையாலே நித்யஞ்சொல்லவேண்டாவோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஹ்ரேதி) அங்கும் ஸர்வத்ராதேப்ராபஸக
னுக்கு கலிப்ராதிமதி சொல்லவில்லை கிம்து ஸர்வ ஹ்ருதக ஸர்வதேர
ப்ராபஸகனுக்கு என்றபடி. ஸமமும் ஸர்வவ்ராவ்ருத்தி என்று கருத்து. இ
ப்படியாகில் ப்ராயஶ்சித்தநிஷ்டனுக்கு ஸர்வத்ர ஸ்நாநம் ஸமமா
கச்சொல்லுகிறது கலஷ்டமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகை
யாலிதி) அங்கு கேவலஶேஷம் தாரஸமமானையாலே அது நஶ்வரமே
ஆனாலும் கலிப்ராதிவ்ராவ்ருமான ப்ராயஶ்சித்தமும் நித்யமென்றும்
விதிக்கையாலொருவிரோதமில்லையென்று கருத்து. யதாயாதிகேஶ
“விரஜாபரமபதேஷ்வாராதரம் கேவலம்ஸ்ருதம்” இதி நித்யஸ்நாநம்
[illegible] பவதா ப்ரவ்ருத்திநிஷ்டமாகையாலே விஶ்ருதிபக்ஷமா

ஸா-கா ||. ஹிரண்யப்ராதிநா மதாநாம் நிவ்ருத்திஸாவேரக்ஷ்ஶ கேவ
லஸ்ரீநித்யஸ்ருத்ய ஶாஸ்த்ரகாரோக்த ப்ராயஶ்சித்தநிஷ்டாநாம் வி
ஸர்வஹ்ருவ்ராவ்ருத்தேஷாம் நகேவலஸ்நிதி ஸோஸாமாரணமாத(ப்
ராயஶ்சித்திநா) ஸர்வ ஸ்நாநாதோபாஸகாநாம் ஸர்வ ஹ்ருவ்ராவ்ருத்திள
கேவலஹோத்ரா கோவி நவிஸ்ரக்ஷ தபாவ “ஸ்நாதும் நத்ஞ
யோவ்ருதே “ஸம்ஸாரத்ஸாரவேஷ்வாப்யஸா “வைஶ்யஸ்மஸா
மதி” இத்யாதிவிரோதவ ஸம்ம உக்தம் ப்ராயஶ்சித்தநிஷ்டஸ்ரீ
ரோகேணாபி கேவலாநாம் ஸம்ஸாரக நவிரோதஉக்தவிப்ரயத்நாத:

ஜ்ஞாநாநந்தமயமானவாத்மஸ்வரூபம்வந்தாலும்ஸர்வவிஷயத்தாலே
ப்ராப்யப்ராப்தியுண்டாய்விடும். ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டமாயாதல் ப்ரக்ரு
திவியுக்தமாயாதலிருக்குமாத்மவஸ்துவை ஸ்வரூபவேணுமாதல் ப்ரா
ப்யருசியாலேயாதல் பண்ணும் ஸாதநங்கள் நாலுக்கும் நாமோக்ஷோ
பாஸநங்களுக்குப்போலே அதிகாரிநியதியும் ப்ராப்யப்ராப்தியுமில்லையெ
ன்னுமிடத்தை "ஸர்வாதிகாரமநாயாஸம் ஸர்வோபாயமுபயமாவ
ஷோஷாத்தக்ஸ தாஸு" என்கிற ஸூக்தத்திலேயருளிச்செய்தார். "ஶ்ரோ
தாவநிஷ்டக்ரமக்ஷ்யியாநாஷ்" என்கிற ஸூக்தத்திலும் ஒருவிஷயவி
ஶேஷத்திலுபாஸந் வராஜூதாவென்கைக்கு அதிகாரிநியதி சொன்ன
தைஸதாவாகக்கொண்டேஸாயிக்கையாலே ஜீவஜாதோபாஸகனுக்க
திகாரிநியதியில்லையென்னுமிடம் ஸித்தமாயிற்று. ஆகையால் ப்ரபத்

ஸா-டீ || கையாலும் யோநிநாஶஜாதஸ்யாநமென்ற ஸம்பத்திவசநவசா
ணவிரோதமாகையாலும் அதுசாதுவசநமென்றுகருத்து. "ஸம்ஸாரவர
ஜவைரோதா" என்றுவாசம் சிலர் சொல்லுவர்கள். இப்படி ஸ்வவிஷயாதி
காரிநியமத்தாலே மதனுக்கு கைவல்யமும் ஜீவனை ப்ராப்ய
வியும் கண்டால் ஸத்தா இப்படியாகலாகாதோவென்ற வருளிச்செ
ய்கிறார் (ப்ரக்ருதீதி) யாக்யாதாரமருளிச்செய்கிறார்(ஶ்ரோதேதி)அதி
காரிநியதிப்ரயாநப்ரவ்ருத்யுக்ஷயோநம் விஷயவிஶேஷவிஷயம் வர
ப்ரஹ்மஸ்வரூபஸ்ய ஜீவஜாத விஷய கைவல்யத்திற்கு அதிகாரி
ப்ராப்யமில்லை என்று கருத்து. இனி வரஜூப்ரக்ருதாஸ்வத்தை ச
ஜயப்ரோக்தாஜ்ஞாவஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலேஜதி) ஸவ

ஸா-கா || (ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டஜீதராஜிநா) "அஹம் ப்ரதிகோவயவ"
ஜதிநிவண்டெக்ஷ: ப்ரதீகஜகேஷஶ: ஸ்வவஜாத்வஸ்ரூவஜாத ஜோ
க்ஷாஜோபாஸநவிஷயேகஜஶ ஜதஜ்ஜ:. ஸ்வம்ஸ்ஜதாயி
காரிணாம் ஸ்வாத்ஜாதா நாஸ்வரூப கைவல்யநிஷ்டாநாம் தக்ஷ
தாந்யாயக்காயோபாஸகாநாம் கைவல்யமவஸ்வரூபவஜாதோ
பாஸகாநாஞாதிகாரக்ஷ்ள ஜோஷஸ்ஸாவாது அதிகாரிநியத
ஹாவொப்ரஹ்மாநாஸவாஸாவஶ்ருதி வஶித்ரகாரஸாஷ்காரயோஸ்த
த்வயுக்திதி ஸாவ:. கைவல்யநாஜதிகாரிநியதஹாவெ யாக்ஷ்ஜஞா
ஸ (ஶ்ரோதாவநிஷ்டெக்ஷதாஜிநா) அதிகாரிநியதிவொயகவாக்ய
ஜே "ஸஜநாதுப்ரஹ்மயதி ஸதேந ப்ரதிவாஜ்ஜோநா ஜஜோநா
வஜாவதம்நாவதஜே" ஜதாஜிநாஜநாவ்ரத்த ப்ரஹ்மப்ராப்த்யெக்ஷ:
கைவல்யநாஜதிகாரிநியதிநஸ்திஜ்ஜஜ:. ஸ்வம் ஸாஶ்ரோகாத்த
ஸஜஸ்வப்ரதிவக்ஷக நிவ்ருத்திஜகைவல்யநாஜிதி வஜநு ஸஜஸ்வப்ரதிவ
க்ஷகநிவ்ருத்த்யெக்ஷ்வ ஸ்ரிவண ப்ரஹ்மப்ராப்த்யக்தி ஸாவ்யேத
வெதி வஶஜ ப்ரக்ருத ஜாவஸம்ஹாரதி. (ஆகையாலேப்ரஹ்மப்ராப்தி

ஶக்தியில்லாதார்க்கிச்ஶ்லோகத்திற்சொல்லுகிற ஸர்வதர்மநிவ்ருத்தியில்லை ஸர்வதர்மநிவ்ருத்தியுடையார்க்கு பக்த்யநுஷ்டாநஸம்பந்தமில்லை. இப்படியிங்கு ஸர்வதர்மநிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகையாலே கேவலாதிகாரநுஷ்டாநத்துக்குக்காரணமாய் ஸர்வஜ்ஞ பக்த்யநுஷ்டாநத்துக்குப்ரதிபந்தகமான கர்மவிஶேஷமுங்கழிகையாலே "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று கீழ்ஶ்லோகத்திற்சொன்ன ஸகலமிங்கும் ஸித்தமாயிற்று. "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற ப்ராப்தியாவது ஸர்வாநுஷ்டாநம். இப்ஸர்வாநுஷ்டாந ஸித்திக்காக ஶாஸ்த்ராதிமதியும் தேஶவிஶேஷப்ராப்தியுமுண்டாகிறது. இக்கர்மத்திலே யிவ்வநுஷ்டாநங்கொடுப்பதாகஸ்வதந்த்ர னநாதியாக நியமித்து வைத்தானென்னுமிடம் இக்ஷதிவிஶேஷாதிகளைப் ப்ரதிபாதிக்கிற ஶாஸ்த்ரங்களாலே ஸித்தம். இக்ஷதிவிஶேஷத்து

ஸா-நீ ॥ பாபநிவ்ருத்தியாலேஸ்வதஃ பக்த்ப்ராப்தி ஸித்திக்குமோ, கூத்ர ஸ்த்ராநுஷ்டாநம்பண்ணுகிறவனுக்கும்ஶாஸ்த்ரஸம்பந்தாதிஹேதுவானபா பமில்லாமையாலே ஸர்வதர்மநிவ்ருத்தியுண்டானாலும் பக்த்ப்ராப்தியில்லையென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) இக்கர்மப்ரவ்ருத்திகாரணத்தில் கேவலாதிகாரனுக்கு ப்ரஹ்மாநுஷ்டாநப்ரதிபந்தக கேவலஹேதுஹேது கர்மபாபஸம்பந்தமிருக்கையாலேயவனுக்கு பக்த்யநுஷ்டாநமில்லையென்று கருத்து. "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற ஶ்லோகத்தில் சொன்ன பக்த்ப்ராப்திக்குத்தான் ஸர்வபாபக்ஷயா பேக்ஷையுண்டோ, கர்மஸம்பந்தமுடையானுக்கும்ஸிஹாதி ப்ராப்தி இல்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (மோக்ஷயிஷ்யாமீதி) ஸிஹாதி ப்ராப்தியில் ஸர்வகர்மப்ராப்தியில்லாமையாலே ஸர்வகர்மக்ஷயா பேக்ஷை இல்லையென்று கருத்து. ஆனாலுமிங்கு ஶாஸ்த்ராதிமதிஸம்பந்தமும் திவ்யதேஶப்ராப்திஸம்பந்தமும் சொல்லவேண்டாவோவென்றவதுவும் ப்ரஹ்மாநுஷ்டாநார்த்தமாக ஸித்தமென்கிறார் (ஸர்வக்ஷணேதி) ஸர்வக்ஷணாநுஷ்டாநஹேதுதயா ஸகலஸித்தமென்று சொன்னது கூடுமோ, ஸர்வக்ஷணாநுஷ்டாநத்தை ஸம்ஸாரநு இங்கே தானே கொடுக்கலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இக்கர்மத்திலே இதி) இப்படி ஶாஸ்த்ரபலத்தாலே ஸம்ஸாரநு நியமித்துவைத்தான் என்

ஸா-கா॥ த்ராதி நா) மோக்ஷயிஷ்யாமீதி பக்த்ப்ராப்திமோக்ஷாக்ஷாவலி கயம் ஸர்வகர்மாநுஷ்டாநவஸ்ராக்ஷித்ய ப்ரஹ்மப்ராப்திரேவஸர்வ கர்மாநுஷ்டாநஇத்யாஹ (மோக்ஷயிஷ்யாமீத்யாதிநா) நநுஸர்வ கர்மாநுஷ்டாநவஸ் ஸகலே பக்த்ஸ்வர்ண விஹங்கவாத்ஸ்ராத்ராமீ ஸம் ஹவாதிஶாஸ்த்ராதி மதிதேஶவிஶேஷ ப்ராப்த்யாரநபேக்ஷா ஸ்ராதித்ராஹ. (இப்ஸர்வக்ஷணேத்யாதி) (ஶாஸ்த்ரங்களாலேஇதி) "தே

ஊ॥ க்குமுன்புஸா ஷூத்தாலேஷு ஹஸ்ரீவத்தைப் பற்றுகிறபோதும்யொம த்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறபோதும் விஹவிரொகாதிகளில் வ்ராவிக் கும்போதும் பிறக்கும் வ்யாமோஹஸ்கார்யமாய்க்காரணாயத்தமாய் வருகிறதாகையாலே ஹரிதமுமாய் விஷூவத்துமாயிருக்கும். உக்த ஓரேயிற்பிறக்கிற வ்யாமோஹம் ஸாகொவலிஷூங்களுக்குக் காரண மொன்று மில்லாமையாலே ஹரிவேணாவிஷயமுமாய் வாநவிஷூ ரஹிதமுமாயிருக்கும். இவ்வநஹவஹரிவாஹமாய் "க்ருதாதிதிஸம் வக" என்கிறபடியேரேஷ்யுகந்தவரிவணரேகௌங்கயம் வருகிறது. "வராஸாத்ரிக" என்கிறமகாவாக்யத்திற்சொன்ன ஷவைவாஷவாஸவ

ஸா-நீ ॥ கிறதுகூடுமோ, யொமஷராதிகளிலே மதிநிரவைக்ஷமாக ஹமவ ஷநஹவமில்லையோ, அது காரணாயத்தயாஸம்கொவலிஷூதாதிசத்தெ ன்னில்உக்திஷைஸயிலுமப்படியாகில் மதிநெரவேக்ஷ்யம் வ்யஸம்யா தோவென்றவருளிச்செய்கிறூர் (இக்மதிவிரோஷத்துக்கிக்யாதி வாக்ய த்தாலே) இப்படி கநஹவம் வராஷாஷமாக ஹிஹித்தாலும் கௌங்கயவராஷாஷம் ஸாரஸ்லோகத்திலே சொல்லவேண்டா வோவென்ற வருளிச்செய்கிறூர் (கநஹவேதி) ஆனாலும் மஹ்யாக்ஷ வாஸத்தி வாஜ்ஞாநாதிஷவைஷங்கள் சொல்ல வேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கிறூர் (வாராஸாத்ரிகேதி) (ஷவேதி) வாஸக்யாதிக்ருத க்ஷவரிவணக்ஷாநவாதக்ஷநிக்யக்ஷ விஷதக்ஷாநந்ய வ்யொஜந க்ஷாநவயிகாதிஸய வீயக்ஷ விஷிஷ்ட ஹமவஷநஹவஜநிதக்ஷாநவயிகா திஸய ஷ்ரீதி காரிதக்ஷாஸேஷாவஸ்தாவிதக்ஷா ஸேஷஸேஷகௌக ரதிராவேக்ஷ நிக்யக்ஷவிஸிஷ்ட கௌங்கயங்கள் ஷவைஷவாஸ

ஸா-கா ॥ ஸவிஷஷிஹிஸம்ஹவதிகவிஷோக்ஷாரஹ [illegible] பூணாவை க்ஷம "வாரஸேவ்யாஹோஸாஸ்ரூஜஸவாநு காக்ஷ்ணுவை [illegible] ஹணாவி வஸ்தித" த்யாதி ஸாரேஷ்ரிக்யஷ. நந ஸாஸ்லோகேத்யாதிஷேந ஹொகே ஷ்ருதஹீவாதளவ வலிஷாஷநஹவாதிஸா விஷேஷ ஷிக்ய கொநஹவவ்ய கௌவிஷேஷ [illegible] ஸைவிஷேஷ [illegible] வக்ஷ ஸ்யாதித்யாஹ. (இக்மதிவிரேஷத்துக்ருக்யாதி) ஷவஷநிஷ்டி வருத்யேக்ஷ்ய ஹரிவணாநஹவோத்வித்யா தக்ஷவரிவாஹ ரவாயா "வாராஸாத்ரிக ஷமவஷணாரவிநயமஷைகாதிகா க்யிக வாஸத்தி வாஜ்ஞாந வாஸஹக்திக்ருதவரிவணாநவாதநி க்யவிஷதஸாநந்ய வ்யொஜநா நவயிகாதிஸய வீய ஹமவஷநஹ வஜநிதாநவயிகாதிஸய ஷ்ரீதிகாரிதாஸேஷாவஸ்தாவிதா ஸேஷ ஸேஷகௌகரதிரவேநிக்யகௌங்கயவ்ராக்ஷ்யவைக்ஷவ" திமஹ்யா க்ஷாயாஷவைவாஸஹராயாகவ்யக்திஷிகேத்யாஹ (இவ்வநஹவேத்யா

ஸர்வ||தர்மங்களையெல்லாம் இங்கே யதாவஸ்தானம் விவக்ஷிக்கப்படுகிறது. * *

இனிமேல் "மா ஶுச:" என்கிறவித்தாலே கீழருளிச்செய்தவர்த்தத்தில் நிர்ப்பரத்வ ப்ரகாஶிதமாகிறது. "சிலர் மா ஶுச:" என்கிற வியியாலே ப்ரபத்தியின்பின்பு ஶோகிக்கை விருத்தலக்ஷணமாய் இவனை யுபாயஸ்வீகாரம் பண்ணின் நெகிழ்ந்து தன் காரியத்துக்குத்தானே கடவனாகை யாகிற ப்ரஸக்தியமுண்டாமென்று சொன்னவிடம் பாஞ்சராத்ர ஸ்வாதந்த்ரியத்தையும் "ஸர்வபாபேப்ய:" என்கிறவிடத்திலே கூட்டித்தா

ஸா-நீ ||வனையென்றபடி.(யதாவஸ்தானமிதி; ஸ்வரூபஸித்தி ப்ராப்திஸ்தானம் விவக்ஷையென்றபடி. இனி "மா ஶுச:" என்று சொல்ல வேணுமோ "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற உபதேஶத்தாலேதானே ஶோகநிவ்ருத்தமாகையாலே "மா ஶுச:" என்கிறவிது வ்யர்த்தமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இனிமேலிதி) வாக்யத்வயம் கயமந மாகையாலே புநருக்திதோஷமில்லையென்று கருத்து. "மா ஶுச:" என்கிற வாக்யம் கேவலாநுவாதமென்கிற பக்ஷத்தைக்கா ட்டில் விதியாய்க்கொண்டு பின்பு ஶோகிக்கில் விருத்தலக்ஷணத்தாலே ஸம்ப்ரதாய விதியென்று சொல்லுகிற பக்ஷம் ஶ்ரேஷ்டமென் கிற உக்தத்தைய நுவதித்து நிராகரிக்கிறார் (சிலரிதி) இப்படியாகில்வ்ரு

ஸா-யா||தி-ரா)(யதாவஸ்தானமிதி) "ஸர்வஸாதாரணங்களோ" "யத நேயாதா மனுத்வேதநதந ஸம்ஸ்மரதி. காதாந்தாத்ரவந்த வஸனா" "கீர்த்தாதிதி ஶரணாகதேர்" ப்ரதரணாந்தராணி நீ ஷ்ட்யம்ஶ். வ்ருத்தாவரணாவ்யதம் "மா ஶுச:" ஜத்வாஶ்ரமோஹ. (இனிமேலித்யாதி ரா)நிர்ப்பர ஹவிராஶி. ஸாதனோபாயநிவ்ருத்திஹ ஸஹிதம்வெதஸ்ய மாதாப்யதிக்ஷாவிரா. தா ஷட்ராவ்யாயாநாஷா நாஸ்த்ர ஶோகவஸ்தாகரோசாவாகாவெதெஶோஶோகாநிவெக் வெகவெத்யாவிதிஶோக நிவ்ருத்திவிஷயேகாந ஸம்ப்ரவாரணா ஸம்ப்ர ஸ்தேரவிஸ்ராவ வாக்யாநாஸ்த்ரா ஜத்வாமாகம் மா ஶுச: ஜதி ஶோகநிஷேத விதாநாத்வ ஶோகநாஶ ப்ரயோகம். ஶோகஸ்ய நிஷேதாவாத்யம்ஸோ ப்ராப்திஸ்வதிகநாஸ்ய ப்ரவ்ருத்திர்வ ஶ்யஸ் நவாஜவாஷஹ. (சிலர் மா ஶுச ஜத்யாதிநா) ஶோகஹேதுநிவ்ரு த்தவிதிய ஶ்ரேஷ்டகாலாவல்யாநந்தம் பராஶுச்யவிஷயோஶ்ஹ வித்யாஜதிகோவாவ். நநு "ஶோகாங்கநஶோகாவ்யம்" "மா ஶுச:ஸ்ஸ" வதாம் ஶேஷிகஶ்யாஶாஷ்" நா மா ஶோகநிர்ஹிதம் விஶிஷ்டாஸ்ஸ ஶோகஸ்யாவி நிவாந்தராக்ஷ தாநிவதமீய ஶோகநிர்ஹிதாந ந்ருஶ்யோகா விஸ்ராதகம்விதாந்த்ரங்ராவநாவல்யத்வதா விஷ்ட ஶ்ரோக்வி மா ஶுச ஜத்வோக்ரஷ்டாஜ ஶ்லோகாஜ வாசகத்
3

தி॥ங்களே பண்ணின வ்யாக்யாநத்துக்கும், ப்ரபந்நனை ஶரண்யனொருப
டியாலுங்கைவிடானென்கிற வாக்யங்களுக்கும் விரோதமாம். ஆகையால்
இவ்வுபாயத்திலிழிந்தவனுக்கு ஶோகஹேதுக்களெல்லாங்கழிகையா
லே ஶோகிக்க வேண்டாவென்னுமிடத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு விஶ்வா
ஸத்தை த்ருடீகரிக்கையிலே தாத்பர்யம் ॥ * ॥ ஸர்வபாபாதயஶ்சை
வம் ப³ஹவஶ்ஶோகஹேதவ: । தத்ஸர்வாதிக்ரமேண ஹ்யேஷ
ஶோகோ நிவாரிதா: ॥ ஸாத்யஸாதநபாதேஶ்ச ஸாத்யஸாதகதாதிவிரோதி
நாம் । ஸம்ஶயாத்ஸம்ஸேவ்யா ஶோகோத்பத்தி நிவார்யதே ॥ * ॥ கஸ்மை
தஸ்மத்துக்கு ப்ரத்யக்ஷஸாதநமுமன்றிக்கே ஸ்வதந்த்ரமாய் நிவர்த்தந
க்ஷமமுமாய் ஸம்விதம்பமுமன்றிக்கேயிருக்கிற இவ்வுபாயவிஶேஷமு

ஸா.டீ॥ ஸாத்யஸாதநங்கூடுமோவென்ன வேண்டியதில்லையென்று பரி
ஹரியாநின்றுகொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) ஸர்வபா
பாதிநிமித்தஶோகாக்ராந்தனைக்குறித்து “மாஶுச:” என்று சொல்லுகை
யாலே ஸர்வபாபாதிநிமித்தஶோகநிஷேதமாயும் பர்யவஸிக்கையால்
விஶ்வாஸதார்ட்யஹேதுக்கூடுமோவென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வ்ருதி)
ஶ்ருதிஶப்தேந ஸாரஜந்மாதிகம் விவக்ஷிதம். ஸர்வபாபாதிநிமித்தஶோக
ஸ்ய மாஶுச இதி நிஷேதாத்தாவே எந்த ஶோகம் நிஷேத்யமென்ற
ருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்யஸாதநேதி) உபாயதௌர்லப்ய விரோதி
ஸாத்யஸ்வ ஸம்விதம்பாத்யேவ ஹேதுத்ரயம் பாதகஶோக: இதாநீம்
நிவார்யத இத்யர்த்த:. இங்கு ஸர்வபாபாதிநிமித்தஶோகம் தத்தத்பா
பதேஶந நிவ்ருத்தமாகையாலே தந்நிஷேதங்கூடாதென்று கருத்து.
உபாயதௌர்லப்யாதிவ்யாஜ ஶோகநிஷேதபரத்தில்தான் நிராஸ
கமேதென்றருளிச்செய்கிறார் (கஸ்மைசேதி) ஸர்வாவிரோதாயோ
பதேஶாநந்தரம் “மாஶுச:” என்று ஶோகநிஷேதம் பண்ணி
னால் உபாயதௌர்லப்யாதிவ்யாஜ ஶோகநிஷேதமேயுசிதமென்று
கருத்து. உபாயதௌர்லப்யாதிநிமித்தஶோகங்கழிந்தாலும் ஸ்வஸ்வா
தந்த்ர்யத்தாலே கைவிட்டாலோவென்று ஶங்காநிமித்தஶோகம் ப்ரஸ
க்தமன்றோவென்றவதுவுமிங்கு நிஷேத்யமென்கிறார் (இவ்வுபாயேதி)

ஸா.கா॥ ஶாஸ்த்ரோபாயோக்தி: ஶாஸ்த்ரோபாயப்ரதிபத்திஹேதுகஶோகா
நாம் நிவர்த்தகத்வம் ப்ரதர்ஶ்யோபாயாநுஷ்டாநஶக்த்யாதிஶோகத
ஶ்லோக நிவர்த்தநஸித்த்யாஶ்லோகஸம்ஶ: ஸம்ப்ரயோர்வபதேஶாக
ஸம்ஶோக நிவ்ருத்த்யநுவாத உபக்ரம இதி ஶ்லோகாஹ்ராம் ஸம்க்ர
ஹ்ய தயோர்விஶேஷ்ய தாத்பர்யார்த்தவ்யாஹ. (ஸர்வபாபாதிநாஶா
தய இத்யாதிநா) விஶ்வாஸஹேத்வாதி தௌர்லப்யாதீத்யாதிஶப்தார்த்த:.
மாஶுச இதி வத்ததைஶ்சாக ஸம்ஶ்லம ஸ்வாதிகாரக்ஷணே ஸ்வாதி

ஸ॥ விஶிஷ்டமானபின்பு உபாயாநுஷ்டாநாதிகளடியாக உனக்கு ஶோகிக்கப்ப்ராப்தியில்லை. இவ்வுபாயமநுஷ்டித்தால் உன் கார்யமெனக்கு பாரமாய் நானே ஸ்வயமாய் உன்னை ரக்ஷியாதபோது எனக்கு அவத்யமாம்படி யிருக்கும் நிலையிலும் ப்ராப்தாப்ராப்தங்களை உனக்கு ஶோகிக்கப்ப்ராப்தியுண்டோவென்று திருவுள்ளம். இங்கு கழிக்கிற ஶோகம் யதாவஸ்தி

ஸா-நீ॥ ஆனாலும் ப்ரமாதாதிகளாலே [illegible] ஶோகநிவ்ருத்த்யர்த்தமாக [illegible] வசனங்கள்பண்ணினாலும் அங்கு “மாஶுச:” என்று ஶோகத்தை நிஷேதியாமையாலே இந்த ஶோகநிஷேதம் [illegible] ஸகலம் [illegible] விஷயமென்று சொல்லலாகாதோவென்ற [illegible] பரிஹரிச்செய்கிறார் (இங்கிருக்கிற [illegible]) “[illegible] நிஷித்தோ [illegible]” என்கிறவிடத்தில் நிஷித்தோ [illegible] என்று [illegible] ஶோகநிஷேதம் [illegible] நிஷித்த ஶோகநிஷேதமல்லாதாப்போலே இங்கும் [illegible] “மாஶுச:” என்கிற ஶோகநிஷேதமே உபாயாநுஷ்டாநாதி [illegible] ஶோகநிஷேதமென்றே கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. ஆனாலுமிங்கு உபாயாநுஷ்டாநாதி

ஸா-கா॥ [illegible] (ப்ரகாஶ்ய) [illegible] ப்ரயோஜநம். [illegible] ஶோகநிவ்ருத்தி [illegible] ஶோக [illegible] (ஶிஷ்ட) [illegible] “[illegible]” [illegible] ஶோக [illegible] நிவ்ருத்தி [illegible] ஶோகநிவ்ருத்தி [illegible] நிவ்ருத்தி [illegible] ஶோகஸ்ய “மாஶுச: [illegible] நிஷித்தோ [illegible]” [illegible] நிவ்ருத்தி [illegible] ஶோகஸ்ய [illegible] “[illegible]” [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] ஶ்லோக [illegible] (இங்கு கழிக்கிற [illegible]) [illegible]

உப||தாபேதேசாதிகளாலே கழிந்த பாபவ்யாதிநிவ்ருத்தமான பழைய ஸோகமென்று. ப்ரகரணாநுகுணமான ஸோகாகாரம். எங்ஙனேயென்னில்; “தைவீஸம்பத்விமோக்ஷாய நிபந்தாயாஸுரீ மதா” என்றுபிரித்துச்சொன்னவாறே நாம் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாகிற் செய்வதென்னென்று ஸோகித்த அர்ஜுநனைப்பற்ற “மாஸுச ஸம்பதம் தைவீமபிஜாதோஸி பாண்டவ” என்றாப்போலே இங்குசரமஸ்லோகத்தில் தீவ்ரஸம்ஶம் நடவாதி ர்க விஸ்வாஸமாய் அநந்ய ஸாத்யமாய் அத்யந்தாவஹிதர்க்கும் துஸ்ஸாத்யமான உபாயத்தையும் தன்னளவையுங்கண்டு நமக்கிவ்வுபாயந்தலைக்கட்டியெங்கே யிப்பலஸித்தியுண்டாகப்புகுகிறதென்று ஸோகித்தஅர்ஜுநனுக்கு ஸுகரமாய் ஸர்வாதிகாரமாய் ஹிதமாய் ஸாத்யமானஉபாயத்தைக்காட்டிக்கொடுத்து அம்மாத்ரத்தாலே பலஸித்தியில் நிர்ப்பரனுமாய் நிஸ்ஸம்ஶயனுமாம்படிபண்ணி “மாஸுச” என்றுசொன்னால் இதுவுபாயாந்தரங்களைக் குறித்தாதிகளடியாகப்பிறந்த ஸோகத்தைக்கழிக்கிறதாமித்தனையிறே. இப்ப்ரக்ரியையில்முற்பட ப்ரக்ருத்யாத்விவேகத்தை யுண்டாக்கிப் பின்பு ஸம்ஸாரமோக்ஷகாரணங்களான கர்மஜ்ஞாநயோகங்களையும் ஸாக்ஷாத்மோக்ஷஸாதநங்களான

ஸா-நீ || நிவ்ருத்தஸோகந்விஷயமென்றதுகூடுமோ, அப்போது “இதி தே ஜ்ஞாநமாக்யாதம் குஹ்யாத்குஹ்யதரம் மயா | விம்ருஸ்யைதத்ஸேஷேண யதேச்சஸி ததா குரு” என்றுபதேஸாநந்தரந்தானே “ஸர்வ குஹ்யதமம் பூய: ஸ்ருணு மே பரமம் வச:” என்று ஸாங்கோபாயோபதேஸம் ப்ரஸம்ஶியாதோ, “நஷ்டோ மோஹ: ஸ்ம்ருதிர்லப்தா” த்யாதிநா அர்ஜுநஸ்ய ஸ்திதி யாதோ, “ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய” இதி ஸாங்கஸ்ய ப்ரஸம்ஶியாதோ, கிஞ்ச ‘ஸர்வபாபேப்ய:’ இதி ஸாங்கோபாயாநுஷ்டாநஸ்ய ஸாத்யத்வேந ஸாத்யமான பாபமோக்ஷணமே: ஸந்தேஹாத்மாகமாக ப்ரஸம்மாகில் ஸூசிதமாநந்தஸாமாதே ஸாக்ஷாத்ஸாங்கோபாயாநுஷ்டாநப்ரஸம்ஸநமாகாதோ, ஸ்தாநஸ்ய ஸாங்கோபாயாநுஷ்டாநாதிகார ஸித்திநிமித்த ஸோகஸ்ய ஸாங்கோபாயோபதேஸாதிகார ஸித்த்யர்த்தமென்றில் ஆனாலும் “ஏவம் விஸ்ருஜ்ய ஸோகம் ப்ரோக்தவாநஸி யோகம்” இத்யாதிவத்யா | ஏதத்தோத்தமம் ஸத்தம் ப்ரபத்யர்த்தநமவதி” இத்யாதிகளில்போலே உபதேஸாநந்த ஸாங்கோபாயப்ரஸம்ஸா ப்ரத்யாதிகள்பண்ணவேண்டாவோ, ஆகையால் ப்ரஸ்துதஸக்தியோபாஸம்ஸத்தப்ரபத்திநாவதேஸமின்னதென்று சொல்லவேண்டாவோவென்றவுக்ஸாங்கைகளை பரிஹரிக்கிறார் (இப்ப்ரக்ரியையிலித்யாதிவாக்ய

ஸா-கா || ஸர்வம்(சரியேத்யாதி)அதிவிருக்ஷணமேஹஸ்தந்தமஹிமாஷேவித்யாநவணமேத்யஸர்வம். ஸர்வம்ஸோபாதாநகாரணத்யாநாவத்ர்யாஸ்ந ஸந்தீர்த்தஸர்வம் ப்ரகாரணவாசஸ்ய ப்ரயதி (இப்ப்ர

ச॥மாக வேதாந்தவிஹிதமான பக்தியோகத்தையும் ஸபரிகரமாக வுப
தேஶித்து "இதி தே ஜ்ஞாநமாக்யாதம் குஹ்யாத்குஹ்யதரம் மயா। விம்ரு
ஶ்யைததஶேஷேண யதேச்சஸி ததா குரு" என்றருளிச்செய்த
வாறே அர்ஜுநனுடைய ஶோகத்திலுருவுதலைக்கண்டருளியிருக்கச்செய்
தே கடுக ப்ரபத்த்யுபாயத்தை யருளிச்செய்யாதே "பரீக்ஷ்யஜ்ஞஸ்ஸமஜ்ஞாய:
குர்யாத்ப்ரஶ்நமவேக்ஷ்ய ச" என்கிற கட்டளையைக்கண்டருளி, நாம்இன்
னமிவனுக்கு ஸாக்ஷாத்மோக்ஷஸாதநமான ஶாஸ்த்ரவிஹிதம் இதுவே யாந
மாகக்கணிசித்து இதுக்கநர்ஹனாக வதியென்று நிஶ்சியாதே "ஸம்
ஶயஸ்தானவித்தாந்தாம் வேதயாமாஸ கேஶவ:" என்னுமாப்போ
லே உபேக்ஷிக்கவு மொண்ணாதபடி "யதேச்சஸி ததா குரு"
என்று சொல்லித்தலைக்கட்டினோமென்று இதுவ்யாஜமாக ஶோகித்தா
னென்று பாவித்து இன்னமொருநிலை ப்ரதாநமான ஸக்தியோகத்தை
நிஷ்கர்ஷித்து உபதேஶித்துப்பார்ப்போமென்று இதொரு விநோதத்தைக்
கணிசித்தருளிப் பண்டுபதேஶித்த பக்தியோகந்தன்னையே "ஸர்வகுஹ்ய
தமம் பூய:" என்றுதுடங்கி யிரண்டுஶ்லோகத்தாலே கதிதரந்
தோற்ற ஸங்க்ஷிப்தமாம்படி நிஷ்கர்ஷித்து நிகமிக்க அவ்வளவிலு
மிவன் ஶோகமிரட்டித்துத் தோற்றின படியைக்கண்டருளின ஸாரதி
ரூபனான ஸர்வேஶ்வரன் இனியிவன் பரஶரஸ்யமாய் அதிஸுகரமான
மோக்ஷோபாயத்தை யுபதேஶிக்கைக்கு பாத்ரமானானென்று
திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்யப்புகுகிற சிறிய உபாயத்துக்குப்
ப்ரஶம்ஸாரூபமாக வொருகாலக்ஷேபம் பண்ணாதே கடுக ஸகலஸா
ஸாத்யஸாதநமான ஸர்வவிஷயஶரணாகதியை உபதேஶித்து இவனுடைய
ஶோகாபநயத்துக்கும் ஸாரதியாய் ஸர்வஶோகத்தையுங்கழிக்கிறானாகை

ஸா-தீ॥ த்தாலே) (உருவுதல்) தேஹாத்மாபிமாநிகளுக்குயுக்தமல்லாத
ஶோகத்தைஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஶ்வரன் ஸாக்ஷாத்கரித்திருக்கச்செய்தே உப
தேஶஸாரம் ஸாமர்த்யமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (பரீக்ஷ்ய ஜ்ஞ
த்ராதிநா) (கணிசித்து) அபிப்ரேத்ய என்றபடி. (இன்னமொருநிலை)
இன்னமொரு ஆவ்ருத்தி என்றபடி. (ஸங்க்ஷிப்தா) 'ஶம்நாஸபே'
த்ராதிநா ஸங்க்ஷேபாக்ஷர ஸங்க்ஷிப்தமாம்படி என்றபடி. (நிகமி
க்க) ஸமாபிக்க. (காலக்ஷேபம்பண்ணாதே) ஶேஷ தத்ப்ரஶம்ஸா
ஶ்லோகங்களை ப்ரஸ்தாவியாதே என்றபடி. (ஸாரதியாய்)ஸம்போதகனு

ஸா-கா॥ வ்ரீடையிலி த்ராதிநா) (உருவுதல்) ஹாநிம்ஶோகஜநிதாயாஶ்ச
ஹ்ருந்நபேதத்வம். நப்ரோபாயோபதேஶாத் த்ராத்யாகநிவ்ருத்தி
யை வஶ்யதே.உபாயஜ்ஞாநார்த் தாஸமஸ்த ஶரணஸாரஸ்வீகாரயோ
ஶங்கா ஸாரஸ்வீகாரஸ்யாநந்தோபாயஜநிதநரகவ்யாதாதிஷ்யா "ஶோ

உக்தி||யாலே யிக்குற்றமிக்கிறசோகம்பழயசோகங்களில்வேறுபட்ட தென்னுமிடம் ப்ரகரணபராமர்ஶத்தாலே ஸ்பஷ்டம். உபாயாநுஷ்டாநஹிதனானவனைக்குறித்து "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று விதித்தகட்டளையிலே அஶக்தனானவன் ஶக்தன்கையிலே ந்யாஸவிதானம்பண்ணுகையாலும் ஸ்வதந்த்ரகாருணிகனான பரமஸ்வீகாரம் பண்ணுகையாலும் இப்படிப்பட்டவனுக்கு இச்ஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்திலே நிர்ப்பரத்வமும், ஸர்வஶக்தியாய் ஸ்வீக்ருதபாரனாய் ஸ்வாமியுமான விஷயத்தில் ஸத்யவாதியான பகவான் "அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றருளிச்செய்கையாலே ஸர்வஜ்ஞனான இவனுக்கினி ஸ்வமாதி நிரகாரிகப்ரத்யவாயாதிஶங்காப்ரஸங்கமில்லாமையாலே நிர்ப்பயத்வமும், இச்ஶ்லோகம் செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம்பணித்தமெய்ம்மைப் பெரு

ஸா-நீ || வென்றபடி. இப்படி உபதேஶமாகில் பூர்வார்த்தத்திலே நிர்ப்பரத்வமும் உத்தரார்த்தத்திலே நிர்ப்பயத்வமும் ஸமுதாயத்திலே நிஸ்ஸம்ஶயத்வமும் தோற்றுகிறதென்று பூர்வர்கள் சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவது [illegible]மென்றருளிச்செய்கிறார் (உபாயாநுஷ்டா) (கட்டளையிலே) ப்ரகாரத்திலே. ஶக்தனநாய ஸாத்ய [illegible] ஸ்வீகரிப்பனென்கிற ப்ரகாரவாரணாபேக்ஷ [illegible] காருணிகத்வ 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்கிறவசநம் பழுதாகாமைக்காக (ஸர்வஶக்தியாயித்யாதி) (செம்மைஇத்யாதி) (செம்மை) ஆர்ஜவத்தையுடைய (திருவரங்கர் தாம்பணித்த) ஸ்ரீரங்கநாயகந் ஸ்வயம் சொன்னது (மெய்ம்மை) யாதார்த்யத்தையுடைய (பெருவார்த்தை) மஹாவாக்யம். பூஜநீயவாக்யமாகையாலே என்றபடி. ஆனாலும் நிர்ப்ப

ஸா-கா || க்ஷயிஷ்யாமீ'' த்யநேந ஸர்வஸ்வாம்யஸம்பந்தஸ்ய ஶோககாரணஸ்ய விச்சேதகத்வாதித்யத உபதேஶாத்ப்ராகேவ ஸ்வரக்ஷணபரஸ்ய ஸமர்ப்பிதத்வேந ப்ரஸக்தாநாம் ஸ்வரக்ஷணவிஷயமமதாபரஸ்வீகாராத்பூர்வமேவ ஸம்பாவிதஸ்ய நிவ்ருத்திஸ்சாஶக்யத்வாச்ச "ஸத்யஸம்ஜ்ஞிதஸம்ஸாரவாஸவர்த்தே ஸமுக்ஷணாம் | நஹி நிவ்ருத்திஸாமர்த்யம் பரமேஶ்வர விஶேஷத: || ஸ்வஸ்வேஹிதே ஸ்வபுருஷஸ்ய ஸ்வேஷ்டஸ்ய ஸ்வேஹஸே | ஸாக்ஷாத்பரமாத்மநி க்ருஷ்ணே நமஸ்தே ஶௌரே ஸமோ ஸதே''த்யாதிவசநாத் நிவ்ருத்திவசமாதாஸ "நமஸ்தே நரகாந்தக'' இதி நரகாஸ்மாஸ் [illegible] நிர்ப்பரத்வ நிர்ப்பயத்வ நிஸ்ஸம்ஶயத்வாநாம் ஸமுதாயஸ்ய ஸ்வதந்த்ரா [illegible] ஸிதஸ்ய பூர்வாஹ (உபாயாநுஷ்டாநேத்யாதி) (செம்மைஇத்யாதி) "ஸ்தரஸ்மரேநைவநாஹம் ஸத்யஞ்ச மயா கர்தவ்யம்'' த்யநேந கருணா காரணதயா ஸ்தாபிதாநாம் பூர்வோக்தாநாம் ஸ்ரீரங்கநாயகோ "மாமேகம்

௨௯ || வார்த்தையாகையாலே நிஸ்ஸம்ஶயகளுமான விதம் ஆகையாலிங்கு உபாயவிஶேஷஶ்ரவணாநுஷ்டாநங்கள் வந்தால் உபாயாந்தரங்களையும் வரும் ஶ்லோகத்தில் ப்ராப்தியில்லையென்கிறது. இத்தாலே ஶோகவிஶேஷாவிஷ்டன் ப்ரபத்திக்கதிகாரியென்று தோற்றுகிற்க "ஸஹம்ஸிதோ ஹ்ருதி" என்றும் "பாவித்தழுவென மொழிவதற்கஞ்சி நன்பனேவந்தான் திரு

ஸா-நீ||ரஸ்வாதிகம் ஹமி தமென்கிறது கூடுமோ, விஶ்வாஸபூர்வகமாக ஶ்ரவண ஶாஸ்த்ரத்தாலே அநுஷ்டாநாய நிஷேதஸ்வாதி வியோக்கக்கூடுமோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலி த்யாதி) "ஶாஶ்வதீ" என்கிறது ஸ்வயம்ப்ரயோகாதி நிதிஶ்ஶோகநிஷேதபரமன்று தஜ்ஜதிரிக்தஶோகநிஷேதபரமென்று முடிகையாலே என்றபடி. (அநுஷ்டாநேதி) 'வ்ரஜ' வென்கிறவிதியநுஷ்டாந விதிபரமாகையாலே யதுஶ்ரவணமன்றிக்கே விஸ்வாஸமயாலே ஶ்ரவணாநுஷ்டாநங்களுண்டாளுமென்று சொல்லிற்று. (உபாயாந்தரம்பியாயுமிதி) வகாரத்தாலே ஹதாநுபவம்பியபோகம் ஸ்வீக்ருதமென்றபடி. இப்படியாகில் வரமஶ்லோகத்தில் ஶோகாவிஷ்டநு ப்ரபத்த்யதிகாரி என்று தோற்றுகையாலே ப்ரமாணங்களிலும் திவ்யஸூக்திகளிலும் ஸாஸாரவீதன் ப்ரபத்த்யதிகாரி என்று சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (இத்தாலே இத்யாதிநா) (பாவீதி) (பாவி) பாவிஷ (தழுவு) கஷ்டதவுர யஸஶயீதிஶம் ஆவிம் ஶநம்பண்ணு என்கிற (மொழிவதர்க்கு) உக்திக்கு (அஞ்சி) பீதனாய்க்கொண்டு (நன்பனே) விஶ்வஸநீயனாயிருக்குமவனே (உன்)

ஸா-கா||நுபூர்ஹிஹாஷேகே "ஸநூதம் நேராத்ய ஹேதுமெந்த வஶோக்ஷ்ய ஸ்ரவநே" த்யாதிஷு ஸ்ஸத்வ திஷ்டயாவ விஶ்வநஹமவதா ஸ்வெநவொத்தயாத்ஸமஸ்தமூத்ததி ஶேஷவாக்யஸ்வாதித்யமபூ:. ஸதஉபாயாநுஷ்டாந ஷ்டயபூர்ஷிநிதிதகஸ்வ ஶோகோத நிவாயபூதஜ த்யாஹ (ஆகையாலிங்கு இத்யாதிநா) நவெவஸதி பெஷநெ ஶோக விஶேஷாயிகார இத்யுக்தம் ஸ்யாத் அது ஶத்யதிகாரஸ்வேவாயஸ ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயாஸ்யாம் விரோதஶ்சேத்யாவிப்ரஸநாவாஹநிஷே நிவர்த்யாக்ஷ விஷ்ட்வ ராவத்யுக்தி த்யாபாமவாகோக்ஷ ஸீத்யுக்திஸீ த்யுக்ஷா ஶோகோத்ஸ்ய விஶ்வஸ்தெவெதி நவிரோத இத்யாஹ (இத்தாலே ஶோகஇத்யாதிநா) (பாவீதழுவெனஇத்யாதி) ஸத்யம்தம்ஸொ ஹ்யதஶம் வஸாபூரம் வரித்வீஷ்ய ... வ்யபாரஹாரஸம் தெஷமவியோஶநாதுப யமேப ஹ்ருவிலா ஸக்த்யம் ப்ரஷாத்ய தாஶபீ ப்ரஸ்வோ நாதம் ஸ்ரீவ்யதிஶம் ... ஷாரமாஶேபூஷதி பாவிஷ பரிஷ்வஜேதி வக்ஷ்யதோ ஸீதோஹரா ஶ்ரீதாபரித்யா மாக்ஷ்யம் விஶ்வஸநீயஸ்ய தவ ஶரண விஷயப்ரவண்யாதிநிவ்ய

ஶேஷ॥ வடியடைந்தே"னென்றும்ஸீதனைவன்வு வத்திக்கயிகாரியென்று சொல்லுகிறபடியென்னென்னில்; கிமஹிதம் ஸிஷியாதே நின்றநிலையைப்பார்த்து ஶோகமும் மேலஹிதத்துக்கு ப்ரதிவேஙகங்களான வு ஸு விரோயிகளைப்பார்த்து ஸயமும் நடையாடுகிறதாகையாலே ஊஊகூவுக்கநிஷ்டநிவ்ருத்தியிலு மிஷ்டவுாப்தியிலும் ஒன்றைச்சொல்லவிரண்டும் வருமாப்போலே சுயிகாரத்திலும் ஸயஶோகங்களிலொன்றைச் சொல்ல விரண்டும் ஸித்திக்கும். சுதூஂதாகிஞநனுக்கு இப்ஸயஶோகங்களிரண்டும் விஞ்சியிருக்கும். ஆகையால் இங்கதிஶயித ஶோகாவிஷ்டனை வயிகாரிவிஶேஷத்துக்கநாமநுண்மான வுாயவிஶேஷத்தைக் காட்டி இவனை நிஸ்ஸஂஶயனுமாய், நிஸ்ஸரனுமாய், நிஸ்ஸயனுமாய், ஹ்ருஷ்டநாவுமாக்கித்தலைக்கட்டுகிறது. இவ்வதிஶயிதஸயத்தைப்பற்ற"அஞ்சின நீயென்னை யடையென்றார்வந்தா" ரென்றுஞ்சொன்னோம்.

ஸா-நீ॥தேவரீருடைய. (திருவடியடைந்தேன்)திருவடிகளை ஶரணமாக வடைந்தேனென்கை. ஒன்றைச்சொல்ல விரண்டும் வருமென்கைக்கி ஊ்ருஷ்டாந்தம் (ஊஊகூவுக்கிதூாதி) ஸஂஸாரஸயமும்ஶோகமும் ஹக்கியோமதாஷூமாகையாலே வு வத்திகாரமாகமாட்டுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (சுதூஞதி) (விஞ்சியிருக்கும்) சுயிகமாயிருக்குமென்றபடி. அதிஶயிதஶோகமும் ஸயமும் வு வத்திகாரமென்று கருத்து. ஹ்ருஷ்டநஸ்ஸுமும் "மாஶுவ:" என்கிறவாக்யத்திர்க்குப் பொருளென்று சொல்லுகைக்கு மதி எதென்றதுவும்ஹிதாஷ்ரகம நவாரமென்று உவஸஂஹரிக்கிறார் (ஆகையாவிதி) (ஆகையால்) ஒன்றைச்சொல்ல இரண்டும் ஸித்திக்கையாலே. (இங்கு) வாரஶ்லோகத்திலென்றபடி. இப்படி ஒன்றைச்சொல்லவிரண்டு ஸித்திக்குமாகில்ஸீதிஶ த்தையும ஸ்வியிகாரமாகச்சொல்லவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (அஞ்சினீஜதி)(சொன்னோமிதி) திருச்சின்னமாலையிலேயென்றபடி. யதா இப்படியதிஶயிதஶோகமும் அதிஶயிதஸயமும் அயி

ஸா-கா॥ தேூவாயதயாஸி தஜதிதஸாமாயாயாஷ்ரக:. ஊவஊவாயாஂதர ரஹிதெஷஸயஶோகயொரவிநாஸாவாஷஸயோரவிவுவத்யிகாரஸாஷஸிநுஶ்லோகெ ஶோகோபயிகாரகெவநோக்த உதூக்ஷா வுவஙாஂதரே ஷூநாவி ஸீதிரயிகாரதயொக்தூாஹ (சுதூஂதெதூாதிநா) ஸாகரோவாய உவதிஷெஷ தஜநாஷ்ாநெந நிஸரஸ்ஹேதூதிஶயித்ர நாஹிஸஂஶயஸ்ய ஸஹஸ்ர ஹ்ருஷ்டத்ருதூதயா ஸ ஸ்ஸதீ கூஸகாஜாந ஸம ஷாய ஸம்ஸாதா ஸஂ நா ஸாஸயை ஹிஷயஸவிஸதெஸ்ஸிஹஷிஷ்ஸு ஸிஸ்தீதி ஜேயம். (சொன்னோம்) திருச்சின்னமாலை ஜதி வு ஸஂயெ "தருமம்விடத்தான் தூது

ஸா-நீ ‖ காரமாகில் அதிசயித போகவிஷய ஸம்ப்ரதாநம் ப்ரஜவென்று சொல்லவேண்டாவோ? 'ஶரணம்' என்று போகஸாதநத்தைப் பற்றினவர்க்கு வீதிஸாதநத்தையுஞ்சொல்லுகிறது விரோதியா கோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் (ஆகையாலித்யாதிவாக்யத்தாலே) ஆனாலும் "தத்க்ரதுந்யாயேந" என்று வசனனுக்கு அதஸ்வ்யம் விதியாநிற்க நிஹேதுகஶ்ருத்யாதிகள் கூடுமோவென்றவரு

ஸா-கா ‖ போனார்வந்தார் தரணிவிழாத்தின்பாரந்தீர்பார்வந்தார், அருமறையின்பொருளனைத்தும்விரித்தார்வந்தார்' அஞ்சினநீஎன்னை அடையென்றார்வந்தார்; தருமமெல்லாம் தாமாகி நிற்பார்' வந்தார் தாமே நம்வினையனைத்தும் தீர்ப்பார் வந்தார், பரமெனது நீ புலம்பேலென்பார் வந்தார்'பார்த்தனுக்குத்தேறூர்ந்தார்வந்தார்தாமே." இதி வ்யாஸஸாரம்ப்யாயா ரீக்ஷிதவ்ய:. தருமணி த்யாதி - ப்ரஸக்த ஸ்வ வைஷ்ணவத்வய ஸேவ ஈஶ்த கதாம தஸ்ஸாரமதம். தரணீத்யாதி - ஸம்ஸ்ருதிபந்தநா ஸ்வதே த்யா தத்ஹாராவதாரதா ஸாரமதம். அருமறை இத்யாதி - மஹாநா ஸ்த்யாநம் வேதாநம் க்ருஷ்ணஸ்ய கார்யகஸ்ஸாரமதம். அஞ்சினே த்யாதி - அநந்தாவராயோவாய ஔஷத்யாதிநா ஶீதஸ்ஸம் ஶரண்வ ஷ்யேஷதி வக்தா ஸாரமதம். தருமமெல்லாமித்யாதி - ஸகலவிதரூய ஸாதநம் ஸ்வயமேவ ஸம்ஶ்ஶ்ஸா ஷ்யிதஸ்ஸாரமதம். தாமே இத்யாதி - ஸ்வயமேவாஸ்ஸ்வ வாவாவஹந்தா ஸாரமதம். பரமெனது இத்யாதி க்ஷுத்க்ஷணஹரோ ஶமேவ ஶரணம் இதி வக்தா ஸாரமதம், பார்த்தனுக்கு இத்யாதி - வாக்யஸ்ய ரயயந்தா ஸ்வயமேவ ஸாரமத இதி ஶாயா ஸ்ய:. ந ச "தத்க்ரதுந்யாயேந"இதி வசனஸ்யாபி அதஸ்வ்ய தயா கேஷாஞ்சித்குணாநாம் வியாநாத் ப்ராப்யக்ருதுவராத் அவ ராயஸாஹசர்யாத் க்ருதக்ருத்யத்வம் நோபபத்யத இதி ஸாத்யஷ்டஶப்தஸ்ய நஸம்ஹாரத்த இதி "அபாயோபாய ஸாத்யாமாத்ஸ்யம் வர்த்திதம்" இதி நிஷித்தாநாம் கார்யாணாஞ்ச குணாநாம் த்யாமஸ்ய ஜ்ஞாநகைங்கர்ய ரூபேணாவிநாபாவேஷ்யஸ்ய வோதக்ரதுக்ரத்வ "ஶ்ரீஷீ·வேதிகாவாரா ஶரணாகதிநாமகமபி"இத்யாஜ்ஞாகைங்கர்ய ரூபேணாபி ஶ்ரிதவ்யநீயகோஶ்: "க்ரியாணாம் ந கஶ்சித்வஸ்து ஸ்யாத்ய ப்ரகாஶதே | அக்ரியாவதநஸ்யாய தத்க்ரதுஸ்வராவரே"இதி த்ராவந்ஶ்யேஷ்யதயோவாதாநாம் யக்ஞம்விக்ஷய வ்யாயநஸ்ய நிஷேயாஜகரணே ப்ரதீவாயோக்த்யாவாஜ்ஞாகைங்கர்யரூபேகாவ ஶ்ஶ்ரூத்ஸ் ஸ்வயம்ப்ர போஜந கைங்கர்யாவதஶ்ஶஶ்ராஸ்யஸ்யகஸ்யா ஷ்வீ அதஸ்வ்யஸ்யாஹாவாக்ருதக்ருத்யத்வோபபத்தேரிதி நிஸ்ஸம் ஶய்யாக் நிஹேதுகாக் அபாயஸம்பவேஷி தஸ்யஸ்வபரிஹாரதயா

௨௰ ‖ இப்படி க்ருதக்ருத்யனானவனுக்கு "தத்ர கஃ ஸோகஃ" என்று விஹிதமான கர்த்தவ்யாம்சம் சொல்லியிருக்கைக்கு விஷய ஸஹா வாரவி(ஷய)ஸேஷமென்னுமிடம் ப்ரபத்திவாக்யங்களாலும், இச் ஸ்லோகந்தன்னில் "க்ரியாவதாம்" என்கையாலும்ஸித்தம். ஆகை யால் மேல் ஸாஸ்த்ரவிஷயில்லாமையாலும், மோக்ஷோபாயமா கவொருகர்த்தவ்யஸேஷமில்லாமையாலும், இவனுக்குள்ள கர்த்தவ்யம் ஆஜ்ஞாநுபாலநரூபமான ஸ்வஸம்பந்தயோஜநமாகையாலும், ஸ்வரூ பம் வ்யவஸ்தமானதுபிகாரார்த்தத்திற்சொன்னகட்டளையிலே ஸநாதா வாதிகளாலே ஸாமர்த்தமாகையாலுமிவன் ஸ்ரேஷ்டனாவாகக்குறை யில்லை. இந்தஸேஷம் விவேகியுமாய் ஹேயமான ஸரீராதிகளோடே துவக்குண்டிருக்கிறவிவனுக்கு நிவ்ருத்திப்ரமாய் நடந்தேயாகிலும் இந்நிவ்ருத்தியும் இச்சோகநிவ்ருத்தியும் ஸித்தவிஷயங்களாகையாலே

ஸா-நீ ‖ ளிச்செய்கிறார் (இப்படி க்ருதக்ருத்யனேதி) மோக்ஷாய கர்த்தவ்யமில்லாமையாலே நிஷ்ப்ரயோஜநமிதி என்று கருத்து. (இச் ஸ்லோகந்தன்னிலிதி) "க்ரியாவதாம் தத்ர கஃ ஸோகஃ" என்கிறஸ்லோகத்திலுமென்றபடி. அதில் ககாரணத்தில் ப்ரத்யாயா வாதக கர்த்தா கர்த்தவ்யமென்று தோற்றுகிறதிறே. ஆனாலும் நித்யநைமித்திக கர்த்தவ்யம் ஸ்வோத்தகமாகையாலும் உத்தராவத்தி லக்ஷண ஸம்ஸாவனையாலும் ப்ரஸ்ரேஷ்டனாவாகக் கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) (ஆகையால்) ஸநாதனாரவி ஷயமென்று ஸித்தமாகையால். ஆனாலும் 'மாஸுசஃ' என்று ஸோக நிஷேதமும் அஸம்பாவிதஸேஷமும் கூடுமோ, விவேகியாய் ஹேய ஸரீரத்தோடே இருக்கிறவிவனுக்கு நிவ்ருத்தம் கடையாகையாலே ஸோகநிவ்ருத்தியும் நிவ்ருத்தமும் ஸ்வரூபம் விரோதமன்றோவென்றவ ருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஸேஷத்திதி) (ஸித்தம்) ஆஜ்ஞாநுபாலநாதி

ஸா-கா ‖ நிஷ்ப்ரயோஜந ஸ்ரேஷ்டஸாக்ஷாத்ஸம்ஸாவஹேதுவேதாஹ (இப் படி க்ருதக்ருத்யனேத்யாதிநா) (அபிகாராந்தரத்திலிதி) "ஸநாதா வாதிவாஸ்" இத்யாதிநா ஸம்பராஸாதிகாராதிகார சோக்ஷத்தினை த்யாஜ்யம். நநு விவேகிநாம் ப்ரபந்நாநாம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபக்தானாம் ஸம்ப்ரதாய ரஹஸ்யஜ்ஞானவிஷயத்தநாஸேஷத்வோராபிநாஸரீரேண ஸஹவர்த்தமானா நாம்யாவஸ்ரீரபாதம் ஸரீரே நிவ்ருத்தஸ்யாநாவ்ருத்திஸ்யாத் தஸ்யா ஸ்ய ப்ரஸேஷஹேதுஸ் ஸோகநிவ்ருத்திவிரோதஸ்யாதித்யத "ஸா ஷ ஸம்ப்ர ஸக்ஷாஸ்ஸாஸ்ஸீராக்ஷோபயோரக்ஷ்யாதிரூபஸம்பத்த்ய". த்யாரம்) "மோக்ஷம் ஸ்வரூபம் ஸரீர" இத்யாதிப்ர ஸோஜேஷ ஹவிபோஜிவத்) கயாவமோபிதஸ்ய நிவ்ருத்தேஸ்ஸ்யாவாயக்ஷஷ

ஸம்ஶயமில்லை. "ஶாஶ்வத:" என்கிறவிதுவே ஶோகநிமித்தமானவையெல்லாம் ஶோசநீயமாகைக்கு நியாமகமாகையாலே ப்ராரப்தகர்மத்திலும் ஶோகநிமித்தாம்ஶமெல்லாங்கழிகையால் க்ருதக்ருத்யதையுடையவனுக்கு அப்போதே மோக்ஷம் ஸித்திக்கும். "மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்

ஸா-நீ || ப்ராரப்தஶோகநிவ்ருத்திக்கும் விலம்பேந மோக்ஷப்ராப்திக்கும் கதாசந ஶரீரப்ராரப்தநிவ்ருத்திக்கும் ஸ்ருதிவிஷயதயா விரோதமில்லை என்று கருத்து. இப்படி ஜ்ஞாநஜ்ஞாநிப்ராரப்தஶோகநிஷேதமாகில் க்ருதக்ருத்யத்வாநுக்ஷணம் ப்ரஸம்ஶயாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் ('ஶாஶ்வத:' என்கிறவிதி) "மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும் பிரானெ"ன்கிறபடியே ஜ்ஞாநாநந்தரபாவியான ப்ராரப்தங்கழிந்தாலும் கஷ்டவர்ஜிதவிச்சரீராரம்பக ப்ராரப்தங்கழியக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (மரணமானாலித்யாதிநா) க்ருதக்ருத்யத்வாத் ஶரீர

ஸா-ஸா || விரோதிஸம்பந்தஸவிலம்பாதிஜநிதஶோகஸ்ய நிவ்ருத்தேஶ்ச விஷயஸௌகர்ய விரோதஜத்வாத். (இந்தஸந்தேஹத்யாதிநா) நவைவம் ப்ராரப்தா நந்தரஸ்வீக்ருதிவிரோதாநாம் தேஹாவஸாநவ்ருத்திமேவ ப்ராரப்தவஶாதிகாரஶ்லோக ஸம்யம் தர்ஶநாம் ப்ராரப்தாநாம் ப்ராரப்தத்வேன தேஹநிவ்ருத்திகாலாநாம் ப்ராப்திவேலாயா ஶரீரப்ராரப்தவ்யதிகரணவாக்யாத் ஸத்யாதிதாத்பர்யம். (ஶாஶ்வதவென்கிறவித்யாதி) (மரணமானலித்யாதி) தேஹவியோகாநந்தரமேவ மோக்ஷ: உபகாரகத்வாத். "யஸ்ய தேஹாந்தராரப்தே ஶோகோத்பத்திஸ்ஸ ஏவ து | ப்ராப்தாநாம் விஜ்ஞேயநாம் தேஹாந்தரஸ்தித்வாஶிநீ" இத்யுக்தி: பிராணித்யாதித்யாதிப்ரபந்தயுக்தி. ந ந "க்ருதக்ருத்யாஸ் ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதிம்" | க்ருதக்ருத்யாஸ்ஸந்தோ நிவர்த்தேதாம் க்ரியா || ஸ்வாநுஷ்டிதஸந்த்யாதிக்ரியாதிநா" இத்யுக்தேஸ்தத்க்ருத்யாநாம் ஸத்யாதித்யுக்தி "நிஷ்ப்ரயோஜநம் ஸ்வஜ்ஞாநஸ்ய நிவர்த்தநம் ப்ரபத்த்யா ப்ராப்திஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யாவரோதிநீ" இத்யாதிஸஞ்சிதப்ராரப்தஸ்ய நிஷேதமாத்ரஸ்ய கர்மக்ஷணமாத்ரஸ்ய "பூர்வாகம் விஸ்மரண ஸம்ஸ்காரமுக்தம் | ஸுவர்ணஸம்ஜ்ஞம் ஜநநீவ தத்ராஜ்ஞோ தேஹே ஜ:" இத்யுக்தத்வாத் விஶேஷகர்மகாதிகாரிவிஶேஷக்ருதகவசஸ்ய கர்மாவஸ்யம் விஶேஷவிஶிஷ்ட ஸக்ஷண விஶேஷவயவஸாநவஶ தோஷ கேவலவஶதாத்பர்யநவஸாநஸ்ய "ஜ்ஞேயாகாரம் ப்ராயம் விஷ்ணுமஹம் ஸர்வதா நந்தநம் | ஶ்ரீவ்ருக்ஷவக்ஷஸம் வந்தே வைகுண்டநாராயணம்" இத்யுக்தே ஜ்ஞேயகாரணே தஸ்ய விஶேஷவயவஸாநஸ்ய ந்யாயஸ் ஸ்வாதீநஸ்ய நிஷேதஸ்ய வ, யதா கர்மாதேர் தேஹாவஸாநம் ப்ராப்தம்

௪௰||கும்பிரான்'' இத்யாதிகளிற்படியே ப்ராரப்தகர்மத்தில் மேலுள்ளதெல்லாங்கழிந்து இச்சரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷமென்றிசைய வேண்டியதால் இச்சரீராந்தனிலும் ப்ராயச்சித்தவிசேஷமானபோது [illegible] ப்ராயச்சித்தவிசேஷ ஸங்கல்பஸித்திகளுக்குத்தானே கழியக்குறையில்லையிறே.

|| * ப்ராயச்சித்தவிசேஷேஷு ஸர்வஸ்வாராதிகேஷ்வபி | நாத்மஹிம்ஸ

ஸா-வி|| ப்ராணத்யாகத்திலாத்மஹிம்ஸந தோஷம் ஸம்பவியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ராயச்சித்தவிசேஷேஷ்வித்யாதி) ப்ராயச்சித்தவிசேஷேஷு ப்ருகுபதநாதி மரணாந்தேஷு ப்ராயச்சித்தேஷு ஸர்வஸ்வாரவ்யாதிகேஷு நாத்மஹிம்ஸநதோஷோ஽ஸ்தி ததா஽ஸ்ய வதாவதி ந தோஷ இதி பாவ:. ஏவம் ஸதி ப்ரஸங்காத் நாத்மஹிம்ஸ

ஸா-ஸ்வா || கயஞ்ச | நகஸ்யசித் ப்ராயச்சித்தாதி ப்ரயோஜநாய ந [illegible] || ஸத்யே ந ஸஹஸம் ஸ்வேச்சயா ப்ராணத்யாகே ப்ரத்யவாயோ நாஸ்தி | ப்ராயச்சித்தாதிஷு ப்ராணத்யாகஸ்ய ஸ்வர்க்கஸாதநத்வாத் | க்ருத்ரிமணம் த்வேவம் க்ருதம் கர்மணாம் ப்ராயச்சித்தம் ஸகலம் ஸர்வம் [illegible] | ததா ப்ராயச்சித்தேஷு ப்ராணத்யாகோ நாம ஸம்விதிர் ஸ்ரீ ஸநாதந: || க்ருத்ரிமஸ்ய ஸாஷ்டாங்க தண்டவத் [illegible] ஸ்வர்கமேவ ஸித்தம் || க்ருதப்ராயச்சித்தஸ்ய ஸர்வ [illegible] ப்ராயச்சித்தத்வாத் விஹிதாத்மத்யாகவத் ப்ராயச்சித்த விஷயத்வஸ்ய ச நஹிம்ஸ்யாதிதி நிஷேதஸ்ய ச அஷ்டாங்க ஹிம்ஸாயா: ப்ராயச்சித்த விஷயத்வம் விசேஷ்ய ரோகாதிக்ருதே ப்ராணத்யாகவ்யவஹாரம் ப்ராயச்சித்தாதிக்ருதிப்ரயுக்தாத் வைசாரீநாம் ப்ராணத்யாகம் தத்ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸித்தம் வதந்தி | ஸர்வாதிஷு ப்ராண ப்ரயோஜநம் ப்ராயச்சித்தம் "ஸர்வ ப்ராயச்சித்தாதிஷு ப்ராணத்யாக நிஷேதஸ்ய விஷயாபாவாத் க்ருதார்த்தஸ்ய ப்ராயச்சித்தஸ்ய ஸ்ரேஷ்டத்வம். (ப்ராயச்சித்தவிசேஷேஷ்வித்யாதி) பவித்ரஸ்ய நிவ்ருத்திமாத்ரம் தஸ்ய ப்ராயச்சித்தத்வம் தம் ப்ரதிபாத்ய இதி வக்தவ்யம் கிந்து ஆத்மஹிம்ஸா ப்ராயச்சித்தம் ப்ராணத்யாகே ப்ராயச்சித்தஸ்ய ப்ரவ்ருத்தி'' க்ருதத்வாதிதி ப்ராயச்சித்தாரம்பாதிஷு "ஸர்வேஷாம் ப்ராயச்சித்தாதிகாநாம் ப்ராணத்யாக: ப்ராயச்சித்தமேவ [illegible] ப்ராணத்யாக:'' இத்யாதிஷு ப்ராயச்சித்தத்வம் ஸர்வ ப்ராயச்சித்த [illegible] க்ருதத்வே ப்ராணவிஸர்ஜநத்வாத் "ஸர்வேஷாம் ப்ராயச்சித்தாநாம் ப்ராணத்யாகோ விஸிஷ்யதே | ப்ராணத்யாகாத் பரம் நாஸ்தி ப்ராயச்சித்தம் ஸுதுஷ்கரம்'' இத்யுக்தாத் ப்ராயச்சித்தத்வாத் தஸ்ய தஸ்மாத் ஸர்வம் ப்ராயச்சித்தமிதி [illegible] ப்ராயச்சித்தநாம ப்ராயச்சித்த ப்ரயோஜநம் ப்ராயச்சித்தாநாம் ஸாமாந்ய ப்ராயச்சித்த ப்ரஸக்த

உ௦|| நஶோசோஷ்யஸ்ய தாத்ருஶஸ்ய ஸர்வாணாமதக || ஏதத்ஸத்யம் பாயஶா
ஸ்த்ரம் நீதி தாத்வஜ்ஞ: | ப்ராணரக்ஷண ஸாத்யஸாத்யே ஶோவர்த்தவ
ராயநம் || * || யோகிகள் யோகவிஶேஷத்தாலே தேஹந்யாஸம்பண்
ணுமாப்போலே ஆர்த்தப்ரபந்நனுடையவன் ப்ரபத்தியாலே தேஹந்யா
ஸம்பண்ணுகைக்கு தீர்த்தவைஶாகிகளிற்போலே யாகவிஶேஷநி
யமமுமில்லை. இவ்வார்த்தப்ரபந்நனே எல்லாரிலுங்கடுக ஆத்மரக்ஷணம்
பண்ணுகிறவன். இப்படி ஆர்த்தன் த்ருப்தன் என்கிற பிரிவும் இவனுக்கு
ப்ரந்தஶோகத்தில் விஶேஷிதப்படியாகச்சொல்லுகிறதத்தனை - ஒருவ
னுக்கு ஶோகமில்லாமையன்று. ஆர்த்தனாராந்தம் ஶோகநிவ்ருத்த
மாய் ஏதேனுமொருநாள் மோக்ஷம்பெறுவோமென்று தேறியிருக்கும்

ஸா-௨௧|| நசோஷஸ்ஸாதிதஸ்தா ஸ(த்ருப்தஸ்யேதி) ப்ராணரக்ஷணஸா
த்யஸாதநம் விசித்ரஸ்தித்ரோக்ஷ:கவராயஸந்த்யஸ:. ஆனாலும்
கலியாகத்திலே தீர்த்தவைஶாகிகம் நிஷித்தமாகையாலே கூடாதா
ப்போலே ஆர்த்தப்ரபத்த்யா தேஹந்யாஸம் கலிகாலத்திலே கூடுமோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார் (யோகிகளிதி) தீர்த்தவைஶாகிகளில்
போலே இதி வ்யதிரேகத்ருஷ்டாந்தம். யோகிகளுடைய தேஹந்யாஸ
மாத்மரக்ஷணமாகையாலே தோஷமல்லாமையாலே யதேஷ்டமானாலும்
ஆர்த்தப்ரபத்திக்கது கூடுமோ, ஆர்த்தப்ரபத்தியுமாத்மரக்ஷண ஹேது
வாகையாலே தோஷாவஹமன்றென்றில் ப்ரபத்தேஸ்து மோக்ஷ
ஸாதநதயா ஆத்மரக்ஷணஹேதுவானாலுமாத்மரக்ஷணத்திலே ப்ராண
ஹேதுவானவார்த்தப்ரபத்தி த்ருஷ்டியாகாதோவென்றவருளிச்செய்
கிறார் (இவ்வார்த்தப்ரபந்நனேஇதி) இப்படி ஆர்த்தப்ரபந்நனென்றும் த்ரு
ப்தப்ரபந்நனென்றும் பிரிவு கூடுமோ, த்ருப்தனுமவதமஹிதனன்றோ
ஆகையாலவனுக்கு ஶோகமில்லாமையாலேயதிகாரமே இல்லையே எ
ன்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி வாக்யத்தாலே) உக்தத்ருஷ்டநா
ஸோநஹேதுமஹிதவான் த்ருப்தனென்றும் ஶோகஸ்யாதிகாரீநாவான் ஆர்த்த
னென்றும் "ஆர்த்தா ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ" த்யாதிவத் வ்யாக்யமா
கையாலிங்கு ஶோகதாரதம்யத்தாலே விபாகமென்னனேயென்றவருளி

ஸா-௨௨|| ஸஹேதோ மோக்ஷார்த்த ப்ரபத்திப்ரகரணே ஸங்க்ரஹ ஶ்லோகா
வேவார்த்ததப்ருப்த ஸ்வீகாரயார்விஷயவ்யவஸ்தா. (இப்படி ஆர்த்தனி
த்யாதி) "உடலுமுயிரும் மங்கவொட்டேன்னும்படி" ஶரீர ப்ராணா
ஶ்யயாரோகராமத்யே பாஶ்யாந ஜ்ஞாநாக்த ஹேதுஸ்வீகிஸ்ருப்ரகொ
த்தேர்ப்ராதுர்பாவ காரணத்வாத். நமேவ்யாத்ராவத் வி
வக்ஷிதமேக்ஷணமவசிதஷாராத்தத் 'மோக்ஷயிஷ்யாமீ' தி ஸவிஷ்ய
ஜ்ஜிதேஶோநாவ ஐதத்தோரத்ர ஸங்க அத்தாரதம்யமியா

ச॥வன் இங்கு த்ருப்தன், அல்லது உத்க்ருஷ்டஜ்ஞாநசக்த்யாதிகுணவானான பகவத்ப்ராப்திமான அநந்தமானத்தையுடையவனல்லன். இச்சரீரத்தில் வர்த்தமாநதேஹம் பெற்றாலும் இது பரிபூர்ணமான பகவதநுபவவிரோதியானபடியாலே இவ்வர்த்தமாந தேஹஸம்பந்தமுங் கூட வ்யாதிபோலே து:ஸ்ஸஹமாய் "உடலுமுயிருமமங்கவொட்"டென்னும்படி ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநாநந்தரக்ஷணமே விளம்பக்ஷமனல்லாதவன் ஆர்த்தப்ரபந்நன், அல்லது "ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸு ரர்த்தார்த்தீ" என்கிற விடத்திற்சொல்லப்பட்டவனல்லன். "ஆர்த்தோவாயதிவா த்ருப்த:" என்கிறவிடம் அதிவாதமென்பார்க்கு இங்கிவ்வர்த்தியில் விவாதம் பண்ணவொண்ணாது. உபாயாநுஷ்டாநத்துக்குப் பின்பு ஹேயமாகையாலும் இது உபதேசமல்லாமையாலும் இவ்வார்த்தியின்றி

ஸா-நீ॥ச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநசக்த்யாதிவாக்யத்தாலே) (உடலுமிதி) (உடலும்) சரீரமும். (உயிரும்) தத்பரிக்ரஹணும். (மங்கவொட்டு) நசிக்கவேணுமென்கை. "ஆர்த்தோவா யதிவா த்ருப்த: பரேஷாம் சரணாகத:" இத்யாதிகள் த்ருப்தனுக்கு ஸ்வீகரிக்கைக்கு ரக்ஷணங்கூடாதாகையாலே ஸாரக்ஷ்யவென்கிறது அதிவாதமன்றோவென்று சிலர் சொல்லுவர்கள். இப்படி "ஆர்த்தோவா யதிவா த்ருப்த:" என்கிற வசநம் அதிவாதமானால் தாநந்மோக்ஷ்யநிக்கும் த்ருப்தப்ரபந்நனுக்கு ரக்ஷ்யதை இல்லை என்றவேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஆர்த்தாவேதி) (இங்குஇதி) "ஆர்த்தோவா" இத்யாதிகள் த்ருப்தப்ரபந்ந ஸ்வீகாரமாகையாலே யதிவாதமானாலுமிங்கு ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநஸஹிதயா ஸந்நிஹிதஸஹாய்யவதஸ்த்ராரூப த்ருப்தப்ரபந்நனுக்கு ஸ்வரூபாநர்த்தப்ரணமில்லாமையாலே ரக்ஷ்யதையில் விவாதமில்லை என்று கருத்து. ஆனாலுமிச்சாரீரப்ரஷ்டாக்ஷமாதவிஷயமுமாமென்று சொன்னது கூடுமோ, அவனுக்கு தக்ஷணத்திலே மோக்ஷமாகையாலே 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று ஸவிசேஷ்யநிர்தேசங்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (உபாயேதி) இரண்டயிகாரிவிஷயத்திலும் ஜ்ஞாநாநுஷ்டானத்தைக்கழித்து ஸ்வீகாரம் பண்ணினவிஸ்வாஸ த்ருப்தமாக விசேஷாதிகாரியாயிருக்க ஆர்த்தத்ருப்தவிஷய நிர்த்த்ய ஸாகஸாரதஷ்த்திர்க்கு நிதாநமேதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாறேதி) வைஷம்யபரிஹாரார்த்தம் ஸாஸ்த்ரநிர்த்தேசமென்று கருத்து. இப்படி ஆர்த்தப்ரு

ஸா.கா॥ஸிக்ஷாவ்யாஹ (உபாயாநுஷ்டாநத்துக்கு இத்யாதிநா) நநுவ ஞாநாவேத்யவஸ்த்வம் ராமஸ்ய ஸாமஸ்த்யாதிதத்கேஷ்ட: ஸாஷ்யகாமோபாப்ரபத்திநாஸ்தி நிஸ்ஸம்சயதயாவஸ்யத்வயோக்தஸாதந்ய ப்ரஸ்திரஸ்ய நீர்தத்ர்வவிஷாமோநாவ்யஜதஸ்தர் தார்த்ஸ்யவநாநாம்

ஸமரத்திலும் ''மோக்ஷயிஷ்யாமி'' என்று பவிஷ்யந்நிர்த்தேஶத்துக்குக் குறையில்லை. இவ்வாத்யாத்ருஶ்யாதிவிசாரங்களெல்லாம் ஸாக்ஷாத்கார ஸ்ரேஷ்டமான ஶப்தாநுஸந்தாநத்தாலேவரும். ''ஸர்வபாபைஸ்து ஸாக்ஷாத் தத்வவிஶ்வாஸபேதாத்ருயா'' இத்யாதிவசநங்கள் ஸமத்யவஸ்ய விஷயத்தில் நிர்வாஹகங்கள். ஶ்ருத்வைவஸந்ஹிதத்தில் உத்தரக்ருத்யாம்ஶத்தைப்பற்ற. ''மாஶுச:'' என்கிறவாக்யத்தின் கருத்தை ''ஶாஸ்த்ராதிகாரிஸௌகிக'' என்றுதுடங்கி ''ஸத்யம் தவ தத்வதோ மோக்ஷோஜ்ஞா நசைவாநுஷ்டாநஶீல நிஸ்ஸம்ஶயஸ்ஸமேவ:'' என்றருளிச்செய்தார்.

ஸா-நீ || ஸநனுக்கு தக்ஷணத்திலே மோக்ஷமாகில் ''ஸர்வபாபைஸ்து ஸாக்ஷாத் தத்வவிஶ்வாஸபேதாத்ருயாக'' என்று ஸர்வஶோகமாநஸம் மோக்ஷஞ்சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வபேதி) ஶ்ருத்வைவ ஸநனுக்கும் ஸர்வஶோக ஜந்மாந்தரமில்லாமையாலே ஸர்வபாபைஸ்து ஸாமென்கிறது கூடுமோவென்றருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருத்வேதி) உத்தரக்ருத்யாம்ஶத்தைப்பற்ற ஸர்வபாபைஸ்து ஸாஷி த்யாதிவசநங்களென்று பரிஹாரம். இப்படி 'மாஶுச:' என்கிறத்திற்கு ஸமஸ்தகாரஶோகநிஷேதபரஞ்சொல்லி அதிகாரிபேதே தக்ஷணத்திலும் தேஹாவஸாநத்திலும் மோக்ஷஞ்சொன்னது கூடுமோ, அப்போது ஸ்ரீமத்பாஷ்யத்திலே ஸம்ஶய்ய நிவ்ருத்தி பரமாக சரமஶ்லோகத்தை யோஜித்தது விரோதியாதோவென்றருளிச்செய்கிறார் ('மாஶுச:' என்கிறவிதி) ஸ்ரீமத்பாஷ்யத்திலே ஶங்காநிவ்ருத்திபரமாக சரமஶ்லோகத்தை யோஜித்தாலும் மத்யத்திலே ஸ்வஸ்த ஜந்மவ்ருத்திபரதயா யோஜநை தோற்றும்படி 'மாஶுச:' என்கிற வாக்யத்திற்கு கருத்தையருளிச்செய்கையாலே பாஷ்யம் ஸங்க்ஷேபோதாஹரண பரமாகையாலே விரோதமில்லை என்று கருத்து. மத்யத்தில நுஷ்டாநத்தாலே பிறந்த ஶோகநிவ்ருத்தி மாஶுச:வேதா ஸம்ஶயமென்று சொன்னது கூடுமோ, ஸர்வம் ஸங்கல்பாவாயா பரிஜ்ஞாநக்ருத ஶோகமே ஸமஸ்தயாகையாலே தந்நிவ்ருத்தி மாத்ரமன்றோ மாஶுச: பதார்த்தமென்கையே உசிதமன்றோவென்ற விந்தஶங்கை நிரஸ்தப்ராயையாயிருந்தாலும் விஶேஷத்தில் வாஸகோ

ஸா-கா || ஶ்ருத்வைவ ஸநஸ்தாத் விஷயதயா நிவாரணாநுவ்ருத்திநிர்த்தேஶ (ஸர்வபாபைஸ்தாத் ஸாமித்யாதிநா) நநுஶ்வவிரோதோ பதேஶாதவா யாஜ்ஞவல்க்யஜ்ஞாநாயீ நஶோகநிவர்த்தநமேவாபி தம் மந்தவ்ய விவிரோதிநிவ்ருத்தி ஶோகநிவர்த்தநே ஸக்ருதநுஷ்டாநபூர்வம் தஜ்ஞா நேநாஸ்வாத ந வேதாவஶேஷ ஸாமர்த்யம் கர்ம்யாம்ருஷ்டமித்ய நுஷ்டாநஸஹகாரேந ஸர்வஶோக நிவர்த்தகத்வோக்திரித்யாஹ.

உ௭|| இங்கு சொல்லுகிற ஶோகநிவ்ருத்திக்கு ஒருபடியாலும் ஸங்கோசக ரில்லாமையாலே இவ்வுபாயவிஶேஷ ஜ்ஞாநத்தாலும் அநுஷ்டாநத்தாலுமாக ஸவ்ர்வ [illegible] ஶோக [illegible]ங்களெல்லாங்கழியும்படி சொல்லிற்றாகிறது. அநுஷ்டாநவேளையிலல்லாத ஜ்ஞாநதஶையிலும் இவ்வுபதேஶத்தாலே பிறந்தாலும் "நமாயா மாயிநம் [illegible] வ்ருக்ஷதி [illegible]" என்கிறகணக்காய் நிஷ்டை யொஜநமாகையாலே ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களிரண்டினுடையவும் ஸமமான ஶோகநிவ்ருத்தி [illegible] இங்கு விவக்ஷிக்கிறது. ஆகையாலுபாயாநுஷ்டாநத்தில் [illegible] ஶோகநிவ்ருத்தி பற்ற ஸம்பாவிதமான ஶோக[illegible] கழிக்கப்படுகிறது. எங்ஙனே யென்னில்; அதிகாரவிஶேஷத்தையும் உபாயவிஶேஷத்தையும் உத்தரக்ருத்யவிஶேஷத்தையும் [illegible]

ஸா-ஸீ || கீழ்ச்சொன்ன [illegible] ஶோகநிவ்ருத்திக்காக [illegible] த்தையருளிச்செய்கிறார் (இங்குசொல்லுகிறவித்)விதாநத்தில் [illegible] யருளிச்செய்து அதிகாரத்தை ஸ்தாபிக்கிறார் (அநுஷ்டாநே இதி) (நமாயே இதி) [illegible] ஶரணாகதி. [illegible] ஸாஹஸம் [illegible]. [illegible] ஶோக [illegible]. ஆனாலும் 'ஶோசாஸி' என்கிறது ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களுக்கு ஶோகநிவ்ருத்தி ஸாமாநமாகில் ஸ்வஸ்யாநயிகார ஶோகா [illegible] ஶோகமகிவ[illegible]மாக [illegible]ஸம்பியாதோ, இதுஉபபத்தி என்னில் 'ஶோசாஸி' என்கிறவிடத்திலே அதிகாரவிஶேஷம் சொன்னது விரோதியாதோ, [illegible] ஸகுமாகில் [illegible] கமிருக்கையாலே [illegible] கூடுமோ? இத்யாஶங்கை யிலருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] களில் ஶோகம்ஸம்பாவிதமாகில் [illegible] மென்றவாறுமுன்னு [illegible] களிலே நாநாவிதமாக ஶோகஸம்பாவனை யுண்டேவென்று ஶங்கித்து [illegible] ஶோகநிவ்ருத்தியையுபபாதிக்கிறார் (எங்ஙனே [illegible]) அதிகாரவிஶேஷத்தையுமிதி [illegible] ஶோகம், உபாயவிஶேஷத்தை

ஸா-கா||(இங்குசொல்லுகிற [illegible]) [illegible] ஸர்வஸ்ய [illegible] நிவ்ருத்தி [illegible] ஶோகநிவ்ருத்தி [illegible] ஶோகாநுஸந்தாநுஸநிவ்ருத்தகாஹ(ஆகை [illegible]) உபாயஜ்ஞாநாதிகார [illegible] ஶோக [illegible] அநுஷ்டாநகவே [illegible] ஶோகம். [illegible] நிவர்த்தநீயத்வாதிஜநிதஶோகா உத்யாவி ஶோகம். ஜ்ஞாநா

ஶரண்யனுடைய ஸர்வஶக்தியையும் பற்றப் பலபடியாக ஶோகம் ஸம்பாவிதம். அ
தில் அநுஷ்டிக்கப்புகுகிற ஶரணாகதி [illegible] ஸ்வாதிகாராநுரூபமாகவும் ஶாஸ்த்ரவி
ஹிதமாகவும் [illegible] லே ப்ராயஶ்சித்தியும் ப்ராயஶ்சித்தவிஶேஷமும்
[illegible] ஶ்ரத்தாநாதிகளுமுண்டானபோதொருவர்க்கும் நாமிதுக்கதிகா
ரிகளல்லோமென்று ஶோகிக்கவேண்டா. இவ்வுபாயவிஶேஷம் ஸர்வ
ஸுலபமான [illegible] ஸ்வாயத்தமாய் ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமாய் ஸர்வநிரபேக்ஷமாய்
[illegible] ஈஶ்வரப்ரஸாதநமுமன்றிக்கேயிருப்ப
தாய்க்கோலின காலத்திலே யபேக்ஷித [illegible] லங்களெல்லாத்தையுந்தருவ
தாயிருக்கையால் ஶக்திஹீநரும் ஸர்வஸாபேக்ஷருமுடைய நமக்கு ஸ
ஹிதமாக விரகாநாதவர்ஜநீயமாய் ஶத்ருவாஹதர்க்கும் ஸ்வ
ஸாத்யமாய் [illegible] வுசிதாநுஸாரேணவுமாய் ஸர்வஸம
ஹமுமுடைத்தான உபாயாந்தரத்திலேயிழியவேண்டுகிறதோவென்று
ஶோகிக்கவேண்டா. இப்படி உபாயத்தாலே ஸ்வீகாரியனாய்
ஸம்ரக்ஷணம் பண்ணவிருக்கிற ஶரண்யன் ஸர்வஸமனாய் விஶ்வ
ஸநீயனாய் ஸர்வகாரணனாய் நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யனாயிருக்கை
யால் விஶ்வாஸாபாவத்தைப்பற்ற ஶோகிக்கவேண்டா. இவ்வுபாயாநு
ஷ்டாநத்துக்குப்பின்பு அஜ்ஞாநதோஷங்களாலே பண்ணும் ஸஞ்சிதங்
களெல்லாம் இப்ப்ரபத்திக்கு அதீநமல்லாமையாலே அவற்றுக்கு தேஶகா
லாதிவைகுண்யத்தாலே சிலவைகல்யமுண்டானாலும் உபாஸநத்
துக்குப்போல் இதுக்கு வைகல்யம் பிறக்கிறதோவென்று ஶோ
கிக்கவேண்டா. ஸமஸ்தலோகஸ்வாமிகளுக்கு ஸஹாயகத்தையை யுண்டாக்

ஸா-ந்தீ || யுமிதி. [illegible]கதையிலே வந்தஶோகம், உத்தரக்ருத்யத்தையுமி
த்யாதிநா உத்தரகதையில் வஸ்துஸ்ரமமென்று கருத்து. இதிலதி
காரத்தைப்பற்ற வஸ்துஶோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (அதிஶேதி)
உபாயவைஶிஷ்ட்யஜ்ஞாநத்தாலே வந்த ஶோகநிவ்ருத்தி இது. இனி ஸாத்ய
உபாயத்தைப்பற்ற ஸம்பாவிதஶோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (இவ்வு
பாயவிஶேஷமிதி) இதுவுபாய விஶேஷவைஶிஷ்ட்யஜ்ஞாநத்தாலே வந்த
ஶோகநிவ்ருத்தி. இனி விஶ்வாஸத்தைப்பற்ற ஸம்பாவிதஶோக
நிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (இப்படி உபாயேதி) ஸ்வீகாரியனன்
றுகில் ரக்ஷியானென்கிற ஶோகமநுஷ்டாநத்தாலே நிவ்ருத்தம். அஜ்ஞ
ஞை நம்மை ரக்ஷிப்பனோவென்கிற ஶோகம் ஶாஸ்த்ராஸிதேஷு தே
ஸனுடைய குணவிஶிஷ்டோபாய வைஶிஷ்ட்யஜ்ஞாநநிவர்த்யமென்று கரு
த்து. இனி அநுஷ்டாநதஶையிலுண்டாகும் வைகல்ய ஶோக நிவ்ருத்தி
யைக்காட்டுகிறார் (இவ்வுபாயாநுஷ்டாநத்துக்கிதி) இது உபாய
வைஶிஷ்ட்யஜ்ஞாநாதீந ஶோகநிவ்ருத்தியென்று கருத்து. இனி உத்தரக்ருத்ய

உசிதகும் பூர்வவ்ருத்த ஜ்ஞாநாநுதாபாதிகளைவிளைவித்து உதய
டம்போலே யாக்கவல்ல ப்ராப்தமான பாபவிஶேஷத்துக்கஞ்சி
ப்ராயஶ்சித்தாதிகாரத்திலேயாதல் பின்பொருக்கால் அதுக்காக ப்ராய
ஶ்சித்தம்பண்ணியாதல் நிரபாயமான ஸ்வரூபத்தை யபேக்ஷித்தால்
மேலபாய ப்ரஸங்கத்தையும்பற்ற ஶோகிக்கவேண்டா. இப்படி நி
ரபாயமான ஸ்வரூபத்தை யபேக்ஷியா தார்க்கும் மேல் பூர்வ
புத்தாபராயம் வந்தாலும் "நத்யஜேயம் கதாசந" என்றிருக்கக்
கடவ காருண்யஸாகரன் இவனுக்கநுதாபத்தையுண்டாக்கி பா
பவிஷ்டபாகிற ப்ராயஶ்சித்தவிஶேஷத்திலே மூட்டிடும், அதுவுங்கை
தப்பும்படியான கடினக்ருதிகளுக்கு ஶிக்ஷாரூபங்களான வ்யா
க்லேஶாதிங்களைக்காட்டி மேலபாயம்பண்ணுதபடிவிலக்கியும்ஸம
கோவின காலத்துக்கு முன்பே கண்ணழிக்கையாலே ப்ரபந்நனுக்கு
மின்னொளிபோலே தோற்றி நிலையில்லாதேபோகுற பூர்வபுத்தாப
ராயஜேஶங்களாலே நரகாதிதுராக்லேஶங்கள்வரில் செய்வதென்னென்
று ஶங்கித்து ஶோகிக்கவேண்டா. ஆசார்யப்ரபந்நனுக்கப்போதே ஸமு
ஹதியுண்டாம்படி யிருக்கையாலே "தேஹேசரத்கோ நிருபத்ரவ ஸ
விதாநரகேபிவஸ:" என்னும்படி நரகதார்ஷ்யமான விச்ராந்தமநுப
விக்கிறதோவென்று ஶோகிக்கவேண்டா. கடியோரம் முதலான நி
வ்ருத்தியர்த்தங்களெல்லாம் "நஹாஸ்யகுசநாஶோசஸ்த்" த்யாதிகளிற்ப
டியே யிட்டபடை கற்படையாகையாலும்இச்சராணாமதனைப்பற்றவி
ஶேஷித்து "நத்யஜேயம் கதாசந" என்கையாலும் ஆர்த்தப்ரபந்நனு
க்குங்கோவினகாலத்தளவும் விளம்பித்தாலும் ஸமுஹதியில் ஸம்ஶய
மில்லாமையாலே "யபிஜாநந்தேநக்ஷத்ரதி தவக்ஷத்ரதி விஸ்யாஸ |

ஸார்தீத்தைப்பற்றவரும்ஶோகநிவ்ருத்தியைகாட்டுகிருர்(ஸமவகமெகூ
கயாதிகளுக்கிதி) இந்த ஶோகநிவ்ருத்தி யுபாய விஶேஷாநு
ஷ்டாநக்ருதையென்று கருத்து. பாபாரம்ஸக பாபநிவ்ருத்
கயாதி உபாயாநுஷ்டாந மில்லாத வதிகாரிவிஷயத்தில் உத்தர
க்ருத்யத்தைப்பற்றவரும்ஶோகநிவ்ருத்தியைகாட்டுகிருர் (இப்படிஜதி)
இது ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநஸஹக்ருத ஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து.
இனி ஆர்த்தப்ரபந்நனுக்கு ஸாதாரணஶோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகி
ருர் (ஆர்த்தேதி) இதுவும் அநுஷ்டாந க்ருதையான உத்தரகாலீந
ஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. த்ருப்தப்ரபந்நனுக்கு உபாயத்தைப்
பற்ற உத்தரகாலீந ஆக்ருத்யாதீந ஶங்காஜநிதஶோக நி
வ்ருத்தியை காட்டுகிருர் (கடியோரம்முதலானேதி) இதுவும் ஜ்ஞாநா
நுஷ்டாநஸஹக்ருத ஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இனி ஸமுத்

௨௦|| ஸ்வயம்வ்யக்த ஸ்வாராதநாத்மகமான ஸ்வநிஷ்டாதிகளிற்படியே ஸாக்ஷாத்ஸாதநங்களாயிருப்பன சில ஶாஸ்த்ரங்களாலே இப்ப்ரபத்தி ரூபமான ஸாக்ஷாத்ஸாதநம் நஶித்து ஸமுங்கிடையாதொழியில் செய்வதென்னென்று ஶோகிக்கவேண்டா. இச்ஶரீராநந்தரம் மோக்ஷம்பெற வேணுமென்று காலங்குறிக்கையாலே ஜந்மாந்தராதி ஹேதுக்களான ப்ராரப்தகர்மவிஶேஷங்களாலே நமக்கு ஜந்மாந்தரங்கள் வரில்செய்வதென்னென்று ஶோகிக்கவேண்டா. அநந்யப்ரயோஜநனாய் ப்ரபந்நனான இவனுக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான ஸர்வபாபங்கழிகையாலே கைவல்யாத்யநர்த்தாவஹங்களான அபாயங்களாலே ப்ரஹ்மாநுபவத்துக்கு விலம்பம் வருகிறதோவென்று ஶோகிக்கவேண்டா. இப்படி ஸர்வப்ரகார ஶோகஹேதுக்களுங்கழியும்படி யெனக்கநந்ய ஸ்ரவிஷயஸக்தனை நீயினி ஶோகிக்கையாவது முன்பு நிர்விஷய ஸக்தனாய் நின்றநிலையில் ஶோகியாதாப்போலே அதிவர்ணாஶ்ரமாய் இவ்வுபாயவிஶேஷ வைலக்ஷண்யத்துக்கும் ரக்ஷணஸர மேறிட்டுக்கொள்ளுகிறவி

ஸா-நீ || தைப்பற்றஜ்ஞாநராயீநஶோகநிவ்ருத்தியைகாட்டுகிருர் (இச்ஶரீராநந்தரமிதி) இதுவும் அநுஷ்டாநாத்ரகாலஸம்பாவிதஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இனி ஸமுத்தைப்பற்ற விலம்பஶங்காவ்யாவ்ருத்த ஶோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிருர் (அநந்யப்ரயோஜநனேதி) இதுவும் அநுஷ்டாநவிஶேஷாயீந ஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இப்படி அநேகயா ஸம்பாவிதஶோகநிவ்ருத்திபரம் 'மாஶுச:' என்கிற வாக்யமென்று சொன்னதுகூடுமோ? இந்த ஶோகநிவ்ருத்திகளெல்லாமுபாய விஶேஷவிஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களாலே ஸாத்யங்களாகையாலே வாக்யதாத்பர்யதயா 'மாஶுச:' என்கிறது வாக்யமாக ஸம்பவியாதோ? கிஞ்சாதிகாரிவிஶேஷணதயா ஶோகமே ப்ராப்தமாயிருக்க ஶோகநிஷேதந்தான் கூடுமோவென்ற ஶங்காவிஶ்வாஸஸித்தியேயநுவாதப்ரயோஜநமென்று வ்யதிரேகமுகேந உபபாதியாநின்றுகொண்டு ஶோகநிஷேதவாக்யத்தை உபஸம்ஹரிக்கிருர் (இப்படி இதி) அநுஷ்டாநபூர்வதஶையில் ஶோகமதிகாரிவிஶேஷணமா

ஸா-கா || ஜ்ஞாநௌஜ்ஜ்வல்யாதிவைலக்ஷண்யஜ்ஞாநநிஷ்டகஶ்லோகோக்தஶ்ரவணாதி ஶோகஜந்யம். ஸர்வஸதி வர்த்தமாநே க்லேஶே ஶோகே ஸத்ய விதவ்யநுவ்ருத்தி ஸ்வாபேக்ஷ்யாபாய ததுபஶக்ய தவிஶேஷாப்ய தஸ்நிஷ்டாநா தநநுகுணத்வாத். (இப்படி ஸர்வகாரேத்யாதிநா) நந்வேவம் ஸாத்யஸ்ய 'மாஶுச:' இதி வாக்யஸ்வாரஸ்ய ஸாரததயாதி ஶோகவ்யவஹித்வ பஞ்சாஹ. (இப்படிவரமேத்யாதி) தயதா ப்ரபத்தேரநு வ்ருத்திவதநேக்ஷேதஶோகநாம் வஹ்நேயோக்யாதிதாநாம் வஹ்நே

உ௨||ஞோவாயஹூ தஞஙவென்வ ஹாவத்துக்கும் என்பக்கலிலேஸவ
ஹரந்ராஸம் பண்ணி க்ரு தக்ரு த்யூயிருக்கிற வுன்னிலைக்குந்தகுதி
யன்றென்று திருவுள்ளம். இப்படி வுரஶ்லோகத்தில் ஸாரதமான
"ஶரஶாவஃ" என்கிற வுரஶ்வாக்யத்தில் தாத்வய்த்தைத்தங்கள் வுரஶ
மையிலே ஞுவாய்ர்கள் ஸஹிஷ்யர்களுக்குபதெஶிப்பர்கள். இச்ஶ்லோ
கத்தில் பதங்களிலடைவே, அதிகாரவிஶெஷம், ஞுகிஞுந்ரு பாரஷ்க
ரம், உருஷ்ரவபரிகராஞர ஶெநரவெக்ஷ்யம்; அபக்ஷ்வ வ்ருத்தீருனஹி

ஸா-நீ||ஞுஹும் பின்பு ஶொகமதூ்தாநளஹித்ராவஷயாகையாலே த
ஞிஶெஷயங்கூடுமென்றுகருத்து. இப்படியஶெகவ காரமாக' ஶரஶாவஃ'
என்கிற வாக்யத்திற்கு அஸர்ஞ்சொன்னது கூடுமோ, அஉ்யாவக
ஸ்ரீஹாஷ்யகாரவ ஹ்ருதிகளான பூர்வாஞார்யர்கள் ஸஹிஷ்யர்களுக்
கு ரஹஸ்யத்யாஶெஷாபதெஶகாலத்திலே பொதாவதஸர்ஞ்சமா
உபதெஶியாமையாலே அஸாமவ்யாயிகஷஶமைக பருவம்ஶியாதோ,
கிஞு ரஹஸ்யத்யாஶெஷாபதெஶகாலத்திலே ஸவத்த வனதாவக
பயஶதம 'ஶரஶாவஃ' என்கிற வாக்யத்திற்கு அதெஷாபதெஶமே
காணுமையாலே இது ரஹஸ்யத்யாந்தமதமாகையாலே இதினஷ்
யீவாரமும் ஸாமதமன்றோவென்ற இதுவே பரஶ்ரஹஸ்யமென்றரு
ளிச்செய்கிறார் (இப்படி உதி) ஸஹிஷ்யர்களுக்கும் வுரஶமையிலே உ
பதெஶிக்கையாலே இதுவே ரஹஸ்யதமமென்று கருத்து. இனி
வுரஶ்லோகத்தில் ஶஷ்டஹாவத்தாலும் அஸர்வஷஹாவத்தாலும் பதங்
களிலே ஸிஞங்களானவஸர்ங்களை வாக்யாஸர்ஷந ஸனஷ்யஸர்
மாக ஸம்ஹஹித்து அருளிச்செய்கிறார் (இச்ஶ்லோகத்திலிதி) (அதிகா
ரெதி) அநாவாரவக்ஷத்தில் "ஸவயஶ்ரு பரித்யஜ்ய" என்கிற
விடத்தில் ஸிஞமானவாகிஞுந்ராஶபாயிகாரமென்றபடி. ஞுகிஞுந்ரு
பாரஷ்காரவியிவக்ஷத்தில் காவஷ்யராஶமமென்றபடி. (உருஷ்
ரெதி) 'அநம்ஹாவொ யஶரணா' மென்றவஸர்மென்றபடி. (அஶ
க்யெதி) அஶக்யாரஸஹவஜரமென்றபடி. (உருஷ்ரெதி) தகவ த்யா

ஸா-கா||ஹு ஸவிஹித்தயாவஸாவாநாஸஸாநாஸர்மவெராஸர்நுஸம
கஷ்யஹ. (இச்ஶ்லோகத்திலித்யாதிநா) அயிகாரவிஶெஷித்ராரஹ்
அணையுடைமைஉத்ஶெந "அதொபக்ராயிகாரவ ஶாகிஞுந் பார
ஷிபா | அநம்ஹாவொயஶரணாஶக்யாரஸஹவாரணஃ|| தகவ்ரத்யா
ஶரவஶஶநம் ஷெ ஹூரஹநராயஸஞுவநம்" உதாக்ஷாஸவயஶரபரி
த்யாமஶஹ்ஜாஸர்உக்தாஃ (அணையுடைமை) ஞஜ்ஞாவகவஉபாயாஞாரா
பெ ஸகாயகரணாஸசஸர்ஃ. (ஶஷ்டஶக்தியாலுமஸர்வஸஹாவத்தாலு
மிதி) அநாவாரவக்ஷ அயிகாரஶ்ராவ்ஃ. த்ராமவியிவக்ஷ ஶெநர

ஸ்ரீ॥ தஸ்ய; ப்ரபத்திநிரபேக்ஷமாயும், உபாயவிசேஷத்தின் சுணையுடைமை, ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ஶரண்யவிசேஷம், ஶரண்யனுடைய ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யாதி குணவர்ணனமும், ஹிதபரோபதேசமும், ப்ராப்யனை ப்ராபகனாக்குகை, நிரபேக்ஷஸர்வவிஷய நிவ்ருத்தி ஸாதக்ருத்யமும், த்யாஜ்ய ப்ரதீக்ஷமும், உபாயாந்தரத்யாக நிரபேக்ஷமும், பரிகராந்தர நிரபேக்ஷ ப்ரபத்தியும், ஸர்வதர்மத்யாக ஶரண்யமும், ஶரண்யாந்தர பரிஹாரமும், ஶரண்யவிசேஷமும், உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேசமும், ஸ்வீகர்த்ருத்வமும், ஸ்வநந்ய ஸாத்ய ஸாத்யோபாய விசேஷம், அதின் பரிகரங்கள், ஸர்வாதிகாரமும், ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமும், ஸாகாரமும், கவிலம்பிதபலப்ர

ஸா-ஸ்ரீ॥ ப்ராப்யஶப்தமென்றபடி, (உபாயேதி) (சுணை)கதிஶயம். ப்ராப்யஸ்ய நாராயணமென்றபடி. ஸததவகாஶயம் ஆறு கரணம் ஸர்வேச்வரித்ரமஶப்தமாமென்றபடி. இனிஸர்வஜ்ஞனுக்கித்ர ரஹஸ்யஹிதபரோபதேசிகத்தித்ரமென்றபடி. இனி ப்ராப்யனே ஜத்ராதி ஶரண்யவைசிஷ்ட்யத்தைத் தேகஶப்தத்தில் ஶப்தஸம்ஹாரவிஶேஷங்களென்றபடி. நிரபேக்ஷதி ஸ்வாயாந நிவாரணஞ்சொல்லிற்று. த்யாஜ்யேதி ப்ரதீக்ஷ்யத்யாஜ்யகஞ்சொல்லிற்று. உபாயாந்தரேதி சதுரவாரேயநயஞ்சொல்லிற்று. பரிகராந்தரேதி, தவம்பேரவ்ய ஸம்பந்தஞ்சொல்லிற்று. ஸர்வதர்மேதி, ஸர்வஸாத்யஷ்வதைச் சொல்லிற்று. இனி ஸாகஶப்தத்திலஸ்விகாரம் ரெண்டு ஶரண்யதி ஸ்ரீவைசிஷ்ட்யஞ்சொல்லிற்று. உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேசமும் ஸ்வீகர்த்ருத்வம் ரெண்டும் ஶரணஶப்தமென்றபடி

ஸா-கா॥ நிரபேக்ஷ்யம் ஶப்தம். ஜதரே சூர்ணம். ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ஜத்ராதிநா ஸதிதிவசஸ்ஸ்யாராஸிதா:. தேஷாம் யஶ்ஶப்த: ஜதரே சூர்ணம். வாத்ஸல்யாதி: ஸௌஶீல்யாதித்ராதிஶப்தார்த்த:. (ப்ராப்யனே ப்ராபகனித்ராதிநா) "ப்ராப்யவைப்ராபகம் ஸ்வாயாந நிவாரணம் ப்ரபத்தவ்யாஜநாகுமே அநாயேயநயம் ॥ த்வம் தேரவ்யஸம்பந்த ஸ்வஸாத்ய ஷிஷ்டே" த்ருதீயாமாசப்தா: ஸ்வாதிதா: ஸ்வஷா ப்ராப்யப்ராபகேத்ராதித்ராஶப்தா: த்யாஜத ப்ரதீக்ஷ்யாதிக்ருதா: உபாயாந்தரஸ்தாநேத்ராதிநா ஶரணம் ப்ரத்யநயோரர்த்த: உக்தா: ஸ்வஷா ஸாத்யோபாயவிசேஷாதிஶப்த:. உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேசமாதிராம். பரிகராணிகவாதவிபாஷம் ஶப்தே சூர்ணம். ஶரணாகத க்ருதக்ருத்யகா நயஸ்ரிதத்ராம். தேகாலிக விரோதம் நயஸாதிஸ்வப்வா

ஶேஷித்வம், ப்ராப்யநிவர்த்தகத்வம், அதிகாரியினுடைய ப்ராப்தக த்வம், பாரதந்த்ர்யம், ரக்ஷகனுடைய ப்ரஸாதானுகூல்யம், ஸாத்ய ஸாதநம், நிர்ஹேதுக ஸ்வாதந்த்ர்யம், உபேயத்வம். ப்ராப்த வைலக்ஷண்யம், அவதார ரஹஸ்யம், ஶரணாகதனுடைய க்ருதக்ருத்ய த்வம், பரிபூர்ணமான தத்த்வங்களைப்பற்ற அத்யவஸாயத்தில் வ்யாப்தியில்லாமை, ஸம்பந்தஜ்ஞாநம், ஐகாந்திகவிரோதிஸம்பந்த க்ஷயம், விரோதிவர்க்கவைவித்யம், அவற்றினுடைய ஸம்பந்தஸாதந த்வநிவர்த்தகத்வம், ப்ரபத்தியே உபாயமான விரோதிநிவ்ருத்திகாலம், விரோதிநிவ்ருத்திஸ்வரூபம், க்ருதகைங்கர்யவ்யாவ்ருத்தயோகவஸ்துஸ்வரூபா விர்பாவம், பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவம், ஸர்வவிதகைங்கர்யம், அந ந்யாவ்ருத்தி, முன்புபோகஹேது ப்ராப்யமும், பின்புபோகிக்கப் ப்ராப்தியில்லாமை, விஶேஷகாமமெல்லாம் நிஸ்ஸம்ஶயத்வம், போகநிவ்ரு த்தி, நிர்பயத்வம், ஸர்வவிஶேஷம், ஶரீரபாதகால ப்ரதீக்ஷத்வம், நிரவதிக கைங்கர்யரஸிகத்வம், என்றிவை ப்ரயோஜநமாய் மற்றுமி வற்றுக்கபேக்ஷிதங்களெல்லாம் ஶாஸ்த்ரஶக்தியாலும் ஸ்வஸ்வபாவத்தாலும்

ஸூ-நீ ‖ ஹார்த்தாநுஸந்தாநாதி ப்ராப்யநிவர்த்தகத்வமித்யர்த்தம் ப்ரஜி யாதவ்யமென்றபடி. இனி அதிகாரியினுடைய இத்யாதி ப்ராப்யம் உபாஸ்ய மென்றபடி. இனி ரக்ஷகனுடைய இத்யாதி ஸர்வஸ்வப்ரதீ க்ஷத்வமித்யர்த்தம் ஸ்பஷ்டமென்றபடி. இனி ஶரணாகதனு டைய இத்யாதி ஸம்பந்தஜ்ஞாநவிஶேஷமித்யர்த்தம் ஸ்வாபா வ்யமென்றபடி. ஐகாந்திகவிரோதீதி, ஸாதநஸம்பந்த த்வம் ஸம்யக்ஸித்தி, ப்ரஹ்மாநுபவமும் விரோதிவர்க்க வைவி த்ர்யமிதி, ஸர்வஶ்ரமமென்றபடி. அவற்றினுடைய இத்யாதி வி ரோதிநிவ்ருத்திஸ்வரூபமித்யர்த்தம் ஸம்யக்ஸித்யாதி ஶாஸ்த்ரம் மென்றபடி. இனி க்ருதக்ருத்யாதி அநந்யாவ்ருத்தீத்யர்த்தம் த்வய த்யர்த்தம் விஶேஷப்ராப்திவைபவமென்றபடி. இனி முன்பு இத்யாதி நிரவதிக கைங்கர்யரஸிகத்வமித்யேஷ அர்த்தா: ஸார்வ ஜ த்ருத்யர்த்தங்களென்றபடி. ஆஹத்ய அன்பத்திமூன்றர்த்தங்கள் அநு

ஸூ-கா ‖ பஶ்பஶாஸ்ராஸ்ஸம்பந்தாந்த நிவர்த்யகாதிநேதாக்ஷயிஷ்யா மீத்யுத்தார்த்தா: பஹுவஶ்யாகஹேதவோ ஸாஸ்வத த்ருத்தார்த்தா: போகநிவ்ருத்திஶ்ராஸ்ஸூ தஸ்ய அர்த்தா:. (இவற்றுக்கபேக்ஷிதங்களெ ல்லாமிதி) ஶக்திர்ந்யாபேக்ஷிதஸ்ய வர்ணிக பஹிஸம்பந்தகாதிஸண்டி ஸ்யாவயாநேந விஹ ஸாதிநித்யாதர்த்தம். ஸர்வம் வாதார்த்தாநாந்த ஸ்வர்த்தய ப்ரதிபாதகதயாவகாஶ்த்ரி ஸ்வரூபாவ்யநுவாக்யார்த்தோஹ. (ஸ்வஶஸ்த்ரமித்யாதிநா) பின்துடர்ச்சியில்லாதபடி துவக்கறுத்து ப்ராஷ்

S. Rengachariar,
SATHAVADHANI,
SRIRANGAM.

ச|| அநந்யஶிஷ்டங்கள். ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்தியாய், பரிபூர்ணகாருணிக யாய், விளம்பக்ஷமனுமன்றிக்கேயிருக்கிறவுன்னாலேயறியவுமநுஷ்டிக்கவுமரிதாய் ஸவிளம்பமுமுண்டாயிருக்கிற வுபாயாந்தரங்களில்லாதே ஸர்வஸுலபனாய், ஸர்வலோகஶரண்யனாய், ஶரண்யத்வோபயுக்தஸமஸ்தாகாரவிஶிஷ்டனானவென்னை யொருவனையுமேயுபாயமாக வரித்துக்கொண்டு ஸாங்கஸம்பூர்ணமானவாத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணத்தைப்பண்ணு-இப்படியநுஷ்டிதோபாயனாய், க்ருதக்ருத்யனாய், எனக்கடைக்கலமாய், ஸத்யஸங்கல்பனானவென்னை பரமகாருணிகனாய், ஸர்வஜ்ஞனாய், நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யனாய், ஸ்வாம்யஸம்ருத்தனான நானேயென் ஸங்கல்பமே துணையாகக்கொண்டு ஸஹாயாந்தரமாய், அநந்தமாய், துஸ்தரமான ஸர்வவிரோதிவர்க்கத்தோடும் பின்தொடர்ச்சியில்லாதபடி துவக்கறுத்து என்னோடொக்க வென்னுடைய வாத்மீயங்களையெல்லாமநுபவிக்கையாலே த்ருப்தனாக்கி பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவ பரீவாஹரூபமான ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யத்தையுந்தந்துகப்பன்- நீயொன்றுக்கும் ஶோகிக்கவேண்டாவென்று சரமஶ்லோகத்தில் திரண்டபொருள்.

ஸா-ரீ|| ஶிஷ்டங்களென்றுகருத்து. இனிசரமஶ்லோகம்ஸகலவாக்யமோ? ஹீனவாக்யமோ? ஆசார்யவாக்யோத்தரீவ நாநாவ்ராத ஶ்ரவண விரோதம். த்விதீய ஸகல ரஹஸ்யம் சரமஶ்லோகமென்கிற ஸம்ப்ரதாயம் விரோதியாதோவென்றவவாந்தர வாக்யத்ரயமாக யோஜியாநின்றுகொண்டு சரமஶ்லோகத்திற்கு ஹேதுவாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனாயித்யாதியால்) இப்படி சரமஶ்லோகார்த்தம் நாநாவிதோபதேஶமாக க்லிஷ்டமாகையாலே உபாதேயமாகமாட்டுமோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு இந்த சரமஶ்லோகார்த்த

ஸா-கூ|| தோநுயாவநம்யாநஸ்யாத்யஸம்பாவிதஸ்ய கவ நராத்தாநம்வரண்யபாவேபிநாமேத்யர்த்த:. (தந்துகப்பன்) ப்ரயதாநுஷ்டிதஸ்ய. ஶேஷத்வஜீவஸ்ய ஸ்வாதீநாந்த கைங்கர்யஸ்ய ப்ர திவ்யகாலம் ஸர்வேஷாம் நிவ்ருத்தேர ஸமவதித யஹைங்கர்யம் விஶேஷ்யதி ஸமவதவர்க ப்ரயாநஹேதுத்வாதிதி ஸாவ:. உக்தார்த்தஸ்ய பூர்வாபரநிஷ்டாந பயங்க ஜ்ஞாநவ்ருத்தாவபேக்ஷாமாஹ இதி ஸாம்ப்ரதாயிகவ்யாக்யாநம் சரமஶ்லோகார்த்தம் காரிகயா ஸம்க்ருஹ்யாஹ (ஸகலேத்யாதிநா) (ஸகலம்) ஸமாஸவாக்யவா க்யார்த்தஸ்ய ப்ரயோஜநம் ப்ரயாநதிவார்த்த:. (ஸர்வம்) ஸர்வஸ்ய ப்ரயோஜநம் ஏதேந ஸகலஸாரார்த்தம் ஸம்க்ருஹீத:. உபாயா ந்தரஸ்ய த்யாநாதேவ ஸித்தேர் காரகஜந்ய உபாயத்வார்த்தியர்

௨௰॥ ஸகலம்ஸவ-ுவ் ஊம்யதேம் ஶ்ரீ யாஜாஷ்டம் ஸஹாஶ்ரீதைஃ ।
அவைதஶோகெநாவாஶெய-ு ரயம்வந்யாஃவ ஊஶி-தைஃ ॥

குறிப்புடன் மேவுந்தருமங்களின்றியக்கோவலனார்
வெறித்துளவக்கழல் மெய்யரணென்றுவிரைந்தடைந்து

ஸா-டீ॥ ஜாதம்ஸஊாவாய-ுஸம்வ் ஊாயாமதமென்கிறார் (ஸகுதிதி) (ஸகாம்) நாநாவியய்தே-ுஷ்யாநெ வஶ்தம். அதஸவ ஸவ-ுஸைஸுவ்ஊம் ஶ்ரீயாஜாஷ்டம் ஸஹாஶ்ரீதைஃ ஶரணாமதைஃ அதஸவாவைதஶோகெநாவாஶெய-ுஃ அயம் வும்யஶா தாம-ுஃ வஶாதெஶோகாஸ-ுஃ வ் ஊஶி-ுதஃ நத- ஷ்ஸவொஶஸூதி ஐத்யஸ-ுஃ.

இப்படி தாஶாஷுஃ என்று ஸவ-வ் காலஶோகநிவ்ருத்திசொன்னது கூடுமோ, அஜ-ு நனைக்குறித்து யாஷவொஷ்ரஹநாஸ-ுமாய்க்கொண்டு உவஹ்ரநொக்த்ராவுமாயும் இந்தஶ்லோகம் வய-வவஶிக்கையாலே ஶோகநிவ்ருத்தி வாஶாத்யு-ுகையாகக்கூடுமோவென்கிற ஶங்கையை வஶிஹாஶியாநின்றுகொண்டு வாதெஶோகாஸ-த்தை ஒருபாட்டாலே ஷ்ாநாஸஙாநயாகஸம்ஹஹிக்கிறார் (குறிப்புடனிதி) (குறிப்பு) அவஶாநம் குறிப்புடன் அவயாநத்தோடேகூட (மேவும்) அநுஷ்டிக்குமதான. (தருமங்களின்றி) அதெ-ுயாமஜ்ஞாநயொமஹக்திபொமாவொவாயாம்தரஙகளன்றிக்கே அகிஞநரென்றபடி. இதற்கு விரைந்தடைந்து என்கிறத்தோடே அஙயம். (அக்கோவலனார்) "வஶிதுணாய ஸாய-ுநா"மென்று ஸாயவஶித்ராணாஸ-ுவதீண-ுய் வந்த ஶௌவவெஷயாஞனஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய (வெறி) வஶிவைவத்தான. (துளவ) திருத்துழாயையுடைய (கழல்) திருவடிகளைஎன்றபடி. (மெய்யரணெ

ஸா-கா॥ ஶவெஷநவவெ-ுாஷ-ுாஸ-ுஸம்ஹ்ருஹீதஃ. ஶ்ரீ யாஜாஷ்டிக்யா ஶ்ரயணீயதாவயாக்ஷஸ்யஸவ-ுஸ்யாவ்யாவஶக்ஷணம். ஸஶெதநதாதிக்ய ஸ்யாஸ-ு உக்தஃ அவெத ஶோகெஶித்யாத்ராஷ-ுாஸ-ு உக்தஃ. ஷ்ஶவ்ராதீநாம்ஸாவாநாஸஙாநாயவாதெஶோகாஸ-ும்ஊாதிஶமாயயா ஸஷ்க்ருஹ்ணாதி (குறிப்புடனித்யாதி) (குறிப்புடன்மேவுந்தருமங்களின்றி) ஸாவயாநாநஷெயதயாஶவ்நஸாஷ்யஸவ-ுயதே-ுதஹவவ-ுகம். (அக்கோவலனார்வெறித்துளவக்கழல்) 'ஸவெ-ுஷாஶவெஶொகாநாம்வஶிதாதாவதாயகஃ। மஷ்ஷதெநம் ஶரணம்ஶரண்யம்வாராஷஷ-ுஹ" ஐத்யாதிஷ்ஸவ-ுஶரண்யதயாவ் வஶிஷஸ்யமாவாஷஸ்யநிரதிஶயஸாமங்கதாஐஸீஶிரஷம்க்ருதவாரணை. (மெய்யரணென்றுவிரைந்தடைந்து) "ப்த்ாகாஷாதரெணாவஶீநாந்யஸம்ஜ்ஞாதாஷெவதிவெ। வஶிணாதாதிஸம்ஹ்தாம் தத்ஷஸ்"த்யாக்ஷ்ஶீத்யா ஸத்வெதகாரவ ரக்ஷகா

௨௰॥ பிறித்தவினைத்திரள் பின்றுடராவகையப்பெரியோர்
மறிப்புடைமன்னருள் வாசகத்தான் மருளற்றனமே. (௫௩)

ஸா-நீ॥ (நின்று) ஸாத்யோபாயமென்றும் ஸித்தோபாயமென்று.(விரைந்து)விஶ்வஸித்து. (அடைந்து) ஶரணமாகப்பற்றி. (பிரித்த)விஸர்ஜிக்கப்பட்ட நஶிப்பிக்கப்பட்ட. (வினைத்திரள்) ஸர்வபாபமுமென்றபடி. (பின்துடராவகை) திரும்பவும்வாராதபடி. பண்ணிஜதி ஶேஷ: (அப்பெரியோர்)வேதாந்தங்களிலே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று ப்ரஸித்தனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய. (மறிப்புடை) மறிப்புவளைத்துக்கொள்கை ஸ்வீகாரிக்கை என்றபடி. (உடை) உடைய (மன்) த்ருடமான (அருள்) க்ருபாவாசகத்தால் "மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச:" என்கிறஶ்லோகத்தால் ஸர்வஸ்வீகாரணஸமர்த்தஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்திக்ருபாபரீவாஹ சரமஶ்லோகத்தாலே இதனாலே ஸஞ்ஜாதஶ்ரத்தமன்று இந்த ஶ்லோகமென்று கருத்து. (மருளற்றனமே) மருள் அஜ்ஞானம் அற்றனம் இல்லாதவரானோம் அஜ்ஞானந்தீர்ந்து தத்பலமுக்தஶோகந்தீர்ந்து நிஸ்ஸம்ஶயராய் நிர்ப்பரராய் நித்யஸந்துஷ்டராய் நின்றோமென்கை. இப்படி சரமஶ்லோகதாபமாக விலக்ஷணோபாயம் ஜ்ஞாதவ்யமென்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ, ஸகலஶாஸ்த்ராதி காரணாந்தரவமாகவும் அறியலாகாதோ, இது "ஆவேதஶாஸ்த்ரார்த்தஸாரார்த்தம் ப்ரதர்ஶித:" என்று ஸர்வாசார்யஸம்ப்ரதாயாகதமென்று சொன்னதுதான் கூடுமோ, வேதோபப்ருஹ்மணம் பண்ணுகிற ருஷிகளுக்கு ஸம்மதமாகவேண்டாவோ

ஸா-கா॥ விதிஸுகரஶீக்ரத்வ.(பிறித்து)ஸாநுபவ(வினைத்திரள்பின்றுடராவகை) ஸப்ராரப்தஸர்வநாஶ்யஞ்சாநுத்தீய ஸத்யார்த்தமேகத்யஜ்ய:. (அப்பெரியோர்மறிப்புடைமன்னருள்வாசகத்தால்) "தம் தேவதாநாம் பரமம் ச தைவதம், பதிம் பதீநாம் பரமம் பரஸ்தாத், விதாம தேவம் புவநேஶமீட்யம்" "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய ... ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச:" இத்யாதிஷு ஸர்வோபாயக்ருஷ்ணதயா ப்ரதிபாதிதஸ்ய பகவத: "இதி ஸர்வேஷாம் ஸத்யம்" இதி க்ருஷ்ண தஸ்ய ரக்ஷணே நிர்ப்பரவஸ்தேநாத்ஸ்வாத் ஸ்திரதயா க்ருபயோத்வாரோக்தேந சரமஶ்லோகேந(மருளற்றனமே) நிஸ்ஸம்ஶயாஸ்ஸ: அதஏவ வீதஶோகாஸ்ஸம்ஜாதா இதி பாவ:. ஶோகசரமஶ்லோகார்த்தப்ரதிபாதகவாக்யாநி வ்யாஸாதிவசநாதிமதஸ்ஸர்வேதா ஸமர்த்தயம் தஸ்யாசார்யாணாம் ப்ருஹ்மயம் ப்ரஶம்ஸந்தி தஸ்யது ஸர்வேஷாம் சரமஶ்லோகார்த்தஸ்ய வைதிகத்வம்

௭௰ ‖ [illegible] ‖

[illegible]

[illegible] கொண்டு [illegible] யருளிச் செய்கிறார் [illegible]

[illegible]

௨௦ || வேஶாசார்ய நஸளநகஸ்வ ஹ்ரூதய ஶ்ரேஷ்டாஶ்ரீரங்கநாத: ||

இதி கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
சரமஶ்லோகாதிகார ஏகோநத்ரிம்ஶ:.

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய * வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பதவாக்யயோஜநா ஸாரஸ்வாதிநீ.

ஸா-ஸ்வா || நாராக்ஷிரேவஸளயः தஸ்ய விஶிவா வீயிः தஸ்யாஶ்ஹ்ரவாந ஷஷ்ஹம் த்ராவ ஸ்ராக்ஷிர பெஸவெ ஸ்ராஹ்தஷ்ஸ்ாந ரவகஸ்ஹாவீயிரம் வஜ்ஜ்ஞவஜ்ஞ்ஞ: ஸெரவாந வஜ்ஞி திவஜ் ப்ராவிகாஸ.(உக்திஷ)ஷிவ்ய ஸம்ஷ்ஷக்திஷ "புகலொன்றில்லாவடியேன்-உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன் "நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணே சரண்" நயஸ்ாநிஷ்ஷ்ஹாஸ்ஹீ" த்யாதி ஸம்ஷக்திஷ சரமஶ்லோக வ்யாவ்யாநஸம்த்ராஸ. கதீஶ்ரேஷ்டா: வேஶாசார்ய.நः வ்யாஸஶிஷ்யः ஶளநகः"ஶளநகொஹவெ ஸஹாஶா ஶ்ரோம்ஷிரஸம் விபீவஹவஸணஃவஜ்ஞஹ்"இத்யாதள வஜிஸ:.குஜிஶ ஸ்ஷ்ஹ்ந வேசேத்ய வ ஹ்ருதயொ ஹ்ருஹ்யஜெ.(ஶ்ரீரங்கநாத:)கஸ்ஹ்ஹா ஸ்ராயார: வ்யாஸாஹ்யவெக்ஷயாவி கயிகஸா தயெந ஶ்ருதிஸ்ர த்யநஹணம் சரமஶ்லோகாஸ்வண்ஹ்நம் கவஷ்ஷி ஸதெ ஸாரம் கஶாஹயः ஸதகஸ்வகாஶாஷ்ஸவஹ்ரஹஸ்யாஸ்ருஹணம் கெக்ஷம் விஷ வஹ்ஹஜஹ்ஹாஜிஹ்தஹாஹ்ய வரிணதிவஶாக ஜாதஜிதி ஶீஜாஸ்வ த்யவஶாக நித்யம் ஶ்ரீரங்கபஶாஜிநः கஸ்ஹ்ஹாஷ்ாயெஸாஜீத ஶ்ரு திஸ்ர த்யநஹணாதி வதஶவிஶஹ ஹம்ஹீரந்யாய யக்ஷாஸ்வண் நஸரீகண்ண்ஹ ஸஞ்ஜாத்ராதிவேஷ ஸஜ்ஜொஷவரவஶ ஸஶஹீணஶ்ரீர:

ஸா-கா || ஶ்லோகாஸ்ாவிஸ்வாஸிதஸ்ய இத்யஸ்ய:.(பெஷாஜித்யாதி)ஷி ஶிவாயாம்ரயாயாம் ஸெரவாநவஜ்ஜியஸ்யா ஸவெஷ்ஹாம் ஸவெந ஸளயாவராஹணாயஹவதி தயா சரமஶ்லோகாஸ்நிஷ்டாநாம்வாக்யா வஹதாஸ்ாநஷ்ஹாநஸவெஷ்ஹாஜக்திஸ்யாதித்யஸ்:. ஸவஜ்ஜயெ சரமஶ்லோகாஸ்நிஷ்டாநாம் ஷிகடெவுஷிகா தஹக்திஹிஸ்கஹ நஷ்டாநெந நஸ்ாநஷ்ஹயவிஶேஷாநவஹ்ய ஸ்வயவிதவெயவாநதிஷ்ஷணி தெ ஸவெஜ் ஹவஹயாஹித ஹஹவஸ்கிம்கராஹவஞ்த்யஸ்:. ஶ்ரீரங்கநாத:

ஸா-டீ ‖ [illegible] ப்ரக்ஷீணாஶேஷ[illegible] சரமஶ்லோகஸ்ய வி[illegible] [illegible] இதி பா⁴வ:.

இதி ஶ்ரீ[illegible] க்ருஷ்ணார்ய தநூஜேந [illegible] [illegible] விரசிதாயாம் [illegible] சரமஶ்லோகாதி⁴கார [illegible] ‖

ஸா-கா ‖ [illegible] இதி பா⁴வ:.

இதி ஶ்ரீபா⁴ரத்³வாஜகுலதிலகஸ்ய ஶ்ரீநிவாஸகு³ரோ: பௌத்ரேண ஶ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம் சரமஶ்லோகாதி⁴கார: ‖

ஸ்ரீ:

ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரம்

ஸா-நீ || இப்படி பூர்வாதிகாரத்திலே சரமச்லோகத்தில் ஸாரதமமான 'மாசுச:' என்கிற சரமவாக்யத்தின் தாத்பர்யத்தை சரமதசையிலே ஆசார்யர்கள் ஸச்சிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பார்களென்று சொன்னது கூடுமோ, ப்ரஹ்மணுக்கு சாஸ்த்ரப்ரதானம் ஜ்ஞாநோபாயமானபடியாலே ஸர்வ ஶிஷ்யவிஷயத்தில் உபதேசம் ப்ராப்தமென்று சரமதசையிலே என்று விசேஷக்ரஹணங்கூடுமோ, "ஸம்வத்ஸரோஷிதே ஶ்ராவயேத்" என்று விசேஷவிதியாலே ரஹஸ்யார்த்தோபதேசம் ஜ்ஞாநோபாயநியமவிதானமென்றில் "ஶாஸ்த்ரஶிஷ்யா வித்யா பாஷ்யமேதத் பவேதவா" என்கிறது விரோதியாதோ, அது ஶக்திப்ரசாஸந ப்ரவர்த்தநவிஷயமென்றில் "க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோவதேத்" என்கிறது விரோதியாதோ, கிஞ்ச "ஸம்வத்ஸரம் ததர்த்தே ஶ்ராவயேத்" என்கிற விதியாலே ஒரு விஷயத்திலும் ஸர்வதா ப்ரதாநங்கூடாமையாலே சரமதசையிலேதான் உபதேசங்கூடுமோ, "பாத்ரஸ்தாத்மஜ்ஞாநஞ் க்ருபயா விஜ்ஞாஸமாஸேவ்யஜேத்" என்கையாலே கூடுமென்றில் அப்போது ஶிஷ்யஸாமாந்யவிஷயத்திலே உபதேசிக்கவேண்டுகையாலே ஸச்சிஷ்யர்களுக்கென்று விசேஷோபாதானங்கூடுமோ, ஸவிஶ ஸச்சிஷ்யர்களென்றது "ஸஞ்சேதநாத் தொவிதா:" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மஜ்ஞாநவானை என்றால் உபதேசம் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ, சரமவாக்யத்தின் தாத்பர்யத்தை ஸச்சிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பார்களென்று சொன்னால் ததிதர ரஹஸ்யார்த்தங்களை அஸச்சிஷ்யர்களுக்குபதேசிக்கலாமென்று அர்த்தஸித்தம் வாராதோ, ததிதர ரஹஸ்யார்த்தங்களை ப்ராபவயோக்யநாதிகளாலும் ப்ரஹ்மவிக்கலாமென்றும் ப்ரஸங்கியாதோ, ஆசார்யர்கள் உபதேசிப்பார்களென்று உபதேசாநுவாதமாகையாலே ஶக்திவிஸ்த்ருதோதகருணா ஶாஸ்த்ரணயநமும் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ, கிஞ்ச பெரியவாச்சான்பிள்ளைமுதலான ஸ்ரீபாஷ்யகார ஸம்ப்ரதாயஸ்த க்ருத க்ரந்தங்களிருக்கையாலேயுமிந்த க்ரந்தம் ஸாரதரம் வ்யர்த்தமன்றோ, ஸவிஶ ஆசார்யர்கள் ஸச்சிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பர்களென்று ஸாசார்யனுக்கு தாசார்யனவனுக்கு ததாசார்யனென்று கொள்ள

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

௩௦ || அபிஜிகமிஷோ: பாத்யம் பாதேயம் ப்ரயாண-
ஶ்ராந்திவிநய பரீக்ஷா ஸோபாதிகே க்வாவிவாதே |

ஸா-நீ || வேண்டுகையாலே ஸமாஸ்ரயணத்திலே உபதேசாதி இல்லாமை
யாலே பரமபக்திமான்களையும் ப்ரஸம்ஸியாதே, ஆசார்யர்களுபதேசித்
தால் "ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஜ்ஞானே பரிஸமாப்யதே" என்று நிஷ்டாஹாநியும்
ப்ரஸம்ஸியாதே, இத்யாதி பஹுவிதஸங்கைகள் பெறக்க சரிவந்
த்யயம் ஸம்ப்ரதாய ப்ரக்ரியாஸாமர்த்தாலே ஆசார்யக்ருத்யம்ஸிஷ்ய
க்ருத்யம் தல்லக்ஷணம் ஸாமாந்யதேஸ்யாதிகள் முதலான
வற்றைக்களையும் ப்ரதிவாதிக்கக்கடவதாய் ப்ரயோஜனாசார்யக்ருத்யாதி
காரத்தாலே ஆசார்யக்ருத்யத்தை விஸ்தரேண உபபாதியாநின்று
கொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ப்ரதிபாதகஸங்க்ரஹத்தாலே ஸ்லோகா
வாரத்தையும் த்ருஷ்டாந்தமாகப்ரகாசிப்பியாநின்றுகொண்டு ஸ்லோகத்
தாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அபிஜிகமிஷோரித்) (ப்ரயாண) "கம்பஸ்ய
பாரேஷு நபஸ்ய மத்யே நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே மஹதோ மஹீயாந்" இத்யு
க்தஸ்தாநத்யயம். (பாத்யம்) அநாதிவிஸம். (பாதேயம்) ராஜஸ்தோத்ரஸஹிதம்
பாதேயம். (ப்ரயாண) பரமபதம். (அபிஜிகமிஷோ:) அபிகந்துமிச்சோ:
அநேந "பாத்யஸ்தோத்ரஜ்ஞாநம் க்ருத்வா விஷ்ணும் ஸர்வகதம் ப்ரபுஜேத், வி
த்யயைவ ஸர்வம் காமம் தத்வஸ்ய ஸ்வாதிநே" இத்யாதிகம் ஸம்ப்ருஹ்யதே.
(ஆயம்) ஆசார்ய:. (ஶ்ராந்திவிநயபரீக்ஷாஸோபாதிகே) "ஸம்வத்ஸ
ரம் ததர்த்தம்வா மாஸத்ரயமதாபிவா | பரீக்ஷ்ய விவிதோபாயை:
க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோ வதேத்" இத்யாதௌ ஶ்ராந்தா: விவிதா: ஸதிக
பாஷாத்யாஹாரேண ஹேதயோ நாலக்ஷணவேதநாதிரூபேண விவி
தா: பரீக்ஷா: தாஸ் ஸோபாதிகே நிஸ்ப்ருஹேஷு. க்ருத்ஸ்ந மோக்ஷ
போதகவிவிபத்திரிணீஸ்ஸூராதிபி: ஸோபாதிகே (க்வாவி) அவம்ஹமதவா
த்ரயஸ்யாபாவஸாக்ஷாக்வா தீக்ஷ்ணம். (பாதே) பாத்ர ஶிஷ்யாத்

ஸா-கா || ரஹஸ்யத்ரயஸாரஸ்யாஸ்ய நிர்வஹ்ய: அதி
காரோ ஆசார்யர்கள் ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிப்பார்களித்யாக்ஷ
ஆசார்யக்ருத்யம்ஸர்வ காரம் நிரூபயதி தத்ர "பாத்ய ஸ்தோத்ரஜ்ஞாநம்
க்ருத்வா விஷ்ணும் ஸர்வகதம் ப்ரபுஜேத்" இத்யாதிபந்த்வக்ஷ காரேண ஶரீரவியோ
கார்ஷ பரிபவம் ஸம்யக் போதிதாய ஸச்சிஷ்யாய ஸம்ப்ரதாயபரம்
பராகதரஹஸ்யத்ரயார்த்தோபதேசித்யாஹ (அபிஜிகமிஷோரித்யா
திநா) "ப்ரயாணகேஶவேநஶ" இதிநிர்வசநத்தேஸியாமா ஸ்ரீமந்நாராய
ண: "திவ்யம்ஸ்தாநமஜரம் சாப்ரமேயம் துர்விஜ்ஞேயம் சாகமைர்பரமார்த்தம்
ஹத்யம் | மஹத் ப்ரமோதஸாக்ஷாத்ஸாந்து ப்ரபந்நாந்து கஶ்சித்கஶ்சித் ஜாயமாநஸ

உ௰ ॥ கநவமாணதயாயா ராஷிதவெஷூஹராயஃ
வூ ஓிஶதிநிரவாயம் ஸம்வூதாயவூதீவம் ॥

௨௰||இப்படி "மாநமேயாஸ்ச" என்றும், "தேவம் ஸர்வாஸ்ச ஸாமாந்யம் விதராம மாநம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே பூர்வா சார்யர்களுடைய ஸம்ப்ரதாயம் முதலாக ஸகலஸாஸ்த்ர ப்ரமாண ஸாரங்களாய் ஸம்ஹிதாதிகளும்போலே விஜாதீயர்க்கு ப்ரகாஸியாததான ஸ்ரீவசநபூஷணம் ஸம்ப்ரதாய ரஹஸ்யம் சேர்த்துத்தாங்களும் ஸம்ஸாரி

ஸா-டீ||வேதாந்தவேத்யமான வ்யாக்யானம். இப்படி ஆசார்யர்களுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வம் விதிவசத்தாலே ஸம்பாதிக்க வேணுமாகில் ஸ்ம்ருதிகளால் வேதம் ஸம்ப்ரதாயமாகவே ஸித்திக்கிறதோ, ஸம்ப்ரதாயமாக வேதம் ஸித்திக்கிறதோ, ஆகையால் வேதாந்த விசாரம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு வேதார்த்த ஸ்வரூபம் ஸம்பவிக்கும், அதுக்கு "ஆசார்யவான் புருஷோ வேத" என்கிற ப்ரமாணம் [illegible] ஸம்ப்ரதாயமாகவே ஸித்திக்கும், இது ஸம்ப்ரதாய ப்ரமாணங்களுக்கு ஸம்மதமாகில் ப்ரமாதாக்களுக்கு அநாதி ஸம்ப்ரதாயமாகையாலேயதடியாக ஸம்ப்ரதாயமே ஸித்திக்கும், அதில ஆசார்யனுக்கு ஸித்திக்கவேணுமாகில் ஆசார்யனுடைய "ஆசார்யா ஸ்ரவணாதேவ" என்கிறது விரோதியாதோ, இனி ஆசார்யனும் ப்ரமாணமன்றாகில் "ப்ரமாணம் ப்ரமாதா" என்கிற ந்யாயம் ப்ரஸக்தமாதோ, இத்யாதி ஸங்கைகளையும் பரிஹாரங்களையும் விஸதமாக பரிஹரிக்கிறார் (இப்படி இத்யாதிநா அருளிச்செய்வர்களிதுவென்று) (மாநமேயாதிதி) "விதாவி ஸ்மாகந்த வாராவாரஸ்ய ஸாமஸ்ய" மாநமேயாஸ்ச" என்று வசநம் ஸ்ரீயாஸ மாநம் ப்ரமேயம் மாநம். (ஸகலஸாஸ்த்ர) ஸாஸ்த்ரஸாரங்கள் ஸகலஸாஸ்த்ர ஸாரங்களென்றும் ஸம்ப்ரதாயங்களென்றென்றும் கருத்து. இப்படியாகில் இந்த ரஹஸ்யார்த்தங்களிதரர்களுக்கு ப்ரகாஸியாதேயிருக்கைகூடுமோவென்ற. (ஸம்ஹி

ஸா-கா||வேதவேதாந்தாநாம் ப்ரமாணத்வாத் [illegible] வேதாந்தவாக்யஜ்ஞாநம் வேதாந்த ஜ்ஞாநம் விஸிஷ்டமாகவேணும். அதில் வேதவேத்யம் (ஸம்ப்ரதாயம்) ஸ்ரீவம் ஸ்ரீவச ஸாதக்யம் வகாரமே [illegible] ஸம்ப்ரதாயம் ப்ரமாணம் ஸத்வாதிகம் ரஹஸ்யம் ஸ்ரீவ்ரதம் (ஸ்ரீவசநபூஷண) ஸாவாயே வேதாந்தார்த்த ஸாமாந்யார்த்த [illegible] விஷயவ்யாக்யாநம். ஸகலம் ஸ்ரோதவ்யம் ஸம்ப்ரதாய ஸாஸ்த்ரார்த்தம் விஸதமாக. (இப்படி மாநமேயாதித்யாதி) விதாவிஸாகவேத்யாதி மாநமேயாதித்யாஸ்ய ப்ரமாணம்

உக்தம்|| தத்ர "யோ ப்³ரஹ்மாணம் விதா³ய பூர்வம் யோ வை வேதா³ம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி|
தஸ்மை ஸர்வேஶ்வராய ஸ்வஸ்திவாசநம் ஸ்வாமிநே ஜாநகீநாத²
ஸ்வாமிநே நாராயணாய நம: | ஶ்ரீமான் ஶ்ரீவிபீ⁴ஷண: ஶரணம்
ப்ரபத்³யதே | யதா³ ப்ரதிபாத்³யம் ஸ்ம்ருத்வா ஸமாஶ்ரித்ய | ஸ
ர்வலோகஶரண்யம் ராமம் ஶரணம் க³த: ஸம்ஶய:, நாஸ்தி நிஶ்சய
ஜநஸ்ய ராஜ்ஞ: ஸகல ஶாஸ்த்ரம் ப்ரயாஸ: | விபீ⁴ஷணஸ்ய வி
ஶ்வாஸகாரகம் ஸ்வயம் ஸமர்த²ஸ்ய ஶாஸநம் || ஸம்ப்ர
ஹ்ருஷ்ட ப்ரஹ்ருஷ்டேந ஶரணாக³தாய ஸம்ப⁴வே | ஸம்

ஸா-௫|| ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டேதி) (விஜாதீயருக்கு) ஸஜாதீயரைப்போலே
தருக்கென்றபடி. விஜாதீயருக்குள் கையாலே ஜாதிபோலே ஸ்வா
பாவ ஸத்³ஜாதீயபா⁴வம் ஸ்பஷ்டமாக ஸாதனந்தெரியாதென்றபடி
(ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டேதி) ஸ்வயம் ஸ்வீக்ருதவிஸ்தாரமும் ஸ்வயம் ஸ்வீக்ருதஸம்பா⁴வமு
மற நிவாஸ ஸ்தானங்களிலே சேர்த்து என்றபடி. (தாங்களும் ஸம்ஶயித்து
இதி) உபதே³ஶத்திலேயும் விஶேஷம்பண்ணி என்றபடி. இதனா
லே ஸ்வபா⁴வ ஶ்ரோத்ரியமாக ஸம்ப்ரதா³யவித்³ய ஶங்கையில்லை
யென்று கருத்து. ப்ரபத்³யேதி ஸாக்ஷாத்ஸம்ஹிதாயாம் ஸம
ர்த²நம். ஸம்ப்ரதீதி ஶ்ரீராமாயணம் (ஸர்வஸ்வாய) ஸர்வத்ராவஹிதா
ய. "ஶ்ரீராமம் ப்ரபந்நந்தி ஸேவா:, ஸர்வஸ்தஸ்ய ஶரணாக³த"இதி
த்³வயார்த² (ஸம்ஸ்க்ருத்ய) ஶ்ரீவசநபூ⁴ஷணஸ்ய ஸம்ப்ரதா³யஸ்ய. ப்ரபத்
ஶ்ரீவிபீ⁴ஷண ப்ரஶஸ்தா ஶ்ரோதவ்யா ஸம்வாத³ஸ்ய தஸ்யாஹிதாய
ஸம்ப்ரதா³யஸம்பா⁴வ்ய ஸர்வஸ்வ ப்ரபாத³ஜித்யர்த²:. ஸ்வீகார்யம் ப்ரஜா
உக்த ஸ்வரூபாஶ்ரித ஸாக்ஷாத்ஸ்வீகாரஸம்ப⁴வோ ப்ரபத்³யோ ஜக
இதி பா⁴வ:. ப்ரஸ்தாவ ஸம்ப்ரதா³யஸ்ய ஸம்பந்நவிஶேஷ நிஷ்ட²ஶ:. ஸம
ர்த²நாஸம்ஸ்காராய ஸம்பா⁴ஷ்ய: விஶேஷண ஸாமர்த்²யஸம்பந்நீயஇதி ஸ்வீகா
ர்யம். ஸம்ப்ரதா³யேநோக்தம் (யதா³பி) ஸ்வஸ்வரூபேதி உபலக்ஷ
ணம். ஸர்வஶ்ருதிவிஶிஷ்ட ஸ்வஸ்வரூபத்வாத்³. (க்ருபேதி) ஸ்வீ ப்ராம
ஹஸ்ய ப்ரபத்³யத்வாத். நாவிக நிஷ்ட²ஸ்ய த்யாக³: ஸாரேண ஸமி
ஷ்காரஜ ஸம்ஸாரஸாக³ர:. ஸ்வயம் நிஷ்ட²ஸ்ய ஸ்வயம் நிஷ்டா²ரஹிதஸ்ய.
ஸ்வபா⁴வஸம்பந்ந: ஸ்வபா⁴வ நிஶ்சித: ஸ்வயம் ஸ்வஸ்ய விஸ்வாஸ
ஸ்ய ஸம்பா⁴வ்ய ஸ்வபா⁴வகாரகம் ஸம் ஸாமர்த்²யஶாஸநம் ஶா
ஸ்த்ரம் ப்ரத்யயஇதி ஸம்ப்ரதா³யாய:. (ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டேந) ஸம்ஸ்த்ருப்
தேந ஸம்ஸ்த்ருதாய ப்ரதிஷ்டி²தாய. (ஶரணாய) ஸமர்பணாய. (ஸ்வயம்) ஸம்
ஸர்வாய. (ஸம்ப⁴வே) ஸம்ப⁴வாய. (ஸம்பத்³யாய) ஸம்பத³ம்

ஸா-௫ || (விபீ⁴ஷணஸ்ய) விபீ⁴ஷணஇதி யாத்ர: ஶாஸ்த்ரநிர்ணீத
ஸ்ய. ஸ்வபா⁴வமேவ) ஸ்வபா⁴வாஸ்யம் (ஶாஸநம்) ஶாஸ்த்ரம்

ஶமி‖ஜ்ஞ தஜ்ஞாய வரோவதாவிடெ நெயம்கவெயதம் விநிரோயயாருப
ரெ ‖ ஶ்ரு ஸாநிதாயாமுணாநிதாய வராவவாருரதிரதாயநித்யம்|
விஶாஸயொமாய பாயாயவெவ கிர்யாவதெய கூதிணெஹிதாய ‖
விவிக்தஶீலாய விபிவியாய விவாருஹீநாய பஹுஶ்ருதாய | விஜாந
தெவெவ தயாஹிதக்ஷமாருமாய நிவ்ருத்தஸமாயதெஹிநாம் ‖ ஸ
ரெதமூலணெஹீநதமெநெய மெதத்ஸாரம் ப்ரஹ்மவிஶாஸமாஹாத்ம்ய
நஶ்ரேயஸாயொக்ஷ்யதி தாருரேஶக்ருதம் யமுவு வக்தாரமோவாத்ருரு
நாகஃ ‖ வ்யுவ்தீமிமம் யருவி ராத்வப்ரணம் ஊர்யாணநெயம் கவிஷ்ணவே
தாய | ஜிதெம்ஜியாவெப தருஸம்ஶயஜெ ஸவெகஃ ப்ருநெயம் வாரம்
நரேம்ஶ்ர ‖ காஸஉமாதெ ஸயமஸ்த்யகிம்சி நெதத்ரஸம் ப்ருஹ்மஶ்ருதம்
கவயாருந் | யமாவருக்தம் வாரம் வஶித்ரம் விஶோகமத்ருஜமநாவிமஸ்ம்,
விர்யுவெயவஸமம்காரம் மதம்வ்யம் ப்ரஹ்மவாதிநா | ஞ்வர்யுவிவ வொ
ராயாம் நகேவநாமிரிணெவவெகு, மப்வப்ராஶ்வணி தம்மந்ரா ஊயமுர
யாமியகாஜவ | யமுயாக்தாநு ப்ரபாயஜெ ஸாயப்நாம் ஶிம்ஹமாஷ்ரீ

ஸா-டீ‖ மந்ராய.(வரோவதாவிடெ) வரோவதாவ கூர்தெவ.ந
நெயமித்ரமய:. யாருரேஶவாம்விஜரும் நெயம்தணிபோயம்ஶ்ரு ஸாநி
தாய ரஹஸ்யாமுஶ்ருவணெ கவாநிதாய (மாணாநிதாய) ஶமருமா
ஷிமாணாநிதாய (விஶாஸயொமாய) விஶாஸயாத்ருநிதாய; (பாயா
ய) உவநிஷ்ருஹணக்ஷமாய. (கிர்யாவதெ) அநுஷ்டாநவதெ. (க்ஷ
மிணெ) க்ஷமாவதெ அநுஷ்டாநஜநித ஊர்ஜவஸஹிஷ்ணவெ. (ஹிதாய)
ஹொகஹிதாய. (விவிக்தஶீலாய) ஏகாஜெ வாஸஶீயாய. விபி: வி
யாநம் அஸ்வியாய பஹுஶ்ருவணயாக்தாய அதஏவ (விஜாநதெ)
க்ருதஜ்ஞாய ஹிதஎக்ஷமாருமஏ யஸ்யஸ: தமெஷு. யதா ஹிதமிதி
மெநெந வாம: ஹிதம் விஜாநதெ ஊதர்யுநய:. (க்ஷமாருமாய) க்ஷமாஸ
ஹிதருமாய ஊதி யொஜநா. (நிவ்ருத்தஸமாய) நிவ்ருத்தஷ நெஹி
ஷ ஸ்வத்ஸமபாஸெ ஏதஃஸமயொக்தம் ரஹஸ்யம் விஶாஸம்வாரம்
ப்ரஹ்ம விஶாஸவாப்ரஹ்மவதிவாருகமாஹா:. தாருரேஶ மாணஹீ
நெ யமுவ்ருவக்தாரம் ஶ்ரேயஸா நயொக்ஷ்யதி கா:த: அவாத்ருரு
நாகஃ. ஏராஊதிஸம்பொயநம். ரேஷம் ஸ்வஷ்டம். வரம்ப்ரஹ்ம த
அவகம். அய மாஜ்ஞிஶ்யவஅநமாஹ (விர்யுவெயவ ஸமம்காரமிதி) வா
த்ரஸாஹ ஊதி ரேஷ:. (நகவிதி) ஏநாம் விர்யாம் ஊரிணெ உஊஷி
ரொ அவாதெ நவெகு. (மப்வப்ராஶ்வதி) (ஶிம்ஹம்) வெஷம். (ஏ

ஸா-கா ‖ யாஅமுணமர்மத்ஜ்ஞாந ஜமகமிகிஸாவ: விஶாஸயொமாயதி
நெமாஷயாக்தியாக்தாயெத்ரமமு:. யாக்தினொஷா: வ்யாக்ர்யாஸாவவதித
அமுஶ்ர திவாதாருய:ஜரிணஶ்வவிவக்ஷிதாஅம்:.கஜத்ராகா:க்ஷாயா

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தே||வரேஸ்ஸ்ம்நாவ்ருஷ்டிர்க்ருதஜ்ஞரேஸ்வ்யூஷ்டாவீநவதேவஸ்ம் ஸாஹஸ்ரம் விஸாஜநேவே || அமிர்தாயாதிஸத்தாய ஸாஸ்ஸ ஸாவரா யவ | ந்யாயேந வ்யூஹதே ஸவம் வத்வம் ஸ்ரோவயோகிநே || அத வஜாயாதஸாரைம் ஸம்ஸாரஸ்வைவிஸியீ: | ஸயோமஹ்யஷ்வ தத்ஸா ஸந்ஹாம்ஸவ வ்யாதாஹவெஸ் || உஸஷிரேநிவவேட்ஜம் ஷிணெக்ஷந்யா வ யோஜயெஸ் | ஸ்யூஜஷாவாநரோவாஸநாவாதே ஸாஸுஹ்யஜெஸ், நநாவிக்காயா ந்யூஜவெ நாஸ்த்ரய கஷாவந | நைவஹிம் ஸாஹிராவயெ நஷூபாய விஸேஷஷ: || ஷாதவெராஜம் தராஜாயம் ஜம்தேராயம்ஹி நதாஷ்யஸ: | ஜஜவெமராஸக்தாயவெ ஷ்ணவாய விஸேஷத: || ஸவெவா ராணந்ந ஸஜுராய ஷாதவெராஷிமி கெநதா" "தொண்டற்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன், அந்தாதி மேலிட்டறிவித்தேனாழ்பொருளைச் சிந்தாமற்கொள் மினீர்

ஸா-டீ || க்ஷேஹிதாஸ்நய்யாஹவெயாஸ்ஸாஸக்லிஸ்லஸ்விஷ்யாஷா நம்நகதல்வ்ருத்திஹர்வ:. யஜவிஸேஷம் (வாவயது) ஸவ காரயந்து வரேஸ. ஸவ்யூஷ்: ஸ்வயவெ கிதவி நவ யாஸ. வ்யூஷ்டாவி ஸாஹஸ்ரம் ரஹஸ்யஸ்ய ஸ்விஸாஜநேவே நவ யாஸ. தஹி ஸவெஸ்வ வத்ஸ்ருதிதஸ்ராஹ (அமிர்தாயெதி) (ந்யாயேந வ்யூஹதே) "தவி ஸிவ்ணிவாதேநவரிவ் ஸ்வநவெவயா" இத்யாஷ்யுக்தவ காரண வ்யூஹதே நவஜாஸவ்யூஹதே (ஸ்ரோவயோகிநே) காரணத் யஸாஸ் யஸ்த்ராய. (அத வஜாயாதிதி) வ்யாதிஜாஸவஜாயாதிதஸ்ம:. ஸவிஸியீ:) விஸ்யீரவி வ்யக்திகஸி தாஸவீதி யாவஸ. நநாவிக்காயெதஷி ஸாதக்கிதஜ வவநம் நதாஷ்யஸ: ஸயோமஹ்யஷவெஷ ஷ்டவெராநஹவதி. (தொண்டற்கிதி) (தொண்டற்கு) ஷாஸர்களுக்கு ஹமவஸ் ஹக்தர்களுக்கென்றபடி. (அமுதுண்ண) ஸஷ்யதாவஹமவ ஷநாஹவாஸமாக (சொன்மாலைகள்) ஸஷக்திகளாகிற மாலைகள் ஸாரணனுக்கு ஹோமதயா ஹ்ருஷ்யம்மரீரராவ ஸஷக்திகளை சொன்னேன் (அந்தாதீதி) ஸநாதிமாயாநிபாணவ்யாஜெந ரஹஸ்யாஸங்களை ஜ்ஞாவித்தேன். (சிந்தாமல்) ஸவாதங்களில் யெறையாமல் (தேர்ந்து) இதின் வெஹவத்தை வாரம்ஸித்து (நீர்) நீங்கள் (கொள்மின்)

ஸா-கா || வாராஷ்டாஸவிஸிவிவெராஷாஹாரணராஹ (அமிர்தாயெ த்யாதிநாஸ்லோகத்ரயேண) ஸவாஸர்ரே ந்நகஸ்யாதவிஷ்யாவஷெஸயோமஹ்யயோமஹ்விஹாஜகக்ஷ்ஸ்ாவிஷ்ஷ்வ வத்திஸாஸ்ஸாவஷெஸயோமஹ்யயோமஹ்விஹாஜகஷெஹ்யாஹ. (நநாவிக்காயெத்யாதிநாஸா ஸ்லோகத்வயேந) யோமஹ்யநாஜெவாவஷெஷ்வ்யவஸ்ய ஸாவ ஷாயிக்ஷஹ. (தொண்டற்கித்யாதிநா) தொண்டற்கித்யாதி ஹமவஷ்

[illegible]||தேர்ந்''தென்று [illegible] [illegible] சொல்லுகிறபடியே [illegible] பண்ணும்படிக்கீடான [illegible] குணங்களையுடையவருய், ''[illegible] | [illegible] ||[illegible]

[illegible]||[illegible]யுங்களென்றபடி. [illegible]ங்களில்தோற்றுதவா[illegible] குணங்களுமில்லாமல் [illegible]ங்களுமுண்டாகில் [illegible] [illegible]யாதோவென்ற [illegible]ங்கள் [illegible] பண்ணும்படிக்கீடான [illegible] [illegible]ங்களென்கிற [illegible]த்தாலேயருளிச்செய்கிறூர் ([illegible]) ([illegible]) [illegible] [illegible]. ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) [illegible]

[illegible]||[illegible]. [illegible]. அந்தாதிமேலிட்டு[illegible] [illegible]. ([illegible]) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] || விஷ்ணோஸ்ஸத்வமயோ தேவ:" என்றுஞ் சொல்லப்பட்ட தேவப்ரக்ருதிகளுக்கு "ஸம்வத்ஸரம் [illegible] [illegible] | ப்ரீத்யர்த்தமிதி [illegible] || யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா: | [illegible] [illegible] நாராயண பராத்மநா" இத்யாதிகளிற் சொன்ன ப்ரக்ருதி [illegible] ஸ்தாநவிஶேஷமாக "ஶ்ரோத்ராதி [illegible]" என்னலாம்படியிலே [illegible] மாக வெளியிட்டு, [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஏந்து ஸா-நீ ஸா-கா ப்ராப்யாஸக்த ஸ்ரீதேஹ ஹஸ்த்ருய ஸாரெ

தேவ | அஜ்ஞாநஜ்ஞாநிஜாதஸ்ய பாஷாஸாபதேஸாரீம்” என்றும், விபரீதஸ்தூராஸார:” என்றுஞ்சொல்லப்பட்ட பாஸாரஞ் க்ருதிக ளுக்குமறைத்து சீரியதநமுடையார் சேமித்துவாழுமாப்போலே பரி தாஸ்ராய் வர்திப்பார்கள். இவர்கள் தேஹோந்த்ரியாதிவ்யதிரிக்தனாய் நித்யனாயிருப்பானொரு ஆத்மாவுண்டு. இச்வேதநாவேதநங்களிரண் டுமொழிய விவற்றுக்கெல்லா ஆதாரியாய் ஶேஷியாயிருப்பானொரு பரமா த்மாவுண்டு இப்பரமாத்மாவையொழிய விவ்வாத்மாவுக்குந்தானும் பிறரும் ரக்ஷகராககமாட்டாரென்று தத்வத்தையும், அநாதிகாலமந்தாதியாக ஸம

ஸா-நீ || ஹஜத்யாதி) ஸம்ஸ: யாதிருக்கவ்யாபநாயயதோநுஷ்டாநம். (ஷடத:)க்ருத்யாக்ருத்யவிவேககரோவிஷயாநுபவநிவ்ருத்தோஹஷ:. (அதிநஸ்ய)ஸ்வித்யாஹிஜநாநந்தேணாஹிஜாநோதிஜாந:(கேயஃ) பரவீபாகர விதத்விகார:. (பாரஷ்ய) ஸாயநாதேஷமகாரஸ்ய ஹாவக்வம். (அஜ்ஞாநம்) பராவரவஸ்துவிவேகதா. ஸதே ஸ்ஹாவாக் ஸாரீம்ஸம்பதஹிஜாதஸ்ய ஹவதி. க்ஷாரா: ஹமவதாஜ்ஞாதிவ்ருத்தி ஶீலா:. யதா ஸாத்விகதந்த்ராதிகளிலே சொல்லுகிறபடியே ஜத்யஸ் தேவ க்ருதிகளுக்குமறைத்து ஜந்த்ராநய:. இப்படியாகில் ஸக லாத்மதோஹமாகையாலே பரிதிதமாகையால் பிறருக்குமறைக்கில் சரண்யவாத்ரகபோலேயாகையாலே அதுஷ்கரமாகாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (சீரியேதி) (சீரிய) ஶ்லாக்யமான (சேமித்து) பிற ருக்குக்குடாதே நிக்ஷேபித்து. (பரிதாஸ்ராயிதி) “பொன்னுலகா ளீரோ புவனமுழுதாளீரோ”வென்கிறபடியே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமா கவுபதேஶிக்கையாலே “ப யோஜநநீஹெ”த்யாதிந்யாயப்ரஸம் ஹமில்லையென்றபடி. இப்படியாகில் அஜ்ஞாதரான பரமாத்மக ஶிஷ்யர்களுக்கு அநுபதேஶம் ப ஸம்ஶியாதோவென்றவயிகாரிநேஹ தேந விஷ்ணோ ஶ்ரவணாதிகளுக்கு விஷ்ணோணாபதேஶிப் பர்களென்றும் ஸாத்ஸாராதிகளுக்கு ஸம்ஹேணோபதேஶிப்பர் களென்றும் வ்யவஸ்தையாலே விரோதமில்லையென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவர்களிதி) (அதாதியாகவிதி) ரணஜநநமாகவென்றபடி. ரக்ஷித்த ருளவேணுமென்று என்கிறதற்கு ஶரணமாகப்பற்றி என்கிறத்தோடே

ஸா-கா||ஸ்ஹாவதித்யஃ.(அஜ்ஞாநம்) தத்வஹிதபாரஷ்யாநாத விவேக:(சீரிய)ஶ்ராவ்யத்யஃ (சேமித்துவாழுமாப்போல) தஸ்ய ஹவியிஷ்டஸ்தேயெநிக்ஷபாதிநாஸா ஶாவ்ருத்தம்க்ருத்வாதஸ்யவிநாஶேஅஶ்ரு த்யாநுஹவந்யாபெநெதஃ.உபதேஷ்டவ்யத்வம்தத்ராபதே ஶப்ரகாரம்ஜத்ராகாம்க்ஷாயாம்ஸ்ரீஶதேஹாநாம்ஸம்க்ஷதப்யாணாம் தாதிபஹாஷாவாக்ய ஶ்லோகேநவதஸ. (இவர்களித்யாதிநா)

உபதேசித்துப் போந்தவடியேனுக்குஇனியொரு ஜந்மவாஸாதிக்லேஶம் வாராதபடி திருவடிகளைத்தந்துரக்ஷித்தருளவேணுமென்று ஆசார்யன் ப்ரஸாதித்த ஜ்ஞாநவைராக்யபக்த்யதிஶயத்தாலே ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளை ஶரணமாகப்பற்றி ஆத்மாத்மீயங்களையும் அவற்றைப் பற்றவருஞ்சுமைகளையும் அங்கேஸமர்ப்பிப்பதென்று ஹிதத்தையும், ஸதாசார்யன் காட்டிக்கொடுக்கக் கைக்கொண்டவெம்பெருமானினிநம்மை யொருபடிக்குங்கைவிடானென்கிற தேற்றத்தோடே யிங்கிருந்த காலம் பகவத்பாகவதகைங்கர்யமான நிரவதிகாநந்தவ்ருத்தியோடே நடப்பதென்றுதாத்பர்யத்தையும் ஸம்ப்ரதாயவிதுக்களுக்குச்சுருங்கவருளிச்செய்வர்கள்.

ப்ரத்யக்ஷ விலக்ஷணம் ப்ரக்ருதித்வஸ்தாவஸ்திதஸ்வரூ

ஸா-நீ || அநந்யம்.ஶரணமாகப்பற்றி ப்ராப்யமாகப்பற்றிஎன்றபடி.அ பயத்தாலேரக்ஷித்தருளவேணுமென்றுஹம்ஸிஸாயிபண்ணிதவஸ்துமாக ஸமர்ப்பிப்பது உதாஹ்ருதம். ஸம்ப்ரதாயவிதுக்களுக்கிதி பூர்வம் வெளி யிட்டு என்றது விஸ்தாரப்படியென்று கருத்து. (தேற்றத்தோடே) வி ஶ்வாஸத்தோடே என்றபடி. (பகவத்பாகவதகைங்கர்யமிதி) பகவத்கைங்கர்யம் உபோத்காதம். இப்படியுதாத்பர்யத்தையுமென்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது ஸாக்ஷாத்பாஷ்யத்தை ஆசா ர்யர்களுபதேசிக்கவில்லையென்று ஹேதுக்கையாலே பாஷ்யத் துக்கநுபதேஶ்யம் ப்ரஸம்ஶயாதோவென்கிற ஶங்கையை உத்தர வாக்யத்தை என்றது உபலக்ஷணதயா ஹேயபக்ஷமென்று வ க்தவ்யத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு பூர்வஶிஷ்யாதிகளுக்கு உபதேசித்தார்களெ ன்கிறவர்த்தத்தை ஸ்வவிஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தாநபூர்வகத்தாலே ஸாதிக்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷ இதி) ப்ரக்ருதிதத்வ

ஸா-கா ||இவர்களிதம்அருளிச்செய்வர்களிதிஅநுநாயம்.(அந்தாதி யாகேதி)பூர்வஶரீரவிநாஶகாலோத்தரபூர்வதேஹாத்ரிணாத்ர ஶரீராரம்பஹேது யதாஸ்வாதந்த்ர்யம். ஸ்வகுணகமாத்மநாம் தே ஶநாத்யாதிஶரீரவிஶ்லேஷாநந்தரகாலே பகவத்ஸம்பந்தம் வஸ்துத்வாதிஶரீரவிஶிஷ்டத்வம் ப்ரத்யக்ஷைகவேத்யம்” இதி “ஸ்வஶரீரவ்ருத்திவத்தள்ளஹதிஸம்வர்ஷ்டம் ப்ரத்யக்ஷைகவேத்யம்” இதி த்யாதிஷ்வாபவத்யுக்தி. த்ருதீயஸ்தாநஸ்தாநாதே“அத்யேதயோர்வ த்யாதிஷ்வாபவத்யுக்தி. யோஷம் ஸ்ரேணவதாநீ ஶாநிக்ஷூ ராணாம் ஸர்வதாவஸ்திநிஷ்ட யோநு தரேணவதாநீ ஶாநிக்ஷு ராணாம் ஸக்ருதாவஸ்திநிஷ் தாநி ஹவிஜாயஸ்வ ஹ்ருயஸ்வ தேதக திதீயா ஸ்தாநம்தேநாஸள ஜோகோ நவஸ்வயம்த்”இத்யாதிஷிநிரதஶரீரஸம்பந்தம்ஷூஶ ஸ்தம். அதஸ்வேஷாம்ஸவாஶரீரஸம்பந்தோஸாஸ்திஹாவ:. (ப்ரத்ய க்ஷ:) ப்ரத்யக்ஷாதி) (ப்ரத்யக்ஷ:) அவஶேஷ்ய: ஜீவாத்மதிஶேஷ: (தத்வார்த யஜுத்யாதி)

ஶ்லோ॥ தத்த்வஜ்ஞாநாத் புருஷார்த்தம் ஹிததமம் தத்விஷயவ்ருத்திபேதம்|
இத்தம் தத்த்வஹிதே புமர்த்த இதி ச ஶ்ரேயாம்ஸி ஸங்க்ஷேபத:
ந்யாயேந ந்யாய்யநாம்ஸ்யஷ வேங்கடநாததேஶிகா:॥

ஸா-நீ॥ இத்யத்ர ப்ரபந்தஸ்யோபஸம்ஹாரஸங்க்ஷேபமாஹ. தத்த்வ ஜீவேஶ்வரலக்ஷணம் தத்த்வம் ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதவிஶிஷ்டம் ஜ்ஞாத்வா ஈஶ்வரோபாஸநம் விலக்ஷணம் ப்ராப்யம் ஸாதநம் சேதி நிஶ்சய:. தத்த்வ ஜீவாத்மா ஈஶ்வரஶ்ச ஸ்வரூபத: ப்ராப்ய ப்ராபகஶ்ச ஸ்வாமீ விலக்ஷண: ப்ரக்ருதிஜீவாப்யாம் விலக்ஷண: ஸாதநஶ்சேதி நிஶ்சய:. தத்விஜ்ஞாநாத் புருஷார்த்தம் ஹிததமம் ஹிதம் கைங்கர்யமாஹ ஹிததரம் ஸ்வாமிந: ஹிததமம் ப்ரபத்திரிதி பாவ:. தத்விஷயவ்ருத்தி: தத்விஷயத்வம் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி ஹிதஸாதநஸ்வரூபஸாதநத்வம் ஸம்ஸக்தம் ஸ்வீக்ருத்ய. இத்தம் ப்ரகாரேண தத்த்வஹிதபுருஷார்த்தரூபேண ஶ்ரேயாம்ஸி தத்த்வஹிதவிஶேஷாத் புருஷார்த்தவிஶேஷாஶ்ச ஸங்க்ஷேபத: வேங்கடநாததேஶிக: ந்யாயேந ஸங்க்ஷிப்ய ப்ரகாஶ்ய ஸர்வஜ்ஞாநோந்நத்யஸ்ய ஸ்வாத்மநோ ஸங்கல்பாத் ந்யாயேநைவ தேஷாம் ப்ரத்யுக்திரிதி பாவ:. "ஏதாநி ஶ்ரேயாம்ஸி ஸமஸ்தாநி"இதி ந்யாயேந ந்யாய்யநாமாஸ்யஷ. தத்த்வஹித புருஷார்த்தாநாம் ஸங்க்ஷேபாயாஸேந விஸ்தரேண ஶ்ரேயோ ஸ்வரூபம் ப்ரகாஶிதவ்யமிதி பாவ:. ப்ராசீநஜீவநார்த்தம் ஸம்ஸாரிணாம் ஸுகீக்ருத்ய ஶ்ரேயஸ்: ஸங்க்ஷேபோ யஸ்ய ந க்ருதம். தத்ராவாப்த: ந்யாய ஸ்வயமேவ ஸ்வீக்ருத்ய ஸ்வார்த்தோபரிதிபாவ:. ஏவம்ஸதி ஸர்வத்ர ஶ்ரேயஸ்த்வம் (வேங்கடநாதேதி)

இப்படி தத்த்வஹிதபுருஷார்த்தங்களை யதார்த்தமே உத்தமானந்த ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரநிபந்தனத்திலே ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ ஶக்த்யாதிகளை உத்தேஶ்யங்கள் ஶ்ரேயஸ்ஸுகளாக தோற்றுகையாலே யது ஸ்வாமீசேஷபூதராயிருக்கைமல்லாமையாலே ஸுவிஸ்ரம்பணீயமாக ஶரணவரியாதோ, அதுவும் ஸ்வாமியுடைய ப்ரஸாதமென்றில் ஆனாலுமிந்த நிபந்தனத்துக்கும் முன்பு ரஹஸ்யார்த்தங்களிருக்கவிருந்த நிபந்தனநிர்மாணந்தான் கூடுமோ, கிஞ்ச ப்ரபந்நமுமாவாருடைய ப்ரஸாதமாத்ரலும் வி

ஸா-கா॥ தத்த்வாத்மஜீவாதிலக்ஷண இத்யர்த்த: (புமம்) புமர்த்தம் ரக்ஷணீயம் ஹேயம் தத்ஜ்ஞேயம் இத்யர்த்த:. (வேங்கடநாம) ரக்ஷணீய தயா ஸ்வாத்மநோ ஸ்வாமியுக்தஸ்வரூபவதாமித்யர்த்த:, நநு ப்ரஹஸ்ய ப்ரபத்யுபாய ப்ரகாஶநம் ஸம்பந்தாதேவாஸ்வாமியுக்தமோக்ஷ வ்ருத்தித்வஞ்ச ஸங்க்ஷிப்யைதத் ப்ரபந்தம் ரஹஸ்யத்ரயார்த்தஸாரம் வக்தும் ஸம்பநேஸ்மின் கிமிதி ஸம்ஸாரஸ்ய ப்ரதிபாதநமிதி ஶங்கா

௪௦ ॥ இப்படி ரஹஸ்யத்ரயத்தைப்பற்றினகீழும்மேலுமுள்ள பாசுரங்களெல்லாம் வேதாந்தோதயந ஸம்ப்ரதாயமான மடப்பள்ளிவார்த்தையை ஆசார்யன் பக்கலிலே தாங்கேட்டருளினபடியே கிடாம்பியப்புள்

ஸா-நீ ॥ ஸ்ரோணாதி நாதந்யாயாவமும்ஸம்ஹாவிதமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிரஹஸ்யத்ரயத்தைப்பற்றினவிதி) (பற்றின) ப்ரபந்ந ப்ராணம் வெண்ணா ப்ரயித்திருந்துள்ள. கீழுள்ள பாசுரங்களாவன ஸதாசார்யஸேவையானவிந்தநிவந்தனவாக்யஜாதங்கள். மேலுள்ள பாசுரங்களாவன இப்படி ரஹஸ்யத்ரயத்தைப்பற்றின வென்கிற வாக்யத்துக்கு பிற்பட்ட பாட்டுக்குறியவென்கிற பாசுரம்முதலாக ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாராதி வாக்யஜாதங்கள். இதுக்கு பிழையறபேசுவித்த பாசுரங்களென்கிறவிடத்திலேயந்வயம். (வேதாந்தேதி) தத்த்வத்துக்கு ப்ரயநாசார்யனென்று ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகரான ஸர்வஜ்ஞரு ண்டுதஉக வேதாந்தஶாஸ்த்ரத்துக்கு ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகரான உதாரவ்ராவத்மகதயாஸகுலாவாயஸம்பந்தரானபடியாலே கிடாம்பியாச்சான் வேதாந்தோதயநரென்று ஸகல ஶ்ரீவைஷ்ணவஜந ப்ரஸித்தரென்றபடி. (மடப்பள்ளீதி) திருமேனிப்பறிவுஞலே ஸவியதிருமேனிகைங்கர்யமும் திருவாராதநாவயத்தகவாத்ராதிஶோதந ப்ரஸ்ருதி வநநகஸா நெந்வேத்யமாதி ஸகல்பணகைங்கர்யமும் "ஸிக்ஷாவயதநக்ஷணைஷு" ஐத்யாதிவிரஜமாகவாஜகாத்ரபக்தி தைஶயிலும் ஆசாரஶையிலும்பந்தக்ரவாவிஷயருய்க்கொண்டு ந்யாயாஜிததரவ்யங்களாலே ஸ்வயம்தளிகைக்கிப்பண்ணி ஸாயங்காலம்பண்ணிவைத்து திருமேனிபோஷணகைங்கர்யமும் செய்தருளுகையாலே ப்ரஹ்மா நாராயணா நஸாதிகைங்கர்ய வ்ருத்தராயராவக ஏகாயகாலகங்வ்ராஸ்த்ரவார்த்தாவாநிகதயா மடப்பள்ளிகைங்கர்யபரரென்று கிடாம்பியாச்சானை ஸகலஶ்ரீவைஷ்ணவர்களும் திருநாமஞ்சாற்றி முதலியாண்டானை ஶ்ரீபாஷ்யகாரபாதுகையென்றும், ஸாத்யமாநஸா யனை வ்ராஸாசார்யரென்றும் வ்யவஹரிக்கிறப்போலே வ்யவஹரிப்பர்கள். இதனாலே ஶ்ரீபாஷ்யகாரக்ருபாபாத்ரகோஷ்டிவிஷயதயாஜதராவஹராயவெவக்ஷண்யமும் தத்ஸம்ப்ரதாயஸ்ய உபாதேயதமும் வ்யஞ்ஜிதமென்றபடி. மடப்பள்ளிவார்த்தையை ஐதிவாம். மடப்பள்ளிவார்த்தையென்று ஆசார்யன்பக்கலிலே என்றுவாமமானாலும் மடப்பள்ளிவார்த்தையை யென்றவநுஷங்கம்பண்ணி பழக்கிவைக்கவென்

ஸா-கா ॥ வழிஶ்ரித ஐத்ராஹ (இப்படிரஹஸ்யத்ரயத்தைஐத்யாதி நா) ரஹஸ்யத்ரயாஸ்தயாபவெளக்ஞாதி வக்ஷ்யமாணாநிவ ஶாஷ்ய காரணவேதாந்தோதயந ஐதிக்ருதநாமாங்கிடாம்பியாச்சானித்ய

[illegible] ॥ னாரடியேனைக்கிளியைப்பழக்குவிக்குமாப்போலே பழக்குவிக்க அவர்திருவுள்ளத்திலிரக்கமடியாகப்பெருமாள் தெளியப் ப்ரகாசிப்பித்து மறவாமற் காத்துப்பிழையறப்பேசுவித்தபாசுரங்கள்.

பாட்டுக்குரியபழையவர்மூவரைப்பண்டொருகால்

ஸா-டீ ॥ று சுவயிப்பது. (கிளியைஎதி) இதனாலே [illegible] என்று கருத்து. (அவர்திருவுள்ளத்திலிரக்கமிதி) (இரக்கம்) ஸ்நேஹம். (பெருமாளிதி) ஸ்ரீஹய[illegible]வனென்றபடி. இதனாலே [illegible] இல்லையென்றும் [illegible]மென்றும் கருத்து. இப்படி பெருமாள் பிழையற பேசுவித்த [illegible]மன்று இந்த [illegible] மன்றிக்கே [illegible]த்து [illegible] வெளிய்த்து [illegible]மென்று சொன்னதுகூடுமோ? இப்படி [illegible] பண்ணிவைக்கக்கண்டதுண்டோ? கிஞ்ச இப்படி பண்ணிவைத்தாலும் [illegible] முதலாழ்வார்கள் [illegible]த்தை பண்ணிவைக்கத்தான் கண்டதுண்டோவென்ன இதுக்கு[illegible]மாக முதலாழ்வார்கள் [illegible]த்தை [illegible]யாநின்றுகொண்டு ஒருபாட்டருளிச்செய்கிறார் (பாட்டுக்குரியவிதி) (பாட்டுக்கு) [illegible]மாலைகளுக்கு. "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible]மென்றபடி.

ஸா-கா ॥ [illegible] (பாட்டுக்குரியேத்யாதிநா) (பாட்டுக்குரிய பழையவர் மூவரை) [illegible]

௨௰ || மாட்டுக்கருடருமாயன்மலிந்துவருந்துதலால்
நாட்டுக்கிருள்செகநான்மறையந்திநடைவிளங்க
வீட்டுக்கிடைகழிக்கேவெளிகாட்டுமிம்மெய்விளக்கே (௫௰)

ஸா-தீ|| (உரிய)யோக்யரான(பழையவர்)"யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:" என்கிறபடியே நித்யஸூரிதுல்யரான.(மூவரை)பொய்கைமுனி பூதத்தார்பேயாழ்வாரென்கிற மூவரை. (பண்டொருகால்)முன்னொருக் காலத்திலே த்வாபரயுகத்தில் ஒருகாலவிஶேஷத்திலே என்றபடி.(மாட்டுக்கு) மாடு தநம் வித்தமித்தநவேதநருக்கு. (அருடரு) க்ருபையைப்பண்ணுமவனை. (மாயன்) ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனென்றபடி. அருள்தரு இதி ஸாபிப்ராயம். க்ருபயா ஜோஷஜீவநாயமென்றபடி. (மலிந்து)அதிகம்(வருந்துதலால்) வ்யாஸப்படுத் துகையால் அத்யர்த்தவிஶேஷேண ஸம்மர்த்த ஸஞ்சாரதேஶ ஸ்வீகாரணத்திலேயென்றபடி. (வீட்டுக்கிடைகழிக்கே)திருக்கோவலூரி லே ஒரு ம்ருகண்டுதேஹளியிலே. (மெய்விளக்கு) ஸத்யதீபம் தேஹளி யிலுண்டானமான ஜகத்வ்யாப்தி திருவந்தாதித்ரயாத்மக ஸத்யதீபம் காஶக விளக்கு. ஸகலவஸ்துஸ்வரூபாதி ப்ரகாஶகஸ்வரூபமெல்லாம். (நா ட்டுக்கிருள்செக) நாட்டுக்கு லோகத்துக்கெல்லாம் இருள் அஜ்ஞாநாந்த காரம்செக நஶிக்கும்படி. (நான்மறை) நாலுவகைப்பட்ட வேதங் களுடைய. (அந்தி) நாலு வேதாங்கஸம்பந்தியாய் தத்வநிர்ணாயகமான. (நடை) ஸத்வப்ரவர்த்தமார்க்கங்கள். (விளங்க) ஸம்யக் ப்ரகாஶி

ஸா-கா|| யாவிஸம்மவதாம் ஸம்யக் ஸ்தோதம் யோக்யாநாம் ப்ரவிஷ்டாநாம் த்ரயாணாம் ஸரோஜோத்பவாதீநாம் பூர்வாசார்யாநாம் ஸாதீநாம் (பண்டொருகால்) த்வாபரயுகே கதாசித். (மாட்டு)ஸம்பதே.(கருடருமாயன்) அத்புதசரித்ராய ஜநோதநதீர்த்தவேண க்ருஷ்ணேந. (மலிந்துவருந்துதலால்) அதி க்லேஶப்ரயாஸகாரணாத் அத்யந்தஸம்மர்த்தகாரணாத் ஸங்கோசிதத்வாத். (நாட்டுக்கிருள்செக) ஸகலலோகாநாம் அஜ்ஞாநநிவ்ருத்த்யர்த்தம். நாடுப ஶோதேஶவாசகவி தத்ர ஸகலபதார்த்தகம் தமோ நஶ்யத்வதி ஶாஸ்த்ர உபாஸகஸ. (நான்மறையந்திநடைவிளங்க) ருக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வ வேதஸம்ந்திந்ய வேதஸாரதே ப்ரதிபாதிதஸ்ய ஸத்வ வ த்ரிவேதஸநாதநஸ்ய ப்ரகாஶநாய. (வீட்டுக்கிடைகழிக்கே) மோக வப்ரே கிஞ்சித்க்ருஹதேஹல்யாம். (வெளிகாட்டும்) ப்ரகாஶம் ஜநயதி ஸம்யக் ஜ்ஞாநம் ஜநயதீத்யர்த்த:.(இம்மெய்விளக்கே)அயம் ப்ர பந்தத்ரயாத்மக: ஸ்தோத்ரப்ரதீபஇத்யர்த்த:.யத்வா(நான்மறைஇத்யாதி) ருக்யஜுஸ்ஸாம வேதஸ்யாந்தே ப்ரதிபாதிதாவிர்பாவி ஸாமர்த்யவே ஸாமர்த்ய ஸ்திதிஸ்து ப்ரவர்த்யேணவிவர்ஷணாநந்தமதி:.(வீட்டுக்

௭௬|| மருளற்றதேசிகர்வானுகப்பாலிந்தவையமெல்லாம்
இருளற்றிறைறயவனிணையடிபூண்டிடவெண்ணுதலால்

ஸா-நீ|| தமாகும்படி. (வெளிகாட்டும்) வெளிச்சிறப்பையுண்டாக்குந் திருவந்தாதிரவ மெய்விளக்குஸத்வ ஸத்ரமத்தை ஸஹக ப்ரகாஶிக்குமென்றபடி. திருக்கோவலூரிடைகழியிலே மூவருமஸஜ‌த்கார ணை நஸ்ரநம்பண்ணஅவர்களிடத்திலே யாவிஹதரூண மாயனிவர்களை முன்னிட்டுண்டாக்கின திருவந்தாதித்ரயரவெதீவம் ஜொகஸ்ர ஜ்ஞாநா விநிவத்ர ஸக்ஷத்வ ஸத்ரகம் ப்ரகாஶயதி என்றபடி. தஉ உஷஜெஷிக வாஜிஹாஸாம்பாவாஹாய கடாக்ஷவிஷயதா வ்ராஜீ க்ருத்ய ஹயக்ரீ வாருவீ ஹமவாநு ஜெநெவெந ஸ்ரீரஹஸ்த்ர யஸார ஜிவ்வ பஸா ஸவஜநொஜீவநாஸம் உஜீவஹாஷாரவம் ப்ரவ தித்வானென்று வ்யாகத்யமென்று கருத்து. முதலாழ்வார்களைப்போலே ஸ்ரீஷெஹ உவெஜஶாரவ ஸம்ப்ரதாயப்ரவத்தநசெத்ம ன்றிக்கே ஹ்ரும்யஜெவெநாவி ஸம்ப்ரதாயப்ரவத்தநம் பண்ணவேணுமென்றும் ஸூசிதம்.

இனி ஹ்ரும்யாவெண ஸம்ப்ரதாயப்ரவத்தநா ஶிஷ்டாசாரவிஸமானுப்போலே உவெஜஶவெநாவி ஸம்ப்ரதாயப்ரவத்தநமும் வெஹஶிஷ்டாசாரவிஸமென்று ஸூசிப்பியானின்றுகொண்டு கயிகாராஸத்தை பாட்டாலே ஸம்ஹஹிக்கிறார் (மருளற்றதேசிகரிதி) (மருள்)அஜ்ஞாநம் (அற்ற)ரஹிதரான (தேசிகர்) ஆசார்யர்கள் ஸ்ரீஜ்ஞாயஜெநிவ ஹ்ருதிகளென்றபடி. (வானுகப்பால்) வானிலே வாஜவஜத்திலே உகப்பால் ஆசையினால் வாவெஜமஜிஷையினாலே (இந்

ஸா-கா||ஆஜத்ராஜி)ஜெநித யக்ருதவ்யஸத்யாத்மகஷ்வ தீயஃ “தஜொகொஹ ஜ்வநாதஸ்ரீகாஶிதஜாரோ விஷ்ராஸாஜஸ்ராத்வெஷம த்ரநாஹஸ்ருத்யொஹாஸ் ஹாஜநாஹ்ருஹீத ஶுதாயிகயெ” த்ரக்ஷ ப்ரகாரேண ஸ ப்ரதிவாஜித ஸக்தி ப்ரவத்தி ஆரேண ஹ்ருஜெஹக ஜெஶ ஶக்திதஜஹஸவக் கவவம ப்ரத்ராஸக்ஷ்ரதிஶயாஜவய ஜெமகஜெஶஹ ஜதஶதாயிக ஜஞஸநு நாஸீப்ரஜொஶ்ரஸம் ஹ்ருஜயஸ்ராஹம் வ ஜெராதஜத்ரக்ஷம். ஹ்ருஜயப்ரகாஶம் ஜநயதீத்ஸஜீ. உத்தாயிகாராஸஹாஜ ரஜிஹஶாயாஸாஹ்ருஹ்ராஹ.(மருளத் தேத்ராஜிநா)(மருளத்ததேசிகர்)அஜ்ஞாநஶூந்யரஹிதாஆசார்யாஃ(வானுகப்பால்)வரஜெவாரோஹஸ்ரீத்ரா (இந்தவையமெல்லாம்இருளத்து) ஸாஜிதஹளஜஸஸ்வரவவரஸ்வரஜெவாவாயஸ்வரஜெவாஜெவயஸ்வர வவிரொயிஸ்வரவவிஷயஸவவியாஜ்ஞாநரஹிதாஸ்ஸஜஃ. (இறையவனிணையடிபூண்டிடவெண்ணுதலால்) ஸவெஶ்வரஸ்ய ஸ்ரீஜநாராயண

௨௬ || தெருளுற்றசெந்தொழிற்செல்வம்பெருகிச்சிறந்தவர்பால்
அருளுற்றசிந்தையினாலழியாவிளக்கேற்றினரே. (௩௮)

ஸா-டீ || (வையமெல்லாம்) இந்தலீலாவிபூதியிலிருக்கிறலோகமெல்லாம் [illegible] சேதநரெல்லாமென்றபடி. (இருளற்று) அஜ்ஞாநமற்று அஜ்ஞாநமூலமில்லாமல் (இறையவன்) ஸர்வஶேஷியான ஶ்ரீயப்பதியினுடைய என்றபடி. (இணை) பரஸ்பரஸத்ருஶமான (அடி) பாதாம்புஜத்தை (பூண்டிட) அடைந்து ஶரணவரணம்பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்று (எண்ணுதலால்) எண்ணுகையாலே (அருளுற்றசிந்தையினால்) க்ருபா ஸம்ஶ்லிஷ்டமான மநஸ்ஸினாலே (தெருளுற்ற) தெருள் ஜ்ஞாநம் ஸ்வபர விவேகஜ்ஞாநம் (உற்ற) கூடின ஸ்வயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தோடே கூடின (செந்தொழில்) செவ்வையான தொழில் செவ்வையான [illegible] ரூபமான தொழில் கைங்கர்யம் அதாகிற (செல்வம்) ஸம்பத்து (பெருகி) அபிவ்ருத்தமாய் (சிறந்தவர்பால்) சிறந்தவர் ஸ்வ [illegible] குணங்களையுடைய ஸ்வ [illegible] ஶிஷ்யர்கள் பக்கலிலே (அழியா) நாஶமில்லாத (விளக்கு) நிரதிஶயமான ஸம்ப்ரதாயதீபத்தை (ஏற்றினரே). ஸ்வ [illegible] அபிமாநம்பண்ணி ஸ்வாசார்யனையிலே ஸகலார்த்தங்களிலே உபதேஶித்தார்களென்றபடி.

இப்படி கேவலக்ருபாகார்யமாக லோகோஜ்ஜீவநார்த்தம் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தநம் கார்யமென்றும் [illegible] காரணத்தில் [illegible] வாய்கமில்லாமை

ஸா-கா || [illegible] (தெருளுற்றசெந்தொழிற்செல்வம்பெருகிச்சிறந்தவர்பால்) "[illegible] [illegible] "[illegible] ஜ்ஞாநம் [illegible]" [illegible] (அருளுற்றசிந்தையினால்) "க்ருபயா [illegible]" [illegible] காரணக்ருபாயிக [illegible] (அழியாவிளக்கேற்றினரே) [illegible] ஜ்ஞாநம் [illegible] ஶிஷ்யஶிக்ஷாகாரணைவ "ஶிஷ்யாவம் [illegible]"

௨௭ ||
நிரவதிதயாதிவ்யோதந்வத்தரங்கநிரங்குஶை:
நியமயதி ய: ஶிஷ்யாந் ஶிக்ஷாக்ரமைர்குணஸங்க்ரமை: |
அமரகுருதாராஜ்ஞாபாரம்பரீபரவாநஸௌ
நபரமிஹ தாந் ஸத்ருக்ஷணஸ்வைரஹிரக்ஷதி ||

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரஸ்ஸப்தவிம்ஶ:.

ஸா-டீ || யாலே ஆசார்யஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யாபத்திஸ்ஸம்ப்ரஸஜ்யதோ என்கிற ஶங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு ஶ்லோகத்தாலே ஆசார்யக்ருத்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நிரவதீதி) (ய:) ஆசார்ய: நிரவதி: அநவதிகை: தயைவ திவ்யோதந்வாந் ஸமுத்ரஸ்தஸ்ய தரங்கா இவ நிரங்குஶை: ப்ரதிரோதரஹிதை: அதிவேலவசநப்ர (குணஸங்க்ரமை:) குணஸங்க்ராமகை: (ஶிக்ஷாக்ரமை:) ஶாஸநக்ரமை: (ஶிஷ்யாந்) ஸச்சிஷ்யாந் (நியமயதி) இதம் குரு இதம் மாகார்ஷீ: இதி ய: நியமயதீத்யர்த:. (அஸௌ) ஆசார்ய: தாந் ஶிஷ்யாந் பரம் கேவலம் நரகாதி கிம்து தத்க்ஷண தர்ஶநேந அமரகுரோ: ப்ரஹ்மகுரோ: ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்ய ஆஜ்ஞாபாரம்பரீபரவாந் அஸ்ய ஆஜ்ஞாயா: பாரம்பர்யேணாகதஸ்ய ஸம்ப்ரதாயஸ்ய ப்ரவர்த்தநே பரவாந் பராதீந: ஸாதிகாரமிதம். "பாதத்ய ஸாத்த்விகாநாம் க்ருபயா விஷ்ணோரஸ்ய க்ருபயைவ | நாஸ்யோபாதாநம் யச்சாயா தீஜஶ்ஶ்ரீஜஶ்ரீஜக:" என்கிறபடியே பகவதாஜ்ஞாதிலங்கநம் பரதந்த்ராசார்யகரணத்தில் ப்ரத்யவாயாபாவம் பகவதப்ரீதி வருகையாலே அந்தப்ரீதிரூபப்ரத்யவாயநிவர்த்தநேந ஸ்வயம் பரிரக்ஷதீத்யர்த:.

இதி ஶ்ரீவேதாந்தாசார்ய க்ருபாலப்த தத்த்வஜ்ஞாந தத்த்வாரணாதிஸமர்த்தநாம்
பரமஹம்ஸாசார்யேண ஶ்ரீமதாண்டவாநாஜமஹாதேஶிக
கடாக்ஷலப்த வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகேந
விரசிதாயாம் ஸாரஸாரதீபிகாயாம்
ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரஸ்ஸப்தவிம்ஶ: ||

ஸா-கா || த்ருதீயஶ்லோகே ஶிஷ்யகர்த்தவ்யத்வேநாபிஹிதா ஆசார்யஸேவாதி ஸம்யக்ஸர்வ்ருத்தீத்யாஹ (நிரவதீத்யாதிநா) நிர்த்ருஷ்டைகநவதி யதஸ்யாஸௌ நிரவதி: வாத்ஸல்யாதி ஸுகுணேரமித அந்தர்யாமிணோ தயா யாஸ்ய ரக்ஷணவிஷயத்வ: தஸ்ய ஸர்வஜ்ஞஸ்யாசார்யஸ்ய தயாவா

ஸா-கா || தாத்ருக்ஶாத்மவிவேதநார்த்தம் திவ்யஶாஸ்த்ராக்ஷராதிபி-
ர்லக்ஷ்யாரோபலக்ஷண்யாஸ். தஸ்ய த்ராணப்ரதிவந்த்ய தே: நிரங்கு
ஶேஷாநிவாய்ய: ஶாணஸங்கல்பேந "ஸங்க்ருதோஷா ஶுத்தஸுரா"
இதி நிவேஶ்யதே: க்ருத ஶாணநாம் ஹ்ருஷ்டே ஸேவஷு ஸம்ஸாரி
ஷு ஸஞ்சாரஶ்ஸ்தாநஸ்யதே: யதா ஶாணாநாம்ஸங்கல்பணேஷு த
ஷேநாயஷ்ட்ருதவிதவஸ் ஸங்க்ருப்தேஷு க்ஷிப்ரஸித்தே: ஶிக்ஷா
ப்ரகாரேண ஶிஷ்யாந் ஶிக்ஷயந். ப்ரஶஸ்ஶரோ: ஶ்ரீஶைலநாரயண
ஸ்ய ஆஜ்ஞயா: ஸம்ஸாரேவ ஸம்ஸாரீ தத்ஸாரவஸாரஸ்ய
ஜ்ஞாநதத்வஜ்ஞா ஶாஸ்த்ரநிஷ்டேஷு ஶிஷ்யாநேவ ரக்ஷகஸ் ஶிஷ்ய
ரக்ஷணஸ்யாஜ்ஞ ஸ்வாத்மநஶ்சைவ ரக்ஷிதஸ்யஷ்டி:.

இதிஹாரீதராஜகுலதிலகஸ்ய ஶ்ரீநிவாஸதாஸார்யஸ்ய தநயேந
ஶ்ரீநிவாஸேந ரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரவிம்ஶ: ||

ஸ்ரீ:.

ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரம்.

ஸா-தீ || இப்படி பூர்வாதிகாரத்திலே ஆசார்யன் கேவலதயா காருண்யமாகவுபதேசிக்க வேணுமென்றும் உபகாராதி நிரபேக்ஷனுமாயுபதேசிக்கவேணுமென்றுஞ்சொன்னது கூடுமோ? "நவ் தேதேஷ்ய ஜ்ஞாநம் ஶிஷ்யம்" என்றும் "ஶரீரம்வஸ்வகாஶயேஜ்ஜாநம்" என்றும் "ஶரீராநர்த்தஸஹாஜவேக" என்றும் "ஶரீரமேவ தக்ஷிணார்த்ததத்ரவ்யா ஶக்த்யைவா தோஷ:" என்றுமிப்புடைகளிலே ப்ரத்யுபகாரம் ஶிஷ்யனுக்குச்சொல்லுகையாலே குருவுக்குமுபகாராபிஸந்தி வேண்டாவோ, குருவுக்குபகாரமநிஷ்டமாகில் ஶிஷ்யனுக்கு குருவிஷயத்தில் அநிஷ்டாசரணம் விஹிதமாக ப்ரஸங்கியாதோ, தக்ஷிணாதாநாதிகம் ப்ரத்யுபகாரமன்றாகில் ததிதரநவ்யாஜமாக ப்ரஸங்கியாதோ குருவுக்கு தக்ஷிணாதி ப்ரதிக்ரஹாநபேக்ஷையாகில் ஶிஷ்யனுக்கு தக்ஷிணாதாநம் நிறைவேறுமையாலே விஹிதாதிக்ரமம் ப்ரஸங்கித்து விஹிதாதிக்ரமம்பண்ணின ஶிஷ்யனுக்கு விநாஶநம் ப்ரஸங்கியாதோ கிஞ்ச ஸச்சாஸ்த்ரஸாரத்தில் நிர்த்ருஷ்டாராஸாஸ்யமாக உபதேசித்தல்

௪௯௮ ஸா-நீ ஸா-கா வ்யாவ்யாஸஹித ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

மூ || கஶ்யபோ மாரோ ஹஸ்து ஸுக்த ப்ரபேதாதி ஶோக: .

ப [illegible] ஸாக ஸ்தோ வா வோத்விதே வி |

ஸா-நீ||வாயகுமில்லை [illegible] மென்று கிடைக்கிறது [illegible] ''குருகுலோ [illegible]'' மெ ன்கிற வசநமும் ''க [illegible] த்யதா வஸ்து [illegible] ப்ரதோஷவெக'' என்று [illegible] த்தில் யன்றோ உபதேஶத்தில் ப்ரத்யயஞ்சொல்லுகிறது ஆசார்யனுக்கு ஸகலார்த்தத்திலேயே உபதேஶிக்கவேணுமென்றாலும் ஶிஷ்யனுக்கு ஏற்பாத்தாதல் பரவா யிருந்தாதல் தத்வஹித புருஷார்த்த ஸங்க்ரஹணத்தில்தான் வாயகமு ண்டோ, கிஞ்ச ப்ரபத்த்யதிகாரத்தில் ஸாங்கதஸாஹித்யாதிவெஹாப்ர மாணங்களிலே சொல்லுகிறவைகாரங்களைத்தோமூஹங்களாகையாலே ரஹஸ்யோபதேஶமே ஶாஸ்த்ரமாக ப்ரஸம்ப்ரதாயாதோவிதாதிஶாஸ்த்ர களை ஶிஷ்யக்ருதாதிகாரத்தாலே பரிஹரிக்கக்கோவி ப்ரயமதோ்ரா கத்தாலே உபதேஶயோக்ய ஶிஷ்யகுணங்களில் ப்ரயாநமான கு ணங்களைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (கஶ்யபோ மாரோ ஹஸ்துரிதி) கஶ்யபோ நந்த் நா மாரோவிஷயிணீ ஸக்தியஸ்ய ஸ: கஶ்யபோ மாரோஹஸ்து:. ப்ரயமத: மாரோ ஹவிதோவாதாம் ஸம்ப்ரயஸாதிதவே மூலகாரணமிதி ஜ்ஞாபநாய. ஐயம் பக்திப்ரபத்தி ஐயதா ஶீதயோ இதி கஶ்ரமவ ஜவ்ரதித்வாத் (தத்வ ஸம்ஸாதிஶோய இதி) தஸ்ய ரோ: ப ஶம்ஸா குணநாமகீர்த்தநம் ஆதிஶப்தேந ஶாஸ்த்ரோஷாதிகம்விவக்ஷிதம். ப்ர ரம்ஸாதிகம் ஶீலம் யஸ்ய ஸ: (தத்ஸ்தவாதஸ்வாதிகே) தஸ்ய கு ரோ: வஸ்து ப்ரஹதைக்யத்ரஶோபவ ஸ்தோத்ரகோஶாதிகம். வாஸ்து ஶ்ரா மாதி தேஷா ப வாரா பஹூதித்வேஷ்யவமிஸ்யாதவ்ய பயகவேஹா

ஸா-கா || கஶ்ய ஶிஷ்யஸ்ய த்ரமிஹிதநாநயகாரேண. தத்ர ''மாரோ ப்ரகாஶயேத்தீமாநுமந்த்ரம் யஶ்சநகோ பே''தித்யா த்யஸ்த காரேண மாரோஹக்திபர்வாஹத்த தத்வ ப்ரஸாஸாத் ணாமாதிவர: தஸ்ய திஷ்டமே தநஸ்யாரு ஸகலாத்ரவத்தே பா ஷை உபதேஷ்டா மாவயநு ஶிஷ்ய: ''தத்யா ஹிரண்ய நியி [illegible] ஹிதம், ''பரேண நாகம் நிஹிதம் மஹாயாம், ''மமேக ப விஷ்''இத்யாதிஶ்ருதி நியி வகவரமத்ராவ்யஹித்தம் ஹயவதம் ப்ராமோதித்யாஹ (கஶ்ய பிஶேத்யாதிநா) நநு ''ஸமஸ்வா தத்ஸ்யவ''த்யாதிஹி: ப த்யவகாரஸ்யாதி கதவ்ய ஸ்வோயநாக ப ரா [illegible] ந கதவ்யம் ப த்யவகாரம்விஹாய கஶ்யபேத்யாதிநா மாரோஹக்தத்வ ஶம்ஸாதே: கதவ்யதாவோயநமநுஷி கதித்த ''குதேநாஹ

௨௭ ॥ ஶ்ருண்வதி விநியோக்தும் ஶ்ராவயந் ஸம்ப்ரதாயம்
க்ருதவிதநவவ்ருத்தி꞉ கிஞ்சரித்ரேஶிஷ்யாணம் ॥

இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் ஶிஷ்யனுக்கு அகத்துக்குள்ளே ஆஹா நிதியைக்காட்டிக்கொடுக்குமாப்போலே வெளியிடுகையாலே உபகாரகனானவாசார்யன் திறத்தில் ஶிஷ்யன் க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கவேணுமென்றும் ஶுஶ்ரூஷம்பண்ணித்தொழியவேணுமென்றும் ஶாஸ்த்ரங்கள் சொன்னவிடம் இரண்டு விதியும் விதியானும் இவனைச்சீச்சீ யென்னும்படியாயும், ஹிதஞ்சொன்ன ப்ரஹ்மத விஶேஷணாதிகளுக்கு

ஸா-தீ ॥ ஆநம் ஸர்வஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநப்ரவர்த்தக ஶ்ரோத்ருஶக்தியுக்த ஆத்யர்த்தம். ஶ்ருண்வதி ஸாதரம் ஶ்ருண்வதி ஶிஷ்யே ஸம்ப்ரதாயார்த்தம் விநியோக்தும் (ஶ்ராவயந்) "ஶ்ரேயஸே ஶ்ரோதவ்யம்" இதி ப்ரகாரேணோபதேஶம் ஶ்ராவயந். ஏவம் ஶ்ராவயதி விநியோகார்த்தம் ப்ரவர்த்ய ஸம்ப்ரதாயம் விநியோகார்த்தம் நவப்ராதி திஶதி. ஏதேந "ஶுஶ்ரூஷு காமயேதாசார்யம் ஶ்ராவயேத்" இதி ஶாஸ்த்ரார்த்தம் உக்தம். (க்ருதவித்) ஆசார்யக்ருதோபகாரம் வேத்தீதி க்ருதவித் தஸ்யாசார்யோபகாரஸ்மரணம் நாஸ்தீத்யர்த்தம். ஏதேந ஆசார்யபரிசர்யாயா ஆவஶ்யகத்வம் ஸூசிதம். நவவ்ருத்தி꞉ நவா வ்ருத்தி꞉ யஸ்ய ஸ꞉ ஸர்வஸம்ப்ரதாயாநுஶாஸநம் ஶிஷ்யை꞉ (நியாநம்) "வ்ருத்திய꞉ ப்ரஶஸ்தாநாம் நியாந" இத்யுக்த ப்ரகாரம் வ்ருத்திஸம்பந்நம் யதோக்தம் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் நியம நவிதேஶம் விதேயமித்யர்த்தம்.

இனி ஶிஷ்யக்ருத்யங்களை விஸ்தரேண ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (இவ்வர்த்தங்களை உபதேஶிப்பார்) (இவ்வர்த்தங்களை) ஸகல ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களை. (ஶிஷ்யன்) ஸம்ப்ரதாயிகன். (ஶாஸ்த்ரங்கள்) "தேவம் விஷ்ணு ஸமர்ப்யாசாரமேவ ஸமர்ப்யாசார்யம் ஸர்வ ப்ரஹ்மாத்யாதேஶ ஸர்வதுக்ஸர்வதோ ஜாநீஹீ" இத்யாதிகள். (இவனை) ஶிஷ்யனை. (சீச்சீ

ஸா-கா ॥ தீவ்ரஸ்ய யோகிஜ்யஸ்ய ஸதா ஸம்ஸாரம் ॥ க்ருபயைவோபக தந்த்ரார்த்தமஸம்ஸ்ப்ரஹ்ம ॥ ஸர்வாந்யதா விஶேஷாத்மஸ்வரூப ஸ்வாநுப்ரஹேஷ்டம் । ஸ்வநேதிஸமாஸ்ரயஸ்வஸ்ய ஸர்வஸ்வகுணஸம்ஸாரம் ॥ "ஸர்வதிர்வாவாஸதேவவாஸீந், "யஸ்ய தேவே பராபக்தி" ரித்யா திபி꞉ ஸதாத்யாயா ப்ராயிதாநாமபி க்ருதஜ்ஞதாயா தேவதா ஸர்வாஸ்ய நாத்மஸ்வத்யாதீநாம் யதா ஸர்வோபகாரஸம்ஸ்தாநாவஸ்தயா ஸம்ப்ரதாநாதேரபி 'ஶுஶ்ரூஷயாஸர்வதேஶ்வரஸ்ய' இத்யாதிநா ஸர்வோபகாரகாநஸம்ப்ரயோஜநாஸ்தநார்த்தநாஸ்தீத்யுக்திர்த்த ஶ்ருத்யநுபகாரஸ்வரூபாத்யயாத்மஶக்திதாநஸ்யாகாரணேவாயக ஜ்ஞாநம் (இவ்வர்த்தங்களை உபதேஶித்த) (ஶிஷ்யனுக்கு) ஸதிதிஸம்ப்ரதாயஸ்ய

௪௯ ॥ ப்ரதிகூலரான ஹிரண்ய ராவணாதிகளோடு ஸாம்யமுமாய், "வித்யாவிநய ஸம்பந்நே ப்ராஹ்மணே கவி ஹஸ்திநி | ஶுநி சைவ ஶ்வபாகே ச பண்டிதா: ஸமதர்ஶிந:" என்கிறபடியே ஸாம்யமுமாகாமைக்காகவத்தனை, ப்ரதிபத்தி கார்யஞ்சொன்னபடியன்று. "பரிரக்ஷணம் ப்ராணஸ்ய ஸஞ்ஜீவநஹேது நிவேதயேத்" என்றும், "ஸர்வஸ்வம் குருவே தத்யாத் ஸதா ப்ராணாந் ப்ரயோஜயேத் | ஶரீரமேவ தக்ஷிணாம் நிவேதயேத் ப்ராணாந் ஸர்வஸ்வம் ஸதா" என்றுமிப்புடைகளிற்சொல்லுகிறவையும் ப்ரணிபாதாபிவாதநாதிகளைப்போலே இவனுக்குச்சில கர்த்தவ்யங்களைச்சொல்லுகிறத்தனை, "ஶ்ரத்தயா தேவோ தேவத்வம்" என்னும் படியிருக்கிற ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரயோஜநனை ஆசார்யனுக்கு ப்ரதிபத்தி கார்யஞ்சொன்னபடியன்று. ஈஶ்வரன் பக்கலில்போலே ஆசார்யன் பக்கலிலே வர்த்திப்பானென்றும், அவனுக்குநல்லனைப்போலே ஆசார்யனுக்கும்நல்லனாயிருப்பானென்றும் வேதாந்தங்களிற்சொன்னதுவும் "யஸ்ய தேவே பரா பக்திர் யதா தேவே ததா குரௌ | தஸ்யைதே கதிதா ஹ்யர்தா: ப்ரகாஶந்தே மஹாத்மந:" என்றும் ப்ராணிக்ருத்யவஸ்தாதிகள்சொன்னதுவும் ஆசார்யனுக்கு

ஸூ-௩௬ ॥ னனும்படியாய்) நிந்த்யனுமாயென்றபடி. (வித்யாவிநய:) ஆசார்யனை நீசஜாதியன் றியிலே ப்ராஹ்மணஜாதியை ஸாதிக்குமவன். (ஸமதர்ஶிந:) ஸமதர்ஶிநோ பண்டிதா: ப்ரதிபத்தி கார்யமன் றிக்கே ஆசார்யஸ்வரூபத்துக்கும் தத்ஶேஷத்வ ஸ்வபாவத்துக்கும் ப்ரதிகூலவாஸநையே யில்லாமையாலேய த்தையெடுத்தது "பரிரக்ஷணம்" இத்யாதிவசநத்திற்கு ப்ரதிபத்தி கார்யாந்தரம் என்றபடி. ப்ரதிபத்தி கார்யஞ்சொன்னபடியன் றென்கை. ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரத்தயா தேவோ தேவத்வம்) தக்ஷிணாம் ப்ரயச்சேத் ஶிஷ்யனுக்கு வித்யா ப்ரதிஷ்டாபகனாகை யாலேயதுவும் ஆசார்யன்று உபகாரமென்றபடி. (ஈஶ்வரன் பக்கலிலேயென்று) யதா தேவே ததா குரௌ வர்த்திதவ்யம் ஶாஸ்த்ரார்த்தமே. (அவனுக்கிதி) ... வ்யாக்யாநம் என்றபடி. (நல்லனைப்போலேயிதி) "யஸ்ய தேவே பரா பக்திர் யதா தேவே ததா குரௌ" இதி ஸம்பாவ்யாம் (நல்லன்) என் ... என்றபடி. (ப்ராணிக்ருத்யேதி) யதா ப்ரகுர்வீத தஸ்யைதே கதிதா ஹ்யர்த்தா: ப்ரகாஶந்தே மஹாத்மந: ப்ராணிக்ருத்யவஸ்தாதிகள். ஈஶ்வரவ்யதிரேகேண ஆசார்யஸேவா ப்ரதிபத்தி கார்யமன்றாகில் எதற்காகச்சொல்லிற்றெ

ஸூ-௩௭ ॥ ... இதி ஸமாப்தவாக்யம்.(இப்புடைகளிலே) ஸர்வப்ரகா

௨௰ || ப்ரத்யக்ஷஞ்சொன்னபடியன்று, ஸாக்ஷாத்க்ருதஸ்வானவிவன் விழிகண்குருடனாகாமைக்கும் ஸ்வப்நாநுபவம்போலே விலக்ஷணமான இவ்வநுபவத்தை ஜிக்ருக்ஷுவான இவனிழவாமைக்குஞ்சொல்லிற்றத்தனை. இப்படி யிவ்விஷயத்தில் ப்ரத்யக்ஷமில்லையென்னுமிடத்தை “ப்ரஹ்மவித்யாப்ரதாநஸ்ய தேவதேவஸ்ய ஸர்வதா | ப்ரத்யக்ஷதாந கவிதா ஸத்யாஸக்தித ஸ்தோத்ராணி” என்று ஸ்ரீஸாண்டில்யஸம்ஹிதையானருளிச் செய்தான். இதில் யதாஶக்தி தாநஞ்சொன்னதுவும் தன்னுதாரத்துக்குப் போக்குவீடாகச் சொன்னதத்தனை, இவ்வளவைக்கொண்டு ப்ரத்ய

ஸா-நீ|| ன்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்க்ருதஸ்வானவிதி) (விழிகண்குருடன்) ப்ரஸஞ்ஞாயன். (இவ்வநுபவத்தை) ஆசார்யவிஷயகஸ்ரீதிவ்ய வாநுபவத்தை. (ஜிக்ருக்ஷு:) ஜிக்ருக்ஷுரபிஸ்ரு:. ப்ரத்யக்ஷமன்றென்கைக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (இப்படிஇதி) ப்ரதிப்ரதாநமில்லையாகில் “கவிதாஸத்யாஸக்தித ஸ்தோத்ரா”வென்று சொல்லுகை கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதிஇதி) (இதில்) இந்த வசநத்திலென்றபடி ஸ்தோத்ராவென்று சொல்லித்திறே. ஆனாலும் ப்ரதிப்ரதாநமாகையாலே ப்ரத்யக்ஷமாகதோற்றுதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவைக்கொண்டுஇதி) தாநதைவதையைக் கொண்டென்றபடி. ஸதவேத் தொஸ்ய ஐத்யாதிகளையறிந்தவிவன்தன்னைஎன்றபடி. இப்படி விஷ்ணுஸ்வாமியாகவாசார்யனுக்கு ப்ரத்யக்ஷமில்லையாகில் ஆசார்யதத்விஷயை யதேஷ்டமாக வாத்ராவதாவிவேகமற ப்ரயோஜநாந்தரங்களும் ப்ரதிவாதிக்கை ஆசார்யாநுகூலமாக ப்ரஸம்மியாதோ? விஷ்ணுஸ்மரணாந்தரம் தேவத்ருத்தையுண்டானாலும் விநியுக்தி பாபகமில்லையோ, ஆசார்யதத்விஷயை பிறரிடத்திலாவிஷ்கரித்தாலும் தத்த்வ யஜ்ஞோபஜீவநத்திலும் பாபகமில்லையோவென்றவிவனுக்கு விஷ்ணுஸ்மரணாந்தரம் செ

ஸா-கா|| ரண (விழிகண்குருடனாகாமைக்குமித்யாதி) லக்ஷ்மீஸாக்ஷாத் கேஶவிஷ்வக்ஸேநாதீஸ்வத்யாப்திவ்ருத்தயஇதி ஸம்ப்ராப்தம். த்யாஜ்யாவதேயவிவேகஸம்ந்யஸ்தவ்ருத்தயே ஸத்ஸங்காந்நநாநுபவவ்ருத்தயேவேதி ஸாவ:. நவேவசேஷ்யம் ப்ரதாநாதீநாமேகாந்த்யலிங்கம் ப்ரத்யக்ஷகாரணஸத்யாஜ்ஞீத்யத் ப்ரத்யக்ஷகாரஸ்வாஸாவபாபகம் ஸஹநம் ப்ரஸஸ்யத் தத ப்ரத்யக்ஷகாரஸாவபாபகக்ரதாவ்யாஹதிஶங்காவஸிஷ்ட இதி (இப்படிஇவ்விஷயத்திலித்யாதிநா)(தன்னுதாரத்துக்குஇத்யாதி)ஸ்வாதார உபீவாஹவேநேவேத்யர்த:. (இவ்வளவு இத்யாதி) யதாஶக்தி தாநஸ்ய ப்ரத்யக்ஷ ப்ரத்யக்ஷகார வேதாவஸங்காநாக்ஷிப்தத்யர்த:. அத ஏகத்ரவ்ய தயோக்

[illegible]॥ [illegible]ண்ணினுைகத்தன்னை நினைத்திருக்கப்பெற்றான். இப்படி [illegible] [illegible]னை இவனுக்குச்செய்யவடுப்பதென்னென்னில்; இவ னுபதேசித்த வசனங்களை "[illegible] | [illegible]" என்கிறபடியே தன்விபரீதா[illegible]ங்களாலே [illegible] யாதிகளைப்போலே [illegible]மாக்காதொழியவும், "[illegible] | [illegible]" என்கிறபடியே கற்கையே [illegible]மாக்காதொழியவும், இவற்றைக்கொண்டு [illegible]காதொழியவும், இவற்றையெல்லாம் "[illegible] | [illegible]" [illegible]களில் [illegible]

[illegible]॥ [illegible] வேண்டும் [illegible]த்தை [illegible]மாகவருளிச்செய்கி றார் (இப்படி [illegible]) ([illegible]) [illegible]மென்றபடி. ([illegible]) [illegible]மென்றபடி. [illegible] [illegible]கள். [illegible]மாக வேணுமென்ற [illegible]த்தை [illegible] மாகப்பண்ணுகை [illegible]மல்லாமைபாலே "[illegible]" என்கிற கணக்கிலே [illegible]னுக்க [illegible] மன்றிக்கே [illegible] மாமென்றபடி. [illegible]மாகைக்கு [illegible], ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]ம் பண்ணி [illegible]மாகாதென்கையிலே [illegible] ஸூசிப்பிக்கிறார் (இத் தைக்கொண்டு [illegible]) "[illegible] | [illegible]" [illegible]. [illegible]. [illegible]

[illegible]॥ [illegible] (இப்படி [illegible]) [illegible]. [illegible]. [illegible] கற்கு [illegible]. ([illegible]) [illegible]

௨௦|| றபடியே மணிகாஞ்சநமாக்குதல், விலைச்சாந்தாக்குதல், அம்பல த்திலவல்பொதியாக்குதல், குரங்கின்கையில்பூமாலையாக்குதல் செய்யா தொழியவும், அடியிலே விதைத்தான் "ஸேவயித்வேஷ்வரக்ஷணம்" என் றுதாஹரணத்தை யபேக்ஷித்தபடியிலே முன்பே ஸூக்திகளைக்கைப் பிடித்துவைப்பார்கையிற் காட்டிக்கொடாதே ரக்ஷித்துக்கொள்ளவும், பிறவிக்குருடனான தன்னை அயர்வறுமமரர்கள் ஸதிருஷத்துக்கஹனாம் படித் திருத்தின பரமோபகாரகனுக்குச்செய்யலாம் ப்ரத்யுபகா ரமில்லை யென்னுமிடத்தைத்தெளிந்து "ஸர்வாத் ப்ரவேஷ்டவ்ய

வா-நீ|| ஸமீமாக்குகைக்கிவ் ரோணம்வண்ணீதெரிதி (விலைச்சாந்துஇதி) கேவலவிக்ரயாஸமீமென்றபடி. வாஞ்சாஶீயுபாகாதே இத்யுக்த விசேஷ நாவஜீவிநம் பரஸ்வாஸநாமத: ஸநஞாம விசேஷ்ராவஜீவ்யாமதே ஸ ஸமூஜயத்தா நஹிஸம்யிஸத் தாஜயக்த ஹிஸம்யிரிதிஹேது:. (அம்பலத் திலிதி) ஸமூா மஹஸேரணவண்ணீதவரஸாயாரணேந ஸவேமூவ ஜீவநம்விவக்ஷிதமிதிஹேது: (ஸேவயிதேஷ்வதி) ஹ்ருதாஹ்ரணதேஸேவ யி: ஸூக்திநிஷிரஷீதிரேஸம்யாஹ ஸூர்கையிலேகாட்டிக்கொடாதேரக்ஷ என்றபடி. ப்ரத்யுபகாரமில்லாதவாஸ்யவிஷயஸக்தி பரிவாஹமாக ஸதீவ்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (பிறவீதி) (பிறவிக்குருடன்) ஜாத்யந்த

வா-கா|| த்யஸமீஜ்யவநந்யேந தேஹயாரணரோக்தாவயக்தா ஸமூரவேத்யவதேஶாநகதீவ்யஇத்யமீ:. மணிகாஞ்சநாதயா ந கதீவ்யதிதிநஸ்வபரஜநேநகதயாநதயாநகதீவ்யதித்ய க்த. (விலைச்சாந்திதி) விக்ரயணாஸமீநவேநதயா கதீவம் நயக்தித்யமீ:. ஸதேந ரோக்ஷ்யவஸாநாஸாவேநாஸமீ ரவேவரஷாஸமீராத ஸாயநதயா நகாயமீதித்யக்தம். (அம் பலத்திலிதி) ஸ்ரிஷஸமத ஹஸ்த்யராஶிகேவம கதமீயாக்தித்ய ஸமீ:. ஸதேநாயோம்யஸஞ்பள நோவதேஶ: காயமீஇத்யக்தம். 'ஜஞ்யதேநமோவயே' இத்யாதிவிஷ்ய்யிலும்வநவ்ஸாமாதிதிஹாவ: (அவல்) ப்ருயாக:. (குரங்கு இத்யாதி) ரகஸ்யஹஸ்தமத வஷேதா தயாகதம்நவராவ்தித்யமீ:. ஸதேநாவாதே ஷேவதேஶந ஶிஷ்ஜநஶோவநீயதா நகாயேத்யக்தம். தாத்ருஶவஷேரோ யா: கஸ்யாவ்யதிஶயஜநயிதேவ விநாஶாஶோவநீயதிதி ஹா வ:. (அடியிலே இத்யாதி) "நாஸ்திகாயஶமாயாவி ஸஸக்ராஹிதாய வா | ஸமயகாய ஶஜாஹா" இதி "ஸேவயிதேஷ்வரக்ஷணே"தித்யஸ்ய ஶ்லோகஸ்யார்த:. ஸவம் வஜநீயாநுக்தா ப்ரத்யுபகார விஷேஷமீ ஹேதுஹேதோவகாரஸ்யேத: ப்ரத்யுவகார ஸஹகாயோமா ஞாநஹேதுஸரோஹ (பிறவிக்குருடனித்யாதிநா) ஸவேமீஸ்

உ௦|| ெநவஹ ாஉகாஷாதிஹிட|விஷ்ண-நாவ்்யெதஷ வ்யெஸ்ஸ்ஸவ-ம்ஸ ஷவஹி'' என்கிற நிலேயிலுங்காட்டில், ''வஸிஷ்வ்யெஶநீ'' என்கிறபடியே ஶரணாகதன பெருமாள்வம்ஶக்ரமதமாகப்பிறந்து படைத் துக்கைக்கொண்டதில்லை இந்நிலையென்று வரிஹஹித்து ''என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாயுனக்கென்செய்கே'' னென்றிருக்கவும் வ்யாஷ்டம். தானிப்படிப்பெற்ற ஈஹஸ்்தயஸாராசமான உஹாயநத்தை முன்னிலயிகாரத்திற்சொன்னபடியே உவிதஸ்யாநயறிந்து ஸஉவிக்கும்

ஸா-டீ|| (வஸிஷ்வ்யெஶீநஜதி)ஜஉஹயவ தாந வகாரணெ ஶ்ரீராஉவநம் வஸிஷ்ஶிஷ்்ஜதிவ்யெஶீநீ வஸிஷ்நஶாராணாதிரா வ்்உணஸ் ஶரணாமதவரிக்்ராஶாநயக்ஷ் என்றுகருத்து. (ஶர ணாகனேதி) பெருமாள் பிறந்துகவதரித்துபடைத்துஜஉக்ஷநாம்ஶீக்ரதமானஅடைந்ததானஎன்றபடி.(கைக்கொண்ட)வம்ஶக்ரமதமாக வரிஹஹித்த(நிலை)இன்னிலை.குதாயெணவ்யெஶமென்றுவரிஹஹித்து என்றநயிப்பது (என்னைத்தீமனம்கெடுத்தாயிதி) (என்னை) அடியேனை(தீமனம்) க்ரூப்ரக்ஷஸ்வைஉதிகஷ்்ந்தை(கெடுத்தாய்) போக்கினய் உனக்கு என் என்னவுபகாரம் பண்ணப்புகுறேனென்றபடி. வராஷ்டம் யொக்யமென்றபடி. இப்படியஸயாஹஸ்ர்கையிலே காட்டிக்கொடாதோரக்ஷித்துக்கொள்ளவுமென்றுசொன்னதுகூடுமோ,அப்போது ஸாவதாயொஜிதிவ ஸஹியாதோ, வஷ்வாயிகாரொக்ஷீத்ரா ஸஹிஷ்ந்து ஓஷுணிலுவஶிக்கவேண்டுகையாலே ஸாவதாயொஜிதியில்லையென்றிலப்போது ஶிஷ்யனுக்கிவனேடுபார்த்துச்சொல்லுகிருனேவென்னும் வேறில்லாக்கொத்தானேவென்றுமதிஶம்கெஜ ஸம்ஹியாதோ, ஸ்வாவாய வகாஶவஷ்வக முவஶிக்கவேணுமென்றில் வாவாயருக்கு கஉஷுமாகவந்ததோவென்று கதிஶம்கெ வாருதோவென்றவருளிச்செய்கிருர். (தானிப்படிப்பெற்றாஹஸ்்தி)

ஸா-கா|| ரகெவந வ்்யெஶாஉவி ஷிஶிஷ்ாவாயஶிஷ்்தயா வ்்வ ஜெஶவவ ஸ்ஸ் ஶ யாநிதிஜக்ஷாகாவம்ஶ்ரநா காஷக உாமதம் வஸிஷ்ஶிஷ்்கெந வ்்வெஶம்ஸ்யம் தஉம்ஶ ஜநிகா யயா க்ரூவதவாநு, தயா ஸவெவாவி ஸ்ஸாவாய ஸாவைஷவ்்வெஶம் வராவந யாஜிதஶ்சம்ஃ. (பிறவிக்குருடன்)ஜாத்்யம்ஃ. (என்னைத்தீமனமித்்ராஜி) உஉஜவநஸக்ஷவிநாஶநெநாவகாரகஸ் தவகிம்வாகாயாஜித்்வ ஸ்ாதஜெத்்சம்ஃ. வவம் வரிஹதவ்்உக்ஷா கதவ்்தயொக்ஷம் ஸகவாெத்ராவஜெஶம் ஶாஸ்வாரம்வரொவஜெஶவவகெந விஶெஷயதி (தானிப்படிதாஜிநா) வவம் ஸஜ்ஸம்வதாய ஸிஜாக ஸஉாவாயாத்ஹூக் ஶ்ரக்ஷா ஸஹிஷ்்ாய ஶாஸ்வாரம்வரொவஜெஶ

ஶம|| போது, "ஸ்வயமபி யதாவத்ஸ்வம் ஜ்ஞாநதேஶாதிஸத்ஸங்கை: |
வ்ருஷ்டி:ப்ரதாய ஸம்வாதஜ்ஞயா நிர்விஶிதாஶய:|| வேதஶாஸ்த்ரம் ப்ர-
மாணஸ்தாய ஸம்ப்ரஸாதேநஜ்ஞாதயே | ஸாரஸ்ஸுதாயதேநாபி ஶிஸா
ரஸ்ஸித:" என்று ஸ்ரீவராஹரூபி ஹரிஷ் பேதேத்ய ஸம்வாநுக்க
ருளிச்செய்தாற்போலே ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களை ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொ
ண்டு தன் க்ருதஜ்ஞதையும் ஆசார்யத்தின் சீர்மையுந்தோற்றவுபதேஶிக்கவே
ண்டும். ஆப்தார்த்த ஹ்ருஷ்யங்களைச்சொல்லுமவன் ஸம்ப்ரதாயமன்றிக்கே
யிருக்கவேடுபார்த்தாதல், சுவரேற(வை-ராசெவிபேற)க்கேட்டாதல்சொல்லு

ஸா-நீ|| (முன்னிவிதி) ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரத்திலென்றபடி. (ஶாஸ்த்ர-
வாக்யவர்ணனைஜதி) ஸம்வதேஶாரம்ப்ரஶாஸ்த்ரார்த்தங்களை என்றபடி.
இதனாலே ஆசார்யனுக்கு ரஹஸ்யோபதேஶகாலத்திலே ஸம்வதேஶார
ஹ்ரின்னாரின்னாருக்குபதேஶித்தார்களென்று க்ரமமாக ஶாஸ்த்ரார்த்த
ப்ரகாஶநம் கர்த்தவ்யமென்றும் தான் ஸ்வயமாக ரஹஸ்யத்ரயார்த்த
ப்ரதாநவேளையில் ஶாஸ்த்ரார்த்த ஸம்ப்ரதாய க்ர
மமாக ஸ்வாசார்யரை ஸம்வசிந்தியா ஶாஸ்த்ரார்த்த ப்ரதாநஸ்மர
ணம் பண்ணவேணுமென்றும் கருத்துவெளியிடப்பட்டது. இப்படி ஶா
ஸ்த்ரார்த்தங்களை ப்ரகாஶிக்கவேணுமென்று நியமமுண்டோ,
எடுபார்த்தறிந்துபதேஶித்தாலும் யத்ருச்சயா கேட்டாதல்
ஶங்கைக்கேட்டாதல் உபதேஶித்தாலும் ஸம்ப்ரதாயஶுத்தியில்லை
யே, ஶிஷ்யனுக்கு பரமோபகாரணை தான்ப்ரதியாகக்கேட்டு
முறைதப்பியுபதேஶித்தாலும் ஸம்ப்ரதாயஶுத்தியில்லையே. ஶிஷ்ய
னுக்கு பரமோபகாரணாதிஶயத்தை வாராமைக்காக ஶாஸ்த்
ரப்ரகாஶநம் கார்யமென்றல் அத்ருஷ்டப்ரயோஜநமில்லையாகிலதிஶ
யாதிகள் ப்ரயோஜகங்களன்றோ, தனக்கு ஸம்வஸ்வ ஸாக்ஷாத்தினாலே
அதிகாரமும் தோற்றினலந்தவஸ்துத்தை ஶாஸ்த்ரார்த்தமதமல்
லாமையாலே ஶாஸ்த்ரார்த்த ப்ரகாஶநமன்றிக்கே தானேயுபதே
ஶிக்கவேண்டாவோ, ஸத்ஶிஷ்யர்களுக்குந்தான் யதாக்ரமமாக அவஶ்ய
முபதேஶிக்கவேணுமென்று நியமமுண்டோ. அத்ருஷ்டப்ரயோஜநமா
யமில்லையாகிலுமுபதேஶிக்க நியமமில்லையே ஶாஸ்த்ரவிஶிஷ்டாதி
விஶேஷமாகத்தோற்றிலப்படியுபதேஶம் ப்ரஸம்கியாதோ, அப்போது
ஸம்ப்ரதாயாநுஶாஸநம் ப்ரஸங்கியாதோவென்றவுக்தாதிப்ரஸங்
களில் த்ருஷ்டாத்ருஷ்டப்ரயோஜநங்களை ஸப்ரமாணமாகவுபபாதிக்கி
றார்(ஆப்தார்த்த ஹ்ருஷ்யங்களை ஜதாதிநா)(எடு) ப்ராஸ்தகா. (சுவரிதி)சுவர்

ஸா-கா|| பஞ்சஸம்ஸ்கார ஹ்ருஷ்யப்ரயோஜநோபதேஶ கார்ய ஜதாக்ஷா
த்ஸ்வப்ரகாரணோபதேஶாகாரணைஸப்ரமாணம்நாநாவிய ப்ரத்வா

ஹிதமாகில் களவுகொண்டாஹரணம்பூண்டாற்போலே கண்டார்க்கெல்லா ந்தானஞ்சவேண்டும்படியாம். "யத்ருச்சயாஶ்ருதம் மந்த்ரம் சந்நேநாத சலேந வா | பத்ரேக்ஷிதம் வா வ்யர்த்தம் ஸ்யாத் தஜ்ஜபாச்சாப்யநர்த்தக்ருத்" இத்யாதிகளிற்படியே வ்யர்த்தமாயனர்த்தமுமாம். கேட்டுச்சொல்லச்செய்தே "தஸ்மிந் வர்ணிவாதேந வரிஷ்டஶ்ரேஷ்டேந வயா, ஶ்ருணிவ த்ராஹிவாசஸ்யவ" த்யாதிகளிற்சொல்லுகிற முறையொழியக்கேட்டுச் சொல்லுமாகில் காலன்கொண்டாஹரணம்பூண்டாற்போலே கண்டாரெல்லாருந்தன்னை யருவருக்கும்படியாம். "யஶ்சாதர்மேண விப்ரூதே யஶ்சாதர்மேண ப்ருச்சதி | தயோரந்யதர꞉ ப்ரைதி வித்வேஷம் வாதிகச்சதி" என்கிறபடியே யநர்த்தவஹமுமாம். யதாந்யாயம் கேட்டுச் சொல்லச்செய்தே சொல்லும்போது ஸாரார்த்தவைவிக்யமாக்ஷிப்பியாதொழியுமாகில் இவன் சொல்லுகிறவர்த்தங்கள் வேரில்லாக்கொத்தான்போலேயடியற்றவையோவென்று ஶிஷ்யனுக்குமதிஶங்கை பிறக்கும்படியா

ஸா-நீ|| பறத்திலேயிருந்துகேட்டாதலென்றபடி. மற்றஶாஸ்த்ரங்களைக்ரமம் விக சொன்னலுமிது ஸம்ப்ரதாயவிஷயகமாகவே சொல்லவே ணுமென்று தாத்பர்யம். (யத்ருச்சயேதி) போகச்செய்தே வரச்செய்தே கேட்டதென்றபடி. (சந்நேந) சந்நஶரீராத்ரஹஸ்யாதர்த்தமெ ன்றபடி. (சலேந) கபடாதிவ்யவஹாரேண என்றபடி. (பத்ரேக்ஷிதம்) வேஷாந்தரபரிக்ரஹாதிரூபவஞ்சநேந. அந்யாபதேஶாதிவ்யாஜே நவா. (வ்யர்த்த) தஜ்ஜபரஹிதேந என்றபடி. (வரிஷ்ட ஶ்ரேஷ்ட) யோக்யதா வரிஷ்டைஃ ஶ்ரேஷ்டைஃ (முறையொழிய) ஶிஷ்யாசார்யக்ரமமொழிய. (காலன்) காலபுருஷம் (கொண்டு) பரிக்ரஹித்து (அருவருக்கை) ஜுகுப்ஸிக்கை. (யஶ்சேதி) ஸ்ம்ருதிவசநமித்யாஹுஃ. (வே ரில்லாக்கொத்தான்) வேரில்லாதே ஆகாஶத்தில் வாழைகள்மேலே ப டரும் கொடிகள் (அடியற்றவை) ஸாரமூலாதிரஹிதமானவை

ஸா-கா|| யாதாவ (ஸூத்ராந்தரஸூத்ரங்களைக்கேட்டு) (செவியேறக்கேட்டு இதி) ஶ்ரோத்ரம் ப்ராப்தமிதி ஶ்ருத்வேத்யர்த்தஃ. (ஏடுபார்த்தாதல்) பத்ரேக்ஷிதேத்யர்த்தஃ. (யத்ருச்சயேத்யாதி) (சந்நேந) சிஹ்நாதி (சலேந) சூக்ஷ்மாதிவ்யாஜேந. யத்ருச்சயா ஶ்ரவணஞ்ச ஸந்த்யா ஶர்வ வந்த்ர ஸைவாபவாதிதாம்பக்ஷிதார்த்த ஶ்ரவணம். (முறை யொழிய) ப்ராப்தாம்ஶாஸ்த்ரவேந ஶாஸ்த்ராத்த தநியமாதிராஹித்யேந ந்த்யர்த்தஃ. (காலன்கொண்டித்யாதி) காலபுருஷம் க்ருஹீத்வா தேநதேந ந்ருஹரணம் க்ருத்வா தஸ்ரோணயாஸம்ப்ராணிநிந்த்யத்வாஸ தவஶ் ஸ்வாபவாதி நிந்த்யத்வாதித்யர்த்தஃ. (வேரில்லாக்கொத்தாநித்யாதி) (வேர்) மூலம் (கொத்தான்) லதாவிஶேஷஃ லதாவிஶேஷவதிதியோயமர்த்த

உபாயாநுஷ்டாநவிஷயமாம். "ஸ்வகுணாந் ஸ்வஶிஷ்யஸ்ய ப்ரகாஶநமா க்ருதம் த்யஜா" என்று ஆசார்யோபாஸநப்ரகரணத்திலே தானே ப்ர காஶிப்பியாதொழிகையும் விதிக்கப்பட்டது. அப்போது "தானே ப்ரகாஶயேந்நைவ ஸ்வயம் நைவ ப்ரகாஶயேத் | ஸ்வகாஶ ப்ர காஶநாத் க்ஷீயேதே ஸம்பதாயுஷீ" என்கிறபடியே ஜ்ஞாந வைபவப்ரகாஶமான ஸம்பத்தும் ஸம்பத்தும் ஆத்மா வுக்கு ஸத்தாநுவ்ருத்திஹேதுவான ஶேஷத்வாநுஸந்தாந வைக்க ஸந்நிவேஷயுங்குலையும்படியாம். தானே வைப் ப்ரகாஶிப்பியாநிற் கச்செய்தே அவன்பண்ணின ப்ராஶஸ்த்யோபதேஶத்துக்கு விரோதஞ் சொல்லுமாகில் விப்ரலம்பகனென்றுபேருமாய் "ஜ்ஞாதிஷம் வ்ய வஹாரஞ்ச ப்ராயஶ்சித்தம் சிகித்ஸகம் | விநா ஶாஸ்த்ரேண யோ ப்ரூயாத் தமாஹுர் ப்ரஹ்மகாதகம்" என்கிறபடியே பாவிஷ்டனுமாம். ஸச்சிஷ்ய னுக்கு ப்ராமாணிகையிலுபதேஶத்தைத் தவிருமாகில் லோபியனென் றுபேருமாய் "யாத்ருச்சிகாத் ஜ்ஞாநம் க்ருத்வா விஷ்ணும் ஸர்வஸ்வ ஜேத்|

ஸூ-நீ || ஆனாலும் ஸ்வஶிஷ்யர்களுக்கு ஸ்வாசார்யப்ரீணநம்பண்ணிலக்ஷி பண்ணுமவிருந்தால்பாதகமில்லாமையாலே தானே ஸக்திராஹித்யம் ப்ர ஸம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அப்போதிதி) (அப்போது) ஶக்திகார்யமான ப்ரகாஶநமில்லாதபோது என்றபடி. தானே ப்ரகா ஶநம் ஶக்திகார்யமானபடியாலே (ப்ரகாஶயேத்) தானே ஶக்திம் கார்யமாக என்றபடி. (நைவயேத்) நைவ நஶ்நவ்யம் ஶரணிக்ருத்யாதிவத் அந வஸ்தா ஜ்ஞாநகார்யமாகையாலே ஸம்பத்தை அநவஸ்யமாகவெண்ண வேணுமென்று தாத்பர்யம். இப்படி தானே ஸக்த்யகரணத்தில் "க்ஷீயே தே ஸம்பதாயுஷீ" என்று சொன்னது கூடுமோ, அநுஸவவிரோ யமில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநவைபவப்ரகாஶகே தி) ஶரவணநுஸவம் ஸம்பத்வ்யாபாரமென்றும் ஸந்நிவேஷ ஶ்ரியா ஶ்ரவ்யாபாரமென்றும் கருத்து. (ப்ராஶஸ்த்யோபதேஶத்துக்கு விரோதஞ் சொல்லுமாகிலிதி) ப்ராஶஸ்த்யோபதேஶத்துக்கென்கையாலே அப்ராஶஸ்த்யோபதேஶம்ப்ரஸக்தம்ஸாவித்மாகிலத்தை ப்ராமாண்யமாகச் சொல்லில் தோஷமில்லை என்கிறது. (ஜ்ஞாதிஷதி) ப்ரஹ்மவித்யை யிலிது கௌஶாஸ்த்ரநியாய விஸமென்றபடி. (யாத்ருச்சிதி) (ஆத்ம ஜ்ஞாநம்) ஜ்ஞாயதேऽநேநேதி ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநஸாதநம் ஶாஸ்த்ரம் ஆத்ம நஃ ஜ்ஞாநம் ஆத்மஜ்ஞாநஶாஸ்த்ரம் (யாத்ருச்சம்) ஸத்ராத்ருச்சம் (க்ருத்வா) ஸ

ஸூ-கா || தேஶஜாத்யநுவாதேயஸ்ஸ்ராதித்யம் (யாத்ருச்சிதி ஸ்ராதி) (யாத்ருச்சம்) ஸகலஶாஸ்த்ரஹேதுஶிஷ்யஞ்சதத்ஜ்ஞாநம் ஸஶிஷ்யதஞ்சநக ஸ்வஶிஷ்யக்த்வஜ்ஞாநம்நிராவாயிகாத்தஹேதுவைர ஸ்வஹஸ்தவைவிஷ

த்ம॥ நாதஸ்ய ஸர்வஸ்யாபி ஜகத்பீஜ பீஜகாரணம்” என்கிற ஸமஷ்டியோகத்

மூலம்॥ ஸ்ரீவிஷ்ணோஸ்ஸகாஸாத் (விஷ்ணோ:) தேஹம் (ஸர்வஜ்ஞஸ்ய) தேஹ விமோசனம் ப்ரவ்ருத்தேஸ்ஸமஸ்தவிஷ்ணுரூபம் வதிஷ்யதி ஸ்மரணாத். வக்ஷ்ய திரோதேகநாமாபரிதி (நாதஸ்யேதி) அபராமாவர்த்த: (ஜகத்பீஜம்) ஜகத: ஜ்ஞானபீஜம் ப்ராஸ்தம். யதா ஜகத: பீஜம் வேதப்ராஸ்தம் “வேதேந நாராயணோ வ்யக்தோ”இதி ஸ்ருதே: வேதப்ராஸ்தஸ்யாபி ஜகத்பீஜத்வாத். (ஸர்வஸ்ய) ஸகலதேஹாந் காரண (ஸர்வபீஜகாரண மநு) வாதேஷு ஹவிஷ்யாஸநாநாஸ்யம் ஸர்வேஷாம் ஆரயது மநு வரவோகம் யதா நயாதி யதா நயாயாதிகம். தமேவாவதிஷ்டேதி வக்தவ்யாணாயம். ஸர்வஜ்ஞஸ்ய யாதிவேக ஜ்ஞானதேஸ்ராஸ்ய தி என்றபடி. ததாவ ரூபாக வக்வரம் விஷ்ணுஸ்ய ஸ்வரூபாவஸ்தி வக்ஷ்யாஸ்ராஸயம். ஸர்வஜ்ஞஸ்யவரவோகம் நயாயாதிதி உத்தராஸ்ராஸயம். (ஸமவஸ்தி) ததாவ ஸமவஸ்தா ஜ்ஞாதியம் வந்ஜநித ஸமஷ்டிரூ ஹோமவேதென்றுகருத்து. “நாதஸ்ய நம ஸர்வஸ்யாபி ஜகத்பீஜகாரணம் இதி கல்பிதவாக். ததா: ஸ்வயம்பூ வோகவாஸி நீ| க்ருஷ்ணஸ்யாவ தேஹிஸ்ம் விஸ்தாரஷதாயி நீ” த்ருஷ்ட்ட்வா வ்ஹவிஷ்யாம் தேதிவேதஸ்ய ஹாயம். ஸ்யாமேநோக்த்வா ஜ்ஞாநாவேக்ஷ்யா ஜகத்பீஜமிதி நவம் ஸகநிதேயம். ததா க்ருஷ்ணஸ்யாபீஜகாதேவேதி ஸாகதேஸ்ராநம் நயாதி. நாவேதபீஜகத்தாதாத்தோத்வரவேதஸ வரம் வராநாமாண பீஜகத்தா ஸாவாக்ஸ்யாதேஹிதேவஸ்யாக ததாநுஷ்ய ஸ்யா திதிஸாவ: “நாதஸ்யாநம் யதாயாதீ”தி கல்பிதவாம். ததா யதா ஜகத்பீஜம்ப்ரஹ்ம. யதா ஜகத்பீஜம் “வேதேந நாராயணோ வ்யக்தோ” இதிஸ்ருதே: வேதப்ராஸ்தஸ்யாபி ஜகத்பீஜகாரக(ஸர்வபீஜகத்தக) உத்தரோத்தரம் ஸந்தாநஜநகா ஸர்வேஷ்வரதாதயத்தக ஸகலயாநநயாதி ததா உவதிஸ்ய விஷ்ணுஷ்வஜேதி வோஜநா ரூஷ்வ்யா. இப்படி ஸமஷ்டியோகவரிவோயமே ஸகிருஜநித நிரூஹாநாஸ்வத்திராத மன்றிக்கேஸமவஸ ஸாமவதாதீநாதத்ம் தம் ஸ்ரீதியுமுண்டென்றுவொ

வ்யாக்யா॥ த்ராதிவிஷயம் ஜ்ஞாநதீதிவாவிஷ்ணும்ஸரீரம் “விஷ்ணும்ப்ரூயஸ்த்வம் ஸர்வஸ்ய ப்ரவாண்யாதிமுக்ஷண”இத்யுக்தே:.(ஜகத்பீஜம்) ஜகத்கா ரணமூதம் வரம்ப்ரஹ்ம (ஸர்வபீஜகத்) ஜாவேஷுவமதஸாரீயவாதிபீஜ வக ஸ்வாத்ஜ்ஞிஞ ஸஜாதீய பீஜஜராநாக்ஷோபகதித்யர்த:. ஜக்ருத்ஸ்வித்விம்ஸஹநநேதுகாரணமூதஸ்யாநந்யஸ்யகஸ்யாவாநாக வாதநாதபீஜகத்தக்திதிஸாவ:. ஸகத்வேஷுவோக்தநா நாவியாநிஷ்டி வ்ருத்த்யர்த்தம் ஸ்வாத்ஸு காரோரெணவஉவதேஸ்காயஜதிமளகிகொ தாஹாரண ப்ரூபாநவமவக்கம்வதநு தமோவதேரேருநாஷம்ஸிக.

௨௭ || தையுங்கடந்தாரும். ஆகையால்விளக்குபிடிக்குமவன் தன்னைராஜா ஒருகார்யத்துக்குப் போகச்சொன்னால் தன் கையில் விளக்கைப் பக்கத்துக்குப் பார்ஶ்வஸ்தரானார் கையிலே கொடுத்துப்போமாப்போலே ஸதாசார்யரானார்க்குத்தான் சொல்லும்போது தனக்கு உபதேஶித்தவாசார்யனை முற்பட வெளியிட்டு பின்பு தனக்கு வைஶிஷ்டமான அர்த்தங்களையே சொல்லவும்; சிலகாரணங்களாலே ஶ்ரீவைஷ்ணவஶாஸ்த்ரங்கள் பெற்றுத்தானிவற்றாலே யறிந்துசொல்லுமவற்றையும் "ஶ்ராவயேத் ஸ்வாசார்யாத் ப்ராப்தவானர்த்தம் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகம் ஶிஷ்யாணாம் தத்ஸ்வயம் ஶக்த்யா ததத்பாகாக்ஷயதல்லயம்" என்கிறபடியே ஆசார்யப்ரஸாதமடியாக விவ்வர்த்தமறிந்தேன், என்கைமிடுக்காலே யறிந்து சொல்லுகிறேனல்லேனென்றிவ்வுண்மையை வெளியிட்டுக்கொண்டுசொல்லவும் பெறில் இவன்சொல்லுமர்த்தங்களெல்லாம் ஸர்வர்க்கு மாதரணீயங்களுமாய், இவன் க்ருதஜ்ஞனாயிருந்தானென்று ஸாத்விகரும் ப்ரஶம்ஸிக்கும்படியாய், ஸத்யவாதியாயிருந்தானென்றுபநிஷத்துக்களும் ஔபநிஷத பரமர்ஷிகளும் தங்க

ளா- நீ|| ளியானின்றுகொண்டு ப்ரஶம்ஸிக்கிறார் (ஆகையாலித்யாதி நா) (தனக்கு வைஶிஷ்டமானவர்த்தங்களையேயித்தி) உபாகாரணத்தாலே ஸாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷயா சொல்லக்கூடாதென்றுகருத்து (சிலகாரணங்களாலே) ஆர்யஸாக்ஷாத்கரணமவஸர ஸாரத்தாலேஎன்றபடி. (என்கைமிடுக்காலே) என்கையினுடைய வ்யுத்பத்த்யத்தாலேஸ்வஸ்வஸாமர்த்யத்தாலேஎன்றபடி. (உண்மையை) ஸ்வபாவத்தை என்றபடி. ஐந்தாம் அதிகாரமும் ஸ்வாசார்யப்ரஸாதத்தை யுண்டாக்கியேயர்த்தவிஶேஷங்களை யறிவிப்பிக்குமென்று கருத்து. (சொல்லவும்பெறில்) சொன்னானாகிலென்றபடி. (உபநிஷத்துக்களுமித்தி) "ஆசார்யவான் புருஷோவேத, ஸம்ஸாரஸாகரவிதர்த்தி, ஆசார்யாத்தைவ வித்யா, ஆசார்யாத்தையைவ வித்யா ஸாதிஷ்டம் ப்ராபத்" இத்யாதிகளிலென்றபடி. (ஔபநிஷதபரமர்ஷிகளுமித்தி) "யோகோ வேதஸம்ஶ்ரவணோஜாதி பரமர்ஷிதம் | ஸர்வவித ஸாமான்யேவ ஸம்ப்ரதாய" இத்யாதிகளிலே

ஸா-கா|| ஷண்ணாந்த்யவ்யாஸ (ஆகையாலித்யாதி நா) (விளக்குஇத்யாதி) யதா ராஜ்ஞாம் ப்ரதீபதாரகா: ராஜஸிம்ஹாஸனம் தத்பரிசாரகா: தத்பரிசாரணா வித்பரமர்ஷிஷு ஸ்வேஷ்டு ப்ரதீபாநுகாரய ஸத்வே ஸவம் ஸமதா பரமேஶ்வர ப்ரயுக்த: ஸ்வஸ்தம் ஜ்ஞானம் ஸ்வேஷ்டு நிக்ஷிப்ய ஸமுத்திஷ்டதே. (ஆசார்யப்ரஸாதித்யாதி) ஆசார்யப்ரஸாதேவ ஸம்ப்ராப்த ஸ்வஸாமர்த்யாத் ஸமஸ்தி யதாயதம் ப்ரக்ருஷ்ட ஶ்ரேயவதிஶதி ஸந்தத்யம். (உபநிஷத்துக்களுமௌபநிஷத பரம ர்ஷிகளுமித்தி) "யதேவ வித்யயா கரோதி ஶ்ரத்தயோபநிஷதா ததேவ வீர்யவத்தரம் ..."

வேது||ளோபேக்ஷவிஷயவ்யாபாரமாம் என்று ஒப்பிக்கும்படியுமாம். இப்படி க்ருதஜ்ஞதையவஹிதனான ஸ்ரீஷ்யனைப்பற்ற நாம் செய்த க்ருஷிவீணாய்த் ததென்று ஆசார்யனும் க்ருதார்த்தனாயிருக்கும். || * || ஸாக்ஷாந்நோக்ஷ

ஸா-நீ || என்றபடி. ஸாக்ஷாத்பகவத்ஷ்யானவாசார்யனுகவாமலிருந் தால் ஸுவஸ்ஸாஸவதாந்யாஸ்ரமுமுபாயமன்றோவென்றவருளிச்செய் கிறார் (இப்படிக்ருதஜ்ஞதையிதி) இப்படிஸமவிஷயத்தில் போலே ஆசா ர்யவிஷயத்திலும் உசிதமான ஸக்தி பண்ணவேணுமென்று சொன்னது கூடுமோ, ஸ்வாணாந்த வாஸதேவாயும் மோக்ஷப்ரதனுமாயிருக்கை யாலே தத்விஷயத்தில் யாஸக்தி கதாசித்யானாலும் ததந்யையான ஸக்தி ஆசார்யவிஷயத்தில் பண்ணுகை கூடுமோ, ஆசார்யனும் மோ க்ஷப்ரதனென்றில் ஸாக்ஷாத்ப்ரதாதாவானவாசார்யன் மோக்ஷப்ர தனன்றே ஸாக்ஷாத்ப்ரதாதா மோக்ஷப்ரதனல்லாவிட்டாலும் பரம்பரயா ப்ரதாதா மோக்ஷப்ரதனென்றில் நாராயணீகொடாவாமாபுரம் பரம்பரயாவ்ரதவாஸ்யவக்கும் ஜ்ஞாநயோமாத்ரஸ்ய ப்ரதாதாவக்கும் மோக்ஷப்ரதகங்கூடாதே ஸ்வஹிதமோக்ஷஸாதநபரம்பரயாப்ர தாதா மோக்ஷப்ரதனென்றில் "அஹம்த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோ க்ஷயிஷ்யாமி". என்று ஸ்வாணாந்தனுக்கு மோக்ஷப்ரதத்வ ஸ்ரவணம்போலே ஆசார்யனுக்கு மோக்ஷப்ரதத்வ ப்ரமாணமுண்டோ, பதவாசா ர்யஸக்தியே ப்ரமாணமெனதிலதற்கு மூலப்ரமாணமுண்டோவென் றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாதிதி) (ஸாக்ஷாந்நோக்ஷப்ரதாயாத) ப்ரதீ

ஸா-கா || தவளஸ்யஹவித்வாவதி. "ஸர்வபாபேப் யோக்ஷம் தம் ஸய க்ஷாநதிவமோக்ஷமோக்ஷே" த்யாதிவசனமேகாந்த நிஷ்டஸ்ஸ: "நிரவே க்ஷாதேநிம் ராரம் தம் ஸமவேதம் ஸதஸஸ்நம் | ஜநவ ஜாத்யஹணிதம் வமேயமேதம் விரோணாஹீ||க்ஷீநவதீமேதஹீமேஷ க்ஷாரவாணாஷ ரஷமோ | ஜ்ஞாநாந்ரூஹவிஷ்ணீ தஸ்தா: வொதயாத்யஹம்" இத்யா தீஷா ஔபநிஷதவாஸதேவாஷைணவ ப்ரஸம்ஸநீயா ஸவஞ்த ஸம்ஸ்:. நநா ரஹஸ்யத்ரயாஸேயாவஷ்டாரவாயஸ்ய ஸ்ரீதிர வி வெமேவநோவ்யிதே ஜூயாஸ்ரா. 'உபதேஷ்யந்தி யஷ்ஷ்ய' இத்யா தீநா வெமோவிஷ்டாரீவாவாயகொாக்ஸ்ய தஸ்யாவாயஸ்வா ஸாவாதித்த வெதாரஹஸ்யஹிதஸ்ய ஸாக்ஷாந்நோக்ஷாவாயஸ்ய ஸகாரஸ்ய விரதப்ரதிபாகே ரஹஸ்யத்ரயோபதேஷ்டாவா யஸ்ரேஷ்டஇதி. "யோவஸ்ய ஹந்த வாம் ப ராதாஸ்ஸம்ஸாரோாத்தீஸா யதம் | ப்ரதீக்ஷாராவயஸ்ய தஸ்யாத்ஷ்டம்ஸாவாவதம்|| ஸா த்ராஜதிதேதயா" இத்யாரஸ்ய யஸ்தாக்ஷவஷ்டாவள தஸ்யாஜமா ராதமோமாரா" மித்யாதிரிவமோக் தக்ஷீதே: வெருக்வம்யாக்தலே

௩௯ || பாபாயாநந்யாவித்³யா ஹேதூந்பாதிஶஸ் | க்ஷுத்³ரைஸ்தைரேகஶா
ம்ருஷ்டா: ஸந்தோ ஶ்ருஷ்டதைர்மோபாபா: || ஆசார்யவத்³யாதோக்ஷ ஸந்த
ந்திஸ்ஸந்தி | உத்³தா⁴ரே பக்வாதம் ஶரணம் தே³ஶிகா விது³: ||*
ஏற்றிமனத்தெழில்ஞானவிளக்கையிருளனைத்தும்

ஸா-டீ || கோபாலஸுநந்தோக்ஷஸாத⁴நமல்லாமையாலும்ஜ்ஞாநயோமாதி
கம்ஸாக்ஷாந்தோக்ஷஸாத⁴நமல்லாமையாலும்தத்³வஶேஷ்யவெலக்ஷ
ண்யமென்று கருத்து. (வித்³யாஹேதூந்) ஹக்தியும் ப்ரபத்தியும் இவையாவும்
என்றபடி. ஸத் என்கையாலே மாயத்ருஷ்டத்வஶேஷ்யவ்ருத்தி
"தே³வதி³வ்யாயதநாவஸீத" என்றதுவும் ப்³ரஹ்மவித்³யாவஶே
வயம்த மாயத்ருஷ்டவஶேஷ்யமானல் விரோதமில்லையென்றுக
ருத்து. (ஆசந்தீதி) "ஆசார்யாத்³தை⁴வ வித்³யா விதி³தா ஸாதி⁴ஷ்டம்
ப்ராபத்" ஸாதி⁴ஷ்டம் ஸாத்⁴யம் ஸ்வஸாத⁴நம்ப்ராபதி³த்யர்த²:
"தத்³வித்³தி⁴ ப்ரணிபாதேந பரிப்ரஶ்நேந ஸேவயா" இத்யாதிவென்றபடி.
(ஸ்ராந்தீதி) "ஆசார்யவத்த்வாது³க்தஞ்ச ஸாக்ஷாதா³சார்யவாந் புருஷோ" இதி
த்யாதிவென்றபடி. (உத்³தா⁴ரேதி) "நாயாய நாதோ²ந்நயேத்
பரத்வாபி நித்யம்யதீயவரணம் ஶரணம்தீய"இத்யாதிவென்றபடி.
உத்³தா⁴ரேக்ஷ: பக்வதஶாயாம் ப்³ரஹ்மவித்³யாத்⁴யாபகஸ்வந ஶர
ணஸாதனமாயம். கைத ப்ரபத்திதஶாயாம் ப்ரபத்யஸ்ய ஶர
ணமென்று கருத்து.

இப்படி இந்தவதிகாரத்திலே ஆசார்யனுக்கு ப்ரத்யுபகாரமில்
லையென்றுசொன்னது கூடுமோ, ஶிஷ்ய ஆஜ்ஞனைவிவனுக்குதோற்றுவிட்
டாலும்ஸஹ்ய ஆஜ்ஞனையிதுகளுக்கும்ப்ரத்யுபகாரந்தோற்றுதோவென்
கிறஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தைபாட்
டாலே ஸங்ரஹிக்கிறார் (ஏற்றிமனத்தெழிலிதி)(மனத்து) மநஸ்ஸிலே
ஶிஷ்யனுடையமநஸ்ஸிலே(எழில்)உஜ்ஜ்வலமாகாநிற்கிறயதார்த²மாகா நிற்
கிற(ஞானவிளக்கை)தத்வஹித புருஷார்த² விஷய யதா²ர்த²ஜ்ஞா
நமாகிற விளக்கை (ஏற்றி)ஆவிர்ப்பவித்து ஶிஷ்யனுக்கு ஸம்யக்தவஶே

ஸா-கா || வெத்யஹிப்ரயஞாஹ(ஸாக்ஷாந்தேரித்யாதி) (ஆநந்த³ஸ்ர
த்தௌ)"தத்³விஜ்ஞாநார்த²ம் ஸகு³ருமேவாபி⁴க³ச்சேத், ஆசார்யவாந்
புருஷோவேத³, ஆசார்யவத்த்வாதுக்தஞ்ச ஸாதா⁴ரணாசார்யவாந்ஹவே"
இத்யாதிஶ்ருத்யர்த²:.

உக்தாதிகாரார்த²ம் த்³ராமிட³பா⁴ஷாவ்ருத்திவிஶேஷண ஸங்க்³ரஹிநாம
ஸாவதா⁴நாந ஶிஷ்யாய த்³ராமிட³பா⁴ஷயா ஸம்யக்ஞாதி (ஏற்றிமனத்
தெழிலித்யாதிநா) (ஏற்றிமனத்தெழில் ஞானவிளக்கை) ஸ்வப்ரபோ
தயபுருஷார்த²ாநாம் ஸம்யக்ஞேஷதயா விஷயீகரணயோக்³ய

௨௯ || மாற்றினவர்க்கொருகைம்மாறுமாயனுங்காணகில்லான்
போற்றியுகப்பதும்புந்தியிற்கொள்வதும்பொங்குபுகழ்ச்
சாற்றிவளப்பதுஞ்சற்றல்லவோமுன்னம்பெற்றதற்கே (௩௮)

வ்யா-நீ || ஸித்தென்றபடி. (இருளினைத்தும்) அஜ்ஞாநமாத்ராஜ்ஞாநவிப ரீதஜ்ஞாநமாகுற ஸம்ஸாரகாரத்தையும் (மாற்றினவருக்கு) நஸிப்பித் தவாசார்யனுக்கு (ஒருகைமாறு) ஒரு உபகாரத்தை ப்ரத்யுபகாரத் தை (மாயனும்) ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஸக்தனுமாய் ஆஸ்சர்யகர ஸஹஸ்ரநாமமான ஸர்வேஸ்வரனும் (காணகில்லான்) காணவஸக்தனென்று இல் லையென்றெகாண்கையாலேயென்றபடி. ஜீவிகளுக்குமெகேசாதிந்யாயத்தா லேதோற்றுமென்றபடி. ஆளுடையவேதாதிகள் ப்ரத்யுபகாரங்களி ல்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (போற்றி) (போற்றி) ஆசார்யனை ஸ்தோத்திரத்து ஜஉஸ்ரா ஸநம்பண்ணி (உகப்பதும்) உகக்குமதும் வாசிக மெகேசயம் சொல்லப்பட்டது. (புந்தியில்) புத்தியில் (கொள்வதும்) த்யாநம் பண்ணுமதும் மாநஸமெகேசயம் சொல்லிற்று. இது காயி கவாசிகமாநஸாதிகளுக்குமுபலக்ஷணம். (பொங்கு) அபிவ்ருத்தங்க ளாய் வளர்கிற (புகழ்) ஆசார்யனுடைய கல்யாணகுணங்களை (சாற் றி) லோகத்திலுபதேஸித்து (வளர்ப்பதும்) அபிவ்ருத்திமாக்குமதும் தஸ்யைவாஹ ப்ராணிபாதாதிகாயிகமெகேசயமென்றவுமாம். இவை யெல்லாம் (முன்னம் பெற்றதற்கு) பண்டும் ஆசார்யன் பக்கல்தான் பெற்ற உபகாரத்திற்கு (சற்றல்லவோ) அத்யல்பமன்றோ ப்ரத்யு பகாரமாகமாட்டாதென்றபடி. கிஞ்சிதென்றோ ஸ்வல்பமென்றபடி.

வ்யா-கா || ஸ்வநஸம்ஸ்ருஷ்ட ஜ்ஞாநவிகாஸஹேது ஸ்வஸம்பந்தாசார்யனை (இருளினை த்தும்மாற்றினவர்க்கொருகைமாறு) தேஹாத்மாபிமானாதி ஸர்வாஜ்ஞாநம் ஸகலம் விநாஸிதவதே தஸ்மை ஆசார்யாய ப்ரத்யுப காரம். (மாயனுங்காணகில்லான்) ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வஸக்தோபி ஸர்வேஸ்வர ப்ரத்யுபகாராநர்ஹத்வாத் ஸர்வஜ்ஞதாபிபூர்ணகுண ஸர்வஜ்ஞதாய விஶேஷேண ஸ்வயம் ப்ரத்யுபகாரேண விஷயீ கர்த்துமஶக்ய ஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரத்யுபகாரஜ்ஞாநம் ஸர்வஜ்ஞாந குணமேவேதிபாவ: ஸர்வஸ்ய ஸர்வாத்மாசார்ய விஷயே ஸி ஷ்யேண க்ரியமாண (போற்றியுகப்பதும்) ஸ்தோத்ர ப்ரவண ஸ்தோத்ர ஸ்துதி ஸர்வ ஸ்வ ப்ரீதி (புந் தியிற்கொள்வதும்) ப்ரஸந்நம் ஆசார்யஸ்ய காயவாசா ஸர்வ ப்ரயத்நம். (பொங்குபுகழ்ச்சாற்றிவளப்பதும்) அஸேஷகுண ப்ராகாஸ்யாய ப்ரத்யுபகார ப்ரவக்த்ருத்வம். (சற் றல்லவோ முன்னம் பெற்றதற்கே) ஆசார்யேண தத்தஸ்ய

௪௯॥ ஈஶ்வராபிமாநம் ஸர்வஶக்தி ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸம்பந்நாந்
ஆசார்யாந் ஸ்வாபிமாநேந ஸர்வதா ஸுகதாந் ததா ।
ப்ரத்யாஸந்நாந் கடாக்ஷேண ஜிஹ்வயா ஸ்வாமிநோ பிதுந்
ப்ராணாந் மத்வா தயாந்வேதாந் ப்ரணமாமி நாராயணாந் ॥
இதி ஶ்ரீ வாதிகேஸரி ஸுந்தரஜாமாத்ரு முநிவிரசிதே
ஶ்ரீவசநபூஷண வ்யாக்யாநே ஆசார்யாபிமாநப்ரகரணம்
ஶ்ரீராமாநுஜாய நம:
ஶ்ரீவசநபூஷணவ்யாக்யாநம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸா-நீ ॥ இப்படி இந்த அபிமாநத்திலே ஆசார்யன் விஷயத்தில் ஶரணாகதி விஷயத்தில் போலே ப்ராப்யதையைச் சொன்னது கூடுமோ, ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஶ்வரனே ஸ்வதந்த்ரனானவன் ஸ்வீகாரஹேதுவென்ன ப்ராப்யனுக்கும் ஸாக்ஷாத்ஸாதநமாகையாலே விஶேஷ்யவிஷய ஆசார்யனை ஸ்வாபிமாநமான ஆசார்யவிஷயத்திலே தத்ஸம்பந்தம் பண்ண வேணுமென்றக்கூடுமோவென்ற ஶங்கையறுந்தான் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வதிதிவாரா அநுவாதாமாயிருந்தாலுமாசார்யாபிமாநமன்றியிலே ஸ்வயமேவ மோக்ஷ ஹேதுவல்லாமையாலே அவனுக்கும் மோக்ஷ ஹேதுத்திற்கு ஆசார்யனே வேண்டுமென்றுமாகையாலே அதனெ யாசார்யனே அபிமாநென்று ஶ்லோகத்தாலே வெளியிடுகிறார். (ஈஶ்வராபிமாநதி) ஈஶ்வராபிமாநம் ஸர்வஶக்தி ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸம்பந்நாந் யதீஶ்வராபிமாநம் ஸர்வஶக்தி ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸம்பந்நாந் யஸ்யாஸ்ய (ஆசார்யம்) ஆசார்யாந் (இதி) ஸ்வாபிமாநேந (ஸர்வதா ஸுகதாந்) ஶ்ரீ யதீ வரதாதம் ஸர்வதா ஸுகதாந் ப்ரதயா ஸந்நாந். ததா ப்ரத்யாஸந்நாந் (யதீ ஶ்வரி) (கஸஸஞ்ஜந ஸஹாய) நாராயணாந் ஸர்வாந் ப்ராணாம் (ஸர்வ ப்ராணாந்) ஸம்ஸாரிணாம் (ஸர்வ ஆசார்ய) உத்தாரணாய (கடாக்ஷ) யா ப்ரத்யக்ஷ ப்ரஸந்நஸ்வஜநாகாரம் ஸ்வாமிநோ(யஸ்ய) ஆசார்யஸ்ய ஸ்வீகாரம் ஸ்வயம் ஜநக, ஆசார்ய ஸ்வீகாரம் தந்நாம ஸம்ஸார ஜலதிமத்ஸ்ய தநாஶநாய நமஸ்க்ருதி "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா ம

ஸா-கா ॥ வாயதந்த்ராய வேதவிந்த்ய ப்ரவேஶாய ஸ்வத்வம் ஸகலம் ஸகலதேஹம் நிதிக்ஷேபக்ஷ:

ஸ்வேச்சயா ப்ரபத்தி: ஸ்வாதாரவத் ஈஶீஶ்வர தேவதாகேஷு நா நாஸாக்ஷ இதி ஸ்வாநாஸ்மரேந தஶயதி (ஈஶ்வராபிமாநா) யஸ்யாஸாவித்யாதி "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் । மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணி நா" இதி ஶ்லோகாக்ஷ உக்த: ஆசார்யஸ்யோத்யோஸ்மிஷ்யாசார்ய

௩௦ ஸா-நீ ஸா-கா வ்யாக்யாஸஹித ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே.

ஸா-நீ || தத்வ்யாக்யாநம் | மூர்த்நா ஸ்யதே ஸோரகாநுகாரஶரண்யாரூட ஸம்பாதிநா” இத்யாதி ப்ரமாணஸம்ப்ரதேயத்ர க்ஷணாஸ்யமாஸ்ய ஸ்ரேஷ்ட்வரித்ர ஹரி ஸ்வாதிகாரம் ஸேகாந்தத்ய ஸிஷ்யமென்றுகருத்து.

இதி ஸ்ரீமதாத்ரேய க்ருஷ்ணஸ்ய தநுஜேந தத்த்வஸ்வமஷ்டயாம்
வேங்கடவரதஸூரிணா ஶ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிக
கடாக்ஷபாத்ரேண ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தனவாஶாந்தேந
விரசிதாயாம் உத்தரஸாராஸ்வாதிந்யாம்
ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரவர்ணநம் த்ரிம்ஶம் ||

ஸா-கா || க்ருத்யயோ: பரதாத்ரக்ருத்யதயா ஸமஸ்தஸமஸ்தேகம்
கயஷ்ரமேதயாவ மேஷ்வந்த்ர மத பரதந்த்ரேகம் கயஷ்வேபாயக
நம்வேதவதாசேஷ்யந்தீதி உத்தரவஷ்ய ஸரமேஷ்டோகே உத்தர
ஸேஷ்ய விவக்ஷிதஸ்வமேஷ்டதவ்யமிதி பாவ:.

இதி ஸாரஶாஸ்த்ரஸ்வாதிவஸ்ய ஸ்ரீநிவாஸமஹார்யேண
ஸ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகார வர்ணநம் த்ரிம்ஶம் ||

ஸ்ரீ:.

நிகமநாதிகாரம்.

ஸா-நீ || இப்படி முப்பத்தோரதிகாரங்களாக ரஹஸ்ய த்ரயஸாரவிஷயநிபந்தநம் பண்ணினது கூடுமோ, பூர்வபூர்வா திகாரங்களிலே நிரூபிதாம்ஶங்களே உத்தரோத்தராதிகாரங்களி லே தோற்றுகையாலே பௌநருக்த்யம் ப்ரஸங்கியாதோ, ப்ராஸங்கி கமாக அதிகாராம்ஶம் சொல்லவேண்டாவோ, கிஞ்ச இந்த நிபந்த நத்தில் ஸம்ப்ரதாயவிரோதிவசநாம்ஶம் தோற்றுகையா லே அப்ராமாண்யமும் ப்ரஸக்தமன்றோ, அபிச இந்தநிபந்தநத்திலில் லாதவைலக்ஷண்யாம்ஶமுண்டாகில் தன்னிலுமிங்கில்லாமையாலேஇந் த நிபந்தநத்திற்கு நிஷ்ப்ரயோஜநதையும் ப்ரஸங்கியாதோ, கருத்து “ய த்ஸாரதத்வம் நிஹிதம் குஹாயா”மென்றும் “ஸம்க்ஷேப ப்ரமாதேஷ்வ யஸ்ஸ்ந்தாயதே” என்றும் “கணீயாந் ஸூக்ஷ்மாயாமாயா: கோயமேவ ஶ்லோகோதி” என்று ஶ்ருதிகளும்கூட யதோக்தவைஶிஷ்ட்யம் ப்ரஸக்த

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||

ஶ்லோ || காருணிகதயிதஶ்ஶ்ரீஶ: கஶ்சிதாசார்யத்ருஷ்ட்யா
ஆக்ஷிப்தநிரவதிமோஹோ மோஹஸந்த்ராதிலோப: |
ஸகுணவிஷயவிவேகஸ் ஸம்ப்ரதாயம் ப்ரயுங்க்தே

ஸா-நீ || மென்று நெஞ்சாரல்படுகையாலே ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தாலே விஹிதநிஷித்த பரித்யாகஸாதனமாகையாலே இப்ப்ரபந்த தத்வத்துக்கு ப்ரமாணத்தாலே தப்பும் ஸம்பாதிதமன்றோ, ஆகையாலே ப்ரபந்தம் ஶோதித்து பரதேவதாபரமார்த்தமாகும்படி எங்ஙனே உத்தாரஸங்க்ஷேபத்தில் ஸம்பாதித ஸங்க்ஷேபங்களையுமிந்த நிகமநாதிகாரத்தாலே பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அதிகாரங்களையுமிஸங்க்ஷேபமாக ஸங்க்ஷேப்ய உபஸம்ஹரிக்கக்கடவராய் அதிகாரங்களை ஶ்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (காருணிகேதி) (கஶ்சித்) "ஸம்ஸாரஸாகராத் கஶ்சித்" இத்யாத்யுக்த ப்ராஜவிஶேஷவான் ஜ்ஞாநாசார்யத்ருஷ்ட்யா (காருணிகதயித:) காருணிகரான ஸர்வேஶ்வரன் விஹிதநிஷித்த தத்வஹித புருஷார்த்தங்களுக்கு கஶ்சித் ஆசார்யத்ருஷ்ட்யேத்யநேந ப்ரதிபாதிதமான ப்ரபந்தார்த்தங்கள் உக்தம். காருணிகதயித இத்யநேந ததுபாஸநதயோக்தம் உக்தம். (ஆக்ஷிப்தநிரவதிமோஹ:) ஆக்ஷிப்த: நிரவதிர்மோஹ: யஸ்ய ஸ:. அநேந ஸ்வீகாரமாதாம் உக்தம். (ஆக்ஷம்ஸந்த்ராதிமோஹ:) ஆக்ஷம்ஸந்த்ராதமோஹ: அஜ்ஞாநஸந்தேஹ: யஸ்ய ஸ:. அநேந பரமார்த்த யோஜநாதாமாதம் உக்தம். (ஸகுணவிஷயவிவேக) ஶிஷ்யாசார்யலக்ஷணஸம்பந்நத்வாத் ஜ்ஞாநவாந் (ஸம்ப்ரதாயம்) பரம்பராகத ஸம்ப்ரதாயார்த்தம் (ப்ரயுங்க்தே) உபதேஶம் ஸத். ஸதாசாரஸாதீநேப ஸதாசாரவாந்தேஶ:. அநேந ஸம்ப்ரதாய க்ரியாமாத்ரஸக ஶேஷாசாரத்வம் ஶிஷ்யாசார்யாதிகாராத் உக்தம். (ஸாத்விகவிஜ்ஞாநீ) ஸாத்விகாநி ஶோதநவிதாநி

ஸா-கா || ஸவா ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்துக்கு வாக்யார்த்த ப்ரபந்தநிகமந நிகமநாதிகாரேண ஸர்வாதிகாரங்களும் ஸங்க்ரஹேணாஹ. (காருணிகேத்யாதிநா) ஆசார்யஸேவாதிகாராதிகாரங்கள் ஸங்க்ரஹித: காருணிகதயித இதி ஸர்வஹித பரமார்த்தரஸநிதாநம் ஶிஷ்யநாம் வர்ணாவதாரகம் "யமேஷ" இத்யாதி ஶ்ருதிப்ரஸித்த ஸகலகர்த்ருத்வ ஸாமர்த்ய ஸங்க்ரஹீத: ஆக்ஷிப்தநிரவதிமோஹ இத்யேந ஸ்வீகாரவிஷயத்தாராதேயாதி ஸங்க்ரஹீத: ஆத்மத்ராணாதிமோஹ இத்யேந பரமார்த்தயோஜநா பாமாதாம் ஸங்க்ரஹீத:. ஸகுண இத்யாதிநா ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரங்களும் ஸங்க்ரஹீத:. ஸாத்விகீ

௨௬. || ஸம்ஸாரிதஸ்கரோபஹாரஸம்ஸ்ரிவ்ருத்திநிர்தேஶ: ||

இப்படி யிஜ்ஜீவாத்மாஸம்ஸாரிகளோடொக்க அநாதிஸம்ஸாரத்துக்கு ஸ்வரூபயோக்யராய்வைத்து அநாதிகாலமிழந்து ஓரளவிலே புரித்து ஸதாசார்யஸம்பந்தமுண்டாய் தத்வஹிதங்களையறியத்துடங்கின படியும், இவையறிவிக்கும் ப்ரமாணங்களில் ரஹஸ்யத்ரயம்ஸாரதம மானபடியும், இவற்றைக்கொண்டறியுமர்த்தங்களில் ஸம்ஸாரிகளுடைய ஶரீராத்மஸம்பந்தாதிகள் ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ரமாய் ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடியும், இஸ்ஸம்பந்தத்தோடேகூட ஜ்ஞாதவ்யமாக ஸர்வஶாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமான அர்த்தபஞ்சகம் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியும், இவ்வர்த்தபஞ்சகத்துக்குள்ளே தத்வத்ரயாதிவிஷயமி

ஸா-டீ || ஏவம் தத்வாநுஸந்தாநக்ரமம் "ஸம்ஸாரஸாகராத் உத்தாரம் ஸம்ப்ராப்தாநி த்ரயஸ்ய த: | ஸம்ஸாரிஸம்ஸ்ரவ்ருத்திமஸ்யவேதி ஸம்ஸாரி ஸம்ஸரண" இத்யுக்தரீத்யா உத்தாரம் ஸம்ஸாரிதோபேத ஸம்ஸாரிவிமோசன யாநந்தாதி ஸூத்ரதத்வம் ஸங்க்ரஹஸ்யாஸ்தீதி ஸம்ஸாரிதஸ்கரோபஹாரீ. ஸ உபதேஷ்டா காரணாபேக்ஷா நிர்ணீதாநந்தரவிஷயாதிகாரவிஷயப்ரதிபாதக: (ஸம்ஸாரிஸம்ப்ரதாஹிநர்யோ: ஸவதி) ஸம்ஸாரீணாம் நித்யஸம்ஸாரீணாம் ஸம்ப்ரதாய ப்ரத்யுத்தஸ்ய அஹிநர்யோ: "அஹோஸாம்யமேவமேவ ஸம்ஸாரி ஸநாயித:" இத்யாதிவசநேநாபேக்ஷிதஸ்ய ஸவதீத்யர்த்த:. ஏதஸ்ய ப்ரத்யக்ஷதாபேதா ஸவதீதி யாவத். அநேந நிர்தேஶாதிகாரார்த்த:.   *   *   *   *

இனி பூர்வோக்த ஶங்கைகளை விஸ்தரேண பரிஹரிக்கக்கடவ ராய் ப்ரகரணங்களானவதிகாரார்த்தங்களை ஸங்க்ஷேபங்களாகவும ஸங்கரிக்கிறார் (இப்படி இஜ்ஜீவாத்மா இத்யாதிநா) (ஸம்ஸாரத்துக்கு) அநாதித்துக்கு (ஓரளவிலே) ஓரவஸரத்திலே (புரிந்து) ஸம்ஸாரா ஸிவ்ருத்தா ஸம்ஸா என்றபடி. அறியத்துடங்கினபடியுமித்யந்தமு பதேஶாதிகாரார்த்தம். இவையறிவிக்குமித்யாதி ஸாரதமமான படியுமித்யந்தம், ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரார்த்தம். இவற்றைக்கொண்டு இத்யாதி ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடியுமித்யந்தம், ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ராதி காரார்த்தம் இஸ்ஸம்பந்தத்தோடே இத்யாதி ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிட க்கும்படியுமித்யந்தம், அர்த்தபஞ்சகாதிகாரார்த்தம் இவ்வர்த்தபஞ்சக

ஸா-கா || ததித்யாதிநாஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரார்த்தஸங்க்ரஹ உக்த:. ஏவம் ஶேஷாதிகாரார்த்தஸங்க்ரஹ நிர்தேஶ: காரணவிஸ்தரேணாஹ. (இப்படி இத்யாதி நா) அறியத்துடங்கினபடியுமித்யந்தேந உபதேஶாதிகாரார்த்த உக்த:. ஸாரதமமானபடியுமித்யந்தேந ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரார்த்த உக்த:. ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடியுமித்யந்தேந ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ராதிகாரார்த்த: ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியுமித்யந்தேநார்த்தபஞ்சகாதி

மூ॥ தென்பண்ணுவார்க்குத் தாத்பர்யமும், இத்தத்த்வத்ரயத்தில் ஸம்ஸ்க்ருத
கலாத்ரிஸஹஸ்ரங்களிற் சொல்லப்பட்டவன் ஸ்ரீய:பதியென்னுமிடமும்
இவ்வர்த்தங்களெல்லாந் தெளிந்தவன் முமுக்ஷுவாய் மோக்ஷோபாயோ
பதேஷ்டாவனும்படியும், அதிகாரிவிபாகமும், இவ்வதிகாரிகளுக் கநுரூப
மான உபாயவிபாகமும், இவ்வுபாயங்களில் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனு
க்கதிகாரவிசேஷமிருக்குங்கட்டளையும், ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமான இவ்
வுபாயத்துக்கநுரூபமாக விஹிதமான பரிகரவிபாகமும், முமு
க்ஷுவுக்கு ஸபரிகரமான ஸாங்கப்ரபதநகர்த்தவ்யத்தினு
டைய ஸந்நிவேசமிருக்கும்படியும், இப்படி ஸாங்கப்ரபதநாநுஷ்டாநம்
பண்ணினவன் ஸர்வரக்ஷணாதிக்ருதன் பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனாகையா
லே க்ருதக்ருத்யனும்படியும், இந்நிஷ்டை தனக்குப்பிறந்தமைகண்டு
தான்தேறியிருக்கைக்கடையாளங்களும், இவனுக்கு ஸ்திதியில் ஸாதரத்

ஸா-நீ॥ த்திற்குள்ளேஇத்யாதி தாத்பர்யமுமித்யந்தம், தத்த்வத்ரயசிந்தநாதிகாரார்த்தம். இத்தத்த்வத்ரயத்திலித்யாதி ஸ்ரீய:பதியென்னுமிடமுமித்யந்தம், பரதேவதாபாரமார்த்யாதிகாரார்த்தம் இவ்வர்த்தங்களெல்லாமித்யாதி மோக்ஷோபாயோபதேஷ்டாவனும்படியுமித்யந்தம். முமுக்ஷுத்வாதிகாரார்த்தம் அதிகாரிவிபாகமித்யேதத் அதிகாரிவிபாகாதிகாரார்த்தம் இவ்வதிகாரிகளுக்கித்யாதி உபாயவிபாகமுமித்யந்தம், உபாயவிபாகாதிகாரார்த்தம் இவ்வுபாயங்களித்யாதி கட்டளையுமித்யந்தம், ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரார்த்தம் ஸக்ருதித்யாதி பரிகரவிபாகமுமித்யந்தம், பரிகரவிபாகாதிகாரார்த்தம், முமுக்ஷுவுக்கித்யாதி ஸந்நிவேசமிருக்கும்படியுமித்யந்தம் ஸாங்கப்ரபதநாதிகாரார்த்தம், இப்படி ஸாங்கமித்யாரப்ய க்ருதக்ருத்யனும்படியுமித்யந்தம், க்ருதக்ருத்யாதிகாரார்த்தம். இந்நிஷ்டை தனக்கு பிறந்தமை கண்டித்யாதி அடையாளங்களுமித்யந்தம், ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரார்த்தம் இவனுக்கு ஸ்திதியிலித்யாரப்ய கைங்கர்யமிருக்கும்படியுமித்யந்தம் உத்தரக்ருத்யாதிகா

ஸா-கா॥ காரார்த்த:. தாத்பர்யமுமித்யேதத், தத்த்வத்ரயாதிகாரார்த்த:. ஸ்ரீய:பதியென்றுமித்யேதத் பரதேவதா பாரமார்த்யாதிகாரார்த்த:. உபதேஷ்டாவனும்படியுமித்யேதத் முமுக்ஷுத்வாதிகாரார்த்த:. அதிகாரவிபாகமுமிதி தததிகாரார்த்த:. உபாய விபாகமுமித்யேதத், தததிகாரார்த்த:. இருக்கும்கட்டளையுமித்யேதத் ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரார்த்த:. பரிகரவிபாகமுமித்யேதத், தததிகாரார்த்த:. ஸந்நிவேசமிருக்கும் படியுமித்யேதத் ஸாங்கப்ரபதநாதி காரார்த்த:. கைங்கர்ய மிருக்கும்படி க்ருதக்ருத்யனும் படியுமித்யேதத் க்ருத க்ருத்யாதிகாரார்த்த:. அடையாளங்களுமித்யேதத் ஸ்வநிஷ்டாபி

௨௦|| தாலே ஶரீரபாதம் ஸம்பவித்ததாகில் இங்கிருந்தகாலத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ர யோஜநமாய் ஸர்வப்ராயஶ்சித்தரூபமான கைங்கர்யமிருக்கும்படியும், பகவத்கைங்கர்யத்துக்கெல்லை நிலம் பாகவத கைங்கர்யமானபடியும், ஶாஸிதாவான ஸ்வாமிக்கபிமதமல்லாதது கைங்கர்யமல்லாமையாலே யதாஶாஸ்த்ரம் கைங்கர்யம் அநுஷ்டிக்கவேண்டினபடியும், இச்ஶாஸ்த்ரீயகைங்கர்யப்ரவ்ருத்தனுக்கு அபராதங்கள் புகாமைக்கும் புகுந்தவைகழிகைக்கும் விரகுகளும், இந்த்ரியபரகைங்கர்யத்துக்கு ஸ்தாநமாக அநுபவத்திலுசிதமாவது பாகவதாஶ்ரிதமான பகவத்க்ஷேத்ரமென்னுமிடமும், இப்படியே யிருந்த இவ்வதிகாரிக்கு ஶரண்யஸங்கல்பவிஶேஷத்தாலே ப்ரஶஸ்தகாலாதிநியதி நிரபேக்ஷமாக ஸ்தூலஶரீரத்தில்நின்றும் நிர்யாணமிருக்கும்படியும், இப்படி புறப்பட்டால் அபிஷிக்தனாய் ராஜ்யத்துக்கு முடிசூடவழைத்துவிட்ட ராஜகுமாரன் போமாப்போலே பெரிய மேன்மையோடே பரமபதபர்யந்தமாக அர்சிராதிமார்க்கத்தாலே போம்படியும், இப்படிபோனால் அங்கு பிறக்கும் ஸ்வரூபகைங்கர்யபர்யந்த பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவரூபமான நித்யகைங்கர்யமிருக்கும்படியும், இப்படி உக்தமான அர்த்தங்களில் ப்ரதா

ஸா-நீ|| ராஜஸம் பகவத்கைங்கர்யத்திற்கித்யாதி பாகவதகைங்கர்யபர்யந்தமானபடியுமித்யந்தம், ப்ராரப்தஶரீரகார்யாதிகாராந்தம் ஶாஸிதாவானமித்யாதி கைங்கர்யமநுஷ்டிக்கவேண்டினபடியுமித்யந்தம் ஶாஸ்த்ரீயநியமநாதிகாராந்தம் இச்ஶாஸ்த்ரீயகைங்கர்யப்ரவ்ருத்தனுக்கித்யாதி விரகுகளுமித்யந்தம், அபராதபரிஹாராதிகாராந்தம் இந்த்ரியபரகைங்கர்யத்துக்கித்யாதி க்ஷேத்ரமென்னுமிடமுமித்யந்தம், ஸ்தாநவிஶேஷாதிகாராந்தம் இப்படியேயிருந்தவிவ்வதிகாரிக்கி ஶரண்யஸங்கல்பவிஶேஷத்தாலே இத்யாரப்ய நிர்யாணமிருக்கும்படியுமித்யந்தம், நிர்யாணாதிகாராந்தம் இப்படி புறப்பட்டாலித்யாரப்ய போம்படியுமித்யந்தம் கதிவிஶேஷாதிகாராந்தம் இப்படிப்போனால் அங்குபிறக்கும் ஸ்வரூபகைங்கர்யபர்யந்த பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவரூபமான இத்யாரப்ய இருக்கும்படியுமித்யந்தம், பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவாதி

ஸா-கா|| ஸ்வப்ரயோஜநாதிகாரார்த்த:. கைங்கர்யமிருக்கும்படியுமித்யநேந உத்தரக்ருத்யாதிகாரார்த்த:. பாகவத கைங்கர்யமானபடியுமித்யநேந, ப்ராரப்தஶரீரகார்யாதிகாரார்த்த:. வேண்டினபடியுமித்யநேந, ஶாஸ்த்ரீயநியமநாதிகாரார்த்த:. விரகுகளுமித்யநேந அபராதபரிஹாராதிகாரார்த்த:. பகவத்க்ஷேத்ரமென்னுமிடமித்யநேந, ஸ்தாநவிஶேஷாதிகாரார்த்த:. நிர்யாணமிருக்கும்படியுமித்யநேந நிர்யாணாதிகாரார்த்த:. போம்படியுமித்யநேந கதிவிஶேஷாதிகாரார்த்த:. வைஶ்வ்யமிருக்கும்படியுமித்யநேந

௨-ரு || அநுமாநவிஶேஷவ்யவஸாயத்தையும் ஶாஸ்த்ரங்களில் ப்ரதிபாதநமான ஸா
க்ஷாத்ரவ்யவஸாயத்தையும். இவ்வ்யவஸாயநிஷ்டனுடைய ப்ரபாவத்தில் ஶாஸ்த்ரங்
களிசையாதவேற்றச்சுருக்கங்களையும் பற்றி ஶூத்ரபோஷகஷோஹ
ஸங்க்ரஹ ப்ரஹ்மஸூத்ராதிகளாலே வருங்கலக்கங்களுக்குப்பண்ணும்
பரிஹாரப்ரகாரங்களும், இவையெல்லாம் அநுஸந்திக்கைக்கு உசிதமான
ரஹஸ்யத்ரயத்தில் பதவாக்யயோஜநைகளும், இவ்வர்த்தங்களுக்கெல்
லாம் யதாஶாஸ்த்ரம் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநம் பண்ணுமாசார்யனுக்கு உ
பதேஶாதிப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திவிஷயங்களிருக்கும்படியும், இப்படி ஸா
ரோபகாரகனான ஆசார்யன்திறத்தில் தகுதியான ப்ரத்யுபகாரமி
ல்லாமையாலே நிர்ப்ருணியான ஶிஷ்யனுக்குச்செய்யவடுக்குமவையுமெ
ல்லாம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ர ஸம்ப்ரதாயங்களாலும், இவற்றுக்கநுகு
ணங்களான ஸ்வீய நயங்களாலும், ஸந்தாநஸம்ஶயவிபர்யயங்களற
யதாஶ்ருதம் யதாப்ராப்தமுபபாதித்தோம். இவ்வர்த்தங்களையெல்
லாம் முற்பட ஸகலஸம்ப்ரதாயமுடைய ஸதாசார்யன்பக்கலிலே ஸ்ரீ

ஸா-நி|| காராகும். இப்படி உக்தமானவித்யாரஹஸ்யபரிஹாரப்ரகாரங்
களுமித்யர்த்தம் விஶேஷவ்யவஸாயநாயிகாராரஹஸ்யாயிகார பதார்த்த
யாகும்இவையெல்லாமித்யாரஹஸ்யயோஜநைகளுமித்யர்த்தம், உபதேஶா
திகாராதிகாரத்யாகும் இவ்வர்த்தங்களுக்கெல்லாம் யதாஶா
ஸ்த்ரித்யாரஹஸ்ய ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளிருக்கும்படியுமித்யர்த்தம் விஷய, ஶ்ரு
தாசார்யாதிகாராகும், இப்படி ஸாரோபகாரகனுவித்யாதி
செய்யவடுக்குமவையு மெல்லாமித்யர்த்தம் ஶிஷ்யகர்த்தவ்யாதிகாராகும்
மென்றுகஸங்க்ஷேபத்தைகண்டுகொள்வது. பெரியமேன்மையோடே, மே
ன்மை பெருமை சதிஶயிதமான பெருமையோடேஎன்றபடி. இப்படி
யதாஶ்ருதம் யதாப்ராப்தமுபபாதித்தோமென்று சொன்னது கூடு
மோ, உதாஹ்ருதங்களுக்கு இந்திவ்யநாமகும் நாநாவா
க தோற்றுகை கூடுமோ, இந்த ப்ரபந்தத்திலில்லாத வர்த்தநிர்ணயமி
ப்ரபந்தத்திலேயில்லாமையாலே இப்ப்ரபந்தத்திற்கு ந்யூநதையும்
ப்ரஸக்தியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தங்களையெல்லா
மிதி) (ஸகலஸம்ப்ரதாயமுடையேதி) சதுர்யா நாநாவிதஸாநம் ஸகல

ஸா-கா || ந பரிபூர்ணாநுஷ்டாநவாயிகாராகும். பரிஹாரப்ரகா
ரங்களுமித்யர்த்தோ ஸ்வீகரண ஹாநாகும். பதவாக்யயோஜநை
களுமித்யர்த்தோ தஸ்ஹாநாகும். விஷயங்களிருக்கும்படியுமித்யதே
நகுவாயார்த்யாயிகாராகும். அடுக்குமவையுமித்யர்த்தோ ஶிஷ்ய
கர்த்யாயிகாராகும் நமேவம்ஸவஸி: ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ர ந்யா
யைர்ணிதொதாஸ: ஸம்ப்ரதாயிக உத்தமஸூத்ரதாயத்தா

த³ ॥ ப்ரபந்நனாய் "ஶிஷ்யஸ்தேऽஹம் ஶாதி⁴ மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஸாத³ரனாய் விதி⁴யாக ஶ்ரவணம் பண்ணி இவற்றுக்கு வ்யாக்²யானங்களான நல்வார்த்தைகளையும் 'ஸர்வஶாஸ்த்ராணி ஶாஸ்த்ரார்த²ஸங்க்³ராஹ꞉ ஸர்வஶாஸ்த்ராணி தத்த்வத꞉। ஸம்சிந்த்ய ப்ரஜ்ஞயா ஸர்வம் விசார்ய ஸம்ஶயம் விநா" என்கிறபடியே ஆய்ந்தெடுத்து ஸம்ப்ரதா³யப³லத்தாலே தெளிந்துகொள்வது. "ஸூக்ஷ்ம꞉ பரமது³ர்ஜ்ஞேய꞉ ஸதாம் த⁴ர்ம꞉ ப்லவங்க³ம" என்றும் "த⁴ர்மஸ்ய தத்த்வம் நிஹிதம் கு³ஹாயாம்" என்றும் "அணீயாநுக்ஷ்மாத் த⁴ர்மாத்³யா꞉ கோ த⁴ர்மம் வக்துமர்ஹதி" என்றும் ருஷிகளுக்குங்கூட வருந்தி பரிசி²ந்நம் பண்ணவேண்டியிருக்கிற நிலங்களில் "மஹாஜநோ யேந க³தஸ்ஸ பந்தா²꞉" என்றும், "த⁴ர்மஜ்ஞஸமய꞉ ப்ரமாணம் வேதா³ஶ்ச"

ஸா-நி॥ ஸம்ப்ரதா³யமுடைய ஆசார்யர்களே ஶரணமென்றுகருத்து. (இவற்றுக்குரதி) வ்யாக்²யாநங்கள் ஶ்ரேஷ்டமான நிரூபிதங்களென்று கருத்து. (ஸர்வஶாஸ்த்ராணீதி) ஶாஸ்த்ரார்த²தா ஶாஸ்த்ராணியேந ஸம்யக் ப்ரதிபாத்³யதே. ஶாஸ்த்ரம் ஸர்வஶாஸ்த்ராணி ஸர்வஶாஸ்த்ராணி தத்த்வவித்³விஷயாணி ஶாஸ்த்ரம் ஸர்வஶாஸ்த்ராணி பரஸ்பரவிரோதா⁴ நாம் ஸர்வஶாஸ்த்ராணி ச (ஸம்சிந்த்ய) ஸம்யக்³ஜ்ஞாத்வா ஸ்வ ஸியஹாரீ விஶீர்ணாயா ஶாஸ்த்ரார்தை²கதே³ஶ꞉ உபாதா³நாதி³ஷு ஸம்ஶய ஸம்ஶயக்ஷிதாநி ஸர்வஶாஸ்த்ராணி ஸர்வஶாஸ்த்ராணி ஸம்சிந்த்ய ஸந்தி⁴ யீமாம்ஸீ தேந ஜ்ஞேய꞉. (ஸம்ப்ரதா³யேதி) இப்படி ப³லத்திலேதானே ஶாஸ்த்ரார்த²ம் தெளிந்துகொள்வதென்று கருத்து. பரமருஷிகளுக்கும் து³ர்ஜ்ஞேயமாகையாலே இப்படி விஷயங்களதிஸூக்ஷ்மங்களாகையாலே தலைக்கட்டவானவுமக்கு தப்பு ஸம்ஹாவிதமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்ம꞉ பரமது³ர்ஜ்ஞேயஇத்யாதி³யால்) (ஸூக்ஷ்ம꞉) ஸூக்ஷ்மபு³த்³தீ⁴நாம் து³ர்ஜ்ஞேய꞉. பு³த்³தி⁴மதாமபி பரமது³ர்ஜ்ஞேய꞉ ஸதாம் த⁴ர்ம꞉ ஶரணாக³திர்த⁴ர்ம꞉ த⁴ர்மஸ்ய தத்த்வம் ஶரணாக³தி த⁴ர்மஸ்வரூபம். கு³ஹாயாம் நிஹிதம் கு³ஹ்யம் ஶ்ருதிஶிரோது³ர்ஜ்ஞேயமித்யர்த²꞉. த⁴ர்மாத்³யா꞉ வக்தும் த⁴ர்மஜ்ஞாவேக்ஷயாபி அணீயாந் த⁴ர்ம꞉ (வருந்தி) ப்ரயாஸப்பட்டு. (த⁴ர்மஜ்ஞஸமயப்ரமாணமிதி) த⁴ர்மஜ்ஞஸ

ஸா-கா ஹ. (இவ்வர்த²ங்களை உத்³தா⁴ரி)நல்வார்த்தைகளையும் ஸர்வார்த²ஸ்ய ஸர்வஶாஸ்த்ராணி ஶாஸ்த்ரீயாநுஷ்டா²நாநி தத்த்வார்த² நிஶ்சயோப யோக்³யாஸ்வார்த²ப்ரஶ்நத்³யர்த²꞉. நநு யத்³ தத்த்வஸ்ய ஶ்ருதிஸூக்ஷ்மதயா ப்ரதிஸூத்ரீ நாமேய நிர்ணயே க்ரியமாணே ஶுத்³த⁴தத்த்வமநநாயேந ஶ்ருதிஷு ஶ்ருதிவத் ஶ்ருதிவிரோத⁴ ஶ்ருதிஸம்ஶயே ஜ்ஞாநதோ மஹத்வஸ்ய நதயா ஸூக்ஷ்ம ஸுசித்ஸாங்கவேத ஸம்ஸ்ரீதத்வ ப்ரவக்ஷ்வ ஶ்ரேஷ்ட²ம் பரம்பராயா நிர்ணீதார்த²ஸ்ய ஸம்ப்ரதா³யஸ்ய ப்ரயோஜகத்வம் நி

[illegible] | [illegible]" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே [illegible] [illegible]ர்கள் [illegible] [illegible] நம்பண்ணி நடந்தவழியிலே நடக்கையாலே நமக்கு வருவதொருதப்பில்லை. இவ்வழி நடந்தவர்களுக்கு "[illegible] | [illegible]" என்றும், [illegible] | [illegible]" என்றும் [illegible]கள் நெஞ்சாறல்படும் வழிகள்காணவேண்டா. [illegible]யிற்சொன்னபடியே பருத்திபட்ட பன்னிரண்டும் பட்டுப்பூட்டைக்குண்டிகைபோலே

[illegible] || [illegible] (வேதவ்யாஸ:) [illegible]. இனி [illegible]களில் [illegible]னும் [illegible] [illegible]னும் மிந்தவழி நடந்தவர்களுக்கு [illegible] [illegible]யுண்டாகிறதென்று இப்[illegible]த்தை [illegible] [illegible]மாக தலைக்கட்டுகிறார் (இவ்வழிநடந்தவர்களுக்கி[illegible] [illegible]லே) ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] (நெஞ்சாறல்படும்) [illegible]ப் படுமென்கை, (பருத்திப் பட்டே[illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] என்றபடி. [illegible]

[illegible] || [illegible] ([illegible]) [illegible] (இவ்வழிநடந்தவர்களுக்கு [illegible]) (நெஞ்சாற[illegible]) [illegible] [illegible]. (பருத்திபட்டபன்னிரெண்டும் பட்டு[illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ||யேருவதிழிவதாக [illegible] த்திலே [illegible] திக்கவும்வேண்டா. "[illegible]" என்கிற [illegible]

[illegible] || [illegible] பட்டு என்றபடி. [illegible] ஸ்ரீ [illegible] பட்டு என்றவுமாம். (பூட்டக்குண்டிகை) [illegible] என்ற

[illegible] பூட்டைக் [illegible] (யேறுவதிழிவதாகவிதி) [illegible] "[illegible]" [illegible]

௩௭ || ப்ராண்ஸைஸகழிந்து மற்றுள்ள வதிஶயித ஹேதுக்கள் பெறப்போ மயிகாரிகளுடைய வழிகளிற்காட்டில் [illegible] யாலும், [illegible] வ்ருத்தியில்லாமையாலும், [illegible] விஶிஷ்ட [illegible] [illegible] உக்த [illegible] இத்யாதிகளிற்படியே [illegible] விஶிஷ்டமாய் “[illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible]” இத்யாதிகளிலும், ஸம்ஸாரார்ணவுக்கு [illegible] மென்றும் [illegible] திகளிலுமோதப்படுகிற [illegible] த்தை [illegible] மாக வுடைத்தாய், [illegible] மாய், [illegible] யான [illegible] தைப் பெறப்புகுகிறோமென்கிற ஸந்தோஷ த்தை [illegible] மாக வுடைத்தாய், “[illegible] காஶித [illegible]” என்கிறப

ஸா. [illegible] படி. ([illegible] இதி) [illegible] காட்டிலென்றபடி. ([illegible] இதி) [illegible]. (விஶிஷ்டம்) உக்த [illegible] என்று கருத்து. (உக்த [illegible] இதி) ([illegible]) [illegible] (நிர [illegible]) [illegible] (உக்த [illegible]) [illegible] என்றபடி. ([illegible]) [illegible] (இத்யாதிகளிலுமிதி) (ஸம்ஸாரார்ணவுக்கு இதி) “[illegible]” மென்றோ தப்படுகிறதென்றபடி. [illegible] மாகவுடைத்தாயிதி [illegible] மென் கிறதற்கு [illegible] சொல்லிற்று. [illegible] மாயி [illegible], [illegible] மென்கிறதற்கு [illegible] என்றபடி. [illegible] மானவித்யாதி, [illegible] மென்கிறதற்குஎதிர்த்தட்டென்றபடி. [illegible] காஶித [illegible], [illegible] மென் கிறதற்கு எதிர்தட்டென்றபடி.

ஸா-கா || [illegible] ([illegible]) [illegible] (உக்த [illegible]) “[illegible]” இத்ய [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible] விஶிஷ்டமா இத்யாதி) [illegible] ([illegible]) [illegible] இத்யர்த்த:. (ஓதப்படுகிற) “[illegible] | [illegible]” இத்யாதிஷு. [illegible] காஶித இத்யாதி) “[illegible] காஶித [illegible]

த ॥ -டியே ஸாக்ஷாத்கரித்த வீரனுடைய ஸௌஹார்த்தத்தாலே காட்டப் படுகிற விசேஷங்களையுடைய ஸங்கல்பத்தாலே அவ்வோ தேவதைகள் தந்தாமெல்லைகள் தோறும் ஸத்ருசீபவ ஸம்பந்த்தை ஆதிகளைப் பண்ணிட்டு ஸபரிகர ராயெதிர்கொண்டு ஸாலோக்யாதிகளைப் பண்ணிவழிநடத்த கர்மத்தின் முடிவிலிருந்தநாள் இறைகொண்ட தேவதைகளெல்லாங் காணிக்கையிட்டுக்கண்டு ஸ்துதிக்க, அவர்களுக்குமெட்டவொண்ணாத வெல்லைகளெல்லாங்கடந்து, நித்யஸூரிகள் திரளிற்புக்கால் வாசிதெரியாதபடியான நிரதிசய ஸம்ருத்தியைப்பெற்று, "ததாஸோ தீவ்யஜ்ஜகேஜ்ஞிகாதநதிதிதத | ததுஸம்ஸ்ருஷ்ட்வாஸீநம் நீமம்வேராவிவாம் வாதம் ॥ ஜாஜ்வல்யமாநம் வபுஷாதிவ்யாஸரணகோஷிதம் | வீதகள் மேயஸம்வீதம் ஹ்ரீவோஷிதாங்கீம் ॥ கௌஸ்துபேநஹ்ருதாரம் ஸ்தநசிநாவிராஜிதம் | உதந்தவோதயம்வேஸம் ஸம்மயேனாஸ்யம்கிரீடிநம் ॥ நௌவநீம்விதந்தேஸ்ருதிஷு வோகேஷுகிஞ்சநம் தம்வேஸ்ரு வணஸ்காஸர்வவிஷ்ணும்லக்ஷ்ம்யா ॥ ததஸ்யுஸம்ருத்தம் வயஞ்ஜாஸவணேஸ்வோதாரஹதே ॥ வராஹ ராமோராமேண பார்ஷ்வி நாவஸம்ஹிந்நா | கதம்வித்வம் வராமேயுகே உதேநந வரதேவ ॥ ஸ்ரீதயாவாஸ்ருதஸ்வாஸ்வாவ்யஜநஹஸ்தயா | உவேதம்ஸீதயாஸஹ ய ஸ்ரீத்யாஸஸ்நம்யயா ॥ தம் தவகேஜீவாதீத்ய ஸ்வபாஸம்ஸ்வேதஜ

ஸா-தீ॥(இறைகொண்ட) வாங்கிக்கொண்ட என்கை. இறைவாங்கிஸாரத ராஜாயணாதிகளிலேதான் ஸ்ரவணம்பண்ணினவவதாரவிகாரபேதமில்லாமையாலே குறையில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ததோதாஸ ஹதீதி) ஹ்ரீவோஷிதஜ்ஞிதி) ஸ்வணேவபூஷிதே நீஸ்ராஜ்விவ ஷ்யுதயென்றபடி. (உதந்தேதி) உதந்தாஸவேஸ்ணாஸ்யதயமேஸ்ம திவஸ்யுதமென்றபடி. (நௌவநீதி) வதாவஸ்யுவம் தாரகையில் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரவிகாவிஷயம். ஸஹிஷிதஸ்வாஸ்யஸம் க்ருஷ்ணாவதாரவிகொத்ர. ஸ்ரீராமாவதாரவிகாரஹ (தம்வேஸ்ரு வணேதி)(ஸத்தம்)ஸம்ஸம்தம் உத்தரவ்ரூ க்ஷுப்ரணம் (ஸவிநா) நிவேதந

ஸா-கா ॥ த்யாஸாதயேத்யாதவேஷு ஷதந்ஸ்ருதியோ யாஹூதா- நம்ஹ ஹீதஸ்ருதாயிகயேதி" ஸம்வேத்ராக்ஷ்வ்யகாரணேத்யயம். (தந்தாமெல்லைகள்தோறும்) ஸ்வஸ்வஸீமாஸு இத்யயம். பாரதோஷவேஸ்ருஹ்ய ஹீகேத்யயம். (இறைகொண்ட) உபதாஹ்ராஹிணஇத்யயம். (வாசிதெரியாதபடி) யதாவேஷஞ்ஜாயேததயேத்யயம். உபவிதம், நிபர்ஸம். ஔவநம், உபாஸம் வக்கணேகேநகயோஜந இதிக்ராஜ கொரவெரிஷேவக ஹீதீத்யாதிஷே க்ருஷ்ணாவக வேஸ்ரு வணக்ருஷ்ணாஞ்ஜாதி: வித்யாஸஹிநதித்யவிபேஜ்யஷ்ணாஜ: குதி த்யதித்

ஷம் || ஸா | ப்ரக்ருதிப்ரத³ம்வந்தீ³ விநயஜ்ஞாவிநீதவத் " என்று ஶாஸ்த்ர பாராயணங்களிற் சொல்லப்பட்ட ப்ரகாரவிசேஷத்தாலே வ்யாப்த மான பரமபத³த்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஶ்வரன் தாளிணைக்கீழ் "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டு "மென்கிற மநோரத²த்தின் படியே ஸர்வதே³ஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோ²சித ஸர்வவித⁴கைங்கர்யங் களையும் பெற்று வாழ்வர்கள். இப்படி ஶ்ரிய:பதியான நாராயணன் திருவடிகளிலே உபாயத³ஶையிலும் உபேயத³ஶையிலுமுபஜீவ்யங்கள்.

ஸா-நீ || (ப்ராப்யந)உக்தரூபேண(தேஜஸா)ஸாஸாயாரணதே ஜோ விஶேஷேண ப்ரகாஶமாநஸ்தி². (தாளிணைக்கீழ்) ஶ்ரீபாத³ யோ:பரிஸரே ஸர்வதா²பரிசர்யாஸுஜிதயாதேதாப்ரு்கரூபேண என்றபடி. (ஒழிவிலிதி) ஒழிவில்காலமெல்லாம்)ஒழிவில்லாதகாலமெல் லாம் ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. (உடனாய்) ஸர்வதே³ஶத்திலுமென் கை.(மன்னி) நித்யமாய்கிட்டி ஸர்வாவஸ்தை²யிலுமென்றபடி.(வழுவு) தோ³ஷமில்லாத ஸ்வாயீந ஸ்வார்த²க த்யாகாதி³ தோ³ஷமில்லாத (அடிமை) கைங்கர்யம் (செய்யவேண்டும்)க்ருதார்த்தா ப்ராத்தி²க்கக்கட வோமென்கை. (வாழ்வர்களிதி) ஸுக²ம் ந்யவஸந் என்கிறவிடத்தில் இவ்வழிநடந்தவர்களென்று அநுஷ்டி²த்து வாழ்வர்களென்றுகருயிப் பது.இப்படி பரமபத³த்திலே சென்று என்றுதுடங்கி வாழ்வர்களென் றுசொன்னதுகூடுமோ, அப்போது பரமபத³ப்ராப்திதனே ப்ரா ப்யமாகையாலே உபாயப்ரகாரவிஶேஷத்திலே"ஸர்வயஜ்ஞாநுபரி த்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்றும் "அஹம்ஸர்வப்ரேதேப்ய மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச:" என்றும் அநுஸந்தி⁴தமாகையாலே தக்க நுஷ்ட்²யவிரோத⁴ம் வாராதோ வென்கிறஶங்கையை பரிஹரி யாநின்றுகொண்டு ப்ரமேயத்தை நிக³மிக்கிறார்.(இப்படிஇதி)(ஸுவ தாராவிஶேஷயிலும்) நாராயணஶப்³த³மும் ஶ்ரீமச்ச²ப்³த³மும் பக்ஷமாகை யாலே உபாயபராவ்ருங்களுக்கைக்யவிரோத⁴மில்லை யென்றுகருத்து.

ஸா-கா || விஶேஷேண(தாளிணைக்கீழ்)பரஸ்பரப்ரதா⁴நமபத்³தா⁴ரவி ந்தயோ:ஸமீபே(ஒழிவில்காலமிதி)அநந்தந்தகாலேஷ்விரந்தரம் ஸ்வாயீநஸ்வத:யாஸ்யாஸ்யாநுஸ்வாயீநஸ்வார்த²கத்ர்ருகஸ்வாயீநஸ்வார்த² போக்த்ருத்வாதி³தோ³ஷரஹிதஸர்வதே³ஶஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோ² சிதஸர்வவித⁴கைங்கர்யரூபகைங்கர்யாதி³த்ருப்தேநோபயோக³ காரே ணைத்யர்த²:. ஏவம்மஹாபுத்ரோக்தா ப்ராப்யஸ்வரூபாதி³தம் ப யாநோபாயம் ப்ராப்யம் ரக்ஷணவிஶ்வரணாயப்ராம்மஹாஹிகயாஹ. (இப்படிஶ்ரிய:பதியானேத்யாதி³நா)ஸர்வவியாநிஷ்ட²நிவர்த்தகதயா தாத்விகஸம்ப³ந்த⁴தயாஸர்வவியவிரோத⁴நிவர்த்தகதயாஶோக்ஷப்ரத³தயா

௭௯ || உறுசகடமுடையவொருகாலுற்றுணர்ந்தன
உடன்மருதமொடியவொருபோதிற்றவழ்ந்தன
உறிதடவுமளவிலுரலூடுற்றுநின்றன
உறுநெறியோர் தருமன்விடு தூதுக்குகந்தன

ஸா-நீ|| இப்படியாகில் அவயவிவாரணமந்த்ராதிகளிலே ப்ரஸம்பந்நராய்நு திருவடிகளே ப்ராப்யங்களென்றும் உபாயங்களென்றும் சொல்லுகிறது சேருமோவென்றதுவும் ஸாக்ஷாத் ஸ்வயம்வ்யக்த ஸமவதாரபரமாகையாலேயும் இப்ப்ரபந்நநிவர்த்தகங்கள் ஸர்வாவதாரத்தாலும் தத்தவதாரங்களாலே ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்தின் ஸ்ரீமந்நாராயணநு திருவடிகள் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்தின் பெரியபெருமாள் திருவடிகளென்று கொண்டாடுகிறார் (உறுசகடமிதி) உறுசகடம் (உறு) விஶிஷ்டமான (சகடம்) ஸகடாஸுராவிஷ்டமான சகடம் (உடைய) பிளந்துபோம்படி ஸம்ஹ்ருதமாம்படி (ஒருகால்) ஒருகாலத்திலே (உற்று) ஸாவதாநமாக (உணர்ந்தன) நித்ராஸங்கோசரஹித ஜாக்ரத்துக்களாயிருந்தன. ப்ரபோதஸம்ரக்ஷணமிவ இராநின்றதுகளென்றபடி. (உடன்) கூடி பரஸ்பரம் ஸம்ஶ்லிஷ்டங்களான (மருதம்) அர்ஜுநவ்ருக்ஷங்கள் (ஒடிய) ஒடியும்படி முறிந்து விழும்படி (ஒருபோதில்) ஒருகாலவிஶேஷத்திலே (தவழ்ந்தன) ஸஞ்சரம்பண்ணுகின்றதுகள். (உறிதடவுமளவில்) தயிர்வெண்ணெயுடைய உறிகளைத்தடவின காலத்திலே யஶோதைபிடிப்பட்டபாலே (உரலூடுற்று) உரல் உலூகத்துனுடைய (ஊடு) மத்யத்திலே (உற்று) ஸம்யங்களாய் (நின்றன) நின்றதுகள் (உறுநெறி) (உறு) யோக்யமான (நெறி) ஸந்மார்க்கத்தையு

ஸா-கா|| நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டதயா பரஸ்பரம் ஶ்லிஷ்டதயா, ஸம்வேஷ்டிதயா, ஸமவதாரவிநயோ: ப்ராப்யோபாய ஶ்ரீமத்பாதபத்மயோ: (உறுசகடமித்யாதி) உறுசகடமுடையவொருகாலத்துணர்ந்தன, ஶகடாஸுரநிரஸநம் க்ருஷ்ணாஹ்வம் தமபி நிவிஷ்டஸ்தநாஸ்வாதயா ஶயாநயோ: ... ஸமயே ஸ்வயம்ப்ரபோதம் ஜாக்ரதோ: ஸ்வபதம் உறுசகடம் ... (உறுனிதி) ... (உடன்மருதமொடிய வொருபோதிற்றவழ்ந்தன) யமளார்ஜுநயோ ... தயா ... விஶிஷ்டயா ... ஸஞ்சரமாணயோ: (உறிதடவு மளவிலுரலூடுற்றுநின்றன) நவநீத ... உலூகல ... (உறுநெறியோர்தருமன்விடுதூதுக்குகந்தன)

௨௭ || மறநெறியர்முறியப்பிரதானத்துவந்தன
மலர்மகள்கைவருடமலர்போதிற்சிவந்தன
மருபிறவியறுமுனிவர்மாலுக்கிசைந்தன
மனுமுறையில்வருவதோர்விமானத்துறைந்தன
அறமுடையவிசயனமர்தேரிற்றிகழ்ந்தன

ஸா-ரீ || தைய (ஓர்) [illegible]த்திலே [illegible]ன(தருமன்)[illegible] ன்(விடு)அனுப்பின (தூதுக்கு)[illegible]த்திற்கு (உகந்தன) உகந்து [illegible] தங்களாய்நின்றதுகள். (மறநெறியர்முறிய)(மற) கோபமே(நெறியர்) நடையாகவுடையஶத்ருக்கள்(முறிய)முறிந்துவிழும்படி(பிரதானத்து)[illegible]த்திலே(வந்தன)[illegible]த்ததுகள்(மலர்மகள்) பெரியபிராட்டியார்(கைவருட)தன்னுடையகைகளாலே "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible]மானகைகளாலே(வருட)பிடிக்க[illegible] நம்பண்ணை(மலர்போதில்)[illegible]த்தைக்காட்டில்(சிவந்தன)சிவந்துநின்றதுகள் (மருபிறவி)[illegible] (அரு) அருந்துபோகவேணுமென்று[illegible]க்கும் (முனிவர்)ருஷிகள் ருஷிகளுடைய(மாலுக்கு) [illegible]க்கு(இசைந்தன)[illegible]மானதுகள் (மனுமுறையில்) [illegible]த்தில் (வருவது) [illegible]த்தில் [illegible]மாகவந்து [illegible]த்தாலே[illegible]மாக [illegible]த்திலேயெழுந்தருளியிருக்கிற(ஓர்)[illegible]மான [illegible] (விமானத்து) ஸ்ரீரங்கவிமான

ஸா-கா || [illegible] (மறநெறியர்முறியபிரதானத்துவந்தன) [illegible] (மலர்மகள் கைவருடமலர்போதிற் சிவந்தன) [illegible] (மறுபிறவியறுமுனிவர் மாலுக்கிசைந்தன) [illegible] (மனு

உ௦ || அடலுரகபடமடியவாடிக்கடிந்தன
அறுசமயமறிவரியதானத்தமர்ந்தன
அணிகுருகைநகர்முனிவர்நாவுக்கமைந்தன
வெறியுடையதுளவமலர்வீறுக்கணிந்தன
விழுகரியோர்குமரனைமேவிச்சிறந்தன
விறலசுரர்படையடையவீயத்துடர்ந்தன

ஸா-டீ || த்தில்(உறைந்தன) நித்யவாஸம்பண்ணுகின்றதுகள். (அற முடைய) ஸமவதாஸ்ரயண யத்தைத்தையுடைய (விசயன்) அர்ஜுந னுடைய (அமர்) அமர்ந்த (தேரில்) ரதத்தில் (திகழ்ந்தன) விளங்கா நின்றதுகள் வாஸுதேவஸாரதி யென்று ஸௌலப்யம் தோற்றும்படி ஆஸ்ரித ரக்ஷணோத்ஸவங்களாக விளங்கா நின்றதுகளென்றபடி. (அடல்) வராக்ரமத்தையுடைய (உரக) உரகம் காளியஸர்ப்பத்தினு டைய (படமடிய) படங்கள் மடியும்படி. (ஆடிக்கடிந்தன) (ஆடி) நர்த்தித்து (கடிந்தன) நிராகரித்ததுகளென்றபடி. (அறுசமயம்) ஷட் ஸமயங்களாலும் (அறிவரிய) துர்ஜ்ஞேயமான (தானத்து)ஸ்தா நத்திலே பரமபதத்திலே (அமர்ந்தன) ஸ்வைர ஸ்திதங்களாய் நின் றதுகள்(அணி)ஸம்ருத்தி ஸம்பாதகமான(குருகைநகர்)க்ருகா நகரத்திற்குநிர்வாஹகராய் (முநிக) விலக்ஷணமான (நாவை)ஜிஹ் வையையுடைய வகுளாபரணனை (நம்மாழ்வாருக்கு) அவருடைய திவ்ய ஸூக்திகளுக்கென்றபடி (அமர்ந்தன) யோக்யவிஷயங்களாய் நின்ற துகளென்றபடி (வெறி) பரிமளத்தையுடையது (துளபமலர்) திரு த்துழாய் புஷ்பத்தினுடைய (வீறுக்கு) வைலக்ஷண்யத்திற்கு,ஸௌ ஷ்ட்யத்திற்கென்றபடி. (அமர்ந்தன) யோக்யமாயிருக்கின்றன (விழு)

ஸா-கா|| முறையில்வருவதோர்விமானத்துறைந்தன)உநாவ்ருத்தி நாம காலக்ஷேபாத் அஸ்மிந் விமாநே நித்யவாஸகர்த்ரூதாம்.(அறமு டைய விசையனமர்தேரிற் றிகழ்ந்தன) நிவ்ருத்திதர்மநிஷ்டார்ஜுந ரதநாயிஷ்டிதே ஸாரத்யோசிதாவஸ்தயைகஸௌலப்யதாம் (அட லுரகபடமடிய வாடித்தடிந்தன) அதிஸயகாலகாலீயோரகபணாஸ ஹஸ்ரத்தர்த்தநநதநவந்திநாஸ்யதாம் (அறுசமயமறுவரியதானத்த மர்ந்தன) ஷட்ஸமயாஸ் பரமபதவிஜ்ஞாத ஸ்வரூபபரமபதஸ்தா நஸ்வைர ஸ்திதாவஸ்தாம். (அணிகுருகை நகர்முனிவர் நாவுக்கமைந்தன) ஸம்ருத்தஸம்பாதயா ஸ்ரீகுருகாநகரநிர் வாஹகஸ்ய காஸ்ஸ்வஸமவசக்திஸ் காரிகாயாம் வாக்ஸ்ப்ருதி வாக்யதயா ஸ்திதாவஸ்தாம். (வெறியுடைத்துளவமலர்வீறுக் கணிந்தன) ஸாமோதஸ்துலஸீபுஷ்ப ஸௌரம்யஸ்துதாஸ்வதாம்.

உ௰ || விடலரிய பெரிய பெருமாள் மெய்ப்பதங்களே. (ருக)

இதி யதிராஜ மஹநீய வசோவிலாஸ ஸுவாஸிதாம்ஸ விஹித |
விஸ்வ ப்ரசிஷ்ணி வைஷ்ணவ ப்ரவர கோஷ்டீ நஸம்ஸ தாயஸாய்ர ||

வா-நீ || உத்தரார்த்தத்தில் நின்றும் விழாநின்ற கரி, கரிகட்டையானது (ஓர்) க்ஷத்ரியனை (குமரன்) என் குமாரனாகும்படி “வஸ்ஸ ஜ்ஞாதி காக்ஷ:” என்கிறபடியே ஸஸ்பர்ஸத்தாலே குமாரனாகும்படி. (மேவி) கூடி நிவேசித்து (சிறந்தன) விளங்காநின்றதுகளென்றபடி (விடலரிய) ஜ்ஞாநிகளுக்கு உபாஸ்யங்களான (பெரிய பெருமாள்) நம்பெருமாளுடைய (மெய்ப்பதங்களே) ஸ்ரீ பாதங்களே ஸர்வ காரணா நிஷ்டிவத்துக்கங்களாயும் உஷ்ணகங்களாயுமிருந்துள்ள ஸ்ரீக்ருஷ்ண ராமாதிகளுடைய ஸ்ரீ நாராயண சரணங்களாகையாலே யுபாயதசையி லும் உபேயதசையிலும் உபஜீவ்யங்களென்று கருத்து. இனிதாமருளிச்செய்த ஸ்ரீரங்கஸ்து யவாரா வ்யவஸ்தவாக்யமாகிற ஸூத்ரத்தை “வாக்யார்த்த ஸம்ஜீத” என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸம்ஸாரதாவாநலஸந்தப்த ஜநங்களை யழைத்தருளி “தொண்டீரெல்லீரும்வாரீர்” என்று ஆழ்வார் ருபதேசித்தகணக்கிலே க்ருபையாலே பாநம்பண்ணி யுஜ்ஜீவியுங்கோளென்று ஹிதோபதேசம்பண்ணுகிறார். (இதியதிராஜேதி) இதி ஶப்தம் ப்ரபாவ ஸாரம் துடங்கின தாவச்சப்தமாகச்சொன்னதாயிருக்கிற யதிராஜனுடைய மஹாநஸக்ரமகாரிகளாந மஹாநஸ ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஜநஸம்ஸேவ்யரான கிடாம்பி யாச்சானுடைய வ்ருத்தம் ஆச்சான் விஷயத்தில் யெம்பெருமானுடைய பக்ஷபாதமும்

வா-கா || (விழுகரியோர்குமறனென மேவிச்சிறந்தன) உத்தராமஹாகூ பதிதே தத்ராஸ்வ க்ஷத்ரிய ராஜகுமாரஸ்வாயமாநஸ்ய தயா ஸாஸிதி ஸம்ஸ்பர்ஸ க்ருஷ்ணஸ்ய பாதஸ்ப்ருஷ்டாங்க (விறலசுரர்படையடைய வீயத்துடர்ந்தன) பஸ்பாஸிகாநாம் ஸ்ரீராமாணாம் ஸமாந ஹோமாதி க்ருதக்ருத்யாஸ்ய பாதி ஸ்ரீபாதௌ ஸ்ரீரங்கஸாயி சரணாவித்யர்த:. வேநாதயோ நமோ தயாஸ்யா தாம் வாவம்ஸ தனகாதிக்ராந்தா யாதாஸ (விடலரிய பெரிய பெருமாள் மெய்ப்பதங்களே) இதி மாஹாத்ம்ய க்ருதக்ருத்யாஸ்ய பாதி ஸ்ரீபாதௌ ஸ்ரீரங்கஸாயி சரணாவித்யர்த:.
வாக்யம் வைராக்ய ஷிஷ்டராக்யஸ்ய “ஸவ்யஸ்யாங்கோ மஹாநஸி கோமஹாநுயதி பதேஷ்விதஸ்ய தஸ்வ ஜாவாயதா” இதி க்ருத்வா காரணாய தீக்ஷ்ண மஹாநஸிக வைஷ்ணவகோஷ்டீ நவ க்ருதவ ஸாரம் பயுஷ்ணஸ்ஸ்மதயா ஸக ஸம்விப்ய ஜநஸம்ப்ரமாஹ தாம்ஸ தவ வாத்யோ மாஹாத்ம்ய யாஸ்ய தாக்ய தக்ஷத்ர வைதக்ய தந ஸ்வாநஸ்வதா மாஹ (இதி யதிராஜேத்யாதிநா) வைஷ்ணவகோஷ்டீ யநா: கிடாம்பியாச்சாதி

[illegible] ॥ [illegible] ।
[illegible] ॥

ஸா-தீ ॥ [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible] "[illegible]"மென்கிறப்போலே யிந்த [illegible] "[illegible] [illegible] । [illegible]" என்கிறபடியே [illegible] [illegible]களற்று [illegible] விஷயணீயாயிருக்கிற என்றபடி. "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible] [illegible]முண்டென்றபடி. மற்றவை [illegible]த்திற்கு [illegible] [illegible]ம்; [illegible] [illegible]மில்லை யென்றுகருத்து. [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible]" என்கிறந்யாயத்தாலே [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பண்ணுங்கோளென்றபடி. இப்படி [illegible] [illegible]மிருக்கச்செய்தேயு மிவ்[illegible]த்தை [illegible]க்கவில்லையோ, ஆகையாலிவ் [illegible] [illegible]ன்றவித்து நம்[illegible]த்திற்கு [illegible]யில்லை யென்று [illegible] வருளிச்செய்கிறார். ([illegible]) [illegible] "[illegible]" [illegible]

ஸா-கா. [illegible]

௩௰ ॥ முன்பெற்றஞானமுமோகந்துறக்கிலுமூன்றுரையில்

ஸா-டீ ॥ வக்தவ்யேதராணாம் ஸாரார்த்தாநாம் ஸ்தாநநிர்த்தேசபூர்வகம் ஸாரார்த்தாநாம் ஸம்வாதம் தர்சயதி தத்காரணாநாம் சேதநாநாம் ஸாரஷ்டி தத்ஸ்ய வஸ்துஸ்வரூபேஷு ஸ்வரூபாதிஷு ஸர்வேஷு ஸம்ஸயஸ்ய விபர்ய‌யஸ்ய சேதநாத்ம்யஸ்ய (காரணஸ்ய) "காரணகார்யயோஃ விசேஷ"ஸ்ய யோகாத் ஸம்பந்தம் ப்ரஸம்ஸயதி ஸ்ரீமதா ஸ்வாமிநா நிஜாசார்யேண ஸாரார்த்த நிர்ணயாதிகாரேஷு (நிர்வ்ருத்திமார்க்கநிஷ்ட) ப்ரவ்ருத்திமார்க்கநிஷ்ட ப்ரமாதாநாம் (ப்ரவர்த்தகே) நாயகே ப்ரபந்நஷேஃ நம்ய ஸாத்யஸாதநோபாயவர்த்தநீதி ஸாரவஃ. இப்படியாலல்லது ப்ரபந்நத்தை பார்த்து ஸூத்ரவ ஸம்வாதங்களையுமறிந்து கொள்ள லாமோவென்ற பொறை தப்பாமலாவாட ஸதாசார ஸம்வாதங்களையுமறியவேணுமென்றிருக்கிற வாஸ்திகரானவர்க்கே ஸம்யக் ஜ்ஞானமாக இந்தப்ரபந்தத்தைசெய்தருளினேனென்று சொல்லாநின்று கொண்டு அதிகாரார்த்தத்தைபாட்டாலேஸங்க்ரஹிக்குறார்.(முன்பெற்றேதி)(முன்)ப்ரபத்திக்கு முன்னாகத்துடங்கி ஆசார்யஸகாசாத்பெற்றஞானமும், தத்வஹிதபுருஷார்த்தவிவேகமும் இதனாலேதத்தார்த்த ஸம்வாதங்களுஞ் சொல்லிற்று. (மோகந்துறக்கிலும்) தேவதாந்தர ஸம்பந்த நிவ்ருத்தியும் (மூன்றுரையில்) ரஹஸ்யத்ரயத்தில்

ஸா-கா ॥ யாவதிஹ ஜிஜ்ஞாஸுபரீக்ஷாப்ரகாரேண ஸதஸத்விவேகஸ்ய ஜ்ஞாநம் ஸம்பவதி "நிர்வ்ருத்திமார்க்கநிஷ்ட" நிர்வ்ருத்தி ப்ரவ்ருத்தி ஹேயோபாதேய விசேஷேண நிர்வ்ருத்தியஃ உக்தாஸ்தேஷாம் சேதநாநாம் பர்வஸங்க்ஷணாஜ்ஞாநாதிதாஸ்ய ஸம்வாதார்த்தம் ப்ரயோஜநம் ப்ரதிபாத்ய ஸ்வதோஷாய நஸ்வ இதி ஸ்வஸ்ய ப்ரதோஷாய ஸம்வதி, ஸம்வாதிய ப்ரபந்நாஸ்திகாரேண ஸ்திகாரப்ரஹிதாநாம் தேஷாம் தேஷாம் ஸம்வா திநேந்த்ரஷாதித்யர்த்தஃ. ஸந்தஸ் ப்ரபந்நாநாம் ஸம்வாத நிர ஸநீயாநாம் குணதோஷாணாம் க்ருதே ஸ்வயமேவ ஏதத்ப்ராஹ (முன் பெற்றேதி) யதாவத் ஸம்வாதஃ (முன்பெற்றஞானமும்) ஸம்யக் ஜ்ஞாநம் "ஸம்ஸ்ரயஸ்ய ஸம்ஸாரம் யத்ர ஜ்ஞாநம் ததேவ" த்ருஷ்டீத்யா ஸம்ஸங்காதிநா ப்ரதிஷ்டிதம் ஜநகவித்வத் ஷட்பாகிநாம் நந்ததிர்வாதி ஜ்ஞாநமிதி த்ருஷ்டஃ. ஸர்வதேநா வைஷ்ணவசாஸ்த்ர ப்ரவ்ருத்திமார்க்காதிகார ஸம்பந்தஸ்ய சேஷாந் ஜ்ஞாநம். (மோகந் துறக்கிலும்) தேவதாந்தர நிவ்ருத்திஞ ப்ரதேவ ப்ரஷாத் ததேவாயப்ரஜ்ஞாநாஸ் க்ஷாந்த ப்ரஷாதேவ ஜ்ஞாத்வா தேவதாந்தர நிவ்ருத்திஞ க்ருத்யஃ. ஸதேதத் ப்ரகாரேண ப்ராயிகாரதேவ ப்ரபாவ ரக்ஷாயிகாரபயஞ்ஞாநாதேவ ந

௨௬ ॥ தன்பற்றதன்மையுந்தாழ்ந்தவர்க்கீயுந்தனித்தகவும்
மன்பற்றிநின்றவகையுரைக்கின்றமறையவர்பால்
சின்பற்றியென்பயன்சேரறிவோர்க்கிவைசெப்பினமே. (௩௧)

ஸா-நீ॥(தன்பு) ஸ்வகீயங்கள் அநந்யஸாதாரண ஸ்வாதந்த்ர்யாதி ரூபமா
யுள்ளவையும் (அற்ற) ஸ்வகீயரஹிதமான (தன்மையும்) ஸ்வபாவமும்
ஸமஸ்தசேஷித்வாதி ரூபஸ்வபாவமும் (தாழ்ந்தவர்க்கீயும்) அகிஞ்சநராய
ஸ்வாமிகள் (ஈயும்) கொடுக்கப்படாநிற்கிற (தனி) அத்விதீயமான (தகவும்) க்ரு
பையும் "க்ருபயா பர்யபாலயத்" இத்யுக்தப்ரகாரமான க்ரு
பையும் யதா(தன்பற்ற)தன்மையுமென்று ஸம்பந்தம். (தாழ்ந்
தவர்க்கீயும் தனித்தகவும்) உபாயாந்தரஶூந்ய நிர்பரரான க்ருபை
யும் அநேந அயமதிகாரார்த்த: (மன்பற்றிநின்றவகை) மன் அதி
ராஜவாசகமாய் ராஜாதிராஜனை ஸர்வேஶ்வரனை பற்றி ஶரணவர
ணம்பண்ணி நின்றவகை அநேந ப்ரபத்த்யாகாரோ அதிகாரார்த்தோ உக்த:. இப்
படி உக்தமான அர்த்தங்களை உரையாநிற்கிற மறையை நிரூபணமாகவு
டையவர் மறையவர்பால் ஆசார்யர்களிடத்திலின்றும் சேரறிவோருக்கு
சீரிதான லக்ஷணம்(சீர்) ஸம்யக்ஞானம் அநுஷ்டானம் முதலான ஸர்வா
ர்த்தங்களையும்(அறிவோர்க்கு) அறியவேணுமென்றிருக்கிற ஸத்ஶிஷ்யரா
ன ப்ரயோஜநாதிகாரிகளுக்கு இவைமுப்பத்திரண்டதி
காரார்த்தத்தை(செப்பினம்) சொன்னோம் (சின்பற்றியென்பயன்) க்ஷுத்ர
ஐஶ்வர்யாதிகாமர் நிரூபணத்தாலே என்ற ப்ரயோஜநம் யதா (மன்பற்றிநின்றவகையுரைக்கின்றமறையவர்பால்) வைதிகவிஷயத்
தில்(சின்பற்றியென்பயன்)கோபம்பண்ணியென்னவிவம்சேரறிவோர்க்கு

ஸா-கா ॥ த்ர்யாணா:(மூன்றுரையில்) வாக்யத்ரயே வக்ஷ்யமாணா அர்த்தா: ப்ரகா
ஶ்யந்தே இதி தத்ர உக்தம். (தன்பற்ற) ஸ்வகீயரஹிதம்
அநந்யஶேஷத்வஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாமித்வாதிரூபமாகவும் ஸ்வரூபம்
அநந்யஶேஷத்வாதிநா ப்ரதிஷ்டாபித்வாதிரூபார்த்தமநுஸந்தேயமாக
வக்ஷ்யதே இதி (தன்மையும்) ஸ்வபாவத்தை ப்ரஸ்துத்யவசா
ர்த்தயாவாக்யார்த்தயா ப்ராப்யவதாரதம்யம் ஶேஷிவாநந்யஶர
ணவாநந்யப்ரயோஜநத்வாதி ஸ்வபாவமுக்தம் ஸர்வேந வச
வாக்யப்ரயோஜநமாலயார்த்தம் உக்தம். (தாழ்ந்தவர்க்கீயும்) அதி
நீசாநாமஸ்மாகமபி தயிதம். (தனித்தகவும்) அத்விதீயக்ருபாம் "க்ருப
யா பர்யபாலயத்" இதி த்ருஷ்டாந்தவத் ப்ரயோஜநாதாம் க்ருபாமுக்
தம். (மன்பற்றி நின்றவகை) ஸர்வேஶ்வரம் ப்ரபத்த்யதிகாராநு
ஸந்தாநாய வர்ணிதம் அநுஷ்டாநமுக்தம் ஸர்வமபி
ப்ரகாரமேவ நிரூபிதம். (யுரைக்கின்றமறையவர்பால்) வைதிகவேத

௭௦ || நிவ்ருத்யதிஸாத்யஹேளவஸாராவ்ருத்திஸ்திய ஜளவநம்

ஸா-டீ || க்ருத்ஸ்நபூர்ண ஸ்ரூஹண ரவிகர்களுக்கு இவை செப்பின மென்று யோஜிக்கவுமாம். யதா (முன்பெற்றஞானமும்) ஸ்வரூபாதிகாரத்திலே பெற்ற ஆநுகூல்யமும் (மோகந்துறக்கலுமென்று) பாரம்பர்யாதிவ்ராவண்ய ரவேஸாஹத்தில்வந்த (உரக்கல்) நிவேத்ய கஜ்ஞாநம் உஸ்ய ரஹஸ்யத்ரயத்தில் வந்த தஸ்ஹாவமும் சுகிரந விஷயேஷூ பாயாந்தரஸ்தாந நிவேஸ ரவைகுரூபமேவயும் (மன்பற்றிநின்றவகை) ஸம்ஸ்ராரயீந மென்கிற ஸ்காரத்தை உரைக்கின்ற ஐதஸ்ராதிவசுவசுவஸ வ்ருயவேவ்ராவ்ராயாம் மோகந்துரக்கிலுமென்றும் தன்பற்றதன் மையுமென்றும் பாடம் ஆதியவ்ராவ்ராயாம் மோகத்துரக்கலுமென்றும் தன்பெற்றதம்மையுமென்றும் பாடம். இப்படி சின்பற்றி யென் பயனென்று வெராஹ்யமுள்ளதாகச் சொன்னது கூடுமோ, ஸவஸ்ருக்கும் யளவநாஷவஸெஷ்யிலே விஷயபாரஷாஸ்ய ஸம்ஹம்ஸம் ஹாவிதமாகையாலி ஸ்வேஸ்கதராவக்குமது ஸம்ஹாவிதமன்றோ, ஷெவரீர் ஊவராதிநிராகரணம் பண்ணினதுவும் ஸ்ரீஹாஷ்யாதிபாடம் பண்ணினதுவும் ஐதரவாரஷ்ஷரஸ்ய ஸம்ஹத்தாலே யன்றோவென்றுஸ பொஜநாஜர வ்ருஸக்திவரவத்தை நிராகரியா நின்றுகொண்டுஸ்ஹீ யாநாஜவெஸ்வம் வதிஷதவஸ்தித் ஸ்ரீகூணாஸ்வேயத்தாலே ஸ்வஸ்ஹாவத்தையருளிச்செய்கிறார். (நிவிஷூஇதி) யதி ஸாவஹேளஜ வவஸாஜாவ்ருத்திஸி: த்ரிம்ஸதாரம் ஸ்ராவித ஸாரீரகஹாஷ்ய:, என்கிறபடியே த்ரிம்ஸதாரம் பாரநரவேவாவ்ருத்திகளாலும் ஸ்தவைவபாராயணரவே வாவ்ருத்திகளாலும் யளவநம் நிவிஷ்டம் யளவநாவஸ்யாம் ஸ்ரீஹாஷ்யாவ்ருத்திரவே ஸாவஜநஹஸ்துமென்றபடி. யளவநவேவஷ வஸெஷ்யிலே ஸ்ரீஹாஷ்யாவயக்தாத்ரந்தரவரிஸ்ரூஜணகாலயா

ஸா-கா || ஷிகேஷூவிஷயே(சின்பற்றிஎன்பயன்)கொவம்க்ருகாகிம்ஸ்ரு யோஜநம் நகிம்ஷிதிதஸ்யம். ஸாதநாவாயக்ருதஸ் ஸிஷ்ஸ்க்ருதஸ்ர யிக்ஷாரயொரஜ்ஞாராக்ஷ்ராணே(சிறந்தோர்க்கிவைசெப்பினமே)ஹ ணஜ்ஞாநீரேதஷவொபாஜ ஸவா ஸ்வஸ்ரஹஸ்த்ய தஸ்யாஸ்ய ஊபரஸ்வ்ருவேஸ ஸ்ருணயநஸக்தியஜ்காஜாஷ்வெக்ஷரகாயஷஸ்ரீஸ்ர பாரதஜ்ஞ்ரஹிதஸ்ஸ ஸாவ்ருஷாயவிஜ ஸஷாவாயவஸ் ஸகா ரொஹாஷ்ராஷளவரிவயாயிக்ராக. ஸ்ருதி ஸவயந ஸவம்ஸ்வக ஸ்யாரந பாரயக்ஷஷேணாதிரவேஸஹவஸ ஹாமவதகெகம்கயராதி. ரஜெகணயாகஸ்ரீரக்தவ்ராஸாவஸ்ஊஸந வ்ராஜெந ஸ்ஹஸம் ஷிரயதி (நிவிஷூதிதஸ்ராதிநா) கஸ்லாஸியதிஸாவஹேளவஸாரா வ்ருத்திஸியளவநா நிவிஷ்டம் கத ஸவநிஸரவேதரவாரதஜ்ஞ்ர

[illegible]

[illegible] ||
[illegible]
[illegible] ||
செப்பச்செவிக்கமுதென்னத்திகழுஞ்செழுங்குணத்து

[illegible] என்றுகருத்து. [illegible] (செப்பேதி)(செப்ப) [illegible] என்றபடி. ஆனாலும் இப் [illegible] சொல்லவேணுமோ, இதன்றியிலே [illegible] நிறைவேறுதோவென்ற [illegible] களுடைய [illegible] பாட்டாலே [illegible]. (செப்பேதி)(செப்ப)

[illegible] (செப்பசெவிக்கி

௪௰ ‖ தப்பற்றவர்க்குத்தாமேயுகந்துதருந்தகவால்
ஒப்பற்றநான்மறையுள்ளக்கருத்திலுரைத்துரைத்த
முப்பத்திரண்டிவைமுத்தமிழ்சேர்ந்தமொழித்திருவே. (௪௦)

வ்யா-ஸ்ரீ ‖ [illegible] ஸகலமநோரஞ்ஜகமாகவுச்சரித்தாலுமென்றபடி (செவிக்கி) ஶ்ரோத்ருணாம் ஶ்ரோத்ரங்களுக்கு (அமுதென்ன) அம்ருதம்போலே (திகழும்) விளங்காநிற்கும் "ஸ்வச்ச ஸப்த வநவிலாஸ தீஜிஹ்வா" என்கிறபடியே ஜிஹ்வையினுடைய வச்சதாஸ்வாதஜநித நிரதிஶயாநந்தத்தை ஶ்ரோத்ருங்களுக்குண்டாக்கு மென்ற திஶயோக்தி சொன்னபடி. இதற்கு முப்பத்திரண்டிவை என்குறந்தோடே யந்வயம். (செழுங்குணத்து) ஶ்ரேஷ்டகுணங்களிலே ஸௌஶீல்யகுணங்களிலே (தப்பற்றவர்க்கு) ஸ்வாமித்வமில்லாதவர்க்கு ஸௌஶீல்யகுண முடையவனாய் ஶ்ரோத்ரியாதிவகுணாஹிதரான ஸ்ருஷ்டிகளுக்கு (தாமேயுகந்து) ஸ்வயமேவ ஸஞ்ஜாதராய் (தரும்) ஸ்வஸாயுஜ்யத்தைத் தரும் (தகவால்) ஸம்வஸ்ஸம்வதக்ஷிவெயினாலே (ஒப்பற்ற) நிரவத்யமான (நான்மறை) நாலுவேதங்களினுடைய வென்றபடி. (உள்ளம்) அந்தர்கதமான (கருத்தில்) தாத்பர்யவிஷயார்த்தத்தில் தத்ஸ்வரூபார்த்தமாக வென்றபடி (உரைத்து) ஸம்வஸ்ஸம்வதக்ஷிவெயினாலே அதிவரிவயம்பண்ணி உரைத்த சொல்லப்பட்ட. (இவைமுப்பத்திரண்டு) இந்தமுப்பத்திரண்டு பாட்டும் (முத்தமிழ்சேர்ந்த) வக்ஷ்யமாணவைலக்ஷண்யமாதல், ஸௌஶீல்யஸௌலப்யமாதந்யோந்யஸம்பந்தமாதல். முத்தமிழ்மூன்றுதமிழ்லக்ஷணத்தோடே (சேர்ந்தமொழி) ஸ்ரீஸூக்திக்கி ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தமான ஸூக்திக்கி (திருவே) ஶோபாவஹமேணிவ் வாஸ்தவிக்தாமெயில்லாவிட்டால்ஶோ

வ்யா. கா ‖ உத்ருஷ்டநாயகா வாஞ்சயாந்வயஃ. (செப்பச்செவிக்கமுதென்னத்திகழுஞ்செழுங்குணத்து) உபக்ஷநாதிநைவநுநாநந்தமயஃ காஶஞ ஶ்ரேஷ்டகுணவதாம் ஶிஷ்டாணாம் (தப்பற்றவர்க்கு) நிரவராயாணாம் ஸ்வஸம்ஶ்லிஷ்டகுணோத்தராணாம் (தாமே) ஸ்வயமேவ (உகந்துதருந்தகவால்) ஸஞ்ஜாதஷ்டேஶ ஹேதுஹேதக்ஷவயா (ஒப்பற்ற நான்மறையுள்ளக்கருத்தில்) ப்ரமாணே நிஸ்ஸமாப்யதிகேஷு வதவெத்யேஷு உத்தம ஸ்வரூபாண ஜீவாம்ஶாதிஷு ஸூக்ஷ்மஷ்டார்த்த தாத்பர்யம் (உரைத்துரைத்த) விவாயநிஷ்க்ருஷ்டாநாஃ (முப்பத்திரெண்டிவை) ஏதத்வாத்ரிம்ஶத் ஶ்லோகாநுகத ஶாயாஶ்யஃ. (முத்தமிழ்) ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய மாதந்யோந்ய ஸம்பந்தி விஷமாண யாக்த ஜாதிஷேந குஶலித்ர ஶாயாயுக்தஸ்தவ ஶுணத்ரய யாக்தேநாக்தா ஜதிவாமயஃ. (சேர்ந்த) வாவகதயா ஸம்பந்தஃ

உ-ரு॥ குஷிக்யவாஞ்ஶிதபாஸிரநஹ்யஸவ்யாஷஜஸமவ ஊாயவரிஶா
ஜஜநாஷ ததீ - ஸமெ பீடிரஷிதவ ரெணஷஸக்ஷஉதடீஜ
நாவியாஸ்யதி பாஶூதீஸ

ஸா-நீ॥ ஹாஸமொகாயழுஸ்டென் புசருகுரு. ஆறு றுயவகுமானசாஷத்
தில்ஷெவரீரிடத்தில் பயக்காலே இந்த வ வெஙத்தையபாஉபித்தாலும்உ
கபெவாரமஸவஜஜநங்களும் ஸ்ஷிக்யாதிலுஷ்ணபடியவேயி
ந்தவ வெஙத்தையநாஉரய பன்ன ஸ ஊாவிடபாஜையாமவ வெஙத்
திற்கு ஈயிகாரஉளமஷ்யத்மலெ க ெணமெதூடம் வ ஸம்ழியா
தோவென்கிறஶமெகைபொஷரியா நின்றுகொண்டு ஷவிஷ்ஜகா
ஷத்திலேயுமயிகாரிஸஜஹாவத்தை ஸஜயிடுக்கிறார் (குஷிக்யாநிதி)
ஊவமஹாரு தஜகஶிஉயிகா,ரீஸமஹாவிக கூஷாகமபாஶூதிஸஇதுடீஜ
நாவியாஸ்யெத்யெதிஹாஜஜினிபிற்ரி ஶூகத்தையொருபாட்டாலே

ஸா-கா॥(மொழித்திருவே)ஜாக ஜாபூ ஸமைமெஉ வெடிஸ்யஷ்ஜ.ந
ஹெவஜநஜவ ஜாணநா்யெ வைய்ம கதிநிமஸ தகா
ஷவ்யகாஶக வ வெஙத் ண வ யாஸொவ்ஸஷஜ யிகாரிணா
ஜஸமஹவாஜதயாஷிஉநீ வ ஊாஜாஷி ஸ்யெஸ்வாஹாயாஜ
குஷிகாநாஜவி ஊஜவா கூ ாவாஜ குஷிக்யாஷி ஸள
கூ்யதாஜவி ஜவ யாஶு ஷவாஜ ஷிகாநா ஸகூவாஜீநாஜஸஞ
யாரஹிதாநாஜவி ஸமெகதஹீதிஜவாஜ உகூஸவ்காரவதாஜவி
ஊஜெஷெஶ்யத ஸாகா கூவாவெது ஜ்ஜாஹ. (குஷிக்யாநித்யாதி)
ஊவம ஹாரு தாஜ பாராஷ ஶாஷூதி நஜஸஇதிநீ ஜநாவியாஸ்
தீத்யஙய் வரமொகெவ்ஷ்தி வாஷிராஷிக்ய ஸவாஸள ஸமவ
ஊாயஶூ தஷிநு வரிஶாஜம ஜெடாயஸ் ஸதமொக ஸஊதிஷ ஸஜ
ஜவாஷ் வஹூவ ாஷிஸா கா கூஉதஸ்ஷஜ. கஸஜ வ நிகொாழி
ஹாரு நிராவாயிக ஸஜூஉ ஜ ெகாதீ வாஷஜ ஸஜ
ஸமவஊாய கஷாஹி கரிக ஸ் வ ாஜணிக பரிழ ஹொ
ஷவா ஜவாயமெஜ ஜெவ கஉஜ் ஸமெகஜ கஷாஜிதிஜ
கஜஹிதஜ ஸத ணெஷ ஸகூ ரு ஸூஜயு
ஷநவெகூஜ் யசகிமிக ஊஷ்ம வ யுஜி ஞாரா
நம ஸமவாஉயெதி யெவஊஷிமெத ரஷூஊஜ் ஷூ ஈகூஉதி
யாவக ஊவமஹாரு தாநாஜவயிகாரிணாம கெஷாமிகஸ கஷளவஷ
ஷவிஷ்ஜி நாராயண வராயணாஜ | கூஷிக்ஷிஷூஹாஹாயா ஊஜிவெ
ஷவ ஹாரிஶ"உத்ஜிநயாஜ உஊாநீஜவிஸமஸவஜ ஷ்யாஜணி
கா ஷாஉரஶாயிகாரிணொஷஊகூ ஸஜூஜம கநாவியாஸ்தி
வ வெஙகரண வ யாஸ ஷ்ஷஉதிஹாவஜ. (மறையுரைக்குமிதி)(மறை

௨௯|| மறையுரைக்கும் பொருளெல்லா மெய்யென்றோவார்
மன்னியகூர்மதியுடையார்வண்குணத்தில்,
குறையுரைக்கநினைவில்லார்குருக்கடம்பார்
கோதற்றமனம்பெற்றார் கொள்வார்நம்மை
சிறைவளர்க்குஞ்சிலமாந்தர்சங்கேதத்தார்

ஸா-வி|| விவரணம் பண்ணுகிறார் (மறையுரைக்குமிதி)(மறை) வேதங்கள் (உரைக்கும்) சொல்லும் (பொருளெல்லாம) பரமாத்ம தத்வஹித புருஷார்த்தங்களெல்லாம் (மெய்யென்று) ப்ராமாண்யமென்று (ஓவார்) விஶ்வஸித்திருக்கும் பரமாஸ்திகர். இதனாலே ஆஸ்திக்யவானென்கிற பதம் விவரிக்கப்பட்டது. (மன்னியகூர்மதியுடையார்)(மன்னிய) ஸ்திரமாயான (கூர்) ஸூக்ஷ்மமான (மதியுடையார்) புத்தியுடையார் இத்தால் நிஶ்சிதமதியென்கிற பதம் வ்யாக்யாதம் (வண்குணத்தில்) விலக்ஷண குணங்களில் பரகீயஸத்குணங்களென்றபடி (குறையுரைக்க) குற்றம் நினைக்க குற்றப்படுத்திச்சொல்லுகையில் (நினைவில்லார்) ஸங்கல்பமில்லாதார் இதனாலே அநஸூயரென்கிற பதம் வ்யாக்யாதம் (குருக்கடம்பார்) குருக்களிடத்தில்நின்றும் (கோதற்ற) அந்யூநாதிரேகதோஷமற்ற. (மனம்பெற்றார்) ஸம்யக்ஜ்ஞானம்பெற்றார். இதனாலே ஸம்ப்ரதாயபரிஶுத்தாநாம் என்கிற பதம் விவ்ருதமாயிற்று. (கொள்வார் நம்மை) கிடாம்பியாச்சான் ஸம்ப்ரதாயத்திலுள்ள நம்மை "ஶ்ரீமதி ஸ்யாத்ஸம்ப்ரதாயாஸக்திரஸ்து" என்கிறபடியே கொள்வார். (கொள்வார் நன்மையென்றும் பாடம். (நன்மை நல்லத்தைக்கொள்வார் ஆனவர்கள் என்றபடி. இதனாலே ஸாரக்ராஹிகளென்கிற பதம் விவ்ருதம். (சிறைவளர்க்கும்) ஸம்ஸாரத்தை வளர்க்கும்படியாலே ஸம்ஸாரவ்ருத்தியையுண்டாக்குமவர்கள் (சிலமாந்தர்) சில க்ஷுத்ரபுத்திகளுடைய (சங்கேதத்தால்) நாம் பற்றினதே உத்தமத்தோர் உத்தத்தையும் பரிஹ்ருதியோமென்று ஸ்வயஸங்கேதத்தாலே (சிதையாத) க்ஷீணமாகாத

ஸா-ஸ்வா|| (மறையுரைக்கும் பொருளெல்லாம்மெய்யென்றோவார்) வேதோக்தஸர்வார்த்த ஸத்யத்வ விஶ்வாஸவந்த:. (மன்னியகூர்மதியுடையார்) தாரணவதி ஸூக்ஷ்மபுத்திஶாலிந:. (வண்குணத்தில் குறையுரைக்க நினைவில்லார்) ஶ்லாக்யகுணேஷு தோஷாவிஷ்கரண ஸங்கல்பரஹிதா:. (குருக்கடம்பால்கோதற்றமனம்பெற்றார்) ஆசார்யாணாம் ஸகாஶாத் நிர்தோஷம் ஜ்ஞாநம் ப்ராப்தவந்த: ஸம்ப்ரதாயாபாவமத த் ஸம்ப்ரதாயோக்தி பாவக:(கொள்வார்நம்மை) ஸ்வீகாரவந்தஸ்து ஸ்மர்யம். (சிறைவளர்க்கும் சிலமாந்தர்சங்கேதத்தால் சிதையாததிண்மைதியோர்) காராக்ருஹம் வர்த்தயதாம் கேஷாஞ்சிஜ்ஜநாநாம் ஸங்கேதாஜ்ஞாயமாநதார்ட்யத்ருஶ:

௨௭ ‖ சிதையாத திண்மதியோர் தெரிந்து தோவார்
பொறைநிலத்தின் மிகும் புனிதர் காட்டு மெங்கள்
பொன்றுதநன்னெறியிற் புகுதுவாரே. (௫௨)

ஸா-நீ ‖ திண்மதியோர், ஸமத்ருடபுத்திகள் ஸமாஹிதபுத்திகளென்றபடி. இதனாலே ஸம்ஶயநிராஸம் என்கிறவத்ர வ்யாக்யாதம். (தெரிந்து தோவார்) (தெரிந்தது) ஶ்ரேயஸ்ஸாதநங்களை (ஓவார்) ஆசைப்படார் சிறந்ததோர் வாரென்று பாடத்தில் சிறந்தது, நிரதிஶயமான மோக்ஷ ஸாதனத்தை (ஓர்வார்) ஆசைப்படுமவர்கள். வ்யாக்யாஸாமாஜிஷ்ட்டஸக்ஷரென்றபடி. தெரிந்ததோர்வாரென்ற பாடத்தில் (தெரிந்து) ஸதஸத்விவேகம் பண்ணி (அது) அத்தை ஓர்வார் பரிக்ரஹிப்பவர்கள் வ்யாக்யாஸாமாஜிஷ்ட்டஸக்ஷரென்றபடி. இதனாலே ஸத்யேஷ்ட்டஸக்ஷ: என்கிற பதம் வ்யாக்யாதம். இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் (பொறைநிலத்தில்) க்ஷமாவதி பூமியில் (மிகும்) அதிகம். (புனிதர்) பரிஶுத்தர் ஆசார்யரென்றபடி. (காட்டும்) ஆசார்யர்களாலே காட்டப்பட்ட (எங்கள்) அஸ்மாகம் எங்களுடைய (பொன்றுத) நஶியாத நன்னெறியில் ஸமீசீநமார்க்கத்தில் ஸந்மார்க்கே ப்ரபத்திமார்க்கே ஸதாசாரஸம்ப்ரதாயத்திலே (புகுதுவாரே) ப்ரவேசிப்பர்களென்றபடி. இதனாலே ஸத்பதவீநயாமஸ்மத்கீர்த்தி ஶாஸ்த்ரா: என்கிற வாக்யம் வ்யாக்யாதமென்றபடி. இப்படி ஸம்ஶயரஹிதாய பரிஶுத்தரா என்று சொன்னது கூடுமோ, விஷய வ்யாவர்த்யாதிரிக்தாஸ்த்ரஸ்ஸந்தேஹ ஸந்நிதாநத்திலே ஆசார்யர்கள் உபதேசத்திலே யதாவதர்த்தஸம்ப்ரதிபத்திபண்ணக்கூடாமையால் ஸம்ஶயரஹிதாய பரிஶுத்தரக்ஷா கூடாமையாலே தத்வநிர்ணயமும் தத்த்வஜ்ஞாநநிஶ்சயமும் கூடுமோவென்ற ஸ்வதோஷாதிஶயயாதவதாவாரதரேவஹோஷாவாச பரிஶுத்தக்ஷமும் தத்வநிர்ணயமும் தத்த்வஜ்ஞாநமும் கூடாதென்கிறதோ, ஶாஸ்த்ரார்த்தாவாச தத்வநிர்ணயமில்லாமையாலே தத்த்வஜ்ஞாநநிர்ணயங் கூடாதென்கிறதோ வென்று விகல்பித்து க்ரமேண விஸ்தரேண ஸம்ஶயரஹிதாய பரிஶுத்தக்ஷவிவரணரூப மாயாஸயத்திலே உத்தரமருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ஆசார்யர் ஸ்ரீநஸ்வோத்ஸாஹத்திலே ஸாத்ருஶ்யமாகிறார். (இதுவழி உதாஹ்ருதி) என்

ஸா-கா ‖ (தெரிந்ததோவார்) ஸதஸத்விவேகவிதாந: (பொறைநிலத்தில் மிகும் புனிதர்காட்டுமெங்கள் பொன்றுதநன்னெறியிற்புகுதுவாரே) க்ஷமாவதிஷ்டி ஶுத்தை: ஶுத்தை: ப்ரதர்ஶிதே அஸ்மாகம் விநாஶரஹித ஸந்மார்க்கே ப்ரவிஶந்தி ஸத்பதவீநயாமஸ்மத்கீர்த்தி ஸத்ஸ்தித்யா: (இதுவழி) (இதுவழி இன்னமுதெனறு வர்) ஆத்யந்த ஶோதிதஸ்யாபூத ஸஞ்சாரஸ்ய மோக்ஷஸ்ய உபாயம்ஸா

௨௬||இதுவழியின்னமுதென்றவரின்புலன்வேறிடுவார் [வின்புலன்]
இதுவழியாமலவென்றறிவாரெங்கடேசிகரே
இதுவழியெய்துகவென்றுகப்பாலென்பிழைபொறுப்பார்
இதுவழியாமறையோரருளால் யாமிசைந்தனமே. (௫௩)

ஸா-நீ|| கடேசிகரே ஸகலஶாஸ்த்ரார்த்த தத்த்வஜ்ஞாநாநுஷ்டாந ஸம்பந்நரான ஆசார்யர்களே. ஸ்வயாசரணத்தாலே ஸா ஹ்யக்ஷ்யாதிக்ஷ வ்ருத்தி:.(இது)இப்ப்ரபந்தயோக்தமான வஸ்துஸ்திதியே (இன்னமது) இன் போக்யமான (அமுது) அம்ருதம் அதிபோக்யமென்றபடி. (வழி) ப்ராப்யமான உபாயமென்று (என்றவர்) உபதேசித்தவர் (இன்புலன்) அநுகூலங்களான புலன் ஶப்தாதிவிஷயங்கள். இது மற்றுள்ளவிஷயங்களுக்குமுபலக்ஷணம்.(வேறிடுவார்) தாங்களும்விஷயங்களை வேறிட்டு ஆஶ்ரிதரையும் வேறிட்டுவைப்பார். விரக்தராக்கி விலக்கினார்களென்றபடி. (இதுவழியாம்.) இதுமுமுக்ஷுவே (வழியாம்). மோக்ஷோபாயம் (அல) ஸமுக்ஷுவா வ்யாவ்ருத்தம் மோக்ஷத்திற்கு உபாயமல்ல. (என்று அறிவார்.) அறிந்து நிர்ணயித்தார்கள், யதா (இது)இப்ரபந்தோக்தமான பக்தி ப்ரபத்திகளே(வழியாம்)ஸாக்ஷாத்விஹிதமான மோக்ஷோபாயம் (அல)அல்லாத ஸப்ரவ்ருத்திகர்மாநுஷ்டாநாதிகள் மோக்ஷோபாயமன்றென்றறிவார் அறிந்து நிர்ணயித்தார்களென்றபடி. கிஞ்ச (இதுவழி) இந்த போக்யமான உபாயமே. (எய்துக) இவ்வளவில் பர்யவஸியாதே இன்னமும் தீவ்ரமாகவிப்ஸந்நிதியிலே நடந்திடுக என்றுஸங்கல்பித்து (உகப்பால்) இந்தஸந்தோஷ ப்ரவர்த்தநஸந்தோஷத்தால் (என்பிழைபொறுப்பார்) எங்களுடைய ஸகலாபராதங்களையும் ஸஹிப்பார்கள் ஸகலாபராதங்களையும் ஸஹித்துஇவ்வஸ்துஸ்திதியையுமுபதேசித்தார்களென்றபடி. ஆகையால் (மறை) ஓரருளால்வைதிகரான ஆசார்யர்க்ருபையினாலே(இதுவழியா)இந்தப்ரபந்தோக்தோபாயமே ஸ்வீகாரமாக (யாம்) வயம் (இசைந்தனம்) அங்கீகரிக்கப்பெற்றோமென்கை

ஸா-கா.|| அபாயஜந்யவஶம் தம்(இன்புலன்வேறிடுவார்)நித்யா நித்யவஸ்துவிவேகம் தம்(இதுவழியாமலவென்றறிவார்)அயம் உபேக்ஷோபாயோபாயம் உபேக்ஷோபாய ஜந்யவஶம் தம் (எங்கடேசிகரே) அஸ்மத்தேஶிகா ஏவ (இதுவழியெய்துகவென்றுகப்பால்) வத்வேஷாந்தர் நிர்ஸாராஹுணாஸாகம் வைஷ்ணவஶாஸ்த்ர விஸ்தீர்ணதாஹூஷேண (என்பிழைபொறுப்பார்) “அபராயஸஹஸ்ர ஹாஜந ”இத்யுக்தகாரணாத், நாதிகாரஸ்ய வ்யாதா: அஸாகம் விபரீதவ்ருத்தி: க்ஷாம்யந்தி (இதுவழியா) அதேந மார்கேண (மறை

உ-ம் ‖ எட்டுமிரண்டுமறியாதவெம்மையிவையறிவித்
தெட்டவொண்ணாதவிடந்தருமெங்கண்மாதவனார்
முட்டவினைத்திரள்மாளமுயன்றிடுமஞ்சலென்றார்
கட்டெழில்வாசகத்தாற்கலங்காநிலைபெற்றனமே. (ருச)

ஸா-நீ ‖ (எட்டுமிரண்டுமித்யாதி) எட்டுமிரண்டும்பத்தென்று அறியாத அத்யஜ்ஞரான நம்மை எட்டுந்திருவஷ்டாக்ஷரத்தையுமிரண்டு த்வயத்தையும் ஸம்பூர்ணாக்ஷரமான திருமந்த்ரத்தையும் ஸர்வார்த்தஸாரமான த்வய சரமச்லோகங்களையும் (அறியாதவெம்மை) ஸம்ஸாரித்துப்போர்ந்த நம்மை (இவையறிவித்து) யாத்ருச்சிகஸுக்ருதாதிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸதாசார்யத்வாரேண இவை மூன்றையும் ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் ஸார்த்தமாக அறிவித்து தத்ஜ்ஞாந பூர்வகமாக உபாயாநுஷ்டாநத்தை உண்டாக்கி (எட்டவொண்ணாத) அநாஸ்ரிதருக்கு எட்டவரிதான அதிதுர்லபமான என்றபடி. (இடம்)வைகுண்டஸ்தாநத்தை(தரும்)"மோக்ஷயிஷ்யாமி மாசுச:" என்கிறபடியே மோக்ஷப்ரதனான பரதேவதாமூர்த்தியான (எங்கண்மாதவனார்) மாதவனாய் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரமாக அவதரித்து இதிஹாஸே. "நாராயணோ ஹ்யஸ்மாகம் ஸர்வேஷாம் ஆத்மா" என்கிறபடியே (எங்கள்) நம்மக்கு தலைவன் நாயகனாயிருக்கிற என்றபடி (முட்டவினைத்திரள்) (முட்ட) காரணமான வினைத்திரள் (ஸர்வபாபம்) பாபவ்ருந்தங்கள் யாவும் (மாள)நசிக்கும்படி (முயன்றிடும்) "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணாநிற்கும் (அஞ்சல்) நீ ஒன்றுக்கு மஞ்சாதே"மாசுச:" என்றுசொல்லியாதேயென்று (என்றார்) சொல்லாநிற்கிற ஸ்ரீகீதாவசனத்திலுண்டான (கட்டெழில்) ஸர்வதா விளங்காநிற்கிற (வாசகத்தால்) சரமச்லோகத்தால் ஸர்வதா த்ருடமான விஸ்வாஸத்தால்

ஸா-கா ‖யோரருளால்) ஸதாசார்யதத்வஜ்ஞாநபூர்வகமாய் (யாமிசைந்தனமே) வயம் ப்ராப்தா: (எட்டுமிரண்டுமித்யாதி)(எட்டுமிரண்டும்) அஷ்டாக்ஷரம் த்வயம் ச சரமச்லோகம் ஸர்வார்த்தலக்ஷணம்(அறியாதவெம்மை) அஜ்ஞாநினோ(ஸ்மாந் (இவையறிவித்தெட்டவொண்ணாதவிடந்தருமெங்கண்மாதவனார்) ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷர த்வய சரமச்லோகார்த்தாந் ஜ்ஞாபயித்வா துர்லபம் ஸ்வபதம் ததாதி அஸ்மத் ஸ்வாமீ ஸ்ரீமந்நாராயண: (முட்டவினைத்திரண்மாளமுயன்றிடுமஞ்சலென்றார்) காரணீபூதநாநா பாபராசீந் நாசயிஷ்யாமி ப்ரதிஜ்ஞாய மா சுச இதி

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||

௨-ரு || வானுளமர்ந்தவருக்கும்வருந்தவமின்னிலைகள்
தானுளனாயுகக்குந்தரமிங்குநமக்குளதே
கூனுளநெஞ்சுகளாற்குற்றமெண்ணியிகழ்ந்திடினும்[னுகைதீர்ந்தடினும்]
தேனுளபாதமலர்த்திருமாலுக்குத்தித்திக்குமே. (௫௫)

ஸா-டீ || லோ(களங்காநிலை) ஶக்யதா ஸாத்யநிலையை(பெற்றனம்)இவ்வத்ருஷ்டியைக்கண்டு ஸுஹ்ருதாஸாத்யவஸாயத்தை பெற்றோமென்கை. ஆனாலும் தேவரீர் நிவாஸநத்தை ஸம்ப்ரதாயாம்தராஸ்தர்நெகிழநினைக்கையாலே குறையில்லையோ வென்ன வக்ரபேக்ஷிகள்நெகிழநினைத்தாலும் ஶ்ரிய:பதிக்கிதம் ஸ்வாதுமாயிருக்கு மென்றருளிச்செய்கிறார். (வானுளிதாதி) (வான்) ஸ்வர்க்கலோகம் பரமபதம் (வானுள்) அதில் அமர்ந்தவர்க்கு ஜாதாதிதேவர்களுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் (வருந்தவரும்) ப்ரயாஸப்பட்டுவரும் உபாயஸாத்யமாகவரும் (இன்னிலைகள்) இப்படியான நிலைகள் (தானுளனாய்) இப்படியான ஸ்வரூபஶோபநங்களை தானுள்ளவனாய்(உகக்குந்தரம்) இந்நிலைமையுடையவரைக்கண்டு உகக்குந்தரம் ஸாதாஷிக்கும் ஸ்வபாவம் (இங்கு) இந்த விரோதிஸம்ஸாரஜமான விந்த ஸம்ஸாரணத்திலே (நமக்குளதே) உண்டாகப்பெற்றதே யென்று விஸ்மயிக்கிற. (கூனுள) வக்ரதையுடைய நெஞ்சுகளால் வக்ரசிந்தனைக்களாலே (குற்றமெண்ணி) இல்லாததோஷத்தை இப்ப்ரபாயத்திலும் தத்ஸ்வரூபான நம்மிடத்திலும், ஆரோபித்து(இகழ்ந்திடினும்) (தேனுளபாதமலர்) போக்யமான திருவடித்தாமரைகளையுடைய (திருமாலுக்கு) ஶ்ரிய:பதிக்கு ஸ்வாதுஹ்ருதமான ஶ்ரிய:பதிக்கு (தித்திக்குமே) ஸதிஶோ

ஸா-கா||வாமனேஶ்வராகாஸ(களங்காநிலைபெற்றனமே)ஆமாதிதேவாநாம ஸாதநஜநிதஸ்திராஷிதஸ்வித்திம ப்ரத்யாஸ(வானுளமர்ந்தவர்க்கு மித்யாதி)(வானுளமர்ந்தவர்க்கும்,)ப்ரயாநவாஸஸ்யதயா ஶ்ரீவைகுண்டவேதா ஸமவேதாவி(வருந்திவருமின்னிலைகள்தான்) ப்ரயாஸேந ஸாதக(கட்டெழில் வாசகத்தால்) காருண்யநாதம் தம் ஸாமர்த்யாவஸம்பந்நம் ஸமாஶ்ரிதயா: ஸமவேதாவி உபாயாதிதநயத யாவதீயம் வஸிஷ்டாதி ஶிக்ஷயா ஸதிவ்யயாஸேந ஸாவாதநீயா ஸம வஸ்ஸாமவத்த கைங்கர்யம் நிரதாரபோஷித்தய ஐதந்யமம் (உளனாய்)பரமைகாந்த்யஸ்திரா ஸாத்வாதவீத்யமம்(உகக்கும்தரம்)ஶ்ரீ திவிஶிஷ்ட ஸ்வஸ்வபாவ (இங்குளதே) ஸம்யாதிஜநகே ப்ரக்ருதிமண்டலே ஸதியாவகா(கூனுளநெஞ்சுகளால்)வக்ராதி பேக்ஷிபி:(குற்றமெண்ணியிகழ்ந்திடினும்) மமாநுஸந்தாநஜநித ஸதோஷாஹாரோபி. தோஷாநுஸந்தாந ராஹித்யாத் தாதவீத்யமம். (தேனுளபாதமலர்திருமா

௨௬ || வெள்ளைப்பரிமுகர்தேசிகராய்விரகாலடியோம்
உள்ளத்தெழுதியதோலையிலிட்டனர்*யாமிதற்கென் [ம்]
கொள்ளத்துணியினுங்கோதென்றிகழினுங்கூர்மதியீர்
எள்ளத்தனையுகவாதிகழாதெனெழின்மதியே. (௫௪)

ஸா-நீ || ம்ருதுமமாயிருக்குமென்றபடி. ஆனாலும் ஸம்ப்ரதாயாந்தரஸ்தர்நெகிழநினைக்கையாலே தேவரீர் திருவுள்ளத் திலீஷத்தாகிலும் நம் ஸம்பந்தத்தை அநாதரித்தாரென்று ஹேதுவாருதோவென்ற நமக்கு ஸம்பந்தத்திலே தேவசகாசார்யமன்றிக்கே வேறு ஸம்பந்தமில்லாமையாலீஷத்தும் வித்தவிகாரமில்லை ஸர்வேச்வரனுக்கே வித்தவிகாரமுண்டென்குறார். (வெள்ளைப்பரிமுகரிதி)(வெள்ளைப்பரி) ச்வேதாச்வம் யதா (வெள்ளை) ச்வேதரான (பரிமுகர்) ஹயக்ரீவர் ஸாக்ஷாத்கரணிஹஸ்தஸ்வ தீரான ஹயக்ரீவர் (தேசிகராய்) வாதிஹம்ஸாம்புவாஹரான கிடாம்பியப் புள்ளாராயவதரித்து (விரகால்) ஆசார்யத்வேனுபதேசாவிர கால் ஸஹகாரியால் தேவதியாலென்றபடி. (அடியோம் உள்ளத்து) நம்முடைய ஹ்ருதயமாகிற பத்ரத்திலே (எழுதியது). முன்னே ஸர்வேச்வரனுவாசார்யத்வேன எழுதிக்கொண்டுபோக நம்முடைய நெஞ்சில்பட்டவர்த்தங்களை (ஓலையிலிட்டனம்) மாத்ருகைபார்த்தெழுதினால்போலே புஸ்தகத்திலே எழுதினம் ப்ரபந்தகர்த்ருத்வமாத்ரம் நமக்கு. இப்ப்ரபந்தத்திற்கு ஸாக்ஷாத்கர்த்தா ஸ்ரீஹயக்ரீவரென்றபடி. அடியேன் லேகஸ்தாநீயன்யாம் ஓலையிலிட்டனமென்றபயம். (இதற்கென்) ஸர்வேச்வரக்கர்த்ருகமாகிலென்றோ குற்றமென்றலாவது, இதில் குற்றமெண்ணில் தங்கள் ஹ்ருதயத்திலே குற்றமத்தனை போக்கியதில் ஒன்றும் தட்டாதென்றபடி. (கொள்ளத்துணியினும்) இப்ப்ரபந்தஸ்வபாவத்தைக் கண்டு சிலரிதுவே பரமார்த்தமென்று அப்யஸித்தாலும் (கோதென்று)(அஸாரமென்று)(இகழினும்) அநாதரித்துக்கைவிடப்பார்க்கிலும் (கூர்மதியீர்) யதார்த்தவிசாரக்ஷமபுத்திமான்களே என்று ஸம்போதநம் (எனெழின்மதி)

ஸா-கா || லுக்கு) ப்ரபந்தஸ்ய நிர்வாஹகாசார்யா ஸ்ரீஹயக்ரீவஸ்ய விஷ்ணோ: (திக்திக்ருபே) ... (வெள்ளைப்பரிமுகேதி) வெள்ளைப்பரிமுகர்தேசிகராய்) ச்வேதாச்வ: வொாதேசிகோ ... (விரகாலடியோமுள்ளத்தெழுதியதோலையிலிட்டனம்) ஸாக்ஷாத் ... ஹ்ருதயஸ்தித ... விசேஷேண ... (யாமிதற்கென்) ... ஸம்பந்த: ஸ்ரீஹயக்ரீவ ... (கொள்ளத்துணியினும்கோதென்றிகழினும்) ... (கூர்ம

ஶ௭ || ரஹஸ்யத்ரயஸாரோயம் வேங்கடேஶவிபஶ்சிதா |

ஸா-நீ || என்னுடைய ஸௌஜந்யஸாரத்தையுடைய லோஹநமான ஶந ஸ. (எள்ளற்றனையுகவாது) பரிக்ரஹித்தாரென்று திவ்யாஂஶமும் ஶீயத் தையம் ஸ்வீகரித்தாரென்று ஸாரஹிதாநஸ்த்ரஸம்தோஷத்தினாலே மஷி யாது (இகழாது) ஶீயத்தை த்யஜித்தாரென்று கஷ்டமும் ஸங்கீர்யா தென்றபடி. பரவ்யவஂயத்தை பரர்பரிக்ரஹிக்கிலும் பரித்யஜிக் கிலும் ஆரேனுமொருவருக்கு ஸம்தோஷமும் ஶேஷமுமுண்டாகாதி றே; ஆகையாலே வ்யவஂயபரிக்ரஹத்தில்ஸம்தோஷிக்கிறவனும்பரி த்யாகத்தில் நிக்ரஹிக்கிறவனும் இப்வ்யவஸ்யாநகர்த்தாவான ஸ வேஶ்வரனென்றுகருத்து. இப்படிஉள்ளத்தெழுதியதொலையிட்டனமெ ன்றுசொன்னது கூடுமோ, ஸ்ரீஹயக்ரீவர் கூவரமெய்யாவைஶேஷவே ந வேவரீர் ஹ்ருதயத்திலெழுதின வஸ்துக்களநந்தங்களாகையாலே தாவதர்த்தங்களையும் ஓலையிலிட்டனமென்று சொன்னால் ஶக்திஸத்ய தயாகயிகாரிதௌஶ்யம் வஸம்ஙியாதோ, இனிகூவரமெய்யாவஶிஷ்டாத்தங்களைத்தானறிந்து ஶஹிஞாநவ்ருவியாக ஸம்ஙஹித்து எ ழுதினோமென்றில்அப்போது ஸ்வபாபிவரிகஸ்ஷிதாநத்யாஹாவ்ய ஸம்ங த்தாலே தகவிகஸஜதமாகாமையாலே பநாதரம்வ்யஸம்ஙியாதோ, கி ஞஸாவ ஶாயாந்தரஸ்ர்க்கும் ஶதாந்தரஸ்ர்கும் வ வம்யொக்தாத்தம் ஸ தாராஶஸஜத மாகையாலே வஹஶநாஶஸம்ஶதியும் ஶொஷமன் ரோ, ஓலையிலிட்டனமென்று ஶைவநகத்ர்த்ஸ்வம் தோற்றுகையாலே கத்ர்த்ஸ்வமில்லை யென்கிறதுதான் கூடுமோ வென்ற ஶைவநகத்ர்த் ஸ்வமும் பராயீநமாகையாலே தத்ராவிநாஶாகம்கத்ர்த்ஸ்வமென்றும் விவக்ஷிதாகையாலே ஶத்யாஹாவாஶிஶம்காவ வஶமஶைஶமில்லாதே ஸமக்ரஹகத்ர்த்ஸ்வமுங் கூடுமென்றும் ஸம்வஶாயாந்தர ஶதாந் தரஸ்ர்ஸஜதமானாலும் ஶரண்யஶம்வதிவித்துக்களான ஸ்ரீவாரஶர வராம்கஶரஶிஸஜததயாதகவிஶநாதரமில்லை யென்றும் அருளிச் செய்யானின்றுகொண்டு ரஷிவகஸம்நிவேஶத்தாலே இவ வ்யவயத்தை தலைக்கட்டுகிறார் (ரஹஸ்யத்ரயஸாரோயஶிதி) ரஹஸ்யத்ரயஸாரஶ் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்தவ திவாஶகதயா ரஹஸ்யத்ரயஸார மெ ன்று பேர்பெற்றது (ஶயம்) இந்த வ்யவாயமென்றபடி. "ஶநவஶிஶயக வ்யஸாஶாகஸ்வஸதிரஹஸ்யத்ரயஸ்யஸாரோய" மென்று உவொகஸ்வா

ஸா.கா||திஙீர்)ஹெஸஶக்ஷபரஹயஶ (எள்ளத்தனையுகவாதிகழாதே னெ ஞ்சின்மதியே) ஶரஂஷதவி நதஶெஷ்யகநிஷ்டாஶஶஸம்வஜிதயக்ஷரஶதி யே"வெஶ்ராஹ்ணாவெஸ்ஹஶஸாஶயம்ந வெ"த்யாஶிஶாஸ்த்ரமெஸ்வ்ய திஷ்டதகவாஶவஸம்வதஶாக்ரதம்ஶஶநஃகிம்விதவிநகவயதீத்யஶஷ:

ஶ்ரீஸாரஸ்வாதிநீ வ்யாக்யாஸஹித ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே

३२ ॥ ஶரண்யதம்பதிவிவரணம் ஸம்பூர்ணம் ॥

ஸா.டீ॥ நாயிகாரத்திலே உபக்ரமமாய் ஸூசிதமான விஷயமென்றபடி. வேங்கடேஶவிபூதௌ (வேங்கடாசலமாயிருக்கிற ஸர்வலோகவிபூதியிலே. “ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாவிபூதிகே” த்யுக்தப்ரகாரமாயிருக்கிற விபூதிக்கு வேங்கடேஶ விபூதித்வம் வேங்கடேஶவிபூதிக்கு வேதாந்ததேஶிகஸ்யதா வேங்கடேஶ ஸம்பந்தாத் தேஶிகஸ்ய ஸம்பந்தவிபூதிக்கு நிரவதிகவிபூதிக்கு பரம்பரா “ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் । மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா” இத்யுக்தப்ரகாரேண ஸ்வயம் பதிநாராயண ஸம்பந்தேந ரக்ஷணாவதீர்ணராய் னென்றபடி. ஸம்பந்த ஸம்ப்ரதாய தேஶிகனாலே யென்றபடி. யத்வா, தேஶிகாவதீர்ண திருவேங்கடமுடையானாலே என்றவுமாம். அதவா வேங்கடேஶாத் ஸம்பந்த தேஶிக விபூதித்தானாலே என்றவுமாம்.
(ஶரண்யதம்பதிவிதாம்) ஶரண்யர் ஶரணாகதர் ஶரணம் ப்ரதர் ஹநர் ஸாத்ய ஸாதநர் “ப்ரணீதேஹவ தத்ரார்த்த தம்பதீ ஜகதாம் பதி” இத்யுக்தங்களான தம்பதிகளான ஸ்வரூப விஶிஷ்டவர்க்க ஸாதநர் பரதேவதாபாரமார்த்ய வேதநர்களான பராஶரவ்யாஸர்கள் ஹ்ருதிக்கும் ‘அயர்வறுமமரர்களருளப்பெத்த ஸ்ரீஶங்கராவதாரர்க்குமென்னபடி. (ஸம்பத்:) ஸம்பத்விஷய: யதா “ஶ்ரீஶம்ஸாயாம் ஸம்பதாவு” வென்று ஶ்ரீஶம்ஸாய நிஷ்டாங்கமாய் ஸர்வஶக்த்யாதிகுணவிஶிஷ்ட: கதி ஶரீரதயா தேஷாமபி ப்ராப்திப்ரதீஹாஸாதிஹாய கவைஶ்வ வரியஸ்காய இதிஶாஸிக்கப்படாநிற்கிற இப்ப்ரபந்தம் (ஸம்ப்ரஹ்ய)த அநபேக்ஷித. விஸ்தாரமும் அபேக்ஷிதஸங்கோசமுமற ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதென்றபடி. இதனாலே தேவதாந்தரத்வமும் பராயீநமென்று தோற்றுகையாலேயும் ப்ரதாநாஸ்ய ஸம்ப்ரதாயாநுஸ்யாஸம் ஸம்பந்தமானாலும் தத்வவிஶ்லேஷ பராஶராதிஸம்பந்தமாகையாலும் ஸவேத வாதேய தத் ரஹஸ்யத்ரயார்த்த ஸாரார்த்த விஶதீகரண வ்யாக்யாநமாகையாலும் இப்ப்ரபந்தமே உபாதேயமென்றுகருத்து.

இதி நிகமநாதிகாரோ த்வாத்ரிம்ஶ:

விஹிதஸ்வநாகர வேதவர்த்மாயந்நாமகாந்திஜ நிஜஸம்பந்த ஸநாயாவதீர்ண: । நிரவதிஹிமாஸஸ தேவதாஸ நகேஶநீஶஸ தாவிநதாநாம் காமநாஸம்ப்ரதாநா ॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
நிகமநாதிகாரோ த்வாத்ரிம்ஶ:
ஸ்ரீமதே வேதாந்தகுரவே நம:

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸம்ப்ரதாயப்ரக்ரியாஸாரஸ்தத்த்வார்த்த:
கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே.
ஸ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம:.
ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரஸ்ஸமாப்த:.
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரம்
முற்றிற்று

இதி ஸ்ரீமதாத்ரேய க்ருஷ்ணார்ய தநூஜேந தத்புரணகஸமுதாயாம்
வாராஹவம்ஶ்கேந ஸ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிக
கடாக்ஷலப்த வேதாந்தரஹஸ்யஜாதேந ஶ்ரீவாஸதேவேந
விரசிதாயாம் உத்தரஸாராஸ்வாதிந்யாம்
ஸம்ப்ரதாயப்ரக்ரியாஸாரஸ்தத்த்வார்த்த: ||

இதி ஸாரஸ்வதகுலதிலகஸ்ய ஸ்ரீநிவாஸமஹாசார்யஸ்ய புத்ரேண
ஸ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரஸ்வாதிந்யாம்
நிகமநாதிகாரோ த்வாத்ரிம்ஶ: ||

முற்றிற்று.

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௬	௫	ளாகையாகை	ளாகை
௯	௬	ணாம்.	ணாம்
க௯	௯	தசெத்ரதி	தசெத்ரதி
உ௮	௮	படு	ப்படு
உ௮	உக	ஊஷ்யாவ்யாவ வதாஷ்ய	ஊஷ்யாவ்யாவ வதாஷ்யாஷ்ய
௩௭	௫	ஜய	ஜய
௩௮	க௬	நாதா	நாதா
,,	௩௦	வ	வர
௩௯	உ	திரு	திர
,,	உ௩	மும்.	மும்,
௪௬	க௩	தத்ம்	தத்ம்
,,	உ௮	கைஷ	கைஷ
௪௰	௫	ங்	க
௪௮	கக	மிட்லை	மில்லை
௪௯	௬	ம	ம்
௬௦	உ௩	வாழ்	வாழ்க
௬க	௯	வரொவ்யா	வரொவ்யா
௬௫	௯	ரொஷ்ண	ரொஷ்ண
௬௭	உ	ஊஹ	ஊஹம்
௭௪	௫	ஷ்யதிவதஷ	ஷ்ய
,,	௬	வாஜ்ரா	வாஜ்ரா திவதஷ
,,	௭	ஸ்ரீ	ஸ்ரீ
,,	க௦	ரவாமெமஸு	ரவாமெமஸு
,,	க௯	ஸ	ஸ
௮௪	௭	நாராணாம்	நாராணாம்
௮௭	க	ஷுதியிப்பார்	ஷுதிப்பர்
௮௮	க௫	வஜ்தீ	வஜ்தீ
,,	உ௪	வெவய	வெவய
௮௯	உ௫	ஊவி	ஊவிவ
௯௦	கக	வாஹ	வஹ
௯க	௮	வெதமஸு	வெதமஸு
௯௫	உ௪	ரம்ஸிவ	ரம்ஸிதய
க௦க	உ௫	தாசெத	தசெதா
க௦௪	உ௩	ஹ்யி	ஹ்யிகம்
,,	உ௪	செவதி	செவாதி
கக௯	௫	களு	களுக்
,,	உஉ	ஸாகீதி)	ஸாகீதி

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
ககஉ	உ○	மணக்கு	பிணக்கு
கசஅ	கஎ	செுா	சொ
கஉக	கூக	யஹ்ர	ர
கஉரு	உரு	ஞஂஞஃ.	ஞஃ
கருஉ	கஎ	ஸுஷ்ஃ.	ஸுஷ்ஃ
ககூரு	எ	ஜாத	தஜா
ககூசா	கஅ	வர்ரவவர்ர	வர்ர
ககூஎ	ரு	க்ஷார	க்ஷார
கசாரு	எ	யாஸுஷ்	யாஸுஷ்
கசாசா	கஎ	க்ஷிவிஷ்ரா	க்ஷிவிஷ்ரா
கசாஎ	கரு	பாஂக்ஷ	ஹாக்ஷ
,,	உரு	த்ரி ஷேஜ	த்ரி ஷேஜ
கருச	கரு	விஜிவெ	விஜிவி
,,	உரு	விஜிவெ	விஜிவி
கருஎ	ககூ	தெ	தே
கருரு	உஎ	ஷ்ரய	ஷ்ய
கஎ○	கக	ஜேலு	ஜ௦லு
கஎஉ	க○	நிவெ	நிவெஷ
கஎரு	அ	கா	காக
கஎக	உச	(க்ஷுஜா	(ஜாஜா
கஎகூ	உஎ	வவு	வவு
கஎஎ	கக	ஒஹ்லஂத்ரிஃ	ஹ்லத்ரிஃ
கஅச	கஅ	த் யெண	த் யெண)
கஅரு	க	வொர	வொரா
,,	உஎ	ஜரணாஞ	ஜரணாஞா
உ○உ	கரு	கொஹாஃ	கொஹஃ
உ○ரு	அ	ரு	திரு
உ○ரு	க	ஜார	ஜாரா
உஉ○	ரு	வரும்.	வரும்
,,	கக	மன்ரு.	மன்ரு.
உஉஉ	உ	ஹுவர	ஹுர
,,	கஎ	ஷ ஜாணாஜா	ஷ ஜாணாஜா
,,	உஅ	உவாவ	உவா
உருரு	உஉ	மன்ரே.	மன்ரே,

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
உ௩கூ	உகூ	ஹாா	ஹா
,,	உஎ	ஸூ	ஸூா
உ௪க	கூ	புகலோ	புகலொ
,,	உ௩	போமோ.	போமோ,
உரு೦	உ௪	ஶாஸ	ஶாஸு
உருக	௩கூ	விவ்	வ்வி
உரு௩	௩௩	யன்றே.	யன்றே,
உருகூ	௩೦	க்ஷோ	க்ஷோ
உருசா	௩௩	ழுணற்	ழுணர்த்
உஎஉ	௩௩	ஷெமெயா	ஷெமெய
,,	௩௪	ஊசெமாவிஶ ம	ஊசெமாவிஶாம
உஎ௪	உக	அழியா	அழகிய
உஎரு	கஉ	கூலிதீநயமான	கூலிதீயனை
,,	உஉ	மார்வன்	மார்பன்
உஅ೦	கரு	ஷி திஃ	ஷீ திஃ
உஅக	கஉ	விரொாயா	விரொாயொ
,,	௩ரு	தூ	தூ
உகூ௪	க௩	கூடுமே எ	கூடுமோவெ
உகூரு	கூ	மே	மெ
உகூஎ	உ	வுவு	வுவு
௩೦೦	உ௩	ய	ய
௩೦௪	க೦	மென்றே	மென்றே
,,	கக	யெ	யே
,,	௩೦	தாஊஶஶ	தாஊஶா
௩೦ரு	உ௩	னன்றே,	னன்றே
௩೦அ	கூ	தஜ	தஜா
,,	கூ	லெ	லே
௩க೦	க௩	லடய	லைடய
௩கக	௩௩	(இங்கென்றேதி)	(இங்கு என்னேதி)
௩கஉ	உகூ	கூஶாது	ஶாது
௩க௩	உ௩	மென்றே	மன்றே
௩க௪	உஎ	ஷிஷ்டா	மஷிஷ்டா
௩கஎ	க೦	கூாரா	வாரா
,,	ககூ	தெ	தெ

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
,,	௩௪	ஷிஜஞ	ஷிஜாகெ
௩௧௯	௧௧	கருத்து,	கருத்து.
,,	,,	வு்தி	வூதி
,,	௧௫	க்கும்.	க்கும்,
௩௨௦	௩	செல்லு	சொல்லு
௩௨௪	௧௭	வுர	வார
,,	௩௨	வயடூ॥	வயடூ।
,,	௩௩	வயடூ	வயடூ,,
௩௩௧	௨௮	விஶிஷ்டா	விஶிஷ்டு
௩௩௨	௨௮	க்ருணீ	க்ருணீ
௩௩௭	௧	கி	கீ
௩௪௯	௨௦	ஊஷூவ	ஊஷூஷு
௩௪௯	௨௦	ஶௌஷூ	ஶௌஷூ
,,	௨௧	வி	வீ
௩௫௨	௧	துஇ	இது
,,	௧௮	ஹொதா	ஹோதா,
௩௫௫	௩௬	மகளி	மகளை
,,	௩௩	உன்	நின்
௩௫௯	௨	மடி	படி
,,	௧௯	ஸை	ஸை
,,	௩௩	தகெ	தகெ
௩௬௦	௧௨	கெய்கிற	செய்கிற
௩௬௮	௨	ங்	ங்க
௩௭௪	௧௨	மே	டீ
௩௯௮	௨௨	இதினில்	இதனில்
௩௯௯	௯	நிற்க்கும்	நிற்கு
௪௦௯	௨௨	வேண்டா.	வெண்டா,
௪௧௪	௨௨	வுஜா	வஜா
௪௧௬	௨௩	க்ரஸ	க்ரஸ்ர
,,	௨௮	மாத்தி) ஐயங்கெ	மாற்றி) ஐயங்கெ
௪௧௮	௧௧	னன்றித்தி)	னல்லாதெத்தி)
,,	௩௩	ஸைவா	ஸைவா
,,	,,	களின் னின்று	களினின்று
௫௨௦	௩௨	நெடுந	நெடுந
,,	,,	ஸாமவதாவார	ஸாமவதாவவார
௫௨௪	௨௪	லெயஸூ	லெயஸூ

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௪௩௪	௧௮	ஷிர	ஷிர
௪௪௭	௯	கிற்பார்,	கிற்பாற்
		வந்தாாதாமே	வந்தார்தாமே.
௪௪௯	௧	யமில்லை.	விரோயமில்லை
,,	௨௫	ஷாத்ர	ஷாத்ராஜ
௪௫௮	௩௫	ஜாயோநவ	ஜாயோநவவ
௪௭௨	௩௩	யாஸ்யுணாோத	ணயாஸ்யோத
௪௭௮	௪	பார்கள்.	பர்கள் வவயாவாயர்கள்
௪௮௩	௨௪	நீரவெ	நீலவெ
௪௮௫	௨௧	பெருகிசிச்ற	பெருகிச்சிற
௪௯௨	௨௩	இத்	இ
,,	௨௪	தை	வற்றை
௪௯௩	௧௨	ஐயக்தா	ஐயக்தா
௪௯௫	௫	ச்சசெய்	ச்செய்
,,	௨௧	யே.	யே,
,,	௨௮	மூண்டோ.	மூண்டோ,
௫௦௦	௧	க்கும	க்கும்
௫௦௨	௯	யென்றெ	யென்றே
,,	௩௫	வவைகே	வவைகே
௫௦௪	௨௨	வாஷ	வாஷ
,,	௨௬	ஜெ	ஜெ
௫௦௫	௩௪	வாோ	வாோஞ்சம்
௫௦௭	௩௨	ஸாம்ஹவய	ஸாம்ஹவ வ
௫௦௮	௧௮	வய	வயதை
௫௦௯	௪௯	மித்ரஜம்விஷய,	தித்ரஜம்,
,,	௩௦	நவமி	வமி
௫௧௨	௮	பூட்ட	பூட்டை
௫௧௪	௩௦	யொஜந	யொஜநா
௫௧௬	௧௧	வெஷி	வெஷி
௫௨௭	௩௧	பால்	பார்
௫௨௯	௧	ஷிண்	[ஷிண்]
௫௩௦	௮	ஜ	ரோ
௫௩௧	௧	வருந்தவ	வருந்தவரு
௫௩௪	௩௧	ஸா	ஸாஜ